Orgona-hangok

9

Rabata József. Születet.
1918. év Április 26. kán.
Pénteken délelőt. 8. orakor.

Rabata Ilónia Születet
1927. év Május 26 kán
Csütörtök délelőt 2 orakor
áldozókor
45 ?.

Gőbölös Istvánka
Születet 1951
Szeptember 29 én
szombaton este 7 ora
a bajai kórházba.

Üdvözitőnknek szent anyja, könyörögj érettünk!

ORGONAHANGOK.

Legteljesebb és legnagyobb énekeskönyv

910 ÉNEKKEL.

A

RÓMAI KATH. HIVEK HASZNÁLATÁRA.

Benne foglaltatnak a rendes napi imádságok is, továbbá két mise ájtatosság, gyónási ájtatosság, valamint a keresztuti ájtatosság, a szent olvasó, Jézus szive ájtatosság és több különféle imák.

Az imák a *Meisermann Ignácz*, bátorkeszi plébános előbbi kiadásai után a püspöki hatóság jóváhagyásával birnak.

Az énekeket szerkesztette egyházhatóságilag jóváhagyott, valamint saját szerzeményű énekekből

MOLNÁR JÓZSEF,

kunszentmiklósi kántor és főtanitó.

Nyolczadik, javitott és bővitett kiadás.

Budapest és New York.

STEINBRENER KER. JÁNOS,

katholikus könyvkereskedése.

Tulajdonosok: Steinbrener ker. János és Steinbrener Rupert,

ő szentsége a római szentszéki kiadók.

7461

Ő Szentsége XIII. Leó pápa

Steinbrener Jánost Winterbergben
a kiadóhivatal megalapitóját a jó katholikus könyvek
és iratok nyomása terén szerzett érdemei elismeréséül a

Silvester-rend lovagjává nevezte ki.

O szentsége a dicsőségesen uralkodó

X. Pius pápa

a Steinbrener János-féle könyvkiadóhivatal tulajdonosainak:
Steinbrener ker. Jánosnak és Rupertnek az

apostoli szentszéki kiadók

czimét adományozta és egyben megengedte, hogy
a kiadóhivatalban őszentségének a czimét használhassa.

Nyomatta és kiadja Steinbrener Ker. János Winterbergben.
Tulajdonosok Steinbrener ker. János és Steinbrener Rupert,
cs. és kir. udvari könyvnyomdászok.

EMLÉKLAP

Papp Erzsébet. fölvégi.
Születtet 1899. December
16.án. Vétetett ezt a köny-
vet. 1916. Szeptember 8.
5. Sorinté. 17. éveskorába.
Rabata József és
Papp Erzsébet egybe-
keltek 1917 Május 21.

Általános átnézeti tábla.

A rendes napi ájtatosság.

Reggeli ájtatosság . . . . . 19—22
Az Ur imádsága . . . . . 22—23
Az angyali üdvözlet 23
Az apostoli hitvallás 23
Az Isten tiz parancsa 24
Az anyaszentegyház öt parancsa . . 25
Különös felajánlásai a napi imádságoknak, lelki áldozásoknak, munkáknak, szenvedések és egyéb jócselekedeteknek, a hét minden napjára 25
Vasárnapon 25
Hétfőn 25
Kedden 26
Szerdán 26
Csütörtökön 26
Pénteken 26
Szombaton 27
Hit, remény és szeretet 27
Az isteni jóságoknak három főindulata . 27—29
Az angyali üdvözletre 31
Ájtatos fohászok napközben . . . 32—36
Asztali imádságok . . . . . 36—37
Esti ájtatosság. . . . . 38—41

Szent mise imák.

I. Szent mise ájtatosság mindennapi használatra . . . . . 43—58
II. Gyászmise ájtatosság . . . . 59—69

Imádságok.

Meghalt férfiért 70
Megholt nőért 70
Szülőkért 70
Megholt gyermekért 71
Megholt rokonokért 72
A megholt hívekért . . . . . 72—73

Gyónási ájtatosság.

A Szentlélek segítségül hívása . . . 75
Utmutatás a lelkiismeret megvizsgálására . 76
A tizparancsolat ellen való bűnök . . 75
A házastárs iránt való kötelességek . . 78
A gyermekek iránti kötelességek . . 79
A hét főbűn 82
A Szentlélek ellen való hat bűn . . 82
A négy égbekiáltó bűn 82
A kilencz idegen bűn 83
Bánat és erősfogadás 83
Gyónás után 85

Áldozási ájtatosság.

A szent áldozás előtt 86
Szent áldozás után 88

Litániák.

Jézus szent nevének tiszteletére . . 91—94
Litánia Jézus szent Szivének tiszteletére . 94—96
Litánia az Oltáriszentség tiszteletére . 96—99
Litánia Krisztus Urunk kínszenvedéséről 101—103
Lauretomi litánia a bold. szűz Máriához 105—107
Litánia a fájdalmas szűz Anyáról . 107—110
Minden szentek litániája . . . 110—114
Litánia nepomuki szent János tiszteletére 115—118
Litánia a halottakért . . . 118—125

A szent keresztuti ájtatosság.

Könyörgés és bánat . . . . . 127—155
Befejező imádság 155
Krisztus kínszenvedéréről 156
Krisztus Urunk szent haláláról . . . 157
Krisztus Urunk keresztjéről . . . 157
A szent kereszt feltalálása napjan . . 158
Krisztus lándzsájáról és szegeiről . . 159

A szent olvasó ájtatosság.

A szent olvasó gyakorlás módja . . 161
Az örvendetes olvasó 162
A fájdalmas olvasó 162
A dicsőséges olvasó 163
Imádság az olvasó elmondása után . . 165

Időszerű imák Krisztus Urunk ünnepeire.

Könyörgések az adventi időszakokra . . 166
Könyörgések a karácsonyi három misére . 166
Jézus szent nevenapján 167
Nagybőjti időszakban 167
Nagypénteki imádság a szent sirnál . . 168
Husvét ünnepén 168
Szentháromság ünnepén 169

A bold. Szüznek és Isten anyjának, Máriának tisztelete.

Boldogasszony szeplőtelen fogantatás ünnepén 169
Gertyaszentelő-Boldog-Asszony ünnepén . 170
Gyümölcsoltó-Boldogasszony ünnepén . . 170
Sarlós-Boldogasszony ünnepén . . . 170
Nagy-Boldogasszony ünnepén . . . 171
Kisasszony napján 171
Mária neve napján 172
A bold. Szüz szent Olvasójának ünnepén . 172

A sz. angyalok és szentek tiszteletéről.

Imádság a szent őrangyalhoz 173
Szent István első vértanú ünnepén . . 173
Szent József ünnepén 174
Szent Anna ünnepén 174
Szent István első magyar király ünnepén . 175

Könyörgések különféle személyekért.

Az anyaszentegyházért 175
A római pápáért 175
A megyés püspökért 176
Lelkiatyáért 176
Az uralkodó fejedelemért 176
Szülőkért 176

Jézus szent Szivéről való ájtatosság.

A szeretet indulata Jézus Szivéhez . . I
A szeretet imája Jézus Szivéhez . . . II
Ima Jézus Szivéhez minden szükségeinkben . III
Jézus Szivének imádása V
Szövetség Jézus legszentebb Szivével . . VI

Nagyhéti ájtatosság.

Virágvasárnapra (Passio). IX

Énekek tartalma.

Szenteltviz hintéskor	177—178
Prédikáczió előtt és után	178—179
Szent mise-énekek	180—203
Töredékek a mise egyes részeihez	204—208
Ujhold vasárnapra	209—210
Reggeli énekek	210—285
Esti ének	285—289
Oltáriszentségről	289—382
Adventi énekek	383—432
Karácsonyi énekek	433—479
Az év utolsó estéjére	480—481
Szent István első vértanú ünnepén	481—482
Szent János apostol ünnepére	482
Ujévi énekek	483—490
Vizkereszti énekek	490—501
Jézus szent nevéről	501—515
Farsang utóljan és hamvazó szerdára	516—520
Nagybőjti énekek	521—583
Virágvasárnapra	583—588
Nagycsütörtökre	589—590
Nagyheti vecsernyére, nagyszombatra	590—592
Feltámadási szertartás	593—594
Husvéti énekek	595—622
Fehérvasárnapi énekek	622—624
Buzaszentelésre	624—626
Keresztjáró napokra	626—629
Áldozócsütörtöki énekek	629—642
Pünkösdi énekek	643—658
Szentháromság vasárnapjára	658—667
Urnapi énekek	668—680
Jézus szent Szivéről	680—698

A boldogságos Szűz Máriáról.

Mise énekek	699—704
Boldogasszony szeplőtelen fogantatásáról	704—713
Gyertyaszentelő-bold.-asszony-ünnepére	713—721

Gyümölcsoltó-Boldogasszony napjára . 721—732
A hétfájdalmu Szűzről . . . 733—738
Május havi Mária-énekek . . . 739—744
Sarlós-Boldogasszony napjára . . 744—751
Havi-Boldogasszony napjára . . 751—756
Mária szent Szivéről . . . . 756—760
Kisasszony napjára . . . . 760—762
Mária nevenapjára . . . . 762—765
Rózsafüzéri énekek 766
Az élő rózsafüzéresek éneke . . 767—768
A örvendetes szent olvasó éneke . 768
A fájdalmas szent olvasó éneke . . 768—769
A dicsőséges szent olvasó éneke . 769—774
Magyarok Nagyasszonya ünnepére . 775—887

Énekek sz. angyalokról és szentekről.

Őrangyalok vasárnapjára . . . 888—891
Szent Balázs püspökről, Gábriel főangyalról 891—892
Sz. Mihály főangyalról, sz. Rafael főangyal. 893—894
Apostol napjára és vértanukról . . 894—897
Szent Józsefről . . . . . 897—899
Szent Györgyről 900
Nepomuki szent Jánosról . . . 900—901
Páduai szent Antalról . . . 901—903
Szent László királyról . . . 903—904
Szent Péter és Pál apostolokról . . 904—906
Szent Magdolnáról, szent Annához . 906—908
Urszine változása napján . . . 908—909
Szent István magyar királyról . . 910—914
Szent Rózáliáról, Szent Vendelről . 914—915
Mindenszentek napjára . . . 916—918
Imre herczegről, sz. Katalinról . . 918—919
Szent András apostolról . . . 819—920
Szent István első vértanúról . . 923—924
Apró szentekről, nepomuki szent Jánosról 924—926
Különféle énekek . . . . 927—952
Gyászmise énekek . . . . 953—978
Temetési szertartások . . . . 979—990
Hála-énekek . . . . . 991—996.

Jézusomnak édes Szive,
Add, hogy mindinkább szerethesselek!

VÁLTOZÓ ÜNNEPEK MUTATÓJA.

Év	Vasárnapibetű	Hamvazó szerda	Husvét vasárnap	Pünkösd vasárnap	Advent 1-sö vasárnapja
1913	e	„ 5.	Márc. 23.	„ 11.	Nov. 30.
1914	d	Febr. 25.	Apr. 12.	Máj. 31.	Nov. 29.
1915	c	„ 17.	„ 4.	„ 23.	„ 28.
1916	b a	Márc. 8.	„ 23.	Juni 11.	Dec. 3.
1917	g	Febr. 21.	„ 8.	Máj. 27.	„ 2.
1918	f	Febr. 13.	Márc. 31.	Máj. 19.	Dec. 1.
1919	e	Márc. 5.	Apr. 20.	Juni 8.	Nov 30.
1920	d c	Febr. 18.	„ 4.	Máj. 23.	Nov. 28.
1921	b	„ 9.	Márc. 27.	„ 15.	„ 27.
1922	a	Márc. 1.	Apr. 16.	Juni 4.	Dec. 3.
1923	g	Febr. 14.	„ 1.	Máj. 20.	„ 2.
1924	f e	Márc. 5.	„ 20.	Juni 8.	Nov. 30.
1925	d	Febr. 25.	„ 12.	Máj. 31.	„ 29.
1926	c	Febr. 17.	Apr. 4.	Máj. 23.	Nov. 28.
1927	b	Márc. 2.	Apr. 17.	Juni 5.	Nov. 27.
1928	a g	Febr. 22.	„ 8.	Máj. 27.	Dec. 2.
1929	f	„ 13.	Márc. 31.	„ 19.	Dec. 1.
1930	e	Márc. 5.	Apr. 20.	Juni 8.	Nov. 30.
1931	d	Febr. 18.	Apr. 5.	Máj. 24.	„ 29.
1932	c b	„ 10.	Márc. 27.	Máj. 15.	„ 27.
1933	a	Márc. 1.	Apr. 16.	Juni 4.	Dec. 3.

JANUÁRIUS.

Boldogasszony hava. 31. nap.

1 *a* **Újév.** Fulgent.
2 *b* Makár
3 *c* Genovéva
4 *d* Titus pk.
5 *e* Telesfor
6 *f* **Vizkereszt.** (3 kir.)
7 *g* Lucziana
8 *a* Szörény ap.
9 *b* Julian
10 *c* Agathon
11 *d* Hygin
12 *e* Ernő
13 *f* Veronika
14 *g* Bódog
15 *a* Remete Pál
16 *b* Marczell
17 *c* Antal ap.
18 *d* Piroska
19 *e* Kanut
20 *f* Fábián és Sebest.
21 *g* Ágnes
22 *a* Vincze
23 *b* Mária eljegyzése
24 *c* Timot pk.
25 *d* Pál fordulása
26 *e* Polykárp Paula
27 *f* Aranyszáju János
28 *g* Nagy-Károly
29 *a* Szal. Ferencz pk.
30 *b* Martina sz.
31 *c* Nolask. Péter

Vizkereszt után 2-ik vasárnap, Jézus sz. neve ünnepe.

FEBRUÁRIUS.

Böjtelő hava. 28 nap.

1 *d* Ignácz pk.
2 *e* **Gyertyasz. B. A.**
3 *f* Balázs pk.
4 *g* Veronika
5 *a* Agota sz.
6 *b* Dorottya
7 *c* Romuald ap.
8 *d* Máthai János
9 *e* Apollónia
10 *f* Skolasztika sz.
11 *g* Dezső
12 *a* Eulália, Modest
13 *b* Ágáp, Marián
14 *c* Bálint
15 *d* Faustin
16 *e* Julianna
17 *f* Donát
18 *g* Simon pk.
19 *a* Placz. Konrád
20 *b* Eleuther
21 *c* Eleonóra
22 *d* Péter, Antal szek.
23 *e* Romána, Üsz. P.
24 *f* Mátyás
25 *g* Géza vt.
26 *a* Sándor pk.
27 *b* Leander
28 *c* Román ap.

Szökő évben e hónak 29 napja van.

MÁRCZIUS.

Böjtmás hava. 31. nap.

1 *d* Albin pk.
2 *e* Januária v.
3 *f* Kinga
4 *g* Kázmér, Luczius
5 *a* Adorján pk.
6 *b* Frigyes
7 *c* Aquin. Tamás
8 *d* Istenes János
9 *e* Francziska
10 *f* Sebastei 40 v.
11 *g* Konstantinus
12 *a* Gergely
13 *b* Rozina
14 *c* Matild kir.
15 *d* Kristóf, Longin
16 *e* Eusebia
17 *f* Gertrud
18 *g* Sándor
19 *a* Józs. sz. M. jegy
20 *b* Joachim
21 *c* Benedek ap.
22 *d* Octavian
23 *e* Ottó
24 *f* Gábor főangyal
25 *g* **Gyümölcsoltó b. a.**
26 *a* Manó (Emman.)
27 *b* Rupert pk.
28 *c* Sixtus
29 *d* Mechtild
30 *e* Angelika
31 *f* Benjamin

ÁPRILIS.

Szent György hava. 30 nap.

1 *g* Hugó pk.
2 *a* Paul, Ferencz
3 *b* Richard püsp.
4 *c* Izidor pk.
5 *d* Ferreri Vincze
6 *e* Celestin
7 *f* Herman
8 *g* Dénes pk.
9 *a* Dömötör v.
10 *b* Ezechiel
11 *c* Leó pápa
12 *d* Gyula p.
13 *e* Justin v.
14 *f* Tiborcz v.
15 *g* Anastasia
16 *a* Lambert v.
17 *b* Rudolf
18 *c* Eduárd v.
19 *d* Timon v.
20 *e* Viktor
21 *f* Anzelm
22 *g* Cajus és Sóter
23 *a* Adalbert (Béla) pk.
24 *b* György v.
25 *c* **Márk** ev.
26 *d* Kilit pápa
27 *e* Peregrin
28 *f* Vitál
29 *g* Péter v.
30 *a* Szien, Katalin

MÁJUS.
Pünkösd hava. 31 nap.

1	*b*	Fülöp és Jakab
2	*c*	Atanáz pk.
3	*d*	Keresztfeltalálása
4	*e*	Flórián
5	*f*	Pius Gotth. pk.
6	*g*	János olajba főzése
7	*a*	Szaniszló
8	*b*	Mihály jelenése
9	*c*	Naz Gergely
10	*d*	Antonin
11	*e*	Beatrix
12	*f*	Pongrácz
13	*g*	Szervácz
14	*a*	Bonifácz püspök
15	*b*	Zsofia
16	*c*	Nepomuki János
17	*d*	Paskál
18	*e*	Venáncz. Fel. **v.**
19	*f*	Ivó Celesztin
20	*g*	Sien. Bernardin
21	*a*	Konstantin
22	*b*	Ilona, Julia
23	*c*	Dezső
24	*d*	Johanna
25	*e*	Orbán
26	*f*	Neri Fülöp
27	*g*	Pazzi Magdolna
28	*a*	Germán Vilmos
29	*b*	Maximin
30	*c*	Ferdinand
31	*d*	Petronella

JUNIUS.
Szent Iván hava. 30 nap.

1	*e*	Nikdem
2	*f*	Anna-Mária
3	*g*	Klotild
4	*a*	Quirin
5	*b*	Bonifácz
6	*c*	Norbert
7	*d*	Robert
8	*e*	Medárd pk.
9	*f*	Feliczián v.
10	*g*	Margit kir.
11	*a*	Barnabás
12	*b*	Fac. János
13	*c*	Páduai Antal
14	*d*	Vazul pk.
15	*e*	Vitus
16	*f*	Reg. János Fer.
17	*g*	Adolf
18	*a*	Marczellián
19	*b*	Gyárfás Prófás
20	*c*	Silverius
21	*d*	Alajos
22	*e*	Paulin pk.
23	*f*	Szidónia
24	*g*	Ker. János születése
25	*a*	Prosper pk.
26	*b*	János és Pál **v.**
27	*c*	László kir.
28	*d*	Leo pápa †
29	*e*	**Péter és Pál**
30	*f*	Pál emléke

JULIUS.

Szent Jakab hava. 31 nap.

1	*g*	Theodorik
2	*a*	Sarlós B.-Asszony
3	*b*	Kornél pk.
4	*c*	Ulrich
5	*d*	Vilmos ap.
6	*e*	Izaiás próféta
7	*f*	Vilibald
8	*g*	Kilián pk.
9	*a*	Lukréczia sz.
10	*b*	Amália
11	*c*	Pius p.
12	*d*	Henrik cs.
13	*e*	Margit szűz
14	*f*	Bonaventura p.
15	*g*	Apostolok oszlása
16	*a*	Kárm. B.-Asszony
17	*b*	Elek
18	*c*	Arnold
19	*d*	Paul Vincze
20	*e*	Illés pr.
21	*f*	Dániel pr.
22	*g*	Mária Magdolna
23	*a*	Libor pk.
24	*b*	Krisztina
25	*c*	Jakab ap.
26	*d*	Anna
27	*e*	Zoer. And. Ben.
28	*f*	Incze p. v.
29	*g*	Mária sz.
30	*a*	Abd. s Szonnen
31	*b*	Lojol. Ignácz

AUGUSZTUS.

Kisasszony hava. 31 nap.

1	*c*	Vasas sz. Péter
2	*d*	Portiunkula Alf.
3	*e*	István feltalálása
4	*f*	Domonkos
5	*g*	Havi B.-Asszony
6	*a*	Urunk szinváltozása
7	*b*	Kajetán
8	*c*	Czirják
9	*d*	Román p.
10	*e*	Lőrincz
11	*f*	Susánna
12	*g*	Klára sz.
13	*a*	Ipoly
14	*b*	Özséb †
15	*c*	**Nagy B.-Asszony**
16	*d*	Rókus p.
17	*e*	Liberatus
18	*f*	Ilona cs.
19	*g*	Lajok pk.
20	*a*	**István király**
21	*b*	Bernárd
22	*c*	Timoteus
23	*d*	Beniczi Fülöp
24	*e*	Bertalan ap.
25	*f*	Lajos kir.
26	*g*	Sámuel pr.
27	*a*	Kalaz József
28	*b*	Ágoston
29	*c*	János fővétele
30	*d*	Limai Róza
31	*e*	Rajmund hv.

SZEPTEMBER.

Szent Mihály hava. 30 nap.

1 *f* Egyed ap.
2 *g* István Efráim
3 *a* Mansuet
4 *b* Rozália
5 *c* Victorin
6 *d* Zachariás
7 *e* Regina
8 *f* **Kisasszony**
9 *g* Gorgon vért.
10 *a* Tolent. Miklós
11 *b* Jáczint
12 *c* Guidó
13 *d* Móricz
14 *e* Kereszt felmagasz.
15 *f* Hildegard sz.
16 *g* Ludmilla sz.
17 *a* Lambert p.
18 *b* Zsófia Irén
19 *c* Január v.
20 *d* Eustach v.
21 *e* Máté ap.
22 *f* Móricz
23 *g* Tekla sz.
24 *a* Gellért pk.
25 *b* Kleofás
26 *c* Cziprián
27 *d* Kozma Demjén
28 *e* Venczel v.
29 *f* Mihály főangyal
30 *g* Jeromos

OKTÓBER.

Mindszent hava. 31 nap.

1 *a* Remig
2 *b* Rahel Ottó
3 *c* Kandid v.
4 *d* Szeráf. Ferencz
5 *e* Placid
6 *f* Brunó
7 *g* Justina
8 *a* Brigitta Dem.
9 *b* Dénes
10 *c* Borg. Ferencz
11 *d* Burghard
12 *e* Miksa
13 *f* Kálmán
14 *g* Kalliszt püspök
15 *a* Teréz szűz
16 *b* Gál. Flór
17 *c* Hedvig
18 *d* Lukács
19 *e* Alk. Péter
20 *f* Vendel
21 *g* Orsolya
22 *a* Mór pk.
23 *b* Kapisztr.
24 *c* Ráfael főangyal
25 *d* Krizánt
26 *e* Dömötör v.
27 *f* Szabina szűz
28 *g* Simon Jud. ap.
29 *a* Zenó
30 *b* Klaudia
31 *c* Farkas †

NOVEMBER.

Szent András hava. 30 nap.

1 *d* **Mindszent**
2 *e* Halottak eml.
3 *f* Hubert pk.
4 *g* Borr. Károly
5 *a* Imre herczeg
6 *b* Lénárd
7 *c* Engelbert
8 *d* Gottfried
9 *e* Tivadar
10 *f* Avelini András
11 *a* Márton pk.
12 *g* Márton pápa
13 *b* Kosztka
14 *c* Szerapion v.
15 *d* Lipót hv.
16 *e* Edmund
17 *f* Csodatevő Gergely
18 *g* Eugén
19 *a* Erzsébet özv.
20 *b* Bódog
21 *c* B.-Asszony avatása
22 *d* Cziczelle szűz
23 *e* Kelemen p.
24 *f* Keresztes János
25 *g* Katalin szűz v.
26 *a* Konrád
27 *b* Virgil
28 *c* Szosthenes
29 *d* Saturnin
30 *e* András ap.

DECZEMBER.

Karácsony hava. 31 nap.

1 *f* Elegy
2 *g* Bibiana sz.
3 *a* Xavéri Ferencz
4 *b* Borbála
5 *c* Szabbas
6 *d* Miklós pk.
7 *e* Ambrus pk.
8 *f* **B.-Asszony fogant.**
9 *g* Leokádia sz.
10 *a* Judit Eulália
11 *b* Damasus p.
12 *c* Maxencz
13 *d* Lucza szűz
14 *e* Nikáz
15 *f* Ireneus
16 *g* Özséb. Albina
17 *a* Lázár
18 *b* Gráczián
19 *c* Nemesius
20 *d* Theophil v.
21 *e* Tamás ap.
22 *f* Zeno, Flavián
23 *g* Viktória sz.
24 *a* Ádám és Éva †
25 *b* **Nagy Karacsony**
26 *c* **István vértanu**
27 *d* János ap. ev.
28 *e* Aprószentek
29 *f* Tamás v.
30 *g* Dávid kir.
31 *a* Szilveszter p.

A rendes napi ájtatosság.

Reggeli ájtatosság.

Az Atyának és Fiunak és Szentlélek Istennek nevében. Amen.

Imádás. Arczra borúlván imádlak Szentháromság egy Isten! dicsérlek és áldlak szivemből és nyelvemmel; mert te Uram és Istenem vagy. Szent, szent, szent a seregek Ura Istene! teljes az ég és föld dicsőségeddel. Dicsőség az Atyának és Fiunak és Szentlélek Istennek; miképen kezdetben vala, most és mindenkor és mindörökön örökké. Amen.

Hálaadás. Hálát mondok neked mennyei Atyám! hogy semmiből teremtettél. Hálát mondok neked Fiu Isten! hogy drága véreddel megváltottál. Hálát mondok neked Szentlélek Isten! hogy a keresztségben megszenteltél és az egyedül igaz s üdvözítő hitre meghivtál. Oh kegyes Istenem és Atyám! mily nagy jóságban és kegyelemben részesíted még mai napig is szegény bűnös fiadat. Hány lelket hivtál ez éjjel itélőszéked elé, s meglehet örökre elkárhoztak? a te hozzám való irgalmasságod azonban megőrzött engem éjjeli nyugvásomban. Mikép hálájam meg igazán, oh legfőbb jóság! hogy ily nagy szeretetre méltattál és ez új napot megélnem engedéd, melyet ismét lelkem üdvére és életem jobbitására fordíthatok? Oh Uram! mit cselekednének az elkárhozottak, ha csak egy napot is engednéj nekik megtérésökre!

Fölajánlásra. Oh kegyes Atyám! a mai nap neked legyen szentelve. Szivem legelső fohásza hozzád legyen intézve. A hányszor lélegzem és szivem mozdul, annyiszor légy dicsérve és magasztalva általam. Neked ajánlom testemet, lelkemet, minden kivánságomat és erőmet; minden, a mi bennem van, dicsérje szent nevedet! Bármit gondoljak, kivánjak, beszéljek, tegyek vagy szenvedjek mai nap,

irántadi szeretetből minden a te dicsőségedre és szent akaratod szerint legyen intézve. Oh Istenem! tekints kegyesen e csekély áldozatomra és engedd azt összekapcsolnom a te szeretett fiadnak, az én megváltó Jézus Krisztusomnak, a keresztfán érettem bemutatott végtelen értékű áldozatával.

Föltett szándék. Oh édes Jézus, ki minden dolognak kezdete és vége, ki ut, igazság és élet vagy! ime megfogadom előtted, hogy parancsolatid ösvényén akarok járni és mindazt teljesíteni, mi egy kereszténynyhez illik. Mai nap különösen ezen jámbor cselekedetet . . . akarom végbevinni és ezen erényben . . . szándékom magamat gyakorolni. Oh malasztok kútfeje! erősíts gyarló szándékomban, hogy a bűnre vivő kisérteteknek győztessen ellentálljak. Vagy talán ma újra a gonosz lélek hatalmába adjam lelkemet, kiragadván azt vétkeimmel szeretett Üdvözítőm karjaiból? vagy ismét szántszándékkal és készakarva kövessek el bűnt? Oh ne engedd, kegyes Atyám! hisz nagyon is sokszor vétkeztem ellened; ma azonban egész határozottsággal azt mondom: megjavítom magamat.

Könyörgés. Szent Isten! szent erős Isten! szent hatalmas Isten! fogadj mindenható oltal-

mad alá. Világosítsd tudatlanságomat, támogasd gyarlóságomat, ments meg minden szerencsétlenségtől, főkép a bűntől és az örök kárhozattól.

Istennek minden szentei könyörögjetek érettem! különösen te, oh boldogságos szűz Mária, Istennek szent anyja, légy nekem is anyám és gyámolóm és szüz jegyeseddel, szent Józseffel végy oltalmad és pártfogásod alá. Te is szent őrangyalom, ti is, szeretett védszenteim . . . legyetek pártfogóim gyarlóságomban és nyerjétek ki nekem a test és lélek tisztaságát. — Ugyanazon kegyelmet kérem minden hozzámtartozóimra és jótevőimre, kiváltképen ezekre . . . valamint én is minden igaz könyörgésébe magamat felajánlom és minden szent miseáldozatban és búcsúban részt venni kivánok.

Az Atya † a Fiú † és a Szentlélek † Isten áldása szálljon reám! — A hivek lelkei Isten irgalmasságából békeségben nyugodjanak. Amen.

Mi Atyánk stb. Üdvözlégy Mária stb. Hiszek egy Istenben stb.

Az Ur imádsága.

Mi Atyánk! ki vagy a mennyekben. Szenteltessék a te neved; jöjjön el a te országod;

legyen meg a te akaratod, miképen mennyben, azonképen itt a földön is; mindennapi kenyerünket add megnekünk ma; és bocsásd meg a mi vétkeinket, miképen mi is megbocsátunk ellenünk vétetteknek; és ne vigy minket a kisértetbe, de szabadíts meg a gonosztól. Amen.

Az Ur angyala.

Üdvözlégy Mária! malaszttal teljes; az Ur van teveled, áldott vagy az asszonyok között és áldott a te méhednek gyümölcse, Jézus! — Asszonyunk szűz Mária, Istennek szent anyja! imádkozzál érettünk, bűnösökért, most és halálunk óráján. Amen.

Az apostoli hitvallás.

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek teremtőjében; és Jézus Krisztusban, ő egy Fiában, a mi Urunkban; ki fogantaték Szentlélektől, születék szűz Máriától; kínzaték Ponczius Pilátus alatt; megfeszítteték, meghala és eltemetteték; szálla alá poklokra, harmadnapon halottaiból föltámada; fölméne mennyekbe, ül a mindenható Atya Istennek jobbja felül; onnan lészen eljövendő

ítélni eleveneket és holtakat. Hiszek Szentlélekben; egy közönséges keresztény anyaszentegyházat; szenteknek egyességét; bűnöknek bocsánatát; testnek föltámadását; és az örök életet. Amen.

Az Isten tiz parancsa.

Én vagyok a te Urad Istened, idegen isteneid ne legyenek én előttem; faragott képet ne csinálj magadnak, hogy az imádjad.

2. Istennek nevét hiába ne vegyed.

3. Megemlékezzél róla, hogy ünnepeket szentelj.

4. Atyádat és anyádat tiszteljed, hogy hosszú életű lehess a földön, melyet a te Urad Istened ád teneked.

5. Ne ölj.

6. Ne paráználkodjál.

7. Ne orozz.

8. Hamis tanúságot ne szólj felebarátod ellen.

9. Felebarátodnak feleségét bűnre ne kívánjad.

10. Se házát, se mezejét, se szolgáját, se szolgáló leányát, se ökrét, se szamarát, se egyébnemű jószágát. Amen.

Az anyaszentegyház öt parancsa.

Az anyaszentegyháznak szokott ünnepnapjait megüljed.

2. Ünnepnap misét becsületesen hallgass.

3. Bizonyos napokon a parancsolt bőjtöket megtartsad, és némely eledelektől magadat megtartóztassad.

4. Bűneidet minden esztendőben a keresztény anyaszentegyház törvénye szerint való egyházi embernek meggyónjad, és legalább husvét táján az Oltáriszentséget magadhoz vegyed.

5. Tiltott napokon menyegzőt ne tarts.

Különös felajánlásai

a napi imádságoknak, lelki áldozásoknak, munkáknak, szenvedések és egyéb jócselekedeteknek, a hét minden napjára.

Vasárnapon.

A teljes Szentháromság tiszteletére; a katholika anyaszentegyház elterjedéséért és fölmagasztaltatásáért; a római pápáért és a püspökökért minden egyházi és világi előljáróért.

Hétfőn.

A tisztítóhelyen szenvedő lelkekért és a bűnösök, eretnekek és szakadárok megtéréséért.

Kedden.

Minden szent angyal tiszteletére, hogy minket életben és halálban megoltalmazzanak és hálaadásúl a tőlük nyert kegyelmekért.

Szerdán.

Szent József és minden védszentem tiszteletére, hogy kérjék Istent a kegyelemért, miszerint minden keresztény szülők, házigazdák és asszonyok gyermekeiket és alattvalóikat isteni félelemben és szeretetben felnevelhessék és hivatalos kötelességeiket pontosan teljesíthessék.

Csütörtökön.

A legméltóságosabb Oltáriszentség tiszteletére, hálaadásul annak szerzéseért és mindazon kegyelemért, melyekben életem folytán e szentség által részesültem, azon malaszt elnyeréseért, hogy a legméltóságosabb Oltáriszentséget halálom óráján méltóan magamhoz vegyem; és minden gyermekért, ifjúért és szüzért, hogy ártatlanságukat és tisztaságukat megőrizzék.

Pénteken.

Jézus Krisztus kínszenvedésének tiszteletére; az isteni szolgálatban való buzgóság elnyeréseért és az egyedül lelki és ideigvaló jóért.

Szombaton.

Az Isten anyjának, a mindenkoron szeplőtelen szűz Máriának tiszteletére, az állhatatosság ajándékáért, minden rokonomért, testi és lelki jótevőmért és a haldoklókért.

Hit, remény és szeretet.

Az isteni jóságoknak három főindulata.

Hiszek tebenned igaz élő Istenem! ki a jóknak jutalmazója és a gonoszoknak bűntetője vagy. Hiszem, hogy egy vagy állanyodban, három személyedben, én Teremtőm, Megváltóm és Megszentelőm. Hiszem és vallom azt a szent hitet, melyet Krisztus Urunk tanított, az apostolok hirdettek, a római közönséges anyaszentegyház tart és ebben a szent hitben állhatatosan akarok élni és meghalni; mert ezt te jelentetted ki, a ki véghetetlen bölcseség és csalhatatlan igazmondó vagy.

Bízom Uram Istenem! a te véghetetlen irgalmasságodban és a Jézus Krisztus drágalátos vérében, melyet oly nagy szeretettel kiontott érettem, hogy nekem megbocsátod minden bűneimet, örök boldogságot adsz és annak elnyerésére bő malasztot; mert te kegyelmesen

megigérted, a ki hív vagy igéretidben és hatalmas azoknak beteljesítésében.

Szeretlek téged Istenem! mindenek fölött teljes szivemből, lelkemből, egyedül a te végtelen jóságodért. Oh vajha oly égő szeretettel szerethetnélek, mint szeretnek téged a szent angyalok és dicsőült szentek, kiknek szeretetével egybekapcsolom az én csekély szeretetemet és neked bemutatom. Szeretem Istenem! minden felebarátomat is te éretted, mert parancsolod, hogy szeressem őket. Minden testi és lelki jókat a te szeretetedből kívánok nekik; azért, a kik ellenem vétettek, azoknak tiszta szivből bocsánatot adok; a kik ellen pedig én vétettem, azoktól a te szent Fölséged előtt alázatosan bocsánatot kérek.

Mivelhogy igy szeretlek, édes Istenem! ime ezen szeretettől indíttatván, teljes szivemből szánom és bánom, hogy tégedet, minden szeretetre méltó Istenemet, valaha megbántottalak. Utálom és gyűlölöm egész életembeli vétkeimet. Bár azt tehetném, hogy soha meg ne bántottalak volna. Kész vagyok ezután inkább meghalni, hogysem téged akárminemű, de kivált halálos vétekkel megbántani. Erősíts meg Istenem szent malasztoddal ez indulataimban, föl-

tett jó szándékomban, hogy azokban holtig állhatatosan megmaradhassak.

Azonkivül a te akaratodnak gondviselő vezérlésébe ajánlom testemet, lelkemet, életemet és mindenemet. Legyen Uram! mindenekben és mindennemű változó ügyeimben, szegénységemben vagy gazdagságomban, betegségemben vagy egészségemben, kárvallásomban vagy jó szerencsémben és egyéb testi és lelki, boldog és boldogtalan állapotomban a te szent akaratod. De kivált ajánlom neked halálom óráját, mely ha ma, vagy akármikor megtörténik, ime! ezen szent indulatokat most a végre intézem, hogy a végső szentségekben méltóképen részesülhessek, a mint részes lenni kívánok és add Uram! hogy valóban is részes legyek a halálra vált Ur Jézusnak érdemeiért. Amen.

Ki az isteni jóságoknak három főindulatát e jelen, vagy bármely más, e gerjedelmeket kimerítőleg magában foglaló mutatvány szerint, egyszer ájtatosan elimádkozza, az 7 évi és 7-szer 40 napi búcsút nyer; ki pedig azokat egy hónapon át naponkint, vagy halálos óráján elmondja, az teljes búcsúban részesül, mely a megholt hívekre is alkalmazható. (XIV. Benedek pápa 1756. jan. 28-án).

Magyarország Védasszonya!
könyörögj érettünk!

Az angyali köszöntés.

Reggel, délben és este.

Az Ur angyala köszönté szűz Máriát s ez méhében fogada a Szentlélektől. Üdvözlégy Mária . . .

Ime az Ur szolgálója, legyen nekem a te igéd szerint. Üdvözlégy Mária . . .

És az Ige testté lőn és mi köztünk lakozék. Üdvözlégy Mária . . .

V. Imádkozzál érettünk Istennek szent Anyja.

F. Hogy méltók lehessünk Krisztus igéretére.

Könyörögjünk. Kérünk Uram! öntsd lelkünkbe szent malasztodat, hogy a kik az angyali üzenet által Krisztusnak a te Fiadnak megtestesülését megismertük, az ő kínszenvedése és keresztje által a föltámadás dicsőségébe vitessünk. Ugyanazon mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Este emlékezzél meg a purgatoriumbeli lelkekről is egy „Miatyánk és Üdvözlégy Mária" elmondása által, melynek végén mondjad:

Adj Uram, örök nyugodalmat nekik és az elenyészhetetlen világosság fényeskedjék nekik. Nyugodjanak békességben. Amen.

A husvéti időszakban az angyali üdvözlet helyett: Mennynek királyné asszonya mondandó. Ki az angyali üdvözletet elimádkozza 100 napi búcsút nyer.

Ajtatos fohászok napközben.

A bánat indulata.

Atyám! vétkeztem ellened és az ég ellen; nem vagyok méltó, hogy fiadnak neveztessem. — Uram! kegyelmezz nekem, szegény bűnösnek. — Jézus, Dávid fia, könyörülj rajtam! — Istenem! ne engedd, hogy újra megbántsalak.

A jó szándék felindítása.

Felajánlom munkálatimat a királyok királyának! Az örökkévalóságra dolgozom! — Mindent Isten nagyobb dicsőségére! — Uram! irántad való szeretetből! — Szenteltessék a te neved minden lépésemben és tettemben! — Nem az én, hanem a te akaratod legyen!

Szentelt víz hintéskor.

Hints meg engem, Uram, izsóppal és megtisztulok; moss meg engem a bűntől és a hónál fehérebb leszek.

Ha a házból kimégy.

A te utaidat, Uram! mutasd meg nekem és ösvényeidre taníts meg engem! — Menjünk békeségben!

Ha a templomba mégy.

Vigadok, mikor azt mondják nekem: Az Ur házába megyünk.

Ha az Oltáriszentség előtt térdet hajtasz.

Én Uram és én Istenem! — Imádlak tégedet láthatatlan Istenség! kenyér szine alatt elrejtezett emberség! — Én megváltó Jézusom, egyedüli és legfőbb kincsem. Te benned hiszek, benned remélek és téged teljes szivemből szeretlek. — Dicsértessék végnélkül és áldassék a legméltóságosabb oltáriszentség.

Ha a templomból kimégy.

Ur Jézus el ne hagyj, mert Üdvözítőnk vagy. — Maradj velünk Uram! nem eresztlek el, mig meg nem áldasz engem. A mindenható Istennek, az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek áldása szálljon le reám és maradjon mindenkor rajtam.

Munka előtt.

Isten, figyelmezz segítségemre; Uram, siess oltalmamra.

Munka után.

Az örökkévaló királynak, a halhatatlan, láthatatlan, egyedül bölcs Istennek tisztelet és dicsőség.

Keresztfa vagy feszület előtt.

Imádunk téged Krisztus! és hálát adunk neked, mert a te szent kereszted által megváltottad a világot.

A boldogságos Szüz szobra vagy képe előtt.

Üdvözlégy Mária! üdvözlégy mennyország királynéja! — Oh Anyja a kegyelmeknek! Anyja a könyörületnek! Mária légy védelmünk! halálban menedékünk!

Megemlékezés Isten jelenlétéről.

Isten lát, Isten hall, Isten mindenütt jelen van. — Hová menjek a te lelked elől? hová fussak szined elől? — Az Ur szemeivel kisér engem; hogyan követhetnék el gonoszságot. — Az Ur szemei az igazakon, az Ur szemei a gonoszakon. — Szemeim mindenkor az Uron vannak.

A hit indulata.

Uram! hiszek. Erősíts meg hitemben! — Én a katholika anyaszentegyháznak híve vagyok, e hitben akarok élni és halni.

Remény indulata.

Te benned bízom, Uram; ne szégyenüljek meg mindörökké! — Ha Isten velem, ki

bir ellenem! — Miért vagy szomorú én lelkem? és miért háborgatsz engem? Bizzál az Istenben; mert ő Megváltód! — Jézus sebeiben van üdvösségünk.

Szeretet indulata.

Mit kivánjak mennyben s mit óhajtsak a földön, mint téged, én Istenemet? Te vagy szivem Istene és részem az örökkévalóságban! — Uram! tudod, hogy szeretlek. — A fölfeszített Jézus az én szeretetem.

Szenvedésekben és balesetekben.

Kész az én szivem, Isten! kész az én szivem mindenre, mi neked tetszik! — Oh Istenem! itt égess, itt vágj, itt zaklass; csak az örökkévalóságban irgalmazz.

Kisértet idején.

Uram, szabadíts meg! mert elveszünk. — Ime az Urnak keresztje! Fussatok ellenséges hatalmak! — Jézus! Mária! legyetek velem, segítsetek rajtam! — Készebb vagyok meghalni, mintsem az Istent megbántani! — Távozzál tőlem, gonosz lélek! csak az Istent akarom szeretni és egyedül neki szolgálni.

A harag pillanatában.

Tégy Uram, számra őrizetet és oltalmazd meg ajakim ajtaját. Ne engedd szivemet a gonoszság szavára hajlani. — Édes Jézusom! adj nekem béketűrést. — Oh Mária! édes anyám! oltalmazd nyelvemet. — Mindenki, ki haragszik, méltó az itéletre! — A nap ne nyugodjék le haragotok fölött!

Óra ütéskor.

Uram! add malasztodat, hogy jámborúl élhessek és boldogúl kimulhassak. — Még itt a kegyelem ideje, még itt az üdvösség napjai. — Munkálkodni akarok, mig nappal van; mert eljő az éj, mikor már senki sem dolgozhatik.

Asztali imádságok.

Asztal előtt.

Mindenek szemei tebenned bíznak, Uram! és te adsz eledelt azoknak alkalmas időben; fölnyitod kezeidet és betöltesz minden élő teremtményt áldással.

Dicsőség az Atyának és Fiunak és Szentléleknek, miképen kezdetben vala, most és mindenkor és mindörökön örökké. Amen.

Uram, irgalmazz nekünk! Krisztus kegyelmezz nekünk! Uram, irgalmazz nekünk! — Miatyánk stb. Üdvözlégy stb. Hiszek egy stb.

Áldj meg minket † Ur Isten, és ezen † ajándékid, melyeket a te jóvoltodból magunkhoz veszünk. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Asztal után.

Hálát adunk neked, mindenható Ur Isten! minden jótéteményidért. Ki élsz és uralkodol mindörökön örökké. Amen.

Dicsérjétek őt minden népek, mert megerősödött az ő irgalmassága és az Ur igaz volta megmarad mindörökké.

Dicsőség az Atyának és Fiunak és Szentléleknek stb.

Uram, irgalmazz nekünk! Krisztus kegyelmezz nekünk! Uram, irgalmazz nekünk! — Mi atyánk stb.

Fizess meg, Uram! minden velünk jótevőknek az örök élettel. — A hívek lelkei Isten irgalmasságából békességben nyugodjanak. Am.

II. Rövidebb mutatvány.

Asztal előtt. Oh Uram! áldd meg ez étket és engem szegény bűnöst.

Asztal után. Oh Uram! hálát adok neked ez étkekért, melyeket nekem, háladatlan teremtményednek, kegyesen nyujtottál.

Esti ájtatosság.

Az Atyának és Fiunak és Szentlélek Istennek nevében. Amen.

Hálaadás. Istenem és mindenem! ismét elmúlt egy nap, mely soha vissza nem jő. Egykor — és talán nem sokára — eljő az éj, melyben már bűnbánatot nem tarthatok. Azért még ma, ugymint e nap alkonyán leborúlok előtted és szivem mélyéből imádlak Szentháromság egy Isten, Atya, Fiu és Szentlélek! Dicsérlek és áldlak szent angyalaiddal és dicsőült szenteiddel s hálát mondok mindazon testi és jelki jótetményeidért, melyekkel engem ma és egész életemben elhalmoztál! Uram! mivel fizessem viszsza mindezeket?

A Szentlélek Istennek segitségül hivása. Jőjj el Szentlélek Isten! világositsd föl lelkemet malasztod sugárival, hogy a mai nap elkövetett bűneimet és mulasztásimat szivfájdalommal megfontoljam és igazán megbánjam, hogy igy veled a legfőbb jósággal kibéküljek. Láttad szemeiddel tökéletlenségemet és figyelemmel kiséréd minden lépésemet. Mutasd meg azért, Uram! gonoszságomat és adj erőt bűneim megismerésére!

Most vizsgáld meg lelkiismeretedet.

Gondold át, mivel foglalkoztál reggeltől estig és mi fordult elő; mily helyeken fordultál meg? miféle személyekkel társalogtál? hogy viselted magadat az imádságban, a munkában, a társaságban és mulatságban? hogy viselted magadat a templomban és otthon — Isten, önmagad és embertársaid irányában? vétkeztél-e gondolattal, szóval, kívánsággal, cselekedettel, vagy a jónak elmulasztásával? különösen hivatalos kötelességeidnek (mint előljáró vagy alattvaló, mint atya, anya vagy gyermek) megfeleltél-e? Az irgalmasság cselekedeteit, melyekre alkalmad volt, gyakoroltad e? Kérdezd meg magadat, hogyan használtad föl az időt? másokat nem csábítottál-e bűnre, vagy más bűnét nem nézted-e el, régi főhibádba nem estél e vissza? Vizsgáld meg a jót is, mit cselekedtél, vajjon tiszta szándékból. Istenért, vagy pedig emberi tekintetből, hiúságból vagy szeszélyből vitted-e végbe? A mi nem történik Istenért, annak Isten előtt nincsen becse. Ki csak a világért dolgozik, az csakis a világtól várhatja jutalmát.

Bánat. Oh Istenem! mily hálátlansággal viszonoztam sok és nagy jótéteményeidet! Szégyen és bánat futja át valómat, ha meggondo-

lom, mily sok gonoszságot miveltem és jót mulasztottam el. Elismerem hibáimat és szivem mélyéből bánom ezen . . . és más elkövetett bűneimet, mert téged, oh Istenem! kit mindenekfölött szeretnem kellett volna, megbántottalak. Oh! bár ne vétkeztem volna soha. Bocsáss meg nekem, oh mennyei Atyám! szeretett szent fiadnak Jézus Krisztusnak fohászai, könnyei, szenvedése és halálának érdemei miatt. — Benned helyezem, oh Jézus! minden reményemet. A te szent véredbe mártom minden bűnömet és gonoszságomat. Töröld el adósságomat, oh Isten báránya, ki elveszed a világ bűneit.

Erös fogadás. Elkezdjek-e ismét vétkezni? Megujítsam-e ismét szent sebeidet, oh Jézus! és érettem kiontott drága véredet újra lábaimmal tapossam-e? még most se kezdjek önmagamon és gonosz szokásaimon erőt venni? most se hagyjak föl ezen rossz társasággal . . . ? ezen bűnre vezető alkalommal . . . ? hát ama bűnös kivánságot . . . jobban szeressem-e mint téged, édes Jézus! — „Kimondtam: most elkezdem.“ (Zsolt. 76, 11.) — Oh Jézus! add malasztodat és erősíts meg föltételeimben!

Könyörgés és segítségül hivás. Kérlek, Uram! látogasd meg hajlékomat malasztoddal

és üzd ki abból a gonosz léleknek minden incselkedését. Őrizd meg szeplőtelenül ez éjjel testemet és lelkemet s engedd kegyesen, oh Isten! hogy a holnapi napot épségben és erőben megélvén, azt a te tiszteletedre és lelkem üdvére fordítsam. — Áldj meg, Uram! engem és minden rokonomat, ismerősömet, jótevőmet, barátomat, sőt ellenségemet is, kiknek én szivből megbocsátok. Oltalmazd meg minden egyházi és világi előljárómat; vigasztald meg a szegényeket, betegeket és haldoklókat; hallgasd meg az utasok és a fogságban sinlődők fohászait; térítsd meg a bűnösöket és eretnekeket, kik tőled távolodva, a kárhozat útjain járnak; világosítsd meg a pogányokat és hitetleneket; könyörülj a megholt hívek lelkein is, kik a tisztitótüzben hozzád fölsóhajtoznak és adj nekik örök nyugodalmat. Amen.

Boldogságos szűz Mária, Istennek szent Anyja! ki Isten után legnagyobb reményem vagy! oltalmad és pártfogásod alá futok. Engeszteld meg nekem szent fiadat, ajánl engem szent fiadnak, mutass be egykor szent fiadnak. — Szent őrangyalom, védszenteim .... és Istennek minden választottai: imádkozzatok érettem most és halálom óráján. Amen.

Miatyánk stb. Üdvözlégy stb. Hiszek egy stb.

A szent mise kezdetére.

Midőn a pap az oltár zsámolya előtt magát mélyen meghajtja és bűneiről vallomást tesz képzeld magadnak, mintha az olajfák hegyén az imádkozó Üdvözitőt látnád, ki kínszenvedése előérzetében földre borúlt és vért verítékezett — vétkeid miatt.

Szent mise imák.

I. Szent mise ájtatosság mindennapi használatra.

A szent mise kezdetétől evangeliumig.

Örök, mindenható Ur Isten, mennynek és földnek Ura! mély alázattal leborúlva imádlak Téged.

Te vagy az én legfőbb Uram, kitől függök; a Te kegyes ajándékodból van mindenem; a Te kezedben van földi és jövendőbeli életem sorsa. Mivelhogy ezt szivem mélyéből tudom, a tőlem telhető legjobb és legnagyobb áldozatot akarom Neked, oh Uram, ennek bebizonyítására bemutatni, a szent mise áldozatát t. i.

melyben a Te egyszülött Fiad, a mi Urunk Jézus Krisztus, ki egykor a kereszten kiontotta vérét valóságosan, itt az oltáron vérontás nélkül áldozza fel magát neked, mennyei jó Atyám!

Oh, fogadd el ezen áldozatot kegyesen a pap kezéből s én tőlem is. Fogadd el ezt tőlem imádásom áldozatául, irántad érzett határtalan tiszteletem és hódolatom kifejezésére. Méltóbban nem is imádhatnálak Téged, legfőbb Uramat s Istenemet, mintha szent Fiadat magát ajánlom fel Neked az ő végtelen érdemeivel s egyszersmind magamat hozom áldozatúl irántad való engedelmességből és szeretetből, akaratomnak a Te legszentebb akaratoddal való legteljesebb egyesülésében.

Fogadd el ezen áldozatot szent Fiadnak érdemeivel együtt tőlem hálaáldozatúl a tőled nyert testi és lelki jókért s fogadd el vele engedelmességem és szeretetem felajánlását is.

Fogadd el engesztelő áldozatúl. Add meg nekem ezen áldozat tekintetéből mind ama kegyelmeket, melyek a valódi bűnbánatra és igaz megtérésre szükségesek s ha azután bűnbánatomnak áldozatát Neked bemutattam, oh akkor ne csak bűneimet engedd el, hanem ékesítsd fel egyszermind lelkemet is megszentelő malasz-

tod által, hogy barátod, gyermeked s országodnak örököse lehessek.

Végre fogadd el azt egyszersmind kérő áldozatúl magamért és minden embertársamért, barátaim és ellenségeimért, élőkért és megholtakért. Jézus Krisztus, a te egyszülött Fiad, kereszthalála által minden testi és lelki kegyelmet s jótéteményt számunkra kiérdemelt és mint közbenjáró s közvetítő a szent mise-áldozatában minden érdemét újból bemutatja Neked; tekints azért azokra kegyesen s add meg nekünk mindazt, mi nekünk hasznos most és az örökéletben.

Evangeliumra.

Hálát adok neked, Uram, az evangeliomért, melyet Fiad, Jézus Krisztus a földre hozott és mostanáig hirdet nekünk. Általa ismertelek meg Téged és tudom, hogy miképen juthatok igaz bűnbánat s folytonos jobbulás által Hozzád a mennyországba. Nem fogom soha szégyelleni az evangéliumot, hitemet mindenkor az egész világ előtt szóval és tettel bevallom. Soha semmi engem el nem tántoríthat, hogy akár emberi tekintetekből vagy egyéb okból mást mondjak vagy tegyek, mint azt, mit tőlem a

Az evangeliumra.

Midőn a pap az evangelium olvasására indul, gondold meg, hogyan hurczolták Krisztust Pilátushoz s mily hamisan vádolták őt azonnal. — Igérd meg Üdvözítődnek, hogy az evangeliumban foglalt tanítását soha meg nem tagadod.

Te szent evangeliomod kiván. Nem akarom a gonosz világ tanait és példáit követni, hanem ugy akarom, hogy az evangeliom tanítása vezesse gondolataimat, szavaimat, cselekedeimet és egész életemet.

Oh, mit használna nekem az, hogy Jézusom a mennyországba vezető utat nekem megmutatta, ha nem haladnék azon? Örök kárhozatom csak annál bizonyosabb és rettenetesebb lenne!

Hiszekegyre.

Mondd a pappal együtt te is: „Hiszekegy Istenben," stb.

Ezt és mindazt, mit a katholika anyaszentegyház hogy higyjük, elénkbe ad, minden kételkedés nélkül erősen hiszem és állhatatosan vallom. Hiszem pedig mindezt azért, mert Te, végtelen igaz Isten, magad ezt igy kinyilatkoztattad Jézus Krisztus, egyszülött Fiad által, ki istenségét kétségtelen jelek és csodák által bebizonyította, apostolainak s ezek utódainak, az egyház elüljáróinak pedig a kinyilatkoztatott tanítás hirdetésére a Szentlelket megigérte.

Felajánlásra.

Mennyei Atyám a pap már felajánlja neked a kenyeret és bort, mely nemsokára Fiadnak,

Felajánlásra.

Midőn a pap a kelyhet felbontja s a kenyeret és bort fölajánlja, gondold meg, miként engedé magát Jézus Pilátushoz visszavezettetni s mily készséggel veté magát alá a kegyetlen ostorozásnak és koronázásnak.

Jézus Krisztusnak szent testévé és vérévé átváltozik. Tekints kegyesen ezen ajándékokra és áldd meg azokat. De áldj meg engem is. hogy áldozatom, melyet szent Fiad áldozatával együtt mutatok be Neked, előtted annál kedvesebb legyen. Oh én méltatlan, ki bűneim által Téged már annyiszor megbántottalak s kegyelmedet elvesztettem! De szivből bánom minden bűnömet és erősen fogadom, hogy ezentúl igazi keresztény élet által kedvedet keresem.

(Goudolj itt szokásos bűneidre s hibáidra. Gondolkodjál arról is, hogyan s mi módon szokhatnál el azoktól legrövidebb idő alatt és hogy a jó cselekedetek gyakorlására mely alkalmakat használhatsz fel leginkább. — Fogadd meg komolyan, hogy megjobbítod magadat s a jótevésre szolgáló alkalmakat felhasználod. Ily komoly feltétel lesz részedből az Ur szine előtt a legkedvesebb áldozat.)

Praefatióra.

Mennynek és földnek Ura, hozzád emelem föl lelkemet és szivem mélyéből hálát adok Neked a mostanig nyert testi és lelki jótéteményekért. Hálát adok neked a Te fiad, a mi Urunk Jézus Krisztus által, ki a kereszten érettem és minden emberért magát feláldozta és ezen áldozatát az oltáron most ismét meg-

újítja. Általa magasztalom szent Fölségedet s a mennyország angyali karával együtt zengedezem:

Szent, szent, szent a seregek Ura, Istene! Telve az ég és föld dicsőségeddel! Hosanna a magasságban! Áldott, ki az Ur nevében jön! Hosanna a magasságban!

Kánonra.

Téged, azért legkegyesebb Atyánk, a te Fiad, Jézus Krisztus, a mi Urunk által alázatosan kérve-kérünk, vedd kegyesen és áldd meg ezen ajándékodat, adományaidat, e szent tiszta áldozatokat, melyeket a pappal egyetemben különösen a te szent, közönséges anyaszentegyházadért mutatunk be Neked, hogy azt az egész világon fenntartani, megőrizni, egyesíteni s igazgatni méltóztassál, a te szolgáiddal N. pápánkkal és N. püspökünkkel és N. királyunkkal s minden igaz hivővel, a közönséges apostoli hitnek vallóival együtt.

Emlékezzél meg, Uram, szolgáid és szolgálóidról, kikért imádkozni tartozunk vagy kikért imádkozni szándékunk, különösen N.-ről.

Hozzád fordulunk most, egyesülve a mindenkoron dicsőséges Szűz Máriával, Jézus Krisz-

tus anyjával, a szent apostolokkal, vértanukkal és szentekkel, kiknek emlékezetét ünnepeljük. Az ő érdemeik s esedezéseik által szálljon le reánk most és mindenkor isteni segítségednek áldása. A mi Urunk Jézus Krisztus által, most mindörökké. Amen.

Vedd kegyesen ez áldozatot, melyet az anyaszentegyházzal egyesülve Neked bemutatunk. Add nekünk ezen áldozat által békességedet, óvj meg minket az örök kárhozattól s végy föl minket választottaidnak seregébe.

Ezt kérjük a mi Urunk, Jézus Krisztus által, ki ezen pillanatban a mennyből szent angyalainak kíséretében az oltárra valóban leszáll, hogy legforróbb szeretetének s legmélyebb megalázásának művét végrehajtsa, midőn istenségét és emberségét a kenyér és borszine alá rejti.

Urfelmutatás alatt.

Oh Jézusom, te benned hiszek! Oh Jézusom! te benned reménylek! Oh Jézusom, szivemből szeretlek! mély alázattal köszöntlek, isteni Bárány, ki értem s az egész világ bűneiért a keresztfán s itt az oltáron feláldoztad magadat.

Alázatossággal köszöntlek Jézusomnak legszentebb, legdrágább vére, elrejtve a bor igénytelen színe alatt! Mosd meg, tisztítsd meg,

Urfelmutatáskor.

Gondold meg, miként szegezték Jézust szent anyja szemeláttára vasszegekkel a keresztre és hogyan emelék őt azon îöl az egész világ szemeláttára.

szenteld meg szegény lelkemet az örök életre! Jézus, érted élek! Jézus, érted halok! Jézus, élve-halva tied vagyok!

Urfelmutatás után.

Mi, a te méltatlan szolgáid, megemlékezünk most Fiadnak, a mi Urunknak boldogító szenvedéséről, dicsőséges feltámadásáról, mennybemeneteléről és feláldozzuk isteni Felségednek az Ő szent testét és isteni vérét, mint tiszta, szent és szeplőtelen áldozatot, az örök életnek kenyerét s az örök üdvnek kelyhét.

Fogadd el kegyesen és engesztelődve e magasztos áldozatot, amint egykor Abel, Abrahám s Melkizedek áldozatait elfogadtad. Engedd, hogy Fiad legszentebb testének s vérének valamennyien részeseivé lehessünk és hogy minden mennyei áldással s malaszttal betelhessünk. Ugyanazon a mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Emlékezzél meg, Uram, szolgáid és szolgálóidról is, kik bennünket megelőztek a hit jelével és a béke álmát aluszszák, különösen N. N. lelkeikről; add meg ezeknek s minden, Krisztusban elhúnytnak az enyhülés, világosság és békeség helyét. Ugyanazon Jézus Krisztus, a mi Urunk által. Amen.

Pater nosterre.

Gondold meg, hogyan vált el Krisztus lelke testétől. — Imádkozzál boldog kimulásért.

Pater nosterre.

Uram Istenem! Szent Fiad üdvös parancsainál fogva s isteni tanításai értelmében bátorkodunk Hozzád igy szólni: Mi Atyánk, ki a mennyekben vagy stb.

Szabadíts meg kérünk, Uram, minket minden elmult, jelen és jövő gonosztól s add nekünk a te békeségedet most és mindörökön. Amen.

Oh Isten Bárányа, ki elveszed a világ bűneit; irgalmazz nekünk!

Oh Isten Bárányа, ki elveszed a világ bűneit; irgalmazz nekünk!

Oh Isten Bárányа, ki elveszed a világ bűneit; adj nekünk békeséget!

Áldozásra.

Oh édes Jézusom, mily nagy a te szereteted irántunk! Te nemcsak áldozat kivánsz lenni az oltáron, hanem valóságos lelki eledelünk is. Te nemcsak azt akarod, hogy a szent misében magunkat felajánljuk, hanem azt is, hogy szent tested és véred vétele által Veled legbensőbben egyesüljünk! Oh bár a pap kezéből én is magamhoz vehetném szent testedet s véredet. Mivel azonban erre méltó nem vagyok:

Mikor a pap áldást ad.

Gondold meg miként áldá meg Krisztus mennybemenetele alkalmával tanitványait.

hogy hajlékomba jőjj, Uram, kérlek, mondd csak egy szóval s meggyógyúl az én lelkem. De ha méltatlan voltom miatt ezen angyali vendégségben valósággal nem részesülhetek is, ha a vámossal együtt kénytelen vagyok is bűnbánó szivvel fölkiáltani: Istenem, irgalmazz nekem szegény bűnösnek! Te, kegyes Jézusom, megteheted mégis, hogy osztályosa lehessek mindazon malasztoknak, melyek szent tested és vérednek valóságos vételével a lélekbe átmennek. Legalább lelkiképen forrón óhajtok Teveled legbensőbben egyesülni és Benned holtomig megmaradni. Megtisztítom szivemet a bűnnek minden szenyjétől, hogy mihamarább egyesülhessek Veled e szentségben. Részesíts azután engem a szent mise áldozat minden gyümölcsében. Add meg nekem ezt, Uram Jézus, azon szeretetednél fogva, melyből előbb a keresztfán s azután a szent misékben magadat feláldozod s ezen angyali vendégségben híveid ben bensőképen egyesülni kívánsz.

Áldozás után.

Újra bemutattatott már a szent mise áldozat, újra feláldozta magát Neked, mennyei Atyám, a te Fiad, Jézus Krisztus és Vele együtt bemutattam én is saját magam áldozatát. Amily

bizonyos, hogy kedvedet találod egyszülött Fiad áldozatában, ugy tessék Neked, Uram, az én áldozatom is az ő kedveért. Önmagamat ajánlottam fel Neked, Uram s nem is akarom ezen áldozatomat soha többé visszavenni, sőt inkább egészen a Tied akarok maradni. Kegyelmed által istápolva mindenkor arra iparkodom, hogy szent akaratodat teljesítsem parancsolataidat mindenben megtarthassam. Téged szeretni kivánlak mindenekfelett, felebarátomat pedig, mint önnönmagamat. Egyetlen embertársamat, még legnagyobb ellenségemet sem akarom e szeretetemből kirekeszteni; mert a te szent Fiad minden emberért meghalt a keresztfán s minden emberért megújítja ezen áldozatát a szent misében. Mindazon erényeket gyakorolni akarom, melyekre a te Fiad, Jézus Krisztus, tanítása és példája által oktat! mert ezek nélkül kedvedet nem találhatom.

Add reám szent malasztodat, hogy a jövőben, mint igazi keresztény katholikus jámborul éljek, holtom után pedig Hozzád a boldog mennyországba juthassak, a mi Urunk Jézus Krisztus által, ki Veled és a Szentlélekkel, mint igaz Isten él és uralkodik mindörökön. Amen.

II. Gyászmise ájtatosság.

Előkészület.

Jézus Krisztus! Te a szent miseáldozatot határtalan szeretetednél fogva nemcsak az élők, hanem az Isten kegyelmében elhúnytak üdveért is rendelted. Felajánlom tehát Neked e szent misét s imáimat . . . megholtnak lelkeért s mindazokért, kik a tisztítótüzben szenvednek, az ő nagy szenvedéseik enyhítésére s bűnadósságuk teljes kiegyenlítésére. Kérlek, legkegyesebb Jézusom egyesítsd ezen áldozatomat s csekély értékű ájtatosságomat, nemkülönben minden szenteknek könyörgését a te véres, szent áldozatoddal, szenvedéseiddel s utolsó fohászaiddal és ajánld fel mindezt mennyei Atyádnak, hogy a te érdemeidért . . . lelke s a többi lelkek mind kiszabadulhassanak a tisztítóhely tüzéből. Amen.

Mise kezdetére.

Az Atya Istenhez.

Oh mennyei Atya, irgalmasságnak Istene! irgalmazz a purgatoriumban szenvedő lelkeknek. Hiszen, oh legkegyesebb Atyám, kik e tűzbörtönben szenvednek szinte mind a te képmásaid. Tekints szeretett Fiad öt szent sebére. Ezen kegyelemforrásokból csergedező szent vérének véghetetlen értékét áldozza Ő fel Neked az Ő tartozásukért váltságdíjul. Fogadd ezt kegyesen s nagy irgalmasságod szerint könyörülj minden megholt híveden s különösen . . . lelkén, kiért imádkoznom keresztény szeretetedből kötelességem.

A Fiú Istenhez.

Oh Jézusom, jóság és irgalmasság forrása! Oh miképen tekinthetnél Te, ki a szeretet szentségében jelen vagy, részvét nélkül az elhagyott lelkekre! Emlékezzél meg, legkegyesebb Jézusom, hogy éppen ezen lelkekért lettél emberré, ezekért szenvedtél annyi nagy kínokat s végre halált a keresztfán. Oh Jézus, a lelkek leghívebb kedvelője, engedd, hogy szenvedésed, kereszted, szent véred és halálod . . . lelkét s a többi megholt híveidet a tisztítótűzből kiszabadítsa.

A Szentlélek Istenhez.

Szentlélek Ur Isten, a szeretetnek s vigasztalásnak lelke! Oh hány és hány lélek ég a tisztítótűz lángjaiban minden vigasztalás nélkül és elhagyatva. Oh, a szegények Atyja, hallgasd meg ezen elárvult bűnösök könyörgéseit s fohászait, jöjj segítségükre nyomorúságukban.

Oh Szentlélek, legjobb vigasztalója és szerető barátja a lelkeknek, hiszen Tieid e lelkek, a szent keresztségben a hit által magadnak jegyezted el őket s Nálad az égben az ő helyök. Üdítsd fel őket a lángtengerben kegyelmed harmatjának egyetlen cseppjével! Szabadítsd ki őket mihamarább börtönükből! Vezesd őket szent szined elé és add nekik a dicsőségnek általuk már régen sóvárogva óhajtott koronáját. Amen.

Kyriettől Offertoriumig.

Szüz Máriához.

Oh Mária, irgalmasságnak Anyja! Ime szolgáid és szolgálóidnak lelkei, kiket szent Fiad, Jézus, saját drága véren megváltott, hozzád sóhajtoznak s kiáltanak tűzes börtönükből. Figyelmezz, oh legfájdalmasabb Anya, az ő siránkozásaikra! Hallgasd meg sóhajaikat és

könyörgéseiket! Emlékeztesd isteni Fiadat azon nagy szeretetre és sok gondozásra, melylyel őt gyermekségében különöseo ápoltad s nevelted. Mutasd meg neki anyai kebledet, melyen halála után nyugodott s mutasd meg az elhagyott lelkeknek mihamarább Jézust, méhednek áldott gyűmölcsét; oh jóságos, oh kegyes, oh édes szűz Mária! Amen.

A szent őrzőangyalhoz.

Oh szent őrzőangyalok, kikre Isten az emberek gondozását s üdvét bízta, ime a sötét börtönben a nektek drága és reátok bizott lelkek minden segély nélkül szűkölködnek. Oh hány fohászt bocsátanak ezek hozzátok a mennyországba! Mily forrón óhajtanának veletek lenni! Oh figyeljetek résztvevő sziveitekkel az ő fájdalmas kiáltásaikra! Kérjétek buzgón Istent, hogy hátralevő bűntetéseiket kegyesen engedje el nekik. Oh szálljatok le sietve az égből hozzájok s vigyétek őket magatokkal fel a magas mennybe. Amen.

Isten Szentjeihez.

Oh Istennek kedvelt barátai! tekintsetek csak le szánakozó szeretettel azon lelkekre, kik Jézus Krisztus által fivéreitek, nővéreitek.

rokonaitok. Hozzátok tartozók ők s csak bűnadósságuk miatt vannak most még a gyötrelmek között. Oh járuljatok a legfölségesebb Szentháromság elé, mutassátok be Istennek a ti érdemeiteket, kínjaitokat, halálotokat, egyesítsétek ezeket Krisztus Jézus, véghetetlen érdemeivel és addig kérjétek Istent ezen szegény lelkekért, mig közbenjárástokra kiszabadulhatnak börtönükből s veletek egyesülhetnek az örökkétartó boldogságban. Amen.

Offertorium, Sanctus és Urfelmutatásra.

Fogadd kegyesen, mennyei Atyánk, a bor és kenyér szent áldozatát, melyet most a pap dicsőségedre, az élők és megholtak üdvére az oltáron bemutat. Én felajánlom ezt . . . lelkeért s mindazokért, kik még a purgatoriumban szenvednek. Minden kínjaikat, panaszos fohászaikat, bánatos könyeiket, áldozatúl hozom most Neked s egyesítve Jézus Krisztus szentséges vérével s minden érdemeivel engesztelő áldozatúl ajánlom fel a purgatoriumbeli szegény lelkekért e jelen szent mise mondatik s a tisztítóhelyen szenvedő többi lélekért is, különösen azokért, kik szabadulásukhoz legközelebb állanak.

Tekintsd, oh legkegyesebb Atyánk, szent Fiadnak tövisekkel koszorúzott fejét, lehúnyt szemeit, vértől ázott, halvány arczát és száját és irgalmazz azon szegény lelkeknek, kiknek kínjait én okoztam.

Tekintsd, oh kegyes Atyánk, szeretett Fiadnak kifeszített karjait, szegekkel átvert kezeit és lábait, átdöfött szivét és irgalmazz azon szegény lelkeknek, kiknek kínjaik a legfájdalmasabbak.

Tekintsd, oh, jóságos Atyánk, Jézusnak tetőtől talpig megszakgatott testét, fölpattant ereit, izeikből kiforgatott tagjait és irgalmazz azon szegény lelkeknek, kiknek még legtovább kellene szenvedniök. Tekintsd, oh irgalmas Atyánk, ártatlan Fiadat, Jézust, hogyan gúnyolják, szidják s gyalázzák őt a legnagyobb kínok és halálos gyötrelmei között, hogyan el van hagyatva ég és föld, emberek s angyalok által, de még Tőled is és irgalmazz azon szegény lelkeknek, kikről az emberek már egészen elfeledkeztek. Vedd, mennyei Atyánk, figyelembe ezeket s egyszersmind a szegény lelkek borzasztó kínjait, melyeket ők Neked Jézus Krisztus szándékával, engedelmességével és szeretetével egyesítve általam felajánlanak és hallgasd meg buzgó és forró könyörgésünket, add

nekik kegyelmedet, irgalmazz nekik és nyomorúkból szabadítsd ki őket! Ámen.

A szent ostya felmutatásakor:

Oh Jézusom, Istenem és Megváltóm, hiszem, hogy a legfölségesebb szentségben itt az oltáron istenségeddel és emberségeddel jelen vagy! Imádom a szent ostyában legszentebb testedet, véredet és lelkedet s kérlek fordítsd kegyes szemeidet ez oltárról a tisztítóhelyre és örvendeztesd meg vigasztaló tekinteteddel a szegény szenvedő lelkeket!

A kehely felmutatásakor:

Oh legkegyesebb Megváltóm és Üdvözítőm, Krisztus Jézus! Imádom a kehelyben jelenlevő drága szent véredet, mely testeddel és lelkeddel egyesítve van. E szentséges vérnek egyetlen csöppje kioltathatja a tisztítótűz lángjait. Ajándékozd tehát meg, oh szeretetteljes Jézusom, drága szent vérednek csak egyetlen egy csöppjével a purgatoriumbeli elhagyatott lelkeket, hogy vigasztalást és kínjaikban enyhületet nyerhessenek.

Urfelmutatás után.

Üdvözlégy Megváltónknak drága szent vére. Ugyanazon szent véred ez, mely az olajfák

hegyén s a keresztfán ereidből patakzott. Oh szenvedő Jézusom, mosd meg, tisztítsd meg e vérrel a megholt híveket minden bűneikből. Ugyanazon szent vér ez, mely Pilátus pitvarában az oszlop alatt Megváltóm megostoroztatásakor gyógyfürdővé összefolyott. Oh megsebzett Jézusom, áldozd fel e vérnek egyetlen cseppjét mennyei Atyádnak a purgatoriumban szenvedő lelkek bűnváltságára.

Ugyanazon szent vér ez, melyet szeretett Üdvözítőmnek áldott fejéből a tövis korona fakasztott. Oh én megkoronázott Királyom, Krisztus Jézusom! Adj csak egy cseppet e véredből minden sebeidből a purgatoriumba, hogy a tüzes lángokat eloltván, valamennyi szenvedő léleknek, kínjaikból szabadulást és örökkétartó vigaszt szerezzen. Amen.

Agnus Dei-re és áldozásra.

Oh keresztre feszített Jézusom! alázatosan köszöntöm és tisztelem jobb kezedet nyitott sebedet és abba ajánlom megholt szüleim, testvéreim, rokonaim, jótevőim, barátaim és ellenségeim lelkeit. Azon szent véred, mely szent véred, mely szent jobbodból folyt és az ebben szenvedett fájdalmaidra kérlek, irgalmazz nekik,

tekints reájok kegyesen, vigasztald és örvendeztesd meg őket.

Oh legkegyesebb Jézusom! Ájtatosan köszöntöm és tisztelem bal kezednek és ebbe ajánlom azon lelkeket, kik imádságom és segítségem után különösen sóvárognak. Az ebből kifolyt véredre és abban kiállott fájdalmadra kérlek, nyújtsd ki feléjök szent kezeidet és szabadítsd ki őket súlyos szenvedéseikből.

Oh kegyes Jézusom! ájtatossággal köszöntöm és tisztelem jobb lábadnak sebét és ebbe ajánlom azon lelkeket, kikért akarod, hogy imádkozzam. Az ebből kifolyó véredre és abban elszenvedett fájdalmadra kérlek, hallasd velök, ezen örvendetes szavaidat: „még ma velem lesztek a paradicsomban.

Oh kegyelmes Jézusom! Buzgón köszöntöm és tisztelem bal lábadnak sebét és ebbe ajánlom azon lelkeket, kik szenvedéseidnek s fájdalmas Anyádnak legbuzgóbb tisztelői. Az ebből folyt véredre s abban kiállott fájdalmadra kérlek, enyhítsd meg őket ezen sebed egy-egy csöppjével s engedd el nekik kegyesen a még hátralevő bűntetésüket.

Oh legirgalmasabb Jézusom! Bensőleg köszöntöm és tisztelem szent oldaladnak sebét és ebbe ajánlom azon lelkeket, kikért szándékom

volt e szent misét hallgatni. Ezen szent oldalsebedből kicsurgott vérre, a kereszten három órán át szenvedett fájdalmaidra és halálos gyötrelmedre, ugy szintén mindhalálig megszomorodott anyádnak szenvedéseire kérlek: oltsd el a kegyelemnek ezen drága szent vére és vize által az ő hőségüket s hivd fel a szegény szenvedő lelkeket Magadhoz a végnélküli örömökbe, hogy Neked hálákat adván Téged választottaid társaságában szüntelen magasztaljanak és dicsőitsenek. Amen.

Áldozás után.

Oh legkegyesebb Megváltóm, ki irántunk való végtelen szeretetből a legméltóságosabb oltáriszentségben magadat hagytad nekünk, hogy szivünket a te Sziveddel egyesíthessük; ki szivedet megnyitni engedted s oldaladnak e szent sebét még dicsőséges feltámadásod után is hordozni akartad, hogy az a megholt keresztény hívek számára a mennyország nyitvaálló kapúja lenne: átdöfött szivednek határt nem ismerő szeretetére kérlek, nyisd meg a mennyek kapúját minden szenvedő lelkek előtt s vezesd őket azon keresztül a mennyek országába.

Oh legkegyesebb Jézusom, ne zárdd el tovább előttük a te szeretetből megsebzett szivedet. Félelmes aggódásodra és szomorúságodra és gyöngeségedre, legvégső szükséged és halálfélelmedre, melyeket szived egész szenvedésed alatt, de kivált a kereszten érzett, valamint szűz Mária hét tőrrel átdöfött szivére, melyen a te kihűlt szived nyugodott, kérlek, nyisd meg az üdv kapúját, a mennyország ajtaját, dicsőséges szivedet, oh Jézusom! s vezesd be a szenvedő lelkeket mind az égbe és add az ő közbenjárásuk által nekem is azon kegyelmedet, hogy keresztény módon élvén s boldogúl meghalván, halálom után én is bemehessek az örökkétartó örömökbe. Amen.

(Imádkozzál öt Miatyánkot és öt Üdvözlégyet.)

Kérünk, jöjj segítségére szolgáidnak, kiket drága szent véreddel megváltottál.

V. Uram, adj nekik örök nyugodalmat.

R. És az örök világosság fényeskedjék nekik.

V. Nyugodjanak békeségben.

R. Amen.

(Naponta egyszer 300 napi búcsú VII. Pius pápa, 1817. február 6.)

Imádságok.

Meghalt férfiért.

Hallgasd meg, Uram, könyörgésünket, melyben irgalmasságodat alázatosan kérjük, hogy megholt szolgádnak lelkét, melyet e világból kiszólítottál a békeség és örök világosság lakásába fölvegyed és szenteidnek társaságába bocsássad. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Megholt nőért.

Kérünk, Uram, Téged könyörülj irgalmasságod szerint szolgálódnak lelkén és a halandóság nyavalyáitól őt megszabadítván helyezd vissza a végnélküli boldogság örökébe. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Szülőkért.

Oh Isten, ki atyánkat s anyánkat tisztelnünk meghagytad, irgalmazz megholt atyám és anyám lelkeinek, Engedd el nekik bűneiket, nekem pedig add, hogy az örök dicsőség világosságában őket viszontláthassam. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Megholt gyermekért.

Mennyei Atya! magadhoz vetted kedves gyermekemet az örökkévalóságba. Imádom legszentebb akaratodat. Szivemnek fájt ugyan e veszteség; de a te akaratod legyen mindenben az én örömöm. Kifürkészhetlen bölcseséged és végtelen szereteted csak bölcset és jót rendelhet és minden, a mit Te véghez viszesz már csak azért is bölcs és jó, mert Te teszed. Gyermekem kora halálát már csak azért is jótéteménynek és kegyelemnek tekintem, mert a szent irás mondja: „kedves volt Istennek az ő lelke; azért sietett őt kivinni a gonoszok közül.“ (Bölcs. 4. 24.)

Hogyha a gyermekem még a tisztítóhelyen volna, ugy kérlek, mennyei Atyám, vedd föl őt hamar, igen, minél előbb a tökéletes örök nyugalomba. Hiszen ő nem annyira az én, mint inkább a Te gyermeked; Te nevelted a szentegyház tanai és szentségei által a jámborság és erény természetfölötti életére. Engedd ezen gyermekedet végképen hozzád jutni; Fiadnak, Jézus Krisztusnak érdemei által, kitől én is reménylem elnyerhetni gyermekem örök dicsőségét. Amen.

Megholt rokonokért.

Oh Isten, minden kegyelemnek adományozója s az emberek üdvének előmozdítója, irgalmasságodhoz folyamodunk, engedd, hogy családunk tagjai, barátai és jótevői, kik ez életből kimúltak, a mindenkoron szeplőtelen szűz Anya Mária és a többi szentek közbenjárása által az örök dicsőségnek résztvevésére jussanak. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

A megholt hívekért.

(A 129. zsoltár.)

A mélységekből kiáltok, Uram, hozzád.

Uram, hallgasd meg az én szómat, legyenek füleid figyelmesek az én könyörgésem szavára.

Ha a vétkeket figyelembe veszed, Uram, Uram, ki állhat meg előtted?

De nálad vagyon a kegyelem és a te törvényedért reménylek benned, Uram! Reményl az én lelkem az ő igéjeért.

Az én lelkem az Urban bízik.

A reggeli vigyázattól éjjelig bízzék Izrael az Urban.

Mert az Urnál az irgalmasság és nála bőséges a megváltás.

És ő megszabadítja Izraelt minden gonoszságából.

Adj, Uram, örök nyugodalmat nekik.

És az örök világosság fényeskedjék nekik.

Nyugodjanak békében. Amen.

V. Uram, hallgasd meg könyörgésemet.

R. És az én kiáltásom jusson elődbe.

Könyörögjünk.

Minden híveknek Teremtője és Megváltója, Ur Isten, add a te szolgáid és szolgálóid lelkeinek minden bűneiknek elengedését, hogy a bocsánatot, melyet mindenkor óhajtottak, ájtatos könyörgések által elnyerhessék. Ki élsz és uralkodol örökön örökké. Amen.

(100 napi búcsú naponta, ha e zsoltárt az estéli órákban elmondjuk. VI. Pius 1781. márcz. 18.)

Üdvözlégy megváltómnak, szabadítómnak legkegyesebb Szive, te meggyőzhetetlen forrása isteni kegyeknek.

Gyónási ájtatosság.

A Szentlélek segítségül hívása.

Szentlélek Ur Isten, minden kegyelemnek adományozója! Gyónni akarok, hogy lelkemet megtisztítsam elkövetett s még ki nem engesztelt bűneimtől. De mivel tudom, hogy szent malasztod segítsége nélkül ezt el nem érhetem, azért alázatos szivvel kérlek: add meg nekem e szükséges malasztot. Világosítsd meg elmémet, gerjeszd fel szivemet, hogy azokat teljesen megismerjem, szivből megbánjam és azokért minden erőmből elégtételt is adhassak a mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

(Vizsgáld meg lelkiismeretedet oly gondosan, mintha ez biztosan utolsó gyónásod volna. Ha előbbi gyónásaid közül valamelyik bármely okból érvénytelen volt talán, ugy lelkiismeretedet az utolsó érvényes vagyis jól végzett gyónástól fogva kell megvizsgálnod; mert rosszúl végzett gyónás nem szerez bűnbocsánatot, sőt inkább ha utána áldoztál szentségtörés bűnével terhelted lelkedet.)

Utmutatás a lelkiismeret megvizsgálására.

Mikor gyóntam utóljára? Érvényes volt-e azon gyónásom, ha tán érvénytelen volt, miért? talán hanyag lelkiismeretvizsgálat, talán az őszinte bánat és erősfogadás hiánya miatt? vagy talán bűneimet nem vallottam be őszintén? Elvégeztem-e a feladott penitenciát és hogyan?

A tizparancsolat ellen való bűnök.

1. Nem voltam-e hanyag a hitigazságok megtanulásában és felismerésében? Nem szégyenlettem-e hitemet, vagy nem voltam-e közömbös az iránt? Nem tápláltam-e magamban önkényt hitkételyeket? Talán nem hittem mindent, mit a katholika anyaszentegyház tanít? vagy talán még jelek, szavak, cselekedetek vagy mulasztások által is kinyilvánítottam hitetlenségemet egyik vagy másik hitágazat ellen? Történt-e ez midőn magam voltam, vagy mások előtt is? Nem olvastam-e rossz vagy tiltott könyveket, lapokat és folyóiratokat, nem tartottam-e azokat magamnál, avagy nem szereztem-e ilyeneket mások részére is? Nem voltam-e rossz vagy tiltott társaságokban jelen, nem vagyok-e ilyeneknek tagja? Nem mulasztottam-e el a reggeli, estéli imákat az asztali

áldást, avagy a jó szándék és a „hit, remény, szeretet“ felkeltését?

(Lásd alább a „Szentlélek elleni bünök“-et is!)

2. Nem káromoltam, gúnyoltam-e Istent, a szenteket, az Istennek szentelt dolgokat, helyeket, személyeket, nem vétettem-e meg ezeket, avagy nem szóltam-e mindezekről tiszteletlenül? Nem voltam-e elégedetlen Isten rendeléseivel? Nem zúgolódtam-e Isten ellen? A szentirás szavait vagy más szent neveket nem használtam-e tiszteletlenül? Nem káromkodtam-e? vagy nem esküdtem-e könnyelműen avagy hamisan? Eskümet, igért szavamat megtartottam-e? Fogadásomat nem szegtem-e meg? Nem gyóntam vagy áldoztam-e méltatlanúl? Nem viseltem-e magamat tiszteletlenül a templomban, nem zavartam-e az isteni tiszteletet? Nem voltam-e magam oka annak, hogy imáimban szórakozott valék? (Figyelmetlenség körültekintés stb. által.)

3. Vasár- és ünnepnapokon szent misét ájtatosan hallgattam-e? Nem mulasztottam-e el annak lényeges részét? Az Isten igéjének hallgatásában, a délutáni isteni tisztelet látogatásában nem voltam-e hanyag, nem maradtam-e azokról el sokszor a legcsekélyebb ok miatt is?

Az Istennek szentelt napokon nem végeztem-e magam, vagy nem végeztettem-e mások által szükség nélkül szolgai munkát? Nem szentségtelenítettem-e meg az Ur napját túlságos mulatozás, avagy mi több, vétkes cselekedetek által?

Az anyaszentegyház parancsolatait teljesitettem-e? A böjtre, az önmegtartóztatásra, az évi gyónásra, a husvéti áldozásra nézve?“

4. Nem vétettem-e tiszteletlenség, megbántás, engedetlenség, ellenszegülés által szüleim, ipam, napam, házastársam, a világi és az egyházi elüljáróság ellen? (öreg emberek s uraság ellen?) Imádkoztam-e értük? Nem engedelmeskedtem-e nekik tiltott dolgokban? Nem bántam-e agg szüleimmel keményen, durván avagy szeretetlenül? Nem voltam-e türelmetlen, nem korholtam, nem gúnyoltam, nem vetettem-e meg őket hibáik és fogyatkozásaik miatt?

A házastárs iránt való kötelességek.

Nem vétkeztem-e az által, hogy házastársam iránt engedetlen voltam, hogy őt megvetettem, megbúsítottam, hogy róla rosszat beszéltem, hogy őt rágalmaztam? Hallgattam-e előtte akkor, mikor szükséges lett volna hallgatásom? Nem

tagadtam-e meg azt, miben mint házastársnak kötelességem lett volna engedelmeskednem? Nem gyakoroltam-e jogomat a szemérem és természet ellen vétkezve? Nem ingereltem-e őt haragra? Mogorva magamviseletem, daczos hallgatásom, gyűlölködésem által nem adtam-e neki okot hűtlenségére? Testi és lelki bajaiban szeretetteljesen bántam-e vele? Imádkoztam-e érte (különösen, ha bűnben vagy hitetlenségben él?) Nem voltam-e iránta hűtlen gondolatban, szóval, magamviseletem által vagy cselekedetben?

A gyermekek iránti kötelességek.

Gondoskodtam-e elegendőképen gyermekeim testi-lelki jólétéről? Nem voltam-e ebben hanyag? Tanítottam-e őket? Dorgáltam, büntettem-e őket hibáik miatt? Nem átkoztam-e őket, nem kivántam-e nekik rosszat? Nem büntettem-e őket igaztalanúl? Nem ingereltem-e őket gúny vagy megvetés által daczos magamiseletre és magacsságra? Küldtem-e őket a temp'omba, keresztény tanításra, az iskolába, különösen a vasárnapi szent misére? Őrködtem-e gondosan, hogy ugy a kisebb, mint nagyobb gyermekeim a szűzesség erényét megőrizzék? Nem botránkoztattam-e meg őket a hálószobában

raló vigyázatlanságom által? Nagyobb fiaimat, leányaimat óvtam-e tőlem telhető módon a kisértés veszedelmétől? Nem hagytam-e őket felügyelet nélkül? Nem engedtem-e meg házamban tiltott vagy veszedelmes összejöveteleket? Intettem, oktattam, óvtam-e őket? Nem ingereltem-e őket haragra? Nem elégítettem-e ki szenvedélyeiket, különösen a hiuságot és élvvágyat? Talán még magam is adtam nekik erre példát? Nem kényszerítettem-e őket bizonyos hivatásra vagy házasságra? Elegendő ok nélkül nem elleneztem-e házasságukat? Gondoskodtam-e földi jólétükről? Nem pazaroltam-e el a vagyont vagy nem károsítottam-e meg őket illető vagyoni részükben?

5. Nem okoztam-e kárt a magam vagy mások testében, lelkében mértékletlenség, könnyelműség, erkölcstelenség, csábítás, botránkoztatás, gyűlölet, irigység, káröröm, harag megbántás által; szóval vagy tett által? Nem kívántam-e magamnak vagy másoknak rosszat? Nem okoztam-e ellenségeskedést vagy nem voltam-e haragtartó?

6. és 9. Nem vétkeztem-e a tisztaság ellen gondolatok, képzelődés, önkéntes gyönyörködtetés, kivánságok, vágyak által? Nem olvastam-e

a tisztaságot veszélyeztető olvasmányokat, nem néztem-e ilyen képeket, nem hallgattam-e ilyen énekeket? Nem vétettem-e a szemérmetesség ellen nevetésem, mozdulataim és cselekedetek, vagy azok megengedése által?

(Vizsgáld meg lelkiismeretedet a házassági kötelességekre nézve is; minden mi a házasság főczélját megakadályozza nagy és súlyos bűn. — Cselekedjél azon alapos félelem szerint, hogy a mit bűnnek gondolván cselekszünk, hogy ez mindig bűn.)

7. és 10. Nem loptam-e? Lopott jószágot nem tartottam-e magamnál, vagy nem vettem-e meg ilyent? Nem tartottam-e vissza idegen jószágot, vagy nem tettem-e kárt benne? Nem vétkeztem-e igazságtalan per, csalás, vesztegetés, irások, árúk, pénz, mérték és súlyok hamisítása által, játék, kötekedés, bujálkodás és könnyelműség által? a szegények irányában való keményszivűség által?

8. Nem hazudtam-e mások kárával vagy a nélkül? Nem vétkeztem-e rágalmazás által (t. i. készakarva valakiről oly rosszat mondván, a mi nem igaz) boszúból, irigységből, csacskaságból? szeretetlen itélet által? Nem beszéltem-e el ok nélkül mások bűnét? Nem gázoltam-e mások becsületében? Nem vétkeztem-e hírhordás által, az által, hogy felebarátom becsü-

letét nem védelmeztem, sértett becsületét nem igyekeztem helyreállítani, vagy az által, hogy hizelegtem vagy hogy titkok után fürkésztem és azokat elárultam.

A hét főbűn.

1. A kevélység (büszkeség), — makacs megátalkodás, — kérkedés, — hiúság, — másoknak megvetése és kevésre becsülése. — 2. Fösvénység (birvágy). — 3. A bujaság. — 4. Az irigység. — 5. A torkosság. — 6. A harag. — 7. A jóravaló restség.

A Szentlélek ellen való hat bűn.

1. Az Isten irgalmasságában való vakmerő bízakodás. — 2. Az Isten kegyelméről való kétségbeesés. — 3. A megismert igazság ellen való tusakodás. — 4. Az Isten kegyelmének mástól való irigylése. — 5. Az üdvös intések ellen a bűnökben való megátalkodás. — 6. A végső penitenciátlanság.

A négy égbekiáltó bűn.

1. A szántszándékos gyilkosság. — 2. A sodomia. — 3. A szegények, árvák és özvegyek nyomorgatása. — 4. A szolgák vagy munkások bérének megcsonkítása és letartása.

A kilencz idegen bűn.

1. A bűnre tanácsot adni. — 2. Vétkes dolgot parancsolni. — 3. A vétekben mással egyetérteni. — 4. Mást bűnre ingerelni. — 5. Másnak bűnös cselekedetét dicsérni. — 6. Másnak bűnét elhallgatni. — 7. Másnak bűnét elengedni. — 8. Más bűnében segítség vagy megengedés által részesülni. — 9. Másnak bűnét oltalmazni.

Bánat és erősfogadás.

Tudom, én Uram Istenem, hogy Te véghetetlen szent és véghetetlen igazságos levén a bűnt utálod és okvetlenül megbűnteted s oh én megátalkodott, Téged mégis annyiszor megbántottalak bűneimmel. Oh én vakmerő, nyomorult férge a földnek, ki oly könnyelműen vétkeztem! Mi sors várhat reám?

Te legnagyobb jótevőm voltál mindenkor nekem és határtalan jósággal szerettél engemet, én pedig gyalázatos hálátlansággal fizettem neked meg, szeretetedet megvetvén, szent felségedet bántalmazván.

Te a legtökéletesebb, szeretetre legméltóbb lény vagy s én mégis oly vak voltam, hogy nem Benned, hanem az utálatos bűnben kerestem örömömet.

Oh, hogyan feledkezhettem igy meg magamról? Oh mily sulyos, mily iszonyu gonoszságot követtem el? Nem, Uram, nem vagyok többé méltó arra, hogy gyermekednek tartsam magamat, hogy téged Atyámnak nevezzelek, hogy kegyességedre még számíthassak! Te azonban oly végtelenül irgalmas vagy s nem akarod a bűnös halálát, hanem, hogy megtérjen és éljen. Te kész vagy, édes Istenem, minden méltatlanságom daczára nekem megbocsájtani, kész vagy Atyám maradni, ha bűnbánattal Hozzád visszatérek. S ezt én meg is teszem. Szivem mélyéből bánom, sajnálom, hogy megbántottalak.

Kegyelmed által segíttetve most már a jobbulás utjára akarok térni, kerülni akarok ezentúl minden bűnt s a bűnre szolgáló alkalmakat is és fel akarok használni minden eszközt, mely jobbulásomat elősegíti.

Jézus Krisztus érdemeire s kivált érettem elszenvedett kereszthalálára kérlek Uram, bocsásd meg nekem minden bűnömet, melyekkel téged valaha életemben megbántottalak és add szent kegyelmedet, hogy erősfogadásomat híven megtartsam.

(Ha már szivből megbántad bűneidet s komoly fogadást tettél életed megjobbítására, lépj a gyóntató-

székbe, valld be őszintén minden bűnödet; mondd meg azok számát és fontosabb körülményeit is; ha a lelkiatya kérdez, felelj mindenre igazán s szépítgetés nélkül; figyelj oktatásaira, jegyezd meg jól, mit ad föl penitenciáúl.)

Gyónás után.

Oh jóságos Isten! Szivemből hálákat adok neked nagy irgalmasságodért, melylyel engem bűnbánat szentségében föloldoztál bűneimtől s nekem azokat, mint reménylem, megbocsátottad. A bűnnek nagy és nyomasztó terhét leemelted rólam s ismét föloldottad a gonoszság bilincseit, melyeket saját hibám rakott reám. Oh szeretetnek Istene! dicséret és hála legyen neked mindörökké!

Oh, add nekem még azon kegyelmedet, hogy Tőled soha többé el ne váljam és irántad mindenkor háladatos és hű maradjak életem utolsó leheletéig. Utálom és gyűlölöm a bűnt s erösen fogadom, hogy többé nem vétkezem, a bűnre szolgáló alkalmat elkerülöm. Neked ezentúl erényes és szent élet által szolgálok s mindent, a mi neked nem tetszik, lelkiismeretesen kerülni fogok.

Oh Jézusom, kinek legszentebb, szerető szivéből áradt ki rám a bűnnek bocsánata, add most már egyszersmind, hogy ugyanazon szent szivedben találhassak oltalmat és biztonságot

a gonosz minden támadása ellenében; engedd, hogy téged dicsérhesselek, magasztalhassalak, szerethesselek s enyémnek mondhassalak örökön örökké. Amen.

Oh legkegyesebb s leghatalmasabb Szűz Mária, ki a keresztények segítsége és a benned bízóknak erős oltalma vagy, gyámolíts engem minden szükségemben és veszedelemben; fogadj engem hathatós pártfogásodba szerezz nekem állhatatosságot a jóban s ne engedd, hogy ismét hűtlenné legyek isteni Fiadhoz, hanem arra segíts, hogy Őt szivem, lelkem igazán és forrón szeresse most és mindörökké. Amen.

(Ezután végezd el a lelkiatya által feladott penitenciát, imádkozzál kivált még Jézus legszentebb szivéhez s ettől kérd azt a kegyelmet, hogy fogadásaidhoz hű lehess, a jobbulásban állhatatos maradhass.)

Áldozási ájtatosság.

(Az esztergom-főegyházmegyei statutum szerint.)

A szent áldozás előtt.

Az Atyának és Fiunak és Szentlélek Istennek nevében. Amen.

Mennyei Megváltóm, édes Jézus! élő hittel, erős reménységgel, égő szeretettel, mély

alázatossággal és fiúi bízodalommal szent asztalodhoz lépni és szent testednek eledelében részesülni kívánok. De mivel te mondottad, hogy a ki ahhoz méltatlanúl járul, az kárhozatot és ítéletet eszik magának: azért, oh kegyes Jézus! ezen angyali vendégségnek szerzője, adja, hogy szent tested, melyet én méltatlan magamhoz veendek, ne legyen nekem ítéletemre és kárhozatomra, hanem kegyelmességedből legyen testemnek és lelkemnek oltalmára és minden nyavalyáimnak orvoslására. Jőjj tehát, oh Jézusom! jőjj szivembe és töltsd meg azt kegyes jelenléteddel; mert kész az én szivem és óhajtva vár, hogy téged, Urát, Istenét befogadja. Miért is mély hódolással vetem magamat lábaidhoz és mondom: Jézus, élő Istennek Fia, irgalmazz nekem; nem vagyok méltó, hogy bejőjj hajlékomba, hanem csak szóval mondjad és meggyógyúl az én lelkem. Oh Uram! hiszem és remélem, hogy a te szent tested nekem hasznos leend és üdvösséges az örökéletre. Amen.

Gyónom a mindenható Istennek, mindenkoron szeplőtelen szűz Máriának, szent Mihály arkangyalnak, keresztelő szent Jánosnak, szent Péter és Pál apostoloknak, Isten minden szenteinek és neked tisztelendő atya: mert fölötte vétkeztem, gondolataimmal, szómmal, szándé-

kommal és cselekedeteimmel. Én vétkem, én vétkem, én igen nagy vétkem. Kérem a mindenkoron szeplőtelen szűz Máriát, szent Mihály arkangyalt, keresztelő szent Jánost, szent Péter és Pál apostolokat, Istennek minden szenteit és téged, tisztelendő atya, hogy imádjad érettem a mi Urunkat, Istenünket. Amen.

Közvetlen az áldozás előtt, midőn a pap a szent ostyával a nép felé fordul, mondd te is háromszor, bűnbánólag, melledet verve:

Uram! nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jőjj, hanem csak mondd szóval és meggyógyul az én lelkem.

Midőn pedig a pap Krisztus testét nyelvedre teszi, igy fohászkodjál:

A mi Urunk Jézus Krisztusnak szent teste őrizze meg lelkemet az örökéletre. Amen.

Szent áldozás után.

Oh lelkemnek eledele és üdvössége, Krisztus Jézus, Megváltóm, Istenem és mindenem! valjon miképen adjak neked elegendő hálát azon kimondhatatlan jótéteményedért, hogy te Teremtő és legfölségesebb Ur levén, hozzám érdemetlen teremtményedhez jöttél és bűnös szivemben magadnak lakóhelyet választottál.

Valóban bűnös voltomat tekintvén, bámulok és meg nem foghatom, honnét legyen az a kegyelem, hogy engem szent testednek és vérednek drágalátos eledelével táplálni méltóztattál. Azért mivel ennek illendő meghálálására elégtelen vagyok, ezernyi ezerszer dicsérlek, áldlak és imádlak, én Uram Istenem! A tőlem kitelhető hálaadás végett pedig Neked ajánlom testemet, lelkemet, gondolataimat, szavaimat és cselekedeteimet. Tekints, oh Jézusom, ezen szent lábaidhoz letett csekély áldozatomra; s mivel ez is irántam való szereteted és kegyelmedhez képest csak merő semmiség: ime, összekapcsolom azt azon véghetetlen érdemű áldozattal, melyet te a keresztfának oltárán mennyei atyádnak bemutattál. Fogadd e hálaadó áldozatomat és maradj kegyelmeddel nálam halálom órájáig, oh Jézusom! hogy örömmel felkiáltsak:

Már most bocsáss el, Uram, engem a te szolgádat békeségben, mert látták az én szemeim, sőt be is vette már szivem az én üdvözítő Jézusomat. Amen.

Keresztjáró napokon.

Hallgasd meg, hallgasd meg, hallgasd meg Uram könyörgésünket!

Engedj minekünk isteni kegyelmet.
Engedj minékünk az imához kedvet.
Bocsásd meg nekünk minden bűneinket.
A kisértettől óvd meg lelkeinket.
A mennyországba vezérelj bennünket.
Engedj minékünk szép, csendes esőket.
Engedj minékünk szép tiszta időket.
A jég esőtől mentsd meg földeinket.
Termékenységgel álld meg szőleinket.
A tüzveszélytől mentsd meg községünket.
Minden veszélytől mentsd meg híveidet.

(Itt következik litánia Jézus szent nevéről.)

Irgalmazz, irgalmazz, irgalmazz Uram!
a te népednek,
Kit teremtettél a te szent képedre,
Kit megváltottál a te szent véreddel,
Kit megszenteltél, te szent kegyelmeddel,
Kit meg is őriz szent gondviselésed,
} Ne haragudjál mi reánk örökké.

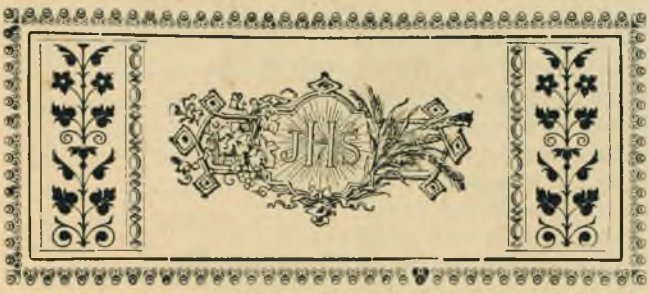

Litániák.

Jézus szent nevének tiszteletére.

(300 napi búcsú.)

Uram, irgalmazz nekünk!
Krisztus, kegyelmezz nekünk!
Krisztus, hallgass minket!
Krisztus, hallgass meg minket!
Mennybeli Atya Isten, *irgalmazz minekünk!*
Megváltó Fiú Isten,
Szentlélek Ur Isten,
Szentháromság egy Isten,
Jézus, élő Istennek Fia,
Jézus, Istennek örök igéje,
Jézus, minden tökéletességnek szekrénye,
Jézus, örök világosság fényessége,
Jézus, minden nemzetek kívánsága,
Jézus, életnek kútfeje,
Jézus, szegletbeli kőszikla,
Jézus, életnek zöldfája,
Jézus, békesség fejedelme,
Jézus, betegek orvossága,
Jézus, elesetteknek gyámolója,

irgalmazz minekünk!

Jézus, tévelyedettek útja,
Jézus, isteni dicsőségnek fényessége,
Jézus, erősségnek tornya,
Jézus, világnak csodája.
Jézus, minden örömnek kútfeje,
Jézus, békesség és tisztaság szeretője,
Jézus, szerelmünk czélja,
Jézus, örökéletnek gyümölcse,
Jézus, minden jóságos cselekedetnek tükre,
Jézus, alázatos engedelmesség mestere,
Jézus, nagy tűrés és szenvedés példája,
Jézus, lelkünknek buzgó szeretője,
Jézus, szenvedéseink vigasztalója,
Jézus, nyomorúltak kincses ládája,
Jézus, keseredettek öröme,
Jézus, juhaid jó pásztora,
Jézus, tengeren evezők fényessége,
Jézus, zarándokolásunk kalauza,
Jézus, sötétben járók világossága,
Jézus, gyámoltalanok oltalma,
Jézus, tudatlanok bölcsessége,
Jézus, benned bízók gyámola,
Jézus, a neked könyörgők meghallgatója,
Jézus, betegek orvosa,
Jézus, árvák és özvegyek táplálója,
Jézus, uraknak Ura, királyok királya,
Jézus, angyalok öröme,
Jézus, patriarkák királya,
Jézus, próféták tanítója,
Jézus, apostolok bölcsessége,
Jézus, evangelisták oktatója,
Jézus, vértanúk erőssége,
Jézus, hitvallók világossága,
Jézus, szűzek vőlegénye,
Jézus, minden szentek koronája,

Isten, irgalmazz nekünk!
Uram, kegyelmezz nekünk!

irgalmazz nekünk!

Isten, irgalmazz nekünk!

Uram, hallgass meg minket!

Minden gonosztól, *ments meg minket Jézus!*
Minden bűntől,
Minden veszedelemtől,
A te haragodtól,
Az ördög incselkedésétől,
Döghaláltól, éhségtől és hadaktól,
A te parancsolataid megszegésétől,
Mindennemű gonosztól,
Megtestesülésed által,
Világra jöveteled által,
Születésed által,
Körülmetéltetésed által,
Fáradtságaid és éhezéseid által,
Fájdalmaid által,
Ostorozásaid által,
Szent halálod által,
Feltámadásod által,
Mennybemeneteled által,
Szerelmes Anyádnak és minden szenteknek esedezése által,

ments meg minket Jézus!

Isten Báránya! ki elveszed a világ bűneit, *kegyelmezz minekünk!*

Isten Báránya! ki elveszed a világ bűneit, *hallgass meg minket!*

Isten Báránya! ki elveszed a világ bűneit, *irgalmazz minekünk!*

Krisztus, hallgass minket!

Krisztus, hallgass meg minket!

Uram, irgalmazz nekünk!

Krisztus, kegyelmezz nekünk!

Uram, irgalmazz nekünk!

P. Uram! hallgasd meg könyörgésünket.

K. És a mi kiáltásunk jusson elődbe.

Könyörögjünk. Ur Isten! ki szent Fiadnek, a mi Urunk Jézus Krisztusnak dicsőséges szent nevét híveid szivében szerelmessé és gyönyörüségessé, a gonosz lelkeknek pedig iszonyúvá és rettenetessé tetted: engedd kegyelmesen, hogy akik Jézus szent nevét ájtatosan tisztelik e földön, vigasztalásaid édességét megízlelvén ez életben, kimulásuk után a véghetetlen boldogság örömeire jussanak. Ugyanazon mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Dicsértessék a Jézus Krisztus. — Mindörökké. Amen. (50 napi búcsú, ahányszor igy köszöntünk.)

Litánia Jézus szent Szivének tiszteletére.

(300 napi búcsú.)

Uram, irgalmazz nekünk!
Krisztus, kegyelmezz nekünk!
Krisztus, hallgass minket!
Krisztus, hallgass meg minket!
Mennybeli Atya Isten, *irgalmazz minekünk!*
Megváltó Fiú Isten,
Szentlélek Ur Isten,
Szentháromság egy Isten,
Jézus Szive, az örök Atya Fiának Szive,
Jézus Szive, a Szűzanya méhében a Szentlélektől alkotott Sziv,
Jézus Szive, az Isten igéjével lényegileg egyesített Sziv,
Jézus Szive, végtelen felségű Sziv,
Jézus Szive, Isten szent temploma,

} irgalmazz minekünk!

Jézus Szive, a Magasságbelinek szent szekrénye,
Jézus Szive, Isten háza s a mennyország kapúja,
Jézus Szive, a szeretet lángoló tűzhelye,
Jézus Szive, az igazságosság és szeretet tárháza,
Jézus Szive, jósággal és szeretettel teljes Sziv,
Jézus Szive, minden erények mélysége,
Jézus Szive, minden dicséretre legméltóbb Sziv,
Jézus Szive, minden sziv királya és központja,
Jézus Szive, melyben a bölcseségnek és tudománynak összes kincsei megvannak,
Jézus Szive, melyben az Istenség egész teljessége lakozik,
Jézus Szive, melyben a mennyei Atyának kedve tellett,
Jézus Szive, melynek teljességéből mindannyian merítettünk,
Jézus Szive, az örök halmok kivánsága,
Jézus Szive, béketűrő és nagy irgalmasságú Sziv,
Jézus Szive, dúsgazdag mindazok iránt, kik hozzád folyamodnak,
Jézus Szive, az élet és szentség forrása,
Jézus Szive, vétkeinkért engesztelő áldozat,
Jézus Szive, gyalázatokkal tetézett Sziv,
Jézus Szive, gonoszságainkért megtört Sziv,
Jézus Szive, mindhalálig engedelmes Sziv,
Jézus Szive, lándzsával átdöfött Sziv,
Jézus Szive, minden vigasztalás forrása,
Jézus Szive, életünk és feltámadásunk,
Jézus Szive, békességünk és engesztelődésünk,
Jézus Szive, bűnösök áldozatja,
Jézus Szive, benned reménylők üdvössége,
Jézus Szive, benned kimúlók reménysége,
Jézus Szive, minden szentek gyönyörűsége,

irgalmazz minekünk!

Isten Báránya! ki elveszed a világ bűneit, *kegyelmezz minekünk!*
Isten Báránya! ki elveszed a világ bűneit, *hallgass meg minket!*

Isten Báránya! ki elveszed a világ bűneit, *irgalmazz minekünk!*

V. Szelid és alázatos Szivű Jézus.

F. Alakítsad szived szerint szivünket.

Könyörögjünk. Mindenható örök Isten, tekints a te szerelmes Fiad szivére és mindama dicséretre és elégtételre, melyet a bűnösök nevében irántad lerótt és nekik, kik irgalmasságodért esdekelnek, adj megengesztelődve bocsánatot ugyanazon szent Fiad Jézus Krisztus nevében, ki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egyetemben, Isten mindörökön örökké. Amen.

Litánia az Oltáriszentség tiszteletére.

Uram, irgalmazz nekünk!
Krisztus, kegyelmezz nekünk!
Krisztus, hallgass minket!
Krisztus, hallgass meg minket!
Mennybeli Atya Isten, *irgalmazz minekünk!*
Megváltó Fiú Isten,
Szentlélek Ur Isten,
Szentháromság egy Isten,
Eleven kenyér, ki az égből leszállottál,
Elrejtett Isten és Üdvözítő,
Választottak gabonája,
Szűzeket nevelő bor,
Kövér kenyér, királyok gyönyörűsége,
Szüntelen való áldozat,
Tiszta áldozat,
Makula nélkül való Bárány,
Angyalok eledele,

irgalmazz minekünk!

Elrejtett manna,
Isteni csodáknak emlékezete,
Természet feletti kenyér,
Testté lett ige,
Velünk lakozó szent ostya,
Áldásnak pohara,
Hitünknek titka,
Felséges tisztelendő szentség,
Elevenek és holtak békéltetője,
Bűntől oltalmazó mennyei gyógyszer,
Minden csodáknak csodája,
Az Ur halálának szentséges emlékezete,
Minden bőséget meghaladó ajándék,
Isteni szeretetnek kiváltképen való emlékezete,
Isteni ajándékoknak bősége,
Szent és fölséges titok,
Halhatatlanság orvossága,
Éltető rettenetes szentség,
Az igének mindenható erejével testté vált kenyér,
Vérontás nélkül való áldozat,
Étel és vendég,
Gyönyörűséges lakodalom, melyben az angyalok szolgálnak,
Kegyességnek szentsége,
Szeretetnek köteléke,
Bemutató és bemutatott ajándék,
Minden édességnek igazi forrása,
Ájtatos lelkeknek táplálása,
Az Urban megholtaknak úti eledele,
Jövendő dicsőségünknek záloga,

Isten, irgalmazz nekünk!
Uram, kegyelmezz nekünk!
Isten, irgalmazz nekünk!
Uram, hallgass meg minket!

irgalmazz minekünk!

Szent tested és vérednek méltatlan vételétől, *ments meg Uram minket!*
A testi kívánságoktól, ments meg Uram minket!

Szemeink kívánságaitól,
Életünk kevélységétől,
Minden bűnre vivő alkalmatosságtól,
Azért a kívánságért, melylyel kívántad a husvétot tanítványaiddal enni,
Nagy alázatosságodért, melylyel tanítványaid lábait megmostad,
Buzgó szeretetedért, melylyel ezt a szentséget rendelted,
Drága szent véredért, melyet az oltáron hagytál,
Ennek a te szent testednek öt sebeért, melyeket érettünk felvettél,

mentsd meg Uram minket!

Mi bűnösök, *kérünk téged, hallgass meg minket!*
Hogy ennek a csodálatos szentségnek hitét becsületét és ájtatosságát bennünk megtartsad és öregbítsed,
Hogy bűneinknek igaz gyónása által minket az Oltáriszentségnek gyakori vételére vezérelj,
Hogy minket a tévelygéstől, hitetlenségtől és szivünk vakságától megoltalmazz,
Hogy ennek a dicsőséges szentségnek drága mennyei gyümölcsében részeltess,
Hogy halálunk óráján ezzel a mennyei úti eledellel bátoríts és erősíts,
Istennek szent Fia,

kérünk téged, hallgass meg minket!

Isten Báránya! ki elveszed a világ bűneit, *kegyelmezz minekünk!*

Isten Báránya! ki elveszed a világ bűneit, *hallgass meg minket!*

Isten Báránya! ki elveszed a világ bűneit, *irgalmazz minekünk!*

Krisztus, hallgass minket!
Krisztus, hallgass meg minket!
Uram, irgalmazz nekünk!
Krisztus, kegyelmezz nekünk!
Uram, irgalmazz nekünk!

P. Kenyeret adtál mennyből nekik.

K. Minden gyönyörűség lévén abban.

P. Uram hallgasd meg könyörgésemet.

K. És az én kiáltásom jusson elődbe.

Könyörögjünk. Ur Isten! ki nekünk a csodálatos Oltáriszentségben kínszenvedésednek emlékezetét hagytad, adjad kérünk, a te szent testednek és vérednek szentséges titkát ugy tisztelnünk, hogy megváltásodnak gyümölcsét magunkban szüntelen érezzük. Ki élsz és uralkodol mindörökön örökké. Amen.

Üdvözlégy, örökké áldott légy, Oltáriszentségben jelenlevő isteni Fölség! Isten és ember, Krisztus Jézus, minden áldás élő kútfeje, menny és föld Ura Istene! kit az angyalok, mint oda fenn az egekben, ugy imádnak az Oltáriszentségben. Én is méltatlan teremtményed, leborúlván imádom szent Fölségedet és teljes szivemből hálát adok neked, hogy te mennyei Fölség, lelkünk eledelére önmagadat adtad az Oltáriszentségben. Kérlek Uram! ne vegyelek soha ítéletemre, hanem az üdvösség e szentsége legyen nekem is üdvömre. Amen.

Atyám! nem az én, hanem a te akaratod legyen meg!

Litánia Krisztus Urunk kínszenvedéséről.

Uram, irgalmazz nekünk!
Krisztus, kegyelmezz nekünk!
Krisztus, hallgass minket!
Krisztus, hallgass meg minket!
Mennybeli Atya Isten, *irgalmazz minekünk!*
Megváltó Fiú Isten,
Szentlélek Ur Isten,
Szentháromság egy Isten,
Jézus, kit harmincz ezüst pénzen eladtak,
Jézus, kit Judás csókkal elárult,
Jézus, kit véres verítékedben az olajfák hegyén angyal erősített,
Jézus, kit mint gonosztevőt megfogtak és megkötöztek,
Jézus, kit Annás főpap előtt arczúl vertek,
Jézus, kit Kaifás házánál Péter háromszor megtagadott,
Jézus, kit Pilátus előtt hamisan vádoltak,
Jézus, kit Heródes fehér ruhában megcsúfolt,
Jézus, kit irgalmatlanúl megostoroztak,
Jézus, kit megpökdöstek és tövissel megkoronáztak,
Jézus, kit ártatlanúl keresztha lálra ítéltek,
Jézus, ki a nehéz keresztet örömmel hordoztad,
Jézus, ki a nehéz kereszt terhe alatt többször elestél,
Jézus, kit a keresztre szegeztek,
Jézus, ki a kereszten ellenségeidért imádkoztál,
Jézus, ki a kereszten hozzád térő latornak paradicsomot igértél,
Jézus, ki Szűzanyádat a kereszten is megszántad és neki János tanítványodat fiául ajánlottad,
Jézus, kit a kereszten eczettel és epével itattak,
Jézus, ki a kereszten megváltásunkat bevégezted,

irgalmazz minekünk!

Jézus, ki a kereszten lelkedet mennyei atyád kezeibe ajánlottad, irgalmazz minekünk!
Jézus, ki a kereszthalálig engedelmes voltál, irgalmazz minekünk!
Jézus, ki kereszted által ellenségünket meggyőztel, irgalmazz minekünk!
Jézus, ki kereszted által jutottál dicsőségedbe, irgalmazz minekünk!

Uram, irgalmazz nekünk!
Jézus, kegyelmezz nekünk!

Minden gonosztól, *ments meg minket Jézus!*
Minden bűnre vivő alkalomtól,
Minden bűntől s az örök haláltól,
A bűnnek minden adósságától és bűntetésétől,
A halál keserűségétől,
Az itélet és pokol félelmétől,
Szent kereszted által,
Hét szavaid által,
Öt mély sebed által,
A kereszten szenvedett kínjaid által,
Keserűséges halálod által,
Halálunk óráján,
Az itélet napján,

ments meg minket Jézus!

Mi bűnösök, *kérünk téged hallgass meg minket!*
Hogy szent kereszted által minden bűneinket elengedd,
Hogy szent kereszted által minden bűntől megoltalmazz,
Hogy szenvedésed és halálod emlékét bennünk fenntartsad,
Hogy szenvedésed és halálod gyümölcsében részeltess,
Hogy keresztünk hordozására kegyelmet adj,
Hogy testünket s gonosz vágyainkat megfeszítsük,
Hogy szent kereszted által igaz megtérést és boldog halált engedj,

kérünk téged, hallgass meg minket!

Hogy szent kereszted által minket dicsőségedbe bevezess, kérünk téged, hallgass meg minket!

Hogy szent kereszted által minket meghallgass, kérünk téged, hallgass meg minket!

Isten Báránya! ki elveszed a világ bűneit, *kegyelmezz minekünk!*

Isten Báránya! ki elveszed a világ bűneit, *hallgass meg minket!*

Isten Báránya! ki elveszed a világ bűneit, *irgalmazz minekünk!*

Jézus, hallgass minket!

Jézus, hallgass meg minket!

Uram, irgalmazz nekünk!

Jézus, kegyelmezz nekünk!

Miatyánk stb. Üdvözlégy stb.

P. Imádunk téged Krisztus és áldunk téged.

K. Mert a te szent kereszted által megváltottad a világot.

Könyörögjünk. Uristen! ki egyszülött Fiadat e világra küldted, hogy bűneinkérti irgalom és kiengesztelés áldozata legyen, add, kérünk, kegyelmedet, hogy a bűnnek meghalván, az igazságnak éljünk; erősíts minket az érettünk fölfeszíttetett szent Fiad parancsolatainak hű teljesítésére s üdvözíts minket ugyanazon közbenjárónk, Jézus Krisztus által. Amen.

Mária, boldogságos szent szűz,
esedezz érettünk!

Lauretomi litánia a boldogságos szűz Máriához.

Uram, irgalmazz nekünk!
Krisztus, kegyelmezz nekünk!
Krisztus, hallgass minket!
Krisztus, hallgass meg minket!

Mennybeli Atya Isten! irgalmazz minekünk.
Megváltó Fiú Isten! irgalmazz minekünk.
Szentlélek Ur Isten! irgalmazz minekünk.
Szentháromság egy Isten! irgalmazz minekünk.

Szentséges szűz Mária!
Istennek szent anyja!
Szűzeknek szent szűze!
Krisztusnak szent anyja!

Isteni malasztnak anyja!
Tisztaságos anya!
Szeplőtelen szűz anya!
Makula nélkül való anya!

Szűz virág szent anya!
Szeretetreméltó anya!
Csodálatos anya!
Jó tanácsok anyja!
Teremtőnk szent anyja!

Üdvözitőnknek anyja!
Nagy okosságú szűz!
Dicsérendő szent szűz!
Nagy hatalmú szent szűz!

Kegyes és irgalmas szűz!
Hivséggel teljes szűz!
Igazságnak tüköre!
Bölcseségnek széke!

Örömünknek oka!
Lelki tiszta edény!
Tiszteletes edény!
Ájtatosságnak jeles edénye!

Könyörögj értünk!

Titkos értelmű rózsa!
Dávid királynak tornya!
Elefántcsontból való torony!
Mária aranyház!
Frigynek szent szekrénye!
Mennyországnak ajtaja!
Hajnali szép csillag!
Betegek gyógyítója!
Bűnösök oltalma!
Szomorúak vigasztalója!
Keresztények segítsége!
Magyarország oltalmazója!
Angyalok királynéja!
Pátriarkák királynéja!
Próféták királynéja!
Apostolok királynéja!
Vértanúk királynéja!
Hitvallók királynéja!
Szűzek királynéja!
Mindenszentek királynéja!
Eredendő bűn nélkül fogantatott királynéja!
Szent olvasó királynéja!
Magyarok Nagyasszonya!

Isten Báránya! ki elveszed a világ bűneit, *kegyelmezz minekünk!*

Isten Báránya! ki elveszed a világ bűneit, *hallgass meg minket!*

Isten Báránya! ki elveszed a világ bűneit, *irgalmazz minekünk!*

Krisztus, hallgass minket.
Krisztus, hallgass meg minket.
Uram, irgalmazz nekünk.
Krisztus, kegyelmezz nekünk,
Uram, irgalmazz nekünk.

Miatyánk stb. Üdvözlégy stb.

Könyörögjünk. Oltalmad alá futunk Istennek szent szülője könyörgésünket meg ne vesd szükségünk idején; hanem oltalmazz minden veszedelemtől mindenkoron dicsőséges és áldott Szűz! mi asszonyunk! mi közbenjárónk! mi szószólónk! engeszteld meg nekünk Fiadat, ajánlj minket Fiadnak, mutass be minket szent Fiadnak. Amen.

Litánia a fájdalmas szűz Anyáról.

Uram, irgalmazz nekünk!
Krisztus, kegyelmezz nekünk!
Krisztus, hallgass minket!
Krisztus, hallgass meg minket!
Mennybeli Atya Isten, *irgalmazz minekünk!*
Megváltó Fiú Isten,
Szentlélek Ur Isten,
Szentháromság egy Isten, } irgalmazz minekünk!

Szentséges szűz Mária,
Istennek szent Anyja,
Szűzeknek szent szűze,
Hétfájdalmú Anya,
Szorongatott Anya,
Keseredett Anya,
Siránkozó Anya,
Elhagyatott Anya,
Keserűség tengere,
Tövisek közt nyilt rózsa,
Szenvedők példánya,
Béketűrés tűköre,
Martyrok királynéja,
Állhatatosság kősziklája,
} könyörögj érettünk!

Elestek gyámola,
Árvák és özvegyek Anyja,
Elhagyottak menedéke,
Megtérő bűnösök oltalma,
Ingadozók erőssége,
Elnyomottak pajzsa,
Hitetlenség legyőzője,
Keserűség enyhítője,
Haldoklók segítsége,

könyörögj érettünk!

Mi bűnösök, *kérünk téged, hallgass meg minket!*

Hogy a bűnveszélyektől oltalmazz,
Hogy szükségeinkben segíts meg,
Hogy szomorúságunkban vigasztalj,
Hogy keserűségeinket édesítsd meg,
Hogy a kísértetekben védelmezz,
Hogy az elhagyatottságodban Anyánk légy,
Hogy betegségünkben gyógyulást nyerj,
Hogy halálunk óráján szószólónk légy,

kérünk téged, hallgass meg minket!

Azon szívfájdalmad által, melyeket Jézus miatt szenvedtél, *kérünk téged, hallgass meg minket!*

Azon szívfájdalmad által,

midőn Betlehembem szállást találtál,
midőn szent Fiadat jászolyba fektetni kénytelen voltál,
midőn szent Fiad körülmetéltetett,
midőn Simeon jövendölését hallottad,
midőn szent Fiaddal Egyptomba kellett futnod,
midőn szent Fiadtól három nap elmaradtál,
midőn szent Fiad keserves kínszenvedését neked kijelentette,
midőn szent Fiad tőled elbúcsúzott,
midőn szent Fiad, mint egy gonosztevő megfogatott és megkötöztetett,
midőn szent Fiad kicsúfoltatott és arczúlveretett,
midőn szent Fiad megostoroztatott,

kérünk téged, hallgass meg minket!

Azon fájdalmad által, midőn szent Fiad tövissel megkoronáztatott,

Azon fájdalmad által,
- midőn szent Fiad halálra ítéltetett,
- midőn szent Fiadat kereszttel megterhelve a Kálváriára menni láttad,
- midőn szent Fiad a keresztfára szegeztetett,
- midőn szent Fiad két lator között a keresztfán függött,
- midőn szent Fiad a kereszten szomjúhozván, eczettel és epével itattatott,
- midőn szent Fiad Jánost fiaddá ajánlotta,
- midőn szent Fiad a keresztfán halállal küzdött,
- midőn szent Fiadat a kereszten meghalni láttad,
- midőn szent Fiad oldalát lándzsával átveretni szemlélted,
- midőn szent Fiad holtteste a keresztről levétetett,
- midőn szent Fiad drága teste szűz öledbe letétetett,
- midőn szent Fiadat a sirba kisérted,
- midőn szent Fiadat eltemettetni láttad,

Kérünk téged, hallgass meg minket!

Isten Báránya! ki elveszed a világ bűneit, *kegyelmezz nekünk!*

Isten Báránya! ki elveszed a világ bűneit, *hallgass meg minket!*

Isten Báránya! ki elveszed a világ bűneit, *irgalmazz nekünk!*

Krisztus, hallgass minket.
Krisztus, hallgass meg minket.
Uram, irgalmazz nekünk.
Krisztus, kegyelmezz nekünk,
Uram, irgalmazz nekünk.
Miatyánk stb. Üdvözlégy stb.

V. Imádkozzál érettünk, oh fájdalmas szűz Anya!
F. Hogy méltók lehessünk Krisztus igéretére.

Könyörögjünk. Ur Isten! kinek szenvedésekor Simeon jövendölése szerint a dicsőséges szűz anyának, Máriának szentséges lelkét a fájdalom tőre általjárta; engedd kegyelmesen, hogy kik az ő fájdalmait tisztelettel ünnepeljük, a te kínszenvedésed boldog eredményében részesüljünk.

Esedezzék érettünk, kérünk téged, Uram Jézus Krisztus! most és halálunk óráján a te kegyességednél szent Anyád, a boldogságos szűz Mária, kinek szentséges lelkét kínszenvedésed óráján a fájdalom hegyes tőre általjárta. Te általad Jézus Krisztus, világ Megváltója, ki az Atyával és Szentlélekkel egyetemben élsz és uralkodol most és mindörökön örökké. Am.

Minden szentek litániája.

Uram, irgalmazz nekünk!
Krisztus, kegyelmezz nekünk!
Krisztus, hallgass minket!
Krisztus, hallgass meg minket!
Mennybeli Atya Isten, *irgalmazz minekünk!*
Megváltó Fiú Isten,
Szentlélek Ur Isten,
Szentháromság egy Isten,
} irgalmazz minekünk!
Szentséges szűz Mária, *könyörögj érettünk!*
Istennek szent anyja,
Szűzeknek szent szűze,
Szent Mihály arkangyal,
Szent Gábriel arkangyal,
} könyörögj érettünk!

Szent Ráfael arkangyal, *könyörögj érettünk!*
Mindnyájan szent angyalok és arkangyalok, *könyörögjetek érettünk!*
Mindnyájan, a dicsőült szentek lelkei, *könyörögjetek érettünk!*
Keresztelő szent János, *könyörögj érettünk!*
Szent József, *könyörögj érettünk!*
Mindnyájan szent pátriárkák és próféták, *könyörögjetek érettünk!*

Szent Péter apostol,
Szent Pál apostol,
Szent András apostol,
Szent Jakab apostol,
Szent János apostol,
Szent Tamás apostol,
Szent Jakab apostol,
Szent Fülöp apostol,
Szent Bertalan apostol,
Szent Máté apostol,
Szent Simon apostol,
Szent Tádé apostol,
Szent Mátyás apostol,
Szent Barnabás apostol,
Szent Lukács evangelista,
Szent Márk evangelista,
} könyörögj érettünk!

Mindnyájan szent apostolok és evangelisták, *könyörögjetek érettünk!*
Mindnyájan Krisztusnak szent tanítványai, *könyörögjetek érettünk!*
Mindnyájan apró szentek, *könyörögjetek érettünk!*

Szent István mártir,
Szent Lőrincz mártir,
Szent Vincze mártir,
} könyörögj érettünk!

Szent Fábián és Sebestyén mártirok,
Szent János és szent Pál mártirok,
Szent Kozma és Demjén mártirok,
} könyörögjetek érettünk!

Szent Gyárfás és Protáz mártirok, *könyörögjetek érettünk!*

Mindnyájan szent mártirok, *könyörögjetek érettünk!*

Szent Szilveszter pápa, *könyörögj érettünk!*

Szent Gergely pápa,
Szent Ambrus püspök,
Szent Ágoston püspök,
Szent Jeromos hittanító,
Szent Márton püspök,
Szent Miklós püspök,
Szent Adalbert püspök,
Szent Gellért püspök,
Szent István király,
Szűz szent Imre herczeg,
Szent László király,
} könyörögj érettünk!

Mindnyájan szent püspökök és hitvallók, *könyörögjetek érettünk!*

Mindnyájan szent hittanítók, *könyörögjetek érettünk!*

Szent Benedek apátur,
Szent Antal apátur,
Szent Bernát apátur,
Szent Domonkos hitvalló,
Szent Ferencz hitvalló,
} könyörögj érettünk!

Mindnyájan szent papok és leviták, *könyörögjetek érettünk!*

Mindnyájan szent szerzetesek és remeték, *könyörögjetek érettünk!*

Szent Mária Magdolna,
Szent Erzsébet asszony,
Szent Margit mártir,
Szent Borbála mártir,
Szent Ágota mártir,
Szent Lucza mártir,
Szent Ágnes mártir,
Szent Cziczelle mártir,
Szent Katalin mártir,
} könyörögj érettünk!

Szent Neszte mártir, *könyörögj érettünk!*
Mindnyájan szent szűzek és özvegyek, *könyörögjetek érettünk!*
Istennek minden szentei, *könyörögjetek érettünk!*
Isten, irgalmazz nekünk!
Uram, kegyelmezz nekünk!
Isten, irgalmazz nekünk!
Uram hallgass meg minket!
Minden gonosztól, *ments meg Uram minket!*
Minden bűntől,
A te haragodtól,
Hirtelen és véletlen haláltól,
Az ördögnek csalárdságától,
Döghaláltól, éhségtől és hadaktól,
Haragtól, gyűlölségtől és minden gonosz akarattól,
Fajtalan lélektől,
Mennykőtől és égiháborútól,
Az örök haláltól,
A te csodálatos megtestesülésed által,
A te eljöveteled által,
A te születésed által,
A te keresztséged és szent bőjtölésed által,
A te halálod és temetésed által,
Szentséges feltámadásod által,
Csodálatos mennybemeneteled által,
A vigasztaló Szentléleknek eljövetele által,
Az itélet napján,
ments meg Uram minket!
Mi bűnösök, *kérünk téged, hallgass meg minket!*
Hogy nekünk irgalmazz,
Hogy bűneinket megbocsássad,
Hogy minket az igaz penitenciatartásra vezérelj,
Hogy a te anyaszentegyházadat őrizzed és oltalmazzad,
Hogy a római pápát és az egyházi rendeket tökéletes életben megtartsad,
kérünk téged, hallgass meg minket!

Hogy az anyaszentegyház ellenségeit megalázzad,
Hogy a keresztény királyoknak és fejedelmeknek békességet és egyességet engedj,
Hogy az egész kereszténységet békességben és egyességben tartsad,
Hogy mi magunkat szent szolgálatodban megerősíts és megtarts,
Hogy elménket a mennyei kívánságokra felindítsad,
Hogy minden velünk jótevőknek örökkévaló javaidat adjad,
Hogy magunk, felebarátunk, atyánkfiai és velünk jótevők lelkeit az örök kárhozattól megmentsed,
Hogy a földnek bő gyümölcsét adjad és megtartsad,
Hogy a megholt híveknek örök nyugodalmat engedj,
Hogy minket meghallgass,
Istennek Fia,

kérünk téged, hallgass meg minket!

Isten Báránya! ki elveszed a világ bűneit, *kegyelmezz nekünk!*

Isten Báránya! ki elveszed a világ bűneit, *hallgass meg minket!*

Isten Báránya! ki elveszed a világ bűneit, *irgalmazz nekünk!*

Krisztus, hallgass minket.

Krisztus, hallgass meg minket.

Uram, irgalmazz nekünk.

Krisztus, kegyelmezz nekünk,

Uram, irgalmazz nekünk.

Miatyánk stb. Üdvözlégy stb.

Litánia nepomuki szent János tiszteletére.

Uram, irgalmazz nekünk!
Krisztus, kegyelmezz nekünk!
Krisztus, hallgass minket!
Krisztus, hallgass meg minket!
Mennybeli Atya Isten, *irgalmazz minekünk!*
Megváltó Fiú Isten,
Szentlélek Ur Isten,
Szentháromság egy Isten, } irgalmazz minekünk!
Szentséges szűz Mária, *könyörögj érettünk!*
Istennek szent anyja,
Nepomuki szent János, } könyörögj érettünk!

Szent János, ki szülőidnek a Boldogságos Szűzhöz nyújtott könyörgéseik által születtél e világra, könyörögj érettünk!

Szent János,

- ki születésedkor csodálatos fényességgel tiszteltettél,
- ki szülőidnek egyetlen egy örömük és vigasztalásuk voltál,
- az Isten házának szorgalmas szolgája,
- buzgó apostoli férfiú,
- az evangeliumnak buzgó hirdetője,
- a prágai egyháznak világossága,
- az egyházi férfiaknak tüköre és példája,
- szegényeknek és ügyefogyottaknak gyámola,
- keseredettek vigasztalója,
- minden világi pompának és dicsőségnek megvetője,
- gyermekkorodtól fogva a szűz Máriának ájtatos tisztelője,
- a lelkek üdvösségének fáradhatatlan keresője,
- a bűnösök igaz penitenciatartásra való vezérlője,
- a szentségnek tündöklő példája,

könyörögj érettünk!

Szent János!

jövendölő lélekkel megáldott próféta,
angyali tisztaságnak edénye,
csodálatos békességes tűrésnek példányképe,
a gyónás titkainak győzhetetlen és állhatatos megőrzője,
kegyetlen kínokban győzhetetlen bajnok,
ki minden fájdalmat és keserves halált készebb voltál inkább elszenvedni, mintsem a szent gyónásból a legkisebb vétket is elárúlni,
ki a vértanúság által való halálra szüntelen készültél,
ki a szent gyónás titkainak elhallgatásáért a Moldva vizébe vettettél,
kinek holtteste a vizen éjjel ragyogó menynyei fényességgel kijelentetett,
ki koporsódban is sok csodákkal tündököltél,
Istennek kedves vértanúja,
cseheknek nagy csodatevője és pártfogója,
Prága városának drága kincse,
jó hirök s nevök veszedelmében forgandóknak hathatós pártfogója,

könyörögj értünk!

Isten, irgalmazz nekünk!
Uram, kegyelmezz nekünk!
Isten, irgalmazz nekünk!
Uram, hallgass meg minket!

Minden gonosztól, *ments meg Uram minket!*
Minden bűntől,
Minden veszedelemtől,
Az ördögnek incselkedésétől,
Döghaláltól, éhségtől és háborútól,
A te parancsaidnak megszegésétől,
Szentségtörő kárhozatos gyónástól,
Jó hírünknek s nevünknek gyalázatjától,
A gonosz nyelveknek rágalmazásitól,

ments meg Uram minket!

Mindennemű gonosztól, ments meg Uram minket!
A te dicsőséges szentednek, nepomuki szent Jánosnak hathatós érdeme és esedezése által, ments meg Uram minket!

Isten Báránya! ki elveszed a világ bűneit, *kegyelmezz minekünk!*

Isten Báránya! ki elveszed a világ bűneit, *hallgass meg minket!*

Isten Báránya! ki elveszed a világ bűneit, *irgalmazz minekünk!*

Krisztus, hallgass minket!
Krisztus, hallgass meg minket!
Uram, irgalmazz nekünk!
Krisztus, kegyelmezz nekünk!
Uram, irgalmazz nekünk!
Miatyánk stb. Üdvözlégy stb.

P. Uram hallgasd meg könyörgésemet.
K. És az én kiáltásom jusson elődbe.
P. Imádkozzál érettünk dicsőséges nep. szent János.
K. Hogy méltók lehessünk Krisztus igéretére.

Könyörögjünk. Oh Istennek dicső vértanúja, nepomuki szent János! kinek közbenjárását számtalan hívek tapasztalták és magasztalják mai napiglan: hallgasd meg buzgó tisztelődnek bizodalmas fohászkodását, s légy tündöklő érdemeid által szószólónk Isten előtt, hogy bűneink bűntetését, a hadakat, éhséget, vizáradást, döghalált és egyéb testi-lelki csapásokat tőlünk kegyesen eltávoztatván! neki tökéletes

letes bátorságban szolgálhassunk. Nyerd meg részünkre azon kegyelmet, hogy a rágalmazó nyelvektől megmentvén, jó hirünk, nevünk Isten dicsőségére naponkint gyarapodjék és mi is fényes példád szerint megőrizzük a titkokat s minden beszédünk felebarátunk lelki épülésére szolgáljon. Kérd az Istent érettünk, hogy a boszúságokat eltürve, ellenségeinkkel kibéküljünk s bűneink töredelmes megbánása, és meggyónása után az élet révpartjára jutván, a mennyei dicsőségben veled együtt örvendezhessünk mindörökön örökké. Amen

---

Halottak estéjén.

A pap az oltárhoz megy és igy kezdi:

Adj Uram! örök nyugodalmat a megholt híveknek.
K. És a elenyészhetetlen világosság fényeskedjék nekik.

Ének: „Oh irgalmas Atyánk," vagy: „Könyörülj Istenem."

Litánia a halottakért.

Uram, irgalmazz nekünk!
Krisztus, kegyelmezz nekünk!
Krisztus, hallgass minket!
Krisztus, hallgass meg minket!
Mennybeli Atya Isten, *irgalmazz meghalt híveidnek!*
Megváltó Fiú Isten, } irgalmazz meghalt
Szentlélek Ur Isten, } híveidnek!
Szentháromság egy Isten, }

Szentséges szűz Mária, *könyörögj érettök!*

Istennek szent anyja,
Szent Mihály arkangyal, } könyörögj érettök

Mindnyájan szent angyalok és arkangyalok, *könyörögjetek érettök!*

Keresztelő szent János,
Szent Péter apostol,
Szent Pál apostol,
Szent János apostol,
Szent András apostol, } könyörögj érettök!

Mindnyájan szent apostolok és evangelisták, *könyörögjetek érettök!*

Szent István mártir,
Szent Lőrincz mártir, } könyörögj érettök!

Mindnyájan szent mártirok, *könyörögjetek érettök!*

Szent Gergely pápa,
Szent Ambrus püspök, } könyörögj érettök!

Mindnyájan szent püspökök és hitvallók, *könyörögjetek érettök!*

Szent Mária Magdolna,
Szent Katalin mártir,
Szent Borbála mártir,
Szent Anna asszony,
Szent Erzsébet asszony, } könyörögj érettök!

Mindnyájan szent szűzek és szent asszonyok, *könyörögjetek érettök!*

Istennek minden szentei, *könyörögjetek érettök!*

Isten, irgalmazz nekünk!
Uram, kegyelmezz nekünk!
Isten, irgalmazz nekünk!
Uram, hallgass meg minket!

Minden gonosztól, *mentsd meg Uram őket!*

Rettentő haragodtól,
A purgatóriumi fogságtól, } mentsd meg Uram őket!

Szent szined látásának halasztásától,
E világra lett irgalmasságos eljöveteled által,
Csodálatos megtestesűlésed által,
Keserves kínszenvedésed és fájdalmaid által,
Szentséges öt mély sebed által,
Gyalázatos, de véghetetlen érdemű halálod által,
Dicsőséges feltámadásod által,
Csodálatos mennybemeneteled által,
Az általad kiszabadúlt szent atyáknak és minden szenteidnek esedezése által,
Mi bűnösök, *kérünk téged, hallgass meg minket!* } mentsd meg Uram őket!

Hogy a megholtak érdemlett bűntetéseit kegyelmesen megkönnyebbítsed,
Hogy őket szent angyalid által vigasztaljad,
Hogy őket a szomorúságból örömre, a sötétségből a szentek világosságába vitessed,
Hogy a te szent szined óhajtott látásában őket mielőbb részesítsed,
Hogy atyánkfiainak és jótevőinknek lelkeit az örök világosságban részeltessed,
Hogy azokat is, kikről senki meg nem emlékezik, a tisztítóhely kínjaitól megszabadítsad,
Jézus! Istennek Fia, } kérünk téged, hallgass meg minket!

Isten Báránya! ki elveszed a világ bűneit,
Engedj nekik örök nyugodalmat!
Isten Báránya! ki elveszed a világ bűneit,
Engedj nekik örök nyugodalmat!
Isten Báránya! ki elveszed a világ bűneit,
Engedj nekik örök nyugodalmat!
Krisztus, hallgass minket!
Krisztus, hallgass meg minket!
Uram, irgalmazz nekünk!
Krisztus, kegyelmezz nekünk!
Uram, irgalmazz nekünk!
Miatyánk stb. Üdvözlégy stb.

(Ezután mindnyájan felkelvén a térdeplésből és eléneklik a 73. lapon levő 129. zsoltárt. Ezután a pap letérdepelve könyörög):

Könyörögjünk. Minden híveknek teremtő és megváltó Istene! a te szolgáid és szolgálóid lelkeinek bocsásd meg minden vétkeiket! hogy a mely bocsánatot mindenkor óhajtanak, azt ájtatos könyörgések által megnyerhessék. Ki élsz és uralkodol, mindörökön örökké. Amen.

Végtelen jóságú Isten, minden embernek Atyja! Te szereted híveidet és akarod, hogy mi is szeressük egymást. A tisztítóhelyen levő lelkek a mi keresztény társaink, felebarátaink, atyánkfiai, a mi rokonaink, a te fiaid és leányaid. Érettük esedezünk; hallgasd meg az ő keserves sóhajtásaikat, enyhítsd fájdalmaikat és kínjaikat, vigasztald őket. Esedezünk szenvedő atyánkfiaiért, mert a Te parancsolatodból és Te éretted szeretjük őket. Te parancsoltad, hogy egymásért imádkozzunk.

Oh kegyes Jézus! mindnyájunknak Megváltója! engedd, hogy a te szent véred és halálod áldozata legyen szenvedő atyánkfiainak enyhűlésére, hogy megváltásod gyümölcsét szent szined látásában teljesen élvezhessék.

Mennynek és földnek Ura, Istene! adj örök nyugodalmat elhúnyt híveidnek és az elenyészhetetlen világosság fényeskedjék nekik.

Urunk Jézus Krisztus! minden irgalom kútfeje! a kimúlt hívek lelkeit, kik a tisztító-

helyen tartatnak, szentséges öt sebedbe ajánljuk; keserves kínszenvedésedért és érettünk ontott drága szent véredért alázatosan kérvén téged: méltóztassál nekik megkegyelmezni végtelen irgalmad által, s a Boldogságos szűz Máriának és minden szenteknek esedezése által engedd el minden adósságaikat, enyhítsd fájdalmaikat, szüntesd meg kínjaikat, hogy a tisztítóhelyről megszabadulván, mennyek országában, örömben és boldogságban részesüljenek.

Ur Isten! kinek tulajdona az irgalmazás és bocsánat, bízván kegyességedben, alázatosan könyörgünk minden hívekért, kiket e gyarló test tömlöczéből kiszólítottál; engedd el az emberi gyarlóságból elkövetett vétkeikért érdemlett bűntetéseket, hogy ezektől megmeneküvén, szenteid társaságában áldják nagy irgalmadat.

Örök, mindenható Ur Isten! ki atyánkat anyánkat tisztelni parancsoltad: légy kegyelmes, szent akaratodból elhúnyt szülőink lelkének és bűneiket megbocsátván, add, hogy egykor őket az örök világosság örömeiben szemlélhessük.

Irgalmas Isten! ki az ember veszedelmén nem örülsz, hanem üdvözülését kívánod, alázatosan kérünk téged, hogy atyánkfiait, barátainkat, jótevőinket, kik az igaz hitben multak

ki, oldozd fel minden bűn kötelékeitől és szent angyalaid által vezesd őket az örök boldogság örömeibe.

Ur Isten! kinek irgalmassága határtalan, vedd kedves áldozatul alázatos könyörgésünket és azon szolgáid és szolgálóid lelkeit, kikért könyörögni különösen tartozunk, szabadítsd meg kínjaiktól és vedd fel kegyelmesen a te szent országodba.

Irgalmasságnak Atyja, mindenható Ur Isten! kinek mindenek élnek és kinek a megholt testek sem vesznek el, hanem egykor föltámadnak: kegyességedet alázatosan kérjük, hogy a meghalt híveknek adj csendes nyugodalmat. Ne szállj Uram! ítéletre szolgáiddal, hanem szent Fiadnak drága vére hullásáért bocsásd meg nekik, amit a test, világ és ördög incselkedéseitől elcsábíttatva vétettek; szüntesd meg kínjaikat és adj nekik örök nyugodalmat.

Üdvözítő Jézus Krisztus! vedd magadhoz minden híved lelkét, kikért szent véredet ontottad. Emlékezzél meg Uram, hogy gyarló az emberi természet s olyanok vagyunk mint a mező virágai, melyek hamar elhervadnak s minden széltől elragadtatnak. Azért, ki a keresztfán meg nem vetetted a hozzád tért bűnöst, hanem magaddal a paradicsom örömébe vitted:

ne vesd meg hiveidnek hozzád folyamodó könyörgéseit és e világból kimúlt szolgáid és szolgálóid lelkeit oldozd fel bűneik kötelékéből, hogy mindnyájan a választottak közt támadjanak föl az örök életre. Amen.

Oh áldott Jézus! oh kegyes Jézus! oh irgalmas Jézus! könyörülj a kimúlt híveken.

Irgalmasságnak Anyja, boldogságos szűz Mária! Istennek minden szentei! könyörögjetek érettök.

A hivek lelkei Isten irgalmasságából békességben nyugodjanak. Amen. Az Atyának † és Fiúnak † stb.

Miatyánk stb. Üdvözlégy stb.

Ének: „Élőknek s holtaknak Ura."

A templomba visszatérve, a nép énekli: „Mentis meg engem Uram!" Azután a pap elkezdi:

P. Uram irgalmazz nekünk.

K. Krisztus kegyelmezz nekünk, Uram irgalmazz nekünk.

P. Miatyánk stb.

P. És ne vigy minket a kisértetbe.

K. De szabadíts a gonosztól.

P. A pokol kapújától.

K. Szabadítsd meg az elhúnyt hívek lelkét.

P. Nyugodjanak békességben.

K. Amen.

P. Uram hallgasd meg könyörgésünket.

K. És a mi kiáltásunk jusson elődbe.

P. Az Ur veletek.

K. És a te lelkeddel.

A pap mondja a 73. oldalon levő könyörgést és ezután:

P. Adj Uram! örökké való nyugodalmat nekik.

K. És az elenyészhetetlen világosság fényeskedjék nekik.

P. Nyugodjanak békességben.

K. Amen.

P. A kimúlt hívek lelkei Isten irgalmasságából békességben nyugodjanak.

K. Amen.

Ha valaki a halottakért szent olvasót akar imádkozni, ennek módja a következő: kezdődik a „Hiszek egy Isten"-nél, továbbá minden apróbb szemre az „Üdvözlégy Mária" helyett ez mondandó:

Adj Uram örök nyugodalmat a megholt híveknek.

És az elenyészhetetlen világosság fényeskedjék nekik.

A „Miatyánk" helyett pedig a nagyobb olvasó szemekre mondatik az első könyörgés:

Minden hívek teremtő ... stb.

Tövissel koronázott Krisztus,
könyörögj érettünk!

A szent keresztuti ájtatosság.

Könyörgés és bánat.

Oh isteni Megváltóm és Üdvözitőm Jézus Krisztus! én, az álnok, vétkeztem, és te, az igaz, a keresztfán vérzesz! A vétkes szabad és az ártatlan megkötöztetik! A szent bűnhődik, szenved és a bűnös békességben él! Mit a szolga elkövet, azt az Ur fizeti! Oh Isten fia! mit nem okoztak az én vétkeim! Én vittem végbe a gonoszságot és te rajtad, oh Jézus, boszúlják meg azt! Mégis kérlek, ne engedd, hogy kínszenvedésed érdeme rám nézve elveszszen! Kérlek téged, drága véredért, szent sebeidért, keserves halálodért és ama szavaidért, melyeket a keresztfán mondottál: „Beteljesedett!“ bocsáss meg nekem! Tiszta szivemből bánom és siratom minden elkövetett bűneimet, mert azokkal téged legfőbb Uramat s minden szeretetre méltó Istenemet, oly annyira megbántottalak; fogadom erősen, hogy malasztod segítségével megjobbítom életemet. Uram: kegyelmezz és irgalmazz nekem bűnösnek, engedd ama vigasztaló szavakat hallanom: „Bűneid megbocsáttatnak, mivelhogy fölötte nagy szeretettel birtál!“ Uram Jézus Krisztus! te a keresztúton érettem nagy szeretettel mentél halálod elé, én iránted való szeretetből követni akarlak, veled egyesülve akarok élni és halni. Amen.

I. ÁLLOMÁS.

Jézus Pilátus által halálra ítéltetik.

kegyelmezz és irgalmazz nekem bűnösnek, engedd ama vigasztaló szavakat hallanom: „Bűneid megbocsáttatnak, mivelhogy fölötte nagy szeretettel birtál!“ Uram Jézus Krisztus! te a keresztúton érettem nagy szeretettel mentél halálod elé, én iránta való szeretetből követni akarlak, veled egyesülve akarok élni és halni. Amen.

Ének.

Halálra ítéltetik érted az élet Ura,
Hogy számtalan bűnödért te ne essél pokolra.
Egek Ura, magát kínra,
Rút halálra adja a keresztfára.

Első állomás.

Jézus Pilátus által halálra ítéltetik.

P. Imádunk téged Krisztus és hálát adunk neked.

K. Mert a te szent kereszted által megváltottad a világot.

Gondold meg, miként ítélé el Pilátus az ártatlan Jézust halálra és mily készséggel fogadá el Üdvözítőd a halálítéletet, hogy téged az örök átok alól fölszabadítson.

Oh Jézus! hálát mondok neked e nagy szeretetért és kérlek téged, szabadíts föl engem az örök halálnak ítéletétől, melyet sok bűneimmel megérdemlettem és tégy méltóvá az örök élet elnyerésére.

Mi atyánk. — Üdvözlégy Mária.

P. Könyörülj rajtunk, Uram!

K. Könyörülj rajtunk.

Menet alatti ének.

Sebes gyenge vállára nehéz keresztfát veszi,
Örvendj, hogy bűnterhétől lelkedet megmentheti.
Ah! enyhítsed, könnyebbítsed,
Ne terheljed bűnnel Jézus keresztjét.

II. ÁLLOMÁS.

Jézus a keresztet vállára veszi.

Második állomás.

Jézus a nehéz keresztet vállaira veszi.

P. Imádunk téged Krisztus! és hálát adunk neked.

K. Mert a te szent kereszted által megváltottad a világot.

Gondold meg, miként vevé Jézus sebes vállaira a keresztet, melyet bűneid oly nehézzé tevének.

Oh kegyes Jézus! segélj engem malasztoddal, hogy keresztedet új bűneim által meg ne súlyosítsam és hogy e rövid életnek keresztjét és nyomorúságát a bűnbánatnak valódi szellemében örömest elviseljem.

Mi atyánk. — Üdvözlégy.

P. Könyörülj rajtunk, Uram!

K. Könyörülj rajtunk.

Ének.

Sok kínzás miatt teste erőtől megfosztatik,
A nehéz kereszt alatt arczczal a földre esik,
Jaj nem szánják, sőt kaczagják,
Lábbal rugják, mint barmot ugy rángatják.

III. ÁLLOMÁS.

Jézus a kereszt alatt először leroskad.

Harmadik állomás.

Jézus először esik el a kereszt alatt.

P. Imádunk téged Krisztus! és hálát adunk neked

K. Mert a te szent kereszted által megváltottad a világot.

Gondold meg, hogy midőn Jézus a nehéz keresztfával szentséges vállain a fáradtság és fájdalmak súlya alatt erejében megfogyatkozva, terhét tovább nem viselhetné, a kereszt alatt összerogyott.

Oh Jézus! az én ballépéseim okai csésednek. Add malasztodat, hogy fájdalmidat a bűnbe való visszaesés által soha meg ne újítsam.

Mi atyánk. — Üdvözlégy.

P. Könyörülj rajtunk, Uram!

K. Könyörülj rajtunk.

Ének.

Jézus szive gyötrelme nagyobb, hogy anyját látja,
Máriának hegyes tőr a szivét általjárja,
Hogy szent Fiát, szelid Bárányt,
Taszigálják, ütik, verik, hurczolják.

IV. ÁLLOMÁS.

Jézus a keresztuton keseredett anyjával találkozik.

Negyedik állomás.

Jézus a keresztuton keseredett anyjával találkozik.

P. Imádunk téged Krisztus és hálát adunk neked.

K. Mert a te szent kereszted által megváltottad a világot.

Gondold meg, mily nagy fájdalom járta át Jézus szivét, midőn Máriát meglátta, és Mária szivét, midőn Jézussal találkozék.

Oh Jézus! indítsd szivemet Mária közbenjárása által valódi bánatra, hogy bűneimet egész életemen át megsiratván halálom óráján tőled kegyelmet nyerjek.

Mi atyánk. — Üdvözlégy Mária.

P. Könyörülj rajtunk, Uram!

K. Könyörülj rajtunk.

Ének.

Látván a gonosz zsidók, hogy Jézus elfáradna
Kereszt viselésére ereje már nem volna;
Simont kérik, kényszerítik,
Fenyegetik, hogy ő húzná keresztjét.

V. ÁLLOMÁS.

Czirenei Simon Jézusnak a keresztet vinni segíti.

Ötödik állomás.

Czirenei Simon Jézusnak a keresztet vinni segíti.

P. Imádunk téged Krisztus! és hálát adunk neked.

K. Mert a te szent kereszted által megváltottad a világot.

Gondold meg, hogy a zsidók, miután észrevették hogy Üdvözítőnk erejében megfogyatkozva, a keresztet már nem hordozhatná, könyörületet szinlelve, tőle a keresztet elvették.

Oh Jézus! nekem kellene a keresztet viselnem, mert én vétkeztem. Adjad, hogy legalább a keresztúton kövesselek és a bajok és viszontagságok keresztjét irántad való szeretetből béketűréssel viseljem.

Mi atyánk. — Üdvözlégy.

P. Könyörülj rajtunk, Uram!

K. Könyörülj rajtunk.

Ének.

Szörnyen megmocskolt színét Veronika, hogy látja,
Szive rajta megesvén, a keszkenőjét nyújtja;
Képét reá, Jézus nyomá,
Visszaadá, hogy szivében hordozná.

VI. ÁLLOMÁS.

Veronika kendőjét nyujtja Jézusnak.

Hatodik állomás.

Veronika kendőjét nyujtja Jézusnak.

P. Imádunk téged Krisztus! és hálát adunk neked.

K. Mert a te szent kereszted által megváltottad a világot.

Gondold meg, miként szorgoskodott a szent asszony Jézus szenvedését enyhíteni, s miképen iparkodott Jézus e miatt őtet megjutalmazni, miután sebekkel rakott orczájának eleven képét kendőjén hagyá.

Oh Jézus! add malasztodat, hogy lelkemet minden bűnszenytől megtisztítsam, s keserves kínszenvedésed és halálod emlékezetét vésd mélyen lelkembe és szivembe.

Mi atyánk. — Üvözlégy.

P. Könyörülj rajtunk, Uram!

K. Könyörülj rajtunk.

Ének.

Másdszor földre esik arczczal a szelid Bárány,
Szent képét összetörvén, foly a vér orrán, száján;
Szent személye teljes vérrel,
Kékségekkel, dagadozott sebekkel.

VII. ÁLLOMÁS.

Jézus a kereszt alatt másodszor leroskad.

Hetedik állomás.

Jézus a kereszt sulya alatt másodszor leroskad.

P. Imádunk téged Krisztus! és hálát adunk neked.

K. Mert a te szent kereszted által megváltottad a világot.

Gondold meg a kínokat, melyeket Jézus e második elesésnél szenvedett. Te okozod azokat a bűnbe való gyakori visszaesésed által.

Oh Jézus! mennyire megszégyenülve állok most előtted! Add malasztodat, hogy vétkeimből ugy támadjak föl, miszerint azokba soha többé vissza ne essem.

Mi atyánk. — Üdvözlégy.

P. Könyörülj rajtunk, Uram!

K. Könyörülj rajtunk.

Ének.

Jeruzsálem leányit vérbe borult szemekkel
Látja, hogy rajta sirnak, meginté ez igékkel:
Ne sirjatok, hogy igy láttok,
Magatokon s fiatokon sirjatok.

VIII. ÁLLOMÁS.

Jézus a siránkozó nőket vigasztalja.

Nyolczadik állomás.

Jézus a siránkozó nöket vigasztalja.

P. Imádunk téged Krisztus! és hálát adunk neked.

K. Mert a te szent kereszted által megváltottad a világot.

Gondold meg, hogy Jézus inti az asszonyokat, miszerint ne ő fölötte, hanem inkább maguk fölött sirjanak, tanítván ez által téged, hogy jobban kell saját bűneid, mint a szenvedő Jézus fölött siránkoznod.

Oh Jézus! add meg nekem a valódi bűnbánat könnyeit, hogy a szánakozás, melylyel fájdalmaid iránt viseltetem, nekem az örök élet elnyerésére szolgáljon.

Mi atyánk. — Üdvözlégy.

P. Könyörülj rajtunk, Uram!

K Könyörülj rajtunk.

Ének.

Harmadszor földre esik az elestek gyámola,
Ki bűnt bűnre szaporít, az ennek oka vala.
Ah ne újjítsd, ne szaporítsd,
Ne súlyosítsd bűnnel Jézus kinjait!

IX. ÁLLOMÁS.

Jézus harmadszor esik el a kereszttel.

Kilenczedik állomás.

Jézus a kereszt sulya alatt harmadszor leroskad.

P. Imádunk téged Krisztus! és hálát adunk neked.

K. Mert a te szent kereszted által megváltottad a világot.

Gondold meg, hogy Jézus harmadszor is éppen oly kínosan esett el, mint a két első ízben. A te megátalkodottságod oka annak, melyből folyvást új bűnökbe esel.

Oh Jézus! elhatároztam most, miszerint bűneimmel soha többé meg nem bántlak, hogy ez által szenvedésedet enyhítsem. Erősíts meg föltételemben s add, hogy malasztod segedelmével kitartó legyek.

Mi atyánk. — Üdvözlégy.

P. Könyörülj rajtunk, Uram!

K. Könyörülj rajtunk.

Ének.

Sebeihez ragadott ruháját lerángatják,
Szolgák nagy dűhösséggel sebeit megújjítják.
Képtelenül sebeiből,
Minden felől, vér foly egész testéből.

X. ÁLLOMÁS.

Jézus ruháitól megfosztatik.

Tizedik állomás.

Jézus ruháitól megfosztatik.

P. Imádunk téged Krisztus! és hálát adunk neked.

K. Mert a te szent kereszted által megváltottad a világot.

Gondold meg nem csak ama nagy szégyent, melyet a tisztaságos Jézus kiálla, midőn őtet ruháitól megfosztván mezítelenné tevék; hanem azon nagy keserűséget is, melyet érzett, midőn epével és mirhával kevert borral megkinálák. Igy róvja ő le ama bűneidet, melyeket titkos gyönyörködtetéseid és mértékletlenséged által elkövettél.

Oh kegyes Jézus! utálom és gyűlölöm ama vétkes örömöket, melyeket magamnak engedtem és a mértékletlenséget, melynek eddig szolgáltam. Erősen fogadom, hogy segítségeddel gyaláztatásodat és kínaidat többé meg nem újjítom és hátralevő életemet szerénységben és mértékletességben töltendem el.

Mi atyánk. — Üdvözlégy.

P. Könyörülj rajtunk, Uram!

K. Könyörülj rajtunk.

Ének.

Sok kalapácsütéssel kereszthez szegeztetik,
Szörnyű nagy fájdalmára teste kiterjesztetik;
Ájúl szive, nincsen szine,
Szédűl feje, vérbe borúl szent teste.

XI. ÁLLOMÁS.

Jézus a keresztre fölfeszíttetik.

Tizenegyedik állomás.

Jézus a keresztre fölfeszittetik.

P. Imádunk téged Krisztus! és hálát adunk neked.

K. Mert a te szent kereszted által megváltottad a világot.

Gondold meg ama kimondhatlan fájdalmakat, melyeket Jézus kiálla, midőn a zsidók az ő vérbe borult testét a keresztre vonszolták és szent kezeinek és lábainak átlyukasztása által szegekkel ráerősíték.

Oh Jézus! te mindezt érettem állottad ki és én miattad semmit se szenvedjek?! Szegezd makacs akaratomat a te keresztedhez. Föltett szándékom téged többé meg nem bántani és iránta való szeretetből mindent elszenvedni.

Mi atyánk. — Üdvözlégy.

P. Könyörülj rajtunk, Uram!

K. Könyörülj rajtunk.

Ének.

Függ már Jézus bűnödért kereszten megfeszítve,
Ölelésedre mégis keze ki van terjesztve,
Szive eped, szava reked,
Jaj, mint reszket, kínok közt meghal érted.

XII. ÁLLOMÁS.

Jézus a keresztre feszítve és meghal.

Tizenkettedik állomás.

Jézus a keresztre feszítve és meghal.

P. Imádunk téged Krisztus! és hálát adunk neked.

K. Mert a te szent kereszted által megváltottad a világot.

Gondold meg, hogy Megváltód három órai halálgyötrelem után halt meg a keresztfán, hogy üdvösségedet kieszközölje.

Oh Jézus! miután te életedet adtad érettem, méltó, hogy én is életem hátralevő napjait neked szenteljem. Ez az én erős fogadásom. Csak malasztodért esedezem annak tettleges végrehajtására szent halálod érdeme által.

Mi atyánk. — Üdvözlégy.

P. Könyörülj rajtunk, Uram!

K. Könyörülj rajtunk.

Ének.

Fájdalmak tengerébe Mária szive merül,
Látván, hogy Jézus teste vér és seb mindenfelül.
Ölben tartja, csókolgatja,
Nagy zokogva, halálán sir bánkódva.

XIII. ÁLLOMÁS.

Jézus holtteste a keresztről levétetvén anyjának ölébe tétetik.

Tizenharmadik állomás.

Jézus holttestét a keresztről levétetvén anyjának ölébe tétetik.

P. Imádunk téged Krisztus és hálát adunk neked

K. Mert a te szent kereszted által megváltottad' a világot.

Gondold meg az Isten anyjának, Máriának ama keserűségét, melyet érzett, midőn ő isteni fiának elhalványodott, vérbe borult és életétől megfosztott testét ölébe vevé.

Oh szentséges szűz Mária! nyerd ki nekem a malasztot, hogy Jézust új bűneimmel többé meg ne feszítsem, hanem őtet a keresztény erények gyakorlata által bensőmben szüntelen életben tartsam.

Mi atyánk. — Üdvözlégy.

P. Könyörülj rajtunk, Uram!

K. Könyörülj rajtunk.

Ének.

Nagy kinok hegyes tőre sérti Mária szivét,
Midőn a koporsóba teszik szent Fia testét;
Hol a kincse, ott a szive,
Eltemetve, zokog és sir reszketve.

XIV. ÁLLOMÁS.

Jézus szent teste eltemettetik.

Tizennegyedik állomás.

Jézus szent teste eltemettetik.

P. Imádunk téged Krisztus és hálát adunk neked.

K. Mert a te szent kereszted által megváltottad a világot.

Gondold meg, hogyan tették Jézus legszentebb testét a legmélyebb tisztelettel új koporsóba, melyet számára elkészítének.

Oh Jézus! hálát adok neked mindazért, mit lelkem üdveért szenvedtél s kérlek téged, tisztítsd meg lelkemet, hogy az isteni vendégségben szent testedet, melyet érettem adtál, méltán magamhoz vehessem. Készíts magadnak folytonos lakóhelyet elmémben, szivemben s egész valómban.

Mi atyánk. — Üdvözlégy Mária.

P. Könyörülj rajtunk, Uram!

K. Könyörülj rajtunk.

Ének.

Értünk megfeszűlt Jézus! kérünk, hogy sebeidet
Mutasd be szent Atyádnak bűnünkért szent nevedet,
Hogy sebeid, vércseppjeid.
Szenvedésid legyenek örömünkre.

Befejező imádság.

Ur Isten! ki az életadó keresznek zászlóját egyszülött Fiadnak drága vérével akarád megszentelni; engedd kérünk, hogy a kik a szent keresztet tisztelve örvendenek, a te oltalmadat mindenütt élvezhessék. Ugyanazon mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

A hívek lelkei Isten irgalmasságából békességben nyugodjanak. Amen.

Itt hat Miatyánk, Üdvözlégy, ugyanannyi Dicsőséggel mondandó, (melyekből az utolsó Miatyánk a római pápa szándékára végeztetik.)

Krisztus kínszenvedéséről.

Elöének. A mi urunk Jézus Krisztus megalázta magát, engedelmes levén a keresztnek haláláig! azért Isten is őtet felmagasztalta s oly nevet ajándékozott neki, mely minden név fölött vagyon.

P. Valóban betegségeinket ő viseli.

K. Fájdalmainkat ő hordozza.

Könyörögjünk. Uram Jézus Krisztus! ki mennyei Atyád dicsőségéből a földre leszállván, bűneink bocsánatára drága véredet ontottad: alázatosan kérünk, hogy az ítélet napján a te jobbodra állíttatván, méltók legyünk ezt hallani tőled: Jőjjetek Atyámnak áldottai.

Uram Jézus Krisztus! ki a világ megváltásaért a keresztfára szegeztettél és bűneink bocsánatára drága véredet ontottad; alázatosan kérünk téged, hogy halálunk után a paradicsom ajtaján örvendve bemehessünk. Ki élsz és uralkodol mindörökön örökké. Amen.

Krisztus Urunk szent haláláról.

Elöének. Oh ti mindnyájan, kik általmentek az uton, figyelmezzetek és lássátok, van-e oly fájdalom, mint az én fájdalmam?

P. Krisztus engedelmes volt érettünk halálig.
K. És pedig a kereszt haláláig.

Könyörögjünk. Tekints Uram! kérünk a te népedre, melyért szent fiad a mi Urunk Jézus Krisztus nem kételkedett az üldözők kezeibe adatni s a kereszt kínos halálát szenvedni. Ki teveled és a Szentlélekkel egyetemben él és uralkodik mindörökön örökké. Amen.

Krisztus Urunk keresztjéről.

Elöének. Távol legyen tőlünk másban dicsekedni, mint a mi Urunk Jézus Krisztus keresztjében, melyben üdvösségünk, életünk és föltámadásunk van, mely által üdvözültünk és megszabadultunk.

P. Imádunk téged Krisztus! és hálát adunk neked.
K. Mert a te szent kereszted által megváltottad a világot.

Könyörögjünk. Ur Isten! ki az életadó keresztnek zászlóját egyszülött Fiadnak drága vérével akarád megszentelni: engedd kérünk, hogy a kik a szent keresztet tisztelve örvendenek, a te oltalmadat mindenütt érezhessék.

Ur Isten! ki szent Fiadat a kereszt gyalázatfáján meghalni engedted, hogy az ellenségnek hatalmát tőlünk eltávolítsad: engedd kegyesen, hogy a feltámadás dicsőségét elnyerjük. Ugyanazon mi Urunk Jézus Krisztus által. Am.

A szent kereszt feltalálása napján.

(Május 3-án.)

Előének. Oh dicsőséges és tiszteletre méltó kereszt! te drágalátos fa és csodálatos jel, mely által a bűn, az ördög és a pokol meggyőzettek s a világ Krisztus vérével megváltatott; te a czedruserdő minden fái fölött fel vagy magasztalva: mert a világ élete rajtad függött; rajtad diadalmaskodott Krisztus; és halála által rajtad győzte le a halált örökre. Alleluja!

P. Imádunk téged Krisztus és hálát adunk neked.

K. Mert a te szent kereszted által megváltottad a világot.

Könyörögjünk. Ur Isten! ki az üdvhozó keresztnek dicsőséges feltalálásában kínszenvedésednek csodáit megujjítottad, engedd, hogy ez életadó fának árán az örök élet adományait megnyerhessük. Ki élsz és uralkodol mindörökön örökké. Amen.

Krisztus lándzsájáról és szegeiről.

Előének. Valóban betegségeinket ő viseli és fájdalmainkat ő hordozza; mi pedig azt gondoltuk, hogy megbűntettetett, Istentől megveretett és megaláztatott.

P. Átlyukgatták kezeimet és lábaimat.
K. Megszámlálták minden csontomat.

Könyörögjünk. Ur Isten! ki fölvevén a gyarló emberi testet a keresztre szegeztetni s oldaladon lándzsával általveretni akartál: engedd kegyelmesen, hogy a kik ugyanazon szegeknek és lándzsának ünnepét szenteljük a földön, győzedelmed dicsőséges diadalának örvendhessünk az egekben. Ki élsz és uralkodol mindörökön örökké. Ámen.

Könyörögjünk. Ur Isten! ki egyszülött fiad kínszenvedésével és öt szent sebének vére hullásával a bűn által megrontott emberi természetet helyreállítottad; adjak kérünk, hogy kik az általa fölvett sebeket tiszteljük a földön, az ő drága vére hullásának gyümülcsét elnyerni méltók legyünk az egekben. Ugyanazon mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Szent Rózsafüzér királynéja,
könyörögj érettünk!

A szent olvasó ájtatosság.

A szent olvasó gyakorlás módja.

A rózsák, melyekből az ájtatos kereszténynek a boldogságos Szűznek koszorút fonnak, a gyakran ismételt angyali üdvözletből állanak, melybe Jézus szent neve után különféle mondatokat igtathatunk, Jézus és Mária életére, szenvedésére és megdicsőitésére vonatkozókat. Ezen közbetett mondatok titkoknak neveztetnek. Az olvasót a „Hiszek egy"-gyel kezdjük, ezután egy „Mi atyánk" következik, mely előtt és után „Dicsőség az Atyának" stb. mondandó; ezután az üdvözlet hatvanszor ismételtetik, mi a mennyei szentek utánzásául történik, kik mennyben szünet nélkül ismétlik: Szent, szent, szent a seregek Ura Istene. Minden tizedik üdvözlet után „Mi atyánk" mondatik el, mi által az olvasó hat szakaszra osztatik. Az olvasó elején létező három kisebb szemre ugyanannyi „Üdvözlégy" mondatik, beigtatván Jézus szent neve után ezen erényi kérelmeket:

Az örvendetes olvasó.

Mondatik advent első vasárnapjától fogva szerdáig és Gyümölcsoltó-Boldogasszony ünnepén eme örvendetes titkokkal:

A három első üdvözletre:

1. Ki bennünk nevelje az igaz hitet.
2. Ki bennünk nevelje az erős reményt.
3. Ki bennünk nevelje a tökéletes szeretetet.

A titkok, melyek Jézus szent neve után különféle mondatokban közbetétetnek; és mivel csak öt titok van, a hatodik tizedben egy-egy titok két-két üdvözletre mondatik.

Az öt tizedre (vagy táblára) örvendetes titkok:

1. tizedre: Kit te szent Szűz, méhedbe fogadtál.

2-ra: Kit te szent Szűz, Erzsébetet látogatván, méhedben viseltél.

3-ra: Kit te szent Szűz, e világra szültél.

4-re: Ki te szent Szűz, a templomban bemutattál.

5-re: Kit te szent Szűz, a templomban feltaláltál.

A fájdalmas olvasó.

Mondatik Hamvazó-szerdától fogva Husvétig.

A három üdvözletre:

1. Ki értelmünket felvilágosítsa.
2. Ki akaratunkat tökéletesítse.
3. Ki emlékezetünket erősítse.

Az öt tizedre a fájdalmas titkok:

1-re: Ki érettünk vérrel verítékezett.
2-ra: Ki érettünk megostoroztatott.
3-ra: Ki érettünk tövissel megkoronáztatott.
4-re: Ki érettünk a keresztet hordozta.
5-re: Ki érettünk a keresztre feszíttetett.

A dicsőséges olvasó.

Husvéttól fogva Szentháromság-vasárnapig és a bold. Szüznek ünnepein.

A három első üdvözletre:

1. Ki gondolatainkat igazgassa.
2. Ki szavainkat vezérelje.
3. Ki cselekedeteinket kormányozza.

Az öt tizedre dicsőséges titkok:

1-ső tizedre: Ki halottaiból föltámadott.
2-ra: Ki mennyekbe fölment.
3-ra: Ki a Szentlelket elküldötte.
4-re: Ki téged szent Szűz mennyekbe fölvett.
5-re: Ki téged szent Szüz a mennyekben megkoronázott.

Szentháromság-vasárnapjától adventig változtatva igy: vasárnap, hétfőn és csütörtökön a dicsőséges; kedden, pénteken a fájdalmas; szerdán és szombaton az örvendetes olvasó mondatik.

Minden tized végén egy „Mi atyánk“ mondatik, előtte és utána „Dicsőség“ stb. A Mi atyánk előtt minden tized végén a következő dicséretek mondhatók:

Az első tized végén: Tizezerszer dicsérjenek, áldjanak és dicsőitsenek téged oh legszentségesebb örvendező (fájdalmas vagy dicsőséges) szűz Mária! a boldog lelkek minden szent karai.

Felelet: Kikkel mi is reménylünk téged egykor láthatni és tisztelhetni mennyekben.

A 2-ik tized végén: Huszezerszer dicsérjenek stb. szűz Mária! minden szent patriarkák és próféták. Felelet: Kikkel mi is stb.

A 3-ik tized végén: Harminczezerszer dicsérjenek stb. szűz Mária! minden szent apostolok és evangelisták.

A 4-ik tized végén: Negyvenezerszer dicsérjenek stb. szűz Mária! minden szent vértanuk és hitvallók. Felelet: Kikkel mi stb.

Az 5-ik tized végén: Ötvenezerszer dicsérjenek stb. szűz Mária! minden szent szüzek és özvegyek. Felelet: Kikkel mi is stb.

A 6-ik tized végén: Százezerszer dicsérjenek stb. szűz Mária! Istennek minden szentei. Felelet: Kikkel mi is stb.

Az olvasó ájtatos imádkozásának előadott módjából kitetszik, hogy ez magában foglalja a legjelesebb és legszentebb imádságokat, ugymint: a „Mi atyánk“-ot,

melyre maga Jézus tanított, az „angyali üdvözletet“, mely a szent irásból vétetvén, az szentegyház könyörgésével megtoldatott s a „Hiszek egy“-et, mely az apostoloktól veszi eredetét; ki tehát az ilyent megveti, az igazán a „Mi atyánk“-ot, az „Üdvözlet“-et, a „Hiszek egy“-et és megváltásunk emlékezetét veti meg. Ne szégyeld azért jámbor keresztény olvasót venni kezedbe s azzal a boldogságos szűzet megtisztelni. Ezen imádságot egyaránt használhatja a tanulatlan és művelt osztály; mert valamint igen egyszerű, ugy a hozzáadott titkok által, melyekre ügyelnünk kell, nagyon tanulságos és magasztos is. Az anyaszentegyház pedig a hívek buzgóságának élesztésére sok búcsúajándékkal ajándékozza meg mindazokat, kik a szent olvasót elmondják.

Imádság az olvasó elmondása után.

Szentséges szűz Mária! jöjj segítségére a nyomorultaknak, segítsd a kicsinyhitűeket, vigasztald a kesergőket, könyörögj a népért, imádkozzál az egyházi rendért, esedezzél az ájtatos hívekért, éreztesd mindnyájunkkal közbenjárásodat, kik áldott nevedet magasztaljuk.

V. Tégy méltóvá engem, szent Szűz! a te dicséretedre.
F. Adj erőt ellenségeid ellen.

Könyörögjünk. Ur Isten! kinek egyszülött Fia élete, halála és föltámadása által nekünk az örök üdvösség ajándékait megszerezte: engedd, kérünk, hogy a kik ezen titkokat a boldogságos szűz Máriának szent olvasójával tiszteljük, követhessük, a mit magukban foglalnak és a mit igérnek, elnyerhessük. Ugyanazon mi Urunk Jézus Krisztus által. Ám.

Időszerű imák Krisztus Urunk ünnepeire.

Könyörgések az adventi időszakokra.

Előének. Ne félj Mária; mert kedvességet találtál Istennél; ime fogansz méhedben s fiat szülsz. Alleluja.

V. Egek harmatozzatok onnan felülről és fellegek csepegjétek az Igazat.

F. Nyiljék meg a föld és támadjon Üdvözítő.

Könyörgés. Ur Isten! ki minket váltságunk ünnepélyes várásával esztendőnkint megörvendeztetsz; engedd, hogy a te szülött fiadat, ki mint Világmegváltót örömmel fogadunk, egykor mint Világbirót félelem nélkül lássuk jönni a mi Urunkat, Jézus Krisztust, ki teveled és a Szentlélekkel egyetemben él és uralkodik mindörökön örökké. Amen.

Könyörgések a karácsonyi három misére.

Előének. Az angyal mondá a pásztoroknak: Nagy örömet hirdetek nektek; mert ma született nektek a világ Üdvözítője, alleluja.

V. És az ige testté lőn, alleluja.

F. És mi közöttünk lakozék, alleluja.

Könyörögjünk. Ur Isten! ki a szentséges éjszakát az igaz világosság fényével tetted dicsővé: engedd kegyelmesen, hogy a ki világosságának titkait e földön megismertük, annak örömeit élvezhessük az egekben. Amen.

Adjad, kérünk, mindenható Ur Isten! hogy kik a megtestesült Igének új fényével elárasztatunk, az ragyogjon vissza cselekedeteinkben, mi hit által világoskodik elménkben. Amen.

Engedd, kérünk, mindenható Ur Isten! hogy a te egyetlen Fiadnak test szerinti új születése megszabadítson bennünket, kiket a bűnnek igájában régi szolgaság tart. Ugyanazon mi Urunk Jézus Krisztus által. A

Jézus szent nevenapján.

(Vizkereszt után 2-dik vasárnapon.)

Előének. Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyben, földön és föld alatt és minden nyelv vallja meg, hogy az Ur Jézus az Atya Istennek dicsőségében van

V. Legyen áldott az Ur neve.

F. Most és mindörökké.

Könyörögjünk. Ur Isten! ki egyszülött Fiadat az emberinem Megváltójává rendeléd és Jézusnak nevezni parancsolád: engedd kegyelmesen, hogy a kinek szentséget nevét tiszteljük a földön, az ő látásának örvendhessünk az egekben.

Örök mindenható Ur Isten, ki a mennyei és földi dolgokat egyenlően kormányzod és intézed: hallgasd meg kegyelmesen a te néped esedezését s add meg békédet napjainkban. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Nagyböjti időszakban.

Előének. Ime most a kellemes idő, ime most az üdvösség napja, azért e napokban ugy viseljük magun-

kat, mint Istennek szolgái, sok tűrésben, bőjtölésekben, virrasztásokban és tettetés nélküli szeretetben.

V. Angyalainak parancsolt felőled.

F. Hogy megőrizzenek téged minden utadon.

Könyörögjünk. Ur Isten! ki anyaszentegyházadat a negyvennapi bőjt évenkinti megtartása által tisztítod, add meg népednek, hogy mit önmegtagadás által elérni törekszik, azt a jó cselekedetek gyakorlása által megnyerhesse. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Nagypénteki imádság a szent sirnál.

Oh világ Megváltója, én Jézusom! kinek szent teste, miután a halál gyötrelmeit kiállotta, a sirban nyugszik s a közeledő feltámadásra várakozik: hálát mondok neked mindazon jótéteményekért, melyekkel engem életem folytában elhalmoztál; ugyszintén azon szenvedésekért is, melyeket érettem és az egész emberiség megmentésére kiállottál. Adj nekem akaratot és tehetséget, hogy nyomdokaidat követvén, a jelen életet ugy tölthessem, miszerint halálod és sirod ne itéletemre s kárhozatomra, hanem az örök boldogság elnyerésére szolgáljon. Amen.

Husvét ünnepén.

Előének. Ez a nap, melyet az Ur szerzett; örvendezzünk és vigadjunk azon.

V. Feltámadt Krisztus a sirból, alleluja!

F. Ki érettünk a keresztfán függött, alleluja!

Könyörögjünk. Ur Isten! ki nekünk mai napon egyszülött fiad által a halál legyőzése után az örök boldogságba utat nyitottál: segítsd, kérünk, a jó föltételeket, melyeket te nekünk sugalsz, kegyelmed által teljesedésbe is menni. Ugyanazon mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Szentháromság ünnepén.

Karvers. Áldott legyen a Szentháromság és osztatlan egység. Mondjunk hálát neki, mert irgalmasságot cselekedett velünk. Uram, mi Urunk! mely csodálatos a te neved az egész földön.

V. Dicsőség az Atyának és Fiunak és Szentlélek Istennek.

F. Miképen vala kezdetben, most és mindenkor és mindörökön örökké. Amen.

Könyörögjünk. Mindenható örök Isten! ki megadtad szolgáidnak, hogy az igaz hit vallásában az örök Szentháromság dicsőségét megismerjék és a Fölség hatalmában az egységet imádják, kérünk téged, hogy ugyanazon hit ereje által mindenkor valamennyi viszontagságoktól megoltalmaztassunk. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

A bold. Szűznek és Isten anyjának, Máriának tisztelete.

Boldogasszony szeplőtelen fogantatás ünnepén.

(Decz. 8-án.)

Előének. Boldognak mond engem minden nemzetség, mert nagy dolgokat cselekedett nekem, ki hatalmas, alleluja!

V. A boldogságos Szűz Mária szeplőtelen fogantatása

F. Örömet hozott az egész világnak.

Könyörögjünk. Ur Isten! ki a boldogságos Szűz szeplőtelen fogantatása által szent Fiadnak méltó lakhelyet készítettél: engedd az ő esedezése által, hogy szivünket és testünket Neked, ki őt minden bűntől megőrizted, szeplőtelenül hiven megőrizzük. Ugyanazon mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Gertyaszentelő-Boldog-Asszony ünnepén.

(Február 2-án.)

Előének. Ma a boldogságos Szűz a gyermek Jézust a templomban bemutatá és Simeon, eltelve a Szentlélekkel, karjaiba vevé őt és magasztalá Istent.

V. Simeon feleletet vette a Szentlélektől.

F. Hogy meg nem hal mindaddig, mig Krisztust az Urat meg nem látja.

Könyörögjünk. Alázatosan kérjük fölségedet, örök mindenható Ur Isten! miként egyszülött fiad mai napon testünk természetében a templomban be lett mutatva, mi is megtisztült lélekkel neked bemutattassunk. Ugyanazon mi urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Gyümölcsoltó-Boldogasszony ünnepén.

(Március 25-én.)

Előének. A Szentlélek száll le reád, Mária és a Fölséges ereje megárnyékol téged.

V. Üdvözlégy Mária, malasztal teljes.

F. Ur vagyon teveled.

Könyörögjünk. Ur Isten! ki akartad, hogy a te Igéd angyali izenet által a boldogságos szűz Máriának méhében testté legyen: engedd meg nekünk könyörgőknek, hogy a kik őt igazán Isten anyjának lenni hiszszük, az ő közbenjárása által megsegíttessünk. Ugyanazon mi Urunk Jézus Krisztus által. Ám.

Sarlós-Boldogasszony ünnepén.

(Julius 2-án.)

Előének. Boldog vagy te, ki hittél, mert mindenek be fognak teljesedni, mit neked az Ur mondott.

V. Te áldott vagy az asszonyok között.

F. És áldott a te méhednek gyümölcse.

Könyörögjünk. Add meg, Uram! kérünk, szolgáidnak égi malasztod ajándékát, hogy kiknek a boldogságos Szűz születése üdvösségök kezdete lőn; az ő látogatásának ünnepe a békesség növekedését adja meg nekik. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Am.

Nagy-Boldogasszony ünnepén.

(Augusztus 15-én.)

Előének. Ma a boldogságos szűz Mária mennyekbe fölment; örvendjetek, mert Krisztussal uralkodik mindörökké.

V. Felmagasztaltatott az Istennek szent szülője.

F. Minden angyali karok fölé a mennyek országában.

Könyörögjünk. Bocsásd meg, Uram! kérünk, a te szolgáidnak vétkeit, hogy a kik neked magunk cselekedeteinél fogva nem tetszhetünk, a te szent fiad, a mi Urunk szent Anyjának könyörgése által üdvözüljünk. Ki teveled és a Szentlélekkel egyetemben él és uralkodik mindörökön örökké. Amen.

Kisasszony napján.

(Szeptember 8-án.)

Előének. Üljük meg örömmel a boldogságos szűz Mária születését, hogy közbenjárónk legyen az Ur Jézus Krisztusnál.

V. A te születésed, szűz Istenanya.

F. Az egész világnak örömet hirdetett.

Könyörögjünk. Add meg Uram, kérünk szolgáidnak égi malasztod ajándékát, hogy kiknek a boldogságos szűz születése üdvösségök kezdete lőn, az ő letésének ünnepe a békesség növekedését adja meg nekik. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Mária neve napján.

(Kisasszony utáni vasárnap.)

Előének. Boldognak mond engem minden nemzetség, mert Isten megtekintette az ő szolgálójának alázatosságát.

V. Tégy méltóvá engem, szent Szűz! a te dicséretedre.

F. Adj erőt ellenségid ellen.

Könyörögjünk. Engedd, kérünk, mindenható Ur Isten! a te szolgáidnak, kik a szentséges szűz Mária nevében és pártfogásában örvendenek, hogy az ő kegyes közbenjárása által minden gonosztól megszabaduljanak a földön és az örökkévaló örömökre juthassanak az egekben. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

A mai napra, valamint annak nyolczadára teljes búcsú van engedve mindazon ájtatos híveknek, kik az elvégzett gyónás és áldozás után az anyaszentegyház szándékára öt Mi atyánkot és öt üdvözletet elimádkoznak. (XIII. Ince pápa, 1722. jan. 17.)

A bold. Szüz szent Olvasójának ünnepén.

(Október első vasárnapján.)

V. Tégy méltóvá engem szent Szűz! a te dicséretedre.

F. Adj erőt ellenségeid ellen.

Könyörögjünk. Ur Isten! kinek egyszülött Fia élete, halála és feltámadása által nekünk az örök üdvösség ajándékait megszerzette: engedd, kérünk, hogy a kik ezen titkokat a boldogságos szűz Máriának szent olvasójával tiszteljük, kövehessük a mit magokban foglalnak és mit igének, elnyerhessük. Ugyanazon mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

A sz. angyalok és szentek tiszteletéről

Imádság a szent őrangyalhoz.

Szent őrangyalom, én hű barátom és földi zarándokdokságom társa, kit a mennyei Atya oltalmamra küldött! hálát adok neked minden irántam tanúsított szeretetedért és gondviselésedért, melylyel üdvösségem fölött őrködöl. Kérlek téged, légy segítőm és közbenjáróm Isten trónja előtt. Oltalmazz meg minden testi és lelki veszedelemtől; védj engem üdvösségem ellenségei ellen, nyerd ki nekem ama kegyelmet, hogy Isten szine előtt mindig félelem és rettegés között munkáljam üdvösségemet; tégy éberré a veszélyekben, okossá a kisértetekben, hogy soha bűnbe ne egyezzem. Segíts munkámban; őrizz utamban és nyugtomban; bátoríts küzdelmemben; koronázz meg győzelmemben; örülj örömemben, mikor tebenned örvendezem; szánakodjál bajaimon; vigasztalj meg szenvedéseimben; de főképen oltalmazz életem végküzdelmében és vezesd lelkemet az ő Istenéhez, teremtőjéhez és végczéljához. Amen.

Szent István első vértanú ünnepén.

(December 26-án.)

Előének. István pedig teljes levén malaszttal és erővel, nagy csodákat és jeleket vitt véghez a nép között.

V. István nyitva látta az egeket.

F. Látta és bement: boldog az ember, kinek az egek megnyilnak.

Könyörögjünk. Adjad Uram, hogy kövessük a mit tisztelünk és tanuljuk meg ellenségeinket is szeretni, mert annak emlékét ünnepeljük, ki az ő üldözőiért is kérte a te szent fiadat, a mi Urunkat Jézus Krisztust, ki teveled és a Szentlélekkel egyetemben él és uralkodik mindörökön örökké. Amen.

Szent József ünnepén.

(Márczius 19-én.)

Előének. Ime a hív és okos szolga, kit az Ur családja fölé helyezett.

V. Az igaz szája bölcseséget szól.

F. És nyelve igazat beszél.

Könyörögjünk. Kérünk Ur Isten! segítsenek minket a te szentséges szülőd jegyesének érdemei, hogy a mit tehetségünkkel meg nem nyerhetünk, az nekünk az ő közbenjárása által megadassék.

Mindenható, örök Isten! ki szent Józsefet, az igazat, Dávid fiát, a boldogságos szűz Máriának jegyeséül adtad és fiadnak, Jézus Krisztusnak nevelő-atyjává választád: adjad kérünk, hogy az ő esedezései és érdemei által minden tisztátalanságtól megőriztetvén, tiszta lélekkel, szeplőtelen szivvel és tiszta testtel szolgáljunk neked és örök látásod vigasztalására vezéreltessünk. Ugyanazon mi Urunk Jézus Krisztus által. Am.

Szent Anna asszony ünnepén.

(Julius 26-án,)

Előének. Hathatós oltalma a hozzád folyamodóknak szent Anna, üdvözítőnk nagyanyja.

V. Üdvözlégy! te, ki szülted a malaszttal teljest.

F. Ajánlj bennünket a malasztok forrásának s adójának.

Könyörögjünk. Ur Isten! ki szent Annát azon kegyelemben részesíteni méltóztattál, hogy egyszülött Fiad anyjának szülőjévé lenni méltónak találtassék: engedd kegyelmesen, hogy kinek ünnepét szenteljük, nálad az ő pártfogásával segíttessünk. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Szent István első magyar király ünnepén.

(Augusztus 20-án.)

Előének. Tiszteletessé tette őt az Ur és meg őrzötte az ellenektől és csábítóktól megoltalmazta őt.

V. Imádkozzál érettünk szent István király.

F. Hogy méltók lehessünk a Krisztus igéretére.

Könyörögjünk. Engedd kegyelmesen mindenható Ur Isten! hogy szent István a te hív szolgád azon anyaszentegyháznak, melynek a földön terjesztője volt, mennyekben dicsőséges védelmezője legyen.

Kérünk Uram! oltalmazd meg népedet, melyet szent István király hitvalló tanítása által a sötétségből az igaz világosságra vezéreltél és engedd kegyesen, hogy az ő hathatós közbenjárása által gyámolíttatva, a földi élet után a mennyei hazába juthassunk. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Könyörgések különféle személyekért.

Az anyaszentegyházért.

Fogadd el, kérünk Uram! anyaszentegyházad könyörgését, hogy legyőzvén minden ellenkezést és tévelygést, neked biztos szabadsággal szolgálhasson. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

A római pápáért.

Örök mindenható Ur Isten! könyörűlj legfőbb pásztorunkon N. pápán és vezesd őtet kegyelmesen az üdvösség útján, hogy tőled segíttetve, csak azt kivánja, mi neked tetszik és a mit akar, azt buzgósággal teljesítse is. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

A megyés püspökért.

Ur Isten! minden híveid főpásztora és kormányzója, tekints kegyelmesen N. szolgádra, kit anyaszentegyházad pásztorává rendeltél; add, hogy szóval és példával alattvalói áldásává legyen, miszerint ő a rábízott nyájjal együtt az örök életre juthasson. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Lelkiatyáért.

Ur Isten! kegyelem és erény adója: tekints kegyelmesen N. szolgádra, kit nekem az üdvösség útján vezérül adni kegyeskedtél; világosítsd fel őt értelmed világával, hogy engem parancsolataid ösvényén buzgósággal és szeretettel vezessen és a reábízott lelkekkel együtt az örök boldogságba juthasson. Amen.

Az uralkodó fejedelemért.

V. Uram! tartsd meg apostoli királyunkat N.

F. És hallgass meg minket az napon, melyen segítségül hivunk téged.

Kérünk téged mindenható Ur Isten! hogy a te szolgád, a mi apostoli királyunk N. ki kegyelmedből vette át az ország kormányát, minden jó erkölcsökben is növekedjék, hogy ezekkel ékeskedve, a vétkek szörnyeit kerülhesse, ellenségeit legyőzhesse és tehozzád, ki út, igazság és élet vagy, a rábízott néppel együtt eljuthasson. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Szülőkért.

Istenem! ki a gyermekeknek, kik szülőiket tisztelik, földi és örökkétartó jólétet igértél: add malasztodat, hogy őket tisztelet, engedelmesség és szeretet által mindenkor megörvendeztessem. Jutalmazd meg őket bőven azon jókért, miket velem közlöttek. Áldd meg őket hosszú, szerencsés élettel és mindennemű javaiddal s fogadd egykor magadhoz az örök boldogságba. Amen.

Jézus szent Szivéről való ájtatosság.

A szeretet indulata Jézus Szivéhez.

Egyedüli szerelmem határtalanúl szeretetreméltó Szive! Édes Jézusom, miután nem oly mértékben szerethetlek és dicsőithetlek, amint azt szerelmed sugallta vágyaim óhajtják, felhivom az eget és földet, hogy tegyék helyette, én pedig a szeraphok égő érzelméhez csatlakozom, hogy szerethesselek. Oh Sziv, mely egészen lángolsz szeretettől miért nem gyulasztod az eget és föl det legtisztább lángjaiddal, hogy mindent, amit magokban foglalnak izzóvá tegyenek, hogy minden teremtmény a szeretettől sugározzék vissza. Rendeld el édes Jézusom, hogy vagy meghaljak, vagy szenvedjek, vagy legalább alakíts át, hogy egészen sziv legyek s igy hathatósabban szerethesselek, hogy elenyészszem a

perzselő lángokban. Oh isteni tűz, oh tiszta lángjai az én Jézusom szivének, égessetek irgalom nélkül, enyésztessetek el, hogy többé ne állhassak ellen. Vajjon miért kiméltek, hiszen egyebet ugy sem érdemlek tűznél, égetésnél. Oh, te föld és menny szeretete, jőjj egészen szivembe, hogy hamúvá legyek. Oh, te Istenség tűze, ömölj reám, égess, enyésztess el, az égő zsarátnok lángjaiban, — melyek azokat életre keltik, kik bennök meghalni óhajtanak. Ugy legyen.

A szeretet imája Jézus Szivéhez.

Oh szent Sziv, mely amint tűzben lángolsz, ugy merőben a szeretetben élsz, oh Istenség temploma, királyi fölség szentélye, az isteni szeretet oltára; oh szent Sziv, mely Isten és iránt ami szeretetben lángolsz, imádlak és szeretlek, elolvadok előtted a tisztelet és hő imádás érzeteiben. Egészen a te szent intézkedéseidhez alkalmazkodom, akarok, igen azt akarom, hogy amint a te tüzedben égjek, ugy a te életed legyen az enyém. Oh, mily öröm az rám nézve, hogy boldog vagy és elégedett. Add, hogy részesüljek drága kegyeidben, fájdalmaidban és dicsőségedben; oh mily szivesen meghalnék, szenvednék inkább, semhogy valaha megharagítsa-

lak. Te is szivem többé magad semmit se tégy; csak amire indít Jézus szent Szive; lassankint mindarra nézve meg kell halni, a mi emberi, a mit a természet követel.

Oh isteni Sziv, veled egyesülök, s benned elakarok rejtőzni, elveszni; nem akarok többé élni csak belőled általad és neked. Ime tehát minden foglalkozásom az lesz, hogy tisztelettel és csöndben maradjak, megsemmisülve előtted, mint égve enyészik ama lámpa a szentség előtt. Szeretni, szenvedni, meghalni akarok. Amen.

Ima Jézus Szivéhez minden szükségeinkben.

Semmiségem mély örvényében, eléd borúlok Jézus legszentebb isteni Szive, hogy a szeretet, imádás, dicséret mindazon indulataival hódoljak, melyekre képes vagyok, s hogy felajánljam minden szükségeimet. Bevallván őszinte bizalommal, mint legjobb barátomnak, nyomorúságomat, lanyhaságomat, gyávaságomat, végre lelkem minden sebét, alázatosan esedezem, hogy szánakozzál rajta, s jőjj segítségemre irgalmad nagysága szerint. Oh szeretet Szive, mindarra kérlek a megindít, üdvözíts, ments meg, adjad nekem a végső kegyelmet és mindazoknak, kik hasonló veszedelemben forognak,

hogy üdvöket elveszitik. Oh isteni Sziv! ne engedd, hogy gonoszságaim özönében elmerüljek. Mindazonáltal ha örökre foglak szerethetni, nem bánom akármit teszel velem. Benned van minden bizalmam, ne vess el magadtól. Hozzád folyamodom, mint lelkem bajainak s főleg a bűnnek fejedelmi orvosához. Rontsd el bennem a vétket s bocsásd meg azokat, melyeket elkövettem, melyek felett szivem mélyéből bánkódom s melyekért bocsánatot kérek.

Engedd oh szeretett Sziv, hogy érezzem fejedelmi hatalmadat s mindazon szivek, melyek szeretetre képesek. Rokonaim, barátaim mindazok, kik imáiba ajánlották magokat, vagy értem imádkoznak, vagy kikért nekem különösen kell imádkoznom. Segíts rajtok, leborúlva kérlek, minden szükségük idején. Oh szeretetteljes Sziv, légy kegyes megpuhítani az elkeményedett szíveket, enyhiteni a tisztítótűzben szenvedő lelkeket, légy menedéke a haldoklóknak, vigasztalója a szenvedőknek. Végre oh szeretet Szive, légy mindenem, minden dologban, de legfőképen halálom óráján légy biztosított menedéke megriadt lelkemnek. Azon rettenetes pillanatban fogadd el irgalmad ölébe. Amen.

Jézus Szivének imádása.

Krisztus imádandó isteni Szive, imádlak szivem mélyéből, imádom felségedet, melyet ezentúl félni, tisztelni akarok oly szakadatlan vigyázattal, hogy soha se bántsalak meg, mert hiszen te vagy a végtelen Jóság. Oh legszentebb szív, szeretlek és mindenek felett, mint legfőbb Uramat és pedig minden erőmből, tehetségemből, utálván minden bűnt, remélvén, hogy miután egészen a tied vagyok, mert hiszen annyi fájdalom közt a kereszten szültél, — gyarlóságaim, nyomorom felett szánakozni fogsz és nem hagysz elveszni.

Ime tehát egészen neked ajánlom fel magam szeretett Szív és azon szándékkal, hogy egész életem, minden szenvedésem csak arra való legyen, hogy időben s örökkévalóságban téged szeresselek. Szeretlek oh szent Szív, mint legtölségesebb Jómat, legnagyobb Vigaszomat, ki egyedül vagy méltó, hogy minden szív utánnad epedjen. Vajha az én szivem is ezen szeretet égése és hatalma által hamuvá lehetne; — ezen indulatban megujítom mindazon felajánlásokat, melyeket immár tettem. Őrizz meg attól, hogy valaha neked visszatetszést okozzak, a többiben tégy velem akaratod szerint. Oh Szív.

mely a tiszta szeretet forrása vagy, miért nem lehetek egészen sziv hogy jobban imádjalak!? Legalább azt cselekedd ha ugy tetszik Fölségednek, hogy egyedül téged szeresselek, neked, általad s benned éljek. Add hogy emlékezetem csak téged hozzon eszembe, hogy mást ne értsek meg, csak a mi ismeretedre vezet, más akaratom, indulatom ne legyen, mint mely téged szeret, nyelvem csak téged dicsérjen, szemem téged szeret, nyelvem csak téged nézzen, kezeim szolgálatodra táruljanak, lábaim keresésében fáradjanak el. Végre add, hogy valaha a boldog örökkévalóságban szeresselek, hol majd nem kell félni, hogy elveszítlek. Amen.

Szövetség Jézus legszentebb Szivével.

Jézusom isteni, imádandó és egészen szeretetreméltó Szive, ime előtted alázatosan leborúlva imádlak, áldlak, dicsőitlek, hogy kinyilatkoztassam fölségi jogaidat fölöttem, bevalljam jobbágyi hódolatomat és hűségemet, szeretetemet irándat. Oh legszentebb Sziv, fogadd el, mert egyedül tied vagyok s akarok is lenni, daczára a sok akadálynak, melyeket ellenségeim támasztani fognak. Ne vess el magadtól, hanem inkább valld magadénak ami amugy is tied, fogadj el

és védj meg. Gyámolíts, mert ime gyönge vagyok azon kiolthatatlan vágyaimban, melyekkel téged szeretni, neked tetszeni akarnék. Adjad kegyesen a szükséges malasztokat, melyekkel e szándékomat tökéletesen végrehajtsam és hogy te tiszta szereteted lángjaiban imádkozzam, cselekedjem és szenvedhessek. Oh szent Sziv, ime neked egészen átadom, felszentelem magam, neked adom szivemet, értelmemet, emlékezetemet, akaratomat, hogy mindaz, amit tenni, szenvedni fogok, dicsőségedre váljék. Hogy amit látni, hallani fogok, arra intsen, hogy szeresselek, minden szavam imádásodat zengje; Fölséged dicséretét, szeretetét magasztalja, ajkam mozdulata legyen megannyi töredelmi tény az elkövetett bűnök és az elmulasztott jó cselekedetek fölött. Adjad oh szeretett Sziv, hogy annyiszor vonhassalak magamhoz, amennyiszer lélekzetet veszek, s valahányszor lehelek, mindig felajánlhassalak örök mennyei Atyádnak, hogy igy megtehessek mindent amivel csak tartozom. Tedd meg oh szent Sziv, hogy szivverésem minden mozdulata legyen ugyanannyi hálaadás és köszönetnyilvánitás mindazon javakért, melyeket adtál, vagy nekem szántál. Távoztass el tehát minden akadályt, mert én a kevélység, önszeretet minden mozdulatának ellentmondok és előre

óvást teszek az ellen, ami akadályoz a Fölséged iránti hűségben, szeretetben.

Oh jósággal teljes Sziv, hallgass meg, figyelj rám! Oh szent Sziv tulajdonod vagyok. tőled függök, általad élek, gyulaszsz tehát égő lángra, foglalj el, változtass egészen azzá, a mi te vagy. Add, hogy minden járásom, kelésem hozzád vezessen, minden indulat és tevékenységem a veled való egyesülést eszközölje, imé kijelentem, hogy inkább ezer halált akarok elszenvedni, semhogy tőled elszakadni, vagy bármi csekély hűtlenséget elkövetni.

Fogadd el már most e szövetséget oh imádandó isteni Sziv. Szeretném sokszor megujitani, hűségemet bevallva és pedig valahányszor megnyilik szemem, vagy szivemre teszem kezem, mert hiszen szivem immár nem élhet máskép, mintha téged szeret. ha téged óhajt. Add át magad egészen s ugyanigy foglalj el engem is. Világosits fel mindarra nézve, ami neked vissza tetszik, hogy elkerüljem; kijelentem isteni szined előtt, hogy ha tudnék más valami módot, mely által hozzád jutni, veled egyesülni, magam neked egészen általaadni lehetne, azt azonnal megragadnám, még életem árán is. Add, hogy a jó eredmények, melyeket kivánsz, el ne maradjanak. Amen.

Nagyhéti ájtatosság.

Virágvasárnapra.

Passio.

A mi Urunk Jézus Krisztus kinszenvedése szent Máté szerint 26. 27. r.

Az időben, mondá Jézus az ő tanitványainak: Tudjátok, hogy két nap mulva husvét leszen és az ember fia elárultatik, hogy megfeszittessék. Akkor egybegyűlének a papifejedelmek és a nép vénei a főpap tornáczába, ki Kaifásnak neveztetik vala. Es tanácsot tartának, hogy Jézust álnoksággal megfogják és megöljék. Mondának pedig: No ez ünnepnapon, netalán támadás legyen a nép között. Mikor pedig Jézus Bethániában volt, a poklos Simon házában, járula hozzája egy asszony, alabastrom edényben drága kenettel, melyet az asztalnál ülőnek fejére önte. Látván ezt a tanitványok, nehezteléének, mondván: Mirevaló e vesztegetés? mert ezt drágán el lehetett volna adni és a szegényeknek osztani. Tudván pedig ezt Jézus, mondá nekik: Miért vagytok ez asszony bántására? ő jócselekedetet tett velem.

Mert szegények mindenkor vannak veletek; én pedig nem mindenkor vagyok veletek. Mert ő e kenetet testemre öntvén, azt temetésemre cselekedte. Bizony mondom nektek, valahol az evangélium hirdettetni fog egész világon az is elmondatik, mit ez cselekedett az ő emlékezetére. Akkor elméne egy a tizenkettő közül, ki iskarioti Judásnak neveztetik vala, a papifejedelmekhez és mondá nekik: mit akartok nekem adni és én őt kezetekbe adom? Azok pedig rendelének neki harmincz ezüst pénzt. És attól fogva alkalmat keres vala, hogy őt elárulja.

A kovásztalanok első napján pedig a tanitványok Jézushoz járulának, mondván: Hol akarod, hogy elkészitsük ételedre a husvétet? Jézus pedig mondá: Menjetek a városba egy valakihez és mondjátok neki: A mester mondja: Az én időm közel vagyon, nálad tartom a husvétet az én tanitványaimmal. Es ugy cselekedvének a tanitványok, a mint rendelte vala nekik Jézus; és elkésziték a husvétet. Beesteledvén pedig, letelepedék tizenkét tanitványával. Es midőn evének, mondá: Bizony mondom nektek, hogy egy közületek elárul engem. Es igen megszomorodván, kezdék egyenkint kérdeni: Vajjon én vagyok-e? Uram! Ő pedig felelvén, mondá: Aki velem kezét a tálba mártja, az árul el engem. Az ember fia el megy ugyan, a mint irva van felőle; de jaj annak az embernek, ki által az ember fia elárultatik; jobb lett volna neki, ha nem született volna az az ember. Felelvén pedig Júdás, ki elárulta őt, mondá: Vajjon én vagyok-e? Rabbi? Felelé neki: Te mondád.

Midőn pedig vacsoráltanak, vevé Jézus a kenyeret, megáldá és megszegé és adá tanitványainak és mondá: Vegyétek és egyétek, ez az én testem. Es vevén a kelyhet, hálát ada és nekik adá, mondván: Igyatok ebből mindnyájan; mert sokakért kiontatik a bűnök bocsánatára. Mondom pedig nektek: Nem iszom mostantól e szőlőtermésből az napig, mikor amaz ujat iszom majd veletek Atyám országában. Es dicséretet énekelvén

kimenének az olajfák hegyére. Akkor mondá nekik Jézus: Ti mindnyájan megbotránkoztok énbennem ez éjjel. Mert irva vagyon: megverem a pásztort és elszélednek a nyáj juhai. Minekutána pedig feltámadok, megelőzlek titeket Galileában. Felelvén pedig Péter, mondá neki: Ha mindnyájan megbotránkoznak is benned, én soha meg nem botránkozom. Mondá neki Jézus: Bizony mondom neked, hogy ez éjjel, minekelőtte a kakas szól, háromszor tagadsz meg engem. Mondá neki Péter. Ha meg kell halnom is veled, nem tagadlak meg téged. Hasonlóképen szólának mindnyájan a tanitványok is. Akkor méne Jézus velök a majorba, mely Getszemáninak neveztetik, és mondá tanitványinak: Üljetek itt, mig amoda megyek és imádkozom. És maga mellé vevén Pétert és Zebedeus két fiát, kezde bánkódni és szomorkodni. Akkor mondá nekik: Szomorú az én lelkem mindhalálig; várakozzatok itt és virrasszatok velem. Es egykevéssé elébb menvén, orczájára borula, imádkozván és mondván: Atyám! ha lehetséges, muljék el e pohár tőlem, mindazonáltal nem amint én akarom, hanem amint te. Es méne tanitványihoz és aluva találá őket, és mondá Péternek: Igy nem virraszthattok-e velem egy óráig? Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kisértetbe ne essetek. A lélek ugyan kész, de a test erőtlen.

Ismét másodszor elméne és imádkozék, mondván: Atyám! ha e pohár el nem mulhatik anélkül, hogy megigyam, legyen a te akaratod. Es eljöve ismét, és aluva találá őket; mert szemeik le voltak nehezedve. Es elhagyván őket ismét elméne és imádkozék harmadszor, ugyanazon beszédet mondván. Akkor tanitványihoz jöve és mondá nekik: Aludjatok már és nyugodjatok. Ime elközelgetett az óra, és az ember fia a bűnösök kezeibe adatik. Keljetek fel, menjünk; ime közeledik aki engem elárul. Mig ő szólott, ime Judás, egy a tizenkettő közül, eljöve s vele nagy sereg, kardokkal és dorongokkal, küldetve a papifejedelmektől és a nép véneitől. Aki pedig elárulta őt, jelt adott nekik, mond-

ván: Akit megcsókolok, ő az, fogjátok meg. Es azonnal Jézushoz járulván, mondá: Üdvözlégy Rabbi! Es megcsókolá őt: Mondá neki Jézus: Barátom! mi végre jöttél? Akkor hozzája menének, és kezeiket Jézusra veték és megfogák őt. Es ime egy azok közül, kik Jézussal valának, kinyujtván kezét, kivoná kardját és rácsapván a papifejedelem szolgájára, elvágá annak fülét. Akkor mondá neki Jézus: Tedd vissza helyére kardodat; mert mindazok, kik fegyvert fognak, fegyver által vesznek el. Vagy azt véled, hogy nem kérhetem Atyámat? Es ad nekem azonnal többet tizenkét ezred angyalnál. Miképen teljesednek be tehát az irások, melyek szerint igy kell lenni? Azon órában mondá Jézus a seregnek: Mint latorra, ugy jöttetek ki kardokkal és dorongokkal engem megfogni. Mindennap nálatok ültem, tanitván a templomban, és nem fogtatok el engem. Ez pedig mind lőn, hogy beteljesedjenek a próféták irásai. Akkoron a tanitványok mindnyájan elhagyván őt, elfutának. S amazok pedig fogván Jézust, vivék Kaifáshoz, a papifejedelemhez, hol az irástudók és vének egybegyültek vala. Péter pedig követé őt távolról a papifejedelem tornáczáig; és oda bemenvén, leüle a szolgákkal, hogy lássa végét. A papifejedelmek pedig és az egész gyülekezet hamis tanubizonyságot keresének Jézus ellen, hogy őt halálra adják; és nem találának, noha sok hamis tanu jött elő. Utóljára pedig jöve két hamis tanu, és igy szólának: Ez mondotta: Leronthatom az Isten templomát és harmadnap mulva felépithetem azt. Es felkelvén a papifejedelem mondá neki: Semmit sem felelsz-e azokra, miket ezek ellened bizonyitanak. Jézus pedig hallgata. Es a papifejedelem mondá neki: kényszeritlek téged az élő Istenre, hogy mondd meg nekünk, ha te vagy-e Krisztus, az Isten fia? Felelé neki Jézus: Te mondád: azonban mondom nektek: Ezután meglátjátok az embet fiát ülni az Isten erejének jobbján és eljöni az ég felhőiben. Akkor a papifejedelem megszaggatá ruháit, mondván: Káromkodék! Mi szükségünk van még tanukra? ime most hal-

lottátok a káromlást. Mit itéltek? Azok pedig felelvén, mondák: Méltó a halálra. Akkoron orczájára pökdösének és nyakon csapdosák őt, némelyek pedig tenyereikkel arczulverék, mondván: Találd el, Krisztus! kicsoda az, ki megütött téged? Péter pedig a tornáczon ül vala; és hozzájárula egy szolgáló, mondván; Te is a galileai Jézussal valál. Ő pedig tagadá mindnyájok előtt, mondván: Nem tudom mit mondasz.

Midőn pedig kiment az ajtón, meglátá őt más szolgáló és mondá azoknak, kik ott valának: Ez is a názáreti Jézussal vala. És ismét tagadá esküvel: hogy nem ismerem az embert. Es kevés vártatva, hozzája menének az ott állók és mondák Péternek: Bizonyára te is azok közül vagy, mert szólásod is elárul téged. Akkor kezde átkozódni és eskűdni, hogy nem ismeri az embert. Es azonnal megszólala a kakas. Es megemlékezék Péter Jézus igéjéről, melyet mondott vala: Minekelőtte a kakas szól, háromszor tagadsz meg engemet. Es onnan kimenvén, keservesen sira. Reggel pedig tanácsot tartának mindnyájan a papifejedelmek és a nép vénei Jézus ellen, hogy őt halálra adják. Es megkötözve vivék őt és átadták Ponczius Pilátus helytartónak. Akkoron látván Júdás, ki őt elárulta, hogy el van itélve: megbánván tettét, visszavivé a harmincz ezüst pénzt a papifejedelmeknek és véneknek, mondván: Vétkeztem, elárultam az igaz vért. Ők pedig, mondák: Mi gondunk reá? te lássad. Es elvetvén a templomban az ezüst pénzt, visszatére és elmenvén, fölakasztá magát. A papifejedelmek pedig, fölvevén az ezüst pénzt, mondák: nem szabad a templom pénztárába tenni: mert vér díja. Tanácsot tartván pedig, megvevék rajta egy fazékas telkét a jövevények temetésére. Azért hivatik az a föld Hakeldamának, azaz vérteleknek mainapiglan. Akkor beteljesedék, a mit Jeremiás próféta megjövendölt, mondván: Es vevék a harmincz ezüst pénzt, a megbecsültnek árát, kit megvásároltak Izrael fiaitól és a fazekas telkéért adák azt, a mint nekem rendelte az Ur. Jézus pedig a helytartó előtt álla és kérdé őt a helytartó,

mondván: Te vagy-e a zsidók királya? Felelé neki Jézus: Te mondád. És midőn vádoltatott a papifejedelmektől, és vénektől, semmit sem felele. Akkor mondá neki Pilátus, nem hallod-e, mennyit vallanak ellened? És egy szavára sem felele neki ugy, hogy fölötte csodálkozzék a helytartó. Az ünnepnapon pedig szokott vala elbocsátani a helytartó a népnek egy foglyot, a kit akartanak. Vala pedig akkor egy hires foglya, ki Barabásnak neveztetett. Midőn tehát azok egybegyültek, mondá Pilátus: kit akartok, hogy elbocsássak nektek, Barabbást-e, vagy Jézust, ki Krisztusnak mondatik? Mert tudja vala, hogy irigységből árulták el őt. Midőn pedig az itélőszéken ült, hozzája külde felesége, mondván: Semmi közöd neked azzal az igazzal; mert sokat szenvedtem ma álomlátásban őmiatta. Azonban a papifejedelmek és vének rábeszélték a népet, hogy Barabbást kérjék, Jézust pedig elvesztessék. Felelvén pedig a helytartó, mondá neki: Kit akartok, hogy nektek a kettő közül elbocsássak? ők pedig mondák: Barabbást. Mondá nekik Pilátus: Mit cselekedjem tehát Jézussal, ki Krisztusnak mondatik? Szólának mindnyájan: Feszittessék meg! Mondá nekik a helytartó: De mi gonoszt cselekedett? Azok pedig méginkább kiáltának, mondván: Feszittessék meg! Látván pedig Pilátus, hogy semmire sem megy, hanem inkább nő a zajongás, vizet vévén, megmosá kezeit a nép előtt, mondván: En ártatlan vagyok ezen igaznak vérétől; ti lássátok. És felelvén az egész nép, mondá: Az ő vére mirajtunk és a mi fiainkon! Akkor elbocsátá nekik Barabbást, Jézust pedig, miután megostoroztatta, kezeikbe adá, hogy megfeszittessék. Akkor a helytartó vitézei elvivén Jézust a tanácsházba, egybegyűjték körülötte az egész csoportot. És levetkőztetvén őt, biborszin palástot adának rája, és tövisből koronát fonván, fejére tevék, és nádat jobb kezébe. És térdet hajtván előtte, csufolák őt, mondván: Üdvözlégy zsidók királya! És rápökdösvén, vevék a nádat és fejét verék vele. És minekután megcsúfolták őt, levevék róla a

palástot, és felöltözteték saját ruháiba, és kivivék őt, hogy megfeszitsék. Kimenvén pedig, találának egy Simon nevű czirenei embert; ezt kényszeriték, hogy vigye az ő keresztjét. És jövének azon helyre, mely Golgotának neveztetik, mely az agykoponyák helye. És adának neki epével vegyített bort inni. És midőn megízlelte azt, nem akará inni. Minekutánna pedig megfeszitették őt, elosztá az ő ruháit, sorsot vetvén azokra, hogy beteljesedjék mit a próféta megjövendölt, mondván: Elosztották magok közt ruháimat, és öltönyömre sorsot vetettek. És leülvén őrzik vala őt. És feje fölé tevék az ő ügyét irva: Ez Jézus, a zsidók királya. Akkor megfeszittették vele két lator is, egyik jobbról, másik balfelől. Az átmenők pedig káromolák őt, hajtogatván fejöket, és mondván: Hej! ki lerontod az Isten templomát és harmadnapra fölépited azt, szabadítsd meg magad; ha Isten fia vagy, szállj le a keresztről. Hasonlóképen a papifejedelmek is az irástudókkal és vénekkel együtt, csúfolva mondák: Másokat megszabadított, önmagát nem szabadíthatja meg; ha izrael királya, szálljon le most a keresztről és higyünk neki. Az Istenben bizott, szabadítsa meg most, ha akarja őt; mert azt mondotta: hogy Isten fia vagyok. Ugyanazt hányák szemére a latrok is, kik vele megfeszittettek vala. Hat órától pedig sötétség lőn az egész földön kilencz óráig. És kilencz óra tájban kiálta Jézus nagy szóval, mondván: Eli! Eli! lamma szabaktani? azaz: En Istenem! miért hagytál el engem? Némelyek pedig az ott állók közül hallván ezt, mondák: Illést hija ez. És azonnal elfutván egy közülök, szivacsot vőn, megtölté eczettel és nádszálra tévén, inni adta neki. A többiek pedig mondák: hadd lássuk, ha eljön-e Illés, hogy megszabadítsa őt. Jézus pedig ismét nagy szóval kiáltván, kiadá lelkét.

Itt térdre borulva szünet tartatik.

Es ime a templom kárpitja ketté hasada fölétől egész aljáig; a föld megindula, a kősziklák megrepedé-

nek, a sirok megnyilának, és sok szentek testei, kik elaludtak vala, feltámadának. Es kilépvén a sirokból az ő feltámadása után, a szent városba jövének és azoknak megjelenének. A százados pedig, és a kik vele valának Jézus őrizetére, látván a fölindulást és a történteket, igen megfélemlének mondván: Ez valóban Isten fia volt! Valának pedig ott sokan asszonyok, távolról nézvén, kik követték vala Jézust Galileából, hogy neki szolgáljanak. Kik között vala Mária Magdolna, és Mária, Jakab és József anyja, és Zebedeus fiainak anyja. Mikor pedig már esteledett, jöve arimatiai József nevű gazdag ember, a ki szintén Jézus tanitványa vala. Es elméne Pilátushoz, és elkéré Jézus testét. Pilátus legott meghagyá, hogy átadják a testet. Es elvévén a testet József, betakará azt tiszta gyolcsba és saját uj sirjába tevé, melyet a kősziklában vágott vala, és nagy követ hengerite a sir ajtajára, és elméne. Ott vala pedig Mária Magdolna és a másik Mária, a sir ellenében ülvén.

Másnap pedig, mely az ünnepi készület után esik, egybegyülének a papifejedelmek és farizeusok Pilátushoz, mondván: Uram! megemlékeztünk, hogy ama csábító még életében mondotta: Harmadnap mulva feltámadok. Hagyd meg tehát, hogy őrizzék a sirt harmadnapig, netalán eljőjjenek tanitványai és ellopják őt, és azt mondják a köznépnek: Feltámadott halottaiból! és az utóbbi tévedés rosszabb lesz az elsőnél. Mondá nekik Pilátus: Van őrségtek menjetek, őrizzétek, a mint tudjátok. Azok pedig elmenvén, megerősiték a sirt őrökkel, megpecsételvén a követ.

Hétfőn.

Uram! ne bűneink szerint, melyeket cselekedtünk és ne gonoszságaink szerint fizess nekünk. Zsolt. 102.

Uram! ne emlékezzél meg régi gonoszságainkról, hanem előzzön meg minket a te irgalmasságod; mert igen szegények lettünk.

Térdethajtva.

Segíts meg minket, szabadító Istenünk! és a te neved dicsőségeért szabadíts meg minket és légy kegyelmes bűneinknek a te nevedért. Zsolt. 78.

Adjad, kérünk, mindenható Ur Isten! hogy a kik annyi viszontagságokban gyarlóságunknál fogva megfogyatkoztunk, egyszülött fiad kínszenvedésének közbenjárása által megenyhüljünk. Ki te veled és a Szentlélekkel egy Istenségben él és uralkodik mindörökön örökké. Amen.

Kedden.

Könyörüljön rajtunk az Isten és áldjon meg minket; derítse föl ránk az ő orczáját és könyörüljön rajtunk.

En pedig, midőn engem bántottak, szőrzsákba öltöztem; bőjttel aláztam meg lelkemet és imádságom kebelembe visszatért.

Örök mindenható Ur Isten: add az Ur kinszenvedésének titkait ugy ünnepelnünk, hogy bocsánatot nyerni méltók legyünk. Ugyanazon mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Szerdán.

Jézus nevére minden térd hajoljon meg mennyben, földön és föld alatt; mert az Ur engedelmes lőn mindhaláláig és pedig a keresztnek haláláig; azért az Ur Jézus Krisztus az Atya Istennek dicsőségében van. Pilipp. 2.

Uram! hallgasd meg imádságomat, és az én kiáltásom jusson hozzád.

Ne fordítsd el orczádat a te szolgádtól, mert szorongattatom; gyorsan hallgass meg engem.

Szabadíts meg engem Isten! mert behatottak a vizek lelkemig; besülyedtem a mélységes sárba és nincs megállapodás. Zsolt. 68.

Engedd, kérünk, mindenható Ur Isten, hogy a kik vétkeink miatt szüntelen gyötörtetünk, egyszölött fiad

kínszenvedése által megszabaduljunk. Ki te veled és a Szentlélekkel egyetemben él és uralkodik mindörökön örökké. Amen.

Nagycsütörtökön.

Nekünk pedig dicsekednünk kell a mi Urunk Jézus Krisztus keresztében, kiben szabadulásunk, életünk és feltámadásunk vagyon; ki által megmentettünk és megszabadultunk. Galat. 6.

Istenem, én Istenem! tekints reám; miért hagytál el engem? szabadulásomat eltávolítják vétkeim kiáltásai. Zsolt. 21.

Ur Isten! kitől Judás bűneinek bűntetését és a lator bűnvallása jutalmát elvette: engedd kegyesen irgalmad foganatát tapasztalnunk; hogy valamint a mi Urunk Jézus Krisztus az ő kinszenvedésekor a különböző díjt érdeme szerint mind a kettőnek megadta: úgy minket is kivetkőztetvén a régi vétkeinkből, feltámadásának kegyelmében részesítsen. Ki te veled és a Szentlélekkel egyetemben él és uralkodik mindörökön örökké. Amen.

Nagypénteken.

Passio.

A mi Urunk Jézus Krisztus kínszenvedése szent János szerint 18. 19. r.

Az időben kiméne Jézus tanitványaival a Czedron patakon át, hol egy kert vala, melybe beméne őt és tanitványai. Tudja vala pedig Judás is, ki elárulta őt ama helyet, mert Jézus gyakorta jött vala oda tanitványaival. Judás tehát vévén egy csoportot s a főpaptól és farizeusoktól poroszlókat, oda méne lámpákkal és szövétnekekkel és fegyverekkel. Jézus pedig tudván mindeneket, melyek rá jövendők valának, eléjük méne és mondá nekik! Kit kerestek? Felelék neki! A názáreti Jézust. Mondá nekik Jézus: En vagyok. Velök álla pedig ott Judás is, ki elárulta őt. A mint tehát mondotta nekik: En vagyok! hátrálának és a földre esének. Ismét kérdezé tehát őket: Kit kerestek? Azok pedig mondák: A názáreti Jézust. Felelé Jézus: Mondám nektek, hogy én vagyok; ha tehát engem kerestek, hagyjátok ezeket elmenni. Hogy beteljesedjék a beszéd, melyet mondott: hogy a kiket nekem adtál, azok közül senkit sem vesztettem el. Simon Péternek pedig kardja lévén, kivoná azt, és rácsapván a főpap szolgájára, elvágá annak jobb fülét. A szolga neve pedig Malkus vala. Mondá azért Jézus Jéternek: Ereszd a hüvelyedbe kardodat, a poharat, melyet nekem Atyám adott, ne igyam-e meg? A csoport tehát és a hadnagy és a zsidók poroszlói megfogák Jézust és megkötözék

őt. És vivék őt először Annáshoz, ki ipa vala Kaifásnak, az azon esztendőbeli főpapnak. Kaifás pedig az vala, ki tanácsolta a zsidóknak, hogy hasznosabb egy embernek meghalni a népért. Követé pedig Jézust Simon Péter és egy más tanitvány. Az a tanitvány pedig ismerőse vala a főpapnak, és beméne Jézussal a főpap tornáczába. Péter pedig az ajtón kivül álla. Kiméne tehát az a tanitvány, ki ismerőse vala a főpapnak és szóla az ajtónálló szolgának és bevezeté Pétert. Mondá ezért az ajtónálló szolgáló Péternek: Nemde te is ezen embernek tanitványai közül vagy? Mondá ő: Nem vagyok. Ott állnak pedig a szolgák és poroszlók a széntűznél, mert hideg vala, és fűtözének; velök vala pedig Péter is, ott állván és fűtözvén. A főpap tehát kérdezé Jézust az ő tanitványai és tudománya felől. Felelé neki Jézus: En nyilván szólottam e világnak; és mindenkor a zsinagógában tanitottam és a templomban, a hová gyülnek mindnyájan a zsidók; és rejtekben semmit sem beszéltem. Mit kérdesz engem? kérdezd azokat, kik hallották, mit beszéltem nekik; ime ezek tudják, amiket én mondottam. Midőn pedig ezeket mondotta, egy az ott álló poroszlók közül arczulcsapá Jézust, mondván: Igy felelsz-e a főpapnak? Felelé neki Jézus: Ha rosszul szólottam, bizonyítsd be a rosszat; ha pedig jól, miért versz engem? És elküldé őt Annás megkötözve Kaifás főpaphoz. Simon Péter pedig ott álla és fűtözék. Mondák tehát neki: Nemde te is az ő tanitványai közül vagy? Ő megtagadá és mondá: Nem vagyok. Mondá neki egy a főpap szolgái közül, annak rokona, kinek Péter elvágta fülét: Nem láttalak-e téged a kertben övele. Péter tehát ismét megtagadá; és mindjárt szóla a kakas. Es Jézust Kaifástól a törvényházba vezeték. Reggel vala pedig, és ők nem menéne be a tanácsházba, hogy meg ne fertőztessenek, hanem hogy megehessék a husvétet. Pilátus azért kimének hozzájok és mondá: Micsoda vádat hoztok fel ez ember ellen? Felelék és mondák neki: Ha ez nem volna gonosztevő, nem adtuk volna őt kezedbe. Mondá tehát nekik Pilá-

tus: Vegyétek át ti őt, és törvényetek szerint itéljétek meg őt. Amde mondák neki a zsidók· Nekünk senkit sem szabad megölnünk. Hogy betel-esedjék Jézus beszéde, melyet mondott, jelentvén, minő halállal fog meghalni. Beméne tehát ismét a tanácsházba Pilátus, és szólitván Jézust, mondá neki: Te vagy-e a zsidók királya? Felelé Jézus: Magadtól mondod-e ezt, vagy mások mondották neked énfelőlem! Felele Pilátus: Vajjon zsidó vagyok-e én? a te nemzeted és a főpapok adtak téged kezembe! mit miveltél? Felelé Jézus: Az én országom nem e világból való. Ha e világból volna országom, az én szolgáim harczra kelnének, hogy kézbe ne adassam a zsidóknak. Most azonban országom nem innét való. Mondá neki erre Pilátus: Tehát király vagy te? Felelé Jézus: Te mondád, hogy én király vagyok. En arra születtem, és azért jöttem a világra, hogy bizonyságot tegyek az igazságról. Minden, a ki az igazságból vagyon, hallgatja az én szómat. Mondá neki Pilátus: Mi az igazság? Es midőn azt mondotta, ismét kiméne a zsidókhoz és mondá nekik: En semmi okot sem találok ő benne. Szokástok pedig, hogy egyet elbocsássak nektek husvétkor. Akarjátok-e tehát, hogy elbocsássam nektek a zsidók királyát? Kiáltának azért ismét mindnyájan, mondván: Nem ezt, hanem B a r a b b á s t. Barabbás pedig lator vala. Akkor tehát Pilátus fogván Jézust, megostoroztatá. Es a vitézek koronát fonván tövisekből, az ő fejére tevék és biborruhát adának rája és hozzája menének és mondák: Üdvözlégy zsidók királya! Es arczulcsapdosák őt. Ki méne tehát ismét Pilátus és mondá nekik: Ime, kihozom nektek őt, hogy megismerjétek, hogy semmi okot sem találok ő benne. (Kiméne pedig Jézus, tövis koronát viselvén és biborruhát.) Es mondá nekik: Ime az ember! Midőn tehát látták őt a főpapok és szolgák, kiáltának mondván: Feszitsd meg, feszitsd meg őt! Mondá nekik Pilátus: Vegyétek ti őt, és feszitsétek meg, mert én nem találok okot ő benne. Felelék nekik a zsidók: Nekünk törvényünk van és a törvény szerint meg kell halnia,

mert Isten fiává tette magát. Midőn pedig Pilátus hallotta e beszédet még inkább megijede. Es ismét beméne a tanácsházba és mondá Jézusnak: Honnan való vagy te? Jézus pedig nem ada feleletet neki. Mondá ezért neki: Nekem nem szólsz-e? Nem tudod-e, hogy hatalmam vagyon megfeszitésedre és hatalmam vagyon elbocsátásodra? Felelé Jézus: Nem volna semmi hatalmad ellenem, ha te neked onnan felülről nem adatott volna: azért annak, ki engem neked átadott, nagyobb bűne vagyon. Es ettőtfogva azon volt Pilátus, hogy elbocsássa őt. De a zsidók kiáltának, mondván: Ha ezt elbocsátod, nem vagy a császár barátja: mert mindaz, ki magát királylyá teszi, ellene mond a császárnak. Pilátus tehát midőn e beszédeket hallotta, kihozá Jézust és az itélőszékbe üle azon helyen, melv kövezetnek mondatik, zsidóul pedig Gabbatának. Vala pedig a husvét készületnapja, mintegy hat óra tájban mondá a zsidóknak: Ime, a ti királytok! Azok pedig kiáltának: Vidd el, vidd el, feszitsd meg őt! Mondá nekik Pilátus: A ti királytokat feszitsem-e meg? Felelék a főpapok: Nincs királyunk, hanem csak császárunk. Akkor ezért kezökbe adá őt, hogy megfeszittessék. Atvevék tehát Jézust és kivezeték. Ki a keresztet hordozván magának, kiméne azon helyre, mely agykoponya helyének mondatik, zsidóul pedig Golgotának. Ahol megfeszité őt és vele más kettőt két felől, középen pedig Jézust. Fölirást is ira pedig Pilátus, és a kereszt fölé teve. Vala pedig irva: A názáreti Jézus a zsidók királya. Ezt a felirást pedig sokan olvasák a zsidók közül; mert a városhoz közel vala a hely, hol megfeszitteték Jézus. Es irva vala zsidóul, görögül és latinul. Mondák azért Pilátusnak a zsidók főpapjai: Ne irjad a zsidók királya, hanem hogy ő mondotta: a zsidók királya vagyok. Felelé Pilátus: A mit irtam, megirtam. A vitézek pedig miután megfeszitették őt, vevék az ő ruháit (és négy részre oszták, mindenik vitéznek egy részt), s a köntöst is. Varratlan vala pedig a köntös, felülről egészen szőve. Mondák azért egymásnak: Ne

metéljük el azt, hanem vessük sorsot rája, kié legyen. Hogy beteljesedjék az irás, mely igy szól: Elosztak az én ruháimat magok között, és köntösömre sorsot vetének. És a vitézek ezt meg is cselekedték. Allanak vala pedig Jézus kereszte mellett az ő anyja, és anyjának rokona Mária, Kleofás felesége és Mária Magdolna, Jézus tehát látván anyját és az ott álló tanitványt, kit szeret vala, mondá anyjának: Asszony! ime a te fiad. Azután mondá a tanitványnak: ime a te anyád! Es ezen órától a tanitvány őt magához vevé. Azután tudván Jézus, hogy minden elvégeztetett, hogy beteljesedjék az irás, mondá: Szomjuhozom! Vala pedig ott egy edény tele eczettel. Amazok tehát a szivacsot megtöltvén eczettel és izsópra tűzvén, az ő szájához nyujták. Amint tehát Jézus az eczetet vette, mondá: Beteljesedett! Es lehajtván fejét, kiadá lelkét.

Itt térdre borulva szünet tartatik.

A zsidók pedig (mivel készületnap vala), hogy ne maradjanak a kereszten a testek szombaton (mert ez ama nagyszombat vala), kérék Pilátust, hogy töressenek meg azok szárai és vétessenek le. Eljövének tehát a vitézek, és az elsőnek megtörék ugyan szárait, a másiknak is, ki megfeszittetett vala ővele. Mikor pedig Jézushoz .öttek, látván őt, hogy már meghalt, nem törék meg szárait, hanem egy a vitézek közűl lánzsával megnyitá az ő oldalát, és legottan vér és viz jöve ki. Es aki látta ezt, bizonyságot tesz erről, és igaz az ő bizonysága. Es ő tudja, hogy igazat mond, hogy ti is higyjetek. Mert ezek azért történtek, hogy beteljesedjék az irás: Csontot meg ne törjetek őbenne. Es ismét más irás mondja. Meglátják, akit általvertenek.

Ezekután pedig kéré Pilátust az arimatiai József azért, mivel a tanitványa vala Jézusnak, de titokban a zsidóktól való félelem miatt, hogy Jézus testét levehesse. Es megengedé Pilátus. Eljöve tehát és levevé Jézus testét. Eljöve pedig Nikodémus is, ki Jézushoz először éjjel jött vala, mirha és aloe-vegyitékot hozván,

mintegy száz fontot. Vevék tehát Jézus testét és azt lepedőkbe takarák fűszerekkel, a mint szokás a zsidóknál temetni. Vala pedig azon helyen, hol ő felfeszittetett, egy kert, és a kertben egy uj sirbolt, melybe még senki sem tétetett vala. Azért a zsidók készület-napja miatt, mivel, hogy a sir közel vala, oda tevék Jézust.

Szent Agoston püspök imádsága.

Üdvözitőnk keserves kinszenvedéséről.

Ur Isten! ki az emberi-nem üdvéért a világra születni, körülmetéltetni, a zsidóktól kicsufoltatni, Judástól csókkal elárultatni, megkötöztetni, mint ártatlan bárány áldozatra vitetni, Annás, Kaifás, Pilátus és Heródes elé csufosan hurczoltatni, hamis tanuk által igaztalanul vádoltatni, megostoroztatni, gyaláztatni, megpökdöstetni, tövissel koronáztatni, arczul veretni, náddal megüttetni, orczádban befödetni, ruháidtól megfosztatni, a keresztre szegeztetni, két gonosztevő közé felemeltetni, epével és eczettel itattatni, s oldaladon átveretni akartál; -- ezekért Uram! a te keserves kinaidért, melyekről én méltatlan szolgád most emlékezem, szabadíts meg engem (vagy ezen haldokló vagy elhunyt szolgádat) a pokol kinjaitól, és méltóztassál oda vezetni, hová a veled fölfeszitett latort vezetted. Ki élsz és uralkodol az Atyával és Szentlélekkel egyetemben mindörökön örökké. Amen. Ö t M i a t y á n k,

Husvét ünnepén.

Üld meg ma a legbensőbb örömmel Jézus Krisztus dicső feltámadását. Nagy fénynyel és dicsőséggel támadt fel ő mai napon a sirból egy uj életre, mint azt előre megjövendölé. Jövendölése beteljesedett, valóban Isten fia és megváltó ő, ki minket halála által megváltott és föltámadása által kezeskedik, hogy a mi testünk is egykor föltámad. Adj hálát az isteni Közbenjárónak mindezen kegyelemért és örülj a fölött, hogy a halált és a bűnt legyőzte. Kelj fel bűneidből méltó husvéti gyónás által és kezdj uj életet Krisztusban. Előének lásd 168. l.

Énekek.

Szenteltviz hintéskor.

„Asperges me.“

Hints meg Uram izsópoddal,
Moss meg égi harmatoddal,
Majd igy tisztulást veszek,
(Hónál fehérebb leszek.)
Légy Istenem kegyes nekem,
Kegyed szerint menedékem;
Minthogy nagy irgalmú vagy:
Feledd a bűnt, ámbár nagy.
Atya, Fiú és Szentlélek,
Áldjon minden sziv és lélek,
Mindenektől dicsőség
Legyen neked szent Fölség.

Husvéttól Pünkösdig.

„Vidi aquam.“

Láttam a templom jobb falán
Az égi jegyes oldalán
Kifolyni tiszta vizet,
(Mely az életre vezet.)
Mindeneknek, akikhez ér,
Alleluját s üdvet igér.
Oh irgalom véged nincs,
Hát vizedből ránk is hints!
Atya, Fiú és Szentlélek!
Áldjon minden sziv és lélek.
Alleluja s dicsőség
Legyen neked szent Fölség!

Más ének „Szenteltviz hintéskor.“

„Asperges me.“ *Tárkányi.*

Hints meg Istenem! izsóppal
S megtisztúlok általa;
Moss meg engem és fehérebb
Leszek mint a tél hava.

Irgalmazz nekem nagy Isten!
Végtelen kegyed szerint,
És töröld el vétkem árját
Irgalmad bőségekint.

Dicsőség neked oh Atya,
Fiu s Szentlélek Isten!
Miképen kezdetben vala,
Most és örökön. Amen.

„Vidi aquam.“

Láttam a szent ház jobbjáról
Jött vizet, alleluja!
S mindaz, kire üdvözitő
Árja hullt, megujúla.

Magasztaljuk s áldjuk Istent,
Mert jó és kegyelmes Ő,
És irgalma mindenekre,
Mindörökre terjedő.

Dicsőség neked oh Atya!
Fiu s Szentlélek Isten!
Miképen kezdetben vala,
Most és örökön. Amen.

Prédikáczió előtt.

Jőjj el Szentlélek Ur Isten!
Tekints reánk kegyelmesen,
Isteni segítségeddel,

Véghetetlen kegyelmeddel;
Ereszd hét ajándékodat,
Add a te szent malasztodat.

Jőjj el Szentlélek Ur Isten!
Mi vigasztalónk mindenben;
A lelkitanító nyelvét
Igazgasd, gyulaszd föl szivét,
Hogy te szent akaratodat
Hirdethesse jóvoltodat.

Jőjj el Szentlélek Ur Isten!
Mennyei fényességedben
Részesitsed híveidet,
Kik itt dicsérnek tégedet,
Hogy itt a bűnnek rútságát
Lássák annak gonoszságát.

Prédikáczió után.

Szöveg: *Bozóky.* Dal.: „Áldj meg minket Jézus“ stb. szerint.

Hálát adunk neked szerelmes Istenünk!
Hogy szent törvényedet, melyet megértettünk,
Kegyelmesen hirdettetted köztünk,
Oh Istenünk! Add azt nekünk,
Szent igéidnek megtartói legyünk.

Más.

D.: „Szentháromságnak az én életemet“ stb. szerint.

Hallottuk Isten! a te szent igédet,
Szivünkbe vettük kegyes intésedet.
Azt fogjuk követni, soha meg nem vetni,
Csak te szent malasztodat adjad s bő áldásodat.

Tarts meg Ur Isten! az egy igaz hitben,
Tarts meg örökké te szent kegyelmedben;
Szent igéd értelme, bűn ellen védelme,
Legyen mi lelkeinknek kérünk erre segits meg.

Szent mise-énekek.

1.

Viz Z.-tól. Dall.: Aldozattal járul hozzád" stb. szerint.

Introitusra.

Magasztaljuk a nagy Istent,
Zengjünk hála éneket,
Kinek áldó karja tart fenn,
S táplál itt mindeneket.
Imádandóbb nála nincsen,
Szent örökké, szent az Isten.
Ki magát itt feláldozza,
A végtelen szeretet.

Az Urnak szent csarnokában
Béke, szeretet honol,
Mit kint a világ zajában
Nem találunk meg sehol.
Oh szálljon hozzánk e béke,
Legyen boldog e föld népe,
S hő imában áldja Istent,
Kinek minden térd hajol.

Glóriára.

Dall.: „Mennyben udvarló" stb. szerint.

Dicsőség a magasságban!
Zengjük, mint az angyalok,
S békesség az embereknek,
Kikben jó lélek ragyog.
Isten s ember kibékültek
S népek lesznek boldogok.

Már hiába minden ármány,
Mit gonosznak keze fon,
Az Istennek dicsősége
Hangzik völgyek- s halmokon.

Az embernek békessége
A jó Istenben vagyon,

Szent Leczkére.

Dallam: „Édes Jézus én szerelmem“ stb. szerint.

Szent intelmed meghallgatja
Engedelmes gyermeked,
Mert a jók üdvét akarja
Szived, mely igen szeret,
Szólj csak, hangozzék szent szavad,
Megfogadja hű fiad.

Mit próféták jósolának,
Az immár beteljesült
S nincsen száma irgalmának,
Mely betölt itt minden ürt.
A szent ige szivbe száll,
Mint üdvadó kegy-sugár.

Crédóra.

Dallam: „Mennyországnak királynéja“ stb. szerint.

Erős szivvel hiszünk benned,
Ki nekünk kijelentetted
A szent égi igazságot;
Legyen érte neved áldott.

E szent hitért halni készen
Nem félünk mi bármi vészen,
Csak erősíts e hitünkben,
Mi megállunk rendületlen.

Offertóriumra.

Dallam: „Isten ki fönnt“ stb. szerint.

Immár ajánljuk fel neked
Imádatuk jelét,
Mert tudjuk, hogy te vagy csupán,
Kitől függ az egész.

Tetszés szerint adsz és véssz,
Mindenható erő;
Uralkodsz mindenek felett,
Mint tagokon a fő.

Belátjuk, hogy semmik vagyunk,
Minden lét a tied
S ha a szent karod nem támogat,
Itt minden jó kivesz.
Fogadd azért kegyesen
E bort és kenyeret,
Od' adjuk áldozat gyanánt
Velük szivünk neked!

Szent-szent-szentre.

Dall.: „Enekeljünk nagy örömmel" stb. szerint.

Háromszor szent a nagy Isten az égben
Legyen övé a dicséret egészen.
A legfölségesebb,
Ki lelkek üdve lesz,
Legyen áldva a békében s a vészben.

Kerubimok ajakával s szivével
Bár e földi dicséret itt nem ér fel,
Mit néked adhatunk,
Fogadd imádatunk,
Jusson hozzád a szent kar énekével.

2.

A mise kezdetére.

Oh Isten! szent Fölségedet
Borúlva imádjuk,
Oltárodnál szent nevedet
Dicsérjük és áldjuk;

Tekintsd buzgó sziveinket,
Bocsásd meg mi bűneinket;
Add, oh Atyánk! kegyelmedet,
Ne vesd el bűnös népedet,
Te népedet, ne vesd el népedet.

Az angyali énekre.

Dicsőség az Istennek, szenteltessék neve.
Ot áldja mind egeknek. mind földnek térsége.
Dicsérje s magasztalja három személyében,
Ég s föld Urának vallja egy Istenségében.

Hiszekegyre.

Oh Mindenható! im porában
Vall és imádd alkotmányod,
Mind Istenében és Atyjában
Hisz a te keresztény nyájod;
És a Fiúban, ki tetőled
Öröktől fogva született,
És magára szűz Máriától
Szentlélek által testet vett.

Felajánlásra.

Uram! ez áldozatját
Szolgádnak kezéből,
Vedd buzgó ajándékát
Népednek szivéből;
Bűneinkért ne vess meg,
S ha minket szükség ér,
Uram! engeszteljen meg
E bor s e kenyér.

Szent-szent-szentre.

Mondjátok, hogy szent, szent, szent
Szabaoth Istenünk!
Igy magasztalják Istent
Az angyalok velünk.

Nagy Isten! szent Fölséged
Mind mennyben, mind földön,
Dicsértessék szent neved
Most és mindörökön.

Urfelmutatás után.

Atyánk! ki vagy a magas mennyekben,
Nézz kegyesen ez oltárra.
Lásd szent Fiadat e szentségben,
Mint Ábel áldozatjára,
Emlékezz szenvedésére,
Artatlan áldozatunknak
Szerzette halála és vére,
Hogy hivassunk fiaidnak.

Áldozáskor.

Ah nézd Jézus testéből
Váltságunknak bére,
Mint húll kegyes szivéből
Utolsó csepp vére;
Eltörlötte bűnünket
Elégtételével,
Kibékített bennünket
Élő Istenünkkel.

Uram! nem vagyok méltó,
Szent testeddel élni;
De add, hogy legyek méltó,
S már nem fogok élni;
Oh Istennek Báránya!
Légy üdvösségünknek
Szerzője s táplálmánya,
Jegyese lelkünknek.

A mise végével.

Istennek szent Báránya már feláldoztatott,
Megváltónk hagyománya igy végrehajtatott.
Hálájuk jóvoltodat kegyelmes Istenünk!
Atyai áldásodat add ezzel megnyernünk.

3.

A mise kezdetére.

Im arczunkra borulunk előtted Istenség;
És énekszóval áldunk, hallgass meg, oh Felség!
Törvény szerint áldozunk, nyújts hát segedelmet,
Hogy ezen buzgóságunk nyerhessen kegyelmet.

E siralom völgyéből búcsúzni akarván
Jézus szeretetéből a végső vacsorán,
Töré a kenyért áldván, a borral kiosztá,
Mi is ezt tegyük mondván s emlékezzünk reá.

Az angyali énekre.

Téged mennybeli Atya illet a dicsőség!
Fiaid áldozatja imádás, szivesség.
Engedd háborúsággal ne nyomorgattassunk,
Hogy neked bátorsággal s vigan szolgálhassunk.

Az evangeliumra.

Az evangeliom áll Isten igéjéből,
Ez azon fenék-kőszáll, melyen hitünk épül:
Maga oktatott erre, ki nem csalhat minket,
Nyissuk fel értésére tehát sziveinket.

Hiszekegyre.

Mi hiszünk az Atyában, ki mély végzéséből,
Mindent világ jártában teremtett semmiből.
Fia Istenségével hozzánk bocsáttatott,
Szentlélek erejével Szűztől fogantatott.

Felajánlásra.

Vedd Uram, kegyelmedbe, amit felszentelünk,
Ámbátor most elődbe kenyeret s bor teszünk.
Mely változik Krisztusnak testévé s vérévé,
Mind élők- mind holtaknak lelki reményévé.

Neked akaratunkat áldozzuk s szivünket,
Neked gondolatunkat, oh segíts bennünket;
Hogy parancsolatidat híven megtarthassuk,
S bűn által malasztidat el ne távoztassuk.

Szent-szent-szentre.

Szavunkat és szivünket az égre emeljük;
Szabaoth Istenünket szentnek énekeljük.
Uram! méltóságoddal Tele van föld és ég,
Térjen meg malasztoddal a vak hitetlenség.

4.

A mise kezdetére.

Dall.: „Hol vagy én szerelmem“ stb. szerint.

Jertek áldozatra hív keresztények!
Zengjen ajkainkról szivbeli ének
Légy imádva tőlünk oh nagy Isten!
Hogy most egybegyűjtél minket itten.

Mi is bemutatjuk áldozatunkat,
Melyet oltárodra buzgó szivünk ad,
Szent Atyánk! te jó vagy, oh ne vesd meg
Lelki áldozatját híveidnek.

Az angyali énekre.

Dicséret, dicsőség neked Istenünk!
Lelki békességet, földön adj nekünk;
Add, hogy a kik minket megbántottak,
Szivből megbocsássunk mindazoknak.

Üdviratra.

Az evangélium Isten igéje,
Hirdetve az ember üdvösségére.
Adj Uram malasztot, hogy úgy éljünk;
Mint szentséges igéd hagyja nekünk.

Hiszekegyre.

Hiszszük az egy Istent három személyben,
Hiszünk Jézus Krisztus Istenségében;
Hiszszük a miket csak ő tanított,
Mert minket e hitben boldogított.

Felajánlásra.

Vedd Uram! mit szolgád szentelt kezében,
Fölségednek áldoz kenyér s bor szinben.
Jézus úgy rendelte és úgy tennünk,
A mint ő rendelte, üdvösségünk.

Neked áldozunk fel, mindent jó Atyánk,
A mit szent kegyelmed árasztott reánk:
Hogy üdvösségünkre szolgáljanak,
Az élet, a testi s lelki javak.

Szent kezedből jön ránk a kár, szegénység,
Szenvedés, betegség és minden szükség.
Engedd azt békével elviselnünk,
S légy a harcz után Te drága bérünk.

Szent-szent-szentre.

Mondjuk szent az Isten, szent örökké szent,
A ki áldásával betölte mindent.
Szent nevét a föld ugy szentelje meg,
Amint azt imádják a nagy egek.

5.

A mise kezdetére.

Jertek, keresztény lelkek! az Istent dicsérni,
Szent mise hallgatással Urunkat tisztelni.
Mutassunk áldozatot, mely Istent illeti,
S mely együtt szentség leszen szent irás jelenti.
Uram irgalmazz!

Az angyali énekre.

Dicsőség az Istennek a magas mennyekben!
Es szent békesség legyen földön emberekben.
Neked, Atya Ur Isten! szivből hálát adunk,
Te nagy dicsőségedért magasztalunk, áldunk.
Uram irgalmazz!

Hiszekegyre.

Mi azt hiszszük és valljuk, hogy egy Isten vagyon,
A kit három személyben minden lélek áldjon.
Az Atyát a Fiúval és a Szentlélekkel
Dicsérjük s magasztaljuk szivvel és nyelvünkkel.
Uram irgalmazz!

Evangeliumra.

Az Isten szájából jő az evangéliom,
Mindenben, amit hiszünk ez a fundamentom.
Az Isten maga tanít minket minden jóra,
Boldog, aki figyelmez az ő szavaira.
Uram irgalmazz!

Felajánlásra.

Mindenható Ur Isten! im ez áldozatunk,
A melyet szolgád által neked bemutatunk.
Most ugyan csak kenyeret s e kevés bort adjuk,
De mely Krisztus testévé s vérévé lesz, tudjuk.
Uram irgalmazz!

Szent-szent-szentre.

Mondd: Szent, szent, szent vagy Uram! Szabaoth Istene!
Kinek mennyben és földön dicsértessék neve.
Mert ő hozzá hasonlót sehol sem találhatsz,
Sőt emberi elméddel olyat sem gondolhatsz.
Uram irgalmazz!

6.

A mise kezdetére.

Kegyességgel hivsz oh Jézus!
Atyai szent kebledre,
Hogy hozzád menjünk mindnyájan,
Kik megvagyunk terhelve.

Azért oltárodhoz jöttünk,
Követvén hivásodat,
Hogy megnyerjük az enyhűlést,
A te szent malasztodat.

Az angyali énekre.

Engedd a mennyei lelkek
Szent karával zengenünk.
Dicsőség, áldás, dicséret
Neked, örök Istenünk.

Az evangeliumra.

Világositsd föl szivünket,
Jézus! add malasztodat,
Hogy híven s buzgón kövessük,
Égi tanításodat.

Hiszekegyre.

Kihez menjünk, Uram Jézus!
Az út s igazság te vagy.
Benned hiszünk és reménylünk,
Soha, soha el ne hagyj.

Felajánlásra.

Itt van, mit a végvacsorán
Jézus! értünk szerzettél.
És a keserves keresztfán
Szent véreddel rendeltél.

Oltárunkon megújul most
Amaz örök áldozat,
Mely nekünk áldást, kegyelmet
S örök boldogságot ad.

Áradjon, ránk kegyes Jézus!
Ez áldozat érdeme,
És hagyj elmerülni benned
Irgalomnak tengere.

Szent-szent-szentre.

A tiszta sziv érzelmével
Zengjen buzgó énekünk:
Szent az Isten! szent az Isten!
Szent vagy édes Istenünk.

7.

A mise kezdetére.

Bemegyek szent templomodba, Uram szent oltárodhoz
Az arany oszlopok között, királyi trónusodhoz.
Szined előtt leborulok, szegény bűnös elájulok,
Égő füstnek illatjával, Uram! neked udvarlok.

Az angyali énekre.

Salamon király templomot épített fölségednek,
Melyben lakóhelye vagyon békesség szekrényének.
Bekeríté kárpitokkal, megaranyozott lánczokkal,
Kerubimok ékesíték kiterjesztett szárnyakkal.

Hiszekegyre.

Hát én szegény, földnek férge, mit építsek nevednek?
Lakóhelyet hol szerezzek Isteni Fölségednek!
A ki por és hamú vagyok, érdemetlen bűnös vagyok,
Hogy a lábam földet nyomja, méltó arra sem vagyok.

Felajánlásra.

Hogyha tetszik, áldozatom, lelkemet felajánlom,
Örökös udvarlásodra szivemet lelánczolom.
Szenteld ékes templomodnak, a te szent lelked házának
Rendeljed szolgálatára királyi udvarodnak.

Szent-szent-szentre.

Hogy szivem inkább gerjedjen Isteni szerelmedre
Piros vérednek harmatját öntözgessed szivemre.
Adjad hogy érdemes legyen, soha többé ne vétkezzen,
S választottak seregébe általa rendeltessem.

8.

Mise kezdetére.

Áldozattal járul hozzád, oh nagy Isten! hív néped,
Hogy végtelen jóságodért hálát adjon te néked.
Tea gyermeki sziveknek áldozatját nem veted meg,
Szálljon arra országodból Isteni szent tetszésed.

Az angyali énekre.

Dicsőség legyen egekben a fölséges Istennek,
Békesség legyen a jámbor szándékú embereknek.
Add, hogy mindig élő hittel, hév reménynyel, szeretettel
Mondjunk méltó dicséretet, oh Atyánk! szent nevednek.

Evangeliumra és Hiszekegyre.

Jézus! te hoztad az égből az üdvösség igéit,
A te drága ajándékod az egy üdvözitő hit.
Ez éleszsze sziveinket, ez vezesse tetteinket,
Uram! Uram! kihez menjünk, ha malasztod nem segít.

Felajánlásra.

Az oltáron megujul most a kereszt áldozata,
Mint azt vérrel bűneinkért Megváltónk bemutatta.
Ámbár itt nincsen vérontás, de meg van az Isten áldás,
Bőven árad ránk a váltság vérének szent harmatja.

A kenyér- s boráldozattal felajánljuk szivünket,
Szándékunkat, tetteinket és egész életünket.
Áldd meg, a mit felszentelnek hív szolgáid szent nevednek
Oh irgalmasságnak Atyja hallgasd meg kérésünket.

Szent-szent-szentre.

Az angyalok seregével zengjük: szent az Ur Isten!
A tiszta sziv örömel mondjuk: szent az Ur Isten!
Zengje velünk az ég és föld, melyet dicsősége betölt
Szent az Isten! Szent az Isten! örökké szent az Isten.

9.

A szent mise kezdete.

Szent Atyánk! kit Jézus tett atyánkká,
És kiről imádva szól a lélek;
Szent Atyánk! kit ég és ezer világok
El nem zárnak a föld gyermekének.
Hév imádás, üdv magas nevednek,
Magasztaljuk szent Fölségedet!
Szentnek mind porában s bölcsejétől
Áld az ember, mig a sirba nem dől.

Az angyali énekre.

Az ország, mit bölcsesség s kegyelmed
Tart fel, jőjjön el a béke honja,
Ama hon, mit Jézus Krisztus szerzett,
Mely az embert az egekbe vonja;
Akaratod a földön legyen meg,
Mint a lelkek fényhonában van;
Az igazság s erények által
Minden ember legyen mint az angyal.

Hiszekegyre.

Boldogság örök forrása add meg,
Mikben az ember szükséget érez;
Nem arany, nem kincs, miért könyörgünk,
Megelégedést adj a kenyérhez.

S életünk útján, ha tán elesnénk,
Oh bocsásd meg nekünk, jó Atyánk!
Valamint mi szivből megbocsátunk,
Hogyha tán megbánt felebarátunk.

Felajánlásra.

Vedd Uram! a felkent szolga által,
Gyermekidnek tiszta áldozatját;
S vedd kegyelmesen, miket te adtál,
A keresztet s életünk siralmát.
Vedd Uram! s találjon az kegyelmet,
Mint előtted Ábelé talált;
Hisz Atyánk vagy, nem, te nem veted meg
Áldozatját a te gyermekidnek.

Szent-szent-szentre.

Zengjük szent az Ur! szent a nagy Isten!
Szálljon égbe a magasztos ének.
Szent! örökre szent! kiáltsa minden
A Szentháromság Isten nevének.
Légy imádva tőlünk oh nagy Isten!
Életünknek minden perczein;
Mondjuk Amen! mondjuk tiszta szivből:
Nincsen Isten, Istenünkön kivül.

10.

A mise kezdetére.

Hálát rebegve áldozunk, oh nagy Isten! neked,
Nyerje meg mély hódolatunk kegyes tetszésedet.
A tőled nyert sok jóért fogadd a hála bért,
Mit most neked bemutatunk lelkünknek üdveért.

Az angyali énekre.

Áldás, dicséret, hálaadás neked örök Atya!
Az égben igy zeng angyalid dicső szózata.
Engedd, hogy szent nevednek hálával zengjenek
Te égi békességedért esdeklő emberek.

Evangeliumra vagy Hiszekegyre.

Oh mint hálájuk meg neked szent tanitásodat,
Mely nekünk hű vezérletet az üdvösségre ad.
Az igazság forrása, Jézus tanitása,
Legyen szivünknek öröme és vigasztalása.

Felajánlásra.

Oh Isten! vedd kegyelmesen, mit szolgád bemutat;
A kereszt szent áldozata az oltáráldozat.
Bár itt nem ontatik vér, mint amott ontatott;
De a forrás szent ereje itt is kiáradott.

Oh áradjon ránk szüntelen a kereszt érdeme,
Megujulván az áldozat, mit Jézus rendele;
Szentelje meg szivünkben mind az érzéseket,
S mindenkit testvérré tegyen az igaz szeretet.

Szent-szent-szentre.

Szent, örökké szent vagy Uram! Szabaoth Istene!
Jóságod bő áldásival ég, föld eltele,
Szentnek kiáltsa minden fönséges nevedet;
Nyerjen részt békességedben, ki dicsér tégedet.

11.

Isten magas fénykörödből tekints alkotmányidra,
Nézz királyi szentszékedből reánk, imádóidra.
Im! a porig leborulva, szined előtt arczra hullva,
Imádjuk szent Fölségedet, dicsőitjük nevedet.

Im! a pornak gyermekei oltárodnál térdelünk,
Szent kezednek remekei, kegyelemért esdeklünk.
Kenyért s bort nyujtunk elődbe, ah kérünk, vedd kegyelmedbe.
Nagy Isten! tekints népedre s hallgass könyörgésünkre.

Dicsőségre.

Égen s földön lény fölötted nincs, oh kegyes Teremtő!
Mely ne ismerne meg Téged, mert nagy vagy te és dicső!
A dicsőség és dicséret tied, mert csak Istent illet;
Azért leborulva imád menny s föld, mely remek munkád.

Üdvíratra.

Áldott vagy Uram: az égben imádtassék nagy neved,
Szent Fiad által igédben részesült gyarló néped.
Erősíted gyengeségünk fölvilágositod szivünk
Szent evangéliomoddal üdvös hagyományoddal.

Hiszekegyre.

Földieknek hitök oly nagy, melyre Fiad tanitott,
Megismerik egy Isten vagy, aki mindent alkotott.
Atya, Fiu, Szentlélekben, Háromságnak egységében,
Minden igaz keresztény vall egyenlő akarattal.

Felajánlásra.

Im! a kenyér s a bor, melyet szivbéli áldozattal
Szentelt szolgád kezébe vett; egyenlő akarattal
Teszszük fel szent oltárodra, amely felkented szavára
Általváltozik testeddé, értünk ontott véreddé.
Uram! ne nézd csekélységét a mi adományunknak,
Nézd szent Fiad bő érdemét s titkát ez áldozatnak.
Ha te minket ugy szerettél,hogy még halált is szenvedtél
Engedd az élők s holtakra hasson lelki javokra.

Szent-szent-szentre.

Énekeljük nagy örömmel: szent, szent, szent!
Imádjuk szivvel s lélekkel az Istent,
Leborulva áldjuk: szent, szent, szent kiáltsuk,
Szent a seregeknek Ura, Istene!

11a.

Dall. „Szerelmes édes Jézusom“ stb. szerint.

Hozzád, nagy Isten járulunk, áldván Fölségedet,
Előtted földre borulunk, hallgasd meg népedet,
Mely itt a mint az tartozik, a pappal neked áldozik
S dicsőit tégedet.
Mi ezzel valljuk, népeid, rajtunk hatalmadat,
S reméljük venni, híveid, drága irgalmadat;
Mi ezt te tőled várhatjuk, mert neked itt bemutatjuk
Szentséges Fiadat.

Glóriára..

Istennek legyen dicsőség ég magasságában,
Embernek legyen békesség zarándokságában,
Minden veszélytől mentessék, s vigasztalással töltessék
Szomoruságiban.

Üdviratra.

Öntsd Jézus! mélyen népednek szivébe szavadat,
Tápláld a lelki életnek étkével nyájadat.
Add, híven azt megtarthassa, értelme végett hallgass,
Te szentegyházadat.

Hiszekegyre.

Istenben vallunk fő Atyát, ki mindent alkotott,
S szűztől megtestesült Fiát, ki értünk kínzatott.
Feltámadt, felment mennyekbe, hiszünk szintugy [Szentlélekben,
Ki nekünk adatott.

Felajánlásra.

Vesd Fölség! égből szemedet szentelt oltárunkra,
Nyerhessük drága kedvedet feláldozásunkra,
Mely most kenyér- és borból áll, de Krisztusnak tes- [tévé vál,
S vérévé hasznunkra.
Ez által tőled kérhetjük bűnünk bocsánatját,
Ez által tőled nyerhetjük áldásod harmatját,
A holtakat megnyugtatja, mert ez lecsillapíthatja
Fölséged haragját.

Szent-szent-szentre.

Szent vagy, oh szent, szent seregek Ura és Istene,
Ily vallást tesznek föld, egek s bensőnknek mindene,
Mert nincs kinek szent nevedet s a te nagy dicső- [ségedet.
Áldni nem kellene.

12.

Egybegyültünk oh nagy Isten buzgó imádásodra,
Hogy lelkünk méltó lehessen isteni áldásodra.
Mely az oltáráldozatban számunkra elrejtve van,
Oh tekints tehát kegyesen itt esdeklő nyájadra.

Glóriára

Dicséret, áldás, dicsőség, mennyben a nagy Istennek!
Lelki és testi békesség földön az embereknek.

Az angyali seregekkel kiáltsuk sziv örömmel:
Istennek legyen dicsőség, békesség az embernek!

Hiszekegyre.

Oh Atyánk! nekünk a földön egy kegyes atyát adá,
Kinél szivünk mindörökön oltalmat s nyugtot talál,
Szentegyházad e jó anya az igazság oszlopa;
Nem félünk, bármely vész törjön ránk, mert ő jobbunkon áll.

Felajánlásra.

Jézus Krisztus szerzeménye a kenyér s bor áldozat,
Mit neved dicsőségére Uram! szolgád bemutat.
Legyen oly kedves, oly Atyám! mint Fiad áldozata;
Lelkünknek üdvösségére kérünk kegyesen fogadd.

Első csenditésre.

Szent, örökké szent az Isten! Atya, Fiú, Szentlélek:
Zengjen égen s földön minden hálát az Istenségnek.
Áldott ki az Ur nevében zengi sziv-örömében;
Szent, örökké szent az Isten, Atya, Fiú, Szentlélek.

13.a.

A mise kezdetére.

Szent oltárodhoz járulunk, nagy irgalmú Istenség!
Hogy nevednek hálát adjunk, mely buzgó szivünkben ég.
Kérve Téged, hogy tekints ránk, mint legkegyesebb Atyánk,
Add, hogy szivünk ajándéka Te neked megtetszhessék.

Az angyali énekre.

Téged illet a dicsőség, imádás és dicséret,
Az ég, föld s egész mindenség mondjon áldást tenéked.
Magasztalunk fölségedért és nagy kegyességedért.
Add, hogy méltán dicsérhessen angyaliddal hív néped.

Evangeliumra vagy Hiszekegyre.

Az örök élet igéi Uram! tenálad vannak,
Melyből a minden áldások forrásai fakadnak.
Segíts, hogy mint a jólétben, ugy a keserűségben,
Legyünk mindig hű magzati Anyaszentegyházadnak.

Felajánlásra.

Előtted van oh nagy Isten! a legtisztább áldozat,
Amelyet felszentelt szolgád nevednek most bemutat,
Szent Fiadnak szerzeménye, s szeretet szent emléke.
Jó Atyánk! add rá egedből isteni áldásodat.

Az oltár áldozatjával egyesítjük szivünket,
Az öröm és hálaérzést, mely most eltölt bennünket.
A szív, lélek s egész élet legyen áldozat neked,
Malasztoddal segítsd tetté válni föltételünket.

Szent-szent-szentre.

Szent az Isten! ezt éneklik a mennyei seregek,
Szent az Isten! ezt kiáltsák a földön az emberek.
Zengjük a szív hű szavával s éltünk jámborságával:
Szent az Isten! szent az Isten! imádják őt mindenek.

13.b.

A mise kezdetére.

Szent lakodba jött néped,
Buzgón imádni téged,
Kegyes szemmel nézz reánk,
Oh mennyei szent Atyánk.

A szent mise áldozat,
Melyet szolgád bemutat,
Legyen kedves előtted,
Uram! hallgasd meg néped.

Az angyali énekre.

Dicsőség az Istennek
Béke az embereknek;
Zengjen a föld és az ég,
Urunk neked dicsőség.

Hiszekegyre.

Hiszszük buzgón, mind, amit
Jézus egyháza tanít,
Add, hogy hitünkhöz híven
Ragaszkodjunk mindenben.

Fölajánlásra.

Kenyeret s bort áldozunk,
Neked Istenünk s Urunk.
Mely mint hiszszük Jézusnak
Test s vérévé változnak.

Nyerjen a szent áldozat,
Tőled szent malasztokat;
Áraszd ránk kegyelmedet
Szenteld meg hű népedet.

Az első csenditésre.

Szent vagy Urunk Istenünk,
Zengje a föld s ég velünk
Áldassék dicső neved,
Mely szent mindenek felett.

14.

A mise kezdetére.

Szeretettel jőnek hozzád
Atyánk! hív gyermekeid,
Meghálálni kegyelmednek
Nagy jótéteményeit.
Az oltár szent zsámolyához
Buzgó szivünk imádást hoz,
Áldozatúl hozza neked
Legtisztább érzelmeit.

Az angyali énekre.

Szálljon égbe öröm hangja
A dicsérő éneknek,
Zengje velünk az ég és föld:
Dicsőség az Istennek,
Dicsőség örök Atyának,
Az ő egyszülött Fiának
Dicsőség, áldás, dicséret
Együtt a Szentléleknek.

Evangelium vagy Hiszekegyre.

Üdvözítőnk tanítása
Szeretet szent törvénye.

Melyet szentegyháza hirdet
Lelkünk üdvösségére.
Uram! segits megmaradnunk
Híven abban, amit vallánk,
Hogy igaz hitünk fényénél
Lelkünk célját elérje.

Felajánlásra.

Szeretet örök emléke és szeretet áldozat,
Mit most szolgád az oltáron Uram! neked bemutat.
Add, hogy kik szeretve áldunk, érted áldozattá válljunk,
Szeretetben élve s halva nyujtsd ehhez malasztodat.

Szent-szent-szentre.

Az angyalok énekével egyesüljön énekünk,
Zengvén a sziv örömével: szent vagy édes Istenünk!
Szereteted bizonysága az ég és föld alkotmánya,
Szent vagy! ég, föld ezt kiáltsa: sz. vagy édes Istenünk.

15.

Kezdetre.

Mennyei szent Atyánk szent szined előtt
Borulva kérünk adj nekünk uj erőt;
Mert te vagy a mi Istenünk!
Téged óhajtva kér esdeklő szivünk.
Vesd ránk szemeid hallgasd kérésünk,
Es bocsásd meg mi sok bűnünk.

Irgalom Istene halld kérésünket,
Te bűnös népedre vesd szemeidet,
Mert téged imádunk, téged szivből áldunk,
Irgalmazz, irgalmazz minekünk.

Dicsőségre.

Egyedül az Istent illeti a dicsőség,
Ő alkota mindent, övé a föld és az ég.
Dicsőség azért Istennek!
Békesség földön embernek,
Jóakaratu híveknek,

Oh ártatlan bárány! kinek vére árán megváltatánk,
Ördög rabságától, pokol kínjaitól szabadulánk.

Hiszekegyre.

Ezt szent hitem parancsolja,
Hogy szám mindenkor megvallja.
Egy az Isten az égben,
Ki teremtett mindeneket.
Minden élő embereket e siralom völgyében,
Hiszem, hogy Máriától az Ur Jézus született,
Ponczius Pilátustól kínt és halált szenvedett.
Hiszem a Szentléleknek egységét ő velek,
És igy három személyben egy Istent ismerek,
Egy anyaszentegyházat, szentek egyességét,
Testünk feltámadását, lelkünk üdvösségét,
Örök életet! Amen, Amen.

Szanktuszra.

Szent vagy, szent vagy én Istenem!
Szent vagy, szent vagy én Istenem!
Az ég és a föld kiáltsa velem,
Szent az Isten szent örökké szent,
Szent az Isten szent örökké szent.
Az angyalok és minden karok
Szüntelen igy kiáltsanak:
Szent vagy, szent vagy én Istenem:
Szent vagy Istenem.

16.

A mise kezdetére.

Szent buzgalom vonz minket eléd oh Istenünk!
Engedd szivérzelminket hálával zengenünk;
Véretlen áldozattal, miként parancsolád,
Jövén feléd, magasztal hű néped és imád.

Dicsőségre.

Mély tisztelet s dicsőség nevednek oh Atyánk!
Kérünk, segíts, ha szükség, vagy baj nyomulna ránk.
Gyászos hadak viszálya ne rontsa népedet,
Hogy békességben áldja örökre lényedet.

Üdviratra.

Isten szaván alapszik üdvünknek irata,
Min biztosítva nyugszik hitünknek ágzata;
Add, oh kegyelmes Isten! igédet értenünk,
S megértve, tetteinkben azt teljesítenünk.

Hiszekegyre.

Hiszünk mi Háromságban felséges egy valót,
Atyát, ki egymagában öröktől fogva volt;
Jézust, örök szülöttét, ki testtel egyesült,
S mindkettőjök Szentlelkét, ki minket újra szült.

Felajánlásra.

Uram! fogadd tetszéssel, amit neked hozunk,
Ambár mi csak kenyérrel és borral áldozunk;
De majd szinökben Krisztus szent teste s vére lesz,
Amely csodát Ur Jézus mondott igéje tesz.
Benyújtjuk itt szívünknek minden kivánatát,
Áldozzuk életünknek bús és vidám szakát;
Segélj Uram! megtartanunk amit parancsoltál,
Te légy erős oltalmunk, akármi baj talál.

Szent-szent-szentre.

Ég s minden alkotott lény harsogja most velünk,
Háromszor énekelvén: Szent, szent, szent Istenünk!
Uram! dicsőségeddel minden betöltetik,
Ezt a magas fényekkel föld lényi hirdetik.

17.

A mise kezdetére.

Dal.: „Egek ékessége" stb. szerint.

Térdet s fejet hajtunk, nyújtván áldozatunk
Buzgó sziveinkből Fölségednek,
Urunk szerzeményét s örök szövetségét
Hódolva áldozzuk tetszésednek.

A melyre birta és indította
Váltságunk kútfejét a szeretet,
Itt arról tartatik emlékezet.

Dicsőségre.

Zengjék dicsőségét, Urunknak felségét
Dicsőült seregek magasságban;
Minden alkotmánya dicsőségét vallja.
S hirdesse szivbeli buzgóságban.
Földön békesség, legyen egyesség
A szelid emberek kebelében,
S legyen igy érdemök majd az égben.

Hiszekegyre.

Menny s föld alkotója s kegyes Megváltóját
A bűnös embernek magasztaljuk,
Ki szűztől született, kínt s halált szenvedett.
Szentlélekkel együtt hiszszük, valljuk;
Változhatatlan, oszolhatatlan,
Három szent személyek egyességét,
Ettől várja lelkünk üdvösségét.

Felajánlásra.

Vedd be ajándékunk, tiszta áldozatunk
Oh mennyei Atyánk! kegyességgel,
A melyet szent Fiad mi velünk bemutat,
Engedd illatozni kedvességgel,
Háladó lelkünk és buzgó szívünk
Neked ez oltáron tömjéneznek,
Élők és holtakért esedeznek,
Célunk az üdvösség, isteni kegyesség.
Melyért bort s kenyeret feláldozunk;
Ugy ajándékidra, földi áldásidra
Teljes reménységgel várakozunk;
Éltesd mezőnket, veteményünket,
Alkalmas idővel (esővel) táplálj minket,
Tartsd meg békességben nemzetünket.

Szent-szent-szentre

Mondjuk: szent az Isten! égen s földön mindeu
Szentnek énekeljék egek Urát;

Adja meg Urának, jelűl hálájának,
Minden nyelv s minden sziv tulajdonát!
Mert dicsősége és kegyessége
Mind mennyben, mind földön kiterjedett,
Szent a nagy Ur Isten minden felett!

18.

Töredék a mise egyes részeihez.

A mise kezdetére.

Dicsértessék örökké
Az édes Jézus neve és szűz Máriáé.

Más.

Dal.: „Add nekem Jézus szivedet" stb. szerint.

Áldozni jöttünk nagy Isten!
Add ránk malasztodat,
Vedd híveidtől kedvesen,
Mit buzgóságuk ad;
Jó Atyánkhoz folyamodunk,
Mindnyájan gyermekid vagyunk,
Jézus Krisztus által.

A keresztfa volt vezérünk,
Tekintsd e szent jelet,
Im azon függ, aki értünk
A vétek bére lett;
Őt mutatjuk most be néked,
Mert kivüle nem remélhet
Lelkünk üdvösséget.

Dicsőségre.

Dicsőség legyen a magas mennyben
Teremtő Istennek!
Békesség földön a szelid embernek.

Más.

Dal.: „Bús szivemnek" stb. szerint.

Dicsőség az egy Istennek!
Atya Fiú Szentléleknek!
Szentháromság! légy velünk,
Hogy méltán dicsérhessünk.

Hiszekegyre.

Dal.: „Mennyországnak királynéja" stb. szerint.

Hiszünk mi az egy Istenben,
Atya, Fiú, Szentlélekben,
Szerelmes Üdvözitőnkben,
Ki által vagyunk életben.

Szent-szent-szentre.

Dal.: „Bus szivemnek" stb. szerint.

Zengje szivünk: szent az Isten!
Zengje nyelvünk: szent az Isten!
Zengje ég és föld velünk:
Szent vagy édes Istenünk.

Más.

Leborúlok Isten, most előtted,
Mert én nem ismerek nagyobbat feletted,
Ki az eget s földet teremtetted,
Szent, szent, szent vagy énekelem.

Légy áldott örökké zengem, oh én édes Istenem!
Igy zengnek az angyalok mennyekben,
Engedd hogy én is igy zenghessem:
Szent, szent, szent az Isten.

Más.

Szent vagy Ur Isten,
Szent vagy Ur Isten,
Szent vagy nagy Ur Isten,
Aki lakozol a magas mennyekben.

Mennyei karok,
Földi országok
Éppen mind betelnek
Dicsőségével, szent Istenségednek

Más.

Régi ének.

Szent vagy Ur Isten,
Szent vagy Ur Isten,
A magas mennyekben.
Szent vagy, szent vagy
Égi dicsőségedben.
Szent vagy, szent vagy,
Szent Három személyedben.

Befejező énekek.

1.

Közvasárnapokra.

Áldj meg minket Jézus, kik itt egybegyűltünk,
A te áldásidban kérünk, legyen részünk,
Ajándékid közöld bőven velünk.
Ne hagyj minket híveidet,
Szentség nélkül világból kimúlni.

Más.

Uram Jézus! áldd meg ezt a magyar népet,
A mely buzgó szivvel most itt dicsér téged,
Összetett kezekkel igy énekel néked:
Oh Istenünk! légy mivelünk,
Minden jókért előtted könyörgünk.

2.

Dall.: „Mennyországnak“ stb. szerint.

Áldj meg minket Atya Isten!
Áldj meg minket Fiú Isten!
Áldj meg Szentlélek Ur Isten!
Három személyben egy Isten!

3.
Szentség kitétele napján.

Dicsérjük mindnyájan szivből magasztaljuk,
E szentségben levő Ur Jézust imádjuk,
S leborúlván méltóképen áldjuk.
Élő Isten, kenyér szinben,
Itt jelen van Oltáriszentségben.

4.
Jézus szent nevéről.

Dicsértessék édes Jézusnak szent neve,
Szűz anyját Máriát, áldja buzgó népe,
Mindkettőnek térjen hozzánk kedve,
Hogy Urunknak, asszonyunknak
Áldoztassék szive mindnyájunknak.

5.
Örangyalok napján.

Dicső szent angyalok! kiket a szeretet
Isten irgalmából őrzésünkre vezet,
Oh nyújtsatok értünk mennyben kezet,
Hogyha nekünk eljő végünk,
A boldog révpartjára érjünk.

6.
Adventra.

Jézus, Isten fia! ki megtestesültél,
És megváltásunkra ekként elkészültél,
Oh ne vess meg minket sok bűnünkért.
Istenséged emberséged
Hozzon áldást s örök üdvösséget.

7.
Nagybőjtre.

Szerelmes Jézusunk! e bőjti időben.
Ébreszsz bűnbánatot, bennünk, itt kérőkben.

Áraszd reánk kegyelmedet bőven,
Hogy megtérjünk, neked éljünk,
S holtunk után mennyben te légy bérünk.

Más.

Dall.: „Mennyországnak királynéja“ stb. szerint.

Hallgass meg minket Ur Isten,
Keserves könyörgésünkben,
E szentséges szenvedésben
Negyven napi bőjtölésben.

8.

Szent keresztről.

Dicsértessél tőlünk Jézus keresztfája,
Melyre függesztetett váltságunknak ára,
Máriának szűz méhe virága,
Téged kérünk, kik itt élünk.
Oh szent kereszt! légy mennybe vezérünk.

9.

Jézus szent szivéről.

Jézus drága szive, szeretet forrása!
Buzgó könyörgésünk feléd égbe száll ma:
Légy szivünknek oltalma és gyáma.
Áldj meg szent szív! ne hagyj szent szív!
S végóránkon a mennyekbe felvigy.

10.

Esőért.

Áldj meg minket, Jézus! hozzád esedezünk,
Áztasd meg földünket szép esővel kérünk,
Szent nevedért töröld el sok vétkünk,
Áldj meg ne hagyj, szép esőt adj,
Ismerjük meg, hogy mi Istenünk vagy.

1.

Ujhold vasárnapra.

Mennyei szent atyám, mennyei szent Atyám! oltárodnál
Térdet s fejet hajtok, imádságot nyújtok zsámolyodnál,
Hallgasd meg Istenem! kérésemet:
Áldd meg e hónapban, minden napjaimban lépésemet.

Egyedül csak te vagy, egyedül csak te vagy én Istenem;
Téged kiván lelkem, óhajtva vár szivem, én mindenem!
Ez új hónapban is tégedet kér,
A bűnből tisztulást, életben jobbulást néked igér.

Zárd, kérlek, szivembe, zárd kérlek, szivembe félelmedet,
Hogy minden léptemben, jártomban s keltemben dicsér-
jelek.
Oh kegyes Istenem! ez új hóban
Vigyázz, őrizz engem, hogyha ellenségem jön házamban.

Erős reménységgel, erős reménységgel hozzád térek,
Tőled ez új hóban s minden napjaiban áldást kérek.
Oltalmazz a bűntől, édes atyám!
Téríts szent útadra és akaratodra, ha botlanám.

Irgalmas atya vagy, irgalmas atya vagy, hát ne hagy el;
Bár sokat vétettem, őrködjél fölöttem kegyelmeddel,
Hogyha elérkezik végső órám:
Megérdemelhessem, tőled elnyerhessem szent koronám.

2.

A nép ajkáról.

Üdvözlégy világ megváltója,
Számtalan kegyelmek adója,
Ki bennünket e napra
Virrasztál uj hónapra,
Oh Jézus, szép Jézus!

Esdeklünk ime szent lakodban,
Hogy áldj meg minket ez újholdban,
Bocsásd meg bűneinket,
Ha ontjuk könnyeinket,
Oh Jézus, szép Jézus!

Tehozzád szivünkből könyörgünk,
Őrszemed hogy függjön fölöttünk,
Ez újholdban védj minket.
Védd lelkünket s testünket,
Oh Jézus, szép Jézus!

Adj erőt nehéz munkáinkra,
Szent áldást dolgos karjainkra,
Minden, ki él tebenned,
Nyerjen tőled kegyelmet,
Oh Jézus, szép Jézus!

És ha jő utolsó újholdunk,
Ne legyen kárhozatos sorsunk,
Zárj be édes kedvedbe,
Vidd lelkünket mennyekbe,
Oh Jézus, szép Jézus!

3.

Dal.: „Oh én szegény bűnös lélek" szerint.

Oh keresztény! egy hónappal
Gazdagabb lett életed,
Mivel az Ur ez újholdra,
Fölvirradni engedett.
Lefolyt már a régi hónap,
Intésül a halandónak,
Hogy mindnyájan, kik itt élünk,
Rettegve föleszméljünk.

Igy múlnak el egymásután
Életünknek napjai,

Mint a holdfény, telnek, fogynak
Örömei, jajjai;
Míg hónapunk végső lészen
S bánat kél a sötét égen;
Míg sirunknak gyászos halma
Hamvunkat nem takarja.

Buzgó hívek essünk térdre
Hát Isten szine előtt
S kérjük őt, az egek atyját:
Adjon nekünk szent erőt.
Ez újholdban védjen minket,
Vezérelje ügyeinket,
S e világtól ha megválunk,
Legyen irgalom várunk.

Jőjj, segélyezz, te is, kérünk,
Mária, édes anyánk!
Ez újholdban és mindenkor
Oh, viselj gondot reánk!
Kérd fiadat, hogy minékünk
A bűn ellen legyen védőnk
S holtunk után a mennyekbe
Mindnyájunkat vigyen be.

4.

Kovács M. I. k. 213. l.

Bűnös lelkem nézz az égre és gondold meg e napot,
A múlt hónap jutott végre s ma kezdesz új hónapot;
Bár csak te is ez holdnál erkölcsidben megújúlnál,
Vétkes élteden sirnál.

A hold újúl s te naponkint gyűjtöd régi vétkedet:
Fut az élet hónaponkint, még sem nézed vétkedet.
Ujúlj meg már, bűnös lélek! mert fejednél a veszélyek,
Elveszesz azon félek.

Ime! ismét kevesebbek földi léted napjai;
Egy hónappal közelebbek a halálnak nyilai.
Várhatod minden órára, hogy elérsz élted fogytára,
A halottak sorára.

Talán néked ez a szép hold többé már meg nem újul:
Mert közelget az a nagy zsold, melytől élted alkonyúl.
Talán ez a hónap lészen, mely tenéked véget teszen,
Légy tehát, lelkem! készen.

5.

Oh te ékes liliomszál szép szűz Mária!
Tisztább vagy te az aranynál Jézus szent anyja.
Ékes bimbó rózsaszál, érettünk imádkozzál,
Havi boldogságos szent szűz oh illatozzál.

Reménységünk benned vagyon egek asszonya,
Szent olvasó társulatnak ékes csillaga.
Ékes bimbó rózsaszál, érettünk imádkozzál,
Havi boldogságos szent szűz oh illatozzál.

Oltalmad alá sietünk minden szükségbe',
Nézz le kegyes szűz Mária tisztelőidre.
Ékes bimbó rózsaszál, érettünk imádkozzál,
Havi boldogságos szent szűz oh illatozzál.

Szivünk s lelkünk neked adjuk, mert mi szeretünk,
Legkegyesebb édes anyánk vagy te mi nekünk.
Ékes bimbó rózsaszál, érettünk imádkozzál,
Havi boldogságos szent szűz oh illatozzál.

Zárd szivedbe a nevünket, hogy feltaláljuk,
Jézus előtt itéletkor, hogy megállhassunk.
Ékes bimbó rózsaszál, érettünk imádkozzál,
Havi boldogságos szent szűz illatozzál.

6.

D. „Jézus a rád emlékezés“ stb. szerint.

Kegyes anya szűz Mária,
Itt az újhold vasárnapja;
Hí az egyház imádságra,
A szent titkok váltására.

Nézd keresztény mit kell tenned,
Uj titkokat kell cserélned,
Ujúlj meg te is mindenben,
Ujúlj meg testben lélekben.

Mária titkos szerelem,
Szerelmedet közölu velem;
Áldd meg szűz anyám a titkot,
Melyet négy hétig folytatok.

Ujítsuk meg sziveinket,
Tegyük kötelességünket.
Hogy ez adónkat lerójuk,
A bűnt mely éget elhagyjuk.

Szent szived hű tisztelői,
Rózsafüzéres tagjai,
Testben lélekben újulva,
Mondjuk: „Üdvözlégy Mária.“

Ha túl éljük földi pályánk,
Jőjj el hozzánk édes anyánk;
Hogy szűz koszorúd rózsája,
Nyiljék mindnyájunk számára.

Reggeli énekek.

1.

Kapossy É. T.

Ha a hajnal hasad, én Istenem,
Kezeimet hozzád fölemelem;
Égbe szárnyal gondolatom,
Ez a legelső szives áldozatom.

Ha megkondúl a hajnali harang,
Mintha mennyből repűlne le a hang
Magasztalom a szent Szűzet,
Kit köszöntött az angyali követ.

Ha Jézusom nevében felkelek,
Ajkam s szivem hozzád igy zengenek
Hála neked, édes Atyám!
Hogy megőrzél engem ez éjszakán.

Majd sietek szentegyházad felé,
Leborúlok ott oltárod elé:
Áldom a nagy szeretetet,
Ki érettem vérével fizetett.

Legyen tied ma, kegyes Alkotóm!
Minden léptem, szavam s gondolatom
Ez új napnak, szép reggelén
Éltemet igy neked szentelem én.

Bajaim közt nem küzködöm veled,
Nem szegűlök Atyám te ellened;
Napközben is rád gondolok,
Benned bízom, ha élek, ha halok.

Oh ne hagyj el, én édes Istenem!
Malasztoddal védj minden léptemen,
Oh légy velem, későn, korán:
Vigy mennyekbe éltemnek alkonyán.

2.

Istenhez.

Szerelmes Istenem! Teremtőm mindenem!
Borúlva imádom szent Fölséged.
Vesd rám szemeidet, add szent kegyelmedet,
Összetett kezekkel kérlek téged.
Ne hagyd el szolgádat, te alkotmányodat,
Ki teljes éltemben benned bíztam,
Bizodalmamban nem is csalódtam.

Kérlek is Teremtőm, édes Üdvözitőm!
Ne hagyj el engemet és meg ne vess!
Utáljon mindenki, ne kedveljen senki,
Nem gondolok vele csak te szeress.
Te vagy az én Atyám, segítőm és dajkám
Valamint benned van reménységem,
Ugy csak tőled várom üdvösségem.

3.

Az éjszaka immár eltelt,
És a fényes szép nap felkelt
Téged, Isten! búzgósággal,
Kérünk alázatossággal.

Őrizz meg, hogy tiszták legyünk,
Szerinted szóljunk és tegyünk;

Tartsd vissza bűntől nyelvünket,
És hiúságtól szemünket.

Legyen szivünkben tisztaság,
Munkánkon jó kedv s gyorsaság;
És éljünk mértékletesen
A test kevélysége ellen.

Hogy midőn már a nap leszáll,
S a csendes alkonyat beáll,
Meggyőzvén igy érzésünket
Áldjunk téged Istenünket.

Dicsőség legyen Atyának,
Egyetlen örök Fiának,
S vigasztaló Szentléleknek
Háromságban egy Istennek.

4.

Édes Jézus! én szerelmem,
Oh mely igen szeretlek,
Te vagy kincsem és mindenem,
Jézus szivembe rejlek.
* Jőjj el, jőjj el, siess már,
Jézus téged szivem vár.

Édes Jézus! mivel téged
Minden felett szeretlek.
Minden kincset és örömet
Érted Jézus megvetek,
* Jőjj el, jőjj el stb.

Búzgó szivvel kérlek téged,
Oh Jézus, örök Fölség!
Szeretettel s kegyelemmel,
Teljes igaz Istenség.
* Jőjj el, jőjj el stb.

Minden jókat én elhagyok.
Veled megyek kínokra.
Nagy kínokban, fájdalmakban,
Veled megyek halálra.
* Jőjj el, jőjj el stb.

Semmi inség és erősség
Szerelmed nem fogyasztja,
Sőt nagyobb tűz, tehozzád fűz
És szivemet gyúlasztja.
* Jőjj el, jőjj el stb.

A hol leszek Jézus, téged
Óhajlak és kiáltlak;
Boldog leszek, ha megfoglak,
Boldogabb, ha megtartlak,
* Jőjj el, jőjj el stb.

Benned bízom, fohászkodom,
Benned bízót szeressed,
Jézus ne hagyj, velem maradj,
Mennyben is éljek veled.
* Jőjj el, jőjj el stb.

5.

Óhajtás Jézushoz.

Hol vagy én szerelmes Jézus Krisztusom!
Hol találjalak fel kegyes megváltóm.
Adj világosságot, mert fényes vagy,
Nálad nélkül szivem bágyadt.

Téged az én lelkem kiván keresni,
Mert tenálad nélkül el kell kárhozni;
Szerelmes Krisztusom! fordulj hozzám,
Vigasztald szivemet, tekints reám.

Mig fel nem találllak, keresni foglak
Mind éjjel, mind nappal sirván, kiáltlak;
Jelenj meg Krisztusom! szomorúnak
És adj vigasztalást te szolgadnak.

Ha fel nem találllak kegyes Krisztusom!
Elkárhozik lelkem bizonynyal tudom;
Oh siess hát hozzám! ne távozzál,
Szerelmes Krisztusom! jőjj vigasztalj.

Veled az én lelkem kiván lakozni,
Kivüled nem óhajt senkit szeretni;
Nálad nélkül éltem keserűség,
Veled halálom is gyönyörűség.

Valahová fordúlsz híven követlek;
Téged megváltómat szivből szeretlek:
Adjad, Jézus, lelkem téged áldjon,
Holtom után veled vigadozon.

6.

Áldásért a munkához.

Dall.: „Üdvözlégy Krisztusnak drága“ stb. szerint.

Hozzád fohászkodom, édes Istenem!
Munkálkodásomat neked szentelem,
Mert te munkára alkottál,
A midőn ép testet adtál.

Erőt s egészséget adj mindazoknak,
A kik szent nevedben híven dolgoznak:
Hogy jókedvvel munkálkodjunk,
S ily munkával téged áldjunk.

Add, hogy azon sorssal megelégedjünk,
Melyet bölcs végzeted rendelt minekünk;
Nagyravágyás ne ragadja
Lelkeinket kárhozatra.

Nálad úr és szegény közt nincs különbség,
Elzárva senkitől nincs az üdvösség:
Nem nézed a gazdagságot,
Csak a lelki tisztaságot.

Uram! kegyelmedet add munkáimhoz,
S midőn a rossz szándék kisértetbe hoz,
Ments meg, hogy el ne tévedjek,
Kárt, csalást tenni ne merjek.

Legyen szent áldásod igaz munkámon,
Mert habár az ember vérig izzadjon!
Ha áldásod nincsen rajta,
A munkának semmi haszna.

És ha megtagadod szent áldásodat,
Éreztetvén velem sújtó karodat;
Szent akaratod legyen meg!
Mondom és nyugton szenvedek.

Uram! nem rettegek a szegénységtől,
Csak mentsd meg lelkemet a bűnveszélytől:
Oh Istenem! te légy végre
Földi munkám drága bére.

7.

Isten ki fönt uralkodol a fellegek felett,
Ki bölcsen végzed dolgaink a csillagok megett.
Hozzád emelkedik fel a por szegény fia.
Téged kér, oh figyelmezz, búzgó fohászira.

Te alkotád eget földet, s a nagy tengereket:
Hogy híven üdvözüljenek Teremtőnk tégedet
Te alkotád a völgynek érzékeny dalosát,
Hogy hálául repítse hozzád ékes dalát.

Te alkotád az embert is az ő érző szivét,
Vezéri csillagúl neki szabad szárnyú eszét;

Hogy Téged megismerjen szent trónodon űlőt,
Nemes szivérzetével szent Isten birjad őt.

Oh Istenem! ég, föld, madár s a szörnyű tengerek
Amint parancsolád nekik, mind úgy üdvözlenek.
Csak az ember felejt el, akinek észt adál,
Kit legjobban szeretvén, képedre alkotál.

De már nem megy tovább ez igy, hiúság messze el;
Előtted ég s föld Istene bűnbánva térdepel.
Tekintsd könnye folyását szivének bánatát,
Ne vesd, ne üzd tőled el a por szegény fiát.

8.

Dall.: „Asszonyunk szűz Anyánk" stb. szerint.

Isten legjobb Atyám! téged imádlak én,
A felkelő napnak minden szent reggelén;
Feléd repűl imám feléd az egekbe,
Leborúlva kérlek végy szent kegyelmedbe.

Vezesd lábaimat a te szent utadon,
Ne engedj átlépni parancsolatidon;
Csak amit te akarsz, azt cselekedjem én,
Zarándokságomnak e földi szük körén.

De kérlek téged is Szűz Anyám Mária,
Kereszt alatt álló hétfájdalmaidra:
Légy velem az élet minden perczeiben.
Hogy egykor fiaddal áldhassalak mennyben.

9.

Molnár J.-től.

Leszállottál ez oltárra oh Jézusom szent szive
Szent szivedre szentségedre meghajlik a föld szine.
Dicsértessék édes neved, oh szentség szent Istene;
Engedd, hogy búzgón dicsérjünk mindörökön örökre.

Oh, te ember! bűnös ember! nézz Jézus oltárára,
Ott meglátod Megváltódat, feszítve keresztfára.
Azért halt ő meg éretted, hogy a bűntől megmentsen;
Hogy az örök élet útján a mennyekbe vezessen.

Boldogságos szűz Mária, ki az élet Anyja vagy,
Vedd anyai oltalmadba, itt esdeklő nyájadat.
Ha ránk borúl szemfödelünk s mikor minden sziv oly bús
Ott is veled elmondhassuk: dicsértessék a Jézus.

10.

Az Ur imája.

Mi Atyánk, kit Jézus által ismer,
A mi lelkünk s hévvel emleget;
Mi Atyánk, ki gyermekid között vagy,
Lakjad ámbár fönn a mennyeket,
Szentelés kövesse nagy nevednek
Mindenekre terjedő hírét.
És az ember zengje mindörökké
Istenének szent dicséretét.

Jőjjön országod, a békeország,
Hol igazság fénye tündököl,
Jézus által alkotott dicsország,
Mely az embert égbe vonzza föl!
Légyen akaratod itt a földön,
Teljesítik, mint az égiek,
Kik közé a hit s erények útján
Lelkeink is add, hogy érjenek!

Nyújts segédkezet te gyermekidnek,
Hogyha sújtna a szűkölködés;
Nem arany kell; csak kenyér,
A melyet fűszerezzen megelégedés.
Hogyha néha ellened hibáznánk,
Vétkeinket megbocsásd nekünk,
Tiszta szivből mint mi megbocsátunk,
Társaink ha vétnek ellenünk.

Oh ne vigy kisértetekbe minket,
Hol erényen tudna győzni bűn;
Add szemünket bízton égre vetnünk,
Majd ha keblünk már dobogni szün.
Bár kínozz; de ments meg a gonosztól,
Lelki kárt, mely ejtne népeden.
Add kimúlván tőled elvehessük
A megigért jókat. Ugy legyen!

11.

Szent oltárod előtt állok ég és föld Istene!
Hol szivemet átilleti a hit szent szelleme.
Malasztot és erőt ki küldsz naponta én reám,
Végtelen jóságú Isten! oh halld meg hő imám.

Ki a szivek mélyére látsz, őrízd meg lelkemet;
Hogy a bűn töviseit ne ismerjék e szemek.
Hit, remény, szeretet védőm s őrangyalom legyen,
Oh mert nélkülök az élet erényt soh' se terem.

Mint a pusztában Izraelt, vezérelj engemet,
Nélküled az élet sötét, könnyen eltévedek.
Ha sújt a szenvedés ha majd könnyeznek e szemek;
Hogy viselhessem a terhet, küld el Szentlelkedet,

Küld el Szentlelkedet nekem szeretet Istene!
Mert igy tudom nem bir velem a sors dúló keze.
Igazság Istene! áldj meg oh kérlek engemet,
Ha velem vagy úgy áldom én e küzdő életet.

12.

Fohász a szent családhoz.

Dall.: „Égi szűz virág" stb szerint.

Nektek zöngjenek dél nyugat s kelet:
Jézus, Mária, József!
Tündöklő napom, s két csillagom:
Jézus, Mária, József!

Éltem s mindenem nektek szentelem:
Jézus, Mária, József!
Szivemet hozom, ezt feláldozom.
Jézus, Mária, József!

Lelkem egyedül értetek hevül:
Jézus, Mária, József!
Szivem öröme, lelkem gyönyöre,
Jézus, Mária, József!

Legyen jelszavam, legszentebb javam:
Jézus, Mária, József!
Búmban vigaszom, bajban támaszom:
Jézus, Mária, József!

Méznél édesebb, drága szent nevek;
Jézus, Mária, József!
Gyöngynél ékesebb, napnál fényesebb:
Jézus, Mária, József!

Hogyha búsúlok, rátok gondolok:
Jézus, Mária, József!
Ha jót élvezek, hálát rebegek:
Jézus, Mária, József!

Kérlek szüntelen legyetek velem:
Jézus, Mária, József!
Mig keblem dobog, el ne hagyjatok:
Jézus, Mária, József!

Legyen egykoron ez végsóhajom:
Jézus, Mária József!
Mennyben koronát Te adj, szent Család:
Jézus, Mária, József!

13.

Kapossy E. T.

Ne nézzed bűneinket, Istenem!
Ne nézd bűneinknek tengerét,

Midőn előtted térdepelve küld
E bűnbánó nép szent imát eléd.
*Bűntesd, ha tetszik, ah mert bűne nagy,
Csak egykor léleküdvösséget adj.

Az embert úgy-e embernek tevé
Mindjárt kezdetben alkotó kezed?
Tehát, mint gyarló embert, úgy tekintsd,
Hisz ő csak gyarlóságból vétkezett.
*Bűntesd ha tetszik stb.

Az a kevés jó, melyre néha gyúl,
Csak egy-egy gyöngyszem bűne tengerén
De azt te látod, édes Istenem.
Hogy e kevés igaz gyöngy, szent erény.
Bűntesd ha tetszik stb.

Itélj fölöttünk érdemünk szerint,
A konkolyt szedd ki s tű emészsze meg
De nézzed: térden sirva kér e nép,
Midőn elődbe itéletre megy.
Bűntesd ha tetszik stb.

Vedd el bár mindenét és ostorozd,
Hagyd árván, koldusan, mezitelen,
S mint nála nem volt többé ne legyen
Itt e földön számára kegyelem.
Bűntesd ha tetszik, ah mert bűne nagy.
Csak egykor léleküdvösséget adj.

14.

Oh szemeim sirjatok.

Kapossy É. T.

Nincs Istennek oly kegyeltje,
Mint az ember itt e földön;
Minden érte van teremtve,
Bérczen, síkon s hegyen, völgyön:

Még is vele harczban állunk,
Bűnben töltjük a napot,
Megfeszítjük nem sajnáljuk:
Oh szemeim sirjatok.

Karján hordoz jó Teremtőnk,
Szerelmével ölel által.
Hogy a bűntől legyen mentőnk:
Őriztet szent angyal által.
Mi a bűnt, mint vizet iszunk,
Vétkeink, ah! mily nagyok:
Önmagunkat még elbizzuk:
Oh szemeim sirjatok.

Hogy magát megszerettesse,
Kisdeddé lőn a nagy Isten:
S hogy üdvünket megszerezze,
Bajvívónkká vált Ő itten:
Heródessel mi halálra
Keressük az Alkotót;
Jóvoltáért ez a hála:
Oh szemeim sirjatok.

Bűneinknek özönárját
Véve Jézus szent vállára,
Midőn súlyos keresztfáját
Fölvitte a Golgotára.
Mi terhét még jobban nyomjuk,
Mely alatt leroskadott;
A zsidókkal káromoljuk:
Oh szemeim sirjatok.

Az oltári nagy szentségben
Rejtve van, mint lelkünk rabja;
Megfoghatatlan csodaképpen
Eledelül testét adja.
Nincs barátja a kegyesnek,
Üres, Jézus! csarnokod;
Asztalodhoz nem sietnek:
Oh szemeim sirjatok

A Szentlélek szent malaszttal
Meggyógyítja bús lelkünket;
Megerősít, megvigasztal,
Szentélyévé tesz bennünket:
Mi bűnünkkel bepiszkoljuk
Szivünkben a mennylakot,
Az egeket ostromoljuk:
Oh szemeim sirjatok.

15.

Vigasztalás.

Dall.: „Ki az egek" stb. szerint.

Oh ne búsúlj föld árva gyermeke,
Ha körülvesz a bajok serege,
Rózsa nyilik a kíntöviseken
Nyugodjál meg az égi végzeten!

Légy közönyös az öröm s bú iránt,
Kövesd Jézust, a szenvedő királyt;
Könnyíthet Ő a tekereszteden.
Nyugodjál meg az égi végzeten!

Hogyha szenvedsz s az Istenben bízol:
Jézusoddal egy pohárból iszol;
Búzdúlj fel a dicsőült szenteken:
Nyugodjál meg az égi végzeten!

Tisztító tűz az inség s nyavalya,
Ha békén tűrsz, szentté válsz általa;
Lelked üdül, ha fekszel betegen:
Nyugodjál meg az égi végzeten!

Ha szégyenbe dönt ellen s álbarát
S viselned kell a töviskoronát;
Ha vészfelleg sötétlik egeden:
Nyugodjál meg az égi végzeten!

Türj békével, ne légy vigasztalan,
A csüggedés nem segít, hasztalan!

Szép szivárvány ragyog a könyeken:
Nyugodjál meg az égi végzeten!

Fogadd el a szenvedés poharát,
Ez szépíti mennyei koronád;
Krisztus is tűrt, hogy úttörőd legyen:
Nyugodjál meg az égi végzeten!

Az alacsony sorsot meg ne utáld,
Sőt érette magát az Urat áldd;
Példányképed Üdvözítőd legyen:
Nyugodjál meg az égi végzeten!

16.

Kesergő bűnös.

Kapossy É. T

Oh én szegény gyarló lélek,
Bűnösöknek legrossza
Ki csak folyton bűnben élek,
Mint világ s test zsoldosa;
Nincsen bennem jó egy szikra,
Gyászkoporsó kebelem,
Szivem akár a kőszikla,
Bűnöm átkát viselem.

Karjai közt a világnak
Eltékozlám kincsemet;
Rossz hajlamim arra vágynak
Mi örökre eltemet.
Milyen volt az egek tudják,
Éltemen a szép korány:
Bimbó korom rózsa útját
De már bűnnel mocskolám.

Elhagyott az ártatlanság
Fényes szárnyú angyala:
Vagyok, Jézus! én mostanság
Szép buzádnak konkolya.

Benn hagyá a törvény rontás
Lágy szivemben vésznyilát.
Ajkaimon a mosolygás
Tarka, himes sirvirág.

Jőjj bűnbánó fegyvereddel
Jőjj szivtépő fájdalom!
Rossz hajlamim öld meg vedd el,
Van még mennyben irgalom.
Távozz tőlem messze, messze
Bűn kábító illata;
Szivem, lelkem által messe
Vétkeim kíntudata.

Szorítnak, jaj a bilincsek
Kit kiáltsak? nem tudom;
Kivüled már nagyobb kincset
Nem ismerek, Jézusom!
Engem csak egy út visz mennybe,
Oh nyisd ezt meg énnekem;
Végy még egyszer kegyelmedbe,
Irgalmas nagy Istenem!

17.

Bozóki 1797. évből.

Szeretlek szép Jézus, mert fölöttébb jó vagy,
Minden szeretetre bizony méltó is vagy,
Jóvoltod s irgalmad bűnöshöz igen nagy,
Gyarló teremtményed, hát engemet ne hagyj.

Zárkózzál be, kérlek, szivem rejtekébe,
Bojtorjánt tisztítsd ki, rózsát vess helyébe,
Neved legyen irva minden levelében,
Olvadjon el szivem szived szerelmében.

Erős kezeidből oh vess oly magvakat,
Melyek neveljenek gyümölcsös ágakat;
Szivembe szivedből ültes virágokat
Hadd hozzanak égből drága illatokat.

Neveljed szüntelen az én szerelmemet,
Es a vétkek ellen adjad kegyelmedet:
Oh foglald el bennem, Jézus! a tiedet,
Hogy tőled megnyerjem szent igéretedet.

Te vagy, édes Jézus! élet, út, igazság,
Szentség és szeretet, véghetetlen jóság:
Oh te mennyei tűz, oh te nagy Uraság:
Add, hogy legyen helyünk az örök boldogság.

18.

A reményről.

Dal.: „Oh égből szállott kenyér" stb. szerint.

Sötét éltünk csillagja, lelkünk égi harmatja,
Édes remény, szent érzemény! boldogságunk alapja.

Te vagy lelkünk ments vára, szűkölködők kincstára.
Édes remény, szent érzemény! éltünk lombos zöld fája.

Mézharmattal rakott vagy, mennyet igérsz azoknak,
Édes remény, szent érzemény: kik erénytől ragyognak.

Mig itt élünk, bús árván, te vagy éltünk pályáján,
Édes remény, szent érzemény! aranyhid s szép szivárvány.

Ott születtél az égben, de itt lakol békében,
Édes remény, szent érzemény! a haldoklók szivében.

Szavadra fölélednek, kik veszélytől remegnek,
Édes remény, szent érzemény! szárnyat adsz a léleknek.

Buzgó hit szűz leánya, szivünk kegyes dajkája,
Édes remény, szent érzemény! egek szép fénysugára.

Te vagy puha nyugágyunk, végtámaszunk, istápunk,
Édes remény, szent érzemény! leghívebb jó barátunk.

Halálunkor légy majd ott, hogy megnyerjük a harczot,
Édes remény, szent érzemény! mutasd meg szép fényarczod.

19.

Hymnusz.

Dal.: „Oh emberi“ stb. szerint.

Oh világok Ura s Istene!
Rád tekint föl nemzetünk szeme;
Ki népünket e földre hozád:
Áldd, boldogítsd a magyar hazát.

Koronánknak éke, szent kereszt!
Országunkat fényedben fereszd;
Legyen, mint volt, Krisztusnak hite:
Nemzetünknek öröme s disze.

Oh magyarok szűz Nagyasszonya!
Hozzád is esd szent István hona;
Eddig is te voltál pajzsunk,
Isten után csak benned bízunk.

István király gondozd honodat,
Oh fedd reánk fénypalástodat;
Szent jobboddal áldd meg népedet,
Mely könyek közt sirva emleget.

Hős szent László! ne hagyd a magyart
Ha karjában villámlik a kard;
Csillagunkat, mely majdnem letűnt:
Ragyogtasd szűz Imre herczegünk.

Magyar szentek, ti szent angyalok!
Oh kérjétek az örökvalót,
Hogy a hazát védje s áldja meg,
Mely szerelmünk édes tárgya lett.

Édes hazánk! légy szép fénytorony,
Légy dicső s nagy, miként egykoron,
Nyiljék benned az erényvilág
S virulj mig csak fennáll a világ.

20.

Neveddel ébredek, neveddel alszom el,
Szüntelenül feléd sóhajt fel e kebel,
Feléd, Mindenható! emel fohászkodást
Ah! mert te nélküled nem lel vigasztalást.

E búnak gyászhonán, siralmi völgy ölén,
Kevés örömvirág mosolyga még felém;
E tarka szép virág nekem nem édenem:
Egekben várom azt, oh édes Istenem!

Egedben, hol örök tavasz virágozik,
A bánat végtelen örömre változik,
Kesergők könyeit istenkéz törli el,
Az élet zajait szent béke váltja fel.

Azért ha végzeted kioltja létemet,
Szeretet kútfeje! vedd hozzád lelkemet,
Helyezd a végetlen örömhonába majd,
Ki e kegyelmedért naponta felsóhajt.

21.

Dall.: „Nagy Isten kedvében“ stb. szerint.

Szent házadba vezet a hála szeretet,
Uram és Istenem, én édes mindenem:
Kegyes Jézusom!

Oh örök szeretet! Te hozzád sietek,
Szivedet csókolom, szivemhez kapcsolom,
Kegyes Jézusom!

Magamat vádolom, éppen nem titkolom,
Hogy hánynak a habok és nagy bűnös vagyok
Kegyes Jézusom!

A hullám eltemet, ha elhagysz engemet,
Siess segíteni, fiadat menteni,
Kegyes Jézusom!

Drága boldogítóm, keblemet megnyitom,
Öntsd malaszttal tele, szállj vendégül bele,
Kegyes Jézusom!

Hallgasd meg fiadat, égi virágokat
Oltson belém szived, hogy lehessek híved,
Kegyes Jézusom!

Erősen felteszem, többé nem vétkezem,
Szent szived mély sebe sebem hegeszsze be,
Kegyes Jézusom!

Neved lesz jelszavam, szent véred főjavam,
Kereszted fegyverem, szivsebed nyughelyem,
Kegyes Jézusom!

Kész szivem szivedért, buzgó szerelmedért
Mindent kiállani, piros vért ontani,
Kegyes Jézusom!

Légy hát kalauzom, amig itt utazom,
A mennyország felé, vezess Atyád elé,
Kegyes Jézusom!

22.

Kapossy É. T.

Világ Ura! hozzád jöttem e szép reggelen
Jóságod állt őrt fölöttem a múlt éjjelen.
A mily nagy vagy, oh én éppen oly kicsiny vagyok,
Semmiségem érzetében kezdem e napot.

Hála neked szent Teremtő, hála jó Atyám!
Hogy megőrzél a bűnt nemző sötét éjszakán.
Magamat im most tenéked ajándékozom,
Áldozatúl sokat vétett szivemet hozom.

Oh terjeszd rám kegyelmednek védő szárnyait;
Boldog az, kit védelmeznek erős karjaid.

Ragyogtassad arczod fényét éltem látkörén,
Ne engedd a vétek éjét borúlni fölém.

E rám derűlt új napodra méltó nem vagyok;
Kegyelmedre támaszkodva kezdem e napot.
Leborulok esdve, kérve oltárod előtt;
Kötelmeim végzésére adj kedvet s erőt.

Ha rám törnek s harczba visznek lelkem elleni:
Karjaimat oh tanítsd meg bátran küzdeni.
Legyen öröm avagy bánat, mit nyújt szent kezed,
Tőled mindent, mert Atyám vagy, szivesen veszek.

Kérlek én, kis teremtményed: add kegyelmedet,
Hogy mig itt e földön élek, hív szolgád legyek.
Szent parancsod legyen zászlóm, melyet követek,
S engedd mennyben majd meglátom dicsőségedet.

23.

Dall.: „Elhagyott minden barátom“ stb. szerint.

Zajló tenger ez az élet, lélek vesztőn evezünk;
Egymást űzik a veszélyek, segíts, Ég! mert elveszünk.

Hogy kerüljük ki a zátonyt? a vad orkán erre tart,
Körülöttünk örvény tátong, messze még a békepart.

Mozgatja a gonosz sátán ez őskigyó a habot;
A hullám a tenger hátán csolnakunkon átcsapott.

Édes Jézus! te irányozd sajkánkat a part felé;
Téged kérünk, mint kormányost, segélyünkre lépj elé.

Vagy ha a bűn kőszikláján hajótörést szenvedünk:
Kinhalálod drága árán mentő deszkánk légy nekünk.

Ezer vész közt mig foly éltünk, mig hullámok közt lakunk
Esedezzzél szent Szűz értünk, légy vezérlő csillagunk.

Hol szent Fiad a díjt méri, ott vár az üdv partja ránk.
Segíts minket odaérni oh Mária, szűz Anyánk!

24.

Kapossy É. T.

Világ jótevője!
Szentélyednek küszöbén,
Ime fölkelőre
Szent éneket zöngök én.
Kegyességed lelkesítsen,
Mig kiöntöm szivem itten,
S miglen lelkem, mint galamb,
Hozzád égbe szárnyaland.

Ez új nap korányán
Lángérzetre hevűlök;
Az áhitat szárnyán
Kebeledre repűlök;
Ott én szegény, föld paránya!
Lábainak zsámolyára
Teszem hálás szivemet,
Vess rá tetsző szent szemet.

Fogadd a lelkemből
Fakadt hálát, mint adót;
Igérem, hogy szentül
Töltöm el az új napot.
Gondozz ma is, én Teremtőm!
Bűnveszélyben légy megmentőm,
Ne hagyj, égi Irgalom!
Kezedben a hatalom.

Kisded világomnak,
Légy világa, Istenem!
Ha reám omolnak
A bajon, oh légy velem.
Munkáimat koronázza
Kegyességed bő áldása;
Fölöttem, mint mennyezet,
Függjön védő szent kezed.

Légy pajzsom, istápom
E földerűlt új napon;
Légy erőm s vigságom,
Hahogy búban bánkódom.
Az egyetlen szent ajándék,
Mit nyújthatok, a jó szándék,
Ennek édes illata
Legyen kedves, jó Atya!

Tehozzád sóvárgok,
Ha a hajnal fölragyog;
Tehozzád kiáltok,
Ha bevégzem a napot.
S ha majd eljő gyász halálom,
Üdvömet is tőled várom,
Vigy fel akkor oda, hol
Örök jólét s fény honol.

25.

Kantorok ajkáról.

Utat jelöltél Istenem, hogy küzdve fussam át
S jutalmul nyerjem siron túl egednek fénylakát,
Hol angyalid körében ott imádjam nevedet,
Ki üdvömért oly teljesen, kiontád véredet.

De mennyi vészterhes felhő dühöng az utamon;
Hideg veríték gyöngyözik szegény homlokomon.
Sötét az út, nincs fényvilág, az ész elszenderűlt,
Magán hagyottan tettre még a sziv sem lelkesűlt.

Igy utamat, szent Istenem! megfutni nem tudom,
Bármily lobogva ég feléd forró kivánatom.
Kérlek Isten, adj fénysugárt az útra énnekem,
A vész között egy percz alatt tehozzád érkezem.

Ha szent karod vezetni fog, nincs semmi félelem;
Galamb szeliddé változik a legvadabb elem.
A sir borzalma elmulik, mert üdvöm ajtaja
Keskeny körén áll s megszünik a lét minden baja.

26.

Magasztaljuk új énekkel, azt, ki minket alkotott,
A ki ránk nagy szeretettel, földerité e napot.
Isten, atyánk, lények lénye! lelkem hozzád felrepül,
Szivem első érzeménye neked hódol egyedül.

E siralmak bús völgyéből hozzád ajkam fölkiált;
Irgalmadnak bőségéből szánj meg engem föld fiát.
Bűneimnek nincs is száma, bennem a sziv sir s remeg
Jézus Krisztus kínhalála födje el sok vétkemet.

Láthatatlan! jőjj el, jőjj el, légy üdvömnek Istene;
Szivem búval, szemem könnyel bűneimért van tele.
Kebelemből üzd ki kérlek, az önteltség szellemét,
Hogy ne legyek szemeimben más, mint földpor és szemét.

Az imádság égi lángja tisztítsa meg lelkemet;
Ne engedd, hogy bűnfullánkja halálosan sértse meg.
A Szentlélek tanítványa vágyok lenni ezután;
A szenteknek tudománya lesz vezérem már csupán.

Húll két szememem bánatkönnye, lelkem ezzel öntözöm,
Ha jő az Ur menyegzőre, hófehér lesz köntösöm.
Vigan futok majd elébe, hogyha hí a vőlegény;
Osztályrészes ott mennyekbe Jézusommal leszek én.

27.

Dal.: „Előtted Jézusom leborulok“ stb. szerint.

Legfőbb szépség s tökély szent Istene!
Örök világosság fénytengere,
Te vagy kincs-aranyom, te mindenem,
Ne hagyj el engemet, én Istenem!

Az élet egy sötét, mély rengeteg,
Fölötte vész tombol és fergeteg;
Ha szembeszáll pokol s vihar velem:
Ne hagyj el engemet én Istenem!

Jól tudod, nagyon sok az én bajom,
Hányják a hullámok kisded hajóm!
Atyai kebledre hajtom fejem:
Ne hagyj el engemet én Istenem!

Ha rózsalánczra fűz a rossz világ,
S lelkembe löveli mézesnyilát;
Ha csábos képzelet játszik velem:
Ne hagyj el engemet én Istenem!

Ha a rút rágalom gyilkos keze
A gúny keresztjére fölszegezeze;
Ha töviskoszorú ég fejemen:
Ne hagyj el engemet én Istenem!

A túsán ha lankad fáradt karom:
Emeld fel zászlódat majd akkoron;
Te légy erősségem és fegyverem!
Ne hagyj el engemet én Istenem!

Ha az aggkor tele vesze körül,
Ha lelkem semminek már nem örül,
S éltem korhadt fáján csak kín terem
Ne hagyj el engemet én Istenem!

Halál hálójába ha bekerít,
És hideg ágyamra majd kiterít;
Ha rám borúl gyászos szemfödelem:
Ne hagyj el engemet, én Istenem!

28.

Ki előtt az angyal seregek
Félve arczra hullanak,
Kit üdvözölt égi szentek
Rettegéssel áldanak;
Megengedéd, oh nagy Isten!
Hogy a földi lények itten
Hozzád imát nyújtsanak.

Átölelő szeretettel
Veszed azt, nagy Istenünk!
Ha imával s kérelmekkel
Trónod elé térdelünk,
Az esdeklő szivszavakra,
Áldásidat osztogatva,
Húll malasztod zapora.

A bűnösre nagy boldogság,
Hogy nevedet zengheti;
Fölségedtől oh mi jóság,
Hogy ezt tenni engedi.
Nyisd meg a menny gazdag várát,
Ha kapúját itt az árvák
Szent imája zörgeti.

Adj minekünk szent kegyelmet,
Szentül csak úgy élhetünk:
Munkáinkban adj tűrelmet,
Legyen békés életünk.
Könyárjaink hozzád folynak,
Oh ne adjon át nyomornak,
Sem itt, sem ott végzetünk.

Szálljon hozzánk magas égből
Angyalidnak tábora,
Hogy szárnyaik alatt szentül
Élhessen a föld pora.
Add, hogy éltünk alkonyára
Felvirradjon valahára
A mennyország hajnala!

29.

A bűnös imája.

Kisfaludi Benötöl. *Kapossy É. T.*

Lealázva százszor megbűnhődve,
Kereslek föl nagy Istenem téged;

Mert menekvést gyötrő kínaimtól
S vigasztalást csak nálad remélek.
Irgalmadnak nem tudjuk határát,
Jóságod is ép oly végtelen,
Kegyes Isten! könyörülj hát rajtam,
Könyörülj a bűnös emberen.

Fogadj vissza atyai kebledre,
A melyet oly könnyelműen elhagytam;
Fülembe csörg bűnöm rabbilincse,
Nincsen békém, nincsen nyugodalmam.
Híved leszek, teneked szolgálok,
Mig csak tart itt gyarló életem.
Kegyes Isten! könyörülj stb.

Meghasonlott szivem önmagával,
Sir bennem a bűnnel terhelt lélek;
Habár tudok irgalmadban bízni,
Hatalmadtól, Uram! mégis félek.
Igazságod szabjon bűntetést rám.
Megadással, békén viselem.
Kegyes Isten! könyörülj stb.

Ha belátja tette rosszaságát,
Ha szivében őszinte a bánat;
Bármily bűnös, bármily gonosz legyen,
Tőled mégis bocsánatot várhat.
Malaszterőt oltasz kebelébe,
Hogy igazzá s jámborrá legyen.
Kegyes Isten! könyörülj stb.

Én belátom tetteim rút voltát
És őszintén bánom a sok vétket;
Nem panaszlom lelkem szenvedését,
Mert a világ oh az úgy sem ért meg;
De te értesz s tudod, mily sebet vág
A bűntudat megtért sziveken.
Kegyes Isten! könyörülj hát rajtam,
Könyörülj a bünös emberen.

30.

A bűnös keserve.

Kántorok ajkáról.

Hozzád, irgalom királya!
Sir szememnek könnye fel,
Gyermeked bűnét siratja,
S hozzád jaj fohászt emel.
Oh örök kegyelem Atyja!
Menny s pokolt ki osztogatja:
Könnyeim töröld le már.

Oh Atyám! engem feledve,
Meddig engedsz sirni még;
Mikor nyújtod szent malasztod
Fölsegítő erejét?
Bűnöm ellen kél hatalmad,
Hogy porába visszazúzzad
Mert a gyarló vétkezett.

Ne kivánj, ha könnyeimnél
Nincs elégtételre más;
Elveszt bűnöm, hogyha nálad
Nincs kegy, nincs irgalmazás;
Mert ha itéletre állítsz,
Minden bűnt beirsz, beszámítsz:
Ki áll meg szined előtt?

Oh de hányszor orvoslád már,
Mirigygyel tölt szivemet?
Oh hányszor begyógyítottad?
S én feltörtem sebemet.
Bárha bűnömet tekintem:
Mind kevés, mit érte tettem,
Én bűnös nem jobbulék.

Kiméltél s vadon daczoltam,
Szent kegyeddel gúnyt űzék;
Bűnömet bár megsirattam,
Bűnre csak bűnt halmozék;
Mert csak hamar felejtettem,
Ostoriddal mért verettem?
Hasztalan! nem jobbulék.

Oh, Uram! Te jó maradtál,
Én szakadtam tőled el;
És hogy eddig várakoztál,
Hálát rebeg e kebel.
Oh maradj nekem, ki voltál,
Ki eddig életben hagytál:
Rám ne mondd ítéleted.

31.
Hymnusz a Teremtőhöz.

Kapossy É. T.

Ki vagy Te, oh ki vagy, dicső!
Kit meg nem fog ész és erő,
De érzi létedet?
A tüz, viz, föld s lég műveid,
Ezredeken át hirdetik,
Nagy bölcsességedet.

Megalkotás s az ős elem
Folytatja munkád szüntelen
De rajta függ szemed;
S midőn a mű már készen áll:
Te megjelensz, Mester, Király!
S a művet illeted.

Reá lehelsz s az ember él,
Majd később hisz, szeret, remél.
S rólad gondolkodik;
Sokféle néven emleget
S bár meg nem fogja lényedet:
Hozzád folhászkodik.

S alázatos szivérzetét,
Magas neved dicséretét
Énekbe önti át;
E hangokon emelkedik
Egészen föl az egekig,
S meghallod hő szavát.

A zöld mező virágait,
A fáknak lombos ágait
Langy szellő lengeti;
S a kis madár csendes dalát,
Majd öröm — majd bútelt szavát
A légbe fölviszi.

Te értsd mind ez éneket,
Mert néked zeng dicséretet
Andalgó hangokon;
A csillagok tündöklése
S a forrás csendes csörgése
E hanggal oly rokon.

Majd megjelen a bősz vihar,
Pusztít mindent, összezavar,
A föld is ing s remeg;
A sor ismét az emberen,
Keblében egy kép megjelen
S hozzád imát rebeg.

Ki vagy, ki ezt igy alkotád;
Ki érted a madár dalát,
És az ember énekét?
Ki a vihart kormányzod,
S az embert úgy tanítgatod,
Imádni Istenét?

Nem kérdem én tovább: ki vagy?
De kérlek, hogy velem maradj;
Vezéreld léptemet;
S ha életem bevégezem,
S a porhüvelyt levetkezem:
Vedd vissza lelkemet.

32.

Szöv. 1797.

Midőn fölébredek,
E szókra gerjedek:
Dicsértessék a Jézus Krisztus!
Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Ha kondul a harang,
Felelve szól e hang:
Dicsértessék stb.

Igy estve s hajnalon,
Naponta s alkonyon:
Dicsértessék stb.

Szivemnek édene,
Legédesebb zene:
Dicsértessék stb.

Egyházban is nekem,
Imám dicsénekem:
Dicsértessék stb.

Én őt ha gondolom,
Ekkép magasztalom:
Dicsértessék stb.

Akármihez fogok,
Elménkben ez forog:
Dicsértessék stb.

Ha nyom a mély csapás,
Ez a vigasztalás:
Dicsértessék stb.

A mennyben és földön,
Most és mindörökön:
Dicsértessék a Jézus Krisztus!
Dicsértessék a Jézus Krisztus!

33.

Kapossy É 2.

Kegyes Mindenhatóm! elődbe térdelek,
Fölindít e napon a hála s kegyelet;
Hő köszönetemet fogadd el jó Atyám!
Hogy őrzél engemet az elmúlt éjszakán.

Irgalmad ajtaján, mint koldus zörgetek,
Nem veted meg talán esdeklő gyermeked;
Bűneim bár nagyok, talpig bűnös vagyok,
De irgalmad nagyobb, a vétkest nem hagyod.

Nem kérek örömet, nem kérek kincseket,
Teérted örömest megvetem ezeket;
Okosság az, a mit kérek, mint Salamon,
Mely engem megtanít itt élni józanon.

Nem kérek hírnevet, sem hosszú életet,
Addig nyújtsd éltemet, mig szolgálok neked;
Legyen irányadóm mennyei végzeted,
Mindenem átadom, ha kedvesen veszed.

Mindazt, mit te akarsz, azt én is akarom,
S a mit te nem akarsz, azt én sem akarom;
Ha örömmel itatsz, oh Uram! áldva légy,
Ha megszomorítasz, akkor is áldva légy.

Nem búsít engemet a hideg megvetés,
Nem aggaszt szerfölött a földi szenvedés;
Éles töviseken nyilik a rózsa is,
Legyen mindez nekem a bűn ellen pajzs.

Te légy, én Istenem! jólétem, vigaszom,
Kincsem, jó hírnevem, örömem, bánatom;
Te légy estcsillagom éltemnek alkonyán,
Mennyekben hő napom, tündöklő koronám.

34.

Jézus, Mária és szent Józsefhez.

Kapossy É. T.

Kiáltom Jézus, Mária szent nevét,
Hozzá kapcsolom még szent Józsefét:
E három nagy név kincsem, mindenem,
Egész éltemet nektek szentelem:
Jézus, Mária s József!

E három kegyes névről emlékezem,
Ha majd munka közt verejtékezem;
Ez lesz ajkamon, ez lesz szivemen,
Ha esdő kezem égre emelem:
Jézus, Mária s József!

Ha baj vesz körül, ezeket említem,
S újra ébredez reményem s hitem;
Segélyül híva e szent neveket,
S bátran küzd szivem, el nem csüggedek:
Jézus, Mária s József!

Dúl-fúl és remeg az egész alvilág,
Szórni nem meri pokoli nyilát,
Ha az áhitat szent imát rebeg,
S ajkára veszi e nagy neveket:
Jézus, Mária s József!

Égi szellemek, tiszta szent angyalok!
Földi emberek, igaz jámborok!
Égen és földön zengjetek velem:
Zengjétek híven, örök szüntelen:
Jézus, Mária s József!

Nektek élek én és csak nektek halok,
Végórám ha üt, ha majd meghalok;
Drága nevetek legyen ajkamon,
Legyen akkor is végső sóhajom:
Jézus, Mária s József!

35.

Kapossy É. T.

Jőjj el Jézus, én szerelmem, jőjj el édes Istenem!
Hozzád óhajt az én lelkem, szent hazádat keresem;
Mert e világ csalárd hívság, éppen nem tetszik nekem,
Te vagy egész reményem, Istenem és mindenem!

Ezer szivem hogyha volna földi létem folyamán,
Ezer áldás s fohász között neked felajánlanám.
Egy szivem és egy lelkem van, azt is im feláldozom,
Nyerjen tetszést szined előtt e csekély áldozatom.

Szép Jézusom! hőn szeretlek és szivembe rejtelek;
Forró vágygyal igy akarok egyesülni most veled.
Tégy méltóvá irgalmadra engem, bűnös fiadat!
S ne felejts, ha áldó kezed itt jutalmat osztogat.

Utaimat, én Istenem! ugy intézd, mint akarod,
Vezéreljen lépteimben a te szent akaratod,
Adj erőt, hogy haladhassak szent törvényed nyomdokán,
Véghetetlen irgalmadból légy mennyei koronám.

Szállj, Jézus! az én szivembe, hogyha végem közeleg;
S ha eljöttél, majd szivemet a bűnbánat törje meg.
Hófehérré tedd lelkemet, s szent hazádban adj helyet,
Hol angyalid seregével végtelen dicsérjelek.

36.

Óda az Istenhez.

Kapossy É. T.

Isten! kinek szeme tekintetén,
Ezer világ mosolyg avagy remeg;
Kinek neve az egek fényegén,
Csillagokkal kirakva díszeleg.
Ki teremtél millió szellemet,
Hogy ott mennyben neked zöng'enek:
Szól hozzád az alacsony por fia,
Oh figyelmezz buzgó fohászira.

Az embert is, Atyánk! te alkotád,
Szabadszárnyú szelleme kézmíved!
Te teremtéd derűlt, nyilt homlokát,
S hogy szeressen, adál neki szivet.
Az ég körén a csillag, hold s a nap
Mind kiszabott ösvényén halad,
Csak az ember hagyja el az utat,
Melyet neki szent törvényed mutat.

Fénytrónod a mennyek magaslata,
E bűnös föld lábadnak zsámolya;
A hegytetőn áld a nagy pálmafa,
A völgy ölén a szende ibolya.
A kis madár jóságodról dalol,
Előtted az ég s föld meghajol:
Csak az daczol, kinek nyilt észt adál,
A kit saját képedre alkotál.

A szivárvány szerelmed gyürűje,
A napsugár szivedtől oly meleg;
A verőfény homlokod derűje,
Fénymosolyod a nyájas kikelet,
A hajnalnak pirosló bibora,
A szép égi testek tábora,
A lények mind létedet hirdetik:
Csak az ember, csak ez kételkedik.

A harmatcsepp s mérhetlen tengerek,
Az egeket verő hegy oszlopa,
A földgömbök s láthatlan porszemek
Nagyságodnak megannyi záloga.
Föld gyermeke! mért felejted el őt?
Semmisülj meg nagysága előtt!
A te lelked szép mennyei virág:
Teremtőjét hiven szolgáld s imádd.

37.

Kapossy É. T.

Hallgass meg Atyám! mig hálámat zengem,
A múlt éjszakán — ki megőrzél engem.
Mennyei nagy Irgalom!
Hozzád hőn fohászkodom:
Oh légy ma is gyámolóm.

Égbe száll szivem forró imaszárnyán.
Fölkeres híven e napnak korányán.
Legkegyesebb Istenem!
Kegyelmeddel légy velem
Most és minden léptemen.

Hálát rebegek, véghetetlen Felség!
Hogy gyermekedet haláltól megmentéd;
Mivel igy megtérhetek,
Nagy köszönet teneked,
Mérhetetlen szeretet!

Ki adtál időt a fölébredésre,
Adj, kérlek, időt most a megtérésre;
Az igaz megindulás,
Szemünkből bő könyfolyás,
Hoz miránk megjobbulást.

Mentsd meg lelkemet rút szenvedélyektől,
Óvjad szivemet nemtelen érzettől.
Te légy, kegyes Alkotóm!
Örömem és bánatom,
Első s véggondolatom.

Egykor a halál, Istenünk, teremtőnk!
Ha szembe talál, légy akkor megmentőnk;
Tőlünk nagy számot ne végy,
Magadhoz az égbe végy,
Örök koronánk te légy!

38.

Kapossy É. T.

Hozzád futok Atyám! e napnak reggelén,
Oh tárd ki ölelő karjaidat felém;
Övezd oldalamra a hitnek fegyverét,
Melylyel a hős szentek a poklot leverék.

Szakadatlan küzdés e földi életünk,
Azért int Jézusunk, int, hogy készen legyünk;
A test, világ s ördög küzdenek ellenünk,
Elvesztjük a csatát, ha az Ur nincs velünk.

Bősz Góliáttal kell Dávidként küzdenem:
Hitem fegyvertárát nyisd meg jó Istenem!
Fejemre az üdvnek szent sisakját tegyed,
Hogy a mai napon hitbajnokod legyek.

Fényes kardom legyen a szent kereszt jele,
Keresztény erősség kardomnak hüvelye,
Szelidség kardkötőm, okosság pajzsom,
Az igazság vértem, melyben bátran bízom.

Küzdők tehát bátran, kardom le nem teszem,
Mig Sziónnak várát birtokba nem veszem;
Bízom, hogy a hova oly sok szent feljútott,
Ha a jó harczot vívok, én is majd eljútok.

Dicsőség s tisztelet, örök Atya! neked,
S egyszülött Fiadnak, ki tőled született,
Szentlélekkel együtt háromságban Egyet,
Magasztaljon a föld, imádjanak egek.

39.

Dal.: XVII. századból. *Kapossy É. T.*

Hol vagy Jézusom, szerelmes mindenem?
Gyász az életem, ha nem vagy velem;

Tégedet keres lelkem és szivem,
Oh hová levél, én édes Hívem?
Jőjj el, jőjj el, Jézusom!

Lenne bár enyém minden kincs és arany,
Bírásod nélkül, mindez hasztalan!
Lelkem szüntelen jár, kel s bújdosik,
Mig benned, Uram! meg nem nyughatik;
Jőjj el, jőjj el, Jézusom!

Sötétség a fény Jézus tenélküled,
Nincs vigság s öröm, nincs tekivüled;
Élni teveled nagy gyönyörűség:
Élni nélküled kín s keserűség!
Jőjj el, jőjj el, Jézusom!

Oh magas egek! tőletek kérdezem;
Hová lett az én lelki Jegyesem?
Édes örömem! hol mulatozol,
Szivemre vigaszt oh mért nem hozol?
Jőjj el, jőjj el, Jézusom!

Kegyeidre bár én méltó nem vagyok,
Mert az én bűnöm tengernél nagyobb;
Égre nézni fel ámbár nem merek;
Istenem Atyám, szánj meg engemet.
Jőjj el, jőjj el, Jézusom!

Oh végy, újra végy kedvedbe Jézusom!
Lelkem nagy beteg, légy szent ostorom!
Ha majd meghalok, éltem alkonyán:
Te légy vigaszom, mennyben koronám,
Jőjj el, jőjj el, Jézusom!

40.
Hymnusz.

Gróf Zichy G.-től.

Katholikus magyar ember, az vagyok és maradok.
Imádkozik még szent István s lengenek még angyalok.

Minekünk e földi élet? mennyország az kell nekünk,
Hogy azt egykor elérhessük, Jézus Krisztus, légy velünk.

Katholikus magyar ember, az vagyok és maradok,
Asszonyunknak, Máriának hűn hódolni akarok,
Magyarország védasszonya, szűz Mária üdvözlégy!
A hitetlen korban védtél, most hit nélküliben védj.

Katholikus magyar ember, az vagyok és maradok,
Hitet, hazát, mennyországot nem cserélek, nem csalok.
Irgalmazz, oh! örök Isten! oh szent lélek, légy velünk!
Krisztusunkban egyesülve tiszta lelkűek legyünk.

Katholikus magyar ember, az vagyok és maradok,
Istenért, hon és királyért híven élek s meghalok
De az ország meg ne halljon, neked hazánk élned kell
Egy Istenünk, egy királyunk, oltárinkon egy kehely.

41.

Szent kegyelmed oh nagy Isten!
Uj napot virraszta rám.
Hév imádás kel szivemben,
Ez új napnak hajnalán.
Oh Atyám! te gyermekednek
Aldozatját nem veted meg,
Nyerjen tetszést ha felszáll
Égi trónod zsámolyán.

Bűneimmel szálltam ágyba,
Bűn fogá be szememet;
Téged annyi jók után is
Lelkem elfeledhetett.
A halált megérdemeltem,
És te virrasztál felettem,
Őrzöttél és élni hagytál,
Várva megtérésemet.

Szent kegyelmed által engedd
E napot úgy töltenem,
Hogy téged ne bántsalak meg
Semmi bűnnel Istenem!
A mulandókat feledvén,
Rajtad függjön szivem, elmém;
Végtelen jóság! tenéked
Éltemet fölszentelem.

És ha egykor elközelget
Életemnek alkonya,
S széthúll hívó szózatodra
Lelkemnek porsátora:
Add, hogy végkegyelmed által
Harczolhassak a halállal,
S engedd, hogy reám virradjon
A mennyország hajnala.

42.

Mennyei Atyám, ki új napot rám,
Kegyedből virrasztottál:
Halld buzgó imám, melyre nyitom szám,
Mivel hű őrzőm voltál.
Hálát ád neked én szivem,
Hogy újra birom életem,
Ujra felköltél, fölébresztettél,
Elveszni nem engedtél.

Egész éjjelen voltál melletem
S álmaim kormányoztad;
Kezed fölöttem függött szüntelen
S lélegzetem olvastad.
Engemet híven ápoltál,
Kegyesen rám vigyáztál,
Vedd azért hálám, teremtő Atyám!
Hogy új napot adtál rám.

Zengek is neked buzgó éneket,
Mig tart földi életem;
Te szent fölséged, szent Istenséged
Mindenkor dicsőitem.
Hálaadó szolgád leszek,
Több bűnt ellened nem teszek,
Benned reméllek, teneked élek,
Mig bennem tart a lélek.

Engedd, Istenem! hogy itt mindenem
Áldozzam fölségednek;
Taníts jól élni, mindig jót tenni
S hódolni sz. nevednek
Szent útadról le ne térjek,
Bűntető kezedtől féljek,
Áldj meg engemet, teremtményedet,
S vezéreld lépteimet.

Igy ha a halál vész nyila talál,
Nem rettent meg a vétek;
Lelkem ha elvál s testem sirba száll,
Örömmel hozzád lépek.
Teremtő Atyám! hallgass meg,
Buzgó kérésem ne vesd meg,
Éjjel és nappal szent karjaiddal
Védj s fedj be oltalmaddal.

43.

Mindeneknek őre,
Világrendszer rendező!
Ez új nap korányán,
Hozzád jöttem hitem szárnyán
Hála, hogy mig élek,
Hogy ajkam dicsérhet.
Felsóhajtok hozzád,
Örök jóság!
Ki most ide jöttem,
Szivedet nyisd meg előttem.

Jóvoltod remekje
E világ nagy épületje;
A lángnap tüzárja
Szeretedet kis szikrája;
Én is teremtményed
Kegyelmedből élek.
Felsóhajtok hozzád,
Örök jóság!
Oh kegyes Teremtőm:
Légy ma, kérlek, bűntől mentőm.

Nincs nekem más kincsem,
Szemem forró gyöngyét hintem,
Trónod zsámolyára,
Oh tekints szent kegygyel rája;
Ezért is Megváltóm,
Jóságodat áldom.
Felsóhajtok hozzád,
Örök jóság!
Édes reménységem:
Légy ma nekem kezdet s végem.

Minek volna lelkem
S e gyöngéd sziv kebelemben,
Ha én mig csak élek,
Tégedet nem szeretnélek?
Te vagy éltem élte,
Mit adnék mást érte?
Felsóhajtok hozzád,
Örök jóság!
Teljes életemben
Hűségedet áldva zengem.

A te nagy jóságod,
Gyújt keblemben fényvilágot;
Kezed adománya
Lényem minden kis paránya;
Kegyelmed nagy volta
Életem égboltja.

Felsóhajtok hozzád,
Örök jóság!
Édes boldogságom:
Légy ma az én fényvilágom.

Mind itt alant s mind fennt
Bölcsességed intéz mindent,
Engem is szolgádat,
Leborúlva ki imádlak:
Irgalmad ölében
Te dajkálsz gyöngéden.
Felsóhajtok hozzád,
Örök jóság!
Légy ma menedékem
S egykor mennyben üdvösségem.

44.

Mi Atyánk.

Dallam: „Üdvözlégy oh nagy Asszony“ stb. szerint

Mi Atyánk! ki vagy mennyekben,
Uralkodol földön s égen,
Gyermekidre, kérelmünkre,
Trónusodból oh tekints le.

Bármit bocsát ránk jóvoltod,
Örömet, bút, jó s balsorsot;
Bár ránk súlyos kereszt essék:
A te neved szenteltessék.

Gyámolítsad az egyházat,
S szivünket, ha bűnre lázad;
Ragyogtassad fényvilágod
Jőjjön el a te országod.

Akaratod teljesedjék,
Mig fenn áll e nagy mindenség,
Legyen minden ember s angyal,
Telve égi szent malaszttal.

Madárkát a levegőben
Te táplálod szűkben, bőben;
Gondozz, kérünk, itt bennünket,
Add meg a mi kenyerünket.

Malasztidat bőven hintsed,
Ugy bocsásd meg vétkeinket,
Valamint mi megbocsátunk,
Ha bánt ellen vagy barátunk.

Mig mozgunk itt ez életben.
Ne vigy minket kisértetbe;
Ha akarod nem lesz mentségünk:
Bűnbe bukik gyöngeségünk.

Szabadíts meg a gonosztól,
A bűntől s bűnalkalmaktól,
S ha meghalunk, vigy egedbe,
Végy atyai kebeledbe.

45.

A bünbánó fohászai.

Dal.: „Oh én szegény bűnös lélek" szerint.

Nagy fölségű szent Ur Isten,
Trónod elé járulok,
Térdre hullva tőled itten,
Bocsánatot koldulok;
Vádol engem az ég és föld,
Tudja vétkem a hegy és völgy,
Elszakadtam Istenemtől,
Kiestem a szép mennyből.

Én, bűn rabja, föl az égbe
Tekinteni nem merek;
Vétkes voltom érzetében
Verem fásult keblemet.

Eltévedt juh, nem más voltam,
Ott bolyongtam a vadonban,
Halva fekszik szegény lelkem,
Szánj meg Uram! szánj engem.

Fájlalom, hogy vakságomban
Teremtőmet elhagyám;
Mint tékozló fiun, rajtam
Könyörülj meg, jó Atyám!
Árva fejem hova hajtsam?
Ki könyörülj egyéb rajtam?
Oh én szegény bűnös lélek!
Kín s gyötrelem közt élek.

Nagy irgalmad jóvoltából
Teremts bennem új szivet,
Mely, mint tenger, majd magából
Minden mocskot, szennyt kivet.
Én Megváltóm, édes éltem!
Élted adtad egykor értem,
Átölelem a keresztfát:
Bűnbánattal szegezz át.

A megtérő jobb latorral
Kéré esdve a bűn fia;
Oh tekints rá irgalommal
Jézus, Dávid szent Fia!
Emlékezzél szent véredre,
A bűn jármát rólam vedd le,
Szivem rejtsd el szivsebedbe,
S egykor végy fel egedbe.

46.

Könyörgés Jézushoz.

Uram Jézus légy velünk, mi egyetlen örömünk!
Nálad nélkül keserűség, itt a földön életünk.
Oh egyetlen örömünk, Uram Jézus légy velünk.

Uram Jézus! tégedet vár szivünk s érted eped,
Mert kivüled nem találhat sehol biztos nyughelyet,
Boldog mással nem lehet Uram Jézus! csak veled.

Uram Jézus kérve-kér, a sziv, mely benned reméll,
Add meg neki a nyugalmat, mely minden kincscsel felér
A sziv, mely benned reméll, Uram Jézus! kérve-kér.

Uram Jézus adj erőt, vigasztald a szenvedőt:
Nyerjen a bűnbánó lélek kegyelmet szined előtt.
Segitsd fel a küszködőt, Uram Jézus! adj erőt.

Uram Jézus! el ne hagyj, ki lelkünknek üdve vagy,
Főkép végső nagy harczon mindvégig velünk maradj,
Te, ki lelkünk üdve vagy, Uram Jézus el ne hagyj.

47.

Kapossy É. T.

Epedő szent vágygyal telve keresi a porfia:
Bús lelkének hol lehetne biztos révbe szállnia;
Szabad röptű gondolatja a nyugalmat kutatja.

Nincs nyugalma a kebelnek, zajlik, háborg szüntelen,
Mig csak meg nem nyugszik benned hatalmas nagy Istenem!
A mulandó, a mi földi a szivet be nem tölti.

Nézz halandó a keresztre, ki azon elvérzett,
Hogy üdvödet fölkereste, szivnyugalmat szerezett.
Ő az élet, út s igazság, Őt szeretni boldogság.

A bűnösvényt odahagyva, Őt keresd, mint hű vezért,
A ki drága éltét adta váltságdíjúl éltedért.
Elvezet az üdv honába, csak lépj mindenütt nyomába.

Meddig az ő nagyhatalma, jósága is addig ér,
Határtalan nagy irgalma megtérőnek jót igér.
Aranyeső szent malasztja, ha kéred rád hullatja.

Oh porfia! az Ur téged karján hordoz, úgy kegyel;
Boldog leszesz, csak a vétek ne szakítsa tőled el.
Ő nyugalma a kebelnek, csak rajt függjön szerelmed.

48.

VIII. Orbán pápa imája Dal.: „Előtted Jézusom“ stb. szerint.

Elődbe terjesztjük Uram! sok bűnünket,
A melyekért minket igazságod bűntet;
El kell azt ismernünk, hogy vétkünk rakása
Nagyobb, mint a ránk mért büntetés nagysága.

Több és nagyobb a rossz, a mit elkövettünk,
Mint a keserű zsold, melyet érte vettünk;
Érezzük, hogy saját gonoszságunk bűntet,
Mégis rút vétkekkel terheljük éltünket.

Görnyed gyöngeségünk, Uram! csapásodra,
Ám megrögzöttségünk még sem fordúl jobbra;
Szegény beteg elménk szorong egyre-másra,
De nem hajol szivünk a megjavulásra.

A szenvedések közt búslakodva élünk,
De még sem lágyúl meg a mi keménységünk;
Elbízzuk magunkat, hogy ha várasz s nem bűntetsz,
Szivünk, ha sújtogatsz, elfásúl s új bűnt tesz.

Ha elborúl egünk, verjük bűnös keblünk,
S mosolyogva ha derűl, mindent elfelejtünk;
Ha kivonod kardod, megtérést igérünk,
Hűvelybe ha teszed, téves útra térünk.

Kegyelmet koldulunk, ha szigorúan bűntetsz,
Ha megkegyelmeztél, ingerlünk, hogy bűntess;
Ilyen a mi éltünk, mig e földön bolygunk,
Ha meg nem szánsz, Uram! nem lesz külömb holtunk.

Atyánk! nincs érdemünk, szerelmedre kérünk,
Hisz azért alkottál, hogy mi téged kérjünk;
Fogadd el buzgó, szives kérelmünket:
Jézus érdemeért oh szánj meg bennünket.

49.

Az üdvösséges Jézus és Mária köszöntése.

(1695. évből.) *Bogisich* „Őseink buzgósága“ stb. szerint.

Jézus Mária! dicsőséges nevek,
Im felkelek, nektek szolgálok,
Akár virrasztok, akár aluszom,
Csak nektek élek, édes Jézusom,
Jézus, Jézus, Mária!

Jézus, Mária! minden nap szüntelen,
Tiszta szivemet nektek szentelem,
Adj egészséget szegény testemnek,
Adj üdvösséget bűnös lelkemnek,
Jézus, Jézus, Mária!

Jézus, Mária! minden gondolatom,
Minden látásom, minden járásom,
Minden rendbeli dolgom szándékom,
Tietek legyen ez áldozatom,
Jézus, Jézus, Mária!

Jézus Mária! én ti nektek élek,
Valamig bennem lesz a lélek,
Sőt testemből is, hogyha kimegyen,
Ez az én lelkem tietek legyen!
Jézus, Jézus, Mária!

Áldott Mária! boldog anya szép Szűz!
Ki Jézus mellett dicsőségben ülsz.
Kérd, hogy ne érjen engemet kárhozat;
Add, hogy örökké téged lássalak.
Jézus, Jézus, Mária!

Hallgasd Jézusom! szerény énekemet,
Engedd rendeznem ez életemet;
Hogy dicsérhessem édes nevedet.
S benned találjam üdvösségemet!
Jézus, Jézus, Mária!

50.

Dal.: „Üdvözlégy oh életfája“ stb. szerint.

(Kovács M. I. k. 172. l.)

Három angyal őriz engem: hit, remény és szeretet;
Mind a hármat áldva zengem, mig elnyerem az eget.
Ez isteni szent erények üdvösséget igérnek.

Kettő ügyel a lelkemre, hogy ne érje semmi gyász,
A harmadik meg szivemre szeretettel fölvigyáz.
Pálmaággal integetnek, hogy itt mindent vessek meg.

Jobbjával a hit az égbe jelöli ki az útat;
Törvénykönyv van balkezében s hogy kövessem, rámutat
Fényvilágot önt lelkembe s hiszek az egy Istenbe!

A remény, ez égi dajka, nyájas arczczal lép elé;
Zöld borostyánt tart kezében s úgy mutat az ég felé,
Bizalmat kelt tört szivemben s remélek az Istenben.

Éltem rögös ösvényére rózsát hint a szeretet,
S a Golgota lejtőjére karonfogva fölvezet
Intve kér, hogy azt kövessem, ki meghalt a kereszten

Oh mennyei hív vezérek: hit, remény és szeretet!
A túlpartra mig elérek, kis sajkámon legyetek,
S egykor a menny csillagvárát kezeitek kitárják.

Nagy dicsőség az Atyának, aki mindent alkotott,
S O egyszülött szent Fiának, ki vérében megmosott.
Szentlélekkel mindháromnak, háromban egy valónak!

51.

D. „Oh örök lény szent való“ stb. szerint.

(Kovács M. I. K, 56. l.)

Hála néked Alkotóm!
Hogy nevedet még áldhatom,

Hála, hogy én gyermeked,
Szép új napra ébredek,
Hogy bűnös éltemnek,
Napja még ragyog.
Életben vagyok.

Mig lelkem porhűvelye
Öntudatlan pihene,
Lényem gyarló részeit,
Istápoltok kezeid.
S te tudod, hogy hányszor
Dobbant meg szivem;
Olvastad híven.

Létem őre te valál,
Igy hirtelen a halál,
Nem metszé át létemet,
Sirgöröngy még nem temet.
Élek, noha méltó
Arra nem vagyok,
Bűneim nagyok.

Mig ezrek meghaltanak,
Élek én bűnsalak;
De éltem megjobbítom,
A bűn mérgét nem iszom.
Süt irgalmad napja,
Oh hála, Neked!
Még megtérhetek.

Legyen későn és korán,
Mint harmat az ibolyán,
Forró köny ki szememen,
Mig az eget elnyerem.
Trónod elé hulljon,
Irgalom Ura!
Könyem zápora.

Mindezt sokszor fogadám,
Hosszú türő jó Atyám!
Mégis vétkek súlya nyom,
A bűnposványt gázolom.
Eltűnt, mint szivárvány,
Szép igéretem,
A bűnt követem.

Jövőmet, én Istenem!
Most kezedbe leteszem;
Ujra szentül fogadom,
Hogy a vétkem elhagyom:
Csak te paizsoddal,
Kérlek, védve védd,
A föld gyermekét.

52.

Kovács M. IV. K. 8. l.

Fölkelt immár az ékes nap,
Melytől egész föld új szint kap,
Ujra fölél minden fűszál
Sugaradtól égi király!

A madárkák is zengenek,
Uj napodon örvendenek,
Uj éneket uj keleten
Mondanak minden szegleten.

Az egész nagy természetben
Minden ég a tiszteletben,
Én legyek a késedelmes
Téged imádni, szerelmes?

Nem leszek, édes Istenem!
Fölkelek, éltem s mindenem!
Áldom én is nagy nevedet,
Keresem te szent kedvedet.

Köszönöm, hogy megtartottál,
És e napra virrasztottál,
Bűnömben el nem altattál,
Jobbulásra időt adtál.

Élek is kegyelmeddel,
Téged kereslek fényeddel;
Ha szent nyomodra találok,
Nyugatig amellett állok.

Ha erőt ád a te karod,
Fáradok úgy, mint akarod;
Akármiben járok s kelek:
Rendelésednek felelek.

A bűn igáját hordozom,
Vétettem, tehát dolgozom:
De bár a test igy fáradoz
Szivem tebenned olvadoz.

Im testemet és lelkemet,
Osztatlanúl mindenemet,
Neked adom jó illatúl
Es reggeli áldozatúl.

De meg ne fogd kegyelmedet,
Meg ne vond áldó kezedet;
Ha nem ragyogsz édes remény!
Sötét nekem ez a remény.

53.

Aeterne rerum Conditor.

Szent Ambrus éneke a VI. századból Dal.: „Áldjad ember“ stb

Ég s föld örök Alkotója,
Napnak s éjnek kormányzója!
Szereteted mai nap is ránk terjeszted,
Szent kegyedből adván szép új regget s estet.

Szent kezed, két részre osztva,
Nappal éjtől elválasztja;
A fénysugár hirdeti a föld fiának,
Hogy pitymallik, hogy a piros hajnal támad.

Fölragyog a hajnalcsillag,
Elüzi a homályt s virrad;
A tündöklő fénysugártól a kik félnek,
Széjjel futnak az éjjeli sötét rémek.

A hajnali kakasszóra
Éledez a beteg újra;
Gyilkos rejti bűnös tőrét, elfút s reszket,
A megtérő átöleli a keresztet.

Uj életre ébred minden
Hogy az égre föltekintsen;
Az egyház is buzgón készül az új napra,
Szent énekkel a bűn mocskát mosogatja.

Uj ajándék minden új nap,
Az érzelmek megújúlnak;
Isten földi gyermekei leborúlnak,
A minden jók adójának úgy hódolnak.

Jézus! tekints a gyarlókra,
Bűnösöket térítsd jóra;
Ha kegytelve ránk pillantasz, mint Péterre:
Sziveinkről lehull a bűn súlyos terhe.

Add lelkednek fényvilágát,
Üzd el elménk álmosságát;
Rengő ajkunk első zsenge szent szózatja
Neked legyen felajánlva, élők atyja.

Nagy dicsőség az Atyának,
Viszfényének szent fiának,
Szentlélek egyetemben az egy szentnek,
Az ébredező lények kinek hálát zengnek

54.

Kaposy É. T.

Ég és föld nagy királya! elődbe járulok;
Szivem mélyét kitárva, im arczra borúlok.
Te náladnál nincsen nagyobb,
Mig én csak kis parány vagyok;
Árvák édes jó Atyja!
Mennyekből nézz le fiadra.

Jóvoltod szent kegyéből nyertem én létemet;
Kezdve anyám méhétől, rajtam függ őrszemed.
Szerelmed nem ismert határt,
Bölcsőm mellett irgalmad állt
S most éltemre árasztod
Mérhetlen áldás malasztod.

Fiú, Atya viszfénye! nyújtsd le szent kezedet,
Lelkem sok mély sebére csepegtesd véredet.
Hogy járhassak vigan s híven
Itt kiszabott ösvényiden.
Mig napjaim itt élem,
Oh Jézus! légy hű vezérem.

Üzd el lelkem homályát s a bűn rút fajzatit,
A pokol bősz ármányát, mely tőled elszakít.
Te légy az én védőkarom
Kora reggel s alkonyaton;
Őrizz meg a bűnszennytől,
Hogy éljek e földön szentül.

Vigasztaló Szentlélek! gyámold a porfiát;
Legyen titkos szent fényed lelkemben napvilág.
Sugáridat ömleszd belém,
Hogy ékítsen a szent erény.
Mig az üdv szép napjának
Hajnala nékem is támad.

Árvák édes jó Atyja! nálad az oltalom;
Mint a virág illatja, hozzád száll sóhajom.
Mig pályámat le nem futom,
Fényed legyen kalauzom,
Maradj velem örökké,
Ne hagyj el engemet többé!

55.
Szeretlek Isten.

Lévay M.-tót.

Szeretlek Isten végtelen szeretlek oh csodás való
Dicső neved imádva zengem, bár kis dalom oly elhaló,
Mint csepp a tenger mély ölében oh hadd pihenjek kebleden
Hadd mondjam el szivem fohászát szeretlek édes Istenem.

Szeretlek Istenem reményem szivem eped a menny felé
Ha vész, vihar zugása közben nyugtát e földön nem lelé
De akkor is ha fényben uszom s virágokat szakít kezem
Az én dalom csak égbe szárnyal szeretlek édes Istenem.

Szeretlek drága lény szeretlek szived ragyog szivem egén
Aldó varázsa életemnek ez égi láng ez érzemény
Majd akkor is ha hivsz magadhoz ha csak te lész te mindenem
Oh add, hogy elrebegje ajkam: szeretlek édes Istenem!

56.

Almomból ha fölkelt szent őrző angyalom,
Zsengéjén a napnak, szép piros hajnalon,
Háladó ajkamon ez legelső szent sóhajom:
Uram Jézus segíts meg!

Mint bányász, ha a föld mély keblébe leszáll,
Miként a tengerész, ha a vizekre száll,
Ugy kezdem meg új napomat, lelkemben él e gondolat:
Uram Jézus segíts meg!

Isteni végzésed szerént, ha dolgozom,
S verejték gyöngyeim neked feláldozom,
Tőled kérve sikert s erőt, ezt sóhajtom munkám előtt:
Uram Jézus segíts meg!

Ha a nap súlya nyom, ha kinoz baj s nyomor,
Ha búfelhő száll rám s éltem sötét, komor,
Szemeim az égre vetem, benned bízva ezt rebegem:
Uram Jézus segíts meg!

Midőn gyűjtögetem az égi kincseket,
S az erény mezején aranymagot vetek, te vagy
Uram! legfőbb javam, ez szüntelen szent jelszavam:
Uram Jézus segíts meg!

Akármibe fogok, akármit mívelek,
Segítségért fohászt tehozzád emelek, ezt kiáltom,
Későn, korán, nap hajnalán s nap alkonyán:
Uram Jézus segíts meg!

57.

Dall.: „Égi szűz virág" stb szerint.

A nap hajnalán s az est alkonyán, rád gondolok Jézusom!
Porba borulok, neked hódolok, édes kegyes Krisztusom!

E nap reggelén hozzád jöttem én, hogy ölelj át Jézusom;
Éltem rád bízom, légy boldogítóm, édes kegyes Krisztusom!

Veled kezdem el, veled végzem el munkámat én Jézusom
Ha rád gondolok, jól foly a dolog; édes, kegyes Krisztusom!

Szivem és szemem hozzád emelem napközben is, Jézusom;
Ha jót élvezek, hálát érezek, édes, kegyes Krisztusom!

Ha leszáll a nap, este újjólag hozzád futok, Jézusom;
Áldom szent kezed, mely engem vezet, édes, kegyes
Krisztusom!

Kérlek szüntelen: oh maradj velem, gondviselő Jézusom;
Révpartom te légy, egykor mennybe végy, édes, kegyes
Krisztusom!

58.

Atyám! midőn reggel felébredek,
Imádva említem édes nevedet;
Keresztet vetek, hálát rebegek,
Áldom és dicsérem, buzgó szivvel kérem
Szent Fölségedet.

Kegyes Gondviselőm! elismerem,
Hogy te őrzél engem egész éjjelen.
Hallgasd meg imám, kegyelmes Bírám
Ments meg a bűnszennytől:
Kegyed nyújtsd ki rám.

Tudom, hogy mindenem tőled nyerem,
Köszönetet rebeg hálás kebelem.
Te adsz kenyeret, mert szived szeret;
Minden alkotmányod asztalodhoz várod
És úgy élteted.

Vedd, kérlek, szivesen, mit ma adok,
Munkám verejtékét, mint áldozatot.
Édes mindenem! Neked szentelem
Szivem dobbanását, kezem mozdulását,
Légy azért velem.

Azokat is gondozd én Istenem!
Kiket vérrokonság fűz össze velem.
Áldó szeretet! kiket szeretek,
Te is vedd kedvedbe, s nekik ez életre
Nyújtsd kegyelmedet.

E szép nap reggelén megfogadom,
Oh édes Istenem, kegyes alkotóm!
Hogy veled megyek, bűnt már nem teszek,
Már csak neked élek, szivből hozzád térek
S hív szolgád leszek.

59.

Én Istenem! kegyelmedet,
Kegyes gondviselésedet
Vajjon ki hálálhatja?
Ki az, ki kezed munkáját,
A mindenség nagy csodáját
Tőled megtagadhatja?
Mindent semmiből alkottál,
Sötétségből napot adtál;
Emberedtől a porszemig,
Létöket mind tőled veszik,
Hirdetvén ma is itten,
Hogy nagy vagy, oh szent Isten!

Neked azért, én Istenem!
Föláldozom most mindenem
Nagy gondviselésedért;
Kezeimet összkulcsolva.
Hálát adok leborúlva,
A te kegyességedért,
Melylyel hozzám viseltettél,
Örök álomtól megmentél.
A sötét új nappal
Fölváltottad hatalmaddal
Fényt derítél az égre
És minden teremtményedre.

Eged felé a madarak
Örömzaj közt fölszállanak
S nagy nevednek zengenek;
Hát mi nemesb teremtményid,
Kiket önnön képed ékit,
Ne zengnénk Fölségednek?

Feléd tárúl minden kebel,
Mely kegyedből élter lehel;
Gondviselésedet áldja,
Istenségedet imádja,
Tudván, hogy szent kezedből
Jön minden kegyelmedből.

Én teremtőm, én Istenem!
Mig le nem foly itt életem:
Vigyázz minden léptemre;
Éjjel s nappal mellettem légy,
Atyai szent kegyedbe végy,
Hogy ne jussak veszélyre.
Végső órám, ha megkondúl,
S számot adni lelkem indúl:
Légy kegyelmes, jó Istenem!
Szent egedet nyisd meg nekem,
Hogy áldhassam nevedet,
S láthassam szent szinedet.

60

Édes Jézus! hozzád futok,
Mert segítőt mást nem tudok;
Ha virrasztok, te légy mindig szemem előtt,
S ha dolgozom, te adj karjaimba erőt,
Áldj meg Jézus, kegyes Jézus!

Édes Jézus! hozzád futok,
Mert segítőt mást nem tudok,
Te buzdítsd szivemet, mikor imádkozom,
Kínos nyavalyámban légy áldott orvosom,
Áldj meg Jézus, kegyes Jézus!

Édes Jézus! hozzád futok,
Mert segítőt mást nem tudok.
Te légy utitársam, hogy ha járok-kelek,
Öledbe hajtom le fejem, ha pihenek,
Áldj meg Jézus, kegyes Jézus!

Édes Jézus! hozzád futok,
Mert segítőt mást nem tudok.
Mindent a te drága szent nevedben teszek,
Légy felüdülésem, ha majd fáradt leszek,
Áldj meg Jézus, kegyes Jézus!

Édes Jézus! hozzád futok,
Mert segítőt mást nem tudok,
Ügyeimbe te légy tanító mesterem,
Bármit cselekedjem, mindig te légy velem,
Áldj meg Jézus, kegyes Jézus!

Édes Jézus! hozzád futok,
Mert segítőt mást nem tudok,
Halálom óráján te zárd be szememet,
Kegyes szent szivedbe temess el engemet,
Áldj meg Jézus, kegyes Jézus!

61.

Dal.: „Uram hiszlek“ stb. szerint.

Oh Jézusom! én Megváltóm!
Szent nevedbe felkeltem,
Hálát ad neked én szivem,
Hogy adtad e napot érnem;
Hogy a bűnben meg nem haltam;
Örökké el nem kárhoztam,
Oh Jézusom! én Megváltóm!
Legyen neked háladás.

Oh Jézusom! én Megváltóm!
E nap légy kegyes hozzám,
Ne engedj ma bűnbe esni,
Veszedelembe kerülni,
Minden gonosztól védelmezz,
Kegyesen reám figyelmezz,
Oh Jézusom! én Megváltóm!
E nap légy kegyes hozzám.

Oh Jézusom! én Megváltóm!
Ez én czélom s szándékom:
Ma neked híven szolgálok,
Gonosz társaságtól tartok,
És elménkben csak az leszen,
Ĥlek ma tökéletesen.
Oh Jézusom! én Megváltóm!
Ez én czélom s szándékom.

Oh Jézusom! én Megváltóm!
Amit szólok s gondolok,
Valamit e napon teszek,
Valamit előmbe veszek.
A mit szemeimmel látok,
A mit füleimmel hallok,
Oh Jézusom! én Megváltóm!
Legyen dicsőségedre.

Oh Mária! Jézus Anyja!
Te is ma légy oltalmam,
Arra birjad Jézusodat,
Az én kegyes Megváltómat,
Ne engedjen bűnbe esni,
Bűnnel kedvéből kiesni.
Oh Mária! Jézus Anyja!
Te is ma légy oltalmam.

Ti is szentek! boldog lelkek!
Értem esedezzetek,
Hogy Isten minden vétektől,
Őrizzen veszedelemtől,
Midőn végzem éltemet,
Hogy üdvözítsen engemet,
Ti is szentek! boldog lelkek!
Értem esedezzetek.

62.

Isteni szeretetről.

Oh édes Istenem! és minden reményem!
Csak te vagy egyedül életem s mindenem.
*Istenem! szeretlek, tőled el sem megyek,
Valahová fordulsz, utánad sietek.

Oh édes Istenem! csak téged szeretlek:
Kivüled mást soha, nem is kedvelhetek.*

Kisértsen test, világ ezer mesterséggel,
Égesse szivemet csábítás tüzével:*

A pokolnak kínja nem rettent engemet;
Súlyos örök díja nem sérti lelkemet.*

Ha elkárhoztatsz is, én mégis szeretlek,
Ha színedtől elvetsz, akkor is kedvellek.*

Ámbár sok irigyek reám támadjanak,
És éles nyelvekkel ellenem álljanak.*

Látogass bár engem sok nyomorúsággal,
Legyen rakva testem sok sanyarúsággal.*

Azért is áldassál, Uram! magas mennyben,
Dicsértessél tőlünk mindörökön. Amen.*

63.

Mi Atyánk.

Kapossy É. T.

Csillagokkal hímes égből áldás-tenger száll reánk,
Hozzád, Isten! ott lakónak föllkiáltunk: miatyánk!
A szeráfok tiszta serge zeng ott hála éneket,
Fönt s alant tőlünk örökké szenteltessék szent neved.

Merre kél és merre tűnik a nap arcza fényesen,
Túl az égen s e világon mindenütt te vagy jelen.

S ha kegyelmed sziveinkben felsugárzik egykoron,
Jőjjön országod, hiába nem rebegtem ajkimon.

Nem szorítja össze szivem semmi kínos félelem,
Ha kegyednek tengerével elborítod életem.
És ha hozzád hív maradtam, nem bánt semmi gondtövis,
Legyen meg szent akaratod mennyben, mint a földön is.

Istenem! magas hatalmad mindent szóval alkotott;
A teremtés asztaláról táplálsz minden állatot.
Hogyha szükség és veszélyben forganánk, oh légy velünk!
S mig magadhoz nem veendesz: add mindennap kenyerünk.

Küzdni kell, mig tart az élet, csak küzdelem ád erényt,
S győzelemre harczainkban szent kegyed mosolyg reményt.
És ki híven küzde, az lesz birtokodra érdemes;
Hol veszítnénk, minket olyan kisértetbe ne vezess.

Lenge köd gyanánt enyésznek a tünékeny testbajok,
Bűn csak az, minek fullánki mindörökre ártanak.
Ezt kerülni, miglen élünk, sziverőben gyarapits;
S kik neved forrón imádjuk: a gonosztól szabadits.

64.

Dall.: „Mély imádással köszöntlek“ stb. szerint.

Jó Istenem életemnek, kútfeje s alapja!
Mérhetetlen nagy szerelmed fölkeltett új napra.
*Élet Ura! buzdítsd jóra, adj áldást s kegyelmet,
Ha száll napom majd nyugvóra, égi bért, hogy nyerjek

Jóvoltodért, én királyom! ma neked mit adjak?
Fölségednek fölajánlom zsengéjét e napnak.*

Mívelve a föld göröngyét, üdvöm úgy munkálom;
Verejtékim drága gyöngyét neked felajánlom.*

Gondviselő szemedfénye nyugodjék ma rajtam:
Ha közben veszély érne, ne hagyj el a bajban.*

Add, hogy a szent igaz hitben éljek s haljak szentül
Nagy nevedet dicsőitsem, ajkam ha megrendül.*

Add, hogy eget cserélhessek e föld muló kincsén
S egykor bátran zörgethessek a mennynek kilincsén.*

65.

D. „Egekből eredett“ stb. szerint.

Jőjj el, oh Jézusom! ne késedelmezz,
Látogass meg engem és rám figyelmezz;
Vigaszom, örömem, kincsem és mindenem,
Jó Istenem! jőjj el legkegyesebb és legszerelmesebb,
Szerelmedtől égek, érted élek.

Engedd kegyelmesen, hogy birhassalak,
Mint mennynek királyát, hűn szolgáljalak.
Neked, oh Jézusom! szivemet megnyitom,
Add kezedet, hogy azt érinthessem csókkal illethessem,
Szivedet szivemhez kötözhessem.

Ne utáld meg, Jézus! szegény szolgádat,
Fordítsd hozzám, kérlek, te szent orczádat;
Mert igen szeretlek, mindenütt kereslek,
Szép Jézusom! betöltöm kedvedet, félem törvényidet,
Csak nyújtsd kegyelmedet, én Krisztusom!

Jőjj el, oh Jézusom! és látogass meg,
Jőjj el, siess hozzám és vigasztalj meg.
Jőjj el szerelmesem, jőjj el én édesem,
Szent Jegyesem! ha neked szolgálok s világtól megválok
Oh légy menedékem üdvösségem.

66.

Hajnal hasadtával felébredék
Első szavam Jézus dicsértessék,
Felvirradásomért hálát adok,
Istenemnek buzgó imát mondok.

Azonban megkondul az érczharang,
Szivemből igy felel rá a viszhang:
Üdvözlégy Mária! az Ur veled,
Áldott kit hordozott szüz kebeled.

Jézus szent fiadat kérd érettem,
Vezérelje e nap minden léptem.
Ha a sötét éjben őrzőm vala,
Legyen ma is velem szent angyala.

Ne engedjen a bűn utján járni
Sem halálos bűnnel sirba szállni,
Hiszen én is teremtménye vagyok,
Az ő kegyelmei pedig nagyok.

Alkotóm, teremtőm édes atyám!
Engedd szent utadon futni pályám.
Hogy majd egykor mennyben szüz Anyáddal,
Áldhassalak dicső angyaliddal.

Lelkemre vigyázó szent angyalom,
Ha már rád bizott a nagy hatalom,
Kérlek légy mellettem hív őrangyal,
Mig felvirrad ama dicső hajnal.

67.

Bozóki 204. l.

Jézus égő szent szeretet, hozzád az én lelkem siet:
Mivel vonzod és enyhited, a búba merült szivet,
Jézus édes kivánságom és örök boldogságom!
Bús szivemet hozzád fűzöm, szerelmedet czélul tűzöm,
Mert te vagy vigasságom.

Élő Isten bölcsesége, angyaloknak dicsősége,
Erőtlenek erőssége, tisztaságnak szentsége!
Vigasztaljad, vidámítsad elbágyadott szivemet;
OhJézusom,szent orvosom!hadd legyen oly boldog sorsom
Hogy láthassam szinedet.

Szeretetnek szép oltára, Jézus életnek zöld fája,
Juhaidnak jó pásztora, mennyei világ napja!
Erősítsed én lelkemet, oh erősségnek tornya!
Hajtsd le hozzám szent fejedet, adjad a te kegyelmedet
Szivek fénylő aranya!

Oh uraknak dicső Ura, királyoknak nagy királya!
Jőjj lelkemnek vigaszára, minden örömek tára!
Oh tekintsed hív szolgádat, mutasd meg szent orczádat,
Hogy tebenned örvendhessek veled frigyben hogy élhessek;
Nyisd meg nekem házadat.

Szived piros szent vérével, vérrel folyó szent vizével
Öntözd meg az én szivemet, s tőlem mindent bünt végy el,
Moss meg ama vérrel s vizzel, melyet értünk öntöttél,
Midőn mennyei Atyádhoz, az élet koronájához
Mitőlünk elköltöztél.

68.

Isten! kit magasztal nyugot, dél s kelet,
Telve szent vigaszszal hozzád sietek.
Térdeimre omlok, forró hálát mondok,
Hogy életem folytán volt reám gondod.

Lelkem hozzád sóhajt e szép reggelen;
Csakis téged óhajt nyugodt kebelem,
Világosság Atyja! éltem fényes napja!
Szivemet teszem fel szent oltárodra.

Lelkem menedéke, Jézusom! te légy;
Szived rejtekébe engemet bevégy.

Eletem s halálom kezedbe ajánlom,
Földi s égi üdvöm tetőled várom.

Itt e földön éltünk csak számkivetés;
A mit eddig értünk, legtöbb szenvedés,
E bús föld nem éden, fulánk van mézében,
Tövises a rózsa, bár virúl szépen.

A muló boldogság, mit e föld igér,
Keresztény okosság tudja mennyit ér.
Tudja, nem óhajtja, nagy kincsnek nem tartja,
Tudja, hogy mennyben van az üdv révpartja.

Odafenn virágzik az örök tavasz,
Szivem odavágyik: nincs ott bú s panasz,
De van nagy dicsőség, mennyei örökség,
Mit a jóknak készit az égi Fölség.

Ha kezed kioltja véges létemet;
Ha a sirnak hantja majdan eltemet:
Szentek boldogsága! vigy az üdv honába.
Ez szegény szivemnek egyetlen vágya.

69.

Fölviradt már a szép reggel,
És elmult az éjszaka,
Letekint ránk szeretettel
A mennyei szent Atya.
Az arany nap ismét felkelt,
Ez új napot annak szenteld
Ki semmiből alkotott.

Jézus nevét vedd ajkadra
Es nézz föl az ég felé;
Elméd első gondolatja
Szálljon föl az Ur elé,

Szálljon, mint a tömjénillat
S kit dicsér a hajnal-csillag:
Áldd az egek Istenét.

A viradat fénysugára
Ébresztgetve integet,
Hogy emeld föl szent hálára
Uj erőt nyert lelkedet.
Köszönd meg, hogy jó Teremtőd
Veszélyektől lőn megmentőd,
S őrzött a nagy éjszakán.

Magas égbe feltörekvő
Szent láng égjen sziveden;
Lelked minden jót cselekvő,
Szent szándékkal tölt legyen.
Eletedet ékesítsd fel
Szent reménynyel, élő hittel
S Istent mindig hőn szeresd.

Hogy lelkednek osztályrészét
Egykoron el ne veszítsd:
Földi kincsek keresését
Egiekkel egyesítsd.
Nagy kincs a te kicsiny lelked
S teremtődtől azért nyerted,
Hogy egyedül neki élj.

Kérjed, hogy gondviselését,
Eltedről le ne vegye:
Segélyt küldni, hogy ne késsék,
Könyörülő szent kegye.
Kérdd, hogy védjen minden órán,
Legkivált a végső órán
S igy mennyekbe fölvegyen.

70.

Kapossy É. T.

Hallgass meg, Atyám, mig hálámat zengem,
A múlt éjszakán ki meg őrzél engem.
Mennyei nagy irgalom! hozzád hőn fohászkodom:
Oh légy ma is gyámolóm.

Égbe száll szivem forró ima szárnyán,
Fölkeres híven e napnak korányán.
Legkegyesebb Istenem! kegyelmeddel légy velem
Most és minden léptemen.

Hálát rebegek, véghetetlen Felség!
Hogy gyermekedet haláltól megmentéd;
Mivel igy megtérhetek, nagy köszönet tenéked,
Mérhetetlen szeretet!

Ki adtál időt a felébredésre,
Adj kérlek, időt most a megtérésre;
Az igaz megindulás, szemünkből bő könyhullás
Hoz miránk megjobbulást.

Mentsd meg lelkemet rút szenvedélyektől,
Óvjad szivemet nemtelen érzettől;
Te légy kegyes Alkotóm! örömem és bánatom,
Első s véggondolatom.

Egykor a halál, Istenünk, teremtőnk!
Ha szembe talál, légy akkor megmentőnk;
Tőlünk nagy számot ne végy, magadhoz az égbe végy,
Örök koronánk te légy.

71.

Megnyugtató.

Menny, föld, tüz, viz, levegő, ég, gyöngy, arany és minden kincs!
Mit fárasztjátok elmémet? nyugodalmam addig nincs,
Mig fel nem talállak téged, én Uram! én Istenem!
*Benned nyugszik meg lelkem!
Istenem és mindenem!
Istenem és mindenem!

Jó hírnév, szives barátság, magas rang és tisztség,
S a mit csak a test kivánhat; bőség, öröm s egészség,
Szivem meg nem elégíti, semmi más gyönyörüség.
Benned nyugszik meg lelkem! stb.

Amit itt hallok és tudok kivüled oh Istenség!
Mind az háborgó lelkemnek csak gyötrelem és inség,
Ami jó van e világon, nélküled az semmiség;
Benned nyugszik meg lelkem! stb.

Akármint hányjam elmémet, akármit gondoljak,
Akárkihez folyamodjam, vagy mint a madár szálljak:
Nincs mód, hogy másban szivemnek nyugodalmat találjak
Benned nyugszik meg lelkem! stb.

Azért távol legyen tőlem a világ dicsősége,
Istenem! egyedül te vagy lelkem gyönyörűsége,
Te nálad nélkül az élet a szív keserüsége:
Benned nyugszik meg lelkem! stb.

Jer édes vigasztalásom, Jézus szent keresztfája!
Jer egyetlen reménységem és üdvösségem ára!
Te vagy hol a háborgó szív nyugodalmát találja.
Benned nyugszik meg lelkem! stb.

71.a.

Dall.: „Mondj naponként" stb. szerint.

Isten kinek fölségétől, függ ég s föld épülete,
És bölcs elrendelésétől, éj után nap kelete,
Áldom gondviselésedet, amelylyel megtartottál
Es engem teremtményedet, e napra virasztottál.

Minthogy te általad élek én csekély por, semmiség,
Mindent csak tőled reménylek, véghetetlen Istenség!
Kérlek, add szent malasztodat, hogy a bűnt kerülhessem,
Es te szent akaratodat mindenben követhessem.

Adj erőt kötelességim, hű teljesítésére.
Es szent áldást kezdeményim jó véghezvivésére,

Jó szándék tegye becsessé itt mulandó dolgomat,
S az Ur előtt érdemessé minden mozdulásomat.

Elmém minden gondolatját te vezéreld Istenem!
Szivem minden mozdulatját Teneked föl szentelem,
Fáradságos életemet, min annyit szomorkodom.
S életemmel mindenemet Fölségednek áldozom.

72.

Bizalom Istenben.

Mindeneknek Alkotója!
Ki a földet és eget
Létrehoztad, mindenekben
Látjuk Istenségedet.
Ami él egész világon,
Erzi nagy hatalmadat,
Most azért velünk imádjon,
Minden sziv az ég alatt.

Fölségednek gondolatja
Szivünket emelje fel,
S lelkünkből a csüggedésnek
Aggodalmit üzze el.
Es mikor megszáll a sok gond,
Oh Atyánk, nyújtsd kezedet;
Téged ismervén s magunkat,
Kövessük intésedet.

Távol minden kétkedéstől,
Benned bízunk jó Atyánk!
Mert habár itt minden elhagy,
Te gondot viselsz reánk.
Azért szivesen viseljük
A viszontagságokat,
Látva mindenkor azokban
Üdvre intő jobbodat.

Gazdagságért nem sóvárgunk,
Csak adj megelégedést,
És szaggasd ki szíveinkből
Az irigy vetélkedést;
Hogy mindenkit boldogítva,
Mint igaz testvéreket,
Egyesítsen a szünetlen
Lángal égő szeretet.

És ha a végóra eljő,
Te légy a vigasztalás,
Hogy ne legyen iszonyú vég,
A halál csak változás,
S ha szemünk már elsötétül,
S nem szólhat a hűlt ajak
Mondja elhaló fohászunk:
Isten! végczélunk te vagy.

73.

Nagy Isten! áldva tégedet,
Szivből hálát adunk neked:
Hogy e napodnak reggelét,
Nekünk megérni engedéd.

Uj kegyelemnap ez nekünk,
S azért adád azt Istenünk!
Hogy elhagyván a vétkeket,
Méltán dicsérünk tégedet.

Te munkásságra alkotál,
Midőn testet s erőt adál;
Add, hogy dolgozzunk szivesen,
Munkánkon áldásod legyen.

Uram! előzd meg és vezesd,
Jószándékunkat és kövesd,
S ha tetté lesz, végezze azt,
A tőled származott malaszt.

Ha estre hajlik életünk,
Uram Jézus! maradj velünk.
Nem éri azt veszedelem,
A kit te védesz Istenem!

S ha jő végóránk, el ne hagyj,
Ki az igazság napja vagy.
Nem rettent sirunk éjjele,
Ha virrad e nap reggele,

Engedd virradjon oh Atyánk!
Az üdvözülés napja ránk,
Ki itt áldás vagy s irgalom,
Légy egyszer égi jutalom.

Esti énekek.

1.

A nép ajkáról

Adjon Isten jó éjszakát.
Küldje hozzánk szent angyalát.
Terjeszsze ránk szent áldását,
Bátorítsa szivünk álmát.

Mennyi csillag van az égen,
Mennyi fűszál van a földön;
Jézus annyiszor áldassék,
Szűz Mária tiszteltessék.

Jézus és kegyes szűz anya!
Szent József dicsőült atyja;
Ez éjjel védelmezzetek,
Minket híven őrizzetek.

Hogy a midőn nyugszik testünk,
Jelenléteteken lelkünk,
Örvendezzen és vigadjon,
Szivünk is néktek szolgáljon.

Tiszták legyünk a vétektől,
Mentek minden veszélyektől
S reggel megújúlt erővel,
Szent nevetekben keljünk fel.

2.

Hálát adunk te neked édes Istenünk,
Szent ájtatosságunkat már bevégeztük.
Oh adj csendes jó éjszakát,
Vigasztald bús szivünk álmát.

Szent nevedben híveid hadd nyugodjanak,
Mint az alvó kis Jézus álmadozzanak.
Oh adj csendes jó éjszakát,
Vigasztald bús szivünk álmát.

Orangyalunk az éjjel reánk vigyázzon,
Hogy a gonosz hatalma nekünk ne ártson.
Oh adj csendes jó éjszakát.
Vigasztald bús szivünk álmát.

A holnapi szép napra, hogy felvirradjunk,
Uj szivvel Isten téged buzgón imádjunk.
Oh adj csendes jó éjszakát,
Vigasztald bús szivünk álmát.

Oh szerelmes szűz anyánk tárd ki karjaid,
Oltalmazd minden bajtól magyar fiaid,
Oh adj csendes jó éjszakát,
Vigasztald bús szivünk álmát.

Mennyország szép csillaga ragyog felettünk,
Hogy fényednél te hozzád mennybe mehessünk
Oh adj csendes jó éjszakát,
Vigasztald bús szivünk álmát.

Az Oltáriszentségről.

I.

Szentség kitételkor.

(A nép ajkáról.)

Áldunk tégedet, oh angyali eledel!
Ugy, mint nagy Ur Istent, az emberségeddel.

Tantum ergo.

Azért ezt a nagy szentséget
Leborúlva imádjuk,
Teste s vére a Krisztusnak
Mert itt vagyon jól tudjuk,
Ha elménkkel meg nem fogjuk,
Hitünkkel megfoghatjuk.

Genitori.

Az Atyának és Fiúnak
Dicséret és tisztesség,
Szentlélekkel egyetemben,
Áldás örök dicsőség,
Háromságban egy szent Istent
Áldjon minden nemzetség.

II.

Első áldásra.

Imádunk oh angyali eledel,
Krisztus Jézus testeddel s véreddel.
Borúlva imádunk,
Kenyér szinben áldunk,
Igaz Istenünknek vallunk.
Áldj meg kegyelmeddel,
Isteni erőddel,
Táplálj testeddel s véreddel.

Második áldásra.

Égből szállott mennyei áldozat,
Hozzád járul ezen kisded nyájad,
Hogy Istenségedet,
Ugy emberségedet,
Imádja szent fölségedet.
Dicséret s dicsőség
Neked, égi fölség,
Háromságban egy Istenség.

Első áldásra.

Áldunk téged, oh angyali kenyér,
Váltságunkért adatott drága bér!
Szent vagy, szent vagy, szent vagy,
Te mindennél szentebb vagy.
Légy áldott e szentségben,
Elrejtve kenyér szinében.

Második áldásra.

Kérünk téged, irgalmas nagy Isten!
Szükségünkben hallgass meg kegyesen,
Szent vagy, szent vagy, szent, vagy,
Te mindennél szentebb vagy.
Légy áldott e szentségben,
Elrejtve kenyér szinében.

Szent vagy Uram! szent vagy,
Mindennél szentebb vagy,
Jézus kenyér színében,
Az oltáriszentségben.

Térdet s fejet hajtok,
Neked áldást mondok!
Mert hiszem, hogy valóban,
Vagy e szakramentomba.

Tebenned reménylek,
Szivemből szeretlek,
Készebb vagyok meghalni,
Mint ellened véteni.

Méltatlan szivembe,
Szállj be lelkembe
Holtig szolgálatodra,
Kötelezem magamat.

Ur Jézus el ne hagyj!
Mert Üdvözitőnk vagy,
Benned bízom örökké
S mindörökön örökké.

Nagymise énekek az Oltári szentségről.

1.

Kezdetre.

Itt a szent hely, itt imádlak,
Oltári drága szentség!
Itt vagy jelen, csodaképen,
Oh isteni nagy felség,
Térdre omlok, leborulok,
Adj áldást rám,
Istenem édes Atyám!

Irgalomért esedezem,
Hallgass meg kegyes Atya!
Tehozzád tér és szivből kér'
Ime most a por fia.
Engeszteljen, békéltessen
Ez áldozat,
Melyet a pap bemutat.

Az angyali énekre.

Nagy dicsőség néked Atya,
Áldott Fiú s Szentlélek!
Hőn dicsérlek, mig itt élek,
Mig tehozzád nem érek.
Oh nagy szentség, szent vendégség!
Áldattassál,
Örökké imádtassál.

Hiszekegyre.

Hiszem, hogy itt e szentségben,
Van Jézus teste s vére;
E szent test s vér lőn kegyes bér,
Váltságunknak nagy bére.
Oh Jézusom, szent orvosom!
E hitemben,
Boldogíts életemben.

Felajánlásra.

Édes Atyám, jó Teremtőm!
Előtted az áldozat,
Buzgó szivvel élő hittel,
Melyet szolgád bemutat.
Magas mennyből, szent székedből
Nézz le rája,
Egek dicső királya!

E kenyeret és e szinbort
Bűneimért oh fogadd;

Mert ezekben leplezetlen
Magát adja szent fiad.
Irgalmadba, jóvoltodba,
Kegyes Isten!
Ez áldozat segitsen.

Szent-szent-szentre.

Szent vagy Jézus, én Megváltóm!
Ezt éneklem szivemből;
Szentnek vallak, magasztallak,
Mig ajakam meg nem hűl;
Sőt ha lelkem részt vesz mennyben,
Ott is zengem:
Szent vagy, édes Istenem.

2.

A mise kezdetére.

Esünk zsámolyodhoz, nagy istenség!
Jövünk oltárodhoz, rejtett Fölség!
Élő tömjént gyújtunk szentségednek,
Szivet s lelket nyújtunk Fölségednek.

Megvettél nagy áron, mert szived nagy;
Most is ez oltáron hív gyámunk vagy.
Zengünk hát elrejtett szent testednek
S értünk váltsággá lett szent vérednek.

Az angyali énekre.

Oh mennyből küldetett élő kenyér,
Oh szűzből vétetett szent test és vér!
Fény a te szent széked, zsámolyod ég,
Dicsőség tenéked kezdet és vég.

Hiszekegyre.

Oh te végetlen nagy ember s Isten!
Hiszszük, hogy jelen vagy e szentségben.

Ezt hinni nem félünk erős hittel,
Mert a mit szemlélünk, való s nem jel.

Felajánlásra.

Vedd Atyánk jó kedvvel a mit adunk,
És papod kezével bemutatunk;
Testté lesz ezentúl ez a kenyér,
E bor szent igédtől lesz igaz vér.

Jézusod testének szenvedését
Bevevéd vérének csepegését,
Ez lett mi szivünk ujulása
És gyarló lelkünknek gyógyulása.

Szent-szent-szentre.

Angyalok szépsége! zengjük szent, szent,
Szenteid szentsége! csak te vagy szent;
A szent is csak ugy szent, ha benned él,
A szennytől csak úgy ment, ha téged fél.

Urmutatás után.

3.

Most az Urnak drága teste, fölemelve láttatott,
Most az Üdvözitő vére imádásra jelt adott;
Előtte hát leboruljunk, alázattal térdre hulljunk;
Zsámolyához járuljunk, s imát áldozzunk.

Bár kenyér és bor színében szent titokkal rejtezik,
Azért ember áldd szivedben rólad nem feledkezik;
Mert egészen teste s vére megváltásunk drága bére,
Itt most nyilván van velünk, kegyes Istenünk.

Oh tekints hát népeidre e siralom völgyébe,
Nézz le árva híveidre e nyomornak ölébe.
Oh bocsásd meg vétkeinket, a mi gyarló tetteinket;
Vigy fel egykor honodba mennyországodba.

4.

Az Urnak szent teste mutattatott fel,
Összetett kezekkel ezt imádnunk kell.
Igaz Isten s ember, Jézus! üdvözlégy,
Örök kegyelmedbe mindnyájunkat végy.

A váltság kelyhe is fölemeltetett,
Melyben Krisztus vére megszenteltetett;
Jézus oldalából kifolyt viz és vér:
Szomjuhozó nyájad hűvös forrást kér.

Oh Isten Báránya! vedd el bűnűnket,
Szent tested s véreddel tápláld lelkünk;
Szenvedésed árát, add, érdemeljük,
Örök jutalmunkat mennyben megnyerjük.

5.

Ez eleven kenyér most szállott az égből,
Mely alakját vette a Szűznek méhéből.
Szemlélheted az oltáron,
De imádd is legfőbb módon,
Mert ez drága nagy szentség.

Nem puszta kenyér ez, hanem Krisztus teste,
A bor szine alatt valóságos vére,
Mert ezt Krisztus maga mondja,
Szent Jánosnál bizonyítja,
Eskűvéssel állítja.

Add ránk malasztodat, oh ártatlan Bárány!
Ki minket megváltál szent véred nagy árán;
Hogy ez áldott szent kenyérben
Részesűlvén méltóképen,
Lássunk egykor az égben.

6.

Most lett a kenyér Krisztus testévé,
Most vált a szinbor Jézus vérévé.
Test már a kenyér, a bor igaz vér,
Ezt hiszem, bátor elmémbe nem fér.

Itt az Istenség az emberséggel
Im megegyezett nagy szövetséggel,
Ebben reménylek, valamig élek
Ebben erősíts Jézusom kérlek.

Itt azon test s vér felmutattatott,
Mely a keresztfán értünk ontatott;
Oh nagy szeretet! érted mennyit tett,
Valld meg hát, bűnös, miért nem szereted?

Ezt a számtalan vétkek okozták,
Szeretetemet, tőled elvonták,
De már szivemből, igaz lelkemből,
Bánom azokat teljes erőmből.

7.

Oltárra nézz! hogyha nehéz
Bűnnel meg vagy terhelve.
Ott a bárány! vére árán
Ki megváltott szeretve.
Éltet most is szent testével,
Itat kiontott vérével;
Menj hozzá, de tiszta légy,
Hogy kárhozatot ne végy.

8.

Most nyomorúlt szolgád
Folyamodom hozzád
Ajánlván magamat kegyelmedbe;
A ki nem lát s hiszen,
Mondád, boldog leszen.

Itt és a mennyországban él kedvedbe.
Itt jelenlétedet,
Hiszem fölségedet,
A mit meg nem foghat érzékenység.
Jézus! abban igéd az erősség.

Hódolva szivemet
S bűnbánó lelkemet,
Teneked oh Jézus! feláldozom;
Értünk ember lettél,
Asztalt készítettél;
Kegyes voltodat magasztalom.
Angyali vendégség,
E titkos nagy szentség,
Melynek vételére az méltatlan,
Kinek szive s lelke tisztátalan.

Oh Jézus! vendégem,
Nagy gyönyörűségem,
Ki hozzám szállottál szerelmedből,
Ne nézd rossz éltemet,
Gyógyítsd meg sebemet,
Töröld el vétkemet kegyelmedből,
Most fogadást teszek,
Már hozzád hív leszek,
Lelkemnek kegyelmezz, oh Jézusom!
Mennynek s földnek Ura, légy orvosom.

Váltságunknak ára!
Kereszt halálára
Értünk szelid bárány, emeltettél,
Atyádnál szószólónk
Kegyes közbenjárónk
Szent véred s halálod által lettél.
Az itélet napján,
Legyünk atyád jobbján,
És a mennyországban szemlélhessünk
Örökön örökké dicsérhessünk.

9.

Mennyben udvarló angyalok! jertek e szent oltárhoz,
Kerubimok, szerafimok, szűz Mária fiához,
Ki kenyér és bor színében
Rejtve van e szentségben.

Eledelül osztogatja drága szent testét s vérét;
Hogy a bűnös feltalálja általa üdvösségét.
Ki ehhez fér, boldog ember
Mert örök életet nyer.

Zsámolyához kegyelemért boruljunk e Fölségnek;
Kérjük őt nagy szerelmeért, legyen véde lelkünknek.
Hiszen Ő az igaz pásztor,
Ki vele van, az bátor.

Ez a kálvária hegyén minden cseppjét kiadta,
Könyörült a világ bűnén s végrendeletben hagyta,
Hogy e testtel ki méltán él,
Kárhozattal az nem fél.

Ime! itt van ez oltáron, rejtve kenyér s bor szinben;
Ki megváltott oly nagy áron, im itt van e szentségben.
Bűnös lelkek! ide jertek,
Itt üdvösséget nyertek.

10.

Ave salutis hostia.

Bogisich szerint.

Üdvözlégy, üdvösséges ostya,
Isten tiszta anyjának Fia,
Mert tégedet hitben látlak,
Igaz Istennek vallak.

Mert te vagy az én Üdvözitőm,
Mind e világnak Megváltója,
Igaz Istennek egy Fia,
Ki keresztfán meghala.

Mikor a pap az igét mondja,
Megszünik a kenyér állaga,
És leszen teste és vére,
Ki érettünk szenvede.

Nagy Isten! téged dícsér lelkem,
Dicséneket zengedez szivem;
Áldassál teljes Háromság!
Igaz Isten, uraság.

11.

Oh mily kegyes az Ur Szive, az Oltáriszenségben!
Mily mélységes csoda míve a kenyér s borszinében!
Nem érti azt angyali értelem, e szentségben mikép vagyon jelen;
De isteni bizonyíték, gyámolja a sziv hitét.

Itt az Isten szent kenyere Krisztus teste és vére;
Fiainak eledele, lelkünk drága nagy bére.
A kinek szent irgalma végtelen, a láthatatlan Isten van jelen;
Az egekből ad kenyeret, ezzel éltet mert szeret.

Szeretettel teríti meg asztalát az Ur itten;
Vérét adja híveinek, hogy szent lángra hevítsen.
Élvezni az Urat oh jőjjetek, egyesűlni akar Ő veletek;
Megváltónk itt és nem biránk, vérharmatját hinti ránk.

Bőnök rabja! ne féld, ne fusd, mert nagy az Ő jósága;
Fogadd be Őt, mint Zakeus, te is szived házába.
Hogy keblére borulj későn korán, mint szent János a végső vacsorán,
Teneked is megengedi, mert lelkedet szereti.

Bízalommal lépek eléd egek dicső Királya!
Elzárkozott keblem feléd ajtaját im kitárja.
Én is a te teremtményed vagyok, szánj meg engem szegény lelki vakot;
Oh Jézusom, Dávid fia! légy üdvömnek szent díja.

12.

Kapossy É. T.

Oh egeknek nagy királya, fölséges Urunk!
Mint irgalmat kérő árva, arczra borulunk,
Bár nem látunk oh szent Isten! hogy jelen vagy hiszszük itten.
Oh jertek hív lelkek, porba boruljatok, itt Istentek.

Mily csodásan szeret minket édes Jézusunk!
Megbocsátva bűneinket, Ő lőn orvosunk.
Orvosságúl magát adja, beteg lelkünk gyógyítgatja.
Oh jertek hív lelkek, porba boruljatok, itt Istennek.

A jászolyban testvérünk lett, a nagy Uraság;
A keresztfán kezesünknek áldozta magát.
Nagy irgalma itt nem szünt meg, az oltáron ételünk lett,
Oh jertek hív lelkek, porba boruljatok, itt Istentek.

Éhezőknek testét adta, a legjobb barát,
Szomjasoknak átnyújtotta, vére poharát.
Angyaloknak szent mannája, a halandó lényt táplálja,
Oh jertek hív lelkek, porba borúljatok, itt Istentek.

Üdvösséges drága ostya! légy te fegyverünk,
Melyben testét s vérét osztja édes Istenünk!
Ellenünknek száma sok s nagy, adj erőt a harczosoknak.
Oh jertek hiv lelkek, porba boruljatok, itt Istentek.

Ajtaját nyisd meg szivednek e szentség előtt;
A ki lelki ételed lett, oh fogadd el őt.
Szeretetnek nagy csodája, üdvösségünk szent oltárra!
Oh jertek hív lelkek, porba boruljatok, itt Istentek.

Gyöngesünk gyámolítsad, hősök kenyere!
Egyebütt nem éled, itt csak, lelkünk ereje.
Oh jegyezz el mindörökre, a mennyei örömökre.
Oh jertek hiv lelkek, porba boruljatok, itt Istentek.

13.

Dall.: „Üdvözlégy óhajtott“ stb. szerint. *(Kovács M. I. 43. l.)*

Oh szeretet nagy munkája,
Drága szentség hit csodája
Árva földünk menedéke,
Bűnösöknek reménysége.

E kenyér s bor szent test, szent vér,
Bár elménkben ez meg nem fér;
De elég, ha Jézus mondja,
Hitünknek nincs többre gondja.

Századossal mondjuk itten:
Ez valóban igaz Isten!
Itt a mennyből szállott jóság,
Az orvos és az orvosság.

Puplikánus bánatával
Verjük bűnös szivünk által;
Két szemünk ha könnybe fürdik,
Hozzánk hajol egész földig.

Oh nagy Szentség! te légy pajzsunk,
Te könyörűlj, kérünk rajtunk;
Óvj vérontó fegyverektől,
Zabolátlan érzelmektől.

Ne hagyj el, mig élünk itten,
Tarts meg minket a szent hitben,
Hogy mig élünk, neked éljünk,
S egykor hozzád mennybe érjünk.

14.

Viz Z.-től. Dall.: „Ez nagy szentség valóban“ stb. szerint.

Imádunk e szent helyen
Hol számunkra vagy jelen,
Bár hozzád nem vagyunk méltók,
Üdv és kegyelem!

Itt az Isten trónja van,
Itt lakik ő boldogan.
Az oltárnak zsámolyánál
Szent óhaj fogan.

Bár dicsérnők mindig őt,
A felségest, a dicsőt,
Aki értünk magát adta,
Mint hű szeretők.

Im' közöttünk lakozik,
Szive mindig nyitva itt,
Ha elmondjuk panaszunkat,
Türni megtanít.

Az oltár szekrényében,
Jelen van ő egészen,
Bár színek alá van rejtve,
Él kegyelmében.

A bús sziv hozzá siet,
Nála lel csak enyhelyet,
Melyet a bűn meg nem ronthat,
Föld el nem vehet.

Ó irgalmas! légy velem,
Édes Jézus, mindenem!
Az oltárnál add szerelmed,
Mely hozzád vigyen.

15.

Kovács M. II. k. 93. l.

Oh szeretetnek csodája! kit várasz ez oltáron?
Engemet, kit a bűn fája kimentett nagy áron.
Nem nyugszik, Uram! kegyelmed,
Mert özön a te szerelmed,
Elveszni nem enged.

A keresztfán esedeztél, hogy engem szabadíts;
Itt e szinekbe rejteztél, hogy engem boldogíts.
Már itt a csoda csodát ér,
Melyeket az ész föl nem ér,
Csak a szent hit igér.

Meg van a bor és kenyérben a külső szin és íz,
De rejtezik mindenikben az ontott vér és viz.
Jézus ez tehát nem kenyér,
Nem bor a bor is, hanem vér,
Lelkünkért ontott vér.

Hajdan öt árpakenyérrel ötezret tápláltál,
És az elhullott zsengével csodát ujitottál.
Itt csak egy kenyér van készen,
Mind eszünk s marad egészen,
Mert ember és Isten.

Itt ezernyi földi népek jönnek oltárodhoz;
Lelkeiknek enni kérnek, esvén szent lábadhoz.
Asztalodon együtt esznek,
Mindenek egészen vesznek,
Osztályra nem tesznek.

Oh te, hallatlan csodádból fűzött gyöngykoszorú!
Hozzád minden nyavalyákból kiált a szomorú.
Csak tebenned a reménység,
Hozz nekünk üdvöt nagy szentség,
Isten és emberség.

16.

Dal.: „Előtted Jézusom“ stb. szerint.

Oh jőjjettek hozzám, kik terhelve vagytok,
Kik a kereszt alatt panaszra fakadtok.
Az én vérem ital, az én testem étek;
Jézus maga mondja: vegyétek s egyétek.

Fölbátorít, Uram! szavad édessége.
De rettent éltemnek sok undok vétsége;
Oh hogy vezesselek én be hajlékomba?
A ki szent szivedet megsértem gyakorta.

Bár ugy fogadhatnám az egekből jöttet,
Mint anyja fogadta tiszta szivvel őtet;
Bár ugy örvendeznék az én lelkem már most,
Mint anyja méhében keresztelő János.

Oh Uram! én vagyok leggyarlóbb vendéged,
De ne vess el engem sok rútságom végett;
E szentség a lelki sebeket gyógyítja,
A hitet és reményt bennünk gyarapítja.

Hiszen te teszed a méltatlant méltóvá,
A vétekkel terhelt bűnöst szentté s jóvá;
Mosd ki kötösömet, hogy legyen szép tiszta,
Lelkem koronáját, Jézusom! add vissza.

Itt vagy már szivemben, én édes Teremtőm!
Add bő malasztodat, légy a bűntől mentőm;
Ah hogy ha te leszesz az én szent istápom:
Lelkem elleneit majd megfutni látom.

Te magad mondottad, mennyei Fölséges!
Az én terhem könnyű, az én igám édes;
Add, hogy úgy viseljem s ugy szolgáljak néked,
Hogy elnyerjem mennyben a nagy örökséget.

17.

Dall.: „Hol vagy én szerelmes“ stb.

Porba hullok, Uram! oltárod előtt,
Hogy imádhassalak, adj lelki erőt;
Hiszem, hogy jelen vagy e szentségben.
Éppen ugy miként a magas égben.

Ámbár nem látok mást, mint csak kenyeret.
De már Isten szava hangzott a felett;
Ki a nagy világot teremtette,
Annak szent igéje testté tette.

Betlehem sem látott mást, mint kisdedet,
Golgotán is kín közt ember szenvedett;
Ott csillag vallá őt Istenének,
Itt a nap, mint Urát, könnyezé meg.

Valamint hirdette a jászoly s kereszt,
Hogy minket, oh Jézus: mily forrón szeretsz
Ugy hirdeti itten szent oltárod,
Hogy szivedet most is felénk tárod.

Imádom, Jézusom! Istenségedet,
Imádom, Jézusom! tested s véredet.
A mennyi csillag van a szép égen!
Ádlassál annyiszor e szentségben.

18.

Orvendjetek buzgó lelkek! leszállt az ég Istene;
Hajtsunk térdet, ide jertek, itt az élet kútfeje.
Nézzetek föl az oltárra, ott az Isten szent báránya!
Oh hatalmas égi Felség, kit elrejt e titkos szentség:
A bűn ellen légy mentség, a bűn ellen légy mentség.

Szereteted szent emléke, Jézus! e nagy s mély titok;
Itt a bűnös menedéke, kinek szived megnyitod.
Jézus, lelkem boldogsága! térj be szivem hajlékába.
E szentségnek bő malasztja, ha szivemet elárasztja,
Könyemet kifakasztja.

Trónod előtt esedezve, im a porba borúlok;
Bizva örök kegyelmedben, lelkemben megújúlok.
Egy az, mire buzgón kérlek: engedd, hogy én neked éljek
Szent malasztod bőven adjad, hogy tőled el ne szakadjak
S karjaid közt maradjak.

Segíts, hogy mig élek itten, bűnnel meg ne sértselek;
Parancsidat teljesitsem s mindig méltán vegyelek.
Krisztus drága piros vére! mosd lelkemet hófehérre,
Hogy egykor, ha jő halálom, választottid közt találjon
S lelkem hozzád felszálljon.

19.

Kapossy É. T.

Szent oltárodnak zsámolyára húllva,
Imádunk téged, rejtett Istenség!
Ki által, bűn mocskából megtisztulva,
A menny örökje lett az emberség:
Mint Isten-ember: teljes váltságunkért
Halálra szántad drága testedet;
Mint béke áldozat: boldogságunkért
Örömmel ontád piros véredet.

De ah, nemünkhöz irgalmas szivednek
Nem volt elég e véres áldozat,
Honába megmaradni hű népednek,
Kivántál kenyér- és borszin alatt,
Hogy asztaloddal gyönge lelkeinket
Az üdvösséges jóban részesítsd
S véreddel mosván újult sebeinket,
Szivünket szent véreddel egyesítsd.

Oh fogadj minket, Jézus! oltalmadba,
Ha vágyaink gonoszra vonzanak;
Vedd kérlelő lelkünket irgalmadba,
Ha gyarló lábaink megbotlanak,
Add, hogy mig élünk, teljes jámborsággal
Tisztelvén e fölséges titkodat:
Mennyekben szünhetetlen buzgósággal
Hálájuk végtelen jóvoltodat.

20.

Dall.: „Oltárra nézz“ stb. szerint.

Szent angyalok, égi karok,
Kik ott laktok menny égben,
Hódolatot mutassatok
Jézusnak e szentségben.
Itt van teste, vére s szive,
Ide fusson minden híve,
Imádja őt örökké,
Mindörökön örökké.

Az ég, a föld, a hegy s a völgy
Hódoljon szent szivének;
Szép csillagok ragyogjatok
Jézus drága testének.
Minden népek és nemzetek!
Neki hálát rebegjetek,
Áldjátok őt örökké,
Mindörökön örökké.

Ki mint a nap, felhő alatt,
Rejlik kenyérszinében;
Hő kegyelet, mély tisztelet,
Annak e nagy szentségben.
Őt, ki köztünk itt lenn lakik,
S velünk marad a végnapig
Magasztaljuk örökké,
Mindörökön örökké.

Én alkotóm, én üdvadóm!
A bün ellen oltalmazz;
Benned bízom, boldogítóm,
Ha vétkezem, irgalmazz.
Hogyha volna ezer szivem,
Mindannyival, Jézus! hiven
Szeretnélek örökké,
Mindörökön örökké!

21.

Bozóki 171. l.

Oh Jézus, Jézus, oh édes Jézus! e szentségben imádlak,
Mint ember s Isten jelen vagy itten, bár szemeim nem látnak.

Oh Jézus, Jézus, oh édes Jézus! sz. Szive e szentségben!
Gazdag kincstárod ime kitárod szereteted teljében.

Oh Jézus, Jézus, oh édes Jézus! áldott teste s vére!
Drága vendégség, mennyei szépség, lelkem örök nagy bére!

Oh Jézus, Jézus, oh édes Jézus! égi javak adója!
Minden vágyamnak, kívánságomnak te légy irányadója.

Oh Jézus, Jézus, oh édes Jézus! szivem el van fásulva;
Táplálj testeddel éleszsz véreddel, s lelkem meg lesz ujulva.

Oh Jézus, Jézus, oh édes Jézus! szivem majdnem elolvad;
Zárj be kegyedbe, szivem szivedbe szent vágygyal megcsókollak.

Oh Jézus, Jézus, oh édes Jézus! mily jó vagy, azt itt látom;
Ha lankadóban leszek a jóban: légy gyámolóm, istápom.

Oh Jézus, Jézus, oh édes Jézus! tiszta szivből szeretlek;
Mint tanitómat, jó megváltómat minden ütt hiven követlek.

Oh Jézus, Jézus, oh édes Jézus! sz. szive e szentségben!
Te légy mentségem, uti költségem s koronám fen az égben.

21a.

Oh szerelmes Istenem! szemeim rád függesztem,
Aki méltó nem vagyok, hogy szinedhez járulok.

Lefüggesztett szemekkel, összekulcsolt kezekkel,
Istenségedet kérem, hogy bocsássa meg vétkem.

Bűnös lelkem erősitsd, imádásodra hevitsd,
Angyaliddal őriztesd és a bűntől védelmezd.

Oh örök mindenható Isten! oh bölcs alkotó!
Teremtésed remekét védjed s ápold gyermekét.

Ime földig borulva, istenséged imádva,
Kérlek, hogy szent fényeddel, fedj be szent kegyelmeddel.

22.

Kapossy E. T.

Oltári nagy szentség! te vagy erős várunk.
Istápot Istenség, csak tetőled várunk.
Emberekben nincs segítség,
Bajainkban te segíts;
Ég, fölséges nagy szentség.

Hol szent István s László jóban tündököltek,
Nyomuk hol még látszó: áldd meg e szent földet.
Ne felejtsd el mindörökre,
Hogy Mária szép örökje,
Pannonia földje.

Egykor ős hazánk volt a szent hit bástyája;
Az égig fellángolt áldozát oltára.
Mint martirnak, szive vére
Omlott a hit védelmére.
Áldd meg Krisztus vére.

Egyetértes lelkét add meg Jézus! kérünk;
Rút egyenetlenség ne fogyaszsza vérünk.
Szünjék meg az eretnekség,
Egy asztalnál mind vehessék
Istenünknek testtét.

Legyen mentes földünk vészhalál s inségtől;
Oltalmazd, könyörgünk, háború dűhétől.
Hogy jóval légy s karoddal védd:
E szentségben a magyar nép
Hozzád ájtattal lép.

Hű magyar népednek istápold királyát,
Szennytől védelmezd meg fényes koronáját.
Tarts meg minket békességben,
A hazának szerelmében,
Tested vételében.

Jézus példány képünk, ki hazád sirattad,
Örökbe ki nekünk e szép földet adtad:
Kérünk áld meg e szép hazánkat,
Nagy bizalmunk van iránta,
Ki Izraelt szántad.

23.

Asztalodhoz hisz, nagy Isten! engem,
Szent szavadra remeg szivem s lelkem.
Oh magasság, nagy méltóság!
Közeledni jaj hogy merjek hozzád?
Nagyságodon bámul minden elme,
Szent sem méltó ennyi kegyelemre.

Mint legyek én asztalod vendége,
Én a kinek oly sok s nagy a vétke?
Oh magasság, nagy méltóság!
Közeledni jaj hogy merjed hozzád?
Bűnös vagyok, mint a bűnös vámos,
Szép mennyekzős köntöst adj rám már most.

Vádol engem éltem minden napja,
Áradj meg hát szemem könypatakja.
Oh magasság, nagy méltóság!
Közeledni jaj hogy merjek hozzád?
A bűn rabját tedd szabaddá s jóvá,
A méltatlan szolgát tedd méltóvá.

Te előtted a tiszta sziv kedves
S úgy szeretsz, ha szemünk könnytől nedves.

Oh magasság, nagy méltóság!
Közeledni jaj hogy merjek hozzád?
Mosd meg szivem szent szived vérével,
Oldaladnak kifolyt szent vizével.

Lelkem egész erejével kérlek:
Tedd méltóvá gyarló teremtményed.
Oh magasság, nagy méltóság!
Közeledni jaj hogy merjek hozzád?
Érdemidből, Jézus! adj egy morzsát
S méltó vendég lesz igy bűnös szolgád!

24.

Dall.: „Égi szűz virág" stb. szerint.

Ahány csillag van ott a magasban,
A ragyogó kék égen:
*Annyiszor áldunk, Jézus, megváltónk!
E nagy, e nagy szentségben,

Földön a mennyi porszemet lelni,
Fű s virágot a réten:*

Amennyi számra a légparánya,
A mindenség ürében:*

Hány harmatcseppje húllt a földekre,
S van a hajnal méhében,*

Hány szivdobbanás, hány szempillantás
Volt a világ éltében:*

A napban s holdban hány sugár volt s van,
S lesz mig járnak az égen:*

Hány pillanat van sok századokban,
S percz az örök nagy létben.*

A hány szent, szentet zengnek a szentek,
S az angyalok az égben:
*Annyiszor áldunk Jézus, megváltónk!
E nagy, e szentségben.

25.

Dall.: „Mária drága neve“ stb. szerint.

Üdvözlégy százezerszer imádtassál még többször, Jézusom!
Angyalok eledele mennyből leszállott ige, Jézusom!
E szentségben, kenyér szinben, örömmel magasztallak,
Igaz hitemmel vallak, Jézusom!

Oh angyalok kenyere, lelkünk szent eledele, Jézusom!
Egeknek nagy királya, szüz Mária szent Fia, Jézusom!
Dicsértessél, tiszteltessél, e kisded fehérségben kenyér
és bor szinében Jézusom!

Ki ad tehát oly szivet és szemeinknek könnyet, Jézusom!
Hogy mint nappal és éjjel imádjunk e szentségben,
Jézusom!
Ne hagyj minket híveidet, a bűnbe elmerülni, hanem
neked tetszeni Jézusom!

Hálhatatlan nagy szentség, égből leszállott vendég,
Jézusom!
Előtted leborulunk és buzgón fohászkodunk, Jézusom!
Kérvén, hogy szent tested s véred, érdemesen vehessük, irgalmad érezhessük, Jézusom!

26.

Viz Z.-től. Dal.: „Aldjad ember“ stb.

Édes Jézus, az oltáron
A Te drága szived áldom,
A mely értem nagy kínok közt
Adta vérét,
Hogy szeressük, azt kivánva
Az egészért!

Kit szeretnénk, ha nem Téged,
Te legszentebb, Te Fölséges!
Magasztosabb az egeknél,
Istenember!
Szivtelenebb a sziklánál,
Ki nem kedvel.

Mi közöttünk itt a trónod,
Bár mennyekben vagy Te boldog,
Mint jó pásztor, híveid közt
Akarsz lenni
S égő szivek szentélyében
Megpihenni.

Vágyom a Te tested-véred,
Halni készen mindig Érted;
Többet ér a Te szerelmed,
Egek éke!
Mint a fényes világ minden
Dicsősége.

Jőjj szivembe, bird egészen,
Ki itt lakol e szentségben
S légy vigaszom a bánatban
S a halálban,
Hogy szerelmed az égben is
Megtaláljam.

27.

(Kovács M. II. k. 102. l.)

Meghalok szerelmemben, Jézus érted,
De bánkódom szivemben most előtted;
Mert szivedet bántottam,
Bűnnel bűnt újjítottam.
Szentséges véred ára
Ismét a vétkek tára,
Mert botlottam, mert botlottam.

Amit tisztított véred, beszennyeztem;
Ha vétkem súlyát méred, már elvesztem.
De bánom sok vétkemet,
Kesergem rossz éltemet.
Puplikánussal vallom,
Jobb latorral sokalom,
Tetteimet.

Tudtad, hogy ismét esem e szükségbe;
Azért jöttél, kedvesem! e szentségbe.
Oh legyen e nagy szentség
Vándor létemnek mentség;
Legyen e nagy áldozat
Boszúd ellen boltozat,
Oh szent Felség!

Már ha folyt értem véred, ne kergess el;
Ha már lelkem lett béred, oh ne vess el!
Kér értem emberséged,
Hajoljon Istenséged,
Bár mást mond igazságod,
Győzzön irgalmasságod
És jóságod.

Oh titkoknak mélysége! légy nekem gyám;
Oh gyarlóknak szentsége! hozz áldást rám.
Mentsd, amit véren vettél,
Haláloddal mentettél;
Mivel lelkem nem tiszta
Szent véred letisztítsa
Minden szennyét.

28.

Add neked Jézus szivedet, akarlak szeretni,
Mert az én szivem kedvedet nem tudja keresni,
Hacsak veled nem egyesül,
Ha szivedben nem részesül,
Jézus, én erelmem!

Érettem a szűz méhében te testbe öltöztél,
A kenyér és bor színében eledelem lettél,
Hogy te veled egyesüljek,
És csak téged szeresselek,
Jézus én szerelmem!

Oh csodálatos egyesség! itt van e szent helyen
Az Isten és az emberiség egy személyben jelen;
A mit itt látsz, nem csupa jel,
Hanem angyali eledel,
Jézus teste s vére!

Oh kegyelemnek tengere! érted eped szivem,
Oh angyaloknak kenyere! téged óhajt lelkem;
Tápláljad éhes lelkemet,
Áztassad száraz szivemet,
Jézus teste s vére!

Szerelmes édes Jézusom oltáriszentségben,
Jelenlétedet itt vallom kenyér és bor szinben;
Noha nem látlak, de áldlak;
És a hit által imádlak,
Jézus teste s vére!

Mennyből kilobbant égő tűz! gyulaszd szeretetem,
Érzése legyen tiszta, legyen tiszta lelkem;
Oh ragadd el én szivemet,
Vond hozzá minden kedvemet,
Jézus én szerelmem!

29.

(A nép ajkáról.)

Szived szerelme elhozott e földre,
Hogy megmentenél
Minden lelket a föld terén,
Ki benned hisz, szeret, remél,

S itt gúnyt, szörnyű üldöztetést,
Keresztre fölfeszíttetést
Szenvedtél Istenünk,
Hogy boldogok legyünk.

S midőn műved bevégezéd
S honodba vissza készültél,
Hogy árva ne maradjon itt
Az ember, im, mit rendelél?
A bor s kenyérben önmagad
Szállottál, hogy az áldozat
Ujuljon szüntelen
S közöttünk légy jelen.

S hogy lelki utunk terheit
Viselni könnyűvé tegyed:
Táplálékul hagyád nekünk
Öntestedet és véredet.
Jézus! szerelmed végtelen,
Az ember hogy boldog legyen,
Csak hinni kell neki
Benned s üdvét leli.

Az áldozat mint illatoz,
Isten! tömjénfüst száll feléd;
Hő áldozat illatja ez,
Miként egykor megrendeléd.
A borban és kenyérben itt
Szent tested és véred lakik,
Ha ebből ízlelünk,
Imára gyúl szivünk.

Imádunk, oh hatalmas Ur!
Fogadd el azt a háladíjt,
Mit hő keblének mélyiből
Az ember trónodhoz röpit.
Önérdemid tekintsd, Atyánk!
Áraszd áldásodat reánk
S a földi lét után
Várj az ég ajtaján.

30.

Szűz Mária méhe gyümölcsének.
Kálvária szőlő gerezdjének:
Édes Jézus testének s vérének,
Ajkunkról zeng magasztaló ének.

Csodája az örök szeretetnek,
Mit anya még fiával sem tett meg
E szentségben Krisztus ömlényével
Táplál minket testével s vérével.

Áldott kalász, áldott szőlőtőke,
Melynek e szent test s vér a szülöttje,
Áldott vagy, oh drága Isten anyja!
Tőled eredt mennyei manna.

Áldott az is, aki ehhez járul,
Angyaloknak eszik asztaláról;
Oh én lelkem te is áldott lennél,
Ha őnála kegyelemre lelnél.

Oh Mária! tehozzád menekszem,
Imádd Jézust, fiadat helyettem;
Szerezz nekem szép mennyei köntöst,
Kemény szivem könnyeiddel öntözd.

Édes Jézus! szűz méhnek gyümölcse,
Ki üdvünkért jöttél le e földre,
Kálvária-hegy szőlőgerezdje:
Térdre hullok, im előtted esdve.

Táplálj engem tested mannájával,
Vidámíts föl szent véred borával;
Mig itt élek, kérlek malasztot hozz,
Holtom után ültess asztalodhoz.

31.

Oh szentséges szakramentom!
Felséges nagy méltóság!
Adatott uj testamentom,
Isteni hatalmasság!
Kenyér szinben elrejtezve
Testbe öltözött ige.
Kinek mennyet és a földet
Betölti kegyessége.

Szembefödve leborulnak,
Előtted Kherubimok,
Dicsérnek s fölmagasztalnak
Az áldott Szeraphimok.
Mert a te drága testedet
Áldozatunkra hagytad;
Értünk ontott szent véredet
Hogy igyuk parancsoltad.

Tehát e drága szentségben
Jelen van az Istenség,
Kenyér és bor szine alatt
Valóságos emberség;
Bűnös lelkünket táplálja
Tulajdon szent testével
És kegyesen megkínálja
Drágalátos vérével.

Azért e drága szentséghez
Ájtatosan járuljunk,
Eleven Isten emberhez,
Térden állva boruljunk;
Kérjük, hogy szent testét s vérét
Érdemesen vehessük,
Holtunk után koronánkat
Mennyegben megnyerhessük.

32.

Ez a kenyér, mely az égből
Ez oltárra alá száll,
Véghetetlen kegyességből
Eledelével táplál;
Manna ennek volt a jele,
Test s vér lelkünk eledele.
Ez az élő frigy ládája,
Kegyelmekkel van tele.

Ez a test hát Krisztus teste
Értünk megfeszíttetett,
Ez a vér a Jézus vére,
Keresztfán kiöntetett,
Ki ezt méltán iszsza, eszi,
Örökké él, s bérét veszi;
Véghetetlen nagy szeretet!
Lelkünk boldoggá teszi.

33.

Dall. „Mária szüz anyám kérlek“ stb. szerint.

Ur Jézust, ki leszállt üdvünk végett
Lelkünk most ugy várja, mint vendéget;
De bűneink terhe lesújt földig.
Szivünk mély bánata könnyben fürdik.

Tehozzád kiáltunk, Isten Anyja!
Légy méltatlanságunk gyámolója;
Az van itt elrejtve e szinekben,
Ki egykor ott lakott szűz méhedben.

Ő, ki szűz véredből, vőn vért s testet,
Ki vérével festé a keresztet,
Azt várjuk szivünkbe, mint vendéget,
De remegünk sok s nagy bűnünk végett.

Kit itt jelen lenni hivők vallnak,
Te készitél polyát s jászolyt annak;
A mi szivünket is oh készítsd el,
Töltsd meg szent reménynyel s igaz hittel.

Mennyei seregek, tiszta lelkek!
Istápolásunkra ti is jertek.
Hogy ne vegye senki őt Judással,
E szentségben lelki kárvallással.

Jézus! várva várunk szent örömmel,
Vendégül szivünkbe jőjj el, jőjj el;
Te vagy reménységünk s édességünk,
Te légy boldogságunk s üdvösségünk.

34.

D.: „Szentháromságnak az én életemet" stb szerint

Üdvözölve légy szent hitünk csodája,
Oltári szentség, lelkünknek mannája,
Kegyelem forrása,
Irgalom tárháza,
Oh terített asztal,
Tele rakva malaszttal!

Tövis bokortól ki szólot Mózesnek,
Ki előtt arczra az angyalok esnek:
Ő nagy Ur Isten,
Lakik köztünk itten,
Vigaszt tőle itt vesznek,
A kik hisznek s szeretnek.

Ő, ki emberi alakba öltözött,
Szeret mulatni az emberek között;
Rajtunk csügg szemével,
Édesget szivével,
Szálljon fel hát hozzája
Lelkünk forró imája!

Ki sok bűnünket fölvette vállára,
Súlyos keresztfát vitt a Golgotára,
Ő kéri szivünket,
Ide vár bennünket,
Egyesüljön hát vele
Ő az élet kenyere!

Bűnös Ádámnak késő unokája,
Vétkes Évának gyarló maradványa!
Bánkódva, keseregve,
Bűnös melled verve,
Lépj kegyelmi trónjához,
Rád ezer szent áldást hoz.

Akinek betér szive hajlékába,
Oh mily nagy Urat fogad az házába;
Akinek keblébe Jézusom!
Te mégy be:
A legfőbb jó van azzal,
Kit az ég s föld magasztal.

Ki itten trónolsz, oh mennyei Jóság!
Kinek bölcsője örökkévalóság,
Kinek kegyelme nagy:
Minket oh el ne hagyj,
Neked élünk és halunk,
Te légy a mi gyámolunk.

35.

D. „Dicsérjétek, tiszteljétek“ stb. szerint. *Kovács M. II. K. 98. l*

Üdvözlégy oh drágalátos
Krisztus szent teste!
Áldott légy oh méltóságos
Jézusnak vére!
Üdözlégy élő kenyér,
Eleven szent test és vér!
A ki lettél szenteidnek
Élelem és bér.

Üdvözlégy szelid királyunk,
Irgalmas Jézus!
Sziveinkbe várva várunk,
Vétkünkért ne fuss.
Éltesse szent testeddel,
Eleveníts véreddel,
Hogy viduljon árva lelkünk
Édességeddel.

Üdvözlégy te kéteseknek
Egy reménysége!
Árva földünk és egeknek
Gyönyörűsége!
Emberré lett Istenség,
Istenesült emberség,
Életünk és áldozatunk,
Oh drága Szentség!

Félve lépünk mi elődbe,
Édes Istenünk!
Minthogy estünk rút bűnökbe,
Nincs épség bennünk.
A mi valónknak szépe:
Istenségednek képe,
Tévelygőkkel a rossz útra
Többször is lépe.

De sietünk megtört szivvel
Már hozzád térni,
És előtted tárt kezekkel
Irgalmat kérni.
Zsámolyodhoz járulunk,
Lábaidhoz borulunk,
Föl se kelünk, mig bűnünkből
Meg nem tisztulunk.

Tisztogass ki mocskainkból,
Oh drága Szentség!
Ments ki bűnös vágyainkból,
Irgalmass Felség!

Légy uti társ, légy vezér,
Imádandó test és vér!
Ha kimulunk, add meg, a mit
Szent szavad igér.

36.

Üdvözlégy Krisztus teste,
S kifolyó piros vére,
*Ki vagy jelen e szent helyen,
E drágalátos szent,
Szent, szent szentségben.

Üdvözlégy egek Ura,
Irgalomnak zápora!
*Ki vagy jelen stb.

Üdvözlégy kegyes remény,
Üdvre kelt ékes napfény!
*Ki vagy jelen stb.

Üdvözlégy hív oltalom,
Véghetetlen irgalom!
*Ki vagy jelen stb.

Üdvözlégy nagy áldozat!
Bűn s haláltól oldozat!
*Ki vagy jelen stb.

Oh szerelmes gyámolunk!
Jőjj alá, ha kimulunk.
*Ki vagy jelen stb.

Te fejezd be létünket
És fogadd be lelkünket.
*Ki vagy jelen stb.

37.

Kapossy É. T.

Uram! hittel s szeretettel lépek
Oltár zsámolyodhoz
Szivem s lelkem e szentségben néked,
Mély hódolatot hoz.
Oh én, bűnös szolgád,
Hiszem, mert te mondád,
Hogy jelen vagy, miként ott az égben,
E kenyér színében.

Hitem nagy, mint a századosé volt,
Ott Kafarnaumban;
Fájdalom nagy, mint Magdolnáé volt,
Sirok bánatomban.
Bár sok az én vétkem,
De van reménységem,
Hogy megengedsz, mint a jobb latornak,
Ha könyeim folynak.

Oh jőjj hozzám, értünk meghalt Jézus!
E titkos szentségben;
Eltemetlek, miként Nikodémus,
Szivemnek kertjében.
Fehér gyolcs lepelbe,
Tiszta érzelembe
Betakarlak s ugy teszlek a sirba:
Kebelembe sirva.

Egyesűlj hát velem e szentségben,
Szűzek vőlegénye!
Légy bánatom, légy gyönyörűségem,
Légy lelkem reménye.
Sziv boldogítója!
Kegyelmek adója!
Végy be engem szerető kegyedbe,
Rejts el szivsebedbe.

Oh légy, lelkem, Krisztus hordozója
Mig e földön élek;
Oh légy, keblem, légy szentségtartója
Eltető testének.
Szent szivének vére,
Lelkünk váltságbére
Melegítse szivemet halálig,
Mig porrá nem válik.

38.

Dall. „Áldott Jézus, szűznek fia“ stb. szerint.

Uj szövetség ékessége,
Szeretet szent vendégsége,
Oh csodáknak gyöngy-füzére,
Krisztus teste, Krisztus vére.

Méltóságos drága szentség,
Melyben trónol a nagy Fölség,
Az istenség és emberség,
Megfoghatlan nagy kegyesség.

Önmagát itt Jézus adja,
Hódolatunk elfogadja,
Bűnös lelkünk mosogatja,
Szent vérének gyöngypatakja.

Itt van lelkünk áldozatja,
Minden javak foglalatja,
Hit, reménység szent alapja,
A szeretet fényes napja.

Kegyes Jézus, én reményem!
Bűnös vagyok, elismerem,
De irgalmad esdve kérem,
Oh bocsáss meg szivből nékem.

Áldd meg, kérünk, egyházunkat,
Nemzetünket, országunkat,

Koronánkat, királyunkat,
Áldj meg Jézus, mindnyájunkat!

Ments meg, Uram! minden vésztől,
Az ördögi kisértéstől.
Háborutól és inségtől,
Vészhaláltól és dögvésztől.

39.

Térdre esvén leborulok,
Előtted oh nagy szentség!
Ime csak neked hódolok,
Véghetetlen Istenség!
Mert te mennynek s földnek Ura
Vagy, voltál s leszesz mindég,
Magad eledelül adtad,
Ezt csodálja föld és ég.

Mint hálájam meg oh Jézus!
Isteni fölségednek,
Hogy szent tested s véred adtad
Csekély teremtményednek,
Semmiség vagyok előtted,
Te tőled van mindenem;
Lelkemet s egész valómat vedd,
Te neked szentelem.

Minden lélek áldja velem
Az oltári szentséget,
A mely magában foglalja
Az örök Istenségedet;
És örök életet igér,
Ki lelkébe fogadja,
A bűnösnek hogy ha megtér
Mennyei bérét adja.

40.

Oh isteni titkos mély szentség:
Oh elrejtett Istenség!
Kit meg nem foghat, szemmel nem láthat,
Emberi érzékenység.

Oh Jézusom! nagy szentségedet
Hiszem jelenlétedet;
Könyeket ontva s földig borúlva
Aldom szent fölségedet.

Én nem vagyok méltó járulni
Szent testedhez borulni;
De csak egy szóval mondjad, azonnal
Lelkem megfog gyógyulni.

Tekints reám, kegyes orvosom!
Vidd jóra bűnös sorsom;
Egyedül jóvá, jóra hajlóvá
Te tehetsz oh Jézusom!

41.

Dall.: „Oh örök szeretet" stb. szerint.

Magasztalja lelkünk e szentséget,
Mely táplál vigasztal áld és éltet,
Imádjuk az örök Istenséget,
Kit e szentségben a kenyérszin fed.
*Oh kegyesség! oh nagy szentség!
Áldjon téged velünk a föld és ég.

Isteni szeretet szent emléke,
Elhagyatottak biztos menedéke,
Ki lelkünknek vagy most nagy vendége,
Légy halálunk után üdvössége.
*Oh kegyesség! stb.

Oh égből leszállott élő kenyér!
Örök éltet adó szent test és vér!
Légy nekünk oltalom, légy égi bér!
Lelkünk ezért sóhajt, imád és kér.
*Oh kegyesség! stb.

Imádás, dicséret az Atyának,
Érettünk testé lett szent Fiának,
S a Szentlélekkel egy Háromságnak
Az örök szeretet forrásának.
*Oh kegyesség! stb.

42.

Oh szentséges, kegyességes
Üdvözitő Jézusunk,
Dicsértessél, tiszteltessél
Mi Megváltó Krisztusunk.
Jőjj be szivünk hajlékába!
Megtérő lelkünk házába,
Ott nyugodjál ott lakozzál,
Mindvégig mulatozzál.

Téged áldunk és imádunk,
Mély alázatossággal,
Itt létedet, felségedet
Dicsérjük búzgósággal,
Oh hajtsd hozzánk füleidet,
Fordítsd reánk szemeidet,
Mert fájlaljuk és megvaljuk
Vétkeinket s elhagyjuk.

Oh ártatlan, láthatatlan
Istennek szent bárányа!
Orvoslását, tisztulását
Lelkünk tőled kivánja;

Látod éltünk gyarlóságát
És számtalan gonoszságát.
Végy kedvedbe, rejts sebedbe
S lelkünk mosd meg véredbe'.

Hogy károsabb és súlyosabb
Ne legyen betegségünk,
Érdemeddel, kegyelmeddel
Erősítsd gyengeségünk,
Siess minket gyógyítani,
Szent véreddel tisztítani,
Hogy élhessünk, dicsérhessünk,
S tisztán mennybe mehessünk.

43.

Szöv. 1651. évből. *Szelepcsényi 171. l.*

Üdvözlégy szent test, szűztől, ki szülöttél,
Keresztfán értünk ki halált szenvedtél,
Atyáddal minket ki megbékítettél,
Imádunk téged.

Üdvözlégy Jézus, Krisztusnak szent vére,
Ki bűneinknek lőn eltörlő bére,
És mi lelkünknek bőséges érdeme,
Imádunk téged.

Itt jelen vagyon az Istennek fia,
Itt jelen vagyon világ Megváltója,
Itt jelen vagyon lelkünk orvoslója
A Krisztus Jézus.

Itt jelen vagyon mi édes tanitónk
Itt jelen vagyon mi hiv közbenjárónk,
Itt jelen vagyon lelki vigasztalónk,
A Krisztus Jézus.

Itt jelen vagyon élet, ut, igazság,
Itt jelen vagyon fényes világosság,
Itt jelen vagyon mennyei Urasság,
A Krisztus Jézus.

Itt jelen vagyon váltságunknak napja,
Itt jelen vagyon a bűn megrontója,
Itt jelen vagyon szeretetnek lángja,
A Krisztus Jézus.

Itt jelen vagyon a mi vigasságunk,
Itt jelen vagyon őrizőnk s oltalmunk,
Itt jelen vagyon mi lelki pásztorunk,
A Krisztus Jézus.

Adja minékünk az Ő szent országát,
Láthassuk nyilván örök boldogságát,
Angyali karból nézhessük orczáját
S mennyei Atyját.

44.

Oh élet mannája! oh nagy szentség!
Szeretet munkája oh kegyesség!
Mint lettem méltóvá szent testedre,
Isteni megváltóm! szent véredre.
Ki bűnös vagyok vétkeim nagyok;
Hogy éljek meghaltál szerelmedből,
Ezért adád tested eledelül.

Ha ily nagy Istenem! szereteted,
Irántam oh Jézus! nagy kegyelmed,
Hogy bűnös lakomba megalázod
Magadat s érettem feláldozod;
Hogyne borulnék, hogyne hódolnék,
Alkotmány Uramban hogy ne biznék,
Kegyes Istenemben hogy ne hinnék.

Utolsó vacsorád emlékeztet,
Mily nagy volt az isteni szeretet:

Hogy tulajdon tested vételemre
Rendelted lelki szent ételemre.
Hogy együtt éljünk és egyesüljünk,
Élsz Jézus én bennem és én benned.
Igy czélod lelkem üdvözitened.

45.

Dal. :„Add nekem Jézus szivedet" stb. szerint.

Szerelmes édes Jézusom! imádlak tégedet,
Mert lettél lelki orvosom, adván szent testedet;
Szivem szivednek ajánlom, lelkemet neked áldozom,
Légy őrző pajzsom.

Kit sem tengernek vizei, meg nem birhatnának,
Sem széles világ részei meg nem foghatnának,
Kisded ostyácska szinében, kenyér és bornak izében
Elrejtette magát.

Kilencz hónapig mulattál Szűz anyád méhében,
Mivelünk végig maradtál kenyérnek szinében,
Lettél lelkünk vendégsége, gyarló szivünk erőssége,
Oh kegyes Jézusunk!

Istennek áldott báránya, ki a bűnt elveszed,
A bűnbánókat megszánva Fiaddá teszed,
Oh légy erős bizodalmunk, légy vezérünk, légy oltalmunk
S töröld el vétkünket.

Adjad, hogy itt szeretettel neked szolgálhassunk,
Urunk Jézus! tiszta szivvel téged imádhassunk,
S majdan égi énekekben, angyali dicséretekben,
Áldjunk egykor. Ámen.

46.

Oh ki ez oltáron kenyér szine alatt,
A tiszta ostyának fehérsége alatt,
Fölséges Ur Isten elvagy rejtezkedve,
Csodálatos képen.

Testi szemeimmel noha nem láthatlak,
De mindazon által igazán imádlak,
Téged Teremtőmnek, Istenemnek vallak,
És Uramnak mondlak.

Ez áldott testedért, melyet itt imádunk,
Ez áldott véredért, melynek térdet hajtunk,
Kérlek én Istenem! kegyelmezz lelkemnek
Bocsásd meg bűnömet.

Drága sebeidbe rejtem sok vétkemet,
Szent véred harmatja mossa meg lelkemet,
Hogy szent szined előtt, tisztán megjelenjek,
S igy kegyelmet nyerjek.

Bűnös Magdolnával lábadhoz borulok,
Emlékezz meg rólam, latorral kiáltok,
Könyörülj én rajtam! Dáviddal igy sirok
Kegyelmes Istenem!

Oh angyali étel! tápláljad lelkemet,
Oh mennyei ital! vigasztald szivemet,
S legfőkép ha majdan közelget halálom,
Légy vigasztalásom.

47.

Előtted Jézusom! leborúlok
Engedetlen bűnös meghódolok,
Hozzád Megváltónkhoz felkiáltok,
Kenyér s bor szin alatt kit imádok.

Hogy üdvözits engem teremtettél,
Pokoltól s haláltól megmentettél;
De mindeddig kinod ujítottam,
Szivemet neked ki nem nyitottam.

Vádolom most magam, hogy vétettem,
Te szent kegyelmedet megvetettem;
Azért szivből bánom már vétkemet,
meg Jézusom! én lelkemet.

Fogadom életem jobbulását
Távoztatom Isten megbántását;
Ezután már készebb leszek halni,
Mint tőled Istenem! elpártolni.

Csak nekem, oh kérlek, szent lelket adj,
Ki szegény bűnöshöz irgalmas vagy:
Hogy éltemet már megjobbíthassam,
Te szent törvényedet megtarthassam

Kivánja én lelkem szent testedet,
Mint a szomju szarvas, szent véredet;
Add, hogy e szentséget hozzám vegyem
Most és végórámon s méltán egyem.

48.

Imádunk szent ostya! drágalátos manna,
Seregeknek Ura, királyok királya,
Üdvözlégy angyali kenyér,
Váltságunkért adatott bér,
Drága szent test és vér.

Áldd meg országunkat, mi magyar hazánkat,
Vezéreljed jóra a mi királyunkat,
Ments meg minket ellenségtől,
Döghaláltól és éhségtől
Krisztus teste s vére.

Izrael fiait ki megoltalmaztad,
Ellenségnek földén mannával tápláltad.
Táplálj minket szent testeddel,
Drágalátos szent véreddel,
Isteni erőddel.

Halálunk óráján add, hogy téged méltán,
Hittel, reménységgel s buzgó szeretettel
Vehessünk itt ez életben,
S holtunk után az egekben
Dicsérjünk szüntelen.

Jőjjetek angyalok, mennyei szent karok,
Örömmel áldjátok, szent, szent, kiáltsátok.
Üdvözlégy oltári szentség!
Kenyér szinben egy Istenség!
Mennyei nagy felség.

49.

Oh áldott manna, Ur Jézus teste!
Kinek szent vére keresztfát feste.

Megtért bűnösnek nagy reménysége,
Te vagy öröme és üdvössége.

A kik tehozzád méltán járulnak,
Minden bűnöktől megszabadulnak.

Ez áldozatban, Istennek fia,
Hiszszük jelen vagy, váltságunk díja.

Te vagy bús szivünk vigasztalása,
S a vigasztalás áldott forrása.

Lelkünknek étel és ital lettél,
S az üdvösségre méltókká tettél.

Oh áldott Jézus, isteni jóság!
Mennyből küldetett lelki orvosság.

Élő szent kenyér, úti költségünk,
Minden ügyünkben nagy segitségünk.

Ki téged veszen, el nem kárhozik,
Mennyben örökké veled lakozik.

Angyali karok körülállanak,
És velünk együtt téged áldanak,

Dicsőült szentek buzgón tisztelnek,
Szent! szent! szent! neked igy énekelnek.

Dicsőség neked, oh szent Háromság!
Egy örök Isten, főhatalmasság!

50.

Oh drágalátos nagy szentség!
Oh üdvösséges vendégség!
Itt vagyon minden édesség,
Itt a mennyei nagy felség.

Itt látszik a bor és kenyér,
Mit gyarló elménk fel nem ér,
Mivel a bor bizonyos vér
S igaz testté vált a kenyér.

Az Ur Jézus kenyér-szinben,
Miként oda fenn mennyégben,
Jelen vagyon e szentségben,
Élünk s haluuk ezen hitben.

Az égből szállott Istenség,
A véghetetlen kegyesség,
Az áldott oltári szentség
Égen s földön dicsértessék.

51.

Imádlak tégedet, láthatatlan Istenség!
Kenyér szine alatt elrejtezett emberség!
Noha itt létedet nem tapasztalhatja,
Emberi érzékenység.

Isteni erődet elrejtéd a keresztfán,
Testi gyarlóságnak homályával befogván;
Itt is szent testedet elrejted, kenyérnek
Szine alatt mutatván.

Noha szent Tamással sebed helyét nem látom,
Uram! igaz hittel jelenlétedet vallom,
Tarts meg ezen hitben és te szent szinedet
Add boldogul meglátnom.

Váltságomnak ára, lankadt szivem ereje,
Én bűnös lelkemnek megtisztító fürdeje,
Keserves napjaim megvigasztalója,
Üdvösségem záloga.

Miként Egyptomban híveidnek házait
Báránynak vérével jegyeztetted ajtait:
Ugy lelkem hajlékát te szent kegyelmeddel,
Pecsételd be véreddel.

Oltsd el poharaddal gonosz lángját szivemnek,
Éleszd üdvösséges szomjúságát lelkemnek,
Add oh Jézus, hogy itt szivemből áldjalak,
S mennyben egykor lássalak.

52.

Dall.: „Véghetetlen felség“ stb. szerint.

Most az Ur Krisztusnak drágalátos teste
Itt felemeltetett szentséges szent vére,
A kenyér s bor szine alatt
Ez a titkos nagy áldozat;
Jézust magasztaljuk,
Szent, Szent, szent, kiáltjuk.

Imádunk tégedet oh drága nagy Szentség
Melyben elrejtve van Istenség s emberség!
A kenyér s bor szine alatt
Ez a titkos nagy áldozat;
Jézust magasztaljuk,
Szent, Szent, szent, kiáltjuk.

Kérünk oh Jézusunk! add, hogy hozzád térjünk,
Szent tested s véredben méltán részesüljünk;
Igy hiszszük, hogy majd mennyégben,
Mint most kenyér- és borszinben
Neved magasztaljuk
Szent, Szent, szent, kiáltjuk.

53.

Minden alkotmányok az Urat áldjátok,
És őt mindörökké felmagasztaljátok,
*Szent vagy Uram! szent vagy!
Mindennél szentebb vagy,
Jézus kenyér színében,
Az oltári szentségben.

Mennyei angyalok, az Urat áldjátok,
Egek ékességi felmagasztaljátok. * Szent vagy stb.

Nap, hold és csillagok, az Urat áldjátok,
Záporeső, harmat felmagasztaljátok. * Szent vagy stb.

Világosság, felhők az Urat áldjátok,
Éjszakák és napok felmagasztaljátok. * Szent stb.

Föld, hegyek és halmok az Urat áldjátok,
Földi teremtmények felmagasztaljátok. * Szent stb.

Források és tengerek az Urat áldjátok,
Minden folyóvizek felmagasztaljátok. * Szent stb.

Az urnak papjai az Urat áldjátok,
Buzgó hív szolgái felmagasztaljátok. * Szent stb.

Szentek és igazak az Urat áldjátok,
Szelid hívű hívek felmagasztaljátok. * Szent stb.

Mindnyájan örökké az Urat áldjátok.
Szivvel, szóval őtet felmagasztaljátok. * Szent stb.

54.

Dal. „Dicsérjétek, tiszteljétek“ stb. szerint.

Mit óhajtasz, bűnös ember, oly bús lélekkel?
Mit keseregsz epedezve könnyes szemekkel?
Mintha nem volna neked gondviselő Istened,
S nem szemlélné az egekből szenvedésedet.

Ez oltáron van a lélek nagy reménysége,
Bűneidnek nagy voltáért ne ess kétségbe;
Jézus szentséges vére, bűneid drága bére,
Nem hagyj esni, s elmerülni örök veszélybe.

Kik terhelve fáradoztok, hozzám jőjjetek,
Én, az élet kútforrása, vagyok enyhetek!
Jézus igy hí bennünket, hogy megbánva bűnünket,
Keresztjénél letehessük lelki terhünket.

Mivel igy hísz, bátorkodunk hozzád járulni,
Irgalomért esedezve elődbe hullni;
Váltságunk szent keresztje bűnbánatra gerjeszsze
Lelkeinket s túl a siron mennybe vezesse.

55.

Imádlak nagy Istenség!
Test s vér, titkos mély szentség! leborulva
Itt van Isten s emberség,
Véghetetlen nagy fölség feláldozva.

Üdvözlégy, örök manna!
Ennél többet kiadna? nincs mód benne;
Ez csak az égi jóság,
A teljes szent Háromság nagy kegyelme.

Im szent testével táplál,
Ne ártson örök halál, mily kegyesség!
Szent vérével harmatoz,
Ugy szelidít magához ez Istenség.

Ah honnan érdemlettem?
Hogy erre méltó lettem? bűnös lélek!
A ki annyit vétettem,
Keresztre feszítettem, s mégis élek.

Soha többé nem vétek,
Jézusom! már megtérek, légy kegyelmes;

Ne tekintsd gonoszságát,
Vétkeim undokságát, oh meg ne vess.

Élni s halni akarok,
Végig veled maradok, oh Jézusom!
Verem bűnös mellemet,
Szánom s bánom vétkemet, én Krisztusom!

Jőjj hozzám élő kenyér!
Oh ártatlan drága vér! szánd lelkemet;
Bár én méltó nem vagyok:
De kegyességid nagyok, vedd szivemet.

56.

Eg, föld teremtője, fölséges Isten!
Ki kenyér szinében jelen vagy itten,
Tekints szolgáidra, megváltott nyájadra,
Áldj meg mindenben.

Oh Jézus! lelkünknek hív szeretője,
Az emberi nemnek Üdvözítője,
Mi igaz pásztorunk, orvosunk s gyámolunk
S lelkünk őrzője,

Kitetszik szerelmed jótételedből,
És nagy kegyességgel teljes éltedből,
Az eget elhagytad, lelkünk' megváltottad
Örök veszélyből.

Még az sem volt elég, hogy véred ontsad,
Melylyel lelkeinknek sebét gyógyítsad,
Mert most is magadat, lelki orvos! adod
Kenyér- s borszinben.

Oh égő szeretet! gyúlaszd fel lelkünk.
Hogy tégedet mi is hiven szeressünk,
És neked háladást mondjunk örök áldást
Kegyelmezz nekünk.

57.

Egekből eredett angyali kenyér!
Melyben elrejtezett az élő test és vér;
Csodáknak csodája szeretet munkája,
Oh nagy szentség!
Kenyérnek színében és bornak ízében
Ugy mint ember itten és mint Isten.

Mannával tartatott hajdan zsidóság,
Melylyel példáztatott ezen valóság;
Már most mi híveid, kik vagyunk népeid,
Tápláltatunk
Tulajdon testeddel, szentséges véreddel,
Megváltó Jézusunk, Ur Krisztusunk!

Azért leborulunk, ártatlan bárány!
Tehozzád járulunk szelid pellikán!
Mert istenségedet és emberségedet
Itt mi hiszszük;
Add, hogy megmaradjunk s mindig gyarapodjunk
Ez erős hitünkben s hívségünkben.

Add, midőn járulunk te szent testedhez,
S rettegve borúlunk drága véredhez,
Ne vegyük Judással lelki kárvallás
Szentségedet,
Hanem buzgósággal, alázatossággal,
Méltó készülettel s szeretettel.

58.

Ez nagy szentség valóban,
Ezt imádjuk legjobban,
Melyet Jézus nekünk hagyott
Testamentomban.

Együtt van itt test és vér,
Mely minden kincscsel felér.

Ha elhagyjuk vétkeinket,
Minden jót igér.

Háborútól oltalmazz,
Híveidnek irgalmazz,
A döghalált és éhséget,
Tőlünk távoztasd.

Állj mellettünk, nagy Isten!
Rejtett e kenyérszinben.
Légy irgalmas, kérünk hallgass
Minden szükségben.

Tebenned van reményünk,
Életünk s egészségünk
Egyedül csak téged kérünk,
Légy segítségünk.

Add, hogy készen lehessünk,
Boldog halált érhessünk,
E világból ha kimulunk,
Veled lehessünk.

59.

Üdvözlégy oh áldott drága nagy szentség!
Kenyér s bor szin alatt, igaz Istenség!
Szerelmes Jézusom, itt jelen hiszlek,
Megváltó Krisztusom! mélyen tisztellek.

Imádlak tégedet teljes erőmből,
Oltári szentségben buzgó lelkemből,
Ezerszer köszöntlek Krisztus szent teste!
Ezerszer áldalak Jézus szent vére!

Te vagy életemnek hű vezérlője,
Lelki szükségemnek felsegítője,
A miért Jézusom, téged imádlak,
Az ég és föld előtt felmagasztallak.

Mikor szent testedet magamhoz veszem,
Nagy édességedet lelkemben érzem,
Oh drága Jézusom! hozzám mily jó vagy
Lelkem hajlékába mind végig maradj.

60.

Üdvözlégy, áldott légy, szent test és vér!
Mely kenyér- s borszinben elrejteztél,
Lelkünk eledele, bús szivünk öröme,
Megváltó Jézusunk teste s vére.

Csodálja ég és föld irgalmadat,
Hogy ily áldozatra adtad magad,
A bűnös emberért, a háladatlanért,
Adtál kín s halállal oly drága bért.

Oh kegyelmes Atyánk! nézz Fiadra,
S érte fogadj minket irgalmadba;
Az eltévedett juh, a tékozló fiu
Hozzád tér, oh Atyánk, légy irgalmas.

61.

Véghetetlen fölség, elrejtett Istenség!
Kenyér szine alatt szentséges vendégség!
Téged áldunk, s leborulunk,
Szent, szent, szent vagy, felkiáltunk,
Oh áldott nagy szentség! Isten és emberség.

Lelkemnek jegyese, oh édes Jézusom!
Szivemnek öröme, Megváltó Krisztusom!
Mint a gyermek jó anyjának
Emlőjéhez dajkájának,
Futok sebeidhez, lelkem kincseihez.

Zörgetsz már szivemnek ajtaján, szerelmem!
Nyisd fel! azt kiáltod, s adjon szállást lelkem.

Ah felnyitom már szivemet,
Szállj be ajánlom lelkemet.
Oh égi vendégem, légy én üdvösségem.

Élek már én, nem én, hanem élsz te bennem,
Életem s halálom Ura én Istenem!
Te légy mindig én lelkemben,
Oh tarts meg szent kegyelmedben,
Szerelmed szent tüze lángoljon szivemben.

62.

Üdvözlégy Oltáriszentség!
Csodálatos szent Istenség!
Téged szivemből imádlak,
Királyi székedben áldlak.
*Üdvözlégy szent szakramentom!
Százezerszer meg ezerszer, én Jézusom.

Ha mindenszentek szivével,
S az angyaloknak nyelvével,
Tégedet köszönthetnélek:
Ugy méltán dicsérhetnélek:
*Üdvözlégy stb.

Öntsd szivembe szerelmedet,
Egyedül te birj engemet;
Nagy szentség! siess hozzám már,
Mert szivem csak tégedet vár:
*Üdvözlégy stb.

Ellankadok szerelmedtől,
Elolvadok szent tűzedtől;
Szivem hadd lakjék szivedben,
Hadd égjen el szerelmedben.
*Üdvözlégy stb.

Életünknek végóráján,
Hogy ne kisértsen a sátán,
Te légy én erős gyámolóm,
Mert kivüled nincs oltalom.
*Üdvözlégy stb.

63.

Lelkünk üdvössége Krisztus van itt jelen,
Az örök szeretet, Isteni kegyelem,
Ki az égből leszállani
S érettünk kész volt meghalni,
Urunk Jézus Krisztus!

Irgalmas pellikán, ki magas keresztfán
Minket megváltottál szent véred nagy árán,
Légy kegyelmes szent nevedért,
Öt mélységes sebeidért.
Urunk Jézus Krisztus!

Mint pellikán-madár mellét kiszaggatja,
S fiait tulajdon vérével itatja,
Ugy táplálsz te szent testeddel,
S itatsz minket szent véreddel,
Urunk Jézus Krisztus!

Világ váltságáért szived óhajtása
Elég bér lett volna csepp véred ontása;
Te pedig adván lelkedet,
Egészen ontád véredet,
Urunk Jézus Krisztus!

Te mondád: mindnyájan én hozzám jőjjetek,
Kik terhelve vagytok, hogy megpihenjetek,
Drága véred szent forrása
Legyen szivünk bő áldása,
Urunk Jézus Krisztus!

Oh kegyes Megváltónk, ki drága kebledet
Értünk nyitva tartod mind az öt sebedet.
Oh fogadd be lelkeinket,
Kegyelmedbe tarts meg minket,
Urunk Jézus Krisztus!

64.

Kenyér szinben elrejtezett
Oh mennyei nagy Fölség,
Szent orvosunk, oh Jézusunk
Szerelmeddel szivünk ég.
Angyaloknak szent karoknak
Te vagy dicsősége.
Égieknek, földieknek
Igaz gyönyörűsége.

Téged vallunk Urunknak mondunk!
Isteni nagy méltóság!
Itt imádunk szivből áldunk
Fölséges hatalmasság!
Valósággal s bátorsággal
Itt hiszszük Istenséged
Elrejtezve s befödözve
Jelen van, s emberséged.

Tehát kérlek, bűnös lélek
Uradhoz folyamodjál,
Szükségedben, inségedben
Jézushoz fohászkodjál,
Meghalt érted, most is éltet
Angyali szent étellel,
Ha neki élsz s a bűntől félsz,
Megáld égi kincsekkel.

65.

Üdvözlégy édes Jézusunk!
Erős hittel kit itt vallunk,
E szentségben mi imádunk,
S igaz Istenünknek tartunk.

Üdvözlégy Krisztus szent vére,
Bűneink eltörlő bére,
Kit a szeretet vitt erre,
Hogy lennél üdvösségünkre.

Te vagy világ Megváltója,
Mindnyájunk szabadítója,
Éhes lelkünk táplálója,
Bús szivünk vidámítója.

Utolsó vacsorát évén,
Tanítványid veled lévén,
Kenyeret testeddé tevén,
Velünk maradsz ezt szerezvén.

Elménk ezen csodálkozik,
Értelmünk is álmélkodik,
Hogy tested itt elrejtetik,
Kenyér szinében vétetik.

De magad rendelted tudjuk,
Azt pedig igaznak tartjuk,
Azért kétség nélkül valljuk,
Ámbár szemünkkel nem látjuk.

Most tehát kik jelen vagyunk,
Szined előtt leborulunk,
Fenn szóval hozzád kiáltunk,
Kérvén könyörülj mi rajtunk.

Segíts minden szükségünkben,
Védelmezz veszedelmünkben,
Gyógyíts meg betegségünkben,
Vezérelj minden ügyünkben.

Döghalál minket ne érjen,
Éhség hazánkba ne lépjen,
Vérontásnak vége légyen,
Ellenségünk megbékéljen.

Földeinkre adj bőséget,
Szőlőnkre termékenységet,
Adj ezekhez egészséget,
Hogy áldhasson érte néped.

Azért hozzád folyamodunk,
Tiszta szivből fohászkodunk,
Áldj meg minket oh Jézusunk!
Kit e szentségben imádunk.

66.

Testé lett szent Ige! Jézusom imádlak,
Kenyér s bor szin alatt Istenemnek vallak,
Én meg nem tagadlak, bár érted meghaljak,
Üdvösség Urának Jézusom kiáltlak.

Erős hittel hiszem, hogy itten jelen vagy,
És a bűnösökhöz irgalmasságod nagy;
Azért hozzád fogadj, és soha el ne hagyj,
Örök boldogságot édes Jézusom adj.

Töredelmes szivvel elődbe borulok,
Vétkeim siratván, immár megjobbulok,
Tőled, kegyes Jézus, bocsánatot várok,
Mert a bűnösöknek Te vagy orvosságjok.

Hogy hajlékomba jőjj, én méltó nem vagyok,
De csak szóval mondjad és meggyógyulhatok,
S bűnömet megbánva, végre boldogságba
A te érdemidért jutok mennyországba.

67.

Oh szeretet szent emléke
Jézus szent teste s vére,
Ki jelen vagy az oltáron,
Lelkünknek élelmére.
Vedd szivünk mély imádását,
S lelkünk erős fogadását
Háladásul s viszonzásul
Neved dicsőségére.

Mit az utolsó vacsorán
Tanítványidnak adtál,
S annyi kín közt a keresztfán
Érettünk feláldoztál;
Itt van drága tested s véred
Istenséged emberséged
Elrejtezve; te szeretve
Végig velünk maradtál.

Oh ki ennyire szerettél
Élve s halva bennünket,
És az örök boldogságra
Igy táplálod lelkünket:
Add, hogy, kik most magasztalunk,
Hozzád mindig hűk maradjunk;
Hit, reményben s szeretetben
Tartsd meg végig szivünket.

68.

„Kegyességgel hivsz" stb. szerint.

Rettegve, de mégis bízva
Leborulok előtted,
Oh nagy Isten! ne taszítsd
A hozzád esdeklőket.

Visszarettent nagy fölséged,
Bár most itt elrejtezett:
De azért e nagy szentségben
Féljük Istenségedet.

Amde bizalomra gerjeszt,
Az isteni szeretet,
Ki, hogy testvérünk lehessen,
Elhagyá az egeket.

Elrémít a sok bűnökkel
Terhelt lelkiismeret:
Mert mi hálátlanok gyakran
Megbántottunk tégedet

De bocsánatot igérnek
Vigasztaló szavaid,
Várva várnak a kereszten
Kiterjesztett karjaid.

Te vagy itt e nagy szentségben,
Ki a kereszten valál,
S ki hogy nekünk életet nyerj,
Annyi kín közt meghalál.

Bízva jöttünk hát elődbe
Irgalomnak kútfeje!
Tisztítson meg vétkeinktől
Szeot halálod ereje.

Te gyógyítsd meg sebeinket
Önts belénk vigasztalást,
Bátoríts végső harczunkon,
S adj boldog föltámadást.

69.

Választottak gabonája, az oltári nagy szentség,
Legyen áldva és imádva Ő, ki étel és vendég.

Jézus, ki kevés kenyérrel sok ezreket táplála:
Itt szent testét s vérét adja lelkünk táplálására.

Nem jelkép ez, mint a manna, mit az Ur egykor adott;
Itt valóságot imádunk, az örök áldozatot.

Életünknek pusztaságán. üdvözlégy égi kenyér!
Áldott légy, kit lelkünk szomjaz, értünk ontott drága vér

Oh testté lett örök Ige! te foglald el szivünket,
Egyesíts minket magaddal és üdvözítsd lelkünket.

70.

Ki ad nekünk oly égő tiszta zengzetet,
Minővel a szeráfok betöltik az eget?

*Hogy téged e szentségben imádva méltóképen
Dicsérjünk édes Jézus.

Oh bár a patriarchák rendíthetlen hite,
S a próféták reménye föllelkesítene:
*Hogy téged e szentségben stb.

Bár oly híven szeretnénk, mint szent apostolid,
S a kiknek vére által terjedt az égi hit:
*Hogy téged e szentségben stb.

Buzgalmukat bár adnák nekünk a hitvallók,
Bár a szent hitnek égi érzelmét birhatnók:
*Hogy téged e szentségben stb.

Oh bár a minden szentek örök szeretete,
S példája szeretetre föllelkesítene:
*Hogy téged e szentségben stb.

De a bűnös halandó, mit adhat egyebet,
Mint bűnein kesergő s bánkódó könnyeket;
*Hogy téged e szentségben stb.

Szándékunkat fogadd el, oh Jézus kegyesen,
S add, hogy szivünk szándéka mind jótetté legyen.
*Hogy téged e szentségben stb.

71.

Üdvözlégy Krisztusnak drága szent teste!
Áldott légy Jézusnak piros szent vére!
*Oh mely áldott vagy Oltáriszentség!
Angyali drága vendégség.

Üdvözlégy nagy szentség, élet adója!
Mi bűnös lelkünknek megorvoslója! * Oh mely stb.

Üdvözlégy nagy szentség, Istennek Fia!
A szűz Máriának ékes virága! * Oh mely stb.

Üdvözlégy nagy szentség, lelkünk vendége!
Mennyei karoknak gyönyörűsége! *Oh mely stb.

Üdvözlégy nagy szentség, igaz Istenség!
Kenyér s bor szin alatt rejtett emberség! *Oh stb

Üdvözlégy nagy szentség, isteni bárány!
Kinek megváltatott világ az árán! *Oh mely stb.

Üdvözlégy nagy szentség, mennyei kenyér!
Világ életéért kiontatott vér! *Oh mely stb.

Üdvözlégy nagy szentség, élet kútfője!
Megtért bűnösöknek tiszta fürdője! *Oh mely stb.

Üdvözlégy nagy szentség, hívek mannája!
A lankadó lelkek éltető fája! *Oh mely stb.

Üdvözlégy nagy szentség! csodák csodája!
Égi malasztoknak örök tárháza! *Oh mely stb.

Dicséret, dicsőség Jézus testének,
Örök hálaadás drága vérének. *Oh mely stb.

72.

Udvözlégy oh drágalátos nagy szentség!
Melyben rejtve van Istenség s emberség;
Kérünk ne hagyd híveidet, bűnbe esett népeidet,
Hanem adjad kegyelmedet nagy Felség!

Te kész voltál mennyből alá szállani,
Szent véredet egy cseppig kiontani,
Kérünk ne legyen hiába, szenvedésed drága ára,
Hanem a mi szegény lelkünk hasznára.

Mindnyájan, kik vagyunk egy igaz hitben,
Áldunk és imádunk e szent szentségben,
Mint megváltó Istenünket, ki táplálja mi lelkünket;
Oh légy velünk és üdvözíts bennünket.

73.

Oh égből szállott kenyér!
Értünk ontott drága vér!
Hittel áldunk és imádunk,
Bár az elme fel nem ér.

Véghetetlen Istenség,
Szerető nagy kegyesség!
Az oltáron velünk áldjon
Tégedet a föld és ég.

Oh mennyei seregek!
Velünk egyesüljetek,
Tiszta lelkek! az Istennek
Irgalmáról zengjetek.

Nap, hold, fényes csillagok,
Imádva ragyogjatok;
S hitünk fénye őt dicsérje,
Kit ragyogva áldotok.

Legyen egy szív egy lélek
Azokban kik dicsérnek
Oh nagy Isten! e szentségben,
S nyerjék meg, mit remélnek.

Legfőbb reményünk te vagy!
Jézus kérünk el ne hagyj;
Légy vezérünk s hogy czélt érjünk,
Malasztot s irgalmat adj.

74.

Zálogát adtad, oh Jézus!
Örök szeretetednek,
Rendelvén e nagy szentséget
És adván híveidnek.
Hogy veled egyesülhessünk
S téged viszont szeressünk.

Áldás, dicséret, imádás
Legyen ezért nevednek.

Irgalmasságod, nem nézte
A mi gyarlóságunkat,
És ellened elkövetett
Nagy hálátlanságunkat.
Te megmenteni akartál
S azért értünk meghaltál,
Eltörölvén a keresztfán
Régi adósságunkat.

Ekkép tieiddé tettél,
Kegyes Jézus! bennünket.
Add, hogy tőled semmi többé
El ne vonja lelkünket.
Védjen e szentség oltalma,
S kövessünk élve, halva.
Uram Jézus! áldd meg kérünk
E szent föltételünket.

75.

Kapossy É. T.

Bűnösöknek üdvössége, elesettek reménysége,
Jézus drága szent Szive! alázattal itt meghajlik,
E szin alatt lenni vallunk, Jézus drága szent Szive!
Leborúlva kit dicsérnek az egeknek angyali:
Szine alá e kenyérnek méltóztattál szállani.

Csak bár tudnánk méltóképen imádni e nagy szentségben,
Jézus drága szent Szive! te vagy a mi lelkünk ára,
Véred mosott meg tisztára, Jézus drága szent Szive!
Árazd reánk, kik sóhajtunk, irgalmadnak tengerét;
S ne engedd elveszni rajtunk, drága véred érdemét.

Szivünket te ékesítsd fel reménységgel s élő hittel
Jézus drága szent Szive! ruházz föl szent szelidséggel,

Alázat mély érzetével, Jézus drága szent Szive!
Szegénységben, bántalmakban, te légy mi támaszunk
Szenvedésben, fájdalmakban egyedüli vigaszunk.

Gyengéd szivet adj minekünk, kik ellened gyakran vétünk
Jézus drága szent Szive! határtalan kegyelmedbe
A megtérőt, kérünk, vedd be, Jézus drága szent Szive!
Gerjeszd bennünk, átvert szent Sziv! szereteted lángjait,
Szivünk hozzád hogy legyen hív, koporsónk bezártáig.

76.

Dal. „Oh Mária malasztok edénye" stb. *Kovács M. II. k. 18. l.*

Borulj porba, ájtatos keresztény!
Nézzed Jézust véres szent keresztjén;
Lám mily nagy a te kis lelked ára,
Érted halt meg az Isten Báránya.

Hogy a bűnös ember el ne veszszen,
Meghalt érte a kínos kereszten;
Az angyalok égi boldogsága
Lőn a bűnös világnak váltsága.

De ennél is többet tett Ő érted,
Hogy szerezzen neked örök éltet:
A kenyér s bor szine alatt itten
Jelen van a megváltó nagy Isten.

Mint szomjas az életforrásához,
Miként beteg siet orvosához:
Hozzá siess, oh bűnös halandó!
Bocsánatra ő mindig hajlandó.

Édes Jézus! ki leszálltál mennyből,
Moss ki minket az undok bűnszenyből;
Könyörülj meg az emberiségen,
Részeltesd a váltság gyümölcsében.

Oh, irgalom atyja! kérünk téged,
Gerjesz bennünk hitet reménységet;

Adj malasztot, hogy szivünk ujúljon,
Hogy a bűnös megtérjen s jobbuljon.

Mi tieid vagyunk élve-halva,
Meg nem bántunk többé készakarva;
Piros véred véghetetlen ára
Igy válik majd lelkünknek javára.

Szent kimulást engedj kérünk végre,
Hogy juthassunk mindnyájan az égbe,
És te veled egy szent társaságban
Lakhassunk majd a szép mennyországban.

77.

E dicsőült testet és vért
Zengje nyelvünk szent dala,
Zengje, áldván, mint magas bért,
Melyet értünk nyújt vala
Isten-ember, bűneinkért
Hogy keresztfán meghala.

Szűzi méhben testet öltvén
Földre szállt ő, s jára itt,
Nagy kegyek közt hintegetvén
Szent igéje magvait:
Fő csodával befejezvén
Üdvös élte napjait,

Hogy a bárányt hű körében
Végzetül kiosztaná,
Mint az Isten ó frigyében
A zsidóknak meghagyá:
Nagy szerelme szent hevében
Etkül önmagát adá.

Jézusomnak egy szavára
Teste lészen a kenyér:

Áldomást mond a pohárra
S ime folyt belőle vér:
Tartozunk ezt hinni, bár a
Külszin itten mást igér.

Ép ezért borúlva, áldjuk
E szentségben Istenünk;
Ó kötéstől újhoz álljunk,
Ó hagyá meg ezt nekünk:
Higygyük ebben és imádjuk,
A mit el nem ér eszünk.

Énekeljünk az Atyának,
S e világra küldetett
Egyszülötte szent Fiának,
A ki lelkünk étke lett,
S kettejöktől származónak
Egyesült dicséretet.

78.

Midőn ott vala szent János Páthmos szigetébe,
Ott elragadtatott vala vasárnap lelkébe;
Láta huszonnégy véneket, leborúlva énekeket,
Kik mondtak báránynak.

Előttetek az a bárány buzgó keresztények
Aki előtt arczájokra borúltak a vének;
Ti is hát leborúljatok, mint Uratokat áldjátok
E szakramentomban.

Oh irgalmas nagy Ur Isten im hát itten vallunk,
Térd s fő hajtva te előtted szivből leborulunk;
Légy segítse népednek, kik előtted esedeznek
E szakramentomban.

79.

E drága szentségben jelen lenni hiszünk,
Jézus! de előtted bűnös szivet viszünk;

Tisztítsd meg azt szent véred fürdőjében,
Ne engedd heverni a bűn fertőjében,

Isten szent báránya! ki világ bűneit,
Magadra vállaltad és annak szennyeit;
Véreddel lemostad, de mi háládatlan,
Ujra beszennyeztük s szennyezzük untalan.

Tisztítsd meg hát előbb e bűnös hajlékot,
Azután lehet csak abban tiszta lakod;
Arra pedig tőled elég leszen egy szó.
Tisztább s fehérebb lesz mint a legtisztább hó.

Örömmel fogadunk majd akkor magunkhoz,
Ha méltóvá teszed szivünket magadhoz:
Méltók pedig csak ugy leszünk, ha véred mos.
Jőjj hát és tisztíts meg mennyei szent orvos.

80.

Kapossy É. T.

Engedj oltárzsámolyodra leborúlni Istenünk!
Hogy imádjunk áhitattal s feláldozzuk mindenünk.
Örvendező szivvel s nyelvvel hirdetjük itt létedet,
Add, hogy mindig szentebb hévvel dicsérhessük nevedet.

A keresztfán e világért feláldoztad éltedet;
Az oltári nagy szentségben étkül adtad testedet.
Szereteted átkarolja az emberek fiait;
Velünk maradsz e szentségben a világ végnapjáig.

Oh Istennek egy szülötte! mi ösztönzött tégedet,
Az alacsony földre szállva, hogy elhagyjad az eget?
A szeretet tette mindezt, ez vonzott a földre le;
Hogy kegyelmet leltünk nálad, szent szivednek érdeme.

Angyal s ember, az ég és föld magasztalva áldjanak
E fölséges nagy szentségben, a kenyér- s borszin alatt
Jézus nevét dicsőitsük, mint üdvünk zálogát;
Szeretettől égő szive bűnbánóknak megbocsát.

Oh én eddig nem szerettem e szerető lángszivet;
Bűnben élve, az én keblem volt iránta jéghideg.
De ezentúl, édes Jézus! nem búsítom szivedet:
Tied vagyok élve-halva, oh végtelen szeretet!

Édes Jézus! jőjj szivembe, Te légy az én életem;
Ki igy szeretsz, teéretted a világot megvetem.
Földi pályafutásomban kalauzom most te légy;
Halálomnak végóráján magadhoz az égbe végy.

81.

Kapossy É. T.

Édes Jézus! határtalan, jóságodat, ha zengem,
Olvadoz mint a szinarany, szivem forró keblemben.
*Jézus, Jézus, Jézus tested s véred van itt jelen,
Ez oltáron, e szent helyen, az életnek kenyere,
Üdvösségünk kútfeje, én édes Istenem!

Oh szeretet szent záloga, bámulandó nagy szentség!
Meg nem foghat téged soha sem a bűnös föld sem ég.
*Jézus, Jézus, stb.

Imádjátok, buzgó hívek! ez Oltári szentséget;
Kegyelemmel eltelt szivek! áhitattal vegyétek.
*Jézus, Jézus, stb.

Te is imád, lelkem hite, itt e kenyér szinében,
Kit kegyelme vont le ide, ő visz téged az égbe.
*Jézus, Jézus, stb.

82.

Dallam: „Ég, föld, nap“ stb. szerint.

Égi Atya egyszülötte, ki emberi testet ölte,
*Jőjj szivembe édes Jézusom! légy lelki orvosom.

Az én szivem ki van tárva, malasztodat várva vár'a
*Jőjj szivembe édes Jézusom! stb.

Drága véred e szentségben oltalmam és erősségem.
*Jőjj szivembe édes Jézusom! légy lelki orvosom.

Éltem borult bús egére fessen hajnal szived vére.
*Jőjj szivembe édes Jézusom! stb.

Lángszerelmű szived vére, mossa lelkem hófehérre.
*Jőjj szivembe édes Jézusom! stb.

Szivsebednek vérfolyása, bűnös lelkek üdvforrása.
*Jőjj szivembe édes Jézusom! stb.

Kinhalálod érdemében bűnös lelkem, add, részt vegyen
*Jőjj szivembe édes Jézusom! stb.

Ne nézd lelki gyarlóságom, sz. vezérem, szent istápom.
*Jőjj szivem édes Jézusom! stb.

Köss engemet szent szivedhez, szivemet füzd a tiedhez.
*Jőij szivembe édes Jézusom! stb.

Szivsebedbe szivem vedd be és segíts föl a mennyekbe
*Jőjj szivembe édes Jézusom! stb.

83.

Bűnös lélek! ide siess,
A ki meg vagy terhelve,
Lelki könnyebbséget vehetsz,
Bűneidet itt tedd le;
*Földig borulj, neki hódolj,
Kérj kegyelmet, hogy megtisztulj,
Bűneid undokságából
Lelkiképen megujulj.

Oltári drága szentségben
Itt van a te orvosod,
Kenyérszin alatt elrejtve
Égi kegyes gyámolod,
*Ki meggyógyít bűneidből,
Csak térj hozzá tiszta szivből.

Vétkeidet megbocsátja
Irgalma s bőségéből.

Hatalmas Ur mennyben földön,
Erejét mindeneken,
De nagy irgalmát mutatja
A bűnös embereken,
*Ki hozzá tér, az sok jót nyer,
Mikkel semmi kincs fel nem ér,
Boldog a ki szivből kér,
Kegyelmet nyerve meg tér.

Azért tehát keseredett
Hívek, ide jőjjetek,
Ezen drága nagy szentségben
Áldja Istent lelketek:
*Buzgó szivvel itt kérjetek
Vigasztalást lelketeknek,
S elveszi bűnötök terhét,
S igy üdvösséget nyertek.

84.

Dicsérd, Sion, megváltódat,
Vezéredet, Pásztorodat,
Vig szivvel és énekekkel.

Dicsérd minden érzéseddel,
Mert bármi nagy dicsérettel,
Szived őt nem éri fel.

Mit énekünk áldva hirdet,
A kenyér, mely él és éltet,
Nyújtatik ma itt nekünk.

Mit, hogy hajdan asztalánál,
Jézus a végvacsoránál
Nyújta, nem kételkedünk.

Legyen zengő, legyen édes,
Legyen tiszta és fenséges
Lelkünk jelen öröme.

Az oltári nagy szentségnek,
E nagy szentség szerzésének
Van ma fényes ünnepe.

Az ó-husvét megszünt ebben,
Az uj király uj törvényben
Köt velünk itt új frigyet.

A jelképek valósultak
A régiek felujúltak,
S napfény jött az éj felett.

Mit a végső vacsoránál
Tőn Jézus, szent parancsánál,
Fogva, mi is ugy teszünk.

A hatalmat nagy kegyétől
Nyerve lelkeinknek étkül
Kenyeret s bort szentelünk.

Főigazság ez hitünkben;
Hogy kenyér s bor egyetemben
Testté s vérré változik.

Valljuk ezt mi élő hittel,
Bárha elménk érzékinkkel
Rajta elcsodálkozik.

Bár Urunknak teste s vére,
Más alakra, más ízére,
Lényegre egy mindenik.

85.

Molnár J.-től.

Mint szeretsz engemet egy kis teremtett lényedet,
Ki vagy ég s föld Ura, én pedig csak föld pora;

Még is ily gyarlóhoz te szegény szolgádhoz
Kivánsz leszállani, velem lakni,
Velem közölteted drágalátos véred s tested.

Égő szerelmedet hozzám való nagy kegyedet,
Elmém meg nem fogja, nyelvem ki nem mondhatja.
Néked az angyalok és a Kherubimok
Térdet s fejet hajtnak ugy imádnak,
Mégis nem ellenzed ily bűnösnél való léted.

Dicsérlek holtomig, éltem végső órájáig,
Krisztusnak szent teste, Jézus drágalátos vére.
Áldjon együtt velem, az ég s föld szerelmem,
Méltó dicsérettel s tisztelettel,
Egyálandó képen örökön örökké Amen.

86.

Bertics A.-tól.

Buzgó lélekkel ide gyűlt népség,
Borulj mind arczra hív kereszténység,
Mert ime itten e nagy szentségben,
Van Isten fia, kenyér s bor színében.

Alázatosan lelki szemeddel
Nézz ez oltárra és igaz hittel,
Itt mit szemlélhetsz, ebben remélhetsz
Lelki ujjulást, ha kérsz itten nyerhetsz.

Kész ennél mindig az irgalmazás,
Királyi székét nem veszi el más;
Ennek szolgálnak minden angyalok,
S áldják szüntelen mennyei szent karok.

Szentséges ostya mi is imádunk,
Szentségeidnek mert mi helyt adunk.
A vég vacsorán amiket mondál,
Tanitványidnak kenyeret, bort nyújtván.

Azért oh Jézus hozzád siettünk,
Erős fogadást előtted teszünk;
Hogy lelkünk amig bennünk lesz mindig
Szent vagy kiáltjuk oltári nagy szentség.

87.

Felszáll az oltárra, bús tekintetem,
Bámulok, csodálva, a nagy szereteten,
Hogy téged, nagy Felség!
Rejt e titkos szentség,
Lelkem vendégsége,
Titkok mélysége.

Oh szent imádandó Jézusom szive,
Örök bámulandó szeretet mive,
Mint orvos s orvosság
Itt vagy égi Jóság,
Hitünk dicsősége,
Titkok mélysége!

Ámbár terhes gálya az én kebelem,
Ámbár bűnöm száma szörnyű s végtelen:
Mutasd, hogy kegyes vagy
Hozzám kegyelmed nagy,
Szivünk édessége,
Titkok mélysége!

Zsámolyodon, nézd csak, arczra borulok,
Föl sem kelek mig csak meg nem tisztulok,
Nézz rám e szentségből,
Irgalmad egéből,
Bűnösök mentsége,
Titkok mélysége!

Szivemet kinálom, oh én kegyesem!
Lelkemet ajánlom, édes jegyesem!
Mennyegzős ruháimra
Folyik könnyem árja,
Angyalok szépsége!
Titkok mélysége!

Tégy raboddá engem, forró szeretet:
Gerjedezve lelkem utánnad eped,
Szivemet szivedből,
Ki ne vesd kegyedből,
Oh élet szentsége,
Titkok mélysége!

88.

Kapossy É. T.

Hull mennyből a manna, angyalok szent kenyere.
Az ég nagy irgalma, istenséged ereje,
Hogy szolgádnak szent szavára,
Leszáll hozzánk ez oltárra,
Oh irgalmas Jézusom,
Én megváltó Krisztusom!

Uram! szent oltárod az angyalok asztala;
Szivedet kitárod, itt az égi lakoma.
Buzgó lelkek! ide jertek,
Itt kegyelmet s áldást nyertek,
Ki Jézussal egyesül
Keserve megédesül.

Uram! e szentségben imádjuk szent szivedet;
Hiszszük, hogy egészen nekünk adod lényedet.
Oh mennyei áldomásunk!
Gyarlóságnál nincsen másunk;
Hozzád sietünk,
Nálad segélyt keresünk.

Mit adjak én neked, jóvoltodért, menny Ura?
Én, kinek rút vétek éltem teljes folyama.
Szivem mélyén az alázat
Épít neked aranyházat,
Jőjj hát, kegyes Jézusom!
Légy te lelki orvosom.

Én is, mint Magdolna, bűneimet siratom;
Bár hasonló volna az övéhez bánatom.

Bár bűnömért vért onthatnék,
Vérkönyeket hullathatnék.
Szivem érted ég, dobog,
Szeretettől fellobog.

Mint egykor óhajtól lángolt a szent szűz Anya,
Megértvén Gábortól, hogy az Isten lesz fia:
Ugy vágyódik, eped lelkem,
Jőjj el, lakjál kebelemben
Oh irgalmas Jézusom,
En megváltó Krisztusom!

89.

Titkos nagy áldozat, Istennek szent Fia,
Mi bűnös lelkünknek, orvosa és díja,
Itt imádunk igaz hitből és tisztelünk tiszta szivből,
*Oh mennyei nagy Fölség! elrejtezett Istenség.

Kenyér szine alatt bizonnyal szent tested;
És bor szine alatt jelen van szent véred,
Melyet értünk feláldoztál, a keresztfán bemutattál.*

Jézus e szentségben örök kegyelmedből,
Adod tenmagadad, égő szeretetből;
Aki téged méltán veszen annak örök élte leszen.*

Áldjon az ég és föld, s a bűnös emberek,
Általad megtérvén téged dicsérjenek;
Szivünk minden dobbanása, legyen neved imádása.*

90.

Kovács M. II. K. 95. l.

Imádlak téged, titkos Istenség!
Áldom szentséged, elrejtett Felség!
Teljes szivemből, teljes elméből,
Bár meg nem foglak, hiszlek és vallak.

Kész vagy rejtezni e nagy szentségbe,
Hogy ne hagyj esni engem kétségbe.

Oh! nem is esem; itt vagy, Kedvesem!
Hol te vagy kezes, sziv mást nem keres.

Bátor a lélek, csak te el ne hagyj;
Halni sem félek, ha te velem vagy.
Nagy a bátorság, kész a boldogság,
Ha te szent és nagy szivemmel egy vagy.

Nincs már ott halál, hol te vagy Élet,
Ha jegyes birál, nincsen itélet.
Ha szent véred mos, nem kell más orvos,
A lélek véled mindenkor biztos.

Jőjj hát szivembe, édes Jézusom!
Olvadj keblembe, kegyes Krisztusom!
Táplálj, mig élek, majd ugy nem félek,
Mig bennem lélek lesz, neked élek.

Ne hagyd elveszni vérednek árát,
Ha látod esni, ne nézd el kárát.
Jőjj édes Gyámoly! mig éltem itt foly,
Kisérd el végig, kit tested ápol.

Foszsz meg mindentől, édes Istenem!
Csak nálad nélkül ne kelljen lennem.
Mert éltem sem kell, ha téged nem lel:
Mert ez is halál, ha tőled megvál.

91.

Dall.: „Minden alkotmányok“ stb. szerint

Itt jelen vagy Jézus, oh szelid Bárány!
Hát imádunk szivből és áldunk mondván:
*Szent, szent, szent vagy mennyben és a szent kenyérben
Oh megtestesült Ige, szeretetnek szentsége.

Dicsőség királya, Jézus! üdvözlégy,
Minden szükségünkben, kérünk, gyámunk légy.*

Üdvözlégy ezerszer, Jézus, szent Urunk!
Kinek e szentségben hittel hódolunk.*

Igaz s ember Isten, Jézus, üdvözlégy!
Ki azért vagy itten, hogy oltalmunk légy.
*Szent, szent, szent vagy bennyben és a szent kenyérben
Oh megtestesült Ige, szeretetnek szentsége.

Atya bölcsesége, testté vált Ige!
Földünk reménysége, üdvünk szentsége!*

Hogy értünk szenvedtél, még leszünk áldunk;
Hogy vérrel mentettél, hálákat mondunk.*

Könyörűlj népeden, oh kegyes Bárány!
Szánakodj képeden, szent véred árán.*

Add a föld gyűmölcsét s tartsd meg azt nekünk;
Vétkeink bilincsét oldozd fel kérünk.*

Szentséges véreddel szennyünkből tisztíts;
Malaszttal s épséggel minket gazdagíts.*

Halálunk óráján minket bátoríts,
S ha kisért a sátán, hittel gyámolíts.*

92.

Kapossy É. T.

Körüllengik az oltárt, a boldog angyalok,
Áldják, zengve örömzsoltárt, a szent örökvalót.
Láthatatlan szellemek! vigyétek lelkemet,
Szárnyatokon hozzája, ő a bűnöst várja.

Oltárodra, ha nézek, áldások Istene!
Ott látlak, kit a természet Urának ismere;
Kit, midőn született, egy csillag hirdetett,
Ki ha intett a vésznek: siri csendesség lett.

Jelen itt e szentségben, ki midőn meghala:
Elsötétűlt a kék égen, a nap ugy gyászola;
Kinek halálakor megtért a jobb lator
Ki a földet ingatta, hogy lelkét kiadta.

Kiben a nagy kegyesség szép napja ránk virradt:
A jó Pásztor itt szent testét adja juhainak.
Mit nem tett még soha, legjobb édes anya:
Táplál saját lényével, testével s vérével.

Oh élet szent adója! imád e tört kebel;
Áldást fakaszt minden óra, veled mely itt megy el
Jóvoltod végtelen, vonj engem szüntelen,
Légy mentségem, jó végem, s örök üdvösségem.

Oh én kegyes Megváltóm, szent kincsem, életem!
Tested s véred szivből áldom s örömmel élvezem
Oh mennyei Jegyes! légy én hozzám kegyes.
Szentélyeddé tégy engem, nyugodjál lelkemben.

93.

Kovács M. II. k. 101. l.

Lángja szerelmednek, oh én Istenem!
Kulcsa mindenednek, édes reményem!
A ki téged szeret, minden kincset megvet,
Mert gazdag mindene te vagy szeretet.

Hát semmi kivüled énnekem nem kell;
Mert üdvöt nélküled én lelkem nem lel.
Gyújtsd fel én szivemet, lepd el én keblemet
Vedd e hivságtól minden kedvemet.

Itt vagy e szentségben, édes gyámolom!
Hogy minden szükségben légy kész oltalom.
Majd utánad futok, mig hozzád nem jutok,
És e szentségednél uj szint nem váltok.

Mivel szerelmedből itt elrejteztél;
Fölséges kedvedből költségem lettél:
Veled járok, kelek, alszom és ébredek,
Mig lesz bennem lélek, testeddel élek.

94.

Dal.: „Oh szerelmes Istenem“ stb. szerint.

Jézusom én Istenem! szivem hozzád emelem,
Ki e drága szent helyen, kenyér szinben vagy jelen

Messze volt a mennyhaza, a szeretet lehozta,
Hogy légy lelkünk támasza, s e szentségben vigasza.

Jászoly, oltár s vérkereszt, mutatják, hogy mint szeretsz,
Szivünk hozzád ha felesd fohászinkat meg ne vesd.

Ki itten veled egyesül, minden jóra képesül,
Szeretetre lelkesül, keserve megédesül.

Itt az élet kenyere, az angyalok élete,
A szeretet tüzhelye, jámbor lelkek menhelye.

Angyalok és emberek, száraz föld és tengerek,
Napnyugat, dél és kelet, neki hálát zengjenek.

Fényes nap, hold s csillagok! hódolatot nyújtsatok,
Szép virágok nyiljatok, küldve neki illatot.

Oh én édes Jézusom! légy te lelki orvosom,
Szivem neked áldozom: oltárodra ezt hozom.

Te védj későn és korán, éltem delén és alkonyán,
Te légy lelki lakomán, mennyben fényes koronám.

95.

Dall. „Istenség mélysége“ szerint. *Bozóky 94 l.*

Jőjjetek angyalok,
Mennyei szent karok,
Imádni e szentséget;
Üdvünk szent záloga
Jézus van itt maga,
Őt szivből dicsérjétek.
Mi is porba borúlva,

Térdeinkre lehullva
Áldjuk e nagy fölséget.

Bámulják mindenek,
Angyalok s emberek,
Ama csodás nagy dolgot,
Hogy az Isten Fia,
Kit szűlt szűz Mária,
S ki érettünk vért ontott:
Leszállt e nagy szentségbe,
A kenyérnek szinébe,
Ki ezt hiszi mily boldog.

Nap, hold és csillagok
Ti is boruljatok
Előtte le, imádva;
Azt, ki létet adott,
Az égi Alkotót,
Mindannyi lény imádja;
Mi megbánva bűnünket,
Adjuk neki szivünket,
Nagy irgalmát csodálva.

Mária szűz Anya,
Angyalok asszonya!
Nézd Fiad e szentségben;
Kiket éltet a hit,
Azokat te tanitsd
Élni Jézus szivében;
Mi is porba borúlva
Térdeinkre lehullva,
Imádjuk e szentségben!

96.

Jertek, imádjátok, tiszta szellemek!
Ez égi mannává lett szent kenyeret.
Krisztus teste már ez ostya,
Melyből ő szent kegyét osztja.

E bor a kegyelmek dús patakja,
Krisztus vére harmatja.

Imádom, Megváltóm! titkos testedet,
Mely tiszta szeplőtelen szűztől született;
A keresztfán értünk függve,
Ebből áradt lelkünk üdve,
S feltámadt dicsfénynyel harmadnapra,
Mint előre mondotta.

Imádom, Megváltóm! drága véredet,
Mely tiszta szeplőtelen szűztől eredett;
Váltságunknak szent keresztjét
Bűneinkért ezzel festéd,
E piros szent vérnek lehullása
Lőn üdvünknek forrása.

Kérlek, kegyes Jézus! vérhullásodért,
Kérlek a kereszten szent halálodért:
Oh bocsásd meg sok bűnünket,
Megjobbítjuk életünket,
Mutasd kegyelmedet, kérünk nekünk,
Ellened már nem vétünk.

Szent szűz! e drága test tőled született,
Ez imádandó vér tőled eredett:
Kérd méhednek szent gyümölcsét,
Hogy egykor, mint uti költség,
Szálljon be méltatlan kebelünkbe,
A mennybe úgy megyünk be.

97.

Áldozáskor.

Dal. „Ah, hol vagy magyarok“ stb. szerint.

Örülj vigadj lelkem, jó utra találtál,
A Krisztus Jézustól vendégül hivattál.

Krisztus asztalához, mert ma választattál,
Mit régen s gyakorta szivből óhajtottál.

Angyali vendégség, melyben részesültél,
Drága szent eledel, melylyel ma elteltél.

Jézus teste s vére, mit ma hozzád vettél,
Oh nyugtalan lelkem, hogy megcsendesedtél.

Miután vétkeit Mária Magdolna
Töredelmes szivvel megismerte volna.

Megszaggatta bűnre vivő szép ruháját.
Hamuval hinté be felczifrázott haját.

És szent lábaihoz borult a Krisztusnak,
Keserves könnyei sűrűen hullottak.

Elődbe borúlok, oh égi kegyelem!
Krisztus drága testét ime hozzám veszem.

98.

Oh Uram, oh Uram! nem vagyok méltó,
Hogy jőjj hajlékomba;
De ha te akarod, meggyógyulhatok,
Jól tudom egy szódra.
Vagyok is oly reményben,
Hogy én bűnös lelkemben
Megtisztulva leszek, ha részesűlhetek,
Szent testedben és véredben.

Oh azért, Jézusom! ki itt elrejtve,
Vagy e szent oltáron:
Hallgasd meg kérésem s könyörülj rajtam
Te alkotmányodon.
Bocsásd meg bűneimet,
Számtalan tetteimet,
Testedben részesítsd, szent véreddel tisztítsd
Én szivemet és lelkemet.

99.
Áldozásra.

Zöngedező ének-szóval, keresztények! jöjjetek,
A bünbánat szentségében, kik kegyelmet nyertetek;
Meg van teritve az asztal, rajta az üdvösségtek,
Az Istennek szolgájával, Krisztus testét vegyétek.

Jézus igy hí benneteket: jertek, kedves vendégim!
Vegyétek az én testemet, oh legyetek testvérim;
Azért szenvedtem értetek a gethszemáni kertben,
Hogy velem együtt éljetek szent Atyám örömében.

Mondjátok hát, jámbor lelkem! Uram nem vagyok méltó,
Hogy jöjj az én hajlékomba, meggyógyít egy kegyes szó!
Nézzetek a pap kezére s az oltáriszentségre,
Ennek buzgó élvezése vezet az üdvösségre.

Jöjj, angyalok szent kenyere! e szentséges ostyában;
Jöjj kegyelem nagy tengere! a Krisztus poharában!
Táplálj az Ur szent testével, itass drága vérével;
Ismertess meg már előre a mennyuek gyönyörével.

Jézus Krisztus élő teste és kifolyt piros vére,
Őrizze meg lelkeinket itt az örök életre,
Imádjuk e testet és vért, hódoló sziv s lélekkel.
Hogy láthassuk egykor szinre, a mennyei szentekkel.

100.

Oh nagy szentség életfája,
Üdvösségünk drága ára,
Gyarló lelkek ereje!
Mennyből szállott titkos manna,
Bünösöknek bizodalma.
Angyaloknak szent kenyere.
*Itt a bárány menyekzője
Oh jertek a menyekzőre,
Lakomázni angyalokkal
Vigadozni szent karokkal.

A szűzeknek vőlegénye, az Ő drága teste s vére
Van e két szent szin alatt; buzgó hívek, tiszta lelkek!
Titeket vár a legszentebb, kit szeráfok áldanak.*

Csodálatos szent vendégség, hol az örök égi szépség
A szűzekkel frigyesül; hol a szent test étekké lesz,
A piros vér szivet éleszt, Isten s ember egyesül.*

A mi lelkünk éhes, szomjas, téged éhez, téged szomjaz,
Te vagy a mi életünk; ámde szegény alkotmányid,
Kik hordjuk a bűn igáit, méltatlanul hogy vegyünk?*

Leborulunk im a porba, megtört szivvel sóhajtozva,
Jézus, kegyes szent hívünk! adj lelket, megejtőzöttet,
Hogy ne vétsünk immár többet, kész szállásod lesz szivünk.*

Hogy ha eljő a nagy este, jőjj el hozzánk Krisztus teste
Vacsorádban részesíts; irgalmaddal födj be minket,
Bocsásd meg a mi bűneinket, s szent hazádba fölsegíts.*

100a.

Áldjad ember e nagy Jódat, kenyérszinben Megváltódat
Itt jelen van szent testével édes Jézus,
Jelen vagyon szent vérével áldott Jézus.

Itt az Isten gazdasága, bűnös lelkeknek váltsága.
Itt minden jónak bősége édes Jézus,
Gyarló szivek erőssége áldott Jézus.

Itt a kegyelem adója, nagy kincseknek osztogatója,
Egész világ drága díja édes Jézus,
Az Istennek örökfia áldott Jézus.

Itt lelkünknek orvoslója, bús szivünk vigasztalója,
Elrejtezett kenyérszinben édes Jézus,
Az oltári nagy szentségben áldott Jézus.

Kérjük adja ránk áldását, irgalmának kútforrását
Legyen velünk a végórán édes Jézus,
Üdvözítsen holtunk után áldott Jézus.

101.

Mennyekzős köntösbe öltözködjetek,
Szivből megtörődve, ide jőjjetek;
Jézus étkül adja nekünk itt magát,
Nincs aki megfogja ezt a nagy csodát.

Jer, Jézus arája! jegyesed fogad,
Rakd szent oltárára buzgó vágyadat,
Szent angyalok itten a vendéghivók,
Általok az Isten téged is hivott.

Ha valósággal tán most nem veheted,
Szent kivánság folytán vágyaddal vegyed;
Üdvöd vőlegénye, kebled mélyibe
Szived örömére kész lesz térni be.

Oh mennyei Szentség, oh nagy hatalom;
Elrejtett Istenség, csoda-irgalom!
Oh angyali asztal kenyere s bora!
Szánk, szivünk magasztal, drága lakoma!

Jézus, lelkünk vágya, szivünk öröme!
Elménk boldogsága, ég s föld gyönyöre!
Tárt karokkal várunk, miként Zakeus!
Térj be, térj minálunk, oh tőlünk ne fuss.

Hisz öröm miköztünk lakni teneked,
Mi is hozzád jöttünk; áldd meg népedet:
Ime most előtted arczra borulunk,
Táplád a hivőket lényeddel, Urunk!

Oh jöjj el, jöjj el már, égi vőlegény!
Bús, lelkünk készen vár szivünk küszöbén;
Eletünk s reményünk, Jézus mindenünk,
Esdekelve kérünk: egyesülj velünk.

102. *Mezey Jánostól.*

Mennyben az Ur szine előtt, udvarló angyalok!
Kerubimok szerafimok, s ti dicső arkangyalok!
Ez oltárhoz most jőjjetek, mert itt vagyon mesteretek,
Jertek hát imádására, im leszállt ez oltárra.

E világnak bűnös fia! jer te is Istenedhez;
Nézd, magát mint megalázza, siess e nagy fölséghez.
Megbocsátja büneidet, ha megvallod tetteidet,
Kiterjeszti szent kezeit, várja bűnös fiait.

Zokogó ajakkal borulj szentséges lábaidhoz,
Büneidet megsiratva, essél szent zsámolyához,
Mert megváltott a pokoltól, az ördögnek rabságától,
Erted meghalt a keresztfán, a szeretet oltárán.

Ember! elhidd s ne kétkedjél, hiszen Jézus mondotta:
Ez én testem, ez én vérem, szent szájával vallotta,
Leborúlva hullj hát térdre, tekints a te Istenedre,
Higyj szentséges szent szavának, e csodás szent titoknak,

Istenem! jelenlétedet hiszem teljes szivemből;
Kerubim s szerafimokkal magasztallak lelkemből,
Majd ha végórám megkondúl, s testem a gyász sirba indul
Részeltess drága testedben, ez oltári szentségben.

103. *Kapossy É. T.*

Leszállott már az oltárra,
Szolgájának szent szavára,
*A mennyei nagy király;
E kenyér és bor színében,
Önlényével e szentségben,
*Hogy fogadjuk megkinál.

Mennyet hordoz kebelében
S az angyalok örömében
*Részesül, ki őt veszi;
Kiket nem nyom súlyos vétek:
Tiszta lelkek! oh vegyétek,
*A szenteket szereti.

Én nem vagyok méltó arra,
Hogy felvessem, égi manna!
*Rád bünös két szememet;
De ne tekintsd bünös voltom,
Im' könyeim árját ontom,
*Végy szivedbe engemet.

Bűnös fiad mellét verve,
Szeme forró könynyel tele,
*Lábaidhoz leborúl;
Látva e nagy s mély szentséget,
Kínhalálod, szenvedésed
*Emlékében megújul.

Oh ártatlan tiszta bárány!
A keresztfa véroltárán
*Ertem adtad éltedet,
A bűn fiát vedd kegyedbe,
Rejtsd el őt, mély szent sebedbe,
*Ki hűséget most rebeg.

Életemnek véghatárán
Jőjj el, hozzám ne hagyj árván,
*Szent testedben részesíts;
Szenteidnek seregébe,
Engem is majd kérlek, végy be,
*S hozzád, mennybe, fölsegíts.

104.

Magad bizonyitod szent és örök való,
Hogy az oltáraitok nem jel, hanem való;
Im itt lakol velünk, vagy lelki kenyerünk,
Oltalmunk, fegyverünk, istápunk s mindenünk.

Áldások Istene! hiszszük itt létedet,
Ámbár hitünk szeme látja csak lényedet.
Kegyelem tengere, lelkünknek kegyszerre,
Üdvösség kenyere, angyalok étele.

Ámbár bekerített a bűn minden felől,
Uram! gyermekidet ne üzd szined elől.
Irgalmazz, oh Urunk! előtted borulunk,
Tenéked hódolunk, kegyelmet koldulunk.

Ha a gonosz világ lelkünk vesztére tör,
Ha ránk lövi nyilát: legyen kegyelmed őr;
Mi csak benned bízunk, szent hősök kenyere,
Légy a mi paizsunk, lelkünknek fegyvere.

Szerelmes hív, kezes, Jézus, Isten Fia!
Az üdv utján vezess, kér a bünök fia;
Szivünk im jóra tér, esengve arra kér,
Mennybe te légy a bér, győzedelmi babér.

105.

Kapossy É. T.

Mennyei nagy fölség örök hatalom,
Kit szelid báránynyá tőn az irgalom;
Mannaként mennyből szállt angyali kenyér,
Nagy titok, a melyet elme föl nem ér.
Lelki szemmel, látlak és buzgón imádlak, jóság Istene!
Szivem rejtekébe, kérlek, szállj bele.

Vádolom magamat, hogy bűnös vagyok,
Ah, nem méltó szivem, hogy legyen lakod;
Sir az ég fölöttem sok vétkem miatt,
Mert nincs én nálamnál tékozlóbb fiad;
De szemed intése, csak egy tekintése tisztává tehet,
Szivem a te méltó hajlékod lehet.

Bűnöm amilyen nagy édes Alkotóm!
Bár volna akkora az én bánatom:
Sok vétkem vonja le nagy irgalmadat,
Gyöngyözzék szememben a bús könypatak,
Jőjjetek szeráfok! az Urat áldjátok; mert engem bűnöst
Kegyelme árjában ime megfürösztt.

Mily hála érne fel ily szeretetet?
Szűz anyám, add oda gyöngéd szivedet

E szivvel rebegek hálát, kegyes Ég,
S szivvel szeretem lelkem jegyesét!
Oh, jőjj édességem, szerelmes vendégem, jőjj boldogítóm,
Keblemet előtted ime megnyitom.

Légy, Jézus! szivemmel, hogy szeresselek,
Légy, Jézus! nyelvemmel, hogy dicsérjelek;
Haljak meg előtted inkább e helyen,
Mintsem én tehozzád legyek hűtelen.
Ki oly hatalmas vagy, amint irgalmad nagy, add áldásodat
Hogy megtartsa szolgád, amit most fogad!

106.

Adoro te latens.

Ájtattal imádlak, elrejtett Isten!
Ki e szinek alatt rejtezel itten;
Az én egész szivem meghódol neked,
Ki merül végkép, ha vizsgál tégedet.

A látás, tapintás, s ízlés csalódik,
Hallás által tudni meg a valót itt;
Jézus szavát hiszem, mint szent igazat,
Igazság szavánál nincsen igazabb.

Keresztfán rejtve volt csak az Istenség,
De itten elrejtve Isten s emberség;
Én azért mindkettőt itt lenni hiszem,
Mit a jobb lator kért, azt kéri hitem.

Nem láttam, mint Tamás, öt szent sebedet,
Mégis Istenemnek vallak tégedet;
Add, Uram! hogy fogytig jobban higyjelek,
Benned reméljek és hőn szeresselek.

Krisztus halálának szent emlékjele,
Emberek éltető élő kenyere!
Add, hogy tebelőled éljen értelmem,
S téged mindenkoron édesnek leljen.

Szerető pellikán, Jézusom kérlek;
Mosson engem, rutat, tisztára véred,

Melynek elég csak egy, kis cseppecskéje,
Hogy egy világ bűnét mossa fehérre.

Ki itt fátyolozva látlak, Jézusom!
Add meg azt, mi után én ugy szomjuzom:
Lepel nélkül szined, hogy megláthassam,
S dicsőithesselek fenn a magasban.

107.

Dall.: „Nagy szeretet" stb. szerint *Bozóky 180. l.*

Áldunk imádunk, égi Király!
Kit a jók hisznek s látnak a hitnek,
Sugárinál;
Elet szentsége, lelkünk mentsége,
Oh légy a mi szivünk édessége.

Te magad mondod, áldott Kegyes!
Kit a kenyér és bor színének
Leple fedez;
Hogy csodaképen, e nagy szentségben
Eppen ugy jelen vagy, mint az égben.

Mi gyarlók sokszor bűnben esünk;
De azért kérünk, Jézus, testvérünk,
Szent kezesünk:
Könyörülj rajtunk, kik térdet hajtunk
S hozzád buzgó szivvel felsóhajtunk.

A mi büneink, igaz, nagyok;
De szent irgalmad, csodahatalmad
Sokkal nagyobb;
S oh örök Jóság! te a föld rosszát;
Fölemeled mégis égig hozzád.

Add, édes Jézus! kegyelmedet,
Gyámolíts minket, szánd meg ügyünket,
Lelkünk beteg;
Mint orvost várunk, légy erős várunk,
Oltárod zsámolyán térden állunk.

Isten népének eledele,
Bűnbe esteknek, fáradt lelkeknek
Nyugvó helye!
Légy te minekünk angyali étkünk.
Szent egedben pedig üdvösségünk.

108.

Mily magasztos szent hajlékod, én Uram, én Istenem!
Drágalátos ajándékod, az oltáron föllelem.
E világot ugy szereted, oh mennyei szent Atya!
Hogy egy örök szent szülötted, lőn váltságunk záloga!

Máriának szűz méhébe szállt egykor a szent Ige,
Most naponta e szentségbe kedvünkért leszáll ide.
E szentség az élet fája, üdvösségünk rajt terem,
Ez irgalma titoktára, nem érti az értelem.

Ragyogtatja, égi Felség! a vérpiros szent kereszt,
Ragyogtatja e nagy szentség, hogy te minket mint szeretsz
Küldd le mennyből, égi jóság! küldd hozzánk Szentlelke-
Hogy a földi halandóság imádja itt létedet. [det,

Szent kezed, áld, vagy bűntet, ránk fényt küld, vagy
gyászt borít,
Nézd térdünket és fejünket, meghajtjuk im a porig,
Mig itt élünk, adj a jóban mindnyájunknak újulást.
S ha meghalunk, távozóban, adj majd boldog kimulást.

Szánj meg minket, áldd meg mennyből
Itt térdeplő népedet, hogy élhessünk itten szentül,
Nyújtsd le védő kezedet, szereteted nagy irgalmát
Azoktól meg ne tagadd, kik ismerni nem akarják
atyai jóvoltodat.

Édes Jézus! véred ára ugy lesz hasznos csak nekünk,
Ha vétek undok árja nem rútítja életünk.
Támogasson hát kegyelmed, miglen pályát itt futunk,
Hogy malasztod fénye mellett, mennyben vigyen fel
utunk.

109.

Ne törd magad, oh én lelkem! ezen titkos szentségnél,
Ne fáradozz, oh én lelkem! angyali eledelnél,
Hidd el, hogy ebben vagyon Isten istenségével,
Ugy mint ember és Isten testével és vérével.

Királyok gyönyörűsége, itt Isten elrejtőzött;
Értünk testté lett szent Ige e szentségbe öltözött,
Az angyalok kenyere, tisztaságos asztala,
Lőn a gyöngék ereje, szeretetnek záloga.

Hitünknek fölséges titka! te vagy szivünk szerelme,
Áldomásnak szent pohara! te vagy lelkünk védelme,
Gyönyörű lakodalom, szeretetünk kötele,
Az isteni asztalon, lelkünknek eledele.

Rekeszd szivemet szivedbe, mert hozzád kivánkozom;
Rejtsd el sebeid helyébe, mennyei kalauzom!
Ajándékul szivemet szivednek feláldozom;
Halálomat s éltemet egyedül reád bízom.

110.

Mennyből leszállott szent kenyér lelkemnek táplálója
Téged óhajt szivem és kér, oh, légy vigasztalója.
Szemem mit itt lát elhiszem, kenyér- s borszin alatt ve- [szem;
Jézusom testedet, kiontott véredet.

Keresztények, kik éheztek, ide hát siessetek;
Jézus asztalához jertek! igyatok és egyetek.
Nem kell ezt venni nagy áron, ime itt van ez oltáron;
Bér nélkül adatik, ingyen ki osztatik.

111.

Dall.: „Ez nagy szentség valóban“ stb. szerint.

Áldjuk e nagy szentséget,
Mint igaz Istenséget,
Urunk végrendeletéből
Vett örökséget.

Imádandó test és vér,
Maga Jézus e kenyér,
El nem veszhet, a ki ennek
Oltalmához fér.

Dicsértessél nagy szentség,
Ügyünkben kész reménység,
Dög, halál, fegyver, éhségtől
Bizonyos mentség.

Áldj meg minket oh Isten,
Ki láthatlan vagy itten,
Könyörülj kérünk mindenkor
Szükségeinkben.

112.

Megszomorodott szivemnek boldogsága
Jelen van ez oltáron a szent ostyában
Oh Jézusom! fordulj hozzám,
E szentségben tekints reám,
Eltévedt juhocskádra.

Hogy pokoltól megmentettél azt mivelted,
Az oltári nagy szentséget, ugy rendelted,
Hogy a lelkem el ne veszszen,
Szent testedben részesüljön,
Bűnbánatot tarthasson.

Áraszd reám áldásodat az egekből.
Melyért mostan esedezünk tiszta szivből,
Jőjj vigasztald bús szivemet,
Ne tekintsd sok bűneimet,
Jézus! Dávidnak fia.

Rózsaszinű szent vérednek kifolyása
Legyen szegény bünös lelkünk orvossága,
Jőjj vigasztald meg szivemet,
Gyógyitsd meg bűnös lelkemet,
Oh én édes Jézusom.

Oh Jézusom most előtted leborúlok,
Fölségedhez tiszta szivvel fohászkodok,
Vagasztald meg bús szivemet,
Igazgassák ügyeimet,
Üdvözitsed lelkemet.

113.

Üdvözlégy ezerszer mennyei fölség,
Kenyér s bor szin alatt igaz Istenség,
Oh élő kenyér valóban szent vér,
Boldog az a lélek, ki te hozzád tér.

Isten angyalai ide jőjjetek,
E nagy szentség előtt térdre essetek,
Velünk Isten Fiát világ Megváltóját,
Imádván nagy buzgón, menny, földnek Urát.

Távoztasson tőlünk minden inséget
Dögbalált, háborút és az éhséget,
Szent áldásával, szent malasztjával,
Tartson és áldjon meg, nagy jóságával.

Adventi énekek.

1.

Vasárnapi mise kezdetére.

Hozzád emelem szómat, Istenem!
Tégedet vár lelkem, hogy oltalmat nyerjen,
Jőjj el édes Üdvözitőnk.

Mutasd meg magad a te utadat,
Irgalmad bősége vigyen üdvösségre,
Jőjj el édes Üdvözitőnk!

Hajnali mise kezdetére.

Harmatozzatok, égi magasok!
Tégedet vár epedve az emberek lelke,
Jőjj el édes Üdvözitőnk!

Mert az emberek ott tévelygenek,
Hol te égi fényed által nem vezérled
Őket édes Üdvözitőnk!

Dicsőségre.

Áldás dicséret és hála néked;
Mert igaz világunk s legfőbb boldogságunk
Te vagy édes Üdvözitőnk!

Evangeliumra.

A prófétáknak lelkei látták,
Szent jelenésekben, s téged békeségben
Vártak, édes Üdvözitőnk!

Hiszekegyre.

Hiszünk tenned, égi szent követ!
Ut, igazság, élet vagy és áldva néped
Istennek vall Üdvözitőnk!

Felajánlásra.

Im az áldozat, mit most bemutat
Szolgád felségednek, jőjj el és szenteld meg,
Oh imádott Üdvözitőnk!

Nyújtsd malasztodat, hogy ez áldozat
Bánatot gerjeszszen bűnös sziveinkben,
Oh segíts meg Üdvözitőnk!

Nélküled nekünk nincsen érdemünk:
Jőjj készítsd el magad s áldd meg hajlékodat.
Lelkeinkben Üdvözitőnk!

Szent-szent-szentre.

Szent az egy Isten három személyben,
Az Atya Istennel és a Szentlélekkel
Szent vagy édes Üdvözitőnk!

Urmutatás után.

Test lőn a kenyér, a bor drága vér!
Itt ember és Isten van e nagy szentségben,
Te vagy édes Üdvözitőnk!

Áldozásra.

Váltságunk ára Isten báránya,
Szent elérkezésed adjon békeséget
Sziveinkbe, Üdvözitőnk!

Add kegyelmedet, hogy a test felett,
Győzedelmet nyerjünk s legyen tiszta lelkünk!
Várva téged Üdvözitőnk!

2.

A mise kezdetére.

Harmatozzatok, egek nyiljatok onnan felül;
Felhők essetek és csepegjetek igazt mennyből.
Nyilj meg föld és teremtőt teremj Üdvözitőt.

Istent beszélik, jöttét hirdetik a próféták,
Keze munkáját s szabadítását a szent atyák,
Limbusban régen várják, eljöttét óhajtják.

Azért Atyának és a Fiunak nagy dicsőség,
A Szentlélekkel, megszentelőnkkel és tisztesség.
Mindenkoron örökké s örökön örökké.

Dicsőségre.

Dicsőség az egy Istennek,
Békesség földi népeknek,
Jóakaratú híveknek,
Kik Istenben örvendeznek.

Hiszekegyre.

Hiszünk mi az Atya Ur Istenben,
S a Fiúban,
Ki a szűz méhében,
Emberi testet vett,
Értünk áldozat lett,
Bűneinkért megfizet.
Ugy a Szentlélekben,
Ki egyez mindenben
Atyával s Fiúval mennyben.

Szent-szent-szentre.

Szent vagy, szent vagy, nagy Ur Isten egeknek Ura!
Aki elküldöd Fiadat megváltásunkra.

Szent vagy, szent vagy, édes Jézus kérünk oh jöjj el!
Eljöttöddel bűneinknek mocskát oh vedd el.

Szent vagy, szent vagy szűz Mária édes jó anyánk!
Oh légy velünk, hogy ha eljön a mi végóránk.

3.

A mise kezdetére.

Harmatozzatok egek onnan felül,
És a felhők essék az igazat.

Nyilatkozzék meg a föld,
És teremje az Üdvözítőt.

Az egek az Isten dicsőségét beszélik.
És az ő kezei munkáját hirdeti az erősség.

Dicsőség Atyának és Fiúnak
És a Szentlélek Istennek,

Miképpen kezdetben vala most és mindenkor,
És mindörökön örökké. Amen.

Dicsőségre.

Dal.: „Oh fényességes szép" stb. szerint.

Dicsőség mennyben Istennek,
Atya, Fiú, Szentléleknek,
Békesség földi népeknek.

Hiszekegyre.

Dall.: „Mikor Máriához" stb. szerint.

Hiszünk mindenható Atya Ur Istenben,
Mennynek és a földnek nagy teremtőjében,
Hiszünk Ur Jézusban, mi dvözitőnkben,
Ki mi váltságunkért szállott szűz méhébe.

Aldásra.

Üdvözlöttünk oh Mária! hajnali köszöntéssel,
Vedd kedvesen Jézus anyja! bűneinkért ne vess el.

Angyalodéval tiszteletünket,
Tiszteletünkkel vedd be szivünket;
S kérd érettünk inségünkben
Testesült Istenünket.

4.

Kezdetre.

Kapossy É. T

Oh emeld föl, gyarló nemzet,
Gyászba borult fejedet;
Te kit Ádám bűne nemzett,
Nézd, mosolygnak az egek!
Feltűnt üdvöd hajnala,
Leszállt az Urangyala,
Megnyilik már,
A bezárt menny ajtaja.

Szent leczkére.

Bűnös térj meg ma s ne holnap
Vesd le szennyes bűn ruhád,
A pusztában kiáltónak
Szivleld meg üdv szózatát,
Bukott, árva nemzedék!
Elzárt szived oly setét,
Térj meg s nyisd föl
A fény előtt rejtekét.

Hiszekegyre.

Hiszünk abban, ki fölvette
Az emberi alakot;
Ki nemünket ugy szerette,
Hogy testünkben itt lakott,
Oh Jézusunk Istenünk!
Segélyünk légy minekünk,
És ne engedj hitünk ellen vétenünk.

Felajánlásra.

Világ, rég várt drága kincse,
Üdvözitő Jézusunk!
Ez oltárra oh tekints le,
Rajta neked áldoznak.
Igaz, sokszor megvetünk,
Bűnből áll ki életünk;
De megtérünk,
Csak malasztot adj nekünk.

Hozzánk való érkezésed
Derítsen ránk új napot;
Hozta meg a békességet,
Mely lelkünkben elhagyott,
Csak téged vár kebelünk,
Légy jövőben mindenünk,
Légy Ádámban
Elveszített édenünk.

Szent-szent-szentre.

Szent, szent, a ki van, volt s leszsz,
Az öröklét Istene!
Szent, ki minket szentekké tesz,
Ő, ki Üdvünk kútfeje,
Áldják az ég angyali,
Hogy eljön megváltani
És nem átall
Egy szűz méhbe szállani.

5.

Kezdetre.

Kapossy E. T.

Kelj fel Sion buzgó népe,
Üdvöd közeleg;
Készíts szived szentélyébe,
Neki lakhelyet.

Jő az Ur, ki vár epedve,
A világ sok millió keble,
Jő bennünket szeretve.

Szent leczkére

Közel nemünk várt reménye,
Örömünk oka;
Jő a vakok szemefénye,
Lelkünk gondnoka.
Az Ur utját készítsétek,
Kerüljétek azt mi vétek.
Ugy üdvöt hoz tinéktek.

Hiszekegyre.

Hiszünk abban, ki nemünket
Jő megváltani,
A ki zilált gyász ügyünk
Jő javítani.
Hiszszük, hogy jő a szabadság,
Elmulik a lelki rabság.
S a bűnszülte nagy rabság.

Felajánlásra.

Megkönyörűl immár rajtunk
Az atya szive;
Eljő hozzánk, kit óhajtunk,
Örvendj föld szine!
Uj világ száll a világra,
Kivirágzik jessze ága:
Jézus lesz szép virága.

Ez áldozat, melyet szolgád
Neked bemutat,
Lelje meg, oh atyánk! hozzád,
A legjobb utat.
Vedd mint Abel áldozatját,
Nézd szerelmed szent rajzatát,
Ne azokat, kik adják.

Szent-szent-szentre.

Szent, szent, szent akit imádnak,
Az ég angyali,
Ki rablánczát a világnak
Jő leoldani.
Oh üdvhozó! szállj keblünkbe,
Maradj velünk, légy körünkbe,
Mennybe csak ugy megyünk be.

6.

Kezdetre.

Dal. XII. századból. Szöv. XVI. száz. *Bogisich* „Őseink buzgósága"

Isten! ki az angyalt küldéd a szent szűzhöz,
Elszéledt nyájadat téritsd Felségedhez.
Irgalmazz minekünk!

Ur Krisztus! kergesd el a pokolnak fejét;
Vezéreld, üdvözítsd Ádám bűnös népét.
Irgalmazz minekünk!

Szentlélek Ur Isten! ki vagy vigasztalónk,
Világosítsd népedet mi nagy békéltetőnk.
Irgalmazz minekünk!

Dicsőités (Glória.)

(1674. évből.)

Dicsőség mennyben Istennek.
Békesség földön embernek,
Jó akaratú híveknek.

Nagy Isten, te szent királyunk,
Téged áldunk és imádunk,
Te néked hálákat adunk.

Ur Jézus! malaszt adója,
Isten báránya s magzatja,
Bűneink elhárítója.

Töröld el bűneinket,
Tekintsd sok szükségünket,
Végy kedvedbe, Jézus, minket!

Csak nálad van a méltóság.
Igaz mennybeli uraság,
Szentlélekkel egy Háromság!

7.

Náray 1695. Bogisich „Öseink buzgósága" stb. szerint.

Oh nemes ékes liliom, szép és
Gyönyörű rózsa: Mária!
Ki szent malaszttal, mint gyöngyharmattal
Neveltetél oh Mária!
Isten nevele s téged kedvele
Isten fia! oh Mária!

Csudák csudája, Gedeon gyapja,
Kire folyt mennynek harmatja;
Malaszttal teljes, Istennek kedves,
Oh szűz szent anya, Mária.
Istentől meg nyér, általad
Ki kér amint azt szive kívánja.

Éva gyümölcse, bűnös erkölcse
Lőn mindnyájunk veszedelme;
Áldott Mária, kinek szent Fia
Lőn orvosságunk ellene.
Oh áldott anya! áldott és drága
Gyümölcse Jézus méhednek.

Imádj érettünk, légy mi védelmünk,
Most és halálunk óráján.
Hogy ellenségünk ne ártson nekünk
S a bűnt távoztasd el tőlünk.
Sőt mennyországba, nagy boldogságba
Juthassunk hozzád mindnyájan.

8.

Urmutatás után.

1674. évből.

Rettenetes áldozat
Oh szentséges Jézus!
Gyarló szivünket vond hozzád,
Oh édességes Jézus!

Lelkeink tápláléka,
Oh szentséges Jézus!
Sziveink drága hajléka,
Oh édességes Jézus!

Itt nyújtod szent testedet,
Oh szentséges Jézus!
Mi nem hihetünk egyebet,
Oh édességes Jézus!

Itt nyújtod szent véredet,
Oh szentséges Jézus!
Aldjuk azért is nevedet,
Oh édességes Jézus!

9.

Ave Mater Jesu Christi.

Kapossy É. T.

Üdvözlégy oh Jézus anyja,
Kit az Urnak nagyhatalma
Magas rangra fölemelt;
Az isteni anyaságra,
E tündöklő méltóságra,
Minden nők közt kiszemelt.

Szent örömmel örömünket,
Ki gyámolni jött ügyünket,
Méhedbe te fogadád;
Szüzességed szép virágja,

Nem hervadt el, hogy világra
Szülted az ég rajzatát.

A világ már veszni indult
A keblekben sóhaj, s kín dult,
Kérték a menny Istenét,
Légy, oh szent Szűz! százszor áldott,
Hogy elhoztad a megváltót,
A bágyadt föld gyógyszerét.

Üdvözlégy szép virágszál
A Szentlélek kegye rád száll,
Szebb vagy mint a liliom;
Mennyvirágok ékessége,
Libánonnak dicsősége!
Áld s magasztald ma Siont.

Angyal repűl hozzád mennyből
Örömhirt hoz az Istentől;
Ki téged megszeretett;
Az igaz gyöngy tiszta fény ut,
Fölül mulva szent erényid.
Vonják hozzád az eget.

Oh tengerek fénycsillaga!
Ki az undok bűnt elhagyja
Kérd azért szent fiadat,
Szánod te a nyomorultat,
Hallgasd buzgó fohászunkat,
Mely keblünkből felfakad.

Az ég s föld azt magasztalják,
Ki elhagyta csillagtrónját,
Hogy minket megváltana;
Az Atyával s Szentlélekkel
E szent hálát te rebegd el,
Mihelyettünk, szűz Anya.

10.

Gábriel angyal mennyégből követ Istentől,
Szűz lányhoz Máriához csendesen repül.

Názáretben feltalálja, hogy imádkoza,
Szűz leánynak Máriának ekképen szóla:

Vedd el tőlem szűz Mária e liliomot,
Szentháromság magas mennyből ajándékozott.

Üdvözlégy szép szűz Mária, Ur van te veled,
Szűz méhedbe száll az Ige, ez az üzenet.

A szűz leány álmélkodik, s erre igy felel:
Mond meg nekem miként lehet angyal Gábriel?

Mert szűzességem Istennek felajánlottam,
Bizonyára ez ideig meg is tartottam.

Mondá angyal Máriának: igen jól vagyon,
Hogy szűz voltál, az is maradsz, ez tetszik nagyon.

A Szentlélek árnyékozott, méhedbe szállott,
Szűz Mária nagy hálákat ezekért mondott.

11.

Elküldetett az arkangyal boldog szűz Máriához,
Titkos követségbe menvén szentséges szüz Anyához.
Ave Mária! graczia plena, igy mond az angyal,
Teljes malaszttal, üdvözletet én is mondok:
Üdvözlégy szűz Mária!

Szűz Mária szép rózsácska az Istentől küldettél,
Szűzességre, anyaságra, Istentől rendeltettél.
Jertek mindnyájan, mondjatok szalvet;
Szűz Máriának dicséreteket, üdvözletet én is mondok:
Üdvözlégy szűz Mária!

Szűz Mária kegyes Anya az Ur vagyon te veled,
Isten Fiát fogod szülni, mert nincs vétek te benned.

Légy bátor szent szűz! a te szivedben, kárt nem vallasz
Te szűzességedben üdvözlégy teljesmalaszttal!
Üdvözlégy szűz Mária!

Szűz Mária, Jézus anyja, hallgasd meg könyörgésünk,
Ajánlj minket szent Fiadnak, kik neked esedezünk.
Jertek mindnyájan, járuljunk hozzá buzgó szivünkből
Legyünk méltóvá üdvözlégy teljes malaszttal!
Üdvözlégy szűz Mária!

12.

Kapossy É. T.

Názáretbe vonnak szent vágyaim,
Szállj el lelkem a hajnal szárnyain;
Oh szállj oda, hol a szűzet
Köszöntötte a mennyei követ.

Szűz Mária, mennyország ajtaja!
Hozzád lépünk, mint az Ur angyala;
Fogadd a mit nyújtunk neked:
E hajnali édes üdvözletet.

Szivünk neked dicsérő hangot ád,
Ismételjük Örzsébet szózatát;
Repes szivünk szeretete,
Mint Örzsébet méhének gyermeke.

Áldott vagy te az asszonyok között,
Mert méhedbe, váltságunk költözött;
Áldott, mert az Ur van veled,
Szent malaszttal teljes szűz kebeled.

Alázatod magas rangot nyere,
Rád szállott a Szentlélek ereje;
Az Igének szent anyja vagy,
Anyaságod szűz méltósága nagy.

Téged dicsér napnyugat s nap kelet,
Lábaidhoz borúl a kegyelet;

Téged illet a tisztelet
Minden szentek és angyalok felett.

Oh ragyogj ránk Názáret hajnala!
Mig felderül üdvünk szép nappala,
Mig el küldi azt az Atya,
Aki lesz majd bűnünk áldozata!

13.

Im a hajnal, jön az angyal,
Jobb kezében liliom;
Követségbe Názáretbe
Száll, repül gyors szárnyakon.
Igen jó hirt, nagy ujságot
Vett át Isten fénykörén,
Mindnyájunkat megvigasztal
E siralom völgy ölén.

Üdvözlégy, oh szűz Mária!
Köszönt az Ur általam,
Kinek a nagy mindenségen
Mérhetlen hatalma van;
Azt akarja, hogy Fiának
Méhedben adj lakhelyet,
És légy annak szülő anyja.
Kit imádnak az egek.

Mint lehet ez? oh szent követ!
Mária félve rebeg:
Tudják azt a magas egek,
Hogy férjet nem ismerek.
Örök szűzi szent fogadást
Istenemnek tettem én;
Fogadásom el van rejtve
Hű szivemnek fenekén.

Ne félj, ne félj, oh Mária!
Ne ütközzél meg ezen;

Anyaságod, szűzeséged
Össze kapcsolva leszen.
A Szentlélek száll te reád,
S megárnyékoz ereje;
Tiszta maradsz, mint a harmat,
Mely hajnal méhén kele.

Hogyha ugy van amint mondod,
Oh Isten szent követe!
Isten előtt nincs szivemnek
Más vágya és érzete.
Ime én az Ő legkisebb
Szolgáló lánya vagyok:
Hódolattal elfogadom
Az égi akaratot,

Oh Mária! ki az égnek
Követét igy fogadád,
Halld meg ami hő szivünknek
Hozzád esdő szózatát.
Szűz méhednek szent gyümölcsét
Kérd Jézust szülöttedet,
Hogy az egek fény honában
Imádhassuk őt veled.

14.

Dall. „Üdvözlegy Jeszszének" stb. *Kovács M. I. k. 177. l.*

Örülj szűz Mária Atya Isten lánya,
Szentlélek Ur Isten jegybeli mátkája,
A teljes háromság választott ki arra,
Hogy megteremtődnek te légy édes anyja.

Világ Ura előtt nagy kegyelmet nyertél,
Lesz angyali szived Istent rejtő szentély;
Az asszonyok között vagy te oh szűz! áldott,
Mert világra szülöd a rég várt Megváltót.

Szentlélek ereje árnyékoz meg téged,
Ne féltsd gyöngy pártádat, ne féltsd szűzességed,
Nem hull le világra, nem száll homály arra,
Leszesz tiszta lelkek szeplőtelen szűz anyja.

Örzsébet rokonod aki gyászát hordja,
Áldott állapotban van már hat hónapja;
Vajjon kell e példa nagyobb s győzőbb ennél,
Arra, hogy lehetlen nincs a nagy Istennél.

Szent szűz, ki tisztább vagy a szép tiszta hónál,
Fehérebb ezerszer a fehér liljomnál:
Szivünk hódolatát szent Fiadnak vidd meg,
Lelkünk tisztaságát bűnszenytől őrizd meg.

Tiszta szeretetnek kiválasztott anyja,
Bűnbe merült világ második oltalma:
Fogadj irgalmadnak édes kebelébe,
S halálunk óráján segits föl az égbe.

15.

Dall. „Mária szüz anyám kérlek" stb. szerint.

Gábriel indula követségbe
Mennyekből a földre, Názáretbe
Ott él a szűzesség, szép virága,
Mária, Joáchim kedves lánya.

Oh szűz! szól az angyal: halld igémet,
Melyekkel, mint követ, hozzád lépek,
Megkedvelt tégedet az Ur Isten,
Ki látja szeplőtlen szived itt lenn.

Teljes vagy malaszttal, az Ur veled;
Megszenteli drága szűz kebledet.
Im méhedbe fogadsz s Jézust szülöd;
E föld nem látott ily boldog szülőt.

Anya oh hogy legyek? a szűz kérdi,
Szavaidat elmém meg nem érti;

Éltemet az Urnak felajánltam,
S megtartom örökös tisztaságban.
Erre mond az angyal: szent szűz! ne félj·
Tisztaságod körül nincs veszély.
Szűzen fogadod be a magzatot,
S a világnak szűzet át is adod.
Mária igy felel alázattal:
Ajkad, oh Gábriel boldognak vall;
Én az Ur szolgáló lánya vagyok,
Hát neki mindenben szót fogadok.
Mária! ki Jézust szűz méhedbe
Kegyes alázattal igy vevéd be:
Kérd értünk Fiadat, hogy minekünk
Legyen szent koronánk s üdvösségünk.

16.

„Mennyei szent Atyám“ stb. szerint.

Mennyből alászállott ·/. Ur angyala
Joakhim lányának, szép szűz Máriának ekkép szóla:
Üdvözlégy, áldott légy oh Mária!
Tégedet anyjának választott magának Isten Fia.
Engem azért küldött ·/. követségbe
Isten, hogy megmondjam és tudtodra adjam Názáretben
Az ő akaratját, melyet végzett,
Mert téged mindennél, a többi szűzeknél jobban szeret.
Zárd fel azért kérlek ·/. szűz kebledet,
Szentlélek ereje, árnyékoz kegyelme most tégedet,
Szűzen szülsz, azt mondom én, Gábriel,
Emlékezz szavamra, nézz e liliomra, ez lesz a jel.
Egekben mindenek ·/. óhajtanak
Téged szűz Mária! hajnal szép csillaga, kiáltanak,
A dicső angyalok, kerubimok,
Mennyégben udvarló s reád várakozó szerafimok.
„Ime tehát az Ur ·/. szolgálója,
Hódolok szavadnak, teljék szent Atyámnak akaratja;
Jőj számból Istennek dicsérete,
Ki rólam, lányáról és szolgálójáról ezt végezte.“

17.

Dal. „Áldjad ember“ stb. szerint.

Üdvösségünknek hajnala,
Bűnös lelkünknek gyámola,
Atya Isten szűz leánya oh Mária!
Szentlélek Isten eljegyzett szűz mátkája.

Im hozzád jön Gábriel,
Mennyből titkos követséggel,
És igy köszönt: üdvözlégy szép szűz Mária!
Az Ur veled, asszonyok közt vagy megáldva.

Ne félj e titkos követtől,
Mert hozzád küldetett mennyből,
Hogy fogadd be Isten Fiát szűz méhedbe,
Nem vallasz kárt szűz Mária! szűzességben.

Szentlélektől szülsz, de szűzen,
Fiad neve Jézus lészen,
Ki Ádámnak tiltott vétkét majd letörli,
Mennyei Atyát érettünk engeszteli.

Ezt már a jósok hirdették,
Felőle ezt jövendölték:
Születni fog majd egy szűztől a Messiás,
Ki által a bűnös népre száll megváltás.

Kérünk téged szűz Mária!
Ha Jézusnak lettél anyja;
Fogadd tőlünk is szivbeli köszöntésünk,
Mutasd be drága Fiadnak esdeklésünk.

Fogadj minket szárnyad alá,
Hogy lehessünk majd méltókká:
Téged l.tni szent Fiaddal az egekben,
Szinről-szinre, s örvendezni szent seregben.

18.
Az Urangyala éneke.

Dal. „Im a hajnal“ stb. szerint.

Az Ur angyala köszönté a szűz Máriát,
Szűz méhébe fogadá az Isten szent Fiát.
*Üdvözlégy szép szűz Mária malaszttal teljes!
Áldott vagy az asszonyok közt, az Ur van veled.
Ki leszállott mennyből hozzád a kegyes Krisztus:
Áldott legyen szűz méhednek gyümölcse Jézus!

Ime én vagyok az Urnak hiv szolgálója,
Legyen nekem igéd szerint szent akaratja.*

Az ige testté lett és mi bennünk lakozik,
Szentlélek Isten malasztja im harmatozik.*

Imádkozzál mi érettünk Istennek Anyja!
Az angyali seregeknek szűz királynéja.*

Majd ha eljön életünknek végső órája,
Szent nevedre kérünk téged szép szűz Mária.*

Jőjj el akkor vigasztald meg bús sziveinket,
Holtunk után mennyországba segéld lelkünket.*

19.

Dal. „Minden ki élsz e gyarló világon“ stb. szerint.

Máriához Názáreth városba
Isten legfőbb angyalát
Küldvén, hogy ott Joakhim házába
Üdvözölje Máriát
Ki szűzen és híven
Imádkozott szüntelen,

Elérkezvén Gábriel és látván,
A szüz mint térdepel.
Kezeit az égre felnyújtotta,
És eképen esdekel:
Oh egek, fellegek
Igazat csepegjetek.

Zsámolyánál szolgálatot tenni
Óhajtok megváltómnak,
Az angyal mond: anyjának kell lenni
Néked az Ur Jézusnak
Hogy lehet? mert jegyest
Nem ismerek oly férjet.

Eljön hozzád a Szentlélek Isten
S kegyével megárnyékoz.
Oh drága szűz! hidd szűzességedben
Hogy semmi kárt nem okoz.
Ne rémülj, ne rémülj.
Sőt, hogy szülsz azon örülj.

Ime tehát szolgálója leszek
Mennyei szent Atyámnak,
Szűzességben tudván kárt nem teszek,
Engedek szavaidnak,
Szivemet, lelkemet,
Átadom mindenemet.

20.

Dall. „Ah hol vagy magyarok" stb. szerint.

Menj el sietséggel arkangyal Gábriel
József jegyeséhez ékes köszöntéssel.

Isteni titkaim immár kijelentem,
Mert szűz Máriában jó kedvem telt nekem.

Légy gyors szolgálatban, köszöntve Máriát,
És vidd meg ő neki a megváltás titkát.

Az emberi nemzet, hogy megszabadúljon,
S a régi fogságból új életre jusson.

Köszöntsd meg Máriát, ki malaszttal teljes,
Mond az Ur van vele, mert előtte kedves.

Szentlélek Istentől fogantatik Fia,
Imádandó nevén őt Jézusnak hívja.

O szabadítja meg Izraelnak népét,
Neki adom atyja, Dávid király székét.

A Jákob házában ő fog uralkodni,
S hatalmával mindent magához fog vonni.

Az ő országának soha sem lesz vége,
Ő lesz a megváltó s világ üdvössége.

Oh égi követség! oh Isten irgalma!
Mely nagy az emberhez jóságod hatalma!

Isteni megváltó, megtestesült Ige!
Légy atyánk s vezérünk örök üdvösségre.

21.

Dal. „Rebegő nyelvemet megindítom" stb. szerint.

Gábriel indula követségbe
Mennyégből a földre Názáretbe;
Egy szűzhöz, a ki él szűzességben
Tudatni mit végzett Isten mennyben.

„Leküldött egekből Szentháromság,
Nem szükséges erről több bizonyság,
Én Gábriel vagyok az valóság,
Szűzességedből lesz nagy anyaság."

„Hogy te Gábriel vagy azt elhiszem,
De hidd el Istennek szűzességem,
Örökre áldoztam a mentségem
Neked ki követ vagy kijelentem."

„Malaszttal teljes vagy nem titkolom,
Szent fiat méhedbe fogasz tudom,
Noha szűz leány vagy azt is tudom
Mint lehetsz szűz anya meg is mondom."

Mária mond: „Férjet nem ismerek,
Azt Isten jól tudja szűzen élek;
Mond meg tehát fiat nem szülhetek,
Szűz egyszersmind anya nem lehetek?"

„Szentlélek ereje fog rád szállni,
Melytől méhedbe fiat fog adni,

S nevét fogod Jézusnak nevezni,
Ki fogja világot megváltani."

„Gábriel Istennek szent angyala!
Legyen teljesedjék, mint akarja.
Készen alázatos szolgálója,
Szállást adni méhem nem sajnálja."

22.

Küldeték a szent Szűzhöz
Isten erősége
Gábriel, ki által lett
Az Ur követsége!
Hogy Adámnak esetét
Állítsa épségbe,
A ki kötözve vala
Nagy bú s setétségbe.

Üdvözlégy szűz Mária!
Ezt mondá az angyal,
Ím az Ur van te veled,
Teljes vagy malaszttal.
Hallván a Szűz megretten:
Ám de őt azonnal,
Bátorítá Gábriel,
Ily égi szózattal.

Szentlélek erejéből
Fogadod méhedbe
A királyok királyát,
S szűlőd emberségben,
De azért szűzességed
Megmarad épségben;
Isten igy rendelte ezt
Örök végzésében.

Isteni születtednek
Jézus leend neve

Egen s földön nagy leend
Hatalma s ereje.
Az Ur hű szolgálója
Erre igy felele;
Legyen igéje szerint,
Mit Isten rendele.

Áldjuk az örök Atyát,
Ki ily kegyelmes lett,
Áldjuk vele szent fiát,
Ki értünk testet vett.
S ki által ez végbement,
Áldjuk a Szentlelket
S kérjük a szűzet, nyerjen
Nekünk is kegyelmet.

23.

Udvözlégy szent szűz! teljes malaszttal,
Igy köszönt téged; Gábriel angyal!
Názáret városában Joachimnak házában.
Téged mi is megköszöntünk,
Néked buzgón énekelünk
Oh Mária! hallgasd esdő kérésünket,
Szent Fiadnak ajánlj minket,
Krisztus Anyja!

Te vagy minekünk kegyes szószólónk,
Szent Fiad előtt hív közbenjárónk.
Ne hagyj el hát bennünket,
Védelmezd mi ügyünket;
Ez életnek bús pályáján
Légy mellettünk minden órán,
Oh Mária! ha hazánk asszonya lettél,
Kérd érettünk akit szültél,
Krisztus Anyja!

24.

Dall „Mondj naponként és óránként“ stb. szerint.

Mária borúlva térdre,
Az isteni Fölséghez,
Szemeit emeli égre Kegyes Teremtőjéhez
A legszentebb fogadással
Magát neki ajánlja,
És ime jön gyorsasággal
Gábriel, Ur angyala.

Ez igékkel köszönti őt:
„Üdvözlégy oh Mária!
Méhedbe az Üdvözitőt
Fogadd s légy Jézus anyja;“
Réműl a szűz ez igékre:
Ki vagy, ki e hirt hozod?
Kérlek felelj kérdésemre,
Lelkem mért háborítod?

Zeng az anyanév fülemben,
Mert én szűzességemet
Feláldoztam életemben,
Mig föld tartja testemet.
„Ne félj s ne rettegj Mária!
Ezt az Isten akarja,
Mivel szűzen élsz, szent Fia
Szűz méhedet választja.

Eljön a Szentlélek Isten,
S reád szál nagy ereje.
Megárnyékoz téged itten,
Igy a bűn eltörlője
Jön méhedből e világra,
Ezeket nekem hidd el;
Tekints e liliomszálra
Hogy szűz maradsz ez a jel.“

Igéd szerint legyen tehát
Istennek szent angyala!
Elvállalom ő szent Fiát,
Legyen mint szavad mondja.
Jőjj szerelmem: jőjj magzatom!
Méhembe befogadlak.
Szivem ajtaját felnyitom,
Téged Jézus ugy várlak.

25.

Szállj a földre szárnyat öltve Gábor angyalom!
Óra kondul jóra fordul földi siralom.
Názáretbe szép szűzecske, neve Mária,
Kebelébe költözik be az Isten Fia.

E meghittnek a hirt vidd meg, még ma oda menj . . .
Szent örömtől összerendűl a föld és a menny.
E nagy szóra meghajolva Gábor izíbe,
Csillagon száll liliomszál van a keziben.

Ottan térdel kulcsolt kézzel a szép rózsaszál,
Hogy az angyal, mint a hajnal sebten oda száll.
Légy köszöntve, szűzek gyöngye! a Ur van veled;
Szép magzattal felmagasztal: ez az üzenet.

A szűzecske kérdi esdve anya, hogy legyek?
Hisz én férjet nem ismerek, tudják az egek.
Menny kedveltje! az Ur lelke száll reád, ne félj
Kebled vágyát, tisztaságát nem éri veszély.

Ne döbbenj meg az Istennek e szava miatt;
Az egeknél kedvet nyertél, Jézus lesz fiad.
E liliomszál jegyként szolgál, tiszta Szűz!
Vőlegényed, a Szentlélek küldi ezt neked.

És irgalma, mint akarja, legyen aszerint,
A szűzecske térdre esve az égre tekint.
Most leszáll a menny királya és megtestesül;
Vig örömben szent gyönyörben ég s föld egyesül

26.

Dall. „Mikor Máriához megyek“ stb. (XVII. századból.)

Régi szent próféták jóslati betelnek,
Vége lesz az ősi fájdalmas keservnek,

Zálogát az Isten kegyes irgalmának,
Elküldi méhébe szép szűz Máriának.

Angyali jelenség kisded Názáretben:
Gábriel a szűzhöz, mint szent követ, megy be.

Elpirúl szép arcza, mint a rózsahajnal,
Amidőn köszönté őt Gábor főangyal.

És nagy alázattal Mária igy szóla:
„Én vagyok az Urnak leghűbb szolgálója.“

„Legyen, mint akarja, teljesedjék kedve,
Az én összes lényem neki van szentelve.“

Emberi alakot igy veve magára,
Az Isten szent Fia, világ váltságára.

Látszik már az égen a pirosló hajnal,
Környezve ezernyi ezer csillagrajjal.

Örvendnek a népek, szent vágygyal, kik látják,
Aranyos napfénytől tündöklő palástját.

Ut, igazság s élet, Jézus! te vagy nekünk,
Jőjj el és légy a mi örök üdvösségünk.

27.

Dal. „Mond naponként“ stb. szerint.

Nincs oly elme, ki felérje,
Mária méltóságát,
Maga az egy Isten érti,
Szűz anya tisztaságát;
Mert Mária olyan tiszta,
Hogy nincs benne makula,

Szebb s kedvesebb ő Istennek,
Mint ezernyi angyala.

Látván Isten tisztaságát,
Annyira megkedvelte,
Hogy rejtekbe e szép erényt
Maradni nem engedte;
Hanem Gábriel arkangyalt
Maga elébe hivta,
És neki parancsolatban
Im ezeket mondotta:

„Menj el sietve Gábriel,
Magadnak gyors utat végy,
Máriának Názáretben
Borúlva üdvözlést tégy.
E szavakkal köszöntsd őtet:
Üdvözlégy oh Mária!
Téged szent Fia anyjának
Választ egek szent Ura.“

Kiterjesztett szárnyaival
Hogy oda ért Gábriel,
A szűz titkos kamrájában
Akkor is igy esdekel:
„Oh egek bölcs alkotója!
Engedd, hogy szolgálója
Lehessek, Jézus anyjának
Örökös udvarlója.“

Oh Mária mennyi csillag
Világ teremtésekor,
Alkottatott, mennyi fűszál
Annak rendelésekor,
Mi tőlünk is szolgáidtól,
Mindannyiszor üdvözlégy
Jézus kegyes szent Fiadnál
Értünk esedezést tégy.

28.

Dal.: „Előtted Jézusom“ stb. szerint.

Halljátok ti, kik a porban laktok!
S a könnyek völgyében itt zokogtok;
Harsog a hirnöknek trombitája,
Oszlik az ősi bűn éjszakája.

Jön kit a gyarlóság rég óhajtott,
Oh nyiss bűnös világ neki ajtót;
Mint harmat gyöngye a liliomra,
Ugy száll le hozzánk az Ur irgalma.

Készül lehajolni az ég boltja,
Hogy gazdag áldását mind ránk ontsa;
Emeld fel fejedet Isten népe,
Könnyektől elázva menj eléje.

Reményünk zöld fája kivirágzik,
Isten kéz füzi rá szép virágit;
Az Isten Fiának leszállása,
Lesz boldog új napnak virradása.

A régi ős bűnért már nem bűntet,
Kereszttel jelöli meg földünket;
A szegzett kezei majd átnyújtják,
A bűnös embernek a mennykulcsát.

Tündöklik Názáret szép vidéke,
Oda száll Gábriel követségbe;
Ott van az alázat ibolyája,
A tiszta szűzesség koronája.

Oh Jézus mindenség boldogsága!
Jőjj szállj be lelkünknek hajlékába;
Mig a bűn hullámi közt itt élünk,
Malasztot adj, hogy csak neked éljünk.

29.

Dall. „Magasztalja az én lelkem“ stb. szerint.

Oh szentséges szűz Mária! üdvösségünk eszköze,
Szent trónodhoz emelkedik szivünk szeretet tüze.
Gábriellel megköszöntünk, oh Istennek szent szűze!

Te vagy az Atya Istennek választott szűz edénye,
Te általad sugárzik ránk örök üdvösség fénye,
Tisztelet s nagy hála neked bűnbe estek reménye.

Te általad e világra Üdvözítő született,
Az angyali szózat szerint Jézusnak neveztetett,
Ádám eredendő bűne általa töröltetett.

Mert a hajnali szép harmat földnek szinére leszáll
Úgy a Szentlélek szózata szűz méhébe tetté vál.
Melyre omlik bűn és pokol, távol az örök halál.

Minden teremtmények között Mária te áldott vagy,
Mennyben, földön s minden helyen dicsőséged igen nagy.
Halál harczán, a végórán, oh Mária! el ne hagyj.

30.

„Szerelmes édes Jézusom“ stb. szerint.

Oh drágalátos rózsaszál, tehozzád járulunk,
Mennyből Gábriel angyallal dicséretet mondunk.
Néked ezerszer éneklünk,
Szivből mondván a mig élünk:
Üdvözlégy Mária!

Dicsérd hát lelkem Máriát földön és egekbe',
Mert az Istennek szent Fiát fogadta méhébe,
Örvendjünk tehát szivünkből.
És mondjuk egész erőnkből:
Üdvözlégy Mária!

Azért Istennek szent anyja! néked esedezünk,
Éltünk utolsó óráján maradj híven velünk,
Segítsd erőtlenségünket,
S vidd szent Fiadhoz lelkünket:
Üdvözlégy Mária!

31.

Dall. „Felvitetett magas mennyországba“ stb. szerint.

Im az Urnak szivrázó szózata,
A sötétség éjét által hatja;
Jézus ragyog felénk az egekből,
Szállj bűnálom messze a szemekből.

Közeleg már az Isten báránya,
Rabságunkat irgalommal szánja,
Jő a beteg világ orvossága,
Szűzi méhnek lesz tiszta virága.

Oda vitte a pokol ármánya,
Hogy a világ lőn sátán zsákmánya.
Jön meghalni Jézus a kereszten,
Hogy a világ bűnbe el ne vesszen.

Ébredj, kelj fel szunnyadozó lélek!
Párnájáról a bűn gyönyörének;
Nézd új csillag tündöklik az égen,
Az Ur Jézus ragyog a setétben.

Könnyes szemmel siessünk elébe,
Bocsánatért kiáltsunk az égbe.
Oh száraz föld s tengerek reménye,
Híveidnek siess segélyére.

Igazságod ha majd fényes felhőn
Másod ízben itéletre eljön,
A bűnösnek ne itélője,
Hanem legyen kegyelmes védője.

Jézus, kit e szent időben várunk,
Hála neked Megváltó királyunk,
Az Atyával és a Szentlélekkel
Jőjj el siess, bűnünk zsoldját vedd el.

32.

Örülj, örvendezz Krisztus anyja:
Mennyei Atyának kedves leánya.
Szentlélek Istennek, eljegyzett mátkája:
Tőled fog születni az Isten Fia.

Mennyből jött le hozzád angyali követ,
Mert a Fölségesnek eképen tetszett!
Hogy Isten anyja légy, angyaltól ily szót végy'
Bűnösökkel jót tégy, kegyes anya légy.

Szűz Mária a mi reményünk fája,
A Szentlélek Isten szállott le rája,
S üdv ágot ő hajtott, mit szivünk óhajtott,
Szűz Mária te vagy lelkünk virága.

33.

Dall. „Oh szentséges, kegyességes" stb. szerint.

Szűz Mária ékes rózsa,
Üdvözlégy az Istentől,
Leszesz anya, mégis tiszta
Szentlélek erejétől,
Üdvözlégy malaszttal teljes,
Mindenek felett légy jeles.
Fiat fogadsz, szűzen maradsz,
Azért méltán vigadhatsz.

Ur van veled, mert nincs benned
Mocska semmi véteknek.
Szűzességed és szentséged
Példája mindeneknek.
Ne késsél hát helyt készítni,
Az Istennek szállást adni,
Mert csak te vagy, egyedül nagy,
Kinek érdeme oly nagy.

Te vagy áldott és választott
Földi asszonyok között.
Szűz méhedbe mert az Isten
Szentlélektől költözött.
Eképp magát megalázván,
Emberséget felválalván.
Az emberért s minden népért,
Ez tette a bűnösökért.

Könyörögj és esedezzél
Mária mi érettünk,
Szent Fiadnál, mi Urunknál
Légy gyámol mi mellettünk;
Mert Fiadnál te kérésed,
Foganatos könyörgésed.
Azért kérünk, esedezünk:
Mária szólj érettünk.

34.

Bozóki

Megváltónk anyja, oh szentséges szűz Mária!
Tiszta szűz méhedbe leszállott az Isten Fia.
Rád tekintünk vágyva szűzesség virága!
Akinek csodás az Anyasága;
Te hoztál e földre
Vigasztalást bús földünkre.

Minden lények közől, ki választott az Ur téged,
Midőn szűz méhedbe leküldé az üdvösséget.
A kit befogadtál, szűz tisztán hordoztál,
S e világnak szűzen át is adtál;
Ó az, kit az ég Ura igért a mi váltságunkra.

Szentlélek temploma üdvözlégy Jézus dajkája!
Kit hajdan példázott Jeszsze nyiló szép virága.
Bűnösök reménye szűzek példány képe,
Hajdan epedve várt az ur népe:
Légy most is reményünk, bizalommal kik itt kérünk.

Ha Jézushoz járulsz s mint fiadat buzgón kéred,
Mert anyjává lettél: meghallgatja esdeklésed.
Téged mi is kérünk, oh könyörögj értünk,
Akik gyarlóságból sokat vétünk,
Hogy éltünk végében veled vigadjunk mennyégben.

35.

Matkovich Gy.-tól.

Ezred évek bűnködén át,
Túlvilági fény ragyog;
Leszáll földre a mennyország,
Hozva ránk öröm napot.
Gábor angyal szárnyat öltve,
Názáretbe indula,
Máriát hogy megköszöntse,
Mint akarta ég Ura.

Üdvözlégy teljes malaszttal,
Az arkangyal igy rebeg;
Ur kegyelme felmagasztal
S fogansz égi gyermeket.
Nagy lesz ő, ki a magasság
Gyermekének hivatik,
S ki uralja Dávid trónját
A legvégső századig.

Félve zeng a szűzi lélek:
Hogy fogannék gyermeket?
Hisz szent tisztaságban élek
S férfiut nem ismerek.
A Szentlélek megárnyékoz,
Az angyal igy felele,
S a világra, kit méhed hoz,
Lesz az Isten gyermeke.

Mint virágon a fris harmat
Csodás módon gyül s fogan:

Te is úgy nyersz szent hatalmat
S lész anyává boldogan.
S mint napsugár a kristályon
Áthat, bárha nem tör is:
Téged oh szűz e világon
Meg nem sért a bűntövis.

Mária ezt amint hallja,
Az egekre föltekint;
Im az Urnak szolgálója
Legyen az igék szerint.
S a világ legszentebb titka
Testesül meg im legott;
Föld száll az égi szikra
S mennyországot alkot ott.

36.

Dal. „Bűnös lelkem" stb. szerint. *Kovács M. I. K. 213. l.*

Be volt zárva a bűn által
Az ég arany kapuja,
Nem bocsátott senkit által
Küszöbén a menny Ura,
Földről elszállt a szent béke,
Fölkiáltott Ádám vétke
Vérboszúért az égre.

Lángfohászok repültek föl
A mennyei trón felé,
Föld keservét szeretettel
A kegyes megszivlelé.
Százezerszer legyen áldott,
Hogy elküldé a Megváltót,
Ki vérével megváltott.

Nem erényünk, bűnös voltunk
Hozta őt a földre le;
Mert lelkileg halva voltunk.

Éltet adni jöve le,
Beteg világ! eljő hozzád
A végtelen irgalmasság:
Az orvos és orvosság!

A bűnökben elbukotthoz
Száll a mentség Istene;
Mennyből áldást s minden jót hoz,
Keze kincscsel van tele.
Ő lesz lelkünk vidámsága,
Elhagyatottak boldogsága,
Lelki vakok világa.

Illő, hogy szent áhitatra
Buzduljunk fel, mi hivők!
S eget nyitó bűnbánatra
Fordítsuk e szent időt.
Eljövetele ez az Urnak,
Ránk virrad már a szép új nap,
Keserveink elmulnak.

Majd ha eljösz másodízben
S igazságod megitél:
Légy kegyelmes, oh nagy Isten!
A pokolra ne itélj.
Szánj meg minket jók legjobbja!
Átkot ne szórj fiaidra,
Hanem állíts jobbodra.

37.

Jőjj el Megváltónk, hozzád kiáltunk,
Kelj föl fényes napunk.
Hogy lenne napvilág,
Te rád vár az egész világ.

Jőjj, légy vezérünk, benned remélünk,
Győzd le a bűnt s halált
Oh, jőjj el Messiás!
Kit megigért a Szentirás.

Jőjj el, nagy Isten! légy kisded itten;
Nemünket meg ne vesd!
Az ég mézzel csepeg,
Úgy várja a te jöttödet.
Imádva kérünk: jer, légy testvérünk,

Hozd le, oh szeretet!
Nagy örökségedet,
Oszd meg velünk a mennyeget.

Jőjj, kis Bárányka! a föld kitárta
Ölelő karjait;
Jőjj el, lakjál velünk,
Nyitva áll már hő kebelünk.

Jőjj el, szép Jézus! a föld gyász és bus;
Boritsd ránk mennyedet,
Hogy itt a nemzetek
Áldják örök szerelmedet.

Jőjj el királyunk! epedve várunk,
Hozd le szép országodat,
Mely drága véreden
Majd egy egész világ leszen.

Utánad esdnek, szolgáid lesznek
A föld királyai;
S fejedelmi korona
Lesz majd trónod fényzsámolya.

De már a vágynak szemével látlak
Közelgni drága hős!
Itt a tavasz jele:
Bimbózik Jeszsze vesszeje!

38.

Ősegyházi ének.

Jordán folyó partján szónokol szent János;
A nagy meghatottság mindenütt általános;

Szivet s lelket rendit a hatalmas szózat,
Felrázza álmukból, felrázza álmukból,
A szunnyadozókat.

A teremtett világ érzi már előre,
Hogy nem késik az Ur s eljő teremtője,
A száraz föld, tenger s a légkör köszöntik,
Jöttének hirére, jöttének hirére
Örömünket öntik.

Oh mi is mindnyájan tisztítsuk lelkünket,
Diszítse föl magát erénynyel, ki bűnt tett;
Midőn ily nagy vendég jő látogatóba':
Készitsük az ösvényt, készitsük az ösvényt,
És szállást legjobban,

Te vagy, édes Jézus! a mi üdvösségünk,
Egyetlen örömünk, erőnk s reménységünk;
Mint kitépett virág, az emberi nemzet:
Szent kegyelmed nélkül, szent kegyelmed nélkül,
Bűnben hervad, senyved.

Az elesetteket emeld föld magadhoz,
A szegény betegnek orvosszert magad hozz;
Mutasd meg arczodat, oh ennek látása:
Lesz a hervadt világ, lesz a hervadt világ
Uj felvirulása.

Dicséretet zengünk neked Fiu Isten,
Ki hogy megváltanál, emberré lől itten;
Áldás az Atyának és a Szentléleknek,
Kiktől származásod, szent fogantatásod
És jöttöd erednek.

39.

Kapossy É. T.

Égi felség, nagy istenség!
Nyisd meg áldott kebledet,
Kérünk küld le bús földünkre
Azt, ki tőled született;

Hadd oktasson bölcseségre
Hogy feljussunk majd az égre,
Óh Megváltónk jőjj el, jőjj el,
Befogadunk örömmel.

Légy napfényünk, légy vezérünk,
Oh hatalmas sziklaszál!
Ki népednek, Izraelnek
Törvényt dörgés közt adál.
Ki szólottál hajdanában
Csipkebokor tüzlángjában:
Jőjj meghalni a kereszten,
Hogy lelkünk el ne veszszen.

Jeszsze ága, szép virága
Aki jelnek adatott;
Minden népek kérnek téged,
Hozd fel ránk az uj napot.
Fejdelmek is porba hullnak,
S elismernek legfőbb Urnak,
Oh ne késsél, jőjj siess már,
Szivünk, lelkünk téged vár.

Oh üdvösség ős reménye,
Hajnal fényes csillaga.
Oh örökfény szent viszfénye
Kit mennyből küld az Atya:
Hozzád szárnyal esdeklésünk,
Halál árnyán, kik itt élünk,
Hozz vigaszt és reménységet,
Népednek üdvösséget.

Oh békesség fejedelme!
Vár epedve a világ;
Szegletkő vagy te, a melyre
Epül majd egy új világ.
Kit alkottál egykor porból,
Jőjj menteni azt pokoltól,

Esdve kérünk, oh jőjj hozzánk,
S mennyből szent áldást hozz ránk

Minden nemzet óhajtása,
Emanuel, nagy király!
Vétkeinknek sokasága
Szenvedéssel megkinál.
Jőjj le a mi váltságunkra,
Terád vár a véres munka;
Oh ne késsél, jőjj el, jőjj el.
Befogadunk örömmel.

40.

Dal. „Istenanyja szűz Mária" stb. szerint. *Kovács M. II. k. 10*

Jön az Atya megigértje,
Kinek jöttét rég remélte,
A föld vándora;
Az égen uj hajnal támad,
Szállást keres most magának
Az egek Ura.
Máriának tiszta keble
Szives szállás lesz neki:
E szűzön az Isten kedve,
Párja nem volt s nincs neki.

Nem méltó rá a bűn földje,
Tiszta, mint a harmat gyöngye
S a napsugara;
Ő reményünk szép zöld ága,
Galilea bájvirága,
Szende ibolya.
Az alázat szent völgyében
Elrejtezve ott virul;
Meg is tudnak földön s égen
Illatozó bájiról.

Fia lesz bár a legszentebb,
Szűzessége kárt nem szenved,

Oh öröm oka!
Az Ur. a mi rég nem történt,
Fölfüggeszti a köztörvényt,
Oh mily nagy csoda!
Jézus lesz majd méhgyümölcse,
Ki minket megüdvözít;
Földre vonja szűz erkölcse,
Mely lelkében tükrözik.

A mennyei hárfa zendül,
Fénykövet jő magas mennyből,
Jő már Gábriel!
Bezörget a kisded ajtón,
Az örömhirt édes hangon
S híven zengi el.
„Legyen" mondja a szűz szentség
S az Ige megtestesül;
Emberséggel az istenség
Titokszerűen egyesül.

Ime mi is neked zöngünk,
Gábriellel megköszöntünk,
Üdvünk hajnala!
Szived szivünk üdvözletét
Elfogadni oh ne késsék,
Lelkünk aranya!
Mennyben honolsz szent Fiaddal,
Boldogságunk csillaga!
Vezéreld fénysugaraddal
Híveidet is oda.

41.

Dal. „Oh, ki ez oltáron" stb. szerint.

Az embert szerető irgalom Istene
Názáret szűzéhez egy angyalt külde be.
Hogy értse meg mindazt, mi rejtve volt maig:
Az egek titkait.

Mert immár hajnallik, oh mily nagy esemény!
Valósúl a jóslat, teljesül a remény:
Leszáll az egekből, mint a harmat, az Ige
Egy szűznek méhibe

Ő lesz, ki meggyőzi lelkünknek ellenét,
Ő lesz, ki szétzuzza a kigyónak fejét;
Elvérzik és ugy győz az égi fejdelem,
Mily csodás győzelem.

Jó szolgám, Gábriel! szól az Ur kegyesen,
Názáret városba repűlj el sebesen;
Üdvözöld Máriát, választott szűzemet,
Mondd: ez az üzenet.

A szűzzel igy közli a mennyei Atya,
Hogy méhe gyűmölcse, lesz az ég rajzata,
S hogy fején megmarad a szűzi korona,
Szűz lesz s még is anya.

Elszállott az angyal lebegő szárnyakon,
Imába merűlve volt a szűz hajadon;
Mennyei fényesség ragyogja Őt körül,
Szivében fél s örül.

Hallván az angyalnak szavát szűz Mária,
Hisz s beszáll méhébe az Isten szent fia;
Megtelik malaszttal szeplőtlen kebele,
Mert az Ur van vele.

Oh testbe öltözött bocsánat szent Ura!
Légy Ádám Fiának a jóban gyámola;
Ha te nem istápolsz, erényünk elbukik,
A vétek megrútít.

S te malaszt szűlője, mindenkor tiszta Szűz!
Kit hozzánk anyai szerelmed lánczra fűz:
Oh kérd azt miértünk, ki méhedben lakott,
Kérd értünk magzatod

42.

Dal. „Az Ur Istennek csoda hatalma“ *Szelepcs. 4. Buzóki 130.*

Örvendezzetek völgyek és hegyek,
Örvendj Isten népe!
Jő az új király, menjetek elébe.

Örvendezz Szión! a szűz liliom
Kivirágzik immár:
Fia lesz, a ki a szárnyain jár.

Hogy pásztor legyen a nemzeteken:
Eljő fényességben,
A bárányokat hordozza ölében.

Ébredezzetek, alvó nemzetek!
Földre száll, mint harmat,
Biboros fia a piros hajnalnak.

Mennyekből jön Ő, a halál ölő,
Az időknek atyja!
Lábai alatt az eget meghajtja.

Szűzek, gyermekek rózsát hintsetek,
A vőlegény jő,
Mig ösvénye majd vérgyöngytől lesz fényló.

Próféták szava, Isten szózata
Már-már megvalósúl
Lelkünkről lehúll ama borzasztó súly.

Kit rég vártanak, fölkél, mint a nap,
E titkos időben,
Látom hajnalát az átlátszó ködben.

A hivő sereg érted kesereg:
Oh jőjj el, oh jőjj el,
Töltsd meg szivünket édes, vig örömmel.

Hozánna neked, örök szeretet!
Téged vártunk régen,
A ki eljövél az Urnak nevében.

43.

Szöv. 1493. évből. *Bogisich* „Őseink buzgósága" stb. szerint.

Oh dicsőséges Assszonyság!
Napnál fényesebb tisztaság.
Kit illet mennyben boldogság,
S tisztel angyali sokaság.

Aki tégedet alkotott,
Önméhedben fogantatott,
Néked Istentől adatott,
Szűz emlődön tápláltatott.

Amit az Éva elveszte,
Te szülötted azt megnyerte.
Az ő siralmát elvette,
Fiait örömre vitte.

A te tőled jött életnek
A nemzetek örvendenek:
Téged örömmel tisztelnek,
S tapsolván igy énekelnek.

Dicsőség mennyben Istennek,
Atya, Fiú, Szentléleknek:
Ki teremtője mindennek,
Égnek, földnek és tengernek.

44.

Menj el, menj el oh Gábriel,
Názáreth városába
Ottan vagyon egy tiszta Szűz,
Joachimnak leánya,
Mária! Mária!
Isten szép alkotmánya!

Köszöntsed és üdvözöljed,
Mondván: Ur van te veled.

Malaszttal teljes Szűzanya,
Gábriel im azt mondja,
Hogy áldott, megáldott
A fiúval az anya.

Mennyei szent seregek is
Tégedet választottak,
Kerubimok, szerafimok
Reád bizonyítottak,
Hogy szűz vagy, áldott vagy,
Mint a rózsa ékes vagy.

Vegyed, vegyed szűz méhedbe
Az Istennek szent Fiát,
Mert az Isten azt akarja,
Te szűld világ megváltóját.
Mária! Mária!
Tisztaság lilioma!

Esedezzél mi érettünk
Szent fiadnál, Jézusnál,
Kit szűz méhedben hordoztál
Emlőiddel tápláltál,
Irgalmat, kegyelmet
Nyerj nekünk szent fiadnál.

Midőn eljön végső óránk,
Légy pátronánk szűz anyánk,
Az ördögtől és pokoltól
Védelmezz, vigyázz reánk.
Hogy mennyben, egekben,
Veled legyünk örömben.

45.

Kovács M. I. k. 41. l.

Oh fényességes szép hajnal,
Mária teljes malaszttal,
Pirosodol már egünkön,
Fényözönt hintesz földünkön.

Virradást hoztál szivünknek,
Keletet árva lelkünknek.

Hull a harmat felhő nélkül,
Anya vagy te jegyes nélkül,
Van jegyesed s nem ismered,
Magadat égnek igéred.
Titkos anyaság a tied,
Vigadozhat áldott szived!

Fényes angyal jön ma mennyből
Tehozzád, szent Szűz! követűl;
Istened nagy végzéséből,
Szűzességed magzatot szűl.
Megárnyékoz az égi tűz,
Anya leszesz, de tiszta szűz.

Szeplőt nem látó szűzesség!
Igy szeretett az istenség;
Áldott vagy asszonyok között,
Mert beléd Isten költözött,
Ennek ujja van teveled,
Lelke tölti be kebeled.

Oh teremtő szép hajléka!
Vig az Eva maradéka;
Mert általad virrad fényre,
Derűl édesebb reményre.
Holtakat életre szültél,
Jézus anyja mikor lettél.

Üdvözlégy szép liliomszál!
Ki minekünk üdvöt hoztál;
Édes anyánk, ha már lettél,
Kérd érettünk, a kit szültél.
Benned az áldás testesűl,
Ne bocsáss el áldás nélkül.

Dicsőség legyen az Istennek,
Atya, Fiú, Szentléleknek.

Egyenlő három személynek,
Három személyben csak egynek;
Tiszteletes szűz Máriának,
Minden anyák csodájának!

46.

Ave Maria! Gratia plena!

Üdvözlégy szent szűz! teljes malaszttal!
Igy köszönté angyal a szép szűz Máriát,
Krisztusnak választott anyját.

És mondá tovább Ur vagyon veled;
Ime fogansz fiat, a kin fogsz örülni,
Menny és a föld álmélkodni.

Oh angyal! ugy mond miként lehet ez?
Mert szűz leány vagyok, férjet nem ismerek,
Bizonyságim ebben egek.

A Szentléleknek rád száll ereje;
Mert miként a harmat reggel száll a földre,
Ugy lesz az ő születése.

Angyal szavának hívén a szent szűz,
Magát megalázza, szolgálónak vallja:
Legyen ugy, mint szavad mondja.

Szűzek virága, szép szűz Mária!
Örülj és örvendezz; mert nagy anyaságra
Választattál méltóságra.

Engeszteld értünk könyörgéseddel
A te szent fiadat, hogy testesülése
Legyen lelkünk üdvössége.

47.

Oh fényességes szép hajnal!
Kit igy köszöntött az angyal:
Üdvözlégy teljes malaszttal.

Dicsőséges szűz Mária:
Atya Istennek leánya!
És Szentléleknek mátkája.

Tehozzád küldetett mennyből
Gábriel angyal követül,
Istennek rendeléséből.

Hogy fiat fogansz méhedben,
Isten-embert egy személyben,
És megmaradsz szűzességben.

Fiad az ég dicsősége,
A bűnösök reménysége
S a megtérők üdvössége.

Oh dicsőséges szűz Anya!
Kérünk nagy méltóságodra,
Végy minket pártfogásodba.

Dicsőség Szentháromságnak,
Dicséret szűz Máriának!
Üdvözitőnk szent Anyjának.

48.

Karácsony böjtjén.

Dall. „Küldeték a szent Szűzhöz" stb. szerint.

Mindent a nagy világon, nap, holdat s csillagot,
A jó Isten teremtett, nekik éltet adott.
Föld, tenger és állatok virágok és fűvek
Az Urnak köszönhetik illatos keblöket.

Világ után hatalmas alkotó szent keze,
Agyagból önképére majd embert képeze,
És ez lőn koronája dicső műveinek,
Nyujtsunk tehát az Urnak hálával telt szivet.

Első az embert az Isten Ádámnak nevezé,
Társául Éva asszonyt melléje rendelé;

Ott éltek az édenkert virágai között
Léptök földi bajokba soha nem ütközött.

Egy fa állott a kertben tilos, haláladó,
Csak ezt tiltá élvezni a nagy Mindenható.
De ők a sátán szavát hívék, nem Istenét,
S igy a vétek almáját vakon megízlelék.

Nem veté el pokolra Isten bűneikért,
Sőt irgalma teljében szabadítót igért;
Holnap jő el a kegyes, minket megváltani,
Glóriára készülnek már az ég angyali.

Oh ember, te magasztos földi s égi lény!
Ki mély sebet ütöttél Teremtőd szent szivén
Adj hálát, hogy megérted e szép aranyidőt,
Áldd a hozzánk közelgő édes Üdvözitőt.

49.

Dal. „Mondj naponként" stb. szerint.

Máriának szűz méhében megtestesült igének,
Következendő éjféle idei már betelnek.
Ki Atya Istentől mennyben öröktől rendeltetett,
Születésével körünkbe, hogy jőjjön, végeztetett,

Holnap immáron a földnek vétke eltöröltetik,
És e világ megváltója királyává tétetik,
Ki is a mi váltságunkért szűz Anyától születik.
Foghatatlan Istensége pólyába helyeztetik.

Mennyország bezárt kapuja általa megnyittatik,
Ádám keserves siralma örömre fordittatik,
Sok mennyei áldásokkal Ábrahámtól áldatik,
Hervadatlan koronára Izsákkal hivattatik.

Ádám atyánk és Évával Krisztust örömmel várja,
S teljesek nagy vigaszsággal, hogy lőn születés-napja,

Mert Adámnak és Évának ez nap tartjuk emlékét,
Holnap pedig Ur Jézusnak szentséges születését.

Örülj s vigadj oh Mária! szűz méhed gyümölcsének,
Mert kilenczedik hónapja előtt szülésének.
Ennek szentséges óráját várjad nagy készülettel,
Hogy tisztelhesd Isten fiát szűz kebled érzelmével.

Nagy dicséret és dicsőség legyen Atya Istennek,
Ki ily nagy jót tett mivelünk, Szentlélek Istenünknek!
Örvendez is szűz Mária szent József jegyesével,
Mi is örvendezzünk tehát és várják tiszta szivvel.

50.

Dall.: „Jőjj el oh Jézusom" stb. szerint.

Ádám első atyánk, hogy bűnbe esett,
Megrontá ügyünket e gyászos eset;
Borítva a szennytől, kiestünk szép mennyből
S az édenből;
Sátán lőn Ur rajtunk, lelkileg meghaltunk,
Ádám nagy bukása mély sirt ása.

De az Ur irgalma véghatárig ért,
Első szülőinknek Megváltót igért,
Kinek lesz ránk gondja s a sátánt megronja,
Vérét ontva;
Az idők teljében, egy szűznek méhében
E kegyes igéret testté is lett.

Augusztus császár parancsot adott,
Hogy ki hol született, irassa fel ott;
A nagy rendeletnek mindnyájan engednek
S utra kelnek;
Mária Józseffel szelid érzelmekkel
Indulnak sietve Betlehembe.

Telve van már minden a szállásokon,
És nincsen üres hely, nincs barát s rokon,
Város közelébe istállóba tér be
A szűz s férje;
Ott lát napvilágot, ki után rég vágyott
A száraz föld s tenger, angyal s ember.

Várja a Megváltót az angyalsereg,
Ébredezzetek hát ti is emberek!
Hitben egyesüljünk, örömre hevüljünk,
Ugy készüljünk.
Hozzá forduljunk ma, hogy váljék javunkra
Kegyes érkezése, születése.

Karácsonyi énekek.

1.

Krisztus Jézus született, örvendezzünk,
Neki öröm éneket zengedezzünk.
Dávidnak véréből, tiszta szűz méhéből,
Született Krisztus nekünk.

A szűzesség lilioma kivirágzott,
S megtermé a mennyei szép virágot,
A kegyes Jézuska minekünk meghozta
Születvén a váltságot.

Angyali énekre.

Dicsőség legyen égben az Istennek!
Békesség földön a jó embereknek,
Zengjük angyalokkal's a hív pásztorokkal
Dicsőség az Istennek!

Evangeliumra

Örök bölcsesség széke lett a jászoly
Melyből Isten irgalma mihozzánk szól;
A mennyei kisded üdvösséget hirdet:
Istennek irgalmából!

Hiszekegyre.

Hiszszük, hogy Betlehem jászolyából
Az út, élet és örök igazság van.
Az irgalmas Isten rejlik a kisdedben;
Ezt valljuk igazságban.

Felajánlásra.

Imádással járulunk az oltárhoz,
Mint kegyes Jézuska jászolyához;
A hív pásztorokkal égő buzgalommal
Hű néped adományt hoz.

A kenyér és bor áldozat az ajándék,
S a jó Istent szerető tiszta szándék.
Nyerjen az kegyelmet, ah kis Jézus engedd,
Hogy örök jónkra válljék.

Az első csenditésre.

Zengje velünk ég és föld: Szent az Isten!
Zengje tiszta örömmel: Szent az Isten!
Zengjük Jézuskánknak, kit ég s föld imádnak:
Szent, szent, az Ur Isten!

2.

Dall. „Szűz Mára nekünk" stb. szerint.

Oh Istennek végtelen irgalma! mi bűnben estünk;
S ő leküldé szent Fiát mihozzánk, hogy el ne veszszünk
Itt van a Szabaditó, a kegyes Megváltó
Szűznek szülötte, lelkünknek üdve.

Fel, siessünk a hiv pásztorokkal Őt köszönteni,
És szivünknek tiszta örömével neki zengeni:
Üdvözlégy égi gyermek! a szegény embernek
Vigasztalása s Isten áldása.

Angyali énekre.

Lelkünkben is zeng az angyaloknak örömszózata:
Áldott legyen a szeplőtelen szűz égi magzata!
Dicsőség a kisdednek! az Isten embernek!
Békesség legyen a jó lelkeken.

Hiszekegyre.

Égi fénynyel jelentetett ki Isten a pásztoroknak,
Most a hitnek szent világa hirdet a jámboroknak;
Te vagy a szent igazság, igaz világosság,
Szivünk nyugalma, hitünk jutalma.

Felajánlásra.

Áldozattal járulunk elődbe, isteni gyermek!
Te ki váltság-áldozatja lettél az embereknek.
Oh végtelen szeretet! érettünk mennyit tett
A kegyes Isten, hogy üdvözitsen.

Jászolyodnál nem mulandó kincset áldozunk neked,
Hanem a sziv bűnét bánva kéri szent kegyelmedet.
Csak ha te megszenteled, akkor nyer érdemet
Minden áldozat, mit az ember ad.

Felajánljuk még szükségeinket ez áldozattal,
S bármi érjen, jászolyodra nézünk, s ez megvigasztal;
Általad a szegénység az örök üdvösség
Egyik utja lett, mely hozzád vezet.

Első csenditésre.

Szent az Isten, az egész világnak Ura Istene!
Kinek köztünk egy szegény hajlék lett születés-helye
Szent vagy, oh égi gyermek! áldás szent nevednek!
Te Istenünk vagy, kérünk, el ne hagyj.

3.

Karácsonyi misére.

A mise kezdetére.

Üdvözlégy óhajtott vendég,
Kit (*mit*) küldött a kegyes ég
Üdvözlégy élet adója
Embereknek Megváltója!

Vigadozunk új fényednél,
Leborulunk szent szinednél
Áldjuk a kitől küldettél
S téged ki (*mög*) születtél.

Bár a szénáig alázva
Látunk posztóval ruházva
Édes örömkönnyet öntünk
Tégedet ezzel köszöntünk.

Dicsőségre.

Jön a földre nagy fényesség
Angyal kiáltja: dicsőség!
Neked pedig égi szálló
Templomod lett egy istálló!

Néma csillag udvarolni
Siet lábaidhoz vonulni,
Csak azokban van hideg sziv,
Kikhez öröktől voltál hív.

Üdvíratra.

Föld öröme szűz Mária!
Itt a szűzesség díja,
Már karodon van szülötted,
Kiben üdvünket megszülted.

Födve van nekünk orczája,
De hittel nézünk reája.
Add, hogy éltünknek határán,
Lássuk az égnek oltárán.

Hiszekegyre

Oh egeknek ékessége!
Oh királyok dicsősége!
Angyalidat mi felváltjuk,
Istenünk vagy azt kiáltjuk.

Megismerünk jászolyodban
És imádunk istállódban
Bár homályba rejteztél is,
Gazdag Isten vagy te mégis.

Felajánlásra.

Mennynek élő fénye,
Földünknek egy reménye
Jézus Isten fia,
Árva lelkeknek díja.
Századok érted epedtek,
A szemek sűrűn csepegtek
S néztek az égre,
Éljöttél végre.

Jaj, de kedvelt néped,
Mely előbb epedt érted,
Jöttödön ajtót zár
Nem szeret ő téged már,
Minthogy nem jöttél ragyogva
Csak szegény sorsba takarva
E választott nép,
Megvet örök szép!

Oh kegyes! mi vallunk,
Habár angyalt nem hallunk;
Szent hitünk állítja,
Hogy te vagy árvák atyja,
Jöjj el, áldott Gyermek! jöjj el
Sziveinkbe nappal-éjjel,
Batran bejöhetsz
Oltárt emelhetsz.

Betlehem szive kő
Hál' kegyes Üdvözitő!
Jöjj be hajlékunkba
Eleven templomunkba.
A barmokat emberekkel,
Jászolyodat hő szivekkel
Oh kegyes Isten,
Cseréld föl itten.

Szent-szent-szentre.

Angyalok! örvendünk
És veletek igy zengünk:
Szent vagy ég Istene,
Földnek Ura s mindene!
Szent, szent, szent vagy mindörökké
Nincsen olyan, mint te többé
Csak te vagy Isten
Nincs párod ebben.

3a.

Szűz Mária bölcsődala.

A szép, szűz Mária szent Fiának,
Igy énekel vala a Jézusnak:
Örömest ringatlak,
Szivemből óhajtlak!
Aludj, aludj.

Aludj el magzatom, napom fénye,
Szegény életemnek egy reménye.
Örömest ringatlak
Szivemből óhajtlak!
Aludj, aludj.

Nyugodj, mig Heródes a kegyetlen
Fel nem kél és nem tör élted ellen.
Örömest ringatlak
Szivemből óhajtlak!
Aludj, aludj.

Még most ellenségid nem tudhatják,
Hol vagy és álmodat nem zavarják.
Örömest ringatlak
Szivemből óhajtlak!
Aludj, aludj.

Ugy is majd az idő elérkezik,
Melyben szivem, s szived jaj! de vérzik.
Örömest ringatlak
Szivemből óhajtlak!
Aludj, aludj.

Azért, most aludjál békességben,
Hív Anyád karjain csendességben,
Örömest ringatlak
Szivemből óhajtlak!
Aludj, aludj.

3b.

Örvendjünk Urunk születésén.
Vigadjunk világ üdvösségén.
Kit az irás megigért,
Már eljött váltságunkért,
Örvendjünk, vigadjunk!

Keresztény! szánd meg Teremtődet,
Fogadd be te Üdvözitődet.
Im hozzád kivánkozik,
Hív szived néki tetszik,
Keresztény, fogadd be!

4.

Dicsértessél tőlünk kis Jézusunk,
Kit a kenyér szinben hitünkkel vallunk;
Ki miértünk született,
Jászolyba helyeztetett.

Jertek hát mindnyájan a pásztorokkal,
Menjünk Betlehembe ajándékokkal;
Mutassuk sziveinket,
Hogy nyerjünk kegyelmeket.

Mondjuk szent, szent, szent vagy kisded Jézusunk,
Tekints ránk jászolyból kegyes királyunk;
Szent, szent, szent vagy egész földön.
Szent, szent vagy egekben.

Vedd kedvesen tőlünk ajándékunkat,
Mostan bemutatott buzgóságunkat;
Add jobbodra állhassunk,
Veled mennyben vigadjunk.

5.

Az Ige megtestesült Názárethben,
Kit Mária szűzen szült Betlehemben.
Itt vagyon elrejtve kenyér szinben,
Imádjuk mi őtet egyetemben.

Ezt a hatalmas Isten bölcsesége
Mindenek csodájára cselekedte.
Mely dolgokon angyalok csodálkoznak.
Teremtett állatok álmélkodnak.

Ne menjünk Betlehembe, föltaláljuk
Jelen e szent oltáron s magasztaljuk.

Mert ha szivünk tiszta és ártatlan,
Jobban tetszik neki, mint az arany.

Dicsőség és dicséret az Atyának,
E világra született szent fiának,
És a vigasztaló Szentléleknek,
A Szentháromságnak egy Istennek.

6.

Kezdetre.

Kirie ki születtél
Jászolyba helyeztettél,
Mindnyájonkkal jót tettél.
Világ váltsága lettél.
Nézz reánk a jászolyból,
Oh kegyes Jézus!
Oh édes Jézus!

Kriszte szűznek magzata,
Kit mennyből küldött Atyja;
Mi szabadításunkra,
Pokolnak rontására.
Nézz reánk a jászolyból:
Oh kegyes Jézus!
Oh édes Jézus!

Dicsőségre.

Hallod pajtás e szózatot glória,
Jer közelebb vigyázzunk jól e szóra;
Egy ifjú ime látom közelget,
Amint hallom nagy dicsőséget hirdet.

(Utána.)

Dicsőség legyen a magas mennyben Istennek
Békesség földön s jó szándékú embernek.

Szent leczkére

Isteni gyermekem érted folyik könnyem,
Ne sirj! ne sirj! ne sirj! aludj el Jézusom
Im hiven szoptatlak, keblemen hordozlak,
Aludj! aludj! ne sirj! aludj el Jézusom.

Hiszekegyre.

Szent Fiát az Atya elküldötte,
Mint kezdetben megigérte,
Csábító kigyó fejét megtörte,
Üdvösségünk igy szerzette;
Hogy eztet tette:
Áldassék szentséges neve mindörökké érette

Szent-szent-szentre.

Siessünk Betlehembe,
A kisdedet köszöntve;
Ki az éjjel született,
Jászolyba helyeztetett.
Boruljunk le jászolyánál
Ugy imádjuk őtet,
Szent vagy, szent vagy énekeljük
Kegyes Teremtőnknek.

7.

Dall. „Lelkem lángadozva ég" stb. szerint.

Most az ige testé vált,
Érettünk Betlehemben,
Most a kenyér testé vált,
Felszentelt pap kezében.
Eztet imádjuk,
Szivünkből áldjuk;
Mert jelen van mi Urunk
Született kis Jézusunk.

Üdvözlégy oh nagy szentség!
Krisztusnak teste s vére,

Szűz véréből származott
Örök Isten igéje;
Jézus üdvözlégy!
Kegyelmedbe végy!
Minket szegény népedet,
Vigadozó szivünket.

8.

Betlehemi kisded kegyes Istenünk!
Ki kenyér s bor szinben jelen vagy velünk,
E szentségben halld imánk,
Áldásodat öntsd ki ránk.

Beszállottál egykor testesült Ige!
Egy szeplőtlen szent szűz tiszta méhibe;
Ide szálltál most alá,
E kenyér- s borszin alá.

Imádtak pólyákban a szent angyalok,
Földig leborúltak a jó pásztorok;
Mi is térdre borulunk,
Úgy imádunk főurunk.

Legelső oltárod szük jászoly vala,
Melybe helyeztetett a boldog anya;
Most, én édes Istenem!
E szentségben vagy jelen.

Názáretben köztünk laktál, Alkotóm!
Itten lakol most is oltártrónodon;
Kitárva áll két karod,
Mert üdvünket akarod.

Kenyér szinben rejlő mennyei király!
Látlak nagy hitemnek fénysugárinál;
Oh én édes Kisdedem!
Itt létedet hirdetem.

9.

Dall. „Üdvözlégy oltáriszentség“ stb. szerint.

Betlehemi kis városnak,
Süss ki táján aranyos nap,
Ott fázlódik egy szép Bárány,
A jászolyban szalmapárnán.
*Hideg az éj, a nap nem süt!
Forró csókkal, sóhajokkal
Melengessük.

Hogy eljött az idők telje,
Az Atyának nagy szerelme
Fiát hozzánk leküldötte,
Emberré lőn egy szűlötte.*

Mért minálunk nem szűlettél,
Nem kinozna a hideg tél:
Adtunk volna szállást néked,
Nem ugy, miként hűtlen néped.*

De köztünk vagy ugy is itten
Ez oltáron, oh nagy Isten!
Betakarva, bepólyázva
A kenyér s bor pólyájába.*

Itt az oltár, itt a jászoly,
Itt vagy Jézus, bár nem látszol;
Leborulunk hát elédbe,
Mint Betlehem pásztornépe.*

Üdvözlégy, kis Jézus! köztünk,
Üdvözölni hozzád jöttünk;
Imádunk itt e szentségben,
A kenyér és bor színében.
*Hideg az éj, a nap nem süt!
Forró csókkal, sóhajokkal
Melengessük.

10.

A szent szűznek magzatát,
Jászolyban siró fiát
Köszöntsük tiszta szivvel
Szivből fakadt énekkel
*Oh napfény! oh élet!
Oh édes Jézus! Oh édes Jézus!

A világ epedve várt,
Hogy elűzzed a homályt,
Mely a lelket borítá,
S tőled eltávolítá.*

Oh igaz világosság
Tőled nyerte a világ
A hitnek szent világát,
Mely teljes megnyugvást ád.*

Égi szent fény hirdetett
A világnak tégedet,
Hiszszük, hogy e jászolyban
A testté lett ige van.*

Oh angyalok jutalma!
Oh emberek irgalma:
Szivünk édes reménye!
Légy életünk vezére.*

11.

Angyalszózat viszhangzik le mennyből,
Bűnös ember! álmadból serkenj föl.
Jer, imádjuk Betlehemnek titkát leborúlva,
Mint pásztor tűz,
Szent szerelmed,
Lobogjon fel újra.

Ma szállt hozzánk az örök üdvösség,
Ma lőn miénk az égi örökség.
Istálló lett fényegeddé,

Mennyei Istenség!
Szalmás jászoly szentélyeddé,
Végtelen nagy felség!

Az atyának egyszülött rajzatja
Tiszta szűznek lőn kisded magzatja
Az egeknek dicsősége
Pólyákba göngyölve,
Az angyalok ékessége
Mily kicsiny, mily gyönge.

Oh világnak régen várt világa!
Lejöttél a szenvedők honába.
Egy csecsemő alakjába
Rejtve nagy fölséged,
Az alacsony föld porába
Mi hozott le téged?

Az én hitem örömmel megvallja,
Hogy szivednek nagy volt az irgalma.
Nem jöttél, hogy homályt vethess
Királyok fényére;
Hanem minket, hogy vezethess
Lelkünk szent üdvére.

Kisded Jézus! ki értünk születtél
S majd megvett a dermesztő hideg tél:
Hogy testvérünk lől ma éppen,
Kérünk, azt tekintsed,
Születésed érdemében
Részesíts majd minket.

12.

Kapossy É. T.

Sötét éjjel Betlehem tájára
Angyal szállott a pásztor-tanyára;
Mennyei fény terjed széjjel,
Eloszlott a sötét éjjel,
Földre szállt az
Egek nagy királya.

Ott a tanyán pásztorok valának,
Kik virrasztva őrizzék a nyájat.
Láttára e csodás fénynek
Szivökben megfélemlének;
De az angyal
Igy szól édes ajkkal.

„Dicsőség fent, mennyben az Istennek,
Szent békesség földön az embernek!
Jó pásztorok! miért féltek?
Nagy öröm hirt hoztam néktek,
Im halljátok
Eljött Messiástok.“

„Keljetek fel induljatok gyorsan,
Föllelitek puszta istállóban;
Nem palota a lakása,
Barmok között a szállása:
Ő hoz néktek
Örök üdvösséget.“

A pásztorok sietve elmentek,
A jászolyban szép kisdedet leltek;
Adtak neki ajándékot;
Tiszta szivet jó szándékot;
És emellett
Ami tőlök tellett.

Oh bűnösök! mi is örvendezünk,
Betlehembe mi is elsiessünk:
Ott az Atya egyszülötte,
Boruljunk le hát előtte
S áldjuk őtet,
Az egekből jöttet.

13.

Dal. „Ne sirj kis Jézuskám“ stb. szerint.

Oh boldog Betlehem, áldások városa!
Ott sir a védtelen, bús árvák támassza;

Földiek öröme, égiek szent gyönyöre:
Ne sirj kis Jézuskám!

Még a vészfergeteg nem zug fejed felett;
Ölelő szeretet dajkál, enyelg veled.
Védnek az angyalok, őrt állnak a pásztorok:
Ne sirj kis Jézuskám!

Nem Judás az, ki most csókokkal elborít;
Szűz anyád az, ki most hő keblére szorít.
Ringatnak karjai, befödöznek szárnyai:
Ne sirj kis Jézuskám!

Mért zokogsz oly nagyon? messze van még a nap,
Midőn gyász sorsodon vérbeborul a nap.
Nincs kereszt válladon, melyre bűnünk karja von:
Ne sirj kis Jézuskám!

Még gyilkos vérbakók nem tudnak felűled,
Most szelid állatok állanak körüled.
Még hitlen nemzeted kínfára nem feszeget:
Ne sirj kis Jézuskám!

Szent József megveti szalmából ágyadat,
Palástját rád fedi szemében könny fakad.
Előted meghajol Máriával udvarol;
Ne sirj kis Jézuskám!

Én is le roskadok jászoly trónod előtt;
Szánd meg a bánkódót, kérlek, ne űzd el őt.
Bűneim bár nagyok, de irgalmad még nagyobb:
Ne sirj kis Jézuskám!

14.

Éjfélre.

Néma csendes éjszakában
Mi zeng búsan édesen?
Az Istent szülő szűz Anya
Bölcsődalt zeng kedvesen.

Aludj, aludj szent Fiacskám,
Igy zeng a dal ajkain;
E hideg zord éjszakában
Mint védjenek karjaim.

Oh mily sors jutott te néked
Egy istálló palotád,
Bibortalan bölcsőd jászoly,
Hol barmok lehelnek rád;
Anyai forró szeretet
Szegény anyád mindened,
Mindezeket édes Fiam!
Csókjaimmal ime vedd.

Amint a szűz zengi dalát,
Jöttek ég angyalai;
Jézust ők imádták s velök
A puszták pásztorai.
Mi is eljöttünk Jézusunk
A hódolat lángjával,
Vedd e hódoló sziveket
Szereteted árjával.

15.

Éjfélre.

Dal. „Oh kegyes Jézus szive" stb.

Az Istent szülő szűz Anya
Ily késő éjszakán
Szent Józseffel keres szállást
Betlehem tájékán.

Szűz kezeit összetevén,
Kéri a népeket,
Hogy az Isten szent nevéért
Adnának menhelyet

Oh, de senki sem könyörül,
Telve minden hajlék;

Hová legyen a szegény szűz,
Irgalmas Istenség!
Mig egy rongyos istállóban
A városon kivül,
Szülé isteni gyermekét,
Kín, fájdalom nélkül.

Nyugodj hát szűz karjaimon
Kínoknak gyermeke,
Édes szenvedést okozó,
Szűz Anyád érdeme.

Szivemnek drága szülötte!
Sok fáradság után,
Sem lelhettem méltóbb szállást
Betlehem tájékán.

Üdvözlégy kedves magzatom
Szenvedő nagy Isten!
Dicsértessél a jászolyban
Mindörökké amen.

16.

Dal.: „Pásztorok, pásztorok örvendezve“ stb. szerint.

Üdvösség napja kelt Betlehem,
Jézus ott nyugszik a szűzi keblen,
A világ öröme ott szendereg,
S fölötte dalt zeng az angyalsereg.

Glória! hangzik át a vidéken,
Hol jámbor pásztorok vannak ébren;
Angyalok hirdetik örvendezve,
Hogy testet öltött az örök Ige.

A jámbor hű szivek kelnek útra,
A kisded Megváltót porba húlva
Imádják ajkukról ima lebben,
Szemükből könny pereg örömükben.

Boldogan nézik az ég virágát,
Melyet a szűz Anya ültetett át;
S táplál szűz keble tej harmatával,
S elaltat mennyei szent dalával.

Ébredjünk halandók utra kelve,
Lélekben menjünk el Betlehembe.
Könnyek közt imádjuk a kisdedet,
Ki a mi üdvünkért megszületett.

17.

Dicsőség mennyben az Istennek.
Dicsőség mennyben az Istennek!
Az angyali seregek
Vigan igy énekelnek:
Dicsőség, dicsőség Istennek.

Békesség földön az embernek!
Békesség földön az embernek!
Kit az igaz szeretet
A kis Jezushoz vezet,
Békesség, békesség embernek.

Dicsérjük a szent angyalokkal
Imádjuk a hív pásztorokkal
Az isteni gyermeket,
Ki minket igy szeretett
Dicsérjük, imádjuk és áldjuk.

Kis Jézus! ne vess meg bennünket,
Hallgasd meg buzgó kérésünket,
Jászolyodnál fogadjuk,
Hogy a vétket elhagyjuk;
Oh Jézus! ne vess meg, hallgass meg.

Dicsőség az örök atyának
És értünk született fiának.
S mindkettő Szentlelkének,
A malaszt kútfejének.
Dicsőség, dicsőség Istennek.

18.

Megszületett a rég várt Messiás,
Kit nekünk jövendölt Izsaiás;

Betlehemen kivül egy pajtában,
Fekszik és ott nyugszik a pólyában.

Ez a gyermek akit a szent atyák,
Limbusban óhajtva kértek, várták
A bűnös világnak váltságára,
Emberi testet vett fel magára.

Zordon hideg télben édes anyja,
Egy kis rongyos pólyába takarja;
Könnyez, hogy azoktól megvettetett,
Kiknek üdvösségeért született.

Ezt látván az égnek angyalai,
Leszálltak s ők lettek udvarlói;
És hirt adtak a nyájpásztoroknak,
Születését hirdették Uroknak.

Imádására, hogy menjenek el,
Az égen dündöklő csillag lesz jel;
És majd hol az a szép csillag megáll,
Ott lesz a született égi Király.

Jászoly az ő helye nem palota.
Bár az eget földet ő alkotta;
Szűz anyja Mária szent Józseffel,
Istállóba szorúlt a kisdeddel.

Nagy szerelmi Jézus jőjj mi hozzánk,
Befogadunk mi csak áldást adj ránk;
Által adjuk neked lakhelyünket,
Foglald el szivünket és lelkünket.

19.

Dal. „Oh szerencsés elérkezett éjszaka“ stb. szerint

Borúlj le ég, szálljatok le csillagok;
Örvendjetek emberek s ti angyalok,
Betlehemben egy szép kisded született,
Jászolyához hódolattal lépjetek.

Eljött hozzánk az egeknek rajzata,
Kit megigért nekünk sokszor az Atya;
Izsaiás mért nem érted e napot?
Megszületett akiről szólt jóslatod.

Van e lélek aki azon nem örül,
Hogy az ég a föld baján igy könyörül;
Gerjedezzen kis Jézushoz ma e nép
Gerjedezzen ki lelkében s szivben ép.

E gyermecske a világnak öröme,
Az alázat s életszentség tűköre;
Ő tanítja majd követni az erényt,
Szép szeméből kegy sugárzik már felénk.

Övéi közt nem fogadta senki be,
Istállóban született a szent Ige;
Oh nyújtsd neki szent emlődet szűz Anya,
Kis Fiacskád hadd viduljon általa.

Bűnös ember oh, tekintsd e kisdedet,
Szállást keres, igér érte mennyeget.
Betlehemi lakosoknál légy hivebb,
Fogadd be őt tárd ki neki szivedet.

Ragyogj Jézus, üdvösségünk csillaga;
Születésed lett egy jobb lét korszaka.
Hisz Te lettél bűneinkért a kezes,
A mennyei Betlehembe Te vezess.

20.

Ősrégi ének.

Hejh, vig juhászok csordások!
Mint csörgenek a források,
Mily gyönyörű ez az éjjel,
Bár tekintsetek csak széjjel.

Nézd amott Betlehem felett,
Látok egy nagy fényességet,

Ott egy csillag is leszállott,
Egy rongy pajtánál megállott.

Mint felébredtem álmamból,
Láttam csillagot Jákobból;
Hogy felkeltem láttam tüzet
Mely jelentett egy szülöttet.

Ott van bizonynyal megláttam,
Néztem, hogy oda jutottam;
Jaj! ott fekszik a szénába',
Betakarva pólyácskába.

Üdvözlégy áldott pásztorunk!
Kit szegénységben imádunk.
Vedd kedvesen sziveinket,
Vele együtt mindenünket.

21.

Énekeljünk vig örömmel hálát Istennek,
Ki elküldötte szent Fiát Üdvözitőnknek,
Örvendjetek bús szivek, földiek és égiek,
Énekeljünk vig örömmel hálát Istennek,

Feljött azon hajnal csillag, aki fényével,
Minket bűnös embereket kegyességével,
Világosít örömmel, örökös dicsőséggel.
Följött azon hajnal csillag teljes fényével.

Mint sirdogál a jászolyban világ valtsága,
Hideg szénán bágyadozva éltünk adója;
Kit ápolgat szűz Anyja, József nevelő atyja,
Pásztoroktól körülőéve Istennek Fia.

E nap az örömnek napja, melyet Ur keze,
Nekünk bűnös embereknek elő készíte.
Örvendjünk tehát ebben örökös dicsőségben,
E nap az örömnek napja, örvendjünk ebben.

22.

Dal. „Csorda pásztorok“ stb.

Hejh pásztor társim! hogy ha hallanátok;
Amit én hallok, ti sem aludnátok.

Mi csoda pajtás? valóban új csoda,
Tán farkas ütött ami bárányunkra.

Nem mert szép ének hallatszik nem messze,
Mint a muzsika gyönyörű pengése.

Angyal énekli: glória! glória!
Dicsőség legyen, in excelsis Deo.

23.

Régi ének.

(Éjféli misére.)

A nép ajkáról.

Tizenkettő az óra! vigyázz e szóra!
Nagy fényesség láttatik, öröm ének hallatszik,
Im minden felől az angyalok hirdetik,
Hogy Messiás születik, oh mily csoda hir.

Mi legyen ennek oka? ég s föld csodálja,
Isten leszálla mennyből, testet szűznek méhiből
Vevén magára és ime most születik
Pólyába takartatik, hideg jászolyba,

Angyali szó hallatszik a pásztorok közt,
Pásztorok félemlének fényességtől rettegnek
Künn a mezőben, de megvigasztaltattak
És szivökben újultak, a szép éjjelen.

24.

Dall.: „Enekeljünk nagy örömmel“ stb. szerint.

(A nép ajkáról.)

Az Istennek szent angyala mennyből lejöve
Pásztoroknak a mezőkbe örömhirt vive,

Hogy született Messiás, kit jövendőlt az irás,
Melyben szólott Izraelhez ősz Izaiás.

A pásztorok e hirt hallván, földre esének;
Nagy fényétől az angyalnak megfélemlének,
De az angyal biztatja, őket felbátorítja,
Betlehembe, hogy mennének, inti s oktatja.

Angyal szóra a pásztorok elindulának
Fölkeresni kis bölcsőjét ég s föld Urának.
Szivökben a szeretet a homályra fényt vezet,
S czéljok felé gyorsan viszi a szegényeket.

Betlehemtől nem messzire egy istállóban
Föltalálják a született Jézust valóban;
Legott térdre esének, mind ifjak és mind vének,
Jászolyánál hő imában egyesülének.

Menjünk mi is Betlehembe a kis Jézushoz,
Aki nekünk szent megváltást s örök üdvöt hoz.
Kérjük a szép szűz anyát kérje értünk szent Fiát,
Hogy nekünk is nyissa meg majd az égi hazát.

25.

Vedd szivemet neked adom kis Jézusom,
Életemet feláldozom én Krisztusom;
Öntsd keblembe szerelmedet szép csillagom,
Hogy szeretve tied legyek fényes napom.

Az én szivem ég, gyulladoz kis Jézusom,
Szeretettől már olvadoz én Krisztusom;
Ha képzellek édesdeden szép csillagom,
Anyád ölén én kisdedem fényes napom.

Szeretet volt mely késztett kis Jézusom,
Hogy jászolyba hajtsd fejedet én Krisztusom;
Oh mily erős a szeretet szép csillagom,
Földre hozza a mennyeget fényes napom.

Szeretlek én minden felett kis Jézusom,
Kivüled mást nem kedvelek én Krisztusom;
Te vagy az én egyetlenem szép csillagom,
Szent reményem, szent mindenem fényes napom.

Ha mosolygva reám veted kis Jézusom,
Őrködő két szép szemedet én Krisztusom;
Örömömben elájulok szép csillagom,
Kebeledre rá borulok fényes napom.

Nagy szerelmed sebezze meg kis Jézusom,
Tüz nyilával én szivemet én Krisztusom;
Vonz magához szük jászolyod szép csillagom,
Mért nem lehet meghalnom ott fényes napom.

Tied vagyok vedd e szivet kis Jézusom,
Amely minden bűnszenyt kivet én Krisztusom;
Te vezéreld lépteimet szép csillagom,
Szivem zára legyen szived fényes napom.

26.

Eljött a régvárt szép arany idő,
Megszületett már az Üdvözitő;
Lett az Ur szolga hideg jászolyba',
Szeretetének látszik nagy volta.

Betlehem mellett e szép éjjelen,
Az Isten fénye ime megjelen;
Az égi Jóság, mint világosság,
Leszállott bűnös világ tehozzád.

Pásztoroknak, kik ott virrasztanak,
Az Ur angyala örvendő szót ad;
A jámbor lelkek gyors utra keltek
A jászolyban szép kisdedet leltek.

Térdre esének ugy hódolának
A kis Jézusnak, ég s föld Urának;
Szivök kitárják, buzgón imádják,
Ajándékukat neki ajánlják.

Eljött a rég várt szép arany idő,
Megszületett már az Üdvözitő;
Oh mentül előbb keressük fel őt,
Mi is imádjuk a kis csecsemőt.

Kinyitjuk szivünk s lelkünk ajtaját,
Most mind a kettőt neked adjuk át;
Kis Jézus jer a hű keblekbe,
Egyesülj velünk szent szeretetben.

27.

Eljött a várva-várt ünnep a kedves karácsony,
Megszületett a kis Jézus: hogy minket megváltson;
Feltaláljuk Betlehemben s itt e szent oltáron,
A kenyér s bor szine alatt burkolva pólyába.

Betlehemi istállóban született egy kisded,
Kit az angyal pásztoroknak ma örömmel hirdet;
Járuljunk, mint a pásztorok kisded jászolyához,
Imádni e nagy szentségben lépjünk oltárához.

Értünk született kis Jézus vedd ajándékunkat,
Mit az oltár áldozattal tiszta szándékunk ad,
Szűz Anyád és szent Józseffel oh jőjj sziveinkbe,
Megpihenhetsz adunk szállást, oh jőjj, jőjj hát térj be.

Üdvözlégy hát kis Jézusunk, ki már első órán,
Szenvedsz értünk az istálló jászolyában szalmán;
Nem születtél palotában királyi pompában,
Annál inkább áldunk téged a rongyos pólyában.

Szivünk legyen lágy párnája keblünk a Betlehem,
Szűz Anyjával Máriával pólyáljuk szüntelen;
Szent örömmel vig énekkel dajkáljuk mint Anyja,
Vigadozva énekeljük Alle alleluja.

28.

In stabuló cunabulo.

Istállóban elhagyottan,
Ha szemléllek Jézusom!
Szivem bágyad, könnybe lábad
Két szemem, én Krisztusom!
Bűnöm végett kellett néked,
Szenvedned ezt csillagom!
Angyal seregek vigan zengnek:
Én bűnömet siratom!

Földre jöttél kivetkőztél,
Fényedből, szép Jézusom!
Mert mint kincset, úgy tekinted
Lelkünket, én Krisztusom!
Sirsz csebegve s szerelmedre
Igy édesgetsz, csillagom!
Pásztornépek áldnak téged:
Én bűnömet siratom!

Pusztán álló rossz istálló
Lőn szállásod, Jézusom!
A te vágyad puha ágyat
Nem keresett Krisztusom!
Ámbár fázol, a szük jászoly
Kedves neked csillagom!
Fejed alja széna s szalma
Én bűnömet siratom!

Boldogítónk s szabadítónk
Vágytál lenni, Jézusom!
Mert szerettél, értünk lettél
Áldozattá Krisztusom!
Vétkünk mocskát már is mossák
Könnyeid szép csillagom!
Gyarló lelkek! ide jertek:
Én bűnömet siratom!

Oh mit adjak, mit fogadjak
Neked, édes Jézusom!
Ki érettem ez életben
Ennyit szenvedsz, Krisztusom!
Neked élek, mig itt élek,
Megfogadom, csillagom!
Légy te nékem üdvösségem:
Én bűnömet siratom!

29.

Mária altatója.

Aludj én virágom! világ békessége,
Nyugodj kis magzatom! anyád ékessége.
Aludj fiam! kinyilt rózsám!
Nyugodj lelkem, altatgat szám,
Aludj szűz koronám!

Nyugodj el aranyom! karjaim ölelnek;
Aludj kis magzatom! barmok rád lehelnek
Aludj kincsem! szép virágom,
Nyugodj gyöngyöm, aranyágom!
Aludj én Jézusom!

30.

Dall. „Tizenkettő az óra" stb.

Üdvözitő született,
Örvendezzetek!
Betlehemben e virág
Érted nyilik gyász világ,
Érted született,
Dicsérd mint az angyalok,
Imádd mint a pásztorok,
E szép kisdedet.

Ő lesz üdvünk kezdete,
Lelkünk élete;

Elesettek támasza,
Szomoruak vigasza,
Ő lesz mindenünk.
Mennyből hozzánk költözött,
Testünkbe felöltözött,
Testvér lett velünk.

Az Istennek szent Fia
Lőn Dávid fia;
Egy szűznek szűz méhében
Szállott le a szent Ige,
Oh mily kegyelem!
Az alázat képe lett.
Szegénységben született
Ez nagy Végtelen.

E kisdedet Izrael
Nem fogadta el!
Jézus bár őt szereti,
Az szállást sem ád neki,
Büszkén megveti;
E kőszivű nép helyett.
Mi adjuk most lakhelyet
Keblünkben neki.

Szánjuk meg a kisdedet,
Ki ma született.
Szivünk legyen jászolya
S mi is mint a szűz anya,
Ölelgessük őt.
A fölséges Mennybeli
Lelkünket jó menteni,
Meg ne vessük Őt.

Oh ártatlan szent szülött!
Kit imád szülőd:
Ez örömdús nagy napon,
Lángbuzgalmú ajkakon

Zeng feléd imánk,
Mig foly bűnös életünk,
Légy irgalmas minekünk
S kezed nyújtsd ki ránk.

31.

Dal. „Mennyei szent Atyám“ stb.

Keljetek föl gyorsan,
Keljetek föl gyorsan, jó pásztorok!
Táján Betlehemnek
Nagy szóval igy zengnek az angyalok:
Örömet mondunk ma ime néktek,
Immár megszületett,
Jászolyba tétetett üdvösségtek.

Pólyákba takarva,
Pólyákba takarva találjátok;
Benn az egek fénye,
Ez világ reménye mosoly rátok.
Áldjátok imádva e kisdedet:
Fennhangon dicsérni,
Tőle áldást kérni siessetek.

És elindulának
És elindulának a pásztorok;
Látják a pólyákban,
Hogy takarva lágyan kisded van ott.
Felismerik benn az Üdvözitőt,
S mint az egek fényét,
Világ várt reményét, köszöntik Őt.

Üdvözüljük mi is,
Üdvözüljük mi is e kisdedet,
Ki mint eget nyitónk,
Kegyes vidámítónk, ma született.
Csak benne bízzatok, oh emberek!
Gyermeki alakja
Eléggé mutatja, hogy mint szeret.

Oh gyermek kis Jézus,
Oh gyermek kis Jézus, légy jó hozzánk,
Ki szabadítani
Bűntől megváltani jöttél hozzánk.
Az undok vétkeket add, megvessük:
Szép gyermekkorodat,
Ártatlanságodat követhessük.

32.

Kinyillott a legékesebb rózsa!
A világot át beillatozza;
Fiút szült Szentlélek mátkája,
Az elbukott világ váltságára.

Négyezer év boldog reménysége,
Ment ezáltal szent teljesedésbe;
Kit ugy vártak jámbor bölcs atyáink:
Most kegyének sugarából ránk hint.

Im sugárzik Dávid király tornya,
Izaiás miként megjósolta;
Im földerűlt, világ csodájára,
Négyezer év sötét éjszakája.

Minden nemzet áldja ezt az éjelt,
A próféták szava melyen betelt;
Ez az éjjel fényesb miljó napnál,
Messiásunk! melyen közénk szálltál.

Zendüljön hát diadalmi ének!
Reményeink valókká levének;
Vigadozzunk s örömkönyünk árja
Folyjon a kis Jézus jászolyára.

Oh isteni, gyönyörű szép gyermek!
Szállj szivébe a szelid embernek;
Ki életünk napjait kiméred:
Kis Jézuska! halljad a te néped.

Térdre hullva kérünk téged mostan,
Légy irgalmas jászolytrónusodban;
Miérettünk jöttél le a földre:
Szemeinkről a könnyet töröld le.

Születésed érdemét tekintsed,
És bocsásd meg a mi bűneinket;
Oh vezérelj, Jessze áldott sarja!
Hogy tieid legyünk élve s halva.

33.
Bölcsődal.

Kedves álmot hogy szerezne szülöttjének
Igy énekel a szűz anya kisdedének:
Szálljon reád édes álom, gyöngyvirágom,
Aludjál el szép bárányom, aranyágom!

Oh fagyos tél szép virága, kis Jézuskám!
Te vagy lelkem boldogsága itt a pusztán;
Aludjál el én reményem, gyöngyvirágom,
Magas mennyből szállt napfényem, aranyágom!

A pásztorok üdvözölnek, térdre esve,
Az angyalok énekelnek örvendezve;
Én is szép dalt zengek néked, gyöngyvirágom,
Hunyd be fényes szemecskédet, aranyágom!

Meleg tanyán vannak mások, kis Jézuskám!
Neked barlang a szállásod künn a pusztán;
Aludj szivem mennykirálya, gyöngyvirágom,
Szűzességem koronája, aranyágom!

Ha lehetne, a lelkembe foglalnálak,
Szerelemmel a szivembe bezárnálak;
Kebelembe vetnék ágyat, gyöngyvirágom,
Lelkem lenne lakóházad, aranyágom!

Köszöntlek a pásztorokkal, kis fiacskám,
Imádlak az angyalokkal, szép Jézuskám,
Oh aludjál édes szépen, gyöngyvirágom,
Kedves anyád szűz ölében, aranyágom!

34.

Kovács M. I. k. 50. l.

Oh Mária, Istenünknek ép teremtménye!
Benned elbágyadt nemünknek derűlt napfénye.
Szived alatt kel egy szép nap,
Melytől a holt is éltet kap.
*Mária, Mária, ereszsz a jászolyhoz édes Anya!

Megmutattad e nagy kincset a pásztoroknak;
Nyisd a bűnzárta kilincset most a juhoknak,
Ime zörget a buzgó nyáj
És igy esdeklik minden száj:*

Jön a csillag szent Urához, bölcseket vezet;
A vak is dül jászolyához és emelkezet.
Angyal kiált az akolban,
Hogy Isten van a jászolyban.*

Az istálló gazdag már a mindene szinméz!
Vigad benn a barompára, mert Urára néz.
Jászoly az Isten oltárra,
Csillagos ég kincsestára.*

Üdvözlégy Jeszsze magvának gyümölcsös ága!
Kiből jött minden árvának édes vigsága.
Sirva dülünk szent trónodhoz,
Kérünk, vezess magzatodhoz.*

Ne feledd el, hogy értünk jött, oh kegyes anya!
Hogy kimentsen, tebenned lett Éva rokona.
Megszületett lelkünk ára,
Muljék el a bűn kára:*

Közöld velünk örömödnek édes özönét,
Hogy érezzük kegy körödnek vonzó erejét.
Gyámolj itt e földi pályán,
Most és halálunk óráján.
*Mária, Mária, ereszsz a jászolyhoz édes Anya!

35.

Jertek kössünk gyöngykoszorút, Máriának,
A született kisded Jézus szent anyjának;
Méltó szűzi és anyai koronára,
Örvendezve tegyük föl szűz homlokára.

Oh Mária, örökké szép liliomszál!
Szülés után szintoly szép vagy, a mint voltál.
Bár részed van az anyáknak örömébe':
Körülragyog a szüzesség dicsősége.

Örvendezzél szent fiadnak mosolyában;
Az angyalok túlvilági szózatában.
Mulatozzál szülötteddel, Teremtőddel,
Üdvünk végett magas mennyből, ki ma jött el.

Legszentebb szüz. kiválasztott Istenanyja!
Szeplőtelen szűzességnek szinaranyja!
Te általad jóra fordul az ős átok:
Nyerj minekünk testi s lelki tisztaságot.

Örvendeztesd kis Jézuskát, Királyunkat;
Add át neki szép virágos koszorunkat.
Rakjad meleg sziveinket jászolyába,
Hogy ne fázzék az egeknek szép virága.

Megfogadjuk nem vétkezünk immár többet;
Kérd érettünk szent Fiadat, Teremtődet:
Részesítsen születése örömében,
És vigyen föl egykor hozzád majd az égbe!

36. *Kapossy É. T*

Leborúlva imádja a szent szüz kisdedét;
Jászolyban amint látja, igy kezdi énekét:
Oh én édes fiacskám; mennyből szállott magzatkám
Oh meg nem foghatom, hogy az egek királya,
A királyok birája most az én magzatom.

Fiammá, mint lehettél, ki Isten-Fia vagy?
Ily gyöngévé hogy lettél, kinek hatalma nagy?
Szülöttömnek szép gyermek! csak félelem közt merlek
Nevezni tégedet; megtestesűlt Istenség,
Istenesűlt emberség, imádom lényedet.

Mint vessem rád, szép gyermek! anyai szememet,
Kit szemlélni nem mernek angyali szellemek?
A végtelen Teremtőt, a rabságtól megmentőt
Pólyákba hogy tegyem? a mennyei felséget,
Imádandó szentséget ölembe hogy vegyem?

Ki az eget föntartja isteni ujjain,
Szüz szerelmem, hogy tartsa azt dajkakarjain?
Hogy neveljem s gondozzam, emlőmön, mint szoptassam
A nagy Gondviselőt, ki táplál egy világot.
Hogy tápláljam, mondjátok, anyai tejjel Őt?

Boldog lettem, szép gyermek! e földön általad;
Minden népek tebenned engem is áldanak.
Boldog jászoly, kis pólya, boldog széna és szalma,
Boldog szent éjszaka! legyen áldott ezerszer,
Meg ezernyi ezerszer a mennyei Atya!

37.

Adeste fideles.

Jertek menjünk Betlehembe,
Ahhoz ki ma születetett,
Üdvözöljük örömzengve
A mennyei kisdedet.
*A kis Jézust, szelid Jézust,
A szép Jézust,
Jertek, jertek, mert Istentek,
Imádjátok, hív lelkek.

Ő Istentől igaz Isten,
Ő az egek gyönyöre;
Testet vett fel köztünk itten,
Itt lőn a föld öröme.*

Az egekből földre szállnak
A mennyei szent rajok,
Az angyalok királyának
Szolgálnak a pásztorok.
*A kis Jézust, szelid Jézust,
A szép Jézust,
Jertek, jertek, mert Istentek,
Imádjátok, hív lelkek.

Ő az, kit mi mennyből kértünk,
Most jászoly a trónusa;
Szegénynyé lőn ő mi értünk,
Szalmából van vánkosa.*

Kit ma az ég s föld dicsőit,
Áldjuk a szűz magzatát,
S üdvünk közreműködőit:
A Szentlelket s az Atyát.*

Ölelgessük lágy karokkal Őt,
Ki minket úgy szeret;
Imádságos szent ajakkal
Csókoljunk rá ezeret.*

38.

Dies est laetitiae.

Kapossy É. T.

Öröm napot adott nekünk az egek jósága,
Született egy kisded nekünk Dávid városában.
Megfoghatlan Istensége csodálatos embersége,
Oh áldott szép gyermek! szivemre ölellek.

Egy szűz ma szép fiat rajzott, ki az égnek ura;
Fehér liljom rózsát hajtott, az elme bámulja.
A világok teremtője egy szűznek lőn csecsemője,
Ez vigyáz, mint őre, a gondviselőre.

Angyal volt a pásztoroknak örömhir hozója;
A nyáj mellett vigyázóknak, biztatva igy szóla:

Megszületett Messiástok, menjetek el, imádjátok,
E kisded lesz néktek majdan üdvösségtek.

Az üdvösség fényvilága a sötétben fázik;
Az angyalok vigassága könnyeitől ázik.
Bepólyázva a kezecske, mely az eget teremtette;
Oh áldott kis gyermek! nagy a te szerelmed.

Legyen e nap bűnös ember örömödnek napja;
Ha bár vétked, mint a tenger, itt a mennyrajzatja.
Te éretted jött e földre, bánat könnyed oh töröld le,
Megbocsát Ő neked, csak hagyd el a vétket!

39.

Bölcsődal.

Kapossy É. T.

Sir az Isten báránya, van-e ki őt sajnálja?
Bűneinket siratja, szűz anyja igy csittitgatja:
Áj, áj, áj! Jézus alugyál, Jézus alugyál.

Ne sirj én szép alakom, gyenge bimbóm, harmatom;
Szűzi méhem rajlépe, ég és föld édessége.
Ej, ej, ej! csók kell-e vagy tej.

Jaj, de kemény a jászoly! kis fiam jaj de fázol,
Tél ellen itt nincs bástya, csak szent József palástja:
Aj, aj, aj! süvölt a szél zaj.

Alugyál boldogságom, kinyilt égi virágom;
Én kisded Messiásom, nincs helyed a szálláson.
Oh, oh, oh! sorsod szánandó.

Ne sirj gyönyörűségem, koronám, ékességem,
Szép bölcsődalt zengenek, a mennyei szellemek:
Ah, ah, ah! lelkem sugara.

Szálljon rád édes álom, zokogó kis bárányom,
Én szülöttem teremtőm, álmodozz a jövendőn:
Lá, lá, lá! jer szárnyam alá.

Verjen az én keblemben a sziv most csendesebben,
Hogy alvó kis galambom, fiam, fel ne riadjon:
Áj, áj, áj! Jézus alugyál.

40.

Kapossy É. T.

Bevalósúlt a próféták örömtelt jóslata,
Leküldötte egy szülöttjét az ég és föld atyja.
Születésén Messiásnak angyalok örvendnek,
Földre szállva glóriáznak, szent örömdalt zengnek.

Betlehemnek szép virányán pásztorok valának,
Kik virrasztva s imádkozva őrizék a nyájat.
Amint hallják örvendezve szavát az angyalnak,
Jertek menjünk nagy sietve egymáshoz igy szólnak.

A buzgalom sebes szárnya volt, melyen ők szálltak;
Oda érvén, térden állva, áldják a rég vártat.
Te is szállj el, jámbor lélek! s borulj a jászolyra;
Betlehemben az út s élet, mellette szűz anyja.

Az egek nagy urasága, ime mostan szolga;
Szivünk édes vidámsága ott sir a jászolyban?
Mi késztetett téged erre angyalok szépsége?
Nemde szived nagy kegyelme s irgalmad mélysége?

Menny Ura! mit adjunk néked sugalld meg lelkünkbe!
Hogy beoltád Istenséged emberi nemünkbe?
Oh por fia! nézd meg jobban, ki fekszik a szalmán?
A hányszor a szived dobban, bámulj nagy irgalmán

41.

Már négyezer esztendeig állott a világ,
Midőn Gábriel arkangyal mennyégből leszállt;
Máriához Názáretbe igy imádkozik:
Egek csepegjétek Jézust igy sóhajtozik.

Az egész föld kerekségén az ő sóhaja,
Hatol fel Isten trónjáig buzgó imája.
Nála az Ige testesült s kilencz hónapra,
Szűlte nekünk a Megváltót ezen éjszaka.

De Betlehem egész népe tele vendéggel,
A kis Jézus szűz Anyjával és szent Józseffel,
Nem fér, bele mivel szegény; de mind ezekkel
Nem törődik, sőt öröm közt küzd a hideggel.

Oh bár jönnél Betlehemből mi hajlékunkba,
Befogadnánk s adnánk szállást nem egy éjszaka;
Sőt a világ végeztéig maradnál velünk,
Megölelnénk, melengetnénk édes Istenünk.

42.

Őrségi ének.

Hej! pajtás most hallgass!
Tőlem uj hirt hallasz:
Mert éppen éjfélkor,
Az első álomkor,
Egy angyal hozzám jött,
Mond: Isten ember lett.

Pajtás mi történt még?
Gondoltam, hogy az ég
Egészen tűzben volt,
Mert oly világos volt.
A mező ugy látszott,
Mint mikor virradott.

Erre megijedtem,
Égre tekintettem,
Ott láttam sok népet,
Mennyei sereget;
Mondták a szép nótát:
Alle alleluját.

Nem értem, mit mondtak,
Hogy igy kiáltottak;
Juhaim tánczoltak,
Szüntelen vigadtak,
Ezt nagyon csudáltam,
Még ilyet nem láttam.

Szemem felnyitottam,
Hogy ezt sajdítottam,
De hozzám szalada
Egy angyal s azt mondja:
Pásztorok örüljünk,
Mindnyájan vigadjunk.

43.

Bár csak előbb felébredtem volna!
Látod pajtás most állottam talpra;
Már is csendül a fülembe angyalnak szólása,
Monda: Jézus most született s takarva pólyába.

Oda menni lesz majd bátorságom,
Reményiem a kis Jézust meglátom.
Jer el te is jó barátom, légy majd utitársam;
Velem lesz a furulyás is a régi bojtárom.

Romlott istálló mellett maradjunk,
A Miklóssal addig dudálgassunk;
Mig a bárány elérkezik addig is vigadjunk,
Jézus, Mária, Józsefnek, énekeket mondjunk.

Nem adhatunk elegendő hálát,
Hogy az Atya Isten ő szent Fiát,
Mennyből küldé pásztorokhoz, váltságunknak díját,
Ki felnyitja mindnyájunknak a mennyek ajtaját.

44.

Mennyből az angyal lejött hozzátok pásztorok,
Hogy Betlehembe sietve menvén lássátok.

Istennek Fia, aki született jászolyban,
Ő lészen néktek Üdvözítőtök valóban.

Mellette vagyon az édes anyja Mária,
Barmok közt fekszik, jászolyban nyugszik szent fia.

Ők elmenének, köszöntésére azonnal;
Szép ajándékot vivén kezökbe magukkal.

A kisded Jézust egyenlőképen imádják,
A nagy Ur Istent ily jóvoltáért mind áldják.

Vissza térének ők hazájokba azonnal,
És ezt a csodát mindennek mondják nagy bátran.

45.

Gratulare Virgo.

Örülj, Szűz, kit a fölséges arra méltatott,
Hogy te szülnéd amaz édes, égi magzatot!
Csodálkozva áldanak a népek a nap alatt,
Hogy épséged, szűzességed sértetlen maradt.

Köszöntve légy végtelenszer isteni szülött;
Legyen áldott százezerszer szeplőtelen szülőd!
Üdvözlégy oh, szűz Anya, szűzesség szép liljoma,
Égieknek, földieknek kegyes asszonya!

A Szentlélek szűz mátkája vagy oh, Mária;
Tiszta szived alá szálla az Isten Fia.
Váltságunk szent zálogát a világra te hozád,
Füröszd meg, oh, mihelyettünk csókban ajakát.

Üdvözöljük egyetemben a szép kisdedet,
A ki értünk Betlehemben már megszületett.
Hajtsunk térdet itt neki Ádám bűnös gyermeki,
Leborulva jászolyára, hódoljunk neki.

Imádjuk, mint Istenünket, e kis csecsemőt;
Alázzuk meg hát fejünket fölsége előtt.
Imádja e kisdedet a hitszülte szeretet:
Ő hoz nekünk az Atyától égi kincseket.

Oh Mária, Isten anyja, ékes szűz virág!
Tehozzád esd leborúlva a bűnös világ.
Kérd értünk a kisdedet, ki méhedből született,
Számunkra a mennyországot te kinyerheted!

46.

Betlehemnek pusztájában, pásztorok vigyázatában,
Nagy öröm hirdettetik.
Mert a barmok pajtájában, ökör, szamár jászolyában
Üdvözitő születik.

Oh szent József mit gondoltál? hogy istállót választottál
Ama puszta térségben.
Szállj be hozzánk Máriával, született kis Jézuskával,
S lakjatok mi szivünkben,

Hogy mi is az angyalokkal, az udvarló pásztorokkal
Dicséretet mondhassunk,
Régen várt Messiásunknak, ami édes Jézusunknak
Dicsőség! kiálthassuk.

47.

Pásztorok fel, éjfél van, nem illik már szunnyadni;
A jó pásztor ébren van már nyáját legelteti.
*Mária jászolyához fussatok,
Az ég szülöttjének hódoljatok.

Az égen angyalsereg vonul át dicső fényben;
Glóriát zengve lebeg és siet örömében.*

Pásztorok ne féljetek, nagy öröm vár reátok,
Az Ur eljött közétek, megszünt a régi átok.*

Betlehemben éppen most lett Dávidnak unokája;
Istenember született a világ Megváltója.*

S im az angyalt angyalok sok ezrei környezik,
A boldog égi lakók az Ur művét hirdetik.*

48.

Pásztorok! keljünk fel,
Hamar induljunk el,
Betlehem városába,
Rongyos istállócskába;
Siessünk, ne késsünk,
Hogy még ezen éjjel ottan lehessünk,
S mi Urunknak tiszteletet tehessünk.

Angyalok hirdeték,
Messiás születék.
Itt van jele fényének,
Helye születésének,
Pajtában, pólyában,
Bevagyon ő takarva posztócskában,
Áldott gyermek szenved már kis korában.

Jézus a szent kisded,
Mily szükséget szenved,
Nincsen meleg szobája,
Sem ékes palotája,
Szükségben, hidegben
Melegíti őt a barmok párája,
Oh isteni szeretet nagy csodája.

49.

Régi ének.

Ne féljetek pásztorok örömet hirdetek.
Mert ma nektek született, aki jövendöltetett;
Egy Szűznek méhéből, szűzen szült véréből,
Megváltó Istentek, alle, alleluja!

Hogyha pedig e csodát látni akarjátok,
Betlehembe menjetek és ez leszen jeletek:
Fogtok ott jászolyban, takarva pólyában,
Kisdedet találni alle, alleluja!

Város kivül nem messze van egy istállócska,
Barmok között ott fekszik, szénán, szalmán nyugoszik
Mellette szüz Anyja és az ő vélt atyja:
József és Mária, alle, alleluja!

Oh szerencsés éjszaka, boldog az az óra,
Mely minden kincsek felett, e mennyei kisdedet,
A legszebb virágot, legdrágább gyémántot,
Hozta e világra, alle, alleluja!

De boldogabb az anya, a ki szűz méhéből,
Szentlélek erejéből és minden szeplő nélkül,
Őt szűzen foganta és szűzen hordozta;
Szűzen el is hozta, alle, alleluja!

Ámde mi is boldogok vagyunk oh emberek!
Hogy az Isten irgalma egyetlen Fiát adta
Ami váltságunkra, szabadításunkra,
Áldjuk Istenünket! alle, alleluja!

50.

Pásztorok, pásztorok örvendezve
Sietnek Jézushoz Betlehembe;
S köszöntést mondanak a kisdednek,
Ki váltságot hozott az embernek.

Angyalok szózata minket is hiv,
Értse meg ezt tehát minden hű szív:
A kisded Jézuskát mi is áldjuk,
S mint a hív pásztorok, magasztaljuk.

Üdvözlégy kis Jézus! ki miértünk
Születve, váltságot hozál nekünk;
S meghoztad az igaz hit világát
S megnyitád szent atyád mennyországát.

Dicsőség, imádás az atyának
Értünk született szent fiának.
És a vigasztaló Szentléleknek
A Szentháromságban egy Istennek.

51.

Csorda pásztorok, midőn Betlehemben
Csordát őriznek éjjel a mezőben.

Isten angyali jövének melléjök,
Nagy félelemmel telék meg az ő szivök.

Örömet mondok nektek ne féljetek,
Mert ma született a ti üdvösségtek.

Menjetek el csak gyorsan a városba,
Ott találjátok Jézust a jászolyba.

Elindulának és el is jutának
Szent hajlékához az ég s föld Urának.

Nem találták őt fényes palotában,
Hanem istálló szegény jászolyában.

Aki az ég s föld sarkait fentartja,
Nem lelt más helyet, hol fejét lehajtsa.

Mindenek élte, s áldása e kisded,
S ő mindenekben mily szükséget szenved.

Ki a mezőket ékesen ruházza,
A gyermek alig vagyon bepólyázva.

Kinek a nap s hold fejedelmi széke,
Jászolyban fekszik az ég dicsősége.

Üdvözlégy Jézus! világ megváltója!
Bús sziveinknek megvigasztalója!

52.

Jesu Redemptor omnium.

(Hymnus vecsernyére.)

Dall. „Felvitetett magas mennyországba“ stb. szerint.

Jézus, világ üdve s áldozatja,
A legfőbb atyának egy magzatja,
Hasonlényű Isten az Istentől,
Ki értünk jöttél le a szép mennyből.

Te vagy régvárt békénk, üdvösségünk,
Mig élünk, egyetlen reménységünk;
Hallgasd meg imánkat, égi Bárány,
Mely itt kelt szivünknek szent oltárán.

Te, ki az emberi gyönge testet,
Egy szűztől születve, ma fölvetted,
Testvéreddé tevén e pornépet:
Megosztottad velünk Istenséged.

Öntsd malasztod árját ma e népre,
Kit fölemeltél az üdvösségre,
Hogy természetünk nagy romlottsága
Ne taszítson a bűn mocsárjába.

Oh örök igazság fényes napja!
Ma van születésed emléknapja,
Melyen látogatni jöttél hozzánk,
Mert nagy volt irgalmad, Jézus hozzánk.

A világ, s annak mind a négy sarka,
S a végtelen tenger titkos ajka
Versenyt zengnek, hogy az legyen áldott,
Ki téged nekünk ad, mint megváltót.

A kiknek te üdvöt hoztál mennyből:
A mi ajkunkon is ének zendül;
E szép örömnapot ünnepeljük,
Diadalénekkel megszenteljük.

Hála legyen, édes kisded! neked,
Ki emberré lettél üdvünk végett,
Áldjuk azt, ki minket megteremtett,
Az Atyával együtt a Szentlelket.

53.
Régi ének.

Szűz Mária e világra nekünk
Szent Fiát hoza,
A jászolyba helyeztetvén őtet
Imigyen szóla:

Aludjál én magzatom, nyugodjál virágom,
Igy énekelvén és örvendezvén.

Ökör, szamár, reája lehelvén, mintha mondaná,
Ur és Isten, most közöttünk fekszik, együtt vigadjunk
Már az égi madarak és erdei vadak,
Őtet imádják és magasztalják

Azért mi is halandó emberek, őtet dicsérjük,
Dicsőséges születése napját, vigan szenteljük.
Az Atya Ur Istennek, nekünk kegyelmesnek,
Hálákat adjunk, szivből vigadjunk.

Oh te kegyes Asszonyunk Mária, Istennek Anyja!
E világnak, te vagy esedező oltalmazója;
Ne felejtkezzél rólunk, oh édes gyámolunk!
Te légy oltalmunk, erős paizsunk.

54.

Jászolynál.

Molnár J-től.

Oh te édes kedves kisded oh hol látlak tégedet,
A jászolynak szük ölében szemeidből könny pereg,
Oh Istenem! Én kisdedem!
Takargasd be szűz öledbe oh szűz Anya fiadat,
Csititgasd el, altatgasd el, kedves kis magzatodat.

Én is hoztam lágy takarót szivem meleg érzetét,
Vedd szűz Anyám, add fiadnak, had takargassa szegényt
Őt a szegényt! Menny Istenét!
Szegény vagyok, nem adhatok kis fiadnak egyebet,
Hőn imádlak, szivből áldlak, drága gyöngyöm eztvegyed.

Fél virága édes kisded! nyisd meg nekem szivedet,
Szűz Anyáddal engedd én is csókokkal illesselek.
Oh Istenem! Én kisdedem!
Jó pásztorok hódoljatok, Istent dicsőitsétek,
A jászolynál leborulva, Jézus nevét zengjétek.

54 a.

Szűz Mária e világra nekünk
Szent Fiát hozá

A jászolyban fekszik, ki a mennyet
S földet alkotá,
Mely végtelen kegyelem,
Tőled oh Istenem!
Hogy igy szeretted az embereket.

Az angyalok Jézus születésén,
Áldva zengenek,
A pásztorok a mennyei fényre
Hozzá sietnek:
Örömre ébredének
Minden teremtmények,
Őtet imádják és magasztalják.

Azért mi is halandó emberek,
Őtet dicsérjük,
S dicsőséges születése napját
Vigan szenteljük;
Az Atya Ur-Istennek,
Nekünk kegyelmesnek
Hálákat adjunk, szivből vigadjunk.

Aki hozzánk irgalmasságából
Szent Fiát küldé,
Hogy a bűnbe esett embereket
Üdvözitené:
Megjelent a megváltó,
Világszabadító,
Kegyes királyunk, édes Jézusunk.

Oh te kegyes asszonyunk,
Mária, Istennek anyja!
E világnak te vagy Fiad által
Oltalmazója;
Ne feledkezz el rólunk,
Oh édes gyámolunk!
Te légy oltalmunk, erős pajzsunk.

1.

Az év utolsó estéjére.

Dall.: „Jertek keresztény lelkek“ stb. szerint.

Isten! ki az időnek határát kimérted!
S atyai bölcsességgel sorsunkat intézted:
Elődbe most ez évnek estéjén imádva,
Jó néped és egy szivvel s lélekkel kiáltja:
Hála tenéked!

Te nézted mindent látó szemmel lépteinket,
S hatalmas jobbod őrzött a veszélytől minket:
Az élet, az egészség, s malasztidnak árja,
Mind a te jóságodnak kegyes adománya ...
Hála tenéked!

Ah! de mi jóvoltoddal sokszor visszaéltünk,
Elhagyva téged, a bűn ösvényére tértünk ...
S te minket oh jó pásztor! az örök életre
Ohajtván visszanyerni, kerestél szeretve ...
Hála tenéked!

Hivásodat követvén, jobbulást igérünk,
Hogy az ujesztendőben csak tenéked élünk:
Segits meg szándékunkban, hogy azt megtarthassuk
S ha eljön életestvénk nyugodtan mondhassuk
Hála tenéked!

2.

Idők Ura Istene! előtted térdelünk;
Midőn estéje lenne ez évnek, dicsérünk.
Legyen áldott szent neved, hogy ezen lefolyt évet,
Itt könyörgő népednek megérni engedted.

Végetlenek ama jók, melyekkel áldottál,
Számtalanok a bajok, melyektől megóvtál.
Ah, vedd hálás szivünket, áldozatul lelkünket,
Jóvoltodért, meg ne vesd hő köszönetünket!

Nézd szent atyánk! előtted Faid térdelnek,
Bűneikért tetőled bocsánatot kérnek.
Moss meg Jézus vérével, vétkeinket töröld el,
Védjed örökségedet Atyai kezeddel.

Ezután is mindegyre árazd áldásodat;
Ifjúra és öregre, hullaszd malasztodat.
Im azt szentül fogadjuk, hogy hitünket megtartjuk,
Éltünket és holtunkat neked feláldozzuk.

1.

Szent István első vértanu ünnepén.

Dall.: „Nagy áldunk téged" stb. szerint.

Krisztus első hit-bajnoka
Az első martyr koronája,
Mint ezt neveddel viseled
Méltán dicsőit tégedet.

Szent István! áldjuk nevedet,
Csodálva erősségedet,
Melylyel a Krisztus szent nevét
Ellenei közt védelmezéd.

Veled az Ur kegyelme volt,
És általad Szentlelke szólt,
Kinek Krisztus elleni
Nem birtak ellenállani.

Te nyitva láttad az eget,
S Jézust Isten jobbja felett:
S midőn ezt áldva mondanád,
Kövekkel rontottak reád.

De a köveknek zápora
Imádban meg nem gátola,
Jézus vedd hozzád lelkemet!
Mondád s ne bűntesd ezeket.

Oh Jézus add kegyelmedet,
Hogy üdvözitő nevedet,
Legyünk ily készek vallani
És élve-halva áldani.

1.

Szent János apostol ünnepére.

„Az apostolok nevének“ stb. szerint.

Szent János! áldunk tégedet,
Ki mennyei szeretetet
Az örök kútfőből vevél,
Hogy Jézus keblén pihenél.

E szent tűz égig ragadott
S ott lelke bepillanthatott
És láta oly szent titkokat,
Mi minden tudást meghalad.

Innen vevéd a tudományt,
Mely minden szivet egyaránt,
Ha Jézusban hisz, elragad
S az üdvre vezérfényt mutat.

Krisztushoz végig hű valál
S közelgvén a váltsághalál,
Krisztustól Szűzanyát nyerél
Anyádúl s te fia levél.

Oh Megváltónk kedvelt hive!
Tekints hű tisztelőidre:
Nyerjen tőle kegyelmeket
Nekünk is a szent szeretet.

Kérd értünk az Isten Fiát
S az ő szűz anyját, Máriát,
Hogy vigyen minden lelkeket
Hozzájok a szent szeretet.

1.
Újévi énekek.

Dal. „Üdvözlégy világ megváltója“ stb. szerint.

Kezdetre.

Oh édes menyből szállott gyermek!
Akit ma Jézusnak neveznek.
Ez ujévben im neked
Zeng néped uj éneket,
Kis Jézus, szép Jézus.

Kicsiny vagy; de nagy már kereszted,
Véreded ontani ma kezded;
Alakunkat felöltvén
Megszünik az ó törvény!
Kis Jézus, szép Jézus!

Angyali énekre.

Istennek s Máriának fia!
Zeng neked ma a szép glória;
Hozzád fohászt emelünk:
Ez ujévben légy velünk,
Kis Jézus, szép Jézus!

Hiszekegyre.

Oh hiszszük, egek drága gyöngye,
Hogy értünk jöttél le a földre;
Igy lett a porgyermeke
Alkotásod remeke
Kis Jézus, szép Jézus!

Felajánlásra.

Végtelen fölségű Teremtő;
Ránk virradt a szép ujesztendő,
Véren váltott híveid,
Áldást kérnek esdve itt:
Kis Jézus, szép Jézus!

E kenyér s borban, oh királyunk!
Im mindent neked felajánlunk,
Adj uj lelket, uj szivet,
Mely majd hozzád lesz hívebb:
Kis Jézus, szép Jézus!

Szent-szent-szentre.

Szent vagy, szent, ki minket megszántál,
S érettünk a földre leszálltál;
Angyalok és emberek
Neked hálát zengenek:
Kis Jézus, szép Jézus!

2.

Dal. A mennyei szent városnak" stb. szerint.

Örvendezzünk ez uj évben,
Kis Jézusunk szent nevében,
Ujuljon meg ma lelkünk,
Istennek hálát zengjünk.

Ő adá a szép uj évet,
Kit az ég és föld dicsérnek,
Ki a mennyet elhagyta,
S egy szűznek lőn magzatja.

Pásztorokhoz örömhir jött,
Mennyből hozta angyal hirnök;
Keleten csillag támadt,
Jelűl az uj királynak.

Nekünk is az egek atyja
Ez ujévben fiát adja;
Adjuk érte szivünket,
Jobbítsuk meg éltünket.

Kisded Jézus! szánj meg minket.
Ne tekintsed bűneinket,
Adj áldást mindnyájunkra,
Községünk s határunkra.

Áldd meg, Jézus, királyunkat,
Áldd meg szegény országunkat,
Házasokat, szűzeket,
Ifjakat s öregeket.

Adj, kis Jézus! békességet,
Szent malasztot, egészséget,
Bor s buzában bőséget,
És léleküdvösséget.

S ha tán ez év lesz utolsó,
Melyben elfed a koporsó!
Kis Jézus! vigy az égbe,
Angyalid seregébe.

3.

Dal. Oh szerelmes Istenem!" stb.

Elmult az ó esztendő,
Hála néked Teremtő
Hajnalán ez újévnek
Gyermekeid dicsérnek.

Hálát mondunk ezerszer,
Ezernyi százezerszer,
Hogy eddig meg nem haltunk.
S téged áldhat még ajkunk.

Bűneinket felejtsd el
Malasztiddal szerelj fel!
Örök jóság, Legszentebb!
Adj új szivet új lelket.

Izraelt, ki megszántad
Szánd meg, Jézus! hazánkat
Hogy a jólét ölében
Jövője szebb s jobb legyen.

Vedd szent Péter örökjét,
Rajta szemed őrködjék;

Alázd meg, kik gyalázzák
Jézus igaz egyházát.

Oh hármas egy Istenség!
Dicsérjen a mindenség,
Ez ujévben s örökké,
Mindörökön örökké!

4.

Dal. „Oh szerencsés bűnös ember" stb. szerint.

Ébredj, ember! ki a vétkek kábult álmát aluszod,
Hajnalán ez évnek téged jóra serkent Jézusod!
Elmult egy év reményével, fájdalmával örömével,
Elmult Isten hirével.

Két határon állunk már ma, az ó- és ujév között;
Lelkünk nincs is annak száma hányszor bűnbe ütközött,
Oh gondold meg sok okod van, gyarapodtál-e a jóban
A mult évben valóban?

Mint árnyéka a felhőnek futva-futnak napjaink;
Az idő, mely gyorsan jön-megy, hogy megtérjünk arra int
Egy rövid tél, egy rövid nyár, mire észre vesszük immár
Lábunk a sir szélén jár.

Meglehet, kit a jövendő még ma éppen nem búsít,
Ez lesz ama gyász esztendő, melyben sirba lebukik.
Jézus, ki ma jobbját nyujtja, nem szólít-e jaj! ki tudja,
Holnap majd a nagy utra?

Jézus neve áll felirva, ez ujévnek küszöbén
Sziveinket e név birja mostantól mindörökön.
Mint szerelmök édes tárgyát mindenek e nevet áldják
S a káromlók ne bántsák.

Porba hullva leborúlva áldunk, édes Istenünk!
Hogy irgalmad ott a multba' oly kegyesent bánt velünk
Napjaink bár bűnbe folytak, sz. malasztod el nem vontad,
S a gyarlókat ápoltad.

Jézus! ki ma ontod értünk legelőször véredet,
Ez újévben is légy vértünk nyujtsd le mennyből kezedet!
Adj malasztot békességet, vidám kedvet, jó egészséget
És szerencsés jó véget.

5.

Szöv. 1821-ből.

Egész egy hosszú esztendőnek elfolytak ismét napjai
S a létnek, mint gyors időnek, nagyobbra nyiltak sirjai.
Közelget ránk a végitélet, mely vétkeinket bűnteti;
Hajnalik a dicső igéret, mely érdeminket fizeti.

Köszönjük, Isten! nagy hálával ránk hintett sok malasztodat:
Nagy jóvoltodnak szent karjával lenyujtott bő áldásidat
Ah! hogy most téged jó atyánknak tapasztalásból ismerünk
Vakságavégett sok hibának mily szivepesztő szégyenünk.

Teremts új lelket kebleinkben, szolgálatodhoz uj tüzet;
A régi ember sziveinkben ne leljen többé lakhelyet.
Ujitsd meg bennünk szent nevedhez a hódolásnak röpteit
Embertársunkhoz, mint képedhez, a szeretetnek jeleit.

Jer, bárki vagy, ki ellenségnek tartottad eddig szivemet
Vess véget a rút gyűlölségnek szorítsd kebledhez keblemet,
S te is, barátom! szent frigyünknek adj uj erőt, uj életet;
Áldozzunk együtt Istenünknek mindnyájan ujult sziveket.

Velünk légy, Isten! ez ujévben, mint a multban velünk valál;
Ha eljutunk az örök révbe, készen leljen majd a halál.
Adj szent kegyelmet, hogy lelkünknek kövessük jó sugallatát;
Téged ismerünk Istenünknek, oh nyiss egykor mennyben hazát.

6.

Dal. „Az éjszaka immár eltelt“ stb. szerint.

Az ó-év ma új szint öltött,
Az újév már beköszöntött,
Térdre hullva, oh nagy Isten!
Hálát rebeg ajkunk itten.

Szivünk első dobbanása
Lelkünk első szent fohásza,
Tied legyen, jó Teremtőnk,
Hű gondozónk, bajtól mentőnk.

Adj nekünk adj bő kegyelmet,
Öleljen át szent szerelmed,
Hívek leszünk, ha malasztod
Sziveinkre rá árasztod.

Esdésünket, kérünk, halld meg,
A kesergőt vigasztald meg,
Az özvegyet és az árvát,
Szent karjaid körülzárják.

Oh ne vess el tőled minket,
Ne tekintsed bűneinket,
Vészhaláltól és hadaktól
Oltalmazz meg minden bajtól.

Vedd el rólunk az inséget,
Erősítsd meg a gyengéket;
Térítsd meg a tévedőket:
Szent szivedbe zárd be őket.

Adj erőt és egészséget,
Küldj áldást ránk, adj bőséget,
Hogy munkánkat koronázza
Szent kezednek bő áldása.

Ez újévben megfogadjuk,
Hogy a vétket abba hagyjuk.
Egyedül csak neked élünk,
Mig ki nem hűl minden vérünk.

7.

Régi ének.

Dal. „Betlehemnek pusztájában“ stb. szerint.

Ujesztendő kezdetével
A kis Jézust buzgó szivvel
Kérjük együtt mindnyájan:
*Hogy ezen új esztendőben
Fogadjon s tartson kedvében,
És lakjék mi szivünkben.

Adjon áldást, békességet,
Adjon erőt, egészséget;
Kérjük szivből mindnyájan.*

Tartsa meg jóakarónkat,
Ami lelki pásztorunkat,
Kérjük szivből mindnyájan:*

Tartsa előljáróinkat,
És ezekkel mindnyájonkat,
Kérjük szivből mindnyájan:*

Tartsa meg mi mezeinket,
Áldja meg veteményinket,
Kérjük szivből mindnyájan:*

Oltalmazza életünket,
Mentse bűnöktől lelkünket,
Kérjük szivből mindnyájan.*

Kívánjunk boldog újévet,
Egymásnak jó keresztények,
Kérjük szivből mindnyájan:*

8.

Oh szép Jézus! ez újesztendőben légy híveidben.
Oh Mária! esedezz érettünk, édes reményünk!

Hogy ez ujesztendőben minden ügyeinkben
Lehessünk Jézus drága kedvében.

Oh szép Jézus! drága szent nevedért kelj fel népedért
Oh Mária! Jézus erejével tégy jót népeddel:
Hogy ez uj esztendőben minden ügyeinkben
Lehessünk Jézus drága kedvében.

Oh szép Jézus! tartsd meg híveidet, mint tieidet;
Oh Mária, Jézusnak szent anyja! országunk tornyal
Adjad, kérünk, hogy ebben az újesztendőben
Lehessünk épek testben, lélekben.

1.

Vizkereszti énekek.

Dal. „Csodálatos Szentháromság" stb. szerint.

Kezdetre.

Csillag ragyog fenn az égen,
Ezt várta sok jámbor régen.
Eljött már a Messiás,
Kit jövendölt az irás.
Betlehemben született,
Jászolyba helyeztetett.

Bölcs királyok elsietnek,
Hódolni a szép kisdednek;
Ajándékul nyújtanak:
Tömjént, mirhát s aranyat.
Áldozunk mi is, hívek!
Jézusnak tiszta szivet.

Az angyali énekre.

Kis Jézusnak nagy dicséret,
A kit buzgón keresének
A csillag sugárinál
Gáspár, Menyhárt, Boldizsár.
Jézusban, hogy föllelék,
Áldák a menny Istenét.

Szent leczkére.

Eljött már a bús világba
A világ várt napvilága,
Hogy ragyogjon itt nekünk,
Kik sötétben szenvedünk.
Ő lesz a mi oktatónk,
Vezérünk s útmutatónk.

Hiszekegyre.

Szálljon lelkünk Betlehembe,
Csillag fényén szárnyra kelve
Üdvözöljük mi is Őt,
Az egekből szállt dicsőt,
Ki üdvünkért született,
S hoz boldog uj életet.

Felajánlásra.

Kis Betlehem! mily boldog vagy,
Városok közt legnagyobb vagy,
Mert belőled származott,
A ki mindent alkotott;
S öltve gyarló alakot;
Köztünk egykor itt lakott.

A napnál szebb csillag jelzi,
Minőt még nem látott senki,
Fényét bölcsek követik,
Fénynél a fényt keresik.
Ajándékul nyújtanak
Tömjént, mirhát s aranyat.

Kis Jézuska! kérünk, vedd el,
Mit áldozunk a bölcsekkel.
Aranyat nem adhatunk,
Tiszta sziv az, mit adunk,
S mi benn ég, az égi láng:
Tömjén helyett vedd imánk.

Szent-szent-szentre.

Szent, szent, szent az, kit a bölcsek
A jászolyban üdvözöltek!
Szent az egek Istene,
Ki értünk ember leve;
Ég, föld, csillag, hold s a nap
Neki térdet hajtsanak!

2.

Dal. „Betlehemnek pusztájában" stb. szerint.

Öltözzél föl Isten népe!
Dicsőséged köntösébe,
Boldogítód megjelent;
A szűzesség szép virágja
Istent hozott e világra,
Ez uj fény nem mást jelent.

Bölcs királyok elindulnak,
Udvarolni a nagy Urnak,
Kit az égi fény jelez;
A csillagban felismerték
Az ég néma, hivó nyelvét:
Sejtve, hogy a várt jel ez.

Megy a három szent zarándok,
Kezeikben bús ajándok,
Nem hallgatnak senkire . . .
Jászolyára a kisdednek
Aranyt, tömjént s mirhát tesznek:
Hit képes csak ennyire!

Adjunk mi is tiszta keblet,
Melyben Jézus kedvet lelhet,
Ez a mi kincs aranyunk
A szenvedés megvan irva
Békén türve, legjobb myrha,
S tömjénillat sóhajunk!

Kisded Jézus, hitünk fénye,
Üdvösségünk szent reménye!
Küldj lelkünkbe sugarat
Hogy kik hisznek örömtelve,
Mint a bölcsek Betlehembe
Fényhazádba jussanak!

3.

Légy ezerszer áldott mennyei Király!
Kit imádva áldott a három király!
Mint megváltó Istenét,
Porba hullva kér e nép.

Szánd meg bús ügyünket, kegyes mennybeli!
Ki a bűnöst jöttél üdvözíteni.
Kit millió sziv köszönt:
Önts népedre fényözönt.

Ragyogtasd lelkünkben szép csillagodat,
Hullasd ránk mennyekből szent malasztodat
Hintsd lelkünkbe fényedet,
Hogy féljük nagy nevedet.

Küldd el lelkünkbe is malasztcsillagod
Mely sötét éjünkben oly szépen ragyog.
E csillag fénysugara
Legyen üdvünk hajnala.

Királyok fejdelme édes Jézusunk!
Kivüled nincs gyámunk, Tehozzád futunk
Te légy kincsünk, aranyunk,
Neked élünk és halunk.

A három királylyal téged keresünk,
Már ezentúl buzgó híveid leszünk,
Oszlasd el a bűnborút,
Vigasztald a szomorút.

Oh Isten Báránya, szent szűz gyermeke!
Sötét életünknek légy szövétneke,

Élve s halva meg ne vess,
Fényhonodba bevezess!

4.

Kaposy É. T.

Szent nemzetek! keljetek fel, elmult a nagy éjszaka,
Induljunk el a bölcsekkel föltűnt Jákob csillaga.
Ott látok egy kisdedet, ki az égből küldetett,
Hogy a bűnnek rabságából kimentsen szent irgalmából.

Betlehemben szük jászolyban fekszik az ég s föld Ura:
A pásztornép meghatottan előtte leborúlva,
Ma a bölcsek aranyat, tömjént, mirhát nyújtanak;
Ezzel jelzék istenségét, királyságát, emberségét.

Föld királyi fejedelme! ti is porba hulljatok;
Fejedelme Ő a mennynek nálatoknál is nagyobb.
Hadd ékitsék jászolyát kormánypálczák, koronák:
Minden kincstek, drágaságtok jászolyára felrakjátok.

Szent nemzetek! keljetek fel, elmult a nagy éjszaka,
Menjünk mi is a bölcsekkel, vár a szűznek magzata.
Nap alatt a mig lakunk: Jézus legyen csillagunk,
Betlehembe, az egekbe minket is majd Ő vezet be.

5.

Dal. „Máriát dicsérni hivek jőjjetek."

Kelj föl, Jeruzsálem! köszöntsd e napot,
Fénylik dicsőséged, feltűnt csillagod;
Napkeletről jönnek pogányok feléd,
Hogy lássák Izrael kegyes Istenét.

Királyok a csillag fényét követik,
Az út fáradalma gyönyör lőn nekik;
Amerre szétszórja fénysugárait,
Azon irányt veszik gyorsan lábaik.

Hogy Jeruzsálembe megérkeztenek
Elborul a csillag a város felett;

Az uj királyt kérdik a szent vándorok,
Ámde itt nem tudja senki a valót.

Heródes szinleg szól: oh csak menjetek
S ha megtaláljátok majd a kisdedet,
Adjatok hirt róla, én is elmegyek,
A hódolók között én is ott leszek.

Ment a három szent bölcs, miglen föllelék
A jászolyban fekvő, egek Istenét;
Előtte ájtattal leborultanak,
Nyujtván neki tömjént, myrhát s aranyat.

Álmukban az Urnak intését vevék,
Hogy visszatértöket más uton tegyék;
Most Heródes minden férfimagzatot,
Betlehem környékén kardra hányatott.

Áldunk örök Atya, a ki alkotád
Jákobnak tündöklő fényes csillagát;
Imádjuk a Fiut, ki testvér velünk,
Várja a Szentlelket buzgó kebelünk!

6.

Szép kelet, szép nap! nincs benned homály.
Mert az örök nap benned a király.
*Uj esztendőben, uj szivekkel dicsérünk,
Jézus! énekekkel.

Már a bölcsőnél törli bűnünket,
A szűz emlőnél mossa lelkünket.*

E napon önti az első csepp vért,
Melyet önkényti váltságul igért.*

Isteni Kisded, te hív szerető!
Legyen szerelmed örökre mentő.*

Drága vérednek első cseppjei
Legyenek néped hív kezesei.

Ha ez esztendő leszen utolsónk,
Ez a vérfürdő fesse koporsónk.
*Uj esztendőben uj szivekkel dicsérünk,
Jézus! énekekkel.

Hogyha megtartasz még több időre.
Engedj virradni szent jövendőre.*

7.

Imádják a jámbor bölcsekkel az égi csecsemőt,
Jelenjünk meg buzgó lélekkel jászolytrónja előtt.
Őt, ki uralkodik,
Kelettől nyugatig,
Hirdessük a fényes csillaggal
S a szent királyokkal.

A fejdelmek kegyes királyát áldjuk szivhangon,
Ajánljuk fel, keblünk kincstárát e fényes szép napon.
Nyujtsunk szent kincseket:
Hitet, szeretetet;
Ezeket kedveli fölötte
Az egek szülötte.

Oh e népet, mely itt magasztal s hozzád imát rebeg:
Töltsd be Jézus ma bő malaszttal, miként a bölcseket.
Ha te leszesz velünk,
Lesz akkor mindenünk,
Jászolyodba hát mi mit hintsünk?
Nincs aranyunk kincsünk!

Hitökben a népek üdülnek az ég csillagjelén;
Szánd meg kivált, a kik ott ülnek a halál éjelén.
Te, kit a fényben áld:
Oszlasd el a homályt,
Ragyogja le a nagy világot
Mennyei világod.

Bűnbánatra buzdíts fényeddel, mint a királyokat;
Keménységét szivünknek vedd el, folyjon a könypatak.

Hogy te vagy Istenünk,
A hitből ismerünk
Add, hogy mig csak hozzád nem érünk,
Csupán neked éljünk.

Gyújts meg Jézus gyarló szivünkben malasztod csillagát;
Szép nappallá alkosd lelkünkben a zord bűnéjszakát.
Irgalmas Istenünk!
Maradj mindig velünk,
Mennylakodnak boldog körébe,
Vigy ég örömébe!

8.

Dal. „A pünkösdnek jeles napján" stb.

Az égen szép csillag fénylik,
Három szent bölcs látva fenyít:
Induljunk el ma s ne holnap,
Egymásnak igy szólnak.

Megy a három szent zarándok,
Kincstárukban dús ajándék,
Aranyat, tömjént s mirhát visznek,
Mert a jelnek hisznek.

A szent várost, hogy elérték,
Az új királyt ottan kérdék;
Mert imádni vágynak Őtet,
Az egekből jöttet.

Álmélkodik itt mindenki,
Hirt mondani nem tud senki;
De azért ők utra kelnek,
Gyorsan tovább mennek.

Betlehembe igy eljutnak,
Jézus előtt leborúlnak,
Kincseiket általadják,
Szivöket ott hagyják.

Napkeleti bölcsek, szentek!
Kik ma gazdag áldást nyertek:
Kérjétek a Jézust értünk,
Védjen mig tart éltünk!

9.

Dal. „Mennyből az angyal“ stb. szerint.

A szent királyok, három mágnások, a Jézust
Midőn szemlélték, ekép tisztelték Ur Krisztust.

Gáspár mutatja, a midőn adja aranyát,
Ezzel jelenti méltán tiszteli királyát.

Menyhért is áldja, amidőn nyújtja tömjénét.
Ezzel mutatja, hogy ő imádja Istenét.

Boldizsár nézi, elébe teszi mirháját,
Ő igy tiszteli, amely jelenti, emberi voltát.

10.

Dal. „Mennyei szent Atyám“ stb. szerint.

A három bölcs király, a három bölcs király messze földre
Siet Gáspár, Menyhárt ugyszinte Boldizsár Betlehembe,
Indulnak született Ur Jézushoz,
Ki vala jászolyba, pólyába takarva, Messiáshoz.

Egy csillag ragyogott, egy csillag ragyogott napkeletre,
A mely is jel vala, hogy az örömóra elérkeze
A három szent király arra néze,
Próféták irásit látták, jós szavait teljesedve.

Azonnal indultak, azonnal indultak és magokkal
Vivének aranyat, tömjént, szinte mirhát, jó szándékkal,
Melyet átnyujtának a kisdednek,
Aranyat királynak, tömjént, mint Istennek, mirhát embernek.

És ott leborúlva és ott leborúlva, hódolattal,
Imádták Messiást, világ megváltóját buzgósággal,
És onnan örömmel hazájokba
Menve, hirül viszik s őtet dicsőitik magasztalva.

11.

Dall. „Jézus a rád emlékezés“ stb. szerint.

Üstökös jár a kék égen, fényén három vándor mégyen,
Oh királyok, bölcsek, szentek csillag fénynél hová mentek?

„Elindulunk messze utra, kalauzunk jobban tudja;
Kinyilt Jeszsze szép virága, hozzá siet lelkünk vágya.“

Más vidékre amit értek, bölcs királyok igy beszéltek:
„Sietünk az uj királyhoz, ki a földre bő áldást hoz.“

A királyok mendegélnek, Betlehembe mig elérnek;
Ott lelik a szép virágot, kihez szivök, lelkök vágyott.

Az Istennek szent Bárányát a jászolyban feltalálják,
Aranyt, tömjént, mirhát tesznek jászolyára a kegyesnek.

Menjünk mi is örömtelve lelkiképen Betlehembe;
Felettünk is van egy csillag sugarai minket hivnak.

Sietve, e csillag fényén Meg nem állunk, szentül élvén,
Mig ott mennyben meg nem látunk Jézus, kincsünk, boldogságunk!

12.

Dall.: „Az éjszaka immár eltelt“ stb. szerint.

Vad Heródes, durva zsarnok!
Eg Urától félted trónod?
Neki, kié a mennyország,
Nem kell földi fény és ország.

Hármat jelez a szép ünnep, melyet ma a hivők ülnek;
Örvendeznek e szép napnak, kik az égben s földön laknak.

Az égen szép csillag támadt, a bölcsek elindulának...
Csillagfénynél fényt keresnek, jászolyába kincset tesznek

A jordánviz gyöngyhulláma ma hullott rád, meny Báránya
Tiszta voltál te a büntől, minket mostál igy a büntől

Nagy hatalmad új csodája, hogy a viz ma borrá vála;
Vérpiros lőn a vödrökben a viz ott a menyekzőben.

A Fiúnak nagy dicséret, aki értünk emberré lett,
Az Atyának s Szentléleknek, Háromságban a szent Egynek!

13.

Dall.: „A szent szüznek magzatát" stb. szerint.

Az isteni gyermeket, ki ma kijelentetett,
A három bölcsek előtt: dicsérjük és áldjuk őt,
*Szép jel és szép csillag, szép napunk támadt,
Szép napunk támadt.

A zsidók őt üldözék, a bölcsek megtisztelék,
Arany, tömjén, myrhával s a sziv imádásával.*

Szent hitünknek csillaga nekünk szinte jelt ada,
Hogy megjelent királyunk, akit epedve vártunk.*

Hit, remény és szeretet, mely tőle nyer életet,
Im a hármas áldozat, mit szivünk imádva ad.

Oh Isten-ember s király! néped itt előtted áll,
Kérvén szent malasztodat, hogy áldja jóvoltodat.*

14.

Régi ének.

Három királyok napját, országunk egy istápját,
Dicsérjük énekekkel, vigadozó versekkel.
*Szép jel és szép csillag, szép napunk támadt,
Szép napunk támadt.

Hol van zsidók királya? mert megjelent csillaga,
Betlehemben találják, szép Jézust körül állják.*

Királyok ajándékát, aranyat, tömjént, mirhát,
Vigyünk mi is Urunknak, ártatlan Jézusunknak.*

Kérjük a szép szüz anyát, kérje értünk szent Fiát,
Hogy békességben tartson, ellenségünk ne ártson.*

15.

Dal: „Három királyok napját“ stb. szerint.

Im az égen föltünik,
Fénye, melynek nem szünik
Jákob üdvös csillaga,
A való fényár maga,
*Nincs homály, itt a nap,
Minden új fényt kap,
Minden új fényt kap.

Három oly jeles király,
Kiket a kelet ural,
Látja e szép csillagot,
Rendkivül fényest nagyot:
*Nincs homály, itt a nap stb.

És e fényözön nyomán,
Járnak egy nagy Ur után;
Betlehemben föllelik,
Buzgalommal tisztelik:
*Nincs homály, itt a nap stb.

Sőt arany ajándékot,
Mirha s tömjénillatot
Hódolattal nyújtanak
Annak ők, kit áldanak.
Nincs homály, itt a nap stb.

Oh te boldogabb remény!
Melyhez int az égi fény,
Ha szivünk veled tele
Tévedésnek nincs helye.
Nincs homály, itt a nap stb.

1.

Jézus szent nevéről.

A mise kezdetére.

Fenn az égben s a nap alatt,
Téged áldjon minden ajak,

Áldott Jézus, szép Jézus!
Nagy név minden nevek felett,
Üdvözöl ma a kegyelet,
Áldott Jézus, szép Jézus!

Az angyali énekre.

Dicsfény veszi neved körül,
Ha kimondjuk, lelkünk örül,
Áldott Jézus, szép Jézus!
Bárhol járunk, bárhol kelünk,
E dicső név legyen velünk,
Áldott Jézus, szép Jézus!

Hiszekegyre.

Hiszszük, hogy lettél velünk
Üdvösségünk új életünk,
Áldott Jézus, szép Jézus!
Nincsen más név eget nyitó,
Csak a tied szabadító,
Áldott Jézus, szép Jézus!

Felajánlásra.

Vedd kedvesen áldozatunk,
Mit nevednek bemutatunk,
Áldott Jézus, szép Jézus!
Tiszta sziv lesz áldozatunk,
Amit ime neked adunk,
Áldott Jézus, szép Jézus!

Ez a név, mely égbe segít,
Földet éggel ez egyesit,
Áldott Jézus, szép Jézus!
Élőknek fénycsillag e név,
Haldoklóknak az égbe rév
Áldott Jézus, szép Jézus!

Szent-szent-szentre.

Szent vagy szivünk nagy öröme,
Szent vagy lelkünk fényözöne

Áldott Jézus, szép Jézus!
Míg utolsó óránk nem üt,
Zengje ajkunk ezt mindenütt,
Áldott Jézus, szép Jézus!

2.

Dall.: „Jőjj el Jézus“ stb. szerint.

Jézus édes szent nevének zengjünk buzgó éneket;
Ezt imádja minden lélek, kit hevít a szeretet.
E név maga a kegyesség, bő áldással van tele:
Mindörökké dicsértessék Jézus édes szent neve!

Jézus! édes szent nevedre térdet hajt az ég s e föld;
Ezt áldja a sziv rebegve, malasztoddal, mely betölt;
Benn van minden mézédesség s a Megváltó érdeme:
Mindörökké dicsértessék Jézus édes szent neve!

Jézus! édes szent nevednek poklot győz le ereje;
E nagy név lőn a híveknek győzedelmes fegyvere.
Mindenek csak ezt szeressék, drága e név kelleme:
Mindörökké dicsértessék Jézus édes szent neve!

Jézus édes és szentséges neve legyen sziveden;
Jézus édes és fölséges neve legyen nyelveden.
Ebben rejlik az üdvösség, nagy e névnek ereje:
Mindörökké dicsértessék Jézus édes szent neve!

Jézus édes szent nevében kezd és végezd dolgodat
E dicső név védelmébe ajánld élted s holtodat.
Haldoklók ezt emlegessék, ez az élet kútfeje:
Mindörökké dicsértessék Jézus édes szent neve!

3.

„Leszállott a mennyégből“ stb. szerint.

Miként dicsőitsem drága neved?
És miként imádjam Istenséged?
Oh drága Jézusom e napodon,
Amidőn nevedet kimondhatom.

Ugyis egyetlen vagy s imádandó,
Boldog vagyok én itt mint halandó,
Ha Jézus kiáltlak és mondhatom,
Jézus az én atyám, gyámolóm.

Kivüled nincs nekem, nincs örömem,
Csak akkor ha Jézust emlithetem.
Örvendjünk, mert neved szent és dicső,
Jézus, aki voltál üdvözitő.

Inség! nyomor! és baj messze távozz!
Szivemből ha lelkem igy sóhajtoz:
Jézus én szerelmem, Jézus ne hagyj,
Jézus üdvözitőm, hozzád fogadj.

4.

„Dicsérd Sion" stb. szerint.

Minden népek nemzetségek!
Térdet hajtva dicsérjétek
Jézus édes szent nevét.

Imádjátok hódolattal,
Porba omlott áhitattal
Jézus édes szép nevét.

Isten egész gazdagsága,
Szent kegyelme, nagy jósága
E szent névben egyesül.

Oh e nevet, mely szent s édes,
Irgalmában a Fölséges
Adta nekünk kezesül.

E szent név, mely mennyből szállott,
Biztosíték s örök zálog
Arra, hogy az Ur szeret.

Oh tartsátok tiszteletben,
Véssétek be szivetekbe
E szentséges nagy nevet.

E név szivünk boldogsága,
Elesettek egy istápja,
A bűn ellen oltalom.

Lelkünk dölyfös ellenének
Hatalmán e drága név vett
Győzedelmet egykoron.

E névre a hit feléled,
Ez dajkája a reménynek,
Ebből él a szeretet.

Ez a gyöngék erőssége,
Az erősek gyöngesége,
Ez ad lelki életet.

Az inséget s betegséget,
Mely reánk száll bűnünk végett.
E név messze elüzi.

S ha lelkünk jobb létre száll át,
A dicsőség koronáját
Homlokunkra ez tüzi.

Hijjuk gyakran, minden órán,
De legkivált a végórán
Jézus drága szent nevét.

5.

Sohlya Antaltól.

Egek dicső Királya,
Mennyből kigyult lángszeretet!
Ki az égből leszállva
Fölvetted a Jézus nevet:
*Szivünk minden érzelme,
Szent nevedet kegyelje!

Nevedre, a mely oly nagy
Mennyben dalt zeng minden ajak;
A térdek meghajolnak,
Egen földön s a föld alatt.*

Jézus! minden nevek között
A te neved legkedvesebb.
S minden magas czimek közt
A te czimed legnemesebb.
*Szivünk minden érzelme,
Szent nevedet kegyelje.

Azoknak e név drága,
Kiket a bűn nagy súlya nyom;
A merre száll. nyomába,
Lépdel mindenütt az irgalom.*

Mi térdet és főt hajtunk,
Mig élünk, szent neved előtt;
Ezt áldja csak, ezt ajkunk,
Ettől nyer majd lelkünk erőt.*

A magasság s a mélység
Dicsérje szent s dicső neved,
Szeretet, hit s reménység,
A napnyugat s a napkelet.*

6.

„Mint a szép hűvös patakra" stb. szerint.

Oh szerelmes Jézus neve! benned még a holt is él,
Oh sziveknek vidám kedve! vig a bűnös már nem fél.
Mivel te vagy mentsége, visszatér öröksége,
Kinek benned bizalma, nem árad annak siralma.

Térdet hajt neked föld és ég, pokol is, ámbár nem hív
Olvad és foly, ha még nem jég, öt betűdre minden szív.
Ki reád ép hittel néz, annak siralma is méz,
A kik érted epedeznek, örömkönyre gerjedeznek.

Jézus! nagy nevedre kérünk: légy minékünk Jézusunk
Mert imádunk és dicsérünk Téged, édes orvosunk!
Élünk tiszteletedre, esünk előtted térdre,
Könyörgésünket fogadd el, örökségedet ne hagyd el.

Hódítsd a földi vakságot, a te édes nevednek;
Hogy megvetvén a hívságot áldozzék szerelmednek.
Hogy neked haljon s éljen, megbántásodtól féljen,
Szeretve félő szülötted bízva remegjen előtted.

7.

„A pünkösdnek ékes napja" szerint.

Jézus neve, nevek gyöngye!
Áldalak én, föld göröngye;
A bűnszennyes szivet s nyelvet
Tisztítsd és szenteld meg.

Jézus neve gazdag forrás,
Melyből áldás árad folyvást;
Oh neveknek szinaranyja,
Sebes sziv balzsamja!

Jézus neve szent mentővár,
Segélyt lelkünk e névtől vár;
Ha ez lebeg emlékünkbe',
Nem esünk rút bűnbe.

Jézus neve győztes fegyver,
Mely bűnt, poklot s ármányt megver;
A holtat is föltámasztja
E nagy név malasztja.

Jézus neve napunk fénye,
Lelkünk édes éleménye;
E drága név védjen, miglen
Baj közt élünk itt lenn.

Jézus neve aranyoltár,
Drágalátos irgalomtár;
E szép névnek kimondása,
Az ég megnyilása.

Jézus neve aranybánya,
Égi malaszt dús kincstára,

Irgalomtól tündöklő név:
Légy nekünk mentő rév!

Jézus neve légy védpajzsunk,
Im előtted térdet hajtunk;
Keservünkben te vigasztalj,
Tölts be szent malaszttal!

8.

Dall.: „Mennyei szent városnak" stb. szerint.

Zengjünk Jézus szent nevének
Uj éneket, keresztények;
Üdvözlégy fénytengere;
Jézus édes szép neve!

Nincsen név több ilyen édes,
Ily malasztos, ily fölséges;
Bajvívóknak fegyvere:
Jézus édes szép neve!

Az ég és föld meghajolnak,
E névnek ugy udvarolnak;
Lelkünk drága üdvszere:
Jézus édes szép neve!

Meleget ez ad a napnak,
Csillagok fényt ettől kapnak;
Örömünknek kútfeje:
Jézus édes szép neve!

Szövétnekünk a sötétben,
Árnyékunk légy a hévségben;
Lelkünk nyugvó menhelye:
Jézus édes szép neve!

Sátora a békességnek,
Szivünk s lelkünk kérünk, védd meg,
Ha a bün tör ellene:
Jézus édes szép neve!

Életünket e név birja,
Sziveinkbe legyen irva,
Égi illattal tele:
Jézus édes szép neve!

Lelkesítsen e név minket,
Mely ránk annyi áldást hintett;
Lelkünk édes mindene:
Jézus édes szép neve!

Nagy név! kérünk, tőlünk elvedd
A káromló undok nyelvet;
Gyarló szivünk ereje:
Jézus édes szép neve!

Zöngedezze az ég és föld,
Mely e titkos névvel betölt:
Üdvözlégy fénytengere,
Jézus édes szép neve!

9.

Dall.: „Máriát dicsérni hivek jöjjetek“ stb. szerint.

Zsarnok oly népektől kölcsönöz nevet,
Akiket legyőzve rabbilincsbe vet.
Te Krisztus szép nevet azoktól vevél,
Kiknek szabadító Istenünk levél.

Mi, kik e siralom völgyében élünk,
Kiknek e föld ölén oly nagy a vétkünk.
Csak e drága névben üdvözülhetünk,
Csak e dicső név lett védbástyánk nekünk.

E név Istenünknek vérébe került,
E névért a kínnak árjába merült;
Vétkezve e nevet kereszt gyermeki
Szivetekből senki ne törölje ki.

Türjünk el e névért mindent örömest,
Keressünk e névben vigaszt, örömet.
Szeretetre méltó Jézus szent neve!
Általad a halál édessé leve.

Jézus, ki a halál üdvössége vagy,
A te édes neved szent ereje nagy.
Hallgass meg bennünket, kik benned bízunk,
Szentséges szép neved legyen paizsunk.

Szent Atya Ur Isten imádás neked,
Szép nevü fiadat áldják az egek!
Tőletek származott, hív vigasztalónk,
Áldjuk a háromban egy igaz valót.

10.

Dall.: „Atyának egy fia" stb. szerint.

Leborulva imádunk, Jézus édes Neve!
Légy te a mi istápunk, Jézus áldott Neve!

Oh neveknek legszebbje, Jézus édes Neve!
Minden sziv ezt rebegje, Jézus áldott Neve!

Szivünk fényes szép napja, Jézus édes Neve!
Boldogságunk alapja, Jézus áldott Neve!

Általad dús lőn földünk, Jézus édes Neve!
Légy koronánk, légy gyöngyünk, Jézus áldott Neve!

Fényesb vagy az aranynál, Jézus édes Neve!
Illatosb a balzsamnál, Jézus áldott Neve!

Üdvösségünk forrása, Jézus édes Neve!
Légy ajkunk mézfolyása, Jézus áldott Neve!

Ezt jegyezzük szivünkbe, Jézus édes Neve!
Sirba ezzel döljünk be, Jézus áldott Neve!

Kegyelmedbe oh végy be, Jézus édes Neve!
Vezess fel majd az égbe, Jézus áldott Neve!

11.

Jézus nevét zengjétek, szeráfok s kerubok,
Ajkatokra vegyétek napkelet, dél s nyugat,
Jézus nevét áldjátok angyalok s emberek,
Magas hegyek és lapájok, száraz föld s tengerek.

Jézus nevét hirdesse a viszhang ajaka,
A légben szétterjeszsze a tavasz illata.
Jézus nevét vigyétek messze gyors folyamok,
E szent nevet védjétek országok s államok.

Jézus nevét megértsék süketek fülei;
A magasság s mélység, föld fái s fűvei.
Jézus nevét zönögje a kis méh édesen,
E nagy nevet dörögje a felhő rémesen.

Jézus nevét dicsérjék az egek egei,
Ezt imádják ezt féljék táborok seregei.
Jézus nevét rebegje minden nyelv és ajak,
Ezt dicsérjék csevegve a zengő madarak.

Jézus nevét ragyogják a nap, hold s csillagok,
Ezerszer visszhangozzák a sarki földlakók.
Jézus nevét köszöntsék az ifjak s öregek,
E szent névvel betöltsék a földet és eget.

12.

Dal. „Aldjad ember" stb. szerint.

Égi karok igy szólanak,
Egekben igy kiáltanak:
*Dicsértessék Jézus Krisztus mindörökké,
Dicsértessék Jézus Krisztus mindörökké

E földön is rendeltetett,
E dicséret bevétetett.*

Kik hát a jóban serények,
Igy szólnak a keresztények.*

Mi is szánkkal és nyelvünkkel,
Gyakran mondjuk ezt szivünkkel.*

Ki érettünk megtestesült,
Sok szenvedésben részesült.*

Számtalan szörnyű kínjáért,
Keserves szent haláláért.*

Kiontott piros véréért,
Véghetetlen érdeméért.
*Dicsértessék Jézus Krisztus mindörökké,
Dicsértessék Jézus Krisztus mindörökké.

Ki e földet megváltotta,
Az egeket megnyitotta.*

Aki minket üdvösségre,
Vezet örök dicsőségre.*

Áldjuk Jézust énekléssel,
Ezen ékes köszöntéssel.*

Minden térdek meghajolnak,
Jézushoz igy fohászkodnak.*

E szent nevet tisztelettel,
Áldván, mondjuk szeretettel.*

Végre mennyben angyalokkal,
Énekeljük szent karokkal.*

13.

Jézus! a rád emlékezés,
Legédesebb örvendezés:
De birni téged, meghalad,
Minden gyönyört az ég alatt.

Jézus! neved kedves nekünk,
Bájlóbb zengést nem éldelünk,
Nincs szivvidító annyira,
Mint Jézus Isten egy Fia.

Jézus! kegyes Mindenható,
Feléd eseng a bánkódó;
Benned nyilik remény neki,
Hogy lelke ödvét nyerheti.

Jézus! szivünknek édene,
Elménk örök fénytengere.

Melyből az élet áradoz,
S erőt vesz, aki lankadoz.

Ki téged ízlel, éhezik,
Ki véred iszsza, szomjazik;
Nem tudhat ő kivánni mást,
Csak benned érez ujulást.

Ha te mi bennünk lakozol,
Lelkünk homálya szétoszol;
A földi jó csak semmiség
Annak, kiben szerelmed ég.

Nyelv arra szókat nem vehet,
Irásba tenni nem lehet,
Jézus szerelme mint gyullaszt,
Csak tiszta szivek érzik azt.

Bárhol legyek, hő kebelem
Jézust óhajtat én velem,
Nyugtát csak abban lelheti,
Ha Jézusát ölelheti.

Oh mily gyakorta forgatom,
Elmémben őt minden napon:
Jőjj el s vigasztalj engemet,
Hozzád csatolva lelkemet.

Mily éltető kivánatok,
Lélekhevítő lángzatok!
Mily szent s dicső egy érzelem,
Szeretni téged Istenem.

Te bámulandó nagy király!
Ki a halállal megvivál,
Hogy a bűnösnek életét,
Örök veszélytől megmentéd.

Szűz Méh virága Jézusunk!
Lelkek szerelme orvosunk,
Áldott legyen dicső neved,
A melyre ég s föld hajt fejet

14.

Dal. „Mennyei szent Atyám“ stb. szerint.

Istennek szent Fia,
Kit szült szűz Mária, édes Jézus!
Nappal te vagy napunk,
Éjjel fénycsillagunk, kegyes Jézus!
Ragyogjon szent neved éltem egén.
Nyujtsad kegyelmedet,
Hogy méltó éneket zenghessek én.

Angyalok öröme,
Szentek szép tüköre, édes Jézus!
Tehozzád járulok,
Lábadhoz borulok, kegyes Jézus!
Elesett gyermekid üdve te vagy.
Éltemet rád bízom,
Légy az én pajzsom, engem se hagyj.

Nagy a te szent neved,
Minden nevek felett, édes Jézus!
Nevedre ujulunk,
Szivből vidámulunk, kegyes Jézus!
Drága szép nevedért tekints reánk,
Szivünk s lelkünk vigad,
Ha szent áldásidat öntöd reánk.

Bármikor ébredek,
Elmémben ez lebeg: édes Jézus!
Oh méznél édesebb
Aranynál fényesebb kegyes Jézus!
E névre fellobog a szeretet.
Szerelmes gyámolóm!
Szivemre rajzolom szép nevedet.

Édes egyetlenem,
Egyetlen mindenem, édes Jézus!
Te légy mindenkoron

Az én jó pásztorom, kegyes Jézus!
A halál ostromán légy oltalom,
Irgalmad el ne vedd,
S legyen áldott neved, végóhajom.

15.

Üdvözlégy megváltó Jézus!
Szivem gyönyörűsége,
Dicsértessél, tiszteltessél
Lelkem kedves vendége.
Minden áldjon, magasztaljon
Angyalok eledele.

Lelkem örül és felderül
Szent neved hallására,
Leborulok, térdre hullok
Felbuzdítva imára.
Kérlek szánj meg, vigasztalj meg,
Juttas szentek díjára.

Csak te rólad gondolkodom,
Mig tart földi életem,
Szent nevedet magasztalom
Mig azt nyelvvel zenghetem.
Reményemet, oh Jézusom!
Én csak benned helyezem.

Hiszem szent igéretedet,
Hogy nyújtván kegyelmedet
Tul a siron engedd majd meg
Látnom te szent szinedet,
És a fő jóval megáldod
Reménylő gyermekedet.

Farsang utolsó napjaira.

Vasárnapra.

Dal. „Szeretlek szép Jézus stb. szerint.

Örök Atya, Fiú és Szentlélek Istenünk,
Teljes Szentháromság! kegyeddel légy velünk,
Hogy e három napon szivünk érzelmeit,
Csak jóra hevítsék te szent törvényeid.

Búsak e napokon az Isten angyali,
Szemeik nem szünnek könytől patakzani;
Mert a gonosz lélek sok lelket megvakít,
A bűnnek öldöklő karjaiba taszít.

Oh keresztény hívek! azért figyeljetek
Földi örömekért hát ne epedjetek;
Itt vár a nagy öröm, ide siessetek.
Jézus az oltáron, itt örvendezzetek.

Buzgó szivvel kérünk mennyei szent Atyánk!
Magas mennyországból oh tekints le reánk:
Malasztod árjában minket ma részesíts,
Számtalan bűnünkért itéletre ne vigy!

Hétfőre.

Dal.: „Oh én szegény bűnös lélek" szerint.

Ember Isten szép képmása?
Becsüld drága lelkedet;
Szemed esdő pillantása
Keresse csak az eget.
Isten mondja, nincs kétség benn,
Hogy hazád ott fenn az égben
Mi mennyet nyit, csak azt szeresd,
A mulandót ne keresd.

Lényünkből a sirba zárni
Csak azt lehet a mi por;
Istenhez fog lelkünk szállni,
Ha a halál eltipor,

Érdemeket most keressünk,
Mennyországba készülgessünk,
Kincseket nem szerezhetünk,
Ha kialszik életünk.

Szomorkodnak ma fölöttünk
A vészt sejtő szent egek;
Mert két zászló leng előttünk,
Mind a kettő integet.
Ezt az egyház lobogtatja,
Krisztus véres arcza rajta,
Azt lengeti a rossz világ,
Szórva mérges bűnnyilát.

Nincs itt öröm üröm nélkül,
Hervatag itt a virág;
Nincs itt rózsa tövis nélkül.
Bár mit mondjon a világ
Kik lelküket bűntől óvják,
Nem követik lobogóját,
Ez a világ sokat igér,
De mulandó, hát mit ér?

Nagy lelkednek méltósága,
Oh teremtés remeke!
Mennyben törjön szived vágya,
Ki vagy Isten gyermeke.
Földi öröm s kéj mulandó:
Azt keresd csak, mi állandó;
Egy lelkedre hát jól vigyázz,
Hogy ne érje semmi gyász.

Keddre.

Dal. „Dicsérjétek, tiszteljétek“ stt. szerint.

Leborulunk, édes Jézus! oltárod előtt,
Buzgón kérve, hogy tekints ránk s adj lelki erőt.
Te vagy a mi gyámolunk, azért hozzád fordulunk
És kiöntjük sziveinket, oh kegyes Urunk!

A rossz lélek szakadatlan küzd itt ellenünk,
Hogy előle menedéket alig lelhetünk;
De e napon legkivált ad a bűnre sok irányt,
Tetteinek undoksága az égre kiált.

Az ártatlant tőrbe csalja és ugy ejti meg,
Áldozatul dobván a bűn keserveinek.
A bűnöst fölhevíti, uj bűnökbe meríti
Az igából szabadulást nem enged neki.

Fölemeljük hát kezünket, hozzád, oh Kegyes!
E napoknak bántalmiért minket el ne vess.
Óvj a bűntől s légy velünk, légy te erős fegyverünk,
Oltalmadban bízton kelünk, járunk s fekhetünk.

Hőn imádjuk, e szentségben áldott szivedet,
Mindazokért, e napokban miket szenvedett.
Oh örök, szent szeretet! végy szivünkben menhelyet
S ha kimulunk, nyisd meg nekünk a szép mennyeget.

Farsangi ének.

Dal. „Szent kegyelmed oh nagy Isten“ stb. szerint.

Nyájas vig farsangi idő, mit hódítod szivemet?
Állarczot vonzasz magadra, ékesíted szinedet.
Megkinálsz te sok gyönyörrel, de összevegyül méreggel;
Örömeid elmulandók, átváltozik keservre.

Czifra öltözet, vidám kedv, hogyha ma van testünkön,
Holnap a halál zászlója loboghat a fejünkön.
Legyünk hát mértékletesek, evésben és ivásban,
Tartsuk meg a hit parancsát, s ami van a szentirásban.

Jertek Jézus kebelére! ott van öröm vigasság,
Jutalmatokat megadja, felnyillik a mennyország.
Ott van ami édes Anyánk, vár már a szűz Mária;
Aki Jézus kedvében él, mennyország lesz jutalma.

Dal. „Ki halva fekszik“ stb. szerint.

Oh bűnös! mért nem sirsz, miért örvendezel?
Vigasságok helyett, miért nem könnyezel?
Üdvözítőd szenvedése, készül szörnyű üldözése:
Te pedig vigságra, készülsz dobzódásra,
Véteni az ellen, ki szeret végtelen.

Jeruzsálembe ment, hogy megfogadtassék,
Bűnösök kezébe érted adattassék.
Aki Ura menny- és földnek, most majd Ura lesz mindennek.
A te váltságodért és boldogságodért,
Kész ostorozásra és a meghalásra,

Azért hát ugy vigadj, bűnre okot ne adj,
Jézusod ne bántsad, bűnnel ne boszantsad,
A rosszra ne légy hajlandó, tudjad, hogy minden mulandó,
Mert aki ma vigadsz, holnap sirba juthatsz,
Végre tetteidről, számat adsz éltedről.

Hamvazó szerdára.

Dal.: „Áldj meg minket Jézus“ stb. szerint.

Mi gyarló emberek, kik e földön élünk,
Sok nyomorúságot és fájdalmat érzünk,
E világnak tengerén evezünk,
*Emlékezzünk, porból lettünk
És hogy ismét porrá kell majd lennünk.

Nincs nekünk e földön sehol nyugodalmunk,
Nincsen maradandó, bizonyos városunk,
Itt mindnyájan jövevények vagyunk.*

Csak egyedül mennybe igyekezzék szivünk,
Ott készíttetett el állandóság nekünk,
Munka után mi örökös bérünk.*

Ne bízzunk veszendő világi pompához,
Csalfa reményekkel teljes hiúsághoz,
Mely hasonló mulandó árnyékhoz.*

Mint a forróságtól hervadnak a rózsák,
Ártalmas esőtől a gyenge violák,
Örömével igy csal meg a világ.*

Csak egekben van a valódi gazdagság,
Ott van a végtelen öröm és boldogság,
S boldogságban örök állandóság.*

Ezt hallván emberek, keljünk fel álmunkból,
Mentsük ki magunkat világ rabságából,
Szabadítsuk csalárd hálójából.*

Mert ránk viradtak a szenvedés napjai,
Üdvösség keresés keserves órái,
Távozzatok hát világ pompái!*

Vétkünkért a testet bőjttel sanyargassuk,
Hív szolgálat alá szenvedéssel hajtsuk,
Es egészen Istenhez hódítsuk.*

Es midőn testünktől a tiltott étkeket
Megtagadjuk és a hiú örömeket,
Őrizzük meg bűntől lelkeinket.*

2.

Dall.: „Hozzád sir föl" stb. szerint.

Hallgasd meg fohászainkat irgalomnak Istene!
Es kegyelmed égi árja, bús szivünket töltse be.

Irgalmad bőséget engedd, érezhessük szent Atyánk!
Mennyországod fényhonából, oh tekints kegygyel reánk.

Üdvözitsd kérünk a népet, üdvözitsd oh Istenünk,
Bús szivünk telt már könyekkel, nyugtot, békét nem lelünk.

Az Atyát, Fiút Szentlelket, azt dicsérje nyelv s ajak
Ki uralg most s mind örökön mennyben, földön és föld alatt.

Nagyböjti énekek.

1.

A mise kezdetére.

Dall.: „Jézus szenvedéséről bünösök“ stb. szerint.

Jézus! vérontásodnak itt van édes emléke,
Kegyes megváltásodnak zeng e föld növendéke.
Gyász órádra, hervadt szádra, szent arczádra,
Vissza néz keresztfádra.

Elindulunk példádra, oh szerelmes Jézusunk!
Add, hogy dicső pályádra nyomodon eljuthassunk,
Vért izzadva, megolvadva, lelked adva,
Követhessünk áldozva.

Az angyali énekre.

Oh lelkünk megváltója, testbe szállott Istenség!
Oh életünk adója, tied minden dicsőség!
Bár rab lettél, bár szenvedtél, bár feszültél,
Dicső lenni nem szüntél.

Szent leczkére.

Evangelium nekünk a te vérrel ázott fád,
Melyen halálig értünk izzadott szelid arczád.
Vonzz a fához, szegezz ahhoz, mert üdvöt hoz,
Es kegyelmekkel halmoz.

Hiszekegyre.

Mivel bűnünk váltságát, szent magadra felvetted;
Nemünk igás rabságát emberségre tetted.
A zsidó sziv hozzád nem hiv, benned nem hisz,
Két latorral halni visz.

Hiszünk mi már tebenned, oh hív és kegyes gyámoly!
Mivel ingyen kegyelmed teszi, hogy szent véred folyt,
Szent Emberség! nincsen kétség, hogy szerelmed
Csak irgalmából szenved.

Felajánlásra.

Oh papjaidnak gyöngye! ki véreddel áldozol;
Sir e siralmak völgye, hogy ily kinra kárhozol,
Értünk méred áldott véred, lelkeinkért
Szent Atyádat igy kéred.

Ne menjenek oh kárba, Jézus! ily nagy kínaid;
Ne essenek hiába keserű fájdalmaid,
Véred ára néz a fára, jaj szavára,
Nézz alá siralmára.

Szent-szent-szentre.

Jézusom, szentek szentje! kiben árnya sincs bűnnek,
Bűn és bűn keresztje mégis válladon ülnek,
Oh végy hozzád, hadd nézzek rád,
Türni példád tanítson meg véres fád.

2.

Kezdetre.

Bűnbánóknak menedéke!
Kegyes trónodhoz jövünk,
Ah! mert máshol nincs üdv s béke,
Jézus! irgalmazz nekünk!

Szenvedésed drága árán,
Váltottad meg életünk,

Oh! ne hagyj el minket árván,
Jézus! irgalmazz nekünk!

Hiszekegyre.

Hiszszük Uram mindazt, amit
Üdvünk végett hinni kell,
Amit szentegyházunk tanít,
Ebben élünk, s halunk el.

Felajánlásra.

A kenyért s bort áldozatul
Ajánlván Uram neked,
Kérünk add meg bő jutalmul,
A megtérési kegyet.

Jézus szenvedése által,
Mit ez áldozat jelent,
Add, hogy küzdvén a halállal
Nyerjünk babért égbe' fent.

Szent-szent-szentre.

Szent vagy Uram! örökké szent,
Mi megváltó Istenünk!
Mit a szentek zengnek ott fent,
Add nekünk is zengenünk.

3.

A mise kezdetére.

Dal.: „Üdvözlégy oh életfája" stb. szerint.

Szeresd Jézust a kereszten,
Mint Ő téged szeretett;
Hogy meghalt rajt gyötrelmekben
Önmagánál többre tett.
Áldott Jézus szent keresztje,
Minden sziv ezt rebegje!

Dicsőség a szent keresztnek!
Nem gúny tárgya már e jel,
Melyet Jézus vére festett,
Mennybe ösvényt ez jelel.
Áldott Jézus szent keresztje,
Minden sziv ezt rebegje!

Angyali énekre.

Dicsőség a szent keresztnek!
A gyűmölcs rajt függ vala,
Mely az ősi vételsebnek
Orvoslója, balzsama.
Áldott Jézus szent keresztje
Minden sziv ezt rebegje!

Szent leczkére.

Dicsőség a szent keresztnek!
Nézz bűnös e jelre fel,
A mi törvénykönyvünk ez lett,
Ezzel ment ő mennybe fel.
Áldott Jézus szent keresztje,
Minden sziv ezt rebegje!

Hiszekegyre.

Dicsőség a szent keresztnek!
Szószéke ez lőn neki,
Hol tanát a szeretetnek
Néma ajkkal hirdeti.
Áldott Jézus szent keresztje,
Minden sziv ezt rebegje!

Felajánlásra.

Dicsőség a szent keresztnek!
Ez az áldás kútfeje;
Eltörlője a vétkeknek,
Rajt függ az ég Istene.
Áldott Jézus szent keresztje,
Minden sziv ezt rebegje!

Dicsőség a szent keresztnek!:
Nincs fa ehhez fogható;
Záloga a szeretetnek,
Rajt függ a nagy alkotó,
Áldott Jézus szent keresztje,
Minden sziv ezt rebegje!

Szent-szent-szentre.

Szeresd Jézust s szent keresztjét!
Drága kincsed ez legyen;
Ha ez fedez és ha ez véd,
Örököd a menny leszen.
Áldott Jézus szent keresztje,
Minden sziv ezt rebegje!

4.

Kezdetre.

Dal. „Drágalátos Isten anyja" stb szerint.

Szánakozzunk siró szemmel
Krisztus halál kínjain;
Lépdeljünk szent érzelemmel
A szent kereszt utjain,
Jézus, a legszentebb
Mi érettünk szenved,
Értünk hal meg, ki bűnt nem tett.

Szent leczkére.

Az üdvige hirdetője
Vért izzad a kíntusán;
Szivtelen az, kinek könnye
Ki nem csordul Jézusán.
Kertben vétett Ádám,
Ott győzött a sátán,
Ott izzadt vért a bűn átkán.

Hiszekegyre.

Hiszszük Jézus, hogy Isten vagy,
Véreznek bár ostorok;
Fájdalmad mily végtelen nagy,
Sebeidből vér csorog.
Oh bűnös nemzetség!
Nézd Urad szent testét,
Te valál az, ki megsebzéd.

Felajánlásra

Lelkünk drága áldozatját
Arczúl verik bűntelen;
A bakóknak általadjuk,
Szenvedése végtelen.
Töviskoronája,
Szent fejét átjárja,
Van-e ki őt meg ne szánja?

Keresztet visz sebes vállán
Az ég és föld szent Ura;
Elesik a véres pályán
Az elestek gyámola,
Bűnünk súlya nyomja,
Nincs ki istápolja,
Ki a földről felkarolja.

Szent-szent-szentre.

Akinek az égi lelkek
Szent s hozanát zengenek,
Kereszten függ a Legszentebb,
Az ég és föld sir s remeg,
Gyilkosa a bűn lett,
Oh halj meg a bűnnek,
Megváltódon könyörűlj meg!

5.

Mise kezdetére.

Dal. „Oh szerencsés bűnös ember" stb. szerint.

Buzgó szivvel ünnepeljük, Krisztus szenvedéseit,
Miket értünk a keresztnek szent oltárán végbe vitt
Oh Megváltónk nagy kegyelme, mely ránk bűnös
emberekre szent vérével áradott.

Angyali énekre.

Oh nagy Isten! az ég és föld felmagasztal tégedet,
S minden a mi él azokban, áldja nagy fölségedet;
Te váltságunk keresztfája legfényesebb bizonysága
Irgalmas fölségednek.

Evangeliumra.

A szent evangeliumból tudjuk a törvényeket,
Miket Jézus a világnak élő szóval hirdetett,
Élő szóval és példával, szent vérével s halálával
A keresztfán hirdetett.

Hiszekegyre.

Oh irgalmas Üdvözitőnk! hiszszük tanításodat,
Melynek megtartása nekünk örök boldogságot ad,
Hiszszük, mert a sz. keresztfa s drága véred bizonyitja;
Hogy Isten, s igazság vagy.

Felajánlásra.

Megujitjuk az oltáron most a nagy áldozatot,
Melyet Jézus a keresztfán Atyjának bemutatott,
Hogy vérének szent harmatja lelkeinknek visszaadja
Az elvesztett kegyelmet.

Üdvözitőnk szenvedése fájdalminknak enyhe lett,
S keserves halála által nyert ő nekünk életet.
Oh Jézus! te vagy reménységünk, vigasztalónk s
üdvösségünk, te vagy édes mindenünk.

Az első csenditésre.

Zengje szivünk, zengje nyelvünk: sz. vagy édes Jézusunk
Mert te lettél a keresztfán a mi lelki orvosunk.
Adj kegyelmet, hogy megtérjünk, kik szent véred által
élünk testben lelki életet.

6.

Mise kezdetére.

Kesergve jőnek, oh Atyánk! elődbe híveid,
Hogy ünnepeljék szent Fiad kínszenvedéseit;
Ki bennünket megváltván, meghalt a keresztfán.
Tekints kegyesen, bánkódó szivünk keserveit.

Hiszekegyre.

Te véreddel pecsételd meg azon szent igét,
Melylyel, oh Jézus! az örök életet hirdetéd,
Igazságnak oszlopa lett a szent keresztfa,
Mely a kétség örvényétől minket megmentve, véd.

Fölajánlásra.

A kálvárián végbe vitt véres nagy áldozat,
Oltárunkon megujul most kenyér s borszin alatt.
Jézus drága szent vére lelkünknek üdvére
Ez áldozatban áradoz, mit szolgád bemutat.

Szentre.

Örülve zeng az égi kar: szent, szent, szent vagy Uram!
Bűnbánva zengje a bűnös: szent, szent, sz. vagy Uram!
Szavunkat lelkesítse Jézus szenvedése.
Imádva zengjük örökön, szent, szent, szent vagy
Uram!

7.

A mise kezdetére.

Dal. „Oh szerencsés bűnös ember" stb. szerint.

A bánatban elmerűlve összesereglett néped!
Szive gyászszal be van fedve, siránkozik előtted;
Oh felséges Mindenható! ki vagy egyedül legfőbb jó,
Imád minden halandó.

E negyvennapi szent bőjtben szent Fiad kínjairól,
Megemlékezünk szivünkben, s keserves fájdalmiról,
Melyet értünk bűnösökért, ugy mint érdemetlenekért,
Szenvedett váltságunkért.

Üdviratra.

Szent evangeliumodra keresztények felállunk,
Téged mennyei szent Atya, egy Istenünknek vallunk,
Táplálj minket szent igéddel, véghetetlen nagy erőddel,
Isteni kegyelmeddel.

Hiszekegyre.

Hiszünk benned örök Atya! aki minket alkottál,
Hiszünk Atyának szent Fia! ki minket megváltottál,
Ki az Atya igéjéből és Szentlélek erejéből,
Születtél egy szent szűztől.

Felajánlásra.

Oh Isten! ki a törődött sziveket nem utálod,
És a bánatból ejtődött könnyeket megszámlálod;
Kedveljed áldozatunkat, buzgó óhajtásainkat,
Szivbeli bánatunkat.

Oh érettünk kiszenvedett Megváltónk a keresztfán,
Téged az egész természet buslakodva sirat s szán,
Reng a földnek alkotmánya és a holtakat kihányja,
Ki-ki hát bűnét bánja.

Él, hal, s megáll bennünk a vér ama meggondolásra
Mint ömlött a szentséges vér lelkünk megmosására,

Sirassuk hát bűneinket, kérjünk Istentől kegyelmet,
S jobbítsuk meg éltünket.

Szent-szent-szentre.

Félve s rettegve mondhatjuk: szent, sz. sz. vagy Ur Isten!
Akit bűneinkkel tudjuk sértegettünk szüntelen!
Mégis oh te véghetetlen nagy jóságú kegyes Isten!
Tartasz szent kegyelmedben.

Urfelmutatásra.

Bűnös ember félelemmel nézz az Ur szolgájára,
Mutatta mint emelted fel, Krisztust a keresztfára,
Verjed hát bűnös melledet, sirassad sok bűneidet,
Engeszteld Istenedet.

Aldozásra.

Az áldozó pap most vezet Krisztus koporsójához,
Amidőn a szent kenyeret által veszi magához,
A Krisztusnak testét s vérét s váltságunk drága bérét.

Nálunk is kész beszállani Jézus a koporsóba,
Csak igaz bánatot tenni, tökéljünk el magunkba',
Beszáll ami hajlékunkba, bűnös lelkünk házába.

8.

Dal. „A keresztfához megyek" stb. szerint.

Bú s fájdalom szivemet, szorongatja lelkemet,
Érted édes Istenem!
Szemeim könyhullatási áradnak az ő folyási
Jaj nekem! mert vétettem.

Nem titkolom vétkemet megvallom esetemet,
Szined előtt Istenem!
Hogy haragot indítottam, Istenséged megbántottam.
Jaj én sok bűneimnek!

Kálvária hegyére vittelek keresztre,
Oh kegyes Üdvözitőm!

A hol felfeszitettelek, keresztfához szegeztelek,
Jaj bűnöm gonoszsága.

Bűnöm volt te gyilkosod, rossz életem kinozott,
Én megváltó Krisztusom!
Mikor hivságokon kaptam, akkor Jézust elárultam
Jaj nekem nagy bűnösnek!

Szent véredet ontottam, szent tested ostoroztam,
Vétkem által Jézusom!
Arczul vert feslett életem, csúfolt rágalmazó nyelvem,
Jaj mikép üdvözüljek?

Emlékezz meg szolgádról, eltévedt juhocskádról
Én megváltó Krisztusom!
A kiért sok vért vállaltál, a keresztfán is meghaltál,
Jaj bocsásd meg bűnömet.

Eltökéllett szándékkal, bús szivem fájdalmával
Szánom-bánom vétkemet,
Hogy téged nem követtelek, s hálátlanúl sértettelek,
Jaj siratom bűnömet!

Jézus! add kegyelmedet, hogy gonosz életemet,
Szivből megsirathassam;
Soha többé meg nem bántlak, híve leszek keresztfádnak.
Örökké tied leszek.

9.

Dal. „Jézus szenvedéséről“ stb. szerint.

Keresztfa mellett álló keseredett szűz anya!
Nézesz a sok kint valló rajta függő fiadra.
Szent szivedet, szűz kebledet hét fájdalom
Hegyes tőrként szaggatja.

A legelső fájdalmad volt, hogy körülmetélteték
Ártatlan szent fiadat s piros vérét öntötték,

Fájt a szived, hogy gyermeked már is szenved,
Bár törvény szerint tették.

Második fájdalmad volt az, a midőn álmodba
Hozzád az angyal igy szólt: „kelj fel fuss Egyiptomba
Vedd fiadat, magzatodat, mert Heródes
Van gyilkoló szándékba.“

A harmadik fájdalmad, midőn őt elvesztetted,
Ah miként tudakoztak; s a templomba fellelted,
Igy szólitád: „én és atyád szivbánkódva
Miként kerestünk téged.“

Negyedik fájdalmadra szived majd le szakadott,
Midőn fiad szent szádra búcsúzó csókot adott;
Mert tudtodra, fájdalmadra szenvedése
E csók által adatott.

Fiad ostorozása volt ötödik fájdalmad,
Két lator közt, midőn a keresztfát vinni láttad,
Mint könnyeztél, keseregtél, hogy vele a
Terhet meg nem oszthattad.

Hatodszor a keresztfa alatt, midőn állottál,
Nézvén függő fiadra s mellette megmaradtál.
Szent kezeit és lábait megszegezve
Látván, ah! miként sirtál.

A hetedik fájdalmad volt, midőn levétetett
A keresztről szent fiad és öledbe tétetett,
Ki mondhatja? nem foghatja azt meg senki,
Szent szived mit érezett.

Drágalátos szűz anya; a te hét fájdalmidért
Kérünk! Jézus dajkája! nyerj fiadtól örök bért.
Add, sirhassunk, jajgathassunk, elkövetett
Számtalan bűneinkért.

10.

Eal. „Bu s fájdalom szivemet“ stb. szerint.

A keresztfához megyek. mert máshol nem lelhetek
Nyugodalmat lelkemnek!
S ott talállak oh szűz anya! fájdalom közt bágyadozva
Tőr veré át lelkedet.

Mely gyötrelem volt neked, isteni szülöttedet
Látni szegény jászolyban.
S midőn annyi ellenségek romlására esküvének,
Tőr veré át lelkedet.

De midőn ezek felett láttad mennyit szenvedett,
Szenvedett az ártatlan!
Láttad őt a kálvárián, két lator közt a keresztfán,
Kínodat ki mérje meg?

A nap elsötétedett, ennyi kínt nem nézhetett,
S borzadván, rengett a föld.
Sirt, kesergett, gyászolt minden, az egész nagy termé-
De gyötrelmed nagyobb volt. [szetben

S ezt oh fájdalmas anya! mind értem tűrted vala,
Értem, háladatlanért,
Ki fiadat megvetettem, és keresztre feszítettem,
Oh! én kárhozat fia.

Most a lelkiismeret, életemnek átka lett,
Istenem hová legyek?
Nincs lelkemnek csendessége, rettent a bűn szörnyűsége
Jaj! kétségbe kell esnem.

Ah! de fülembe hata, szent fiad e szózata:
„Im anyád, oh tanítvány!“
Én is tanítványa voltam, mig a bűnre nem hajoltam,
Ő engem is rád bízott.

Ne nézd bűnös létemet, hanem a szeretetet,
Mely értem a fán vérzett.
Fájdalmaid, oh szűz anya! vezessenek bűnbánatra,
Hogy kegyelmet nyerhessek.

11.

Ah Jézusom! megismerem, élni méltatlan vagyok,
Irgalmad esengve kérem, mert gonoszságim nagyok,
Én faragtam keresztedet s köték tövis koronát,
Én verdestem szent testedet s lándzsával én szúrtam át.

Kínzásodat én okoztam, a népet vezettem,
A sok verést rád én hoztam, szent véred én öntöttem,
Én Judás és Pilátusnál s Heródnál szivtelenebb,
És Annás és Kaifásnál s pokolnál kegyetlenebb.

S most Jézusom! kérlek téged, sebeidre kérlek én,
Könyörüljön Istenséged rajtam s bűnöm tengerén,
Test s világnak nem hódolok, ezentúl nem vétkezem,
Már csak néked élek s halok, tán még jókor érkezem!

12.

Keresztények sirjatok, mélyen szomorkodjatok,
Keseregjen minden sziv, aki Jézusához hív.

Nincsen abban irgalom, hozzád buzgó fájdalom,
A ki téged meg nem szán, oh Jézus a keresztfán.

Szent testednek sebeit, vérrel folyó kékeit,
A ki látja és nem sir, élő hittel az nem bir.

A kősziklák repednek, nap és hold sötétednek,
Minden állat megindul, csak a bűnös nem búsul.

Szállj szivedbe, sirasd meg, vétkeidet fontold meg,
Hogy az Isten fia volt, a ki érted igy megholt.

Jézus! ne nézd vétkemet, hanem a szeretetet,
Hogy szenvedtél érettem, ki ellened vétettem.

Ne engedd, hogy káromra, örök kárhozatomra,
Legyen kínszenvedésed, értem ontott szent véred.

Véghetetlen érdemed, erősítse hitemet,
Hogy remélvén kegyelmet, nyerjek örök életet.

13.

Krisztus Anyja szivzúzottan,
Áll keresztnél rajta holtan
Függni látván magzatát.
Ki hogy a bűn annyi rabja
Váltva legyen, által adja
Kínhalálra önmagát.

Oh mi nagy szomorúságot
Kelle akkor ezen áldott
Szűz anyának érzeni;
Mint szorítá gyenge keblét,
Látni édes szent szerelmét,
Mély sebekben vérzeni.

Látta Jézust megkötözve,
Látta, hogy mint gyötri össze
Népe melyért szenvedett:
Látta őt, hogy élte fogytán
Mindenektől elhagyatván,
Embereknek csufja lett.

Hol van ember, ki ne szánná,
Jézusával, hogy ha látná
Igy törődni Máriát?
Ki ne nézné borzadással,
Mint kesergi néma gyászszal
A szűz Anya holt fiát?

Jézusom légy menedékem,
Drága véred mossa vétkem,
S holtod adjon életet;
Majd ha lelkem e világot
Elhagyandja,
Isten áldott anyja védelembe vedd.

14.

Bágyad sérelmétől mártyrok asszonya,
Olvad szerelmétől szűzek királynéja,
*Oh jaj, ha látnátok hívek megszánnátok
Szűz szent anyátokat.

Szelid galamb formán zokog édes fián,
Hogy kereszt oltárán látja végső órán.*

Oh kesergő anya! szűzesség virága!
Általveré szived fiad nehéz kínja.*

Sok kínban elmerűlt fájdalmas Jézusom!
Ne hagyd szent anyádat szenvedő Krisztusom!*

Ah keresztény lélek! a te váltságodért
Anya szent fiával tür s szenved éltedért.*

A vak zsidóságnál keményebb szivűnek
Mondalak, ha nem sirsz fájdalmin e Szűznek.*

Sirjunk hát mindnyájan és kövessük, sirván,
Ugy lesz ő védanyánk most és holtunk után.*

15.

„Orgona Virág"

Csorduljatok ki könnyeim Mária siralmára,
Tekintsetek fel szemeim a magas keresztfára,
A melyen Jézus haldoklik és szent atyjának áldozik,
Tudja, hogy szent halálával világ bűne elmulik.

Máriának nagy siralmát, nincsen aki leirja,
Jézusért való fájdalmát kivüle nincs ki birja,
Fájt a szive, mert jól tudta, hogy bűn nélkül szenved fia,
Tudta, hogy egyedül a nép vétkének áldozata.

Oh! jó szülék képzeljétek magzatotok halálát,
Mily keserveket érezték, ha látjátok vállását,
Bár Ádám vétke hozta ránk, ah! de mégis megváltatánk,
Ha lehetne és érettök mindenünk odaadnánk.

Az ártatlan Szűz jól tudta, bűn nélkül fogadását,
Nem volt ő benne makula, szenny sem midőn Jézusát
Szűz méhébe befogadta, igy az Ádám vétke s átka
Ó reája nem háramlott, sem az ő szent Fiára.

Méltán kesereg hát szived a te egyetlenedért,
Méltán hullnak zápor könnyid szerelmes szent Fiadért,
Midőn szelid bárányodat, legdrágább áldozatodat
Látod a bűnért szenvedni, ártatlan magzatodat.

Mégis szüntesd könnyhullásod drágalátos Szűz anya,
Majd örömedet találod, ha szentséges fiadra
Feltámadván szemed veted s az egekbe menni nézed,
Fájdalmad öröm váltja fel s elmúl minden keserved.

Kik most itt veled érezzük szentséges fájdalmidat,
Elmélkedünk és szemléljük a te nagy siralmidat,
Kérd érettünk szülöttedet, mutasd neki kegyelmedet,
Ezekért majd végóránkon meghallgat ő tégedet.

16.

Ah! félek, rettegek Jézusom! mit tegyek?
Midőn a fán függni, és értem meghalni
Látlak tégedet.
Lelkemben bűnömért tusakodom,
Vétettem ellened nem tagadom,
De midőn igy függve, látlak kifeszítve,
És vérbe keverve már,
Szégyenlen és bánom vétkem immár

Mert elárultalak, zsidóknak adtalak,
Annyit rosszalkodván, annyiszor kivánván,
Sok tilalmast.
Mezítelenséggel ruháztalak,
Eczettel, epével itattalak,
Feszítsd meg! — mondottam, hogy bűnre indultam,
S nagy képmutató valék,
Ellened vétettem, jóságos ég.

Tövises koronád, bűnöm volt csúf ruhád,
Bűnnel ostoroztam, kötöztem, kínoztam
Tagjaidat.
Barabásnál alább becsültelek,
Hívságokon kapván, üldöztelek,
Keresztre vittelek, ott általvertelek,
Én feszítettelek fel,
De mint Dismás latort ne felejts el.

Kiontott vérednek, öt mély sebeidnek
Nem egyéb az oka, hanem bűnöm soka,
Tapasztalom;
Nem vétek ezután megmutatom,
Életemet jobbra változtatom,
Orczámat áztatom, vétkemet jajgatom
S holtomig siratom meg,
Istenem! mindenem, oh! hallgass meg.

Szenvedő Jézusom! megváltó Krisztusom!
Ki értem meghaltál s elveszni nem hagytál
Vétkeimben;
Mikép hálájam meg szerelmedet?
Mikép köszönjem meg kegyelmedet?
Ezután megszánlak, csak téged szolgállak,
Soha meg nem sértelek
A test s világ bármint kisértsenek.

Oh édes Istenem! kezdetem és végem!
Benned mozgok élek, hozzád szivből égek,
Mig csak élek;
Szivemet te néked feláldozom,
Azt máshoz kivüled nem kapcsolom:
Rejts el sebeidbe, végy szent kegyelmedbe,
Az élők könyvébe tégy
S az itélet napján jobbodra végy.

17.

Bűnös lélek! sirj oh kérlek! Uradnak nagy kínján,
Mert ártatlan, mint egy bárány s szenved a keresztfán.

Tekints kérlek, szent sebére az Isten-embernek,
Melyet szenved, hogy lelkedet adja teremtődnek.

Siránkozik bűneinkért és ugy mosogatja,
Vétkeinknek undokságát vérrel tisztogatja.

Bűneinkért ostorozzák az ártatlan bárányt,
Tövisekkel koronázzák s kínozzák egyaránt.

Arczul verik bűneinkért, pökdösik orczáját,
Irgalmatlanúl csúfolják, szaggatják szent haját.

Kegyes Jézust, mint egy bárányt utczákon hurczolják,
Kaifástól Pilátushoz kötözve hordozzák.

Te szent atya! szent fiadat vérébe keverve,
Tekintsd kínos keresztfán latrok közt feszítve.

Indulj meg oh bűnös lelkem! szánjad szent Uradat,
Bűneidért keservesen sirassad magadat.

Oh! te egek erőssége, szivünk reménysége,
Oh! csilagok fényessége, hogy el vagy felejtve!

Oh! te világ nagy öröme, lelkünk csendessége,
Angyaloknak ékessége, mint vonnak keresztre.

Föld, tenger, egek sirjatok, szenved most uratok,
Ti csillagok zokogjatok, kínait szánjátok.

Latrok között, mint kínlódik, világ szabadsága,
Iszonyún ostoroztatik az egek királya.

Ki a földet gyümölcsökkel, ékes termőfákkal
Befödi szép virágokkal s zöldelő ágakkal.

Most anya-szült mezítelen oszlophoz kötözve
Vesszőztetik kegyetlenül, bűnünk miatt nyögve.

Ki a napot fényességgel, eget csillagokkal,
A holdat tartva világgal, bűnünk miatt meghal.

Bűnös lélek! térj meg kérlek, sirasd bűneidet,
Nézd Uradnak szenvedését, mint keres tégedet.

Oh én lelkem csöndessége, el vagy most hagyatva!
Zsidóktól igy kínoztatva lettél bűnünk zsoldja.

Oh én kesergő szemeim, vérkönyet sirjatok,
Mert keresztfán felfüggesztve haldoklik Uratok.

Kegyes Jézus! légy irgalmas nekem bűneimért,
Ki a magas szent keresztfán ontottál értem vért.

Bűneimért úgy ne fizess, mint érdemlettem,
Gonosz cselekedetimet bocsásd meg énnekem.

Adj kegyelmet, hogy kínodon kesergve megtérjek,
Hogy egykor veled lehessen a bűnbánó lélek.

18.

Az Atyának egy Fia, Isten-ember értünk
Éjjel elfogattaték édes Üdvözítőnk.

Kedves tanítványai elhagyák s azonnal
Rárohantak a zsidók karddal és botokkal.

Hurczolák Pilátushoz öt, hat óra tájban
S vádolák hamis tanúk, mint gonoszt szavában.

Megkötözve álla ott, csapdosák orczáját;
Rútul össze köpdösék az egek világát.

Kilenczkor kiált a nép: „Fel! feszítsd fel őtet!“
S gúnyolódva rá bibor palástot terített.

Szörnyű tövis-koronát tettek szent fejére,
S vállán keresztjét vivé bűntetés helyére.

És tizenkét óra volt, hogy magas keresztfán
Függe két lator között az ártatlan bárány.

Kínja közt megszomjazott: s ők epét adának,
Annak a ki elvevé bűnét e világnak.

Délután halálra vált három óra tájban,
„Lelkemet fogadd atyám!“ mondta vég szavában.
Oldalát pogány vitéz lándzsával veré át,
Megrendűlt a föld s a nap elveszté világát.

A keresztről levevék még az nap délestén,
Mindenható erejét istensége rejtvén.
Im igy hal meg, a kiben új életünk támad,
Sirjunk hát s térítse meg szivünket a bánat.

Alkonyatkor tételék szikla-sír ölébe
A dicső szent test, jövő életünk reménye.
A jövendölések igy megvalósodának,
Megváltónkban hirdetők üdvöt a világnak!

19.

Szöv. 1674. évből. *Bogisich* „Őseink buzgósága“ stb. szerint

Oh Jézus, Jézus! oh édes Jézus!
Oh Istennek szent Fia, türés példája,
Szentség formája, oh lelkünk drága díja.

Oh Jézus, Jézus! oh édes Jézus!
Egek gyönyörűsége, mint meghervadtál,
Jaj meg is haltál oh lelkek üdvössége.

Oh Jézus, oh Jézus! oh édes Jézus!
Oh hívek dicsősége, ártatlan türtél
S minket megnyertél, oh szivünk édessége.

Oh Jézus, Jézus! oh édes Jézus!
Oh lelkünk ékesége, vadak megtéptek,
Zsidók megpöktek, oh angyalok szépsége.

Oh Jézus, Jézus! oh édes Jézus!
Mellőled el nem állunk, holt tagjaidnál,
Szűz szent anyáddal, nagy szivesen szolgálunk

Oh Jézus, Jézus! oh édes Jézus!
Szent fejedet én szurtam éles lándzsával,
Szent oldaladat, nagy haraggal megfurtam.

Oh Jézus, Jézus! oh édes Jézus!
Szent tested én kötöztem, rut életemmel,
Rossz beszédemmel, s irigységgel én döftem.

Oh Jézus, Jézus! oh édes Jézus!
Veled türünk mi méltán hitünket valljuk,
A bűnt utáljuk, kereszt után indulván.

20.

Jaj! ha kínját tekintem a fán függőnek,
Vérrel folyó patakit öt mély sebének:
Meghasad érte én szivem,
Siránkozik bűnös lelkem
Édes Jézusom!
Mert legfőbb oka kínodnak
Én vagyok szent halálodnak
Kegyes Megváltóm!

Piros véreddel festéd gyász keresztedet,
Hogy pokoltól megmentsed bűnös lelkemet,
Értem szenvedtél kínt s halált,
Viseltél tövis-koronát
Édes Jézusom!
Szent oldaladat megnyitád,
Véreddel bűnöm elmosád,
Én szabadítóm.

Bűneimet megvallom, neked Jézusom!
Halálod által lettél lelki orvosom;
Azért buzgón verem mellem,
Siránkozik bűnös lelkem
Annyi vétkeken!
Tekintsd szűz anyád érdemit
Értünk tett könyörgéseit,
S irgalmazz nekem.

Imádom keresztfádon holt szent testedet
És százezerszer áldom drága véredet,
Szent testednek öt mély sebe
Szűz anyád hét hegyes tőre
Engem segéljen,
Életemnek végóráján,
És a nagy itélet napján
Mennybe vezessen.

21.

Dall. „Ah hol vagy magyarok" stb. szerint.

Indulj meg már szemem hulló könnyeiddel,
Áradj meg én szivem, bánat tengerével.

Siránkozzál lelkem nagy keserűséggel,
Az élet halálán könnyezz vércseppekkel.

Az egek királya meghal szegénységben,
A szivek öröme eleped inségben.

Telve gyötrelemmel az öröm kutfeje,
Nagy keserűséggel édesség szerzője.

A halhatatlanság im halál áldozat,
És az örök Ige megnémulva hallgat.

Nagy kínokat szenved az igaz boldogság,
Kegyetlen rabságot az égi szabadság.

Ki szerafimoktól örökké áldatik;
Az a latrok között itt meggyaláztatik.

Kit angyalok mennyben borúlva imádnak,
Arra itt hóhérok káromlást kiáltnak.

Kit királynak mondnak az égi seregek,
Itt fejébe tövis-koronát vertenek.

A melyek kezek az ég- és földet alkották,
Azokat a kemény kereszten átfurták.

Tenger felett járó lábát meglyuggatták,
Dicsőséggel teljes oldálát megnyiták.

Oh örök szeretet! oh Istennek Fia!
Drága sebeidből foly lelkünknek díja.

Mely által a bűntől minket megváltottál
És eleget tettél értünk szent Atyádnál.

Sebeidben legyen szivemnek lakása,
Háborgó lelkemnek édes megnyugvása.

Oszd meg Uram velem a szenvedéseket,
Melyekkel a kínos keresztfát viselted.

Add, epés eczedet méz helyett ihassam,
Roncsolt tagjaidat hévvel csókolhassam.

Kínok ostorait én is érezhessem,
Halálod poharát veled ízlelhessem.

Add szent kegyelmedet és véred hullása,
Legyen az én bűnös lelkem újulása.

S akkor megláthatom dicső országodat,
Melybe szent kereszted nyitott nekünk utat.

22.

„Szerelmes édes Jézusom“ stb. szerint.

Kegyes Jézus! a keresztfán hét szókat mondottál,
S hogy igéidet kövessem, arra tanítottál;
Most azért megemlékezem oh megváltóm a keresztfan
Mondott igéidről.

Először kérted Atyádat; hogy ellenségidnek
Bűneiket megbocsássa, kik felfeszítettek.
Segíts, hogy én is mindennek tiszta szivből megengedjek,
Ki ellenem vétett.

Másodszor mondád latornak, hogy teveled leszen
Az égi paradicsomban s nagy jutalmat veszen.
Tekints rám is, oh Jézusom! hogy az égi paradicsom
Legyen egykor részem.

Harmadszor szóltál, mint Fiu szeretett anyádhoz,
Mondván: „Ime a te fiad! Jánost vedd magadhoz!“

Ajánlj minket is szülődnek, ő legyen a te népednek
Hív oltalmazója.

Negyedszer szólván Atyádhoz: „Istenem! Istenem!“
Kinjaidban igy sóhajtál: „Mért hagytál el engem?“
Add, hogy e kínos életben, mindennemű szükségemben
Istenhez sóhajtsak.

Ötödször a nagy kínok közt Uram szomjuhoztál,
A mikor üdvösségemért keresztfán áldoztál:
Add, hogy téged óhajtsalak, és epedve szomjazzalak,
Boldogság kútfeje!

Hatodszor ez volt szózatod, haldokló Jézusom!
„Oh Atyám! te szent kezedbe lelkemet ajánlom!“
Én is rád bízom éltemet, neked ajánlom lelkemet,
Oh Istenem! s Atyám!

Hetedszer ezt kiáltottad: „Már beteljesedett!“
Az emberek megváltása már véghez vitetett.
Add, hogy végzésedet, híven teljesítve mindenekben
Üdvözüljek. Amen.

23.

Álla a keserves anya,
Keresztfánál siránkozva,
Midőn függne szent fia.

Kit lelkének bánatában
És siralmas fájdalmában
Hegyes tőr általjára.

Oh mely nagy volt rettegése,
Aggodalma s epedése,
Mely gyötrelmet szenvede.

Sirt és szive vérzett, látván,
Hogy nagy kínban a keresztfán
Függ isteni gyermeke.

Ki az, aki meg nem indul
Krisztus Anyján s könnye nem hull,
Látván őt keseregni?

Ki az, a kit bu ne érne,
Egy anyát, ha igy szemlélne,
Magzatával vérzeni?

Nemzetének bűne végett
Látta magát a szentséget,
Ostorral mint szaggattak.

Fiát látta elhagyatva,
S midőn már lelkét kiadta,
Hogy oldalát megnyiták.

Szeretetnek szent forrása,
Oh Szűz! lelked bánkódása,
Add, lelkemé is legyen.

Add, hogy szivem érte égjen,
Szent fiadnak gyötrelmében
Lelkem mindig részt vegyen.

Szűz anyám! kérlek esengve,
Hathatósan vésd szivembe
Szent fiadnak sebeit.

Közöld velem sebesített,
S az érettem megfeszített
Jézusnak gyötrelmeit.

Add, hogy veled együtt sírjak
S töredelmes szivvel birjak
Mig elérem végemet.

A keresztnél veled álljak,
Siralmidtól el ne váljak
S ebben leljem kedvemet.

Szűzességnek szép virága!
Taníts engem veled drága
Szent Fiadon könnyezni.

Oh tanits meg sok kínjáról
És halálos fájdalmáról
Gyakran megemlékezni.

Hogy sebében részesüljek,
Szerelmétől felhevüljek
E mulandó életen.

Es ezektől gerjedezve,
Legyek oh Szűz! védelmezve
Tőled az itéleten.

Oh szenvedő Jézus! engedd
Szűzanyád oltalma mellett
Életemet tölteni.

S midőn a test sirba mégyen,
Engedj veled majd az égben
Vég nélkül örvendeni.

24.

Mely keservesen siratja Mária Fiát,
A midőn halálra menni látja magzatát.
Csordul könye Máriának,
Hasad szive Szűzanyának
Nagy bánatjában;
Nincsen enyhe bús szivének
Nyugodalma nincs lelkének
Nagy fájdalmában.

Látván összeroncsolt testtel hegy felé menni
Terhes keresztjét hordozva térdére esni;
E szent Bárányt ütik-verik,
Isten Fiát, mint megvetik . . .
Anyja elájul.
Jézus száját ki nem nyitja
Csak áldott fejét fordítja,
Midőn földre hull.

Szent sebeibe ragadott véres öltönye
Kegyetlenül levonatván újul sérelme,

S ily kínok közt már a hegyre,
Fölért a hálálos helyre,
S fára fektetett.
Itt durva szegek hozattak
Keze, lába kivonattak
S megfeszíttetett.

Kiterjesztéd oh Jézusom! értem karjaid,
Elkékűltek mézzel folyó kegyes ajkaid,
Bűnös lelkemet ölelni
Ajkaid hév csókra nyilni
Miként sietnek!
Oh szeretetnek Istene!
Kitől van éltem mindene,
Jaj hová legyek!

Segíts, hogy e nagy szerelmet viszonozhassam
És megrögzött szokásimat mind elhagyhassam.
Egyedül hozzád siessek,
S mindig csak nálad keressek
Bő vigasztalást.
Bűnös lelkem sok sebére
Szent sebeid drága vére
Nyerjen gyógyulást.

25.

Keresztények sirjatok.

Molnár J.-től.

Magas ormán Golgothának keresztfára szegezve,
Kínlódik az Isten-ember, nekem üdvöt szerezve.
Ah, de én a háladatlan, bűnre csak bűnt halmozok:
Sirjatok hát felettem is, „keresztények sirjatok!"

Oldaladat én döftem át, melyből annyi vér folya;
Kezed, lábad én szegeztem a kereszthez ugy oda;
S habár láttam nagy kínodat, ajkam csak felkaczagott:
Sirjatok hát felettem is, „keresztények sirjatok!"

Láttam őket, velük voltam, akik téged gúnyoltak;
Káromlással súlyosbítám, nagy szenvedő kínodat
Hallottam a végső sóhajt, mely az égig felhatott:
Sirjatok hát felettem is, „keresztények sirjatok!“

Nap sötétül, szikla hasad, az olajfák zokognak;
Az angyalok szánva nézik, vérbe borult arczodat.
Kemény szivem még sem lágyult a gonoszság nem hagyott
Sirjatok hát felettem is, „keresztények sirjatok!“

Árván láttam szűz Anyádat, szivzúzottan ott vala;
Megölelte vérző tested, keresztedhez roskada.
Most kezdtem, a bűnt siratni most láttam, hogy mily nagyok
Sirjatok hát felettem is, „keresztények sirjatok!“

Rút bűnök! ti gyilkosaim! távozzatok messze el,
Jézusomtól ne szakítson, soha többé semmi el.
Vérző szent Sziv egyesülni, már te veled akarok:
Ne felettem! Jézus kínján, „keresztények sirjatok!“

26.

A keresztfához megyek.

Hova menjek, merre menjek?
Bűnnel terhelt ember én?
Ki az Ur, az Isten ellen
Oh, de sokszor vétkezém?
Békét, nyugtot hol találok.
Szóljatok! ki mondja meg?
Rád tekintek édes Jézus,
„A keresztfához megyek!“

Ki lehelted drága lelked
Ertem bűnös emberért,
Ki nyitád az örök élet
Boldogító édenét.
S mégis ocsmány bűnök voltak,
Miket szivem szeretett! . . .
Könyörülj csak édes Jézus!
„A keresztfához megyek!“

Amig mások hőn imádnak,
És szeretnek tégedet:
Én a bűnök mocsarában
Káromoltam szent neved.
Ah hiába szólt a szózat:
Fiaim szeressetek!
Könyörülj csak édes Jézus!
„A keresztfához megyek!“

Irgalommal bűnbánóra
Oh tekints rám Jézusom!
Ajkaidnak szent igéit
Most már hittel hallgatom.
Oh mutasd meg, árva lelkem
Üdvét hol keresse meg? . .
Megmutattad, látom érzem . . .
„A keresztfához megyek!“

Bűnös lelkek, kérlek jertek
Golgothára fel velem.
A keresztnek szent tövében
Az irgalom végtelen.
Sirassátok a sok rosszat.
Melyet elkövettetek.
A jó Jézus megbocsátja,
„A keresztfához jőjjetek!“

27.

Dal. „Oh szerencsés bűnös ember“ stb. szerint.

Oh bűnös, mi nagy szerencsés! élted újra létül.
Mennynek egy szerette kincse, Isten érted testesül,
Utaidban ő vezérlőd, kárhozatban üdvözítőd,
Érted hal meg Istened.

Mint eped s mind durva tüske vérzi drága sz. fejét,
Mennyi fájdalom gyötörte egyről-egyre ízeit,
Vérpatak foly két kezéből, szeggel átvert lábfejéből
Kínban elmeríttetett.

Bűnös! őt viszont szeressed, ő tövis közt rózsaszál,
Oh javulj meg s őt kövessed, mást te tőled ugy sem vár,
Utaidban, ő vezérlőd kárhozatban üdvözítőd,
Érted hal meg Istened.

Mind a mik csak kínt okoznak, teste megnyilt sebei,
Mind a mik szivében dúlnak, mind az ember vétkei.
Szenvedése a keresztfán és halála kínok utján
Volt, hogy üdvözítene.

Hát bűnös csak ezt szeressed s mindenek felett becsüld
Bő kegyét imádva kérjed térden-állva s légy derült;
Utaidban, ő vezérlőd, kárhozatban üdvözítőd,
Érted hal meg Istened.

28.

Szerettél engemet,
Szeretlek tégedet,
Én Jézusom!
Te megváltál, értem haltál,
Kínokat szenvedté!
Keresztfán függöttél
Én Jézusom!

Ha pokol nem volna,
S mennyország elmulna,
Én Jézusom!
Szeretnélek, kedvelnélek.
Mert te csak egyedül
Jó vagy mindenestűl,
Én Jézusom!

Oh mely igen bánom
És szivemből szánom,
Én Jézusom!
Hogy teneked, te ellened
Oly sokszor vétettem
Gonoszt cselekedtem.
Én Jézusom!

Ah kérlek, engedj meg
Vétkeim bocsásd meg
Én Jézusom!
Eltökéltem és felteszem,
Hogy soha nem vétek,
Téged meg nem sértlek,
Én Jézusom!

Tarts meg kegyelmedben,
Az egy igaz hitben,
En Jézusom!
Reménységben. szeretetben
Erősíts engemet,
Oltalmazd lelkemet,
Én Jézusom!

Adj csöndes kimulást,
Lelkünk boldogulást
Én Jézusom!
Angyalokkal, szent karokkal
Legyen vig lahásom,
Örök nyugovásom,
Én Jézusom!

29.

A szent keresztről.

Dal. „Üdvözlégy édes Jézusunk" stb. szerint.

Meghalt Jézus a keresztfán
Szent kereszt az én kedves fám;
Rajta függök átkarolva,
Mint bűnbánó bús Magdolna.

Szent fa, melyen a vérbimbók
Tündököltek mint rubintok;
Ágaidon sirt a gerle
Az anyai sziv szerelme.

Rajtad termett fák szép gyöngye!
Üdvösségünk szent gyűmölcse;
Rajtad függ az arany alma!
A Megváltó nagy irgalma.

Szent fa, melynek árnyékában
Nyugalom, szent boldogság van;
Isten-ember halálágya,
Szenvedő sziv vidámsága.

Szent keresztfa menny küszöbje,
Rózsafáknak a legszebbje;
Tövised az éles vasszeg
Rózsáid a sok piros seb.

Mint a látnok mondá régen
Szent ihlettel énekében
E fát Jézus kenyerébe
A gonoszság keveré be.

Szentséges fa! lombos ágod
Átöleli a világot;
Koronád az égig ér fel,
Beragyogja azt fényével.

Jézus bűnünk zsoldját vedd el,
Jelölj meg szent kereszteddel
Oh szánd meg azt aki megtért
S aki tőled kegyelmet kér.

Jézus kérünk keresztedre
Öt mélységes szent sebedre
Részesíts sok érdemidbe,
S lelkünket az égbe vidd be! Amen.

30.

Dal. „Királyi zászlók" stb. szerint.

Nézz keresztény! a keresztre,
Ölts sötét gyászt bús lelkedre;

Nézd, mit szenvedt a Legszentebb
S hogy halt meg az, ki bűnt nem tett.

Kálvária hegynek orma
A halálnak lőn sirhalma;
Ez alá van eltemetve
A bűn átka, lelkünk terhe.

A keresztfa árnyékában
Térdre hullva egy világ van;
Nyitva áll a menny fölötte,
Angyalsereg leng körötte.

A reménység fája zöldel,
Kibékült az ég a földdel;
Mit elrontott a tiltott fa:
Jóvá tevé ez áldott fa.

Szégyenfa volt ez hajdanta,
Véritélet függött rajta;
Most e szent fa dicsőségünk,
Erősségünk s üdvösségünk.

Szent keresztfa átölellek,
Légy itt mindig szivem mellett;
Te vagy kincsem, arany ágom,
Örömem és boldogságom.

Nézz keresztény a keresztre,
Ölts sötét gyászt bús lelkedre,
A haláltól ki megmentett:
Rajta halt meg a Legszentebb.

Jézus keresztfa gyümölcse!
Szivünket mély búval töltsd be;
Hogy téged megsirathassunk,
S hozzád mennybe feljuthassunk!

31.

Drágalátos Isten anyja!
Eljött a bánat árja
Szenved élted szép aranya
Tőr szivedet átjárja
Alkonyulsz oh szépség
Szép napod sötétség
Mert függ már Fiad, a szentség.

Igy tellik be prófétádnak
Nagy jövendő mondása:
Hallatszik már árva szádnak
Egekig jajgatása.
Gerlicze nyögsz immár
Szivered alig jár.
Mert nincsen, kit szerelmed vár.

Az emberek váltságának
Vagy te is áldozatja
Hogy beteljék az atyának
Szent s örök akaratja.
Bár te bűnt nem tettél
Mérgéből részt vettél,
Vétkünkért, fájdalmat leltél.

Könnyed ontod, mert megölte
Vétkünk méhed gyümölcsét;
Poharadba mérget tölte
Hogy sirasd ég s föld kincsét
Jézusod már hallgat
De szűz ajkad jajgat
Jaj szókat, jaj szókra raggat.

Oh te gyötrelmekkel teljes
Gyászba borult szűzanya
Kiált hozzád e keserves
Éva gyarló rokona:

Zápora könnyednek
Jajja szent szivednek
Add legyen élte népednek.

Nyerj vizet a szent keresztől
Hogy meg ne szünjünk sirni
Mig te veled mindenestől
Nem lehet Istent birni
Jézus vérontása
Könnyed áradása,
Oh, legyen üdvünk forrása! Amen.

32.

Dal. „Előtted Jézusom leborulok“ szerint.

Tehozzád menekszem oh Jézusom,
Én ki a bűnörvény szélén uszom;
Ki értem meghaltál kereszteden,
Reményem csak benned helyeztetem.

Ez oltár irgalmad fénytrónja lett,
Kincstárát szerelmed itt nyitja meg;
Tested e szentségben étkül adod,
Véreddel lelkünket megitatod.

Rabbá lett Megváltóm szánd a bűnöst,
Akit a bűnbánat könnye fürészt;
Oldozd le rólam a bűn kötelét,
Rab lelkem fohászit nyújtja feléd.

Oszlophoz kötözött szabadítóm,
Keblemet teneked most megnyitom;
Én szegény fejemen oh könyörülj,
Hatalmad védfala vegyen körül.

Sebekkel tetézett élet Ura!
Nézd a bűn éjjele rám borula;
Sok az én lelkemnek vétek sebe,
A te öt mély sebed hegeszsze be.

Tehozzád sietek szent orvosom,
Lelkemet véredben im megmosom;
Üdvünkért epedő el ne feledd,
Hogy véred lelkünknek gyogyszerre lett.

Golgotán meghervadt szent szeretet,
Állítsd fel szivembe szerelmedet;
Hadd legyen kebelem kálvária,
S haljon meg a bűnnek a bűn fia.

33.

Dall.: „Hol vagy én szerelmes" stb.

Akárhol kereslek én Üdvözítőm,
Kínpályán talállak e gyászos időn;
Sok s nagy szenvedésed bús emléke,
Behat bűnös lelkem legmélyébe.

Látom fájdalomba borúlt arczodat,
Foly rajta a véres verejték patak;
Geczemáni kertben a zöld pázsit,
Vérverejtékedtől kivirágzik.

Látom marczangolnak a kínostorok,
Drága piros véred száz sebből csorog;
Véred biborába vagy öltözve,
Érdemid rakásra gyűjtöd össze.

Homlokodat sebzi bűnünk tövise,
Össze van kuszálva szent fejed dísze;
Oh örök dicsőség fénykirálya,
Tövisből van fejed koronája.

Oh mint szenvedsz értem édes Alkotóm,
Mily sulyos kereszt van sebes válladon;
Én vettem rád a nagy keresztet,
Engedd hát, hogy veled örvendhessek.

Majd látlak a kínfán magasságbeli,
Az ég és föld között vérben függeni;

Tövisekké vállott bűnünk jajja,
S lén a halálágyon fejed alja.

Csókoljuk szentséges véres nyomodat,
Melyből örök éltünk s üdvünk felfakad;
Oh bocsáss meg letört szép virágszál,
Mind a jobb latornak megbocsáttál.

Sebezzen meg engem öt mély szent sebed,
Verjék át keblemet a kínos szegek;
Én édes Megváltóm oh engedd meg,
Tövében meghalnom keresztednek.

34.

Dal. „Sszerettél engemet“ stb. szerint.

Golgotha Királya angyalak mannája,
Én Jézusom!
Te vagy nekünk lelki étkünk,
E drága szentségben, kenyér s borszínében,
Én Jézusom!

Titkosan foly itten, szent véred nagy Isten,
Én Jézusom!
Porba hullva, leborulva
Tégedet imádunk mennyei barátunk,
Én Jézusom!

Angyalok szolgálnak, itt a mennykirálynak,
Én Jézusom!
Oh nagy szentség, égi felség;
Kik téged élveznek, mindinkább éheznek,
Én Jézusom!

Lelkem nagy váltsága ne legyen hiába,
Én Jézusom!
Véromlásod, kínvallásod,
Legyen a bűn ellen oltalmam, védelmem,
Én Jézusom!

Kínszenvedt emberség, dicsőült Istenség,
Én Jézusom!
E szentségben legyen nekem,
Szent véred folyása, bűnöm lemosása,
Én Jézusom!

35.

A fájdalom angyala.

Molnár és Blum.

Magasan áll a Golgota ormán,
A szent kereszt elhagyottan árván;
Csak egy angyal zokog ott magában,
Elmerülve néma fájdalmában.

*Oh ha vele ott lehettem volna,
Mint a zápor a könyem ugy folyna,
Minden csepp vért százszor megcsókolnék.
S nem mennék el soha többé onnét.

Oh ha vele ott lehettem volna,
Folyna könnyem, de nem soká folyna;
Meghasadna, megrepedne szivem
Ott zokogván [a kereszt tövében.]

Vértől ázott keresztfa ágára,
Az angyalnak könnye csorog rája;
Szánva néz a tövis koszorúra,
Melytől elhalt az angyalok Ura.

Oh ha vele ott lehettem volna stb. Ismételtetik a *tól a második versig.

36.

Molnár 7. „Oh én gyászba borult" stb. szerint

Gyászba borul az ég, sirnak az angyalok,
Mert halálra készül az ő kegyes Urok;
Jertek keresztények a kereszt tövére,
Hadd mosson tisztára Jézus drága vére.

Ott lel vigasztalást az elhagyott árva,
Jézus áldott jobbját feléje kitárja;
Ott sird ki könnyedet elhagyott bús özvegy,
Jézus véres karja letörli majd könnyed.

Jertek a kereszthez ti Istentagadók,
Jertek eretnekek s bűnös rágalmazók;
Jézus szive remeg ugy eped értetek,
Jertek haragosok, hogy megbékéljetek.

Nincs sziv a kebelben, amely meg nem indul,
A kereszt tövére, kinek könnye nem hull;
A szentség Istene haldoklik már rajta,
Mégis bocsánatot susog felénk ajka.

37.

Kovács M. II. k. 38. l. Dal. „A keresztfához megyek" stb szerint.

Jézus, én szerelmesem! mire jutál kedvesem!
Mindeneknek mindene? angyaloknak ékessége,
Csillagoknak fényessége, földnek, égnek Istene!

Oh véghetetlen szépség! nincsen arczádon épség,
Gyászba rejtezik szined hull, a zsidók bősz haragja
Rád, angyalok szent irgalma! vért foly édes mindened.

Kiterjesztve karjaid, hogy bizzanak árváid
S térjenek üdvös utra szent szivedet felénk tárod,
A gyarló embert igy várod, hogy vezesd élő kútra.

Hogy nekem szerezz kincset, viseled a bilincset,
Áldozat vagy lelkemért homlokodnak méltósága,
Két szemednek szép világa, alkonyodik vétkemért.

Nézz, le, Kegyes! a fáról, s drága véred áráról,
Szent szemedet le ne vedd, kínaidért oh Szerelmes!
Bűnösöknek légy kegyelmes és a balról jobbra tedd.

Én vagyok az ki feszit, neked ily végett készit
Számtalan sok vétkivel, de lám keserg szivem rajtad
A véres földet alattad önti forró könnyivel.

Értem eped áldott szád, estemen áll keresztfád,
De gyászát is hordozom, könnyeimet bőven öntve,
Drága véreddel keverve, vétkemért feláldozom.

Még testemben foly létem, mig kínaidat nézem:
Áldom Atyám tetteit, híve leszek keresztednek,
Értem öntött szent vérednek élem édes cseppjeit.

38.

Vis Z.-től. Dal. Oh szerelmes Istenem!" stb.

Sok bűnömnek terhe nyom,
Oh megváltó Jézusom!
Itt keresek menhelyet,
Hol a világ üdve lett.

Szent keresztedhez megyek,
Ott találok csak kegyet,
Hol győzött a szenvedés,
Üdvöt keltve szerte-szét.

Csókolom szent sebed itt,
Mely szenvedni megtanit,
Türni mindent Istenért
S nem keresni itt babért.

Bánom minden bűnömet,
Mely rajtad vert sok sebet,
Bár minden csepp, mely kifolyt,
Irgalmad forrása volt.

Átölelem ezt a fát,
Mely szivemnek üdvöt ád,
Mely egyetlen vigaszom,
Ha az élet búba von.

Vállaimra felveszem,
Hogy kín-utad megtegyem,
S járom a kálváriát,
Mint vércseppid nyomdokát.

Hadd tisztuljon meg szivem
A fájdalmak ezriben
S mint Te mennybe fölmenél,
Várjon rám is égi bér.

39.

Ah, peccator detestare.

Kapossy É. T.

Bűnös ember sirj zokogva, utáld meg a vétkedet,
Ki uradat régtől fogva sebekkel tetézted.
Át van verve már szent keble a kíneszközt kérlek tedd le
Teremtődet, jótevődet, bűnnel ne sértsd többet.

Gondold fel, oh bűnös ember! hogy kinek folyvére?
Hogy maga az Isten-ember lőn lelkednek bére.
Érted viselt ő keresztet a kínfára te szegezted,
Te kinoztad, ostoroztad, rutul szidalmaztad.

Oh nézd kínját, bűnös lélek az egek urának;
A mi vétkünk keresztjének sulyától, mint fárad!
Éles töviskoronája, szent homlokát általjárja;
Jobbítsd élted, oh ne sértsed, nézd mit szenved érted.

Oh szivleld meg, hogy vétkezve, a fölségest bántod;
Azt feszíted fel keresztre, ki oly jó irántad,
Mindezek felgondolása, éltednek lesz jobbulása;
Kérlek vedd be ezt szivedbe, ugy jutsz az egekbe.

Nézz bűnös a keresztfára s folyjon bánatkönnyed;
Hints csókokat szent lábára a nagy szenvedőnek!
Mond: Jézusom! légy irgalmas, im megtérek, oh irgalmas
Már szeretlek, meg nem vetlek! kérlek te se vess meg.

40.

Kapossy É. T.

Oh zokogd el fájos kebelem Megváltónknak kínait,
Oh könyezd el siró két szemem Mária könyárjait.

Oh kiséri szent magzatját, vele teszi meg gyászútját,
Midőn értünk kínhalálra megy, hogy lelkünket váltsa meg.

Bűnös lelkünk szabadságáért az ártatlant kötözik;
Sok rút vétkünk undokságáért a mennytükrét pökdösik.
Meggyalázást én érdemlek, arczul Jézus téged vernek
Máriával sirj keservesen, sirj lelkem kegyesen.

Elesik a keresztsuly alatt bűnömből föl ugy emel;
Vércseppjei földre hullanak, mennybe utat igy jelel.
Sebeivel gyógyít minket, vére mossa bűneinket,
Ilyet csak a nagy Isten tehet: a végtelen szeretetet!

Nézd! mennybeli szerelmes Atya, egy szülött sz. fiadat;
Ő a világ véráldozata, sebeiből üdv fakad,
Kínhalála szenvedése legyen bűnünk eltörlése,
Nézd az értünk ontott drága vért, légy irgalmas Fiadért.

Édes Jézus! térdre roskadunk imádva szent véredet,
Megtört szivvel hálákat adunk, hogy megváltád népedet,
Megsiratunk szent anyáddal, kérünk forró buzgósággal;
Lelkeinket üdvözítse meg, végtelen nagy érdemed!

Oh fájdalmas szép szűz Mária! hadd sirjunk mi is véled;
Meghalt drága szerelmed szép fia, szived azért kesereg,
Sz. pátrónánk, igaz gyöngyünk, tehozzád is felkönyörgünk
Halálunkor mellettünk te légy, szüz öledbe majd te végy!

Az atyával és a fiuval áldjuk a Szentlelket is,
Ki lelkünkbe malasztot fuval s az egekbe fölsegit!
Áldott Jézus szent keresztje, melyen üdvünk megszerezte
S váltságunknak drága gyöngyei áldottak vércseppjei.

41.

D. Schöberttől.

Kiterjeszté az éj szárnyát az olajfahegy felett;
A mély csenden fohász száll át, az ég és föld megremeg,
„Atyám! hogyha lehetséges, muljék el e kínpohár,
Legyen, kérlek elégséges e verejték árja már.“

E bús fohász Krisztus ajka szivszaggató hangja volt;
Megindulna a kő rajta, arcza halvány, mint a hold.
„Atyám! fiad halni készül, bár félelem borzogat;
Az ellenség vad kezéből, kiváltom képmásodat.“

„Anyám, anyám, ha te tudnád, hogy halálra megy fiad;
Mély gyászomat megsiratnád, elalélnál kín miatt.
Anyám! legyen telt vigaszszal szived e zord éjjelen;
Nincs engem ki megvigasztal, nincsen senki itt velem.“

„Látja lelkem a keresztet, melyre a bűn átka von;
Szivem, lelkem remeg s reszket, gyötör a nagy fájdalom.
Lelkem előtt itt lebegnek vasszög, dárda s ostorok,
Láttára e kínszereknek verejtékem már csorog.“

Az olajfák hogy ezt hallják, siratják az alkotót;
Lehajolnak meggyászolják a fényes hold s csillagok.
Elhagyták őt, mint egy árvát, oh hol vagytok emberek?
Csak a vadak s sziklák szánják azt, ki értünk kesereg!

Szent atyádnál szól mellettünk nagy kínt látott szenvedő
Ha te kéred mi helyettünk, téged meg nem vethet O.
Ajáld neki értünk ontott verejtéked gyöngyeit;
Oh gyógyítsd be bűnbe botlott lelkünk mély sok sebeit!

Oh fájdalmas Isten anyja! nyujtsd le hozzá védkarod;
Szűz szivednek hét fájdalma, védjen, majd ha meghalok.
A nagy világ itéletben oh irgalmas, oh kegyes!
Szent Fiaddal állj mellettem s az egekbe fölvezess.

42.

Kapossy É. T.

Jaj mit hallok, mi zajongás hangzik ott a Golgotán?
Jaj mit látok, mi vérontás piroslik a hegyfokán?
Lelkünk kegyes megmentője, adósságunk fizetője:
A legszentebb kínhalált szenved.

Hajolj le oh magas égbolt, szent angyalok sirjatok;
Boruljvérbe szép nap és hold, gyászoljatok csillagok.

Most haldoklik a halhatatlan, most bűnéért az ártatlan
A legszentebb, kínhalált szenved.

Ki emlékszik ily csodára, mióta áll a világ?
Bűnös ember váltságára, Isten adja szent Fiát.
Az Ur vala bűnnel sértve s amott eleget ő tesz érte
A legszentebb kínhalált szenved.

Ki elveszed vétkünk zsoldját, ontva értünk drága vért
Mit adjunk mi, bűnös szolgák, halálodért hálabért?
Szivünk édes kivánsága, mézzel folyó boldogsága...
A legszentebb kínhalált szenved.

Bánatomban bárcsak tudnék hullatni vérkönyeket;
Érdemidből egykor ugy még nyerhetnék új életet.
Bár szivemet e kősziklát, indítná meg az a mit itt lát
A legszentebb kínhalált szenved.

Minthogy minket ugy kegyeltél, könyörülő Istenünk!
Hogy érettünk kínra mentél, bár nem volt rá érdemünk
Szent vérednek kifolyása legyen bűnünk lemosása
A legszentebb kínhalált szenved.

43.

Dal. „Kérésünk hallgasd meg" stb. szerint.

Nézz le, lelkünk ára! a magas keresztről,
Szemed tört sugára hadd verjen keresztül.
Élted adod miérettünk, tieiddé mi igy leszünk:
Oh szenvedő Jézus!

Hozzon szent vigságot bús keserved nékem;
Nagy átszakadtságod legyen erősségem,
Borús gyászod föld reménye, lelkem derűs verőfénye·
Oh szenvedő Jézus!

Nagy kimerültséged legyen osztályrészem;
Kínos elesésed bűnből fölkelésem.
Legyen véred igaz gyöngyöm, mely ott foly a föld-
Oh szenvedő Jézus! [göröngyön.

Legyen halálharczod nyugalma szivemnek;
Vérbe kevert arczod tükre bús lelkemnek.
Roncsolt tested vérkéksége legyen lelkem ékessége:
Oh szenvedő Jézus!

Tedd bűnöm vállamra nehéz keresztfádat,
Ónsúlya hadd nyomja bennem a bűnvágyat.
Fejed töviskoronája legyen lelkem fénysugára:
Oh szenvedő Jézus!

Fájdalmas anyádat add nekem anyának,
Ki halálra bágyadt kínján szent Fiának.
Legyen enyém sok fájdalma, igy szán meg az ég irgalma:
Oh szenvedő Jézus!

44.

Dal. „Nyisd fel bűnös szemeidet" stb. szerint.

Oh mit szenvedsz én életem,
Függve magas kereszteden;
Virág díszed elhervadott,
Bűnünk átka rád gyászt hozott.
*Jaj mennyei Királyom!
Nincs ki téged megszánjon.

Szentek fénye égi kegyes!
Egész tested oh mily sebes!
Kinyilt rózsa minden sebed,
Melyekről én rózsát szedek.*

Oh Jézusom szent oldala!
Melyből vér és viz csordula,
Szivedből e vér s viz folyás,
Legyen lelki szent áldomás.*

Oh lelkünk szent orvosa!
Tövis fejed kínvánkosa,
Oh átvert szent lábak, kezek,
Oh vasszegek, oh mély sebek.*

Ki látott haj, ily rémhalált
Ily zord kemény szörnyű halált?
Mely feldulta a szivlakot,
Melyben lelkünk étke lakott.
*Jaj mennyei Királyom!
Nincs ki téged megszánjon.

Szivsebedet ápolgatom,
Kezeidet csókolgatom;
Lábaidat ölelgetem,
Reményemet benned vetem.*

Oh Jézusom vérző szive!
Te légy az én szivem híve;
Lelkem már csak téged szeret,
Szeretne meghalni veled.*

45.

Dal. „Jézusom hol mulatozol" szerint.

Édes Jézusom! kegyes mindenem, üdvösség adóm,
Szent keresztedet által ölelem, ugy csókolgatom.
Értem függsz rajt meztelen, oh végtelen szerelem
Hogy volt erre érdemem.

Édes Jézusom! tied mindenem, tied életem,
Megváltál engem, oh nagy kegyelem! drága véreden;
Kinod árja eltemet, merő seb szent tetemed,
Ugy szerettél engemet.

Édes Jézusom! tövis koronád sebzi fejedet,
Pirosló rózsa, kéklő ibolya minden szent sebed;
Könnyed váltság aranya, véred üdvünk hajnala,
Sebed a mennyajtaja.

Édes Jézusom! sokat szenvedett kegyes Istenem!
Engedd lábadat véres kezedet csókkal hintenem;
Legyen ég s föld szent ura, mély sebeid balzsama
Szivemnek mélv bánata.

Édes Jézusom! mi a legnagyobb azt adnám neked;
Te ki én értem bűnösért adod véred s életed:
Én Megváltóm ime vedd lelkemet és szivemet,
Életedért éltemet.

46.

Molnár J.

Oh nézd, hogy ki néz le magas keresztfáról?
Mint foly a vérpatak sebes oldalából;
Sürű könyhullatás csorog orczájáról,
Keserves sóhajtás jön ki szent szájából.

Ki vannak terjesztve áldott szent karjai,
Általverettetve oldala, lábai;
Lehajtván szent fejét, jobbra eresztette,
Két felöl két lator kínlódik mellette.

Áll a kereszt alatt a fájdalmas Anya,
Könnyező szemekkel, árván elhagyatva;
Anyai szűz szive majd meghasad érte,
Magzatát hogy látja keresztre feszítve.

Ne sirj, oh ne zokogj! fájdalmas szűz Anya,
Lehajlik még hozzád a keresztfa ága;
Szent fiad meglátod, élni dicsőségben,
Kérd értünk: állítson jobbjára az égben.

47.

Dal. „Előtted Jézusom leborulok“ stb. szerint.

Leszállott az Ige e gyász földre,
Hogy minket megváltson, testet ölte;
Es hogy meghalhasson értünk, végre,
Czélját a dárda s szeg hajtják végre.

Mennyfénynyel övedzett véres dárda!
A pokol ijesztő rémes tárgya;
Általad nyittatott a mennyég föl,
Krisztus kínhalála érdeméből.

A szegek helyéből, a sebekből
Sebeink balzsama serkedett föl,
A melynek mennyei jó illatja
Föld minden illatját meghaladja.

Hogy Jézus kebelét megszakgatta
Oroszlán dühével a vasszablya:
Támadt szent sebébe szinméz forrás,
Melyből nagy édesség ömlik folyvást.

Bár méltók mi valánk haragjára,
Kiontá azt az Ur önfiára;
Hogy bevigyen minket mennyországba,
Jézus lőn lelkünknek szent váltsága.

Oh édes Jézusunk, boldogságunk!
Nyilt szived forrása után vágyunk;
A tej s a méz, mely kifolyt belőle,
Legyen szivünk sebe enyhítője.

Világot teremtő nagy Ur Isten!
Vigaszunk, istápunk te légy itten;
A sátán hatalmát rólunk vedd el,
Védj a szent dárdával s vasszegekkel!

48.

Rudnyánszky Gy.-től

A keresztnek szent tövében, megbámulva keservében,
Áll a gyötrött szűz anya, átkarolja a keresztet,
Szive vérzik, szive reszket, végtelen nagy bánata.

Drága Fiát elveszíték, meggyalázták felfeszíték,
A kegyetlen gonoszok föld megnyillott, szikla szédült,
A természet elsötétült, egész világ zokogott.

Tekints szegény, tekints árva, a szüz Anya fájdalmára
Nincsen ehhez fogható! nézd keservét, lásd gyötrelmét
S tűrje békén szived elméd, amit Isten rád ki ró.

Néma búban lelket enyhíts, terhet, gondot megkönyebbíts
Ömlenek bár könyeid, te, kit ily nagy gyász tör össze,
Oh Mária, te kötözd be a világnak sebeit.

49.

Jézus hét szaváról.

Dal. „Add nekem Jézus szivedet“ stb. szerint.
Lásd 544. lapon. „Kegyes Jézus a keresztfán“ stb.

50.

Oh szerencsés bűnös ember! neked támad életed,
Jézus Krisztus meghal érted, oh végtelen szeretet!
Üvözitőd lett ő néked, ez életben hű vezéred,
Áldozat lőn éretted.

Ime mely szörnyű koszorú áldott fejét szurdálja
Szentséges testét iszonyú nagy fájdalom szakgatja,
Keze, lába s minden ere gyötrelemmel s kínnal tele,
Mindenét kínfakgatja.

Tövisközt e liliomot bűnös ember, szeressed,
Az Atya-Isten fiáért változtasd meg éltedet.
Oh ne bántsd őt vétkeiddel, erkölcstelen életeddel,
Mert ő a te Istened.

51.

Oh szent kereszt áldott fája!
Drága a te gyümölcsöd;
Isten-ember Ur Krisztus,
Rajtad függ értünk Jézus.

Te vagy váltságunk zászlója,
Üdvösségünk záloga,
Rajtad a kín és halál,
Örök éltünkre szolgál.

Fán kezdődött kárhozatunk,
Fán végződött váltságunk:

Egyik halált okozott,
A másik éltet hozott.

Oh fölséges királyi szék!
Mit nem az arany ékesít,
De a szentek szentének
Árja drága vérének.

E vér mossa le vétkünket,
E vér Istent engesztel,
Gyógyít lelki sebeket,
S megnyitja az egeket.

Üdvözlégy hát, oh szent kereszt!
Téged áldva tisztelünk;
Te vagy a mi örömünk,
Dicsőségünk s gyönyörünk.

Te enyhited fájdalminkat,
Te könnyíted terhünket,
Te vagy erős oltalom,
Ha a kínok súlya nyom.

Alattad megindúl a sziv;
S bánja vétkes tetteit,
Te általad az ember,
Az üdvre érdemet nyer.

Azért kérünk, édes Jézus!
Add, hogy a te kereszted
Legyen itt hű vezérünk
Mig hozzád el nem érünk.

52.

Dal. „Jézus szenvedéséről bűnösök“ stb. szerint.

Vége van már mindennek,
Ur Jézus életének,
Sok keserűségének,
Vége szenvedésének;
Már itt fekszik gyászos sirban, itten nyugszik
Szent teste koporsóban.

Nyugodjál már Ur Jézus
Kíntól megmenekedtél,
Ki nagy szeretetedből
Értünk emberré lettél;
Oh kegyesség, nagy szelidség, halált szenved,
A mennybeli Istenség.

Oh leborulok tehát
Előtted én Jézusom!
Ki a magas keresztfán
Lettél értem váltságom,
Oh kegyelmezz, oh emlékezz, füleiddel
Kérésemre figyelmezz.

Add, hogy bűnnel ezután
Soha meg ne bántsalak,
Kínod és halálodért
Szivemben fönn tartsalak;
Oh Jézusom, szent orvosom, engedd kérlek
Tőled soha nem válnom.

Ki engem megváltottál
Keresztfán vért ontottál,
Értem szegény bűnösért
Kín és halált kóstoltál;
Oh el ne hagy! mert kegyes vagy, holtom után
Ah! örök életet adj.

53.

Dal. „Alla a keserves anya“ stb. szerint.

Keseregjünk az egekkel,
Zokogjunk könnyes szemekkel,
Egy szivvel és lélekkel.

Meghalt az élet adója,
A bűnösök megváltója,
Világszabadítója.

Oh! mit mívelt a szeretet!
Hogy nekünk nyerjen életet!
Keresztre feszíttetett.

A nap fénye elborúla,
A föld félvén, megmozdula,
Midőn meghalt szent Ura.

Sir, kesereg, gyászol minden,
Az egész nagy természetben,
Ennyi szenvedéseken.

De leginkább keseregjünk,
Mi, akik sok bűnbe estünk,
S neki halált szereztünk.

Boruljunk szent keresztjéhez,
A kegyelem kútfejéhez,
Mely üdvösséget szerezz.

Oh szenvedő Jézus engedd,
Keresztfád oltalma mellett,
Kezdenünk új életet.

Add, hogy a kik itt kesergünk,
Igaz megtérők lehessünk!
Kegyes Jézus! légy velünk.

S midőn eljösz ítéletre
Szenvedésed szent keresztje
Legyen örömünk jele.

54.

Én nemzetem, zsidó népem!
Te ellened mit vétettem?
Hogy tőled halált szenvedtem,
Felelj meg immár én nekem.

Én tégedet Egyiptomból,
Kihoztalak nagy rabságból:
Te engem kedves hazámból
Kivetél a szent városból.

Egyiptomból kimentedben,
Nyilást tettem a tengerben:
Te mellemet megnyitottad,
Lándzsáddal vérem ontottad.

A pusztában itattalak
És mannával tápláltalak;
Engem epével itattál,
Mérges eczettel kináltál.

Veled szép fényes oszlopban
Jártam és hűvös homályban:
Te is én előttem jártál,
De megkötözve hurczoltál.

Ellenségedet megvertem,
Fáraó népét elüztem;
Te engem ostorral vertél,
És talpig vérbe kevertél.

Kanaán urát megfosztottam
Országát kezedbe adtam;
Te pedig náddal tiszteltél,
Heródessel megvetettél,

Én téged nagy méltóságra:
Emeltelek királyságra!
Te tövissel koronáztál
Csúfos bársonynyal ruháztál.

Téged Kánaán földére
Vittelek minden bőségre:
Te Kálvária hegyére
Vittél minden szenvedésre.

Én szőlőmbe ültettelek,
Szép esőkkel öntöztelek:
Te rosz gyümölcsöt termettél,
Latrok közé feszítettél.

Égig felmagasztaltalak,
Téged becsben tartottalak;

Te a földig megaláztál
És gyalázva rágalmaztál.

Én nemzetem! zsidó népem!
Többet mit cselekedhettem?
Te ellened mit vétettem?
Felelj meg mostan én nekem.

Ne essél mégis kétségbe
Csak légy buzgó megtérésbe,
Könnyez és térj Istenedhez,
Hozzám te Üdvözítődhez.

Akarlak üdvözíteni,
Bűnödet megbocsátani
Fiamnak is befogadni,
Csak ne késsél hozzám térni.

55.

Királyi zászlók lobognak,
Fénylik titka keresztfának,
Min az élet megöletett,
S halálával nyert életet.

Vérrel s vizzel foly oldala,
Mit megsebesített vala,
Bűneink éles dárdája,
S úgy mosogat annak árja.

Im betelt, a mit hirdete
Dávid királynak éneke,
Melyben jövendölt igy szólván:
Uralkodik Isten a fán!

Áldott fa, mely e nagy király
Szent vérében ragyoghatál!
Jeles gyökér! hogy törzsöke
Ily szent tagokhoz érhete.

Boldog fa! lelkünk zálogát
Mely karjaidra felfogád,

S minket kimentve, megtöréd,
Lelkünk halálos ellenét.

Oh szent kereszt: reménységünk;
Üdvözlégy mi békességünk!
Nyerj a híveknek malasztot,
Bűnösöknek bocsánatot.

Téged áldunk, legfőbb Jóság!
Élő kutfő, Szentháromság!
Add meg a kereszt jutalmát,
Ki megadtad diadalmát.

56.

Krisztus temetésére.

Dal.: „Jézus szenvedéséről“ stb. szerint.

Jer már édes reményünk! a gyászos koporsóba,
Nyugatra ért napfényünk, nézz ezt átkos naplóba.
Itt fejezd be, ezzel töltsd be,
Rangod ékét láng szerelmed mértékét.

Szent testedet kisérjük angyaloknak szépsége!
Irgalmad itt ismerjük, oh halottak mentsége!
Holttá lettél, mert kedveltél,
Sirba szállasz, hogy halottakat támaszsz.

Tedd le hát harmad napig éltető holt testedet,
Töltsd be mind a véglapig szent s örök végzésedet.
Szent szivednek, szerelmednek
Szép forrását, öntsd ki ránk itt áldását.

57.

Dal. „Ki az egek fölségében“ stb. szerint.

Gyászba borult Isten csillag-vára,
Függönyt vonnak mennynek ablakára;
Meghalt, meghalt a szeplőtlen bárány
Vértől ázott szent kereszt oltárán.

Temetésre lejő a mennyország,
Könnyben áznak az angyali orczák;
Sir, zokog a fia-vesztett gerle,
Égig ér a Szűz anya keserve.

Édes fiam, édes nevelésem,
Búcsúzásom most te tőled vészem
Jaj mikor két szivnek meg kell válni,
Keserűvé szok' a méz is válni.

Oh keresztfa szép piros almája,
Hű szerelmem drága oltománya,
Nagy kínt látott meghalt boldogságom
Szűz tejemmel öntözött virágom.

Gyönge tested talpadiglan véres,
Az én lelkem nagy gyötrelmet érez;
Mint tégedet a kegyetlen dárda,
Az én lelkem mélyét is átjárta.

Bánat árja bekerített engem,
Feneketlen tenger nagy keservem . . .
Meghajolva, mint a szomorú fűz,
Sóhajtozik, óhajtozik a Szűz.

Bús fejemet oh jaj! kire hajtsam,
Jézusom! ki könyörül meg rajtam?
Honfitársid hóhérok levének,
Bár keblembe eltemethetnélek.

Öltözzön ma az öröm is gyászba,
Jaj kínok közt nézek fel rád gyászfa!
Oh hajolj le szentséges terheddel.
Magzatomat én tőlem ne vedd el!

Leszakítják a vérfa gyümölcsét
S édes anyja karjára helyezték.

Oly panaszba olvad fel fájdalma,
A kőszikla megrepedne rajta.

Nyilj meg, nyilj meg ajkak szép rózsája,
Csókjaimnak édes harmatára;
Oh ölelj meg átlyukkasztott szent kéz,
Mely segítni volt engem mindig kész.

Majd a testet koporsóba zárják,
Ráfolyatva Mária könyárját;
Szól zokogva az egek harangja,
Mennyet, földet végig sirja hangja.

Sirba tették jaj közt a koporsót,
Máriának szive sirt, szorongott,
Panaszával a szent város betölt,
Megindula sorsán az ég és föld.

Éles tőr dúl a szent Szüz kebelében,
Mind hét tőr megújul szivében,
Gyötrelmében tán össze omolna,
Ha nem fogná sirva szent Magdolna.

Elet Ura megholtál üdvünkre,
A sátánnak országa most dőlt le;
Szüz Anyádnak fájdalmit tekintsed
Add meg nekünk szép mennyei kincsed.

58.

Dall.: „Bus fájdalom szivemet“ stb. szerint.

Nyugodjál már virágom, meghervadt aranyágom,
Jézus, fényes csillagom!
Árván maradt édes anyád, aki gondot viselt reád,
*Jaj, jaj édes magzatom! Jézus! fényes csillagom!

Ki lészen már gyámolóm, ki lesz megvigasztalóm!
Jézus, fényes csillagom!
Benned bízott az én lelkem, te voltál egész örömem.*

Oh mily véres a tested, melylyel a földet fested,
Jézus, fényes csillagom!
Jaj, hogy nézzem sz. fejedet, behunyott szép szemeidet?*

Elhagytak tanítványid, minden kedves rokonid,
Jézus, fényes csillagom!
Jaj, de gyámoltalan lettem, mily árvaságra kerültem.*
Oh te kegyetlen halál! mily szörnyükép megfosztál,
Jézus, szép csillagomtól.
Kihez hajtsam már fejemet? bánat elnyomja szivemet.*
Oh én szelid galambom, gyászba borúlt hajnalom,
Jézus, fényes csillagom!
Oh bár veled meghalhatnék, egy koporsóba szállhatnék.*

58 a.

Dall.: „Uram hiszlek“ stb. szerint.

Légy irgalmas, engem hallgass
Rajtam Isten könyörülj,
Uram a te jóságodért,
Véghetetlen irgalmadért,
Mutasd nekem jóvoltodat,
Atyai kegyes arczodat,
*Légy irgalmas, engem hallgass
Rajtam Isten könyörülj.

Légy irgalmas, engem hallgass
Es törüld el bünömet,
A mely áthatja szivemet,
Mosd meg jobban a lelkemet,
Tisztítsd ki azt büneiből, mert ki nem mennek elméből.*

Sok vétkemből és bünömből,
Szabadítsd ki lelkemet,
Mosd meg Uram izsopoddal,
Szivemet szent malasztoddal,
Hogy mindenkor tiszta legyek, a hónál fehérebb legyek.*

Légy irgalmas, engem hallgass
Add szent neved tisztelnem,
Nyisd meg azért ajakimat
S minden egyéb tagjaimat
Fordítsd Te dicséretedre, hogy lehessenek kedvedre.*

59.

A szüzanya bucsuvétele szent Fiától.

Dal. „Bágyad sérelmétől" stb. szerint.

Mária.

Oh egek! sirjatok, kősziklák nyiljatok,
Siralmim lássátok, kínjaim szánjátok,
Nekem Máriának szomorú anyának,
Mint szegény árvának.

Jézus.

Mit sirsz, édes Anyám! oly sűrű könyekkel?
Miért sóhajtozol fölemelt kezekkel?
Szivem megsértette mélyen által verte
Siralmidnak tőre.

Mária.

Oh szeretett Fiam! nagy az, mért jajgatok,
Keserűségemtől szivemben ájulok,
Mivelhogy örömem te voltál mindenem
S most elszakadsz tőlem.

Jézus.

Ne sirj édes anyám! bárha elhagylak is,
De nagy gondom lesz rád mindenkoron ugy is,
Szivemben hordozlak, kedvemben tartalak
És megvigasztallak.

Mária.

Ámbár fentartasz is Jézusom! szivedben,
De mégis mit tegyek keserűségemben?
Mivel nem láthatlak, velem nem tarthatlak,
Tőlem elszakasztnak.

Jézus.

Atyám akaratját be kell teljesítnem,
A mit reám bízott, azt végbe kell vinnem,
Ámbár sérelmesen, igen keservesen
Essék ez szivedben.

Mária.

Mivel immár látom, hogy elválsz én tőlem,
Mint lesz dolgod tovább, oh édes szülöttem?
Mondd meg, hogy érthessem, szivembe vehessem
El ne titkold tőlem.

Jézus.

Mint latort megfogván utczákon hordoznak,
Iszonyú kínzásra hóhéroknak adnak,
Tövissel sértenek, igen megvesszőznek,
Keresztre feszítnek.

Mária.

Most jut már eszembe Simeon mondása,
Be is telik rajtam ő prófétálása,
Hogy szivem kín éri, hegyes tőr átveri,
Keményen megsérti.

Jézus.

Vigasztalódjál meg, mert én harmadnapra,
Éppen feltámadok szemeid láttára;
Azután ment leszek, semmit nem szenvedek,
Veled örvendezek.

Mária.

Kérlek mindazáltal téged, szülöttemet,
Ne vesd meg anyai szives kérésemet,
Tartsd meg te magadat, küld el angyalodat,
Vagy gondolj más módot.

Jézus.

Meglehetne ugyan ez sokféleképen,
Mert minden hatalom van Atyám kezében,
De mint a próféták rólam megjósolák,
Ezt meg nem másolják.

Mária.

Oh mely nehéz lészen ártatlan szivednek,
Mely kínos gyötrelem a te szent testednek.

A hóhérok keze, kínzó sok eszköze
És kegyetlensége.

Jézus.

Ámde a szeretet meggyőzi ezeket,
Édessé változtat minden keserveket,
Kínok közt örvendez, fájdalmat nem érez,
Halált is meggyőz ez.

Mária.

Tisztességes halált válaszsz hát magadnak,
Ne vedd keresztfáját a gonosz latornak,
Nem illik, hogy ontsák, száraz földnek adják
Szent véred s tapodják.

Jézus.

Mózes a pusztában keresztfát támasztott
És az ő népének rézkigyót mutatott;
Ez engem példázván a magas keresztfán,
Azt választom tehát.

Mária.

Fájdalmas szivemért, melylyel ugy szeretlek,
Két szűz emlőimért, mikkel neveltelek;
Ne vesd meg kérésem, halld esedezésem,
Nézd sok könyezésem.

Jézus.

Engedelmes voltam te akaratodnak,
Szavad megfogadtam, mint édes anyámnak.
Ah! de most nem lehet, fiad nem követhet,
Atyám mást végezett.

Mária.

Tehát vedd el akkor érzékenységemet,
Szeretetedbe úgy meríts el engemet;
Mert megreped szivem, el nem viselhetem,
Mint szenved gyermekem.

Jézus.

Érzékenység nélkül, ha akkor hagynálak,
Hév szeretetemmel úgy elragadnálak;
Vajjon ki siratna, akkor ki szánhatna?
És vigasztalhatna?

Mária.

Kedves tanitványid, kik mindig szerettek.
Végső órádon is hozzád hívek lesznek,
És akik ismernek, oh ártatlan lélek!
Mind szánóid lesznek.

Jézus.

Nem lesz akkor senki, csak magam maradok,
Tőled is immáron Szűzanyám! elválok;
Elvégezem tehát szenvedésem utját,
Atyám akaratját.

Mária.

Legyen meg hát, a mit szent Atyád végezett,
De adj erőt Fiam! add rám kegyelmedet;
Melletted maradok el sem is szakadok,
Bár veled meghalok.

Jézus.

Isten hozzád, anyám! bízlak szent Atyámra
És testamentomban hagylak szent Jánosra;
Már bűnös Ádámért, annak váltságáért
Megyek fizetni bért.

Adám.

Én nyomorult bűnös, Ádám, mi szót hallék,
Hogy arra szivemben én ugy megindulék,
Kinek kell vétkemért, egy engedetlenért
Fizetni súlyos bért?

Jézus.

Én nekem, Jézusnak, nem kénytelenségből,
Hanem hozzád való nagy kegyességemből

Mert igen szeretlek, haláltól féltelek
S attól most megmentlek.

Adám.

Oh mely csodadolog! én bűnös vétettem,
Mégis Jézus kiván szenvedni helyettem;
Ezt egek lássátok, nap, hold, csodáljátok
S Jézust imádjátok.

Mi bünösök.

Ádámnak vétkében mindnyájan részt vettünk,
A kik testiképpen ő tőle születünk;
Igy hát a keresztet értünk is viselted,
Oh égi szeretet!

Oh kegyes Megváltónk! szent véred hullása,
Legyen a mi bűnös lelkünk újulása,
Add, hogy megtérjenek, kik szent keresztednek
Híveivé lettek.

Foglald el szivünket szent szereteteddel,
Éleszd lelkeinket drága szent véreddel;
Rejtsd el sebeidben, tarts meg kegyelmedben
És üdvözits. Amen.

1.

Virágvasárnapra.

Ha a körmenet kiindul.

Dal. „Máriát dicsérni hivek jöjjetek."

Megváltó Királyunk elébe menjünk,
Méltó tiszteletet Urunknak tegyünk.
Hozsánnát kiáltson neki minden hív,
Dicsérettel áldást nyelv mondjon és szív.

Igy tisztelé Jézust a zsidó nemzet,
A jeruzsálemi szent gyülekezet,
Kiméne elébe pálmaágakkal,
Zengő énekszóval és virágokkal.

Hogy Jeruzsálemhez már közelgetett
És fényes pompával bevezettetett,
Ruháját a népség földre teríté
S útját zöld galyakkal fölékesíté.

A sziv örömével igy kiáltanak:
Hozsánna! hozsánna Dávid fiának!
Áldott, aki az Ur szent nevében jön,
Áldják őt mindenek, most és örökön

Gyermekek kezökben pálmaágakat
Vivén, igy dicsérik szent királyukat:
Ez az ki népének jött váltságára.
Minden embereknek boldogságára.

Oh anyaszentegyház! Sion leánya!
Ime hozzád jön az Isten Báránya!
Mint husvéti bárány ugy hozattatik,
Ötöd nap érettünk feláldoztatik.

Köszöntünk tégedet Isten Báránya!
Ki e világnak jösz megváltására,
Dicsőség, dicséret, imádás legyen
Égen s földön neked örökön. Amen.

2.

Midőn a menet a templomhoz ér, a pap a néppel együtt künn marad, a kántor bemegy és betett ajtó mellett énekli:

Dicsőség és dicséret megváltó szent királyunk neked
Kinek tisztelettel zengett a nép hozsánna énekekkel.
Dicsőség és dicséret stb.

Izraelnek szent királya, Dávidnak magzatja vagy,
Ime most az Ur nevében jösz, dicsőséged mi nagy.
Dicsőség és dicséret stb.

Tégedet dicsér egekben a számlálhatlan sereg;
S itt teremtményiddel áldnak a halandó emberek.
Dicsőség és dicséret stb.

A zsidó nép pálmafákkal ment elődbe egykoron:
Mi hozzád imádva jöttünk s hódolunk szivhangokon.
Dicsőség és dicséret stb.

Ők téged, mint szenvedésre készülőt dicsértenek:
Itt téged, mint győzedelmest, áldanak most mindenek.
Dicsőség es dicséret stb.

Tőled ők tetszést nyerének, magasztalván tégedet:
Oh jó, oh kegyes király! add nekünk is tetszésedet,
Dicsőség és dicséret stb.

3.

Ha a körmenet a templomba visszatér énekli:

Dal.: „Máriát dicsérni hívek" stb. szerint.

Hozsánna! üdv neked, ég, föld királya!
Utánnad siettünk, téged imádva,
Részt óhajtunk venni győzedelmedben,
Mint ama hív sereg Jeruzsálemben.

Kereszted nyitá meg a mennyországot,
Te vetted le rólunk a nagy bűnátkot;
Te vagy az út, élet s örök igazság,
Tégedet követni legfőbb boldogság.

Pálmaágak helyett imádságinkkal
Jöttünk most tehozzád s szent szándékinkkal,
Adj áldást, hogy azok nevekedjenek
S jó cselekedettel gyümölcsözzenek.

4.

A mise kezdetére.

Dallam: „Aldozattal járul" stb. szerint.

Oh dicsőség szent királya! hozánával köszöntünk,
S a buzgóság szép ágával jő elődbe örömünk,
Oh fogadj kegyesen minket, mint egykoron híveidet,
Áldj meg Jézus! kik nevedben imádásodra jöttünk.

Hiszekegyre.

Hiszszük, valljuk és imádjuk, benned a dicső királyt,
Ki pokollal és halállal váltságunkért szembeszállt
Áldjuk benned Megváltónkat, imádjuk szabadítónkat,
Jézus Krisztus! oh ne hadd el, ki hittel hozzád kiált.

Felajánlásra.

Pálmaággal s szivhálával jött hozzád a hiv sereg;
Most hív néped imádással s áldozattal közeleg.
A kenyér s bor áldozatja buzgó hálánkat mutatja,
Kegyes Jézus! engedd, hogy az tetszésedet nyerje meg.

Ők ruhákkal teríték be dicsőséges utadat;
Mi levetjük bűneinket s ez legyen a hódolat,
Melylyel szivünk hajlékába, mint sz. lelked templomába
Kiván téged befogadni e jóra kész akarat.

Szent-szent-szentre.

Zengjünk a sziv örömével: Hozánna! sz. vagy Uram!
Izrael hív seregével: Hozánna! szent vagy Uram!
Áldott, ki az Úr nevében jő ide és méltóképen
Jézus Krisztus! igy zeng neked: Hozánna! szent vagy Uram!

5.

Dal. „Királyi zászlók" stb. szerint.

Virágzik már a pálmafa,
Ég s földnek nagy a bánata:
Zokognak a szent asszonyok,
S a mennyei angyalkarok.

A pálmafa ágaira
Függesztve az Isten fia:
Hull az eső a véreső,
Pirosodik a vérmező

Megered szive ere,
S lett a malaszt bő kutfeje;
E mennyviz és vérfolyás
Bus lekünknek szent áldomás.

A vért, mely ott bőven csorog,
Felcsókolják az angyalok;
Szedik s viszik az ég felé,
Aranycsészén az Ur elé.

Kegyes Jézus! hervadt virág!
Leszakított a rossz világ;
Kik vártanak epedve rég,
Szent szivedet általverék.

Az égen elborúl a nap,
Sir a szűz a gyászfa alatt;
Jaj mint eped, szive reped,
Panaszszava hasít eget!

A mi tengerbűnünk miatt,
Halt meg szent szűz édes fiad,
Hóhérjai, jaj mi valánk
Ne neheztelj kegyes atyánk!

Kérd szűz anyánk szent fiadat,
A vérén megváltottakat
Fogadja be kegyeibe:
Vigye a menny örömibe!

Készek már az aranyhidak,
Nyisd meg limbus kapuidat!
Kik rég várták e szent időt:
Hadd lássák az üdvözitőt.

Nagycsütörtökre.

Mise kezdetére.

Dall. „Zálogát adtad oh Jézus“ stb. szerint.

A szeretet asztalához imádással járulunk,
Kegyes Jézus szined előtt hódolva leborulunk.
Végvacsorád szent emléke s éltünk fő dicsősége,
A szent kereszt volt vezérünk, ez éltünk és oltalmunk.

Angyali énekre.

Dicsőség, áldás, dicséret legyen szeretetednek,
Oh Jézus! hogy ily vacsorát szerzettél híveidnek,
Jóságodnak nincs határa, oh azért örök hála,
Imádás, dicséret, áldás, legyen szent fölségednek.

Üdviratra.

Megtestesült örök ige! szivünkre szól intésed,
Hogy föntartsuk mindörökké a szeretet emléket,
Melyet a kenyér s borszinben hagytál végrendeletben.
Add, hogy mindig tiszta szivvel kövessük szent igédet.

Hiszekegyre.

Oh égből leszállott kenyér! hiszszük Istenségedet,
Es mely ezzel egyesüle hiszszük emberségedet.
Hiszszük szent tanításodat, melyre jegyesed oktat,
Kit egyházadban jegyzél el, ontván érte véredet.

Felajánlásra.

Im az oltáron megújul az utolsó vacsora,
Teljesül szolgája által, mit Jézus parancsola.
A kenyér s bor, mint ő hagyta, az új frigy áldozatja
Mi jelkép volt az ó frigyben itt most megvalósula.

Kegyes Jézus! te megmostad tanítványid lábait!
Ontsd reánk is malasztodnak megtisztító árjait;
Hogyha vacsorádhoz megyünk, méltók és tiszták legyünk
Add mindig híven követnünk mikre szent példád tanít.

Szent-szent-szentre

Szent az Isten! ezt kiáltja az ég s föld alkotmánya
Szent az Isten! ezt hirdeti Jézus szent keresztfája,
Melyen az Isten szentsége vérrel lőn megbékítve
Szent az Isten! ezt zokogja bünbánatunk könyárja.

Nagypéntekre.

Lásd 572. lapon „Keseregjünk az egekkel“ stb.
„Én nemzetem zsidó népem“ 573. lapon.
„Királyi zászlók lobognak“ 575. lapon.

Nagypénteken a koporsónál.

„Csorduljatok ki könyeim“ 536. lapon.
„Vége van már mindennek“ 571. lapon.
„Gyászba borult Isten csillag-vára“ 576. lapon.
„Nyugodjál már virágom“ 577. lapon.

Nagyhéti vecsernye énekek.

Nagycsütörtök délután.

Elhagyának mind a jó barátok,
Kínjaim közt im egyedül állok
S kit szeretve ápoltam, az álnok,
Annak ajkán árulóm lőn a csók.

Bágyadt testem ostorokkal kínzák,
Koronámat tövisekből fonják
Erzi vállam nehéz kereszt súlyát,
Oh nézd, bünös, fájdalmaim árját.

Kínjaim közt, midőn megszomjaztam,
Epével enyhíték nagy fájdalmam
S bús keservem halálos nyögését
Káromlás és kaczajjal kisérték.

Nagypénteken délután.

Mint a bárány, ha megy vesztőhelyre,
Nincsen véres boszúra hevülve,

Ugy Megváltónk, habár vérzik szive,
Szent szerelme annál jobban ége.

Panaszokra száját nem nyitotta,
Áldozatát szeliden mutatta
S mint Abelé tisztán szállott lángja,
Kedvvel vevé mennyei szent Atyja.

Az ő népét Jézus igy szerette,
Életünkért életét letette,
Adósságunk törölte szent vére,
Ekkép nyillott nekünk az út az égbe.

Nagyszombatra.

Keresztkut szentelésre.

Mint a szép hüvös patakra a szarvas kivánkozik,
Lelkem úgy óhajt, oh Uram! és hozzád fohászkodik,
Te hozzád én Istenem! szomjuhozik én lelkem,
Vajjon szined eleibe mikor jutok, élő Isten?

Könyhullatásim énnekem kenyerem éjjel-nappal,
Midőn kérdik: hol Istened, ki vártál s ki vigasztal?
Ezért lelkem kiontom és házadat óhajtom,
Hol a hívek seregében örvendek szép éneklésben.

Nagyszombati mise-ének.

A mise kezdetére.

Dal.: „Kesegve jönek oh Atyánk" stb. szerint.

Irgalmadért esengve jövünk oltárodhoz,
Tudván: hogy hév bizalmunk nekünk irgalmat hoz,
Oh Isten! nem veted meg bizalmát népednek,
Krisztus Jézus nevében járulunk trónodhoz.

Dicsőségre.

Dall.: „Szent oltárodhoz járulunk" stb.

Zengje velünk az ég és föld: dicsőség az Istennek!
Dicsőség a sirból fölkelt kegyes Isten-embernek!
Magasztaljuk jóságodat kérjük nagy irgalmadat,
Oh nagy Isten adj kegyelmet a bünbánó embernek,

A hármas „Alleluja" után.

Dall. „Magasztalja az én lelkem" stb. szerint.

Magasztaljuk, áldjuk Istent, mert jó és kegyemes ő,
És irgalma mindenekre mindörökre terjedő.
Dicsérjétek minden népek Istent, mert irgalmat ad,
És az Urnak igazsága mindörökre megmarad.

Felajánlásra.

Dal. „Oh égből szállott" stb. szerint.

A kíntenger lezajlott, szörnyű halált ki vallott,
Az ég Ura: alleluja! feltámadt a nagy bajnok.

A föld szive megdobban, sir örökké még jobban:
Ki merre tud remegve fut, látván a jelt, mely ott van.

Él a poklok győzője, halál, bűn megölője!
Sion búja alleluja! változék most örömre.

Sátánt ki a fán győze, keresztfáján legyőzte,
Üres a sir, repül a hir . . . csatát nyert a menny hőse;

Mély sebei ragyognak, mint fényes hold, csillag, nap.
Menny kapuja alleluja! kitárva az igaznak.

Szent asszonyok, kimentek, megkenni a kegyeltet;
Jaj mily csoda! nézvén oda . . . sirban testet nem leltek.

Dicsőséggel feltámadt: boldog kit a bűnbánat
Gyász boruja alleluja! a bűnsirból feltámaszt.

Szentre.

Szent az Isten! szent az Isten! imádják őt az egek,
Magasztalják vigadozva a jó lelkű emberek.
Azok zengnek méltóképen, kik az Ur szent nevében
S akaratján megnyugodva végig híven küzdenek.

Urmutatás után.

Jézus szent testét imádjuk, mely most felmutattatott,
Jézus drága vérét áldjuk, mely érettünk ontatott.
Itt az Isten nagy áldása s minden áldás forrása,
Mely lelkünknek gyógyszeréül és üdvére adatott.

Feltámadási szertartás.

Nagyszombat estéjén.

Krisztus koporsójához menve, a pap elkezdi:

Ébredj fel . . .

A kar igy folytatja: Miért aluszol el Uram!
Ébredj föl és ne .vess el minket örökre.
Miért fordítod el orczádat?
El fogod-e feledni nyomorúságunkat?

Ezután a pap és a kántor felváltva énekli a néppel a 138-ik zsoltár verseit:

Istenem! te megvizsgáltál és jól ismersz engemet;
Jól tudod, hová visz utam, látod keltem s fektemet.

Még nyelvemre sem jön a szó, már előtted tudva van
És minden részről bezárva tart kezed minduntalan.

E tudásod meghaladja elmémet s csodálkozom,
Hova menjek, merre fussak színed elől? nem tudom.

Hogyha felhatok az égbe, ott talállak tégedet;
Ha leszállnék a pokolba, látnám jelenlétedet.

És ha messze, tengeren túl, szállnék hajnal szárnyakon,
Oda is jobbod visz engem s azt tart fenn mindenkoron

És ha mondom: a sötétség tőled elföd engemet,
Nem föd el, mert a sötét éj fényes napvilág neked.

Áldalak, mert bámulandó mind, amit kezed mível;
Alkotó vagy, már anyámnak te rejtél méhében el.

Láttad, testem mint szövődött, irva könyvedben vala
Éltem minden napja, melynek messze volt még hajnala.

Oh mi végtelen felőled eszméimnek serege!
Megszámlálnám, ám de több az, mint a tenger fövénye.

Hogyha az elmélkedésben már végkép elfáradok
És elalszom, felébredvén mégis csak veled vagyok.

Oh bár messze távoznának mindazok, kik ellened
Gőgösen szólnak, halmozván a vétkekre-vétkeket.

Nem tartok többé azokkal, kik téged káromlanak,
Egyedül neved dicsérje itt minden sziv és ajak.

És ezért Uram! figyelj rám, ki jól ismersz engemet
S szent törvényed régi utján vezesd minden léptemet.

Dicsőség neked oh Atya, Fiu s Szentlélek Isten!
Miképen kezdetben vala, most és örökön. Amen.

Most a pap kezébe veszi az Oltáriszentséget s a nép felé fordulva, mondja:

Feltámadtam . . .

A kar folytatja: És mégis veled vagyok. Alleluja.
Rám tevéd a te kezedet. Alleluja,
Csodálatos lett tudományod. Alleluja.

Pap: Békesség nektek, én vagyok. Alleluja.
Kar: Tehát ne féljetek, Alleluja.

Most ezt mindig hangosabb hangon háromszor mondja, és ezután a pap elkezdi e husvéti éneket:

Föltámadt Krisztus e napon. Lásd 605. lapon.

A nép erre igy felel: Alleluja! hála légyen az Istennek!

Elkezdődik a körmenet, mi alatt az ének folytatva lesz:

Hogy az ember vigadozzon, stb.

Husvéti énekek.

1.

A mise kezdetére.

Kovács M. I. k. 131. l.

Jőjj le, Jézus! a keresztről,
Jer közünkbe, légy velünk,
Zárt koporsón hass keresztül,
Ime vár hív kebelünk;
Már a sátánt megkötözted,
Vérpatakkal mert legyőzted,
Légy halálnak is győzője,
Uj reményünk szerzője!

Már a pályát befutottad,
Melyre külde szent Atyád,
Lánczainkat lecsatoltad,
Győze vérrel ázott fád,
Kelj föl, itt van az a nagy nap,
Mely szinedtől uj sugárt kap,
Kelj föl élet, mint igérted,
Mert szivünk eped érted.

Az angyali énekre.

Arva! nézz föl, napkelet jön,
Könyedet apasztani,
Az ki érted áldozat lőn,
Visszatér, fényt osztani.
Jajt, keservet vált gyönyörrel,
Vált siralmat kész örömmel,
Jön miránk ma nagy fényesség:
Az Istennek dicsőség!

Szent leczkére

Oh örömnek áradása,
Oh gyönyörök özöne!

Oh sziveknek mézrakása,
Oh híveknek ösztöne!
Csorba nincsen szent szavadban,
Mint öröktől önmagadban,
Mint igérted, már ma felkelsz,
Szent igédnek hitelt nyersz.

Hiszekegyre.

A szerencsés asszonyoknak
Angyal által hirdeted,
Mint erősség a juhoknak,
Hogy betelt igéreted.
Nyúl sebedbe az apostol,
Mesterének úgy tapasztal,
Veled isznak, veled esznek,
Tapogatnak, úgy hisznek.

Felajánlásra.

Oh kegyelmes! kit bűnünkért
Lángszerelmed halni vitt,
Élsz már s nem halsz szent ügyünkért,
Járni köztünk lát a hit.
A halálra jött itélet,
Mert legyőzted, édes Élet!
Jegyesed ma kezd vigadni,
Örömhangra fakadni.

Szent-szent-szentre.

Oh te fényes, oh hatalmas,
Oh te, megfeszűlt Király!
A halálon diadalmas,
Ki ma már feltámadál:
Szent vagy égen, szent a földön,
Mind időben, mind örökön,
Minden örvend nagy nevednek,
Pokol is enged ennek!

2.

Kezdetre. *Kapossy É. T.*

Üdvözlégy drága nap, napoknak királya,
Te vagy reménységünk, fényes koronája!
Üdvözlégy szép husvét napja,
Szent hitünknek vagy alapja,
Oszlik lelkünk búja, Alle alleluja!

Villám és dörgés közt, a világhoz szólván,
Az egek Urának ott a Sion ormán.
Ily nagy nem volt dicsősége,
Ily vakító fényessége . . .
Ki meghalt, él újra: Alle alleluja!

Angyali énekre.

Nagy dicsőség legyen az égi Fölségnek,
Ki a gyász halálnak álmából felébredt.
Tőled, oh sir! már nem félünk,
Nem hiu a mi reményünk:
Jézus a tanuja, Alle alleluja!

Szent leczkére.

Nem kételkedünk mi hitetlen Tamással,
De vallomást teszünk hitünkről Dizmással.
Feltört sirod sziklájára
Épült hitünk sziklavára:
Semmi fel nem dúlja, Alle alleluja!

Hiszekegyre.

Hiszszük amit lelkünk mennyei tanára
Vérével irt föl a kereszt oszlopára.
Hiszszük, Jézus! hogy mi szinte
Föltámadunk egykor, mint te,
Vagy öröm vagy búra: Alle alleluja!

Fölajánlásra.

Oh, mit adjunk néked Istenünk, királyunk?
Kenyér s szinborból áll csekély adományunk.

Szent szemeid ugy tekintsék,
Hogy nagy legyen e kicsinység,
Kérünk porba hullva, Alle alleluja!

Atyánk! kit leküldött végtelen kegyelmed,
Ki érettünk halt meg s értünk nyert győzelmet:
Husvétunknak szent báránya,
Legyen szivünk áldozmánya,
Hála ég s föld Ura, Alle alleluja!

Szent-szent-szentre.

Szent, szent, ki föltámadt, magasztos fölséggel,
Tele van az ég s föld győzelme hírével.
A husvéti ének zengjen,
Itt a földön s ott fenn mennyben,
Zengjük leborúlva: Alle alleluja!

3.

Kezdetre.

Dal. „Üdvözlégy oh Jézus Anyja" stb. szerint

Az égen szép biborhajnal,
Menny s föld tele örömzajjal,
Hála győztes hős neked!
Él a halál leverője,
Mondja a sir angyalőre:
Alleluját zengjetek!

Angyali énekre.

A poklot lefegyverezted,
A megváltást befejezted,
Hála győztes hős neked!
Dicsőséged verőfénye
Feltámadás szent reménye:
Alleluját zengjetek!

Szent leczkére.

Oh igazság aranynapja!
Szent szavad a hit alapja:

Hála győztes hős neked!
Légy fénye a hitetlennek,
Hogy a vak is ismerjen meg:
Alleluját zengjetek!

Hiszekegyre.

Hiszünk benned, hogy fölébredt
Tavasza az öröklétnek:
Hála győztes hős neked!
Ajkunk ömleng, lelkünk örvend,
Keblünk édes örömtől reng:
Alleluját zengjetek!

Felajánlásra

A mesternek gyász halálán,
Kit megölt a bűnös ármány:
Hála győztes hős neked!
A hívőknek kisded serge
Szivből sira és keserge:
Alleluját zengjetek!

A szent nőknek fényes angyal
Elbeszélte jósló ajkkal:
Hála győztes hős neked!
Hogy meglátják szinről-szinre,
Megörülnek e jó hirre:
Alleluját zengjetek!

Az asszonyok elsietnek
Hirt adni a tizenegynek:
Hála győztes hős neked!
Ahol járnak, ott ragyognak
Nyomdoki a szent bajnoknak:
Alleluját zengjetek!

Galilea hegységének
Ormaira fölmenének:
Hála győztes hős neked!
Ott a tizenegy apostol
Látja Őt fénysugarakkal!
Alleluját zengjetek!

Szent-szent-szeztre.

Szent vagy, szent, néked zengjen
Minden lény itt és a mennyben:
Hála győztes hős neked! légy vezérünk s tartsad távol
Lelkünket a bűnhaláltól: alleluját zengjetek!

4.

Dal. „Bemegyek szent templomodban," stb. szerint.

Alleluja! Alleluja! Megváltónk feltámadott:
Lelkünk régi ellensége általa megrontatott.
Ujra él a váltság fáján értünk megölt szelid bárány,
Alleluja! Alleluja! Megváltónk feltámadott.

Angyali énekre.

Alleluja! Alleluja! dicsőség az Istennek!
Ki mint ember feltámadván, üdve lett az embernek
Oh dicsőség szent királya! lelkünk téged áld imádva.
Alleluja! Alleluja! dicsőség az Istennek.

Evangeliumra.

Alleluja! Alleluja! Jézus hí üdvösségre;
Egyenes ut és hű vezér égből hozott igéje,
Az ő szent feltámadása ennek erős bizonysága.
Alleluja! Alleluja! Jézus hí üdvösségre.

Hiszekegyre

Dall, „Dicsértessél oh Mária" stb. szerint.

Megváltónk feltámadása lett szivünk vigasztalása,
És hitünknek alapja, ő az igazság napja;
Adj kegyelmet ránk az égből, ments meg a kételkedéstől
Igazság, igazság, igazság vagy, oh Isten,
Tarts meg az igaz hitben.

Első csenditésre.

Alleluja! Alleluja! szent vagy fölséges Isten!
Minden lélek magasztaljon téged a földön, égen;
Oh bár angyal tisztasággal mondanók s hév buzgósággal
Alleluja! Alleluja! szent vagy fölséges Isten!

5.

Alleluja! örvendezzünk! Krisztus Jézus feltámadt
És reánk az ő sirjából győzedelmi fény áradt.

Áldozzunk hát oltáránál, mint dicsőült sirjánál.
Alleluja! örvendezzünk Krisztus Jézus feltámadt.

Angyali énekre.

Alleluja! magasztaljuk az isteni fölséget,
Ki feltámadván meghozta a lelki békességet,
Miután szent vére árán megmentett keresztfáján
Alleluja! magasztaljuk az isteni fölséget.

Hiszekegyre.

Hála légyen az Istennek, ki üdvöt ad az embernek.
Alleluja! vigadjunk, Istennek hálát adjunk.

Krisztus a sirból fölkéle égnek földnek örömére.
Alleluja! vigadjunk, Istennek hálát adjunk.

Juda dicső oroszlánja a pokollal szembeszálla.
Alleluja! vigadjunk, Istennek hálát adjunk.

Megnyeré a győzedelmet, hogy kimentsen minden lelket,
Alleluja! vigadjunk, Istennek hálát adjunk.

Zászló lett a szent keresztfa, melyen a harczot kivivta.
Alleluja! vigadjunk, Istennek hálát adjunk.

Zengje velünk az ég és föld, melyet dicsősége betölt
Alleluja! vigadjunk, Istennek hálát adjunk.

Zengjünk a szent asszonyokkal és a hű tanitványokkal.
Alleluja! vigadjunk, Istennek hálát adjunk.

Az angyalok seregével s a tiszta sziv örömével.
Alleluja! vigadjunk, Istennek hálát adjunk.

Áldjuk a Szentháromságot, hogy ily örömmel megáldott.
Alleluja! vigadjunk, Istennek hálát adjunk.

Evangeliumra

Alleluja! szent hit fénye ragyog Jézus sirjából,
Ha követjük üdvösségre támadunk a halálból.
Az igazság s irgalomnak Igéi nála vannak,
Alleluja! szent hit fénye ragyog Jézus sirjából.

Felajánlásra.

Alleluja! áldozattal járulunk az oltárhoz
Mint az Isten bárányának égi szent asztalához,
Tudva, hogy e szent áldozat a méltóknak üdvöt ad.
Alleluja! áldozattal járulunk az oltárhoz.

Alleluja! Üdvözitőnk minden áldás kutfeje,
Szenvedők vigasztalása lankadóknak ereje,
Neki ajánljuk ügyünket és egész életünket.
Alleluja! Üdvözitőnk minden áldás kutfeje.

Szent-szent-szentre.

Alleluja! szent az Isten! őt imádja ég föld!
Mert dicső feltámadása örömmel mindent betölt.
Dicsőségének szent fénye jövő éltünk reménye,
Alleluja! szent az Isten őt imádja ég és föld.

6.

Miseének husvét hétfőn.

Dall. „Aldjad ember" stb. szerint.

Zengj éneket kereszténység,
Bevalósult a reménység:
Im a sirból Krisztus felkelt, Alleluja!
A halálon győzelmet nyert, Alleluja!

Megjelent ma két hívének,
Kik a hirnek nem hívének;
Egyek lévén szeretetben, Alleluja!
Emausba mentek ketten, Alleluja!

Angyali énekre.

Názáreth nagy prófétája,
Koporsóból már kiszálla;
Menny s föld neki glóriát mond, Alleluja!
Mert ő poklot és halált ront, Alleluja!

Szent leczkére.

Mester, mint a két tanitvány,
Bus szivöket bátorítván,
Megfigyelték szent beszéded, Alleluja!
Ugy hallgatjuk üdvigédet, Alleluja!

Hiszekegyre.

Hiszünk a két tanitványnyal,
Jézus! lelkünk hozzád szárnyal;
Bár nekünk meg nem jelentél, Alleluja!
De itt rejtve tart e szentély, Alleluja!

Felajánlásra.

Jézus! mint a két tanitvány, lelkünk zárát most kinyitvái
Kenyeret s bort nyujtunk néked, Alleluja!
Ne vesd meg ez esdő népet Alleluja!

Oh husvétunk áldott hőse! kösd azokat veled össze;
A kik hisznek, megismernek, Alleluja!
Törésében a kenyérnek, Alleluja!

Szent-szent-szeztre.

Szent, sz. Jézus mindörökké, nem hal Ő meg soha többé,
Oh, ki látott itt győzelmet? Alleluja!
A legyőzött győzhetlen lett, Alleluja!

Légy velünk, oh édes Jézus! máskép éltünk gyászos és bus
Esteledik, maradj nálunk, Alleluja!
Jobbodon hagyj egykor állnunk, Alleluja!

7.

Dall. „Oh szerelmes Jézusom" stb. szerint.

Alleluját zengjetek, megváltott szent nemzetek?
Krisztus ma feltámadott, neki hálát mondjatok.
Az asszonyi szent sereg, Jézusáért kesereg;
Ég bennök a szeretet, visznek neki kenetet.
De feltámadott a halott, örvendnek a jámborok,
Az angyali szent követ leemelte a követ.
Téged bűnbe elbukott! kér ma feltámadott!
A bűn sirját hagyd oda, szived neki add oda.
Örvendetes hiradás, szentséges feltámadás,
Ez hitünk oklevele, reménységünk veleje,
Örvendj, vigadj ma Szion! örvendj szép szűz liliom.
Örömedben minket is oh szűz anya részesits.
Jézus jók legjobbika! ha minket a trombita
Feltámadni zengve készt: adj majd öröm ébredést.
Alleluját zengjetek, megváltott szent nemzetek!
Krisztus már feltámadott, neki hálát mondjatok.

8. *Kovács M. I. K. 136 l.*

Fölkelt ékes napfényünk, feltámadt édes reményünk
A pokloknak rettentője, szörnyű halálnak győzője. Allel.

A sátánt megrontotta, bus foglyait kiváltotta,
Éva jajját eltörölte, halál dühét megdöntötte. Alleluja!

Örvendezz már mindent test, mert megszünt a végetlen est
Uj létünket felkereste, Jézus feltámadott teste. Allel.

Ámbár mind sirba szállunk és abban gyászporrá vállunk
De biztat már a hit s remény, hogy feltámaszt a mai fény.

Oh áldott husvét napja! szinét minden tőled kapja;
Te meghoztad életüket, megpecsétléd sz. hitünket. Allel.

Jó pásztor! áraszsz áldást, szerezz boldog feltámadást,
Részeltess ékes fényedben, hogy mondhassuk veled mennyben. Alleluja!

8a.

Örülj örvendezz szent Szűz.
Mennyországi fényes tüz,
Kit méhedben hordoztál
Erősb volt a halálnál.
Kijött a koporsóból,
S megmente a haláltól.
Feltámadása által
Minket Jézus magasztal.
Halálának érdeme
Lőn népének öröme.
Jézus föltámadása,
Lőn vétkünknek romlása.
Áldott légy Krisztus virág!
Örömre vivő zöld ág!
Vigan énekeljetek,
Ti nagyok és kisdedek.
Szent Szüz! teljes örömmel
Tartsd meg földünk békével.
Dicsértessél szent Isten!
Fiu, Szentlélek Isten.

Alle, Alleluja!

9.

Feltámadásra.

Feltámadt Krisztus e napon,
Hogy az ember vigadozzon,
Szörnyű halált ki szenvedett,
Váltván bűnös embereket.
Szent asszonyok koporsóhoz
Visznek kenetet Krisztushoz,
Fényes angyalt ők látának,
Vig örömet is hallának
A félénk asszony-emberek;
Galileába menjetek . . .
Tanítványoknak hirdetve,
Urunk hogy él dicsőségbe'.
Megjelenék szent anyjának
És kesergő Magdolnának.
Tovább megjelent Péternek
S több apostol híveinek.
E husvéti vig örömben
Dicsérjük Istent lelkünkben.
Dicsőség Szentháromságnak,
Adjunk hálát mi Urunknak.
E husvéti ünnepekben
Vigadozzunk örömekben;
Mert a Krisztus dicsőséggel
Átalakult testben kelt fel.
Birj kegyelmes Király minket,
Birjad gyarló sziveinket,
Lelkeddel táplálj bennünket,
Tisztaságban tartsd éltünket,
Oltalmazz minket gonosztól,
Lelki és testi károktól.
Hálákat adunk teneked,
Mert mitőlünk azt érdemled,
Ki szent sirodból felkeltél,
Bennünk reményt ébresztettél.

Alleluja! hála legyen az Istennek!

Hogy mi is majd feltámadunk
És mennyben örökké áldunk.
Feltámadása Krisztusnak
Romlása lőn a pokolnak,
Ezt tanítja szentegyházunk,
Mert a vész közt bizton állunk,
Ha erényes lesz életünk,
Jutalmakat mennyben nyerünk.
Az égi szép társaságban
Számunkra is boldogság van.
Küzdjünk hát a test s világgal
Buzgalomban égő lánggal:
Mert e földi lét a pálya,
Melytől a jámborság várja.
Hogy küzdésének a vége
Leszen örökös béke.
Krisztusnak hát hálát adjunk,
Hogy feltámadt ma vigadjunk!

Alleluja! hála legyen az Istennek!

10.

Dal. „Áldozatra jöjjetek“ stb. szerint.

Jőjjetek szent angyalok! feltámadt a nagy halott!
Zengve éneket, örvendezzetek!
Feltámad s elhagyja Krisztus a sirt,
Melynél szent Magdolna zokogva sirt.

A vitézek serege, pecsét s szikla tömege,
A mely rajta van, minden hasztalan,
Nem vehet erőt a Mindenhatón:
Feltámad, mint mondá, harmad napon.

Szünjék meg a szertelen gonosz gyanú s félelem,
Oh véres bakók! a nagy Alkotót,
A jó tanítványok nem viszik el,
Ám azért sirjából mégis kikel.

Ó, a kit a szűz Anya a világnak szült vala,
Ujra születik, a sir megnyilik . . .
Mennynek szüli őt a sir üregе,
Fut, rohan az örök vak serege

Te, ki vissza ma veszed értünk adott életed
Arczra borulunk, Megváltó Urunk!
Támaszsz fel a bűnből ma minket is,
Hogy csak neked éljünk, arra segíts.

A limbusi szent atyák áldják e nap bajnokát,
S az Atyát vele, mert Ő küldte le,
Magasztalják a szent vigasztalót,
Mi is áldjuk bennök az egy Valót!

11.

Dal.: „Üdvözlégy édes Jézusunk“ stb. szerint.

Alleluja örvendezzünk, él Krisztus a rabság megszünt
Sebeink már begyógyultak, reményeink megújultak.

Meghalt értünk szerelméből, feltámadt önerejéből,
Örvendezünk! mert hatalma nem kisebb, mint volt irgalma

Szent vérét még a föld iszsza s im ma éltét veszi vissza
Bámulandó csoda hős tett: a legyőzött lett ma győztes!

Mond, mit láttál kora hajnal? Jézust láttam diadallal;
Diadallal győzni láttam, a halállal párbajában.

A kősziklán ül az angyal, fényköntösben nyájas arczczal
Alleluja! zeng a nagy szó! nincs itt, üres a koporsó.

Galilea lesz a szent hely, a győztes hős oda megy fel;
Meglátjátok őtet majd ott, az angyali szó igy hangzott.

Hát Magdolna te mit láttál, hogy a szent sir körül jártál?
Láttam a feltámadott hőst, mint kertészt a virágok közt.

A halált hogy oda zárja: sirjából, mint hős kiszálla;
Dicső szent feltámadása halál s pokol megrontása.

Szabadúlva ennyi vésztűl, mennyet nyerve menedékül:
Alleluja! hálát zengjünk, üdvünk aranynapja feltünt!

12.

Kapossy É. T.

Feltámadott már az élet, örvendjetek keresztények!
Feltámadt a halálrontó, fényes angyal a hir mondó:
Hála a menny Istenének, ki uj éltet ad népének!

Nézzétek csak a koporsót, nincs benn más csak fehér
[gyolcsok;
Szent aszonyok, kik keresték, már nem lelték drága testét
*Hála a menny Istenének, ki uj éltet ad népének!

Áradozzon örömérzet, feltámadott, ki elvérzett!
Az ő szent feltámadása, lőn a pokol megrontása.*

A keresztfán meghalt értünk s feltámadt, hogy legyen
Nyitva már az ég kapuja: örvendezzünk alleluja.*[éltünk

Bűnös ember oh serkenj fel, vétkeidből te is kelj fel!
Krisztusnak feltámadása legyen élted ujulása.*

Édes Jézus adj malasztot, ki fényedet ránk árasztod
Hogy szeressünk megtérhessünk hozzád mennybe fel-
[mehessünk,
A szentekkel ott láthassunk s mindörökké imádhassunk.

13.

Bozóki 172. l.

Szép ragyogó napunk támadt,
Mivel Krisztus ma feltámadt;
Örvendjünk, vigadjunk,
Rebegje hőn ajkunk: Alle, alleluja!

Szent asszonyok kora reggel,
A gyász sirhoz siettek fel:
Ámde már a sirbolt
Nyitva állt, üres volt, Alle, alleluja!

Egy angyal ült fényben ottan,
S szólt hozzájok meghatottan:
Nincs már itt, feltámadt,
Muljék el a bánat, Alle, alleluja!

Menjetek Galileába,
Hol rejtőzve kisded nyája;
Él az Ur, mondjátok,
Kit ti is megláttok, Alle, alleluja!

A hivők mind együtt voltak,
És könyezék a nagy holtat,
Közöttök im egyszer
Megjelent a mester, Alle, alleluja!

Látták őt és tapintották
Nyilt oldalát s átvert jobbját!
Él az Ur! e hitben
Kétség több már nincsen, Alle, alleluja!

Jézus szent feltámadása
Annak legfőbb bizonysága,
Hogy mi is majd egykor
Fölkelünk a sirból, Alle, alleluja!

Leborulunk és imádunk,
Oh feltámadt nagy Királyunk,
Ha nyilik sirhalmunk,
Légy mennyben jutalmunk, Alle, alleluja!

14.

Dal. „Csodálatos Szentháromság“ stb. szerint.

Eloszlott a sirhomálya, feltámadt a mennykirálya,
Tanuk rá az angyalok, hogy él már a nagy halott.
Az ég és föld ünnepel s velük minden hű kebel.

Zengjünk a szent asszonyokkal, örvendjünk angyalokkal
Eljött a szép kikelet, meggyőzte a zord telet;
Jézus már feltámadott s hoz husvéti szép napot!

Angyal állott jászolyánál, angyal jelent meg sirjánál,
Szivünkben is megjelent, ha van benn szent kegyelem,
Ha érezve bánatot a bűnből feltámadott.

Kisütött a tavasz napja, melytől minden éltét kapja,
Megújul a föld szine, hivők lelke és szive,
Malasztszellő lengedez: lelki beteg éledezz!

Elolvadt a tél jégkérge, lelohadt a pokol mérge,
Győzött dicső bajnokunk, fénylik szép husvét napunk,
Bukott lelkünk ellene, hogy megváltónk felkele.

Feltámadt a hősök ura, zengjük fennen alleluja!
Nyiss fel égi kikelet, minden bezárt kikelet,
Hogy uj éltet kezdjenek ma a bűnös emberek.

Megváltó szent Messiásunk husvéti szent áldozásunk,
Ki lettél szent életünk, bő kegyelmet adj nekünk;
Aldj boldog feltámadást, mennyben örök szent lakást.

15.

Kapossy É. T.

Győzedelmi ének harsog, elvégzé a hős a harczot,
Ki a sirba nyugvék halva, mint irva volt, harmadnapra.
*Feltámadott az ég Ura, örvendezzünk, a gyász megszünt
Alleluja!

Feltámadott harmad napra, Szűz Anyját megvigasztalta
Látták őt a tanítványok, Limbusba is alászállott.*

Egy nagy seb volt roncsolt teste, vére árja földet feste
Szemei most piros rózsák, mennyillatját illatozzák.*

Áldást osztott, merre jára, kínhalál lőn ennek ára;
Szent szivébe bele márták a gyilkoló éles dárdát.*

Tündöklik a sirhomálya, föl van törve erős zára;
Jézusunk feltámadása biborhajnal hasadása.*

Husvétunknak szent báránya, élők s holtak nagy Birája!
Dicső szent feltámadásod, térítse meg e világot.*

A trombita, ha megharsan s a test a sirból felkel gyorsan
Keltsfel akkor dicsőségre s vigy magaddal fel az égbe.*

16.

Dal. „A pünkösdnek jeles napján" stb.

Fénylik Jézus diadala, zengjen lelkünk örök dala,
Feltámadott alleluja! alleluja! alleluja!

Az angyalok s szent asszonyok bizonyítják él a halott
A földszine megujula: alleluja! alleluja!

A sirban őt már ne keresd, zászlója lett a szent kereszt
Öröm száll a szomorúra: alleluja! alleluja!

Kit a halál sziven talált, legyőzte im ma a halált,
Nagy s véres volt háborúja: alleluja! alleluja!

Ama vörös vértengeren, melynek neve kín s gyötrelem
Általkelt az egek Ura: alleluja! alleluja!

Áldjuk Jézust, Dávid fiát, legyőzve már a Góliát,
Hiába dúl-fúl bosszúja: alleluja! alleluja!

Hol a nap kel, hol áldozik, a végső föld határokig
Harsogjon az alleluja: alleluja! alleluja!

Oh feltámadt kegyes Urunk! majd ha mi is feltámadunk,
Örömre kelts föl s ne búra: alleluja! alleluja!

17. *Kapossy É. T.*

Mért busultok, jámbor szent asszonyok!
Szemetőkből mért foly könyárja?
Feltámadott Krisztus. a nagy halott,
Hő szivetek drága királya
A husvétnak szent báránya
Koporsóból már ki szálla,
*Él az Ur: Alleluja, Alleluja! Alleluja!

Kit kerestek az üres sir ölén?
Fölkelt, ki ott el volt temetve;
Fényes angyal ül sirjának kövén,
Dicsőségét fennen hirdetve,
Nem kell kenet, balzsam s mirha,
Nincs a szent test már a sirba'.*

Mit láttatok jámbor szent asszonyok!
Ott a sirnál kora hajnalban?
Láttuk, hogy ott álltak az angyalok,
Láttuk a fény ott a sirboltban,
S a gyolcslepelt, melyet teste
Vérvirággal tele feste.

Vigyétek meg a hirt, jó asszonyok,
Szent Péternek szivvigaszára,
Hogy Krisztus, a feltámadt, nagyhalott

Eléjük megy Galileába,
Meglátjátok fényözönben,
S fürödhettek szent örömben.
*Él az Ur: Alleluja! Alleluja! Alleluja!

Nagy dicsőség neked örök Atya,
Ki leküldéd az Egyszülöttet;
Teneked is husvét áldozata,
Ki a halált s a poklot legyőzted;
Szentlélekkel egyetemben;
Nektek örök hála zengjen.*

Kérd fiadat szerelmes szűz Anyánk!
Kit ma ujra szült a koporsó:
Légy trónjánál védőnk, hű pátronánk,
Ha üt óránk a legutolsó
Engedje bűneinket,
Irgalmába zárjon minket.*

18.

Ünnep van ma földön és az égben,
Feltámadt az Ur nagy dicsőségében!
Nincs keresztény, ki igy ne köszöntne:
Dicsértessék az Ur Jézus neve!

Alleluja! zeng földön s az égen,
Öröm van az emberek szivében;
A hivőknek ez öröm éneke:*

Kis pacsirták az ég felé szállnak,
Énekökkel Téged magasztalnak:
És úgy tetszik, mintha igy zengne:*

Templom előtt hol be annyi dús jár,
Meggörbedve nyomorúlt koldus áll;
De oly vidám az ő köszönete:*

Kereszt alatt a zokogó árva,
Feltekint a magas keresztfára;
Csak igy kö[illegible]nt szivörömmel telve:
Dicsértessék az Ur Jézus neve!

Mig sziv lakik az emberiségben,
Szent hit lángol a szivek mélyében;
Ez lesz a nép legszebb köszöntése:
Dicsértessék az Ur Jézus neve!

19.

Kapossy É. T.

Az igaz hit minden híve,
Dicséneket zeng ma Krisztusnak;
Megujúl a földnek szine,
Hegyek s völgyek örömben usznak,
Bizonyságot tesznek
Emberek s angyalok,
Hogy feltámadt a nagy halott!

Sirjánál az Ur angyalát,
Mint Magdolna, bár nem láthattam;
Vigasztaló édes szavát
Szüz Anyjával én nem halhattam;
De hogy Ő feltámadt
Azért mégis hiszem:
Kipótolja mind ezt hitem.

Hiszem, hogy a sir éjele
Átváltozott szép napvilágra;
Hogy az ősbűn zordon tele,
Tavaszszá lőn s kinyilt virága
A hős fölkelése
Úgy tavasz kezdete,
Éltünknek lőn uj élete.

Megfürdik ma a nagy világ
Az uj tavasz mennyörömében;
Nem virult még ily szép virág,
Mint mely ma nyilt József kertjében.
A feltámadt Ur ez,
S vajjon ki volna más?
Kételkedő hideg Tamás!

A sirból mi is kikelünk,
Él Krisztus és nincs végenyészet;
Mi is majd uj éltet nyerünk,
Mint tavaszszal a szép természet.
Sötét sirboltunknak
Áttör vak éjelén
Fénysugárral a szent remény

Halálakor gyászba borult
Az egeknek tündöklő napja;
Sirja fölé odaborult
Egy nagyvilág siró bánatja;
De a napnak arcza
Ma uj fénynyel ragyog
S eloszlatja a bánatot.

Virul üdvünk szép kelete,
Nyomán rózsák s liljomok nyilnak;
Az Ur édes lehellete
Szerte szállong, mint égi illat.
Megnyilt a sir s vele
Az égnek kapuja,
Fölkelt Krisztus: Alleluja!

Buzgón higyjünk, mig itt élünk,
A feltámadt édes Jézusba',
Oh hatalmas szent reményünk!
Szállj szivünkbe, e bus limbusba.
Támaszsz fel egykoron,
Örömre minket is,
Szentekkel mennybe segíts.

20. *Kapossy É. T.*

Zeng az öröm riadó, feltámadt az üdvadó!
Hirdetik az angyalok s a jámbor szent asszonyok.
Egy szebb jövőnek ragyog hajnala,
Sötét sirból kel üdvünk nappala:
Hála neked, Alkotó! zeng az öröm riadó.

Midőn az Ur fölkele, rengett a föld kebele.
Mily diadal, mily öröm! angyal ül a sirkövön.
A koporsóból fénynyel jő elő,
Önerejéből győzve kel fel Ő:
Elmúlt a bűn éjele, hogy sirjából fölkele!

Ragyog reménycsillagunk, feltámadt szép napunk;
De mielőtt mennybe ment, híveinek megjelent.
A nagy hős iránt hálásak legyünk:
Zengjen harsogva hála énekünk;
Mig e földön itt lakunk, ragyog reménycsillagunk!

Értünk Ő megöletett, de ma nyert új életet;
Ő, ki értünk vért ada, értünk fel is támada,
Miként Magdolna, kérjük a dicsőt,
Keressük sirva mindenütt mi is Őt.
Kezdjünk ma uj életet: értünk Ő megöletett!

Megváltónk feltámada, reménységünk záloga,
Uj éneket zengjetek, öregek és kisdedek.
Örömre fordult a világ búja:
Zengjen harsogva az alleluja!
Elmult a zord éjszaka, Megváltónk feltámada!

Oh feltámadt szent Urunk! lábaidhoz borulunk;
Forró hálát rebegünk, hogy megváltónk lőn nekünk.
Mi nem kétkedünk immár, mint Tamás,
Sziveinkben nagy a megindulás!
Hitünkben megujjulunk, oh feltámadt szent Urunk.

21. *Kapossy É. T.*

Él Krisztus! halandók örvendezzünk,
Az élő Istennek zöngedezzünk.
Örvendjünk, vigadjunk, vele feltámadjunk:
*Alleluja! Alleluja! nyitva már a mennynek
Gyöngykapuja.

Él Krisztus! rontója a halálnak,
Megjelent sokaknak, hogy feltámadt.

Üres a koporsó, mily vigasztaló szó,
*Alleluja! Alleluja! nyitva már a mennynek
Gyöngykapuja.

Él Krisztus! ki önkényt meghalt értünk,
Halála lőn a mi örök éltünk.
Feltámadt reményünk, haláltól nem félünk.*

Él Krisztus! a gyöngék gyámolója,
A bűnös világnak Üdvhozója.
Megjelent Anyjának, bűnös Magdolnának.*

Él Krisztus! s utat tör az egekbe,
Aki Őt követi, oda megy be.
Ne csüggedj halandó, van hozzád állandó.*

Él Krisztus! vétkedből, bűnös! kelj fel,
S feltámadt Uradnak szivet szentelj.
Ő senkit meg nem vet, kérj tőle kegyelmet.

Él Krisztus! a sirból mi is egykor
Fölkelünk a végső itéletkor.
Lelkünk szeretője! támasz fel örömre.*

22.

Dallam: „Szüz Mária méhe gyümölcse“ stb. szerint.

Tündöklik ma Krisztus diadala,
S győzelmének szép piros hajnala,
Dicséneket zengjen egész világ,
Mert széttöré O a halál nyilát.

Midőn függött az ég és föld között,
Kigúnyolák a rögzött bűnösök;
Rajta! szállj le, ekképen szóltanak,
Ugy elhiszszük, hogy Istenfia vagy.

De nem akart Ő mást, mint az Atya,
Kész parancs volt neki akarata;
Nem tett csodát örök szent Főpapunk,
Meghalt értünk s lőn véráldozatunk.

A keresztről nem szállt le Istenünk,
Hogy ragyogóbb csodát lásson szemünk:

Feltámadott és ez biztos jele,
Hogy a halál és élet Istene.

Vágyom, Uram! meghalni teveled,
Vágyom, Uram! feltámadni veled,
Földieket megutálni segits,
Égiekben gazdagon részesits.

Nagy dicsőség neked, oh szent Atya,
S szent Fiadnak, ki ma feltámada,
Nagy dicsőség oh Szentlélek neked,
Add, hogy kezdjek én is uj életet.

23.

Alleluja, Alleluja o Filii et Filiae.

Dal. „Mennyei szent Atyám" stb. szerint.

Feltámadott az Ur, feltámadott az Ur örvendezzünk!
Gyujtsatok szép szüzek s ifjak örömtüzet, örvendezzünk!
Magdolna s Szalome, Alleluja! már sirban nem lelék
Krisztus holt tetemét, Alleluja!
Szállong terjeng a hir, szálong terjeng a hir, örvendezzünk
A szent apostolok megértve a valót örvendezzünk!
A sirhoz sietnek, Alleluja! Pétert a leghivebb
János előzi meg Alleluja!
Apostolainak, apostolainak, örvendezzünk!
A menny fölkelt Ura ily vigaszt nyújt vala örvendezzünk
Békesség veletek, Alleluja! az Ur hogy megjelen,
Tamás nincsen, jelen, Alleluja!
Ki e megjelenést, ki e megjelenést, örvendezzünk!
Nem hiszi, az Tamás, vajjon ki volna más örvendezzünk!
Kis hitű! légy hivő, Alleluja! de boldogabb lesz.
Ki nem lát és hiszen, Alleluja!
Tamás a kétkedő, Tamás a kétkedő, örvendezzünk!
Látván a sebeket, én Uram! igy rebeg, örvendezzünk!
Boldog, ki lát s hiszen, Alleluja! de boldogabb leszen,
Ki nem lát és hiszen, Alleluja!
Feltámadott az Ur, feltámadott az Ur, örvendezzünk!
Békesség veletek, repesen szivetek, örvendezzünk!
Hálát rebegjetek, Alleluja! jóban épüljetek,
Hogy mennyet nyerjetek, Alleluja!

24.

Szöv. 1578. évből. *Bogisich.*

Krisztus Urunk felkele, bűneinktől megmente,
S akiket Ő szerete, fölvivé a mennyekbe,
*Ur Isten megváltá az egész világot, szent halálával.

Mindenható Ur Isten sirjából feltámada.
Dicsérjük őt e napon, hogy minket vigasztaljon.*

Lelke szálla poklokra, jókat szabadítani,
Gonoszokat ott hagyni, nagy kínokat vallani.*

Teste sirba feküvék, harminczhat óráiglan,
Az után feltámada és minket boldogíta.*

Krisztusunk feltámada, nekünk példát igy hagya:
Hogy mi is feltámadunk, s vele együtt vigadjunk.*

Oh kegyes szűz Mária, te mennyei szép rózsa,
Értünk szent Fiad kérjed, üdvözítse lelkünket.*

25.

Üdvözlégy égi király, ki halállal megvívál,
És megváltván a lelkeket, megnyitád nekik az eget,
Alleluja!

Kereszted győzelmi jel, a hol oltalomra lel,
Ki ellen a kisértetek vesztére törve, kezdenek. Alleluja!

Sirod sirok menhelye, vigasztalás kútfeje,
Ha a szív szent hitkenetet viszen, mint Magdolna neked. A.

Távozik a félelem, hogyha Krisztus van velem,
Habár az ég s föld rámszakad, Ő véd s biztos oltalmat ad.

Hiába vett cselt nekem, fondorkodó ellenem,
Mig Jézus őriz engemet, az rajtam erőt nem vehet. Al.

Hervadó, mit a világ nyújt a csábító világ,
Az örök virágkellemek, Jézus sirjánál termenek. Al.

Oh Jézus! légy hát velem, s ha éltemet végezem,
Nyújts erőt és vigasztalást s engedj boldog feltámadást,
Alleluja!

26.

Felnyillott a sirhomálya, Alleluja!
Győzött az Isten báránya, Alleluja!
Ki meghalván keresztfáján, Alleluja!
Megváltott szent vére árán, Alleluja!

Kivivá dicső uralmát, Alleluja!
Megtörvén a poklok hatalmát, Alleluja!
A halálnak nincs fullánkja, Alleluja!
Hogy ő sirból kiszálla Alleluja!

Jézus hitünknek alapja, Alleluja!
Jézus az igazság napja, Alleluja!
Ez piroslott szent vérében, Alleluja!
Ez tündöklött győzelmében, Alleluja!

Égből lejött a szeretet, Alleluja!
Megnyerni minden sziveket, Alleluja!
Halála s feltámadása Alleluja!
Ennek fényes bizonysága, Alleluja!

Angyal zengett jászolyánál, Alleluja!
Angyalt vigasztalt sirjánál, Alleluja!
Zengjük a sziv örömével, Alleluja!
Az angyalok seregével: Alleluja!

Dicsőség legyen Atyának, Alleluja!
Az ő feltámadt Fiának, Alleluja!
Vigasztaló Szentléleknek, Alleluja!
Háromságban egy Istennek, Alleluja!

27.

Betelt, mi meg volt irva, dicső lett Jézus sirja,
A fényes angyal hirdeti, hogy már a sir őt nem fedi.
*Alleluja! Alleluja!
Örömnek kútforrása lett feltámadása;
A melyen értünk szenvede, kereszte győzelem jele.*

Reményünk már nem bágyad, mert arra uj fény árad
Mit a szép hajnaltól nyere, mely megváltónk fölkele.
*Alleluja! Alleluja!

Krisztus feltámadása szivünk vigasztalása,
Mert tagjain a szent sebek oly vigasztalva fénylenek.*

A rossz lélek hatalma ez által meg van rontva;
S nem oly rettentő a halál, midőn mellettünk Krisztus áll. Alleluja! Alleluja!

Dicsőült öt sebére mindnyájunk esdve kérje,
Hogy majd ha jő a végnapon, mondhassuk hálahangokon.
Alleluja! Alleluja!

28.

Kovács M. I. k. 170. l.

Vértanuknak királynéja! örvendezhetsz ma;
Szünik immár szived jaja, szemed siralma.
Itt az öröm édes napja, hit s reménységnek alapja,
Mária, Mária, vigadj és mond velünk Alleluja!

Törülgésd le szűz szemedről fájó könnyedet;
Feledkezzél keservedről s nézd szülöttedet.
Fölkel épen és hozzád jön, rajta szive, hogy örüljön,
Mária, Mária, vigadj és mond velünk Alleluja!

Elmult drága szent fiadnak minden fájdalma,
Hét keserves fájdalmadnak itt a jutalma.
A hegyes tőr szül rózsákat, könyed hoz édes órákat,
Mária, Mária, vigadj és mond velünk Alleluja!

Készültél már sirba menni, mert fiad eltünt,
De szerencséd vissza venni, ma van a mi szinit.
Boldog Anyánk! él szülötted fényözönben áll előtted,
Mária, Mária, vigadj és mond velünk, Alleluja!

Ki előbb nagy Istenségét ködbe rejtette,
Ma dicső szent emberségét Istenitette.
Szenvedett bár és halt itten, megmutatja ma, hogy Isten
Mária, Mária, vigadj és mond velünk, Alleluja!

Majd ha sirhalmaink nyilnak trombita szóra
S hamvainknak szárnyat adnak jön valóra
Majd ha testünkben kiszállunk s Jézus előtt együtt állunk
Mária, Mária. add mondhassuk veled, Alleluja!

29.

Molnár J-től.

Levették már a keresztről a nagy halottat,
A kit gyászolt az ég és föld ma már föltámadt,
Ne sirj szent szűz szivszorongva a kereszt alatt,
Feltámadott gyász sirjából édes szent Fiad.
Nézd a bűnös emberek, alleluját zengenek,
Szüntesd könnyedet.

Ott valánk mi szűz Anyáddal gyász sirod mellett,
Vele érzett a mi szivünk, szemünk könnyezett,
Örömünket egyesítve most a tieddel,
Szent sebeit bekötözzük drága kenettel
Bünnel meg nem bántjuk őt, az édes Üdvözitőt.
Kérd értünk Anyánk.

Te meghaltál, hogy megváltsál édes Jézusunk,
Feltámadtál, hogy egykor mi is feltámadjunk,
Élve-halva csókolgatjuk szent sebeidet,
Ne engedd majd elkárhozni ami lelkünket,
Te is édes szűz Anyánk, vidd szent Fiadhoz imánk,
O majd ugy üdvöt ád.

29a.

Dall. „Istenanyja szűz Mária" stb. szerint.

Uj fény derült a hajnalra örül szent szűz, Isten anyja,
Szűz emlődet aki szopta, feltámadott, mint mondotta
E dicső napon győzelmet vett a halálon
Angyal ül a sirkövön, bubánatod messze szálljon,
Váltsa fel azt vig öröm.

Gerjedezzen áldott kebled, hogy sz. Fiad győzelmet vet
Lelkünk ellenén feltámadott szent szülötted,
Helyettünk is köszöntsd Őtet, itt van a remény.
Melybe lelked elmerült gyász sirjából már feltámadt,
Ki értünk elszenderült.

Örömed szűz! legyen benső, hogy te voltál a legelső,
Kinek megjelent: téged kegyel Ő fölötte,
Nincs náladnál Ő előtte kedvesb ide lent.
Te láthattad legelőször behegedt szent sebeit,
Te rád osztá legelőször Üdvözitő kegyeit.

Gyönyörködjél szent fiadban, kinek szivén hatalmad van
Ki hiven szeretett, ki, hogy fölkelt, mély sirjából,
E dicső feltámadásból uj élet eredt Isten anyja veled örvend
Keblünk édes érzete; ajkainkon vig öröm zeng;
Szent Fiad dicsérete.

Feltámadt hős szent szülője, örökélet nevelője,
Szép szűz Mária! te dajkáltad örömünket
Te tápláltad reményünket, kér a bűn fia: édes Anyánk!
Szólj mellettünk e husvéti szép napon, hogy örömre ébredhessünk,
Egykor majd a végnapon.

Fehérvasárnapi énekek.

1.

Dall. „Hajnal hasadtával" stb. szerint.

Jó Pásztor! husvétunk áldozatja,
Uj örömnek lettél szent alapja;
Szép fehér-vasárnap öröm ünnep,
Melyet ma ártatlan lelkek ülnek.

Jézus! mily nagy szived lángszerelme,
Szentséges kezedbe véred kelyhe,
Te lől husvéti szent áldomásunk,
Megujulásunk s feltámadásunk.

Győztél a keresztfa véroltárán,
Megváltál szent véred drága árán,
A kínok tengerén általkelve,
Nagy dicsőségedet nyelvünk zengje!

Báránykáid im ma felöltözve
Ragyogó hófehér szép köntösbe,

Mint földi angyalkák lépnek hozzád,
Áldozatúl tiszta szivök hozzák.

Jézus! mily végtelen kegyességed,
Tenlényedből készíts vendégséget;
Szent testedet veszik ma a tiszták,
Báránykák a bárány vérét iszszák.

Nem hívé Tamás feltámadásod,
Mig csak ma szemével meg nem látott,
Ezerszer boldogabb im e kis nyáj:
Szivében rád, Jézus! igaz hit vár.

Ah, nagy ereje van a szent hitnek,
Boldogok a kik nem látnak s hisznek;
Ne is kételkedjünk hát Tamással,
De tegyünk vallomást szent Dismassal.

Ma mi is Tamással Jézust áldjuk,
Én Uram, Istenem! ezt kiáltsuk,
Add legyenek szivben mindig tiszták,
Kik testedet eszik s véred iszszák!

Dicséret, dicsőség az Atyának,
S egyetlen Fiának, ki feltámadt;
A Vigasztalóval egyetemben,
Neki a mindenség hálát zengjen.

2.

Dal. „Zöngedező énekszóval" stb. szerint.

Jézus a te asztalodhoz, sietnek a kisdedek,
Mennyből nekik malasztot hoz, hozzád szivök fölrebeg.
Földre szállott szeretet, terjeszd ki e kisdedekre
Áldó, védő kezedet.

E báránykák hozzád jöttek lelkek legjobb pásztora,
Kegyelmedbe fogadd őket légy a gyöngék gyámola,
Zárd szivöket szent szivedbe, ők egyedül tieid,
Tartsd meg őket szerelmedben, életök végperczéig.

Vendégid ők most először, gyermekbarát Jézusunk,
Most élvezik legelőször szent véredet Krisztusunk.
Mély titkába e szentségnek, oh egyesülj itt velök
S mindig midőn hozzád lépnek legyen tiszta kebelök.

Ajáld őket az Atyának, ki mindnyájunk Atya lett,
Kitől minden áldás árad, kérd, hogy őket áldja meg,
Máriára, szent szülődre, bizd kegyessen ügyöket,
Küld le mennyből védelmökre az angyali őröket.

1.

Buzaszentelésre.

Szent Márk evangelista napján. (April 25.)

Kovács M. III. k. 171. l.

Oh Istennek hív szolgája, szent Márk evangelista!
Neved üli Jézus nyája, napját az ég elhozta,
Mint mezőnk és szivünk szomjuhozta.

Már! te voltál Egyptomnak Apostola, reménye,
Általad kelt a Krisztusnak abban zöld veteménye,
Általad alapúlt uj napfénye.

A kegyelmes megmentőnek hintetted itt magvait,
A kihajtott szőlőtőnek ápoltad uj bimbait,
Szinmézre vitted a hit rajait.

A mit irtál, azt hirdetted oh szentlélek edénye!
Mert kezes volt temelletted Péter, hitünknek fénye,
Hogy szavad a Krisztus szerzeménye.

Szent kezed szent irománya most is ragyog kezünkön,
Láng szerelmed hagyománya gyümölcsözik szivünkön,
Friss bimbód kivirúl hív lelkünkön.

Nézed immár az egekben annak ékes arcáját,
Kinek itten a szivekben nevelted sok rózsáját,
Birod már a remény zöld pálmáját.

Ne feledd el, oh dicső lény! itt a gyarló föld népit,
míg reánk süt ez a napfény, mentsd e bűnök hajlékit,
Támogasd a szent hit sarjadékit.

Nézz le árva sziveinkre, melyek még itt repednek,
Nézz le gyarló mezeinkre, ha áldási rekednek,
Nyerj esőt szinökre, ha epednek.

Kérdd az Istent, hagyja helyben a földi pap áldását,
Teljesítse mindenekben egyházunk óhajtását,
Öntse ki mi reánk megváltását.

3.

Molnár J.-től. Dall.: „Mennyben udvarló angyalok" stb. szerint.

Égi Atyánk oh tekints le zöldelő mezeinkre,
Nyújtsd atyai szent áldásod termékeny földeinkre
Összetéve kezeinket, kérünk jó Istenünket.

A magot hogy elvetettük, Jézus nevében tettük;
Mindenféle munkáinkban csak Jézust emlegettük,
Jézus áld meg mezeinket, minden veteményinket.

Oh Mária! Magyarország kegyes védasszonya!
Tekints te is buzgón kérünk, zöldelő határunkra,
Tüztől, viztől, jégesőtől, védj meg minden veszélytől.

Ha majd egykor reánk borul itt gyászos szemfödelünk,
Ha sirunkba leteszik majd munkában fáradt testünk
Jézus téged az egekben áldjunk örökké. Amen.

4.

Dal. „Csodálatos Szentháromság" stb. szerint.

Égi Atyánk! oh tekints le szép zöldelő mezeinkre,
Hozzád édes Istenünk! kulcsolt kezet emelünk.
*A napsugárt, harmatot s a bő termést te adod.
Hogy a magot elvetettük, szent nevedet emlegettük,
Nekünk „legyen" szózatod, eget s földet alkotod.*

A mezei szép virágot s a madárkát te ruházod,
Minden lénynyel jót mivelsz, ránk is gondot te viselsz.
*A napsugárt, harmatot s a bő termést te adod.

Határunkat koronázza szent szerelmed dús áldása,
Adj bő bort s bő kenyeret, hogy Atyánk vagy ne feledd.*

Legyen tele a csür s pincze, jóvoltod azt ne tekintse,
Hogy nincsen rá érdemünk, nézd könnyel telt két szemünk.

Bocsássa meg bűneinket, óvja, védje mezeinket,
Csapásunktól, jó Atya! nagyhatalmad szózata.*

Malasztidat nyújtsad végre, hogy feljussunk majd az égre
Hogy az angyalaratók, mint megtisztult jó magot,
Mennycsűrödbe vigyenek s övendhessünk ott veled.

1.

Keresztjáró napokra.

Hétfőre.

Dal. „Szent kegyelmed oh nagy Isten“ stb. szerint.

Az egész föld kereksége zörget a menny ajtaján,
Hogy az egek kegyesége segítsen a föld baján.
Égi Atyánk! szánj meg minket, ne tekintsed bűneinket
Légy irgalmas szent Fiadért, ki érettünk onta vért.

Te jó voltál mindig hozzánk, mi szakadtunk tőled el
Légy kegyelmes most is hozzánk, áldásod ne vegyed el
Nézz, irgalom szent királya! a koldusra s az árvára.
Adjon áldást kegyességed, hogy ne lássunk szükséget,

Áldd meg romlott országunkat, térdre esve kér e nép
Áldd meg magyar Szionunkat s egyházunknak sz. fejét
Adj jólétet, békességet, egészséget, adj jó véget,
Ments minket a csapásoktól, vészhaláltól, hadaktól.

Szűz Mária, Isten anyja, Magyarok Nagyasszonya!
Nemzetünknek légy oltalma, szülöttednél gyámola.
Bajainkat tudod, látod: fedezd reánk bő palástod,
Boldogítsa anyaságod e szenvedő világot.

Ti is égi boldog lelkek! érdekünkben szóljatok;
Legkivált ti, magyar szentek! kérjétek az Alkotót.
Ime, szemünk könnytől nedves, legyen búzgó imánk kedves,
Hogy mit kérünk e napokban, nyerhessük meg valóban!

2.

Keddre.

„Hol vagy én szerelmes Jézusom“ stb. szerint.

Feltámadt Megváltó! kérünk tégedet,
Ez imanapokon nyisd meg az eget;
Bűnösök vagyunk bár, oh kegyelmezz!
Mit kérünk, megadni légy kegyelmes.

Nem csak mi esdeklünk, mi méltatlanok,
Esdnek a kisdedek, az ártatlanok;
Oh kérünk, szent Atyánk! halld imákat,
Hitünk és bízalmunk nagy irántad.

A bűnös halálát te nem akarod,
Tárva áll feléje mindenkor karod,
Eszközöld népednek megtérését.
Segítő szent kegyed oh ne késsék.

Gyulaszd fel mibennünk szerelmed tüzét,
Melylyel ezt a földet magadhoz fűzéd,
Hogy mint jó fiaid neked éljünk,
Miglen a mennyegbe hozzád érünk.

Vedd le, Uram! rólunk nagy haragodat,
A bűn érdemelte sok csapásokat,
Háborút, vészhalált és inséget,
Adj megelégedést, adj jólétet.

Zarándokság a mi földi életünk,
Égi Jeruzsálem felé sietünk;
Az éri majdan el a szent várost,
A ki neked híven szolgál már most.

Kegyes, édes Jézus! légy kalauzunk,
Dicső hazád felé mig itt utazunk,
Védj minket, hogy utat ne téveszszünk,
A sátán tőrébe, hogy ne essünk.

3.

Szerdára.

Dall.: „Üdvözlégy édes Jézusunk“ stb. szerint.

Mi Atyánk! ki vagy menyekben Ur a földön és egekben,
Szenteltessék áldott neved, ezt imádja minden híved.

Jőjjön malasztod országa, áradjon ránk gazdagsága,
Jézus anyaszentegyháza, ragyogjon földi országa.

Bár mit kiván alkotmányod, legyen te szent akaratod,
Éljen bennünk sz. szellemed, hogy ne kelhessünk ellened.

Fogadjon szót a vak önkény, fusson utánad, örök Fény!
Mert mindig új veszélyre száll, ha törvényid mellett nem áll.

Ámbár éltünk csak bünhalom, megbocsát a kegyes irgalom
Feledd el, édes Istenünk! a miben történt vétenünk.

Hogy pedig ezt megnyerhessük, add, mi is egymást szeressük,
Adjunk igaz bocsánatot, annak, aki minket bántott.

Haragunk minden alkonyon szép napoddal lenyugodjon;
Mert, ha mi meg nem engedünk: te sem engedsz meg, Istenünk!

Ha ellenáll a durvaság, ha makacs lesz a gyarlóság:
Zúzd a szivet malasztoddal, hogy ne játszék irgalmaddal.

Kisértetektől oltalmazz, ha ránk ereszted, irgalmazz,
Nyújts malasztot, Szerelmesünk! ha nem nyújtasz ugy elesünk.

Szabadíts minden gonosztól, lelki s testi minden veszéltől,
Tüztől, viztől s minden kártól, had, éhség s mirigyhaláltól.

Habár gyarló néped mást kér, azt add, ami mennybe kisér,
Mi rongálna, azt ne add meg, bár kérjük is, oh tagad meg.

4.

Dal. „Hol vagy én szerelmes Jézusom“ stb. szerint

Bizodalmas szivvel hozzád járulunk,
Oh Uram! s előtted im leborulunk,
Ne vesd meg híveid esdeklését,
Sőt hallgasd meg buzgó könyörgését,

Kérjétek úgy mondád, s adatik nektek,
S megfogjátok lelni, mit hűn kerestek,
A kegyelemajtó megnyittatik,
Aki hozzá buzgón folyamodik.

Oh Jézus! követjük szent hivásodat,
Es szivünkre veszszük tanitásodat,
Hozzád folyamodunk esedezve,
Méltass minket égi kegyelmedre.

Adj állandóságot hitben, reményben,
S bennünk a szeretet szent lángja égjen,
Add, hogy amint hiszünk és reménylünk,
Lelkünknek üdvére ép ugy éljünk.

A lelki jók után te majd megadod,
Testünk szükségére a táplálatot;
Adj megelégedést a kenyérhez,
Mit méltatlan voltunk kezedből vesz.

Te légy szenvedésünk vigasztalása,
Szolgáljon az nekünk megjobbulásra,
Halálunk óráján légy mellettünk,
S az égi koronát add megnyernünk.

Áldozócsütörtöki énekek.

1.

Kapossy É. T.

Fölmegy Jézus az egekbe elfoglalja trónját,
Szent munkája befejezve, átveszi hatalmát,
Megváltva Isten népe, küzdelmének immár vége,
Nagy ma dicsősége.

Hű vezér ő, ki ma száll fel a csillaghazába,
Oh magadat ember! szánd el, lépdelni nyomába,
Mennyből jött le, mennybe ment fel, hogy elküldje
Dicséretet zeng el. [ki megszentel,

Dicsőségre.

Távozik az Istenember fényes glóriával,
Nézz utána, bünös ember! epedő szent vágygyal,
Kit elföd ma titkos felhő, dicsőséggel, mint nap, fel jő,
Ha itélni eljő.

Szent leczkére.

Mint bucsuzó végigédre híveid figyeltek!
Ugy hallgatnak üdvigédre most is a hív lelkek,
S mint egykor a tanítványok, ugy őrizzük tanítmányod
Mely üdvünkre zálog.

Hiszekegyre.

Hiszszük Mester! hogy felmentél az egek hónába,
S ottan nekünk szállást szerzél Atyád országában;
Aki által néped inted, hoszszük, mit az egyház hirdet,
Tarts e hitben minket.

Felajánlásra.

Örvend felső Szion vára, kapuja kitárva:
Mert kit már régtől vára, ma karjába zárja,
Ő volt lelkünk áldozatja, nagy hatalmát örök Atyá
Neki visszaadja.

Jézus! a nagy szeretet volt, melylyel megújultunk,
Foggad el e kenyeret s bort, melyet neked nyujtunk
Ez is tied nincsen másunk, ez lelki szent áldomásunk
Add, mennyben meglássunk.

Mennyországban van a révpart, hol bnldogság árad:
Ott az öröm örökké tart, nincsen ott búbánat,
Ott ülsz Jézus! Atyád jobbján, vele együtt uralkodván
Áld minden alkotmány.

Szent-szent-szentre.

Mint harsogva az égben zeng százszoros hozsánna:
Mondjuk mi is buzgón szent, szent mennyben áldás, hála
Béketürők jó halandók! kezetekbe egykor majd ott
Nyújt ő pálmalombot.

2.

Kapossy É. T.

Örvendezve zengjetek, Jézusnak dicséneket,
Angyalok és emberek! mert Ő ma a mennybe megy.
Tanítványai, a kisded sereg,
Eltávozásán mélyen kesereg
Nyitva látják az eget, szivök vele föllebeg.

Kiterjeszti kezeit, megáldja jó híveit,
Ugy száll mennybe e napon, fényes felhő szárnyakon
Áldva áldjuk Őt, ki most mennybe megy,
Kinek angyalok s szentek zengenek
Ő lesz ott fenn pártolónk, az Atyánál gyámolónk.

A mint Jézus mennybe ment, két angyal im megjelent
Köntösük szép, mint hó, ajkaikon zeng a szó.
Galileai jámbor férfiak!
Ne busungjatok mesteretek miatt,
Ő ki mennybe szállt vala, eljő ismét valaha.

Vigasztal ma a remény, e drága szent érzemény,
Hogy Jézusunk minket is egykor mennybe fölsegít.
Szent vércseppjei értünk szólanak,
Minden sebje egy könyörgő ajak;
Az Atyát megkérlelik s szivét nekünk megnyerik.

Még a földön itt lakunk, Jézus legyen csillagunk;
Égen függjön két szemünk, ott van kincsünk, min-
Ha szent parancsa ösvényén futunk, [denünk,
Egykor majd mi is az égbe jutunk,
Ő adja meg ezt nekünk, kinek zeng dicsénekünk.

3.

D. „Jézus a rád emlékezés“ stb. szerint.

A Krisztus égbe felméne, a mennyei dicsőségbe,
Láttokra apostoloknak, kiknek angyalok szólottak.
Férfiak! mit csodálkoztok? s égbe nézvén álmélkodtok?
Ez amint mostan föméne, ugy jő majd el itéletre.

Fogva vivé a fogságot, adván neki boldogságot,
Minekünk is utat szerze, testben menvén föl egekbe.
Már az Urban örvendjetek, ti Galileabeliek!
Ezen mi is örvendezünk és Istennek énekeljünk.
Dicsőség legyen Atyának, az ő egyszülött Fiának,
S vigasztaló Szentléleknek, Háromságban egy Istennek.

4.

Dal. „Mennyben udvarló angyalok“ stb. szerint.

Gerjedjen lelkem szent örömre,
S zengj magasztos hangokon,
A lelkek hív szeretője
Mennybe megy e szép napon.
Örvendj, mert ma a nagy Urnak
Az egek kitárulnak.

Szállj fel, Jézus! én végczélom,
Szállj örömdal s taps között;
Ott nyugodjál a babéron,
Véres most is köntösöd,
Kiknek bűnben folyik éltünk,
Megszenvedtél már értünk!

Megtekintem, csókkal hintem
Rajtad a sok sebhelyet;
Nincs ezeknél drágább kincsem,
Érdem jelként fénylenek . . .
Napja van ma győzelmednek,
Ellenségid remegnek.

A hol kezdéd szenvedésed,
Onnan mentél, hős! ma fel;
Kik szenvedni érted készek,
Szintén oda jutnak el.
Az üdv utját kijelelted,
Járjatok rajt' hív lelkek!

Bűnös! te is nézz az égre,
Hova felszáll Istened;
Szakíts a rút bűnnel végre,
Ő érted is mennybe megy,
Üres ott a hely számodra,
Szállj magadba, térj jobbra!

Oh ne hagyj itt árván minket,
Árvák gyáma, kezesünk!
Ügyeinket megtekintsed,
Nélküled, jaj! elveszünk.
Hogy bennünket melegítsen:
Szent szivedet hagyd itten.

Üdvözitőnk, egy reményünk,
Lelkünk édes mindene!
Vigy fel oda, esdve kérünk,
Hol üdvünknek édene,
A mi földi az utálva,
Szállj fel lelkünk utána!

5.

Molnár J

Hova tüntél szent jegyesem?
Hova szálltál Jézusom?
Szent örömtől áthatottan
Mennybe szálltál Krisztusom.
Ülsz jó Atyád dicső jobbján,
Az egek dicső trónján.

Oh bár össze csókolhatnám
Rajtad mély sebeket,
Bár szivemre ölelhetném
Jézusom szent szivedet.
Oh ne hagyj itt Jézus minket,
Esdeklő híveidet.

Ne hagyd el a szegény árvát,
Ne hagyd el az özvegyet;

A sok bajban küszködőket
A kínlódó beteget.
Nézz le reánk maj az egekből,
Nézz királyi székedből.

Majd ha végünk elközelget,
S a sirba lepihenünk:
Szent szivedbe zárj be minket,
S egyesülj majd ott velünk.
Hogy az égi szent karokkal,
Áljunk zengő ajkakkal.

6.

„Oh emberi“ stb. szerint.

Bevégezted, Krisztus! művedet,
Megnyilnak ma a bezárt egek;
A poklon nyert nagy győzödelem
Neked új fényt s koszorút terem.

Lenézve a bűnös föld felé,
Fényes felhőn szállsz a menny felé;
A limbusból kikelt szellemek
Vig örömmel repülnek veled.

Bámulnak az angyal seregek,
Midőn nyilni látják az eget,
Midőn Atyád karolva fogad
S elfoglalod égi trónodat.

Most mint kegyur, mint békebiránk,
Szeretettel nézesz le miránk;
Az Atyánál pártunkat fogod
S az értünk folyt vért bemutatod.

Az egyházat, szép jegyesedet,
Mely szivedből nyere életet,
Te vezérled az egek felé,
Uj életet te öntesz belé.

Fénytrónodból lenyújtod karod,
S a küzdőket onnan gyámolod,
Pálmaággal várod azokat,
Kik hősileg vívják harczukat.

Hova te, mint fejünk, vissza térsz,
Hogy kövessünk mi is, arra kérsz;
Nyujtsd hát nekünk bő malasztodat,
Hogy járhassuk fénynyomdokodat.

Krisztus! ki miut győztes, mennybe mégy,
Magasztalva s dicsőitve légy,
Áldjuk veled a kegyes Atyát,
Szenlélekkel, ki malasztot ád.

7.

Dall.: A „pünkösdnek jeles napja" stb. szerint.

A mennyei szent Siónban ma nagy öröm, vigalom van.
Az Atyának karja tárva, szent Fiát úgy várja.

Felszáll Jézus a magasba, az égnél a föld magasb ma
Felül a menny fénytrónjára! az Atya jobbjára.

Az olajfák hegyén állva, tanitványit mind megáldja,
Az égbe, mint sas, úgy száll ma szemöknek láttára.

A gyász napok már elmúltak, rabbá teszi rabságunkat
Megnyilnak az örök ajtók, Jézus megy be rajtok.

Vele fölszáll, örvendezve, a limbusi szentek serge,
Miként a méh, midőn rajzik, vig énekök hangzik.

A ki vele akar menni, ne kösse azt földhöz semmi;
Oda csupán azok szállnak, kiknek hit ad szárnyat.

Ki fényedet ránk árasztod, édes Jézus! adj malasztot
Adj a föld bús vándorának, kit hullámot hánynak.

Ezer hála az Atyának, mennybe szálló szent Fiának
Kettővel a Szentléleknek, háromban az Egynek!

8.

Kapossy É. T.

Menny felé tekintsen minden lélek,
Jézusnak zengedezzen a dicsének,
Ki taps közt ma ment be
Hónába, szép mennybe.
*Hála neked ezer hála,
Egekbe fölszállott fény királya!

Menny felé vágyódni késztet minden,
Mert itt lenn állandó semmi sincsen.
Int sir gyászhalma
S a halál hatalma.*

Menny felé nézz Ádám bús árvája,
Halhatlan lelkednek a hazája,
Jézus megy előtted,
Oh kövesd hát Őtet.*

Menny felé tekints, föld bús árvája,
Kész üdvösségednek koronája;
Kész helyed az égben,
Járj az Úr kedvében.*

9.

Jézusnak zengnek ma az égiek,
Ki mennyegek várába siet;
Zengjetek neki ti is, jó hívek!
Kiket a pokol torkából kivett.

Leszálltak mennyből a szent angyalok,
Álmélkodnak a hű apostolok,
Kikkel negyven nap itt társalkodott
S kiknek sok üdvös oktatást adott.

Megszabadítván a nemzeteket,
Leszedte róluk a bilincseket;
Most nagy dicsőség veszi őt körül,
Mennyei Atyja jobbjára felül.

Ádáz dühében újra felriad
Lelkünk ellene, a pokoli had;
De ingyen dühöng, nicsen ereje,
Össze van zúzva minden fegyvere.

Jézus! ki mennyben foglalsz már helyet,
Kit imád áldva dél, nyugat s kelet:
Hagyd itt szivedet, oh maradj velünk,
Védj, ha a sátán támad ellenünk.

Rajtad esengve függ tekintetünk,
Kiknek jaj között foly még életünk,
Oh, adj szárnyakat szerelmes Hívünk,
Hadd repülhessen utánnad szivünk!

Oltalmazz minket, édes Jézusunk!
Az egek felé légy kalauzunk;
Ha malasztoddal te leszesz velünk,
Meg nem vívhat a bün s pokol velünk.

Imádjuk s áldjuk az örök Atyát,
S ki mennybe fölment, egy szent magzatát,
Imádjuk s áldjuk a Szentlelket is,
Ki malasztjával mennybe fölsegít!

10.

Dall.: „Az éjszaka immár eltelt“ stb. szerint.

Jézust, ki az égbe megy fel, magasztaljuk dicsénekkel:
Itt hagyja Ő már e földet, e siralomteljes völgyet.

Nézik a bús tanítványok, hogy mesterök mennybe szállott
De egy angyal ajkát nyitja, szivöket megbátorítja.

Betetőzve nagy munkája, széttörve a sátán járma;
Keserveink már elmultak, rabbá tette rabságunkat.

Fölmegy lelkünk boldogsága, fölmegy a szép menyország-
Ott fen helyet készít nekünk, ő lesz a menedékünk. [ba

Fölmegy, mint szent hitünk vallja, hogy fénytrónját
[elfoglalja,
O kegyes mennybe szálló lesz ott értünk közbenjáró.

A limbusi szentek serge fölfelé száll, vele zengve;
Az Atyának karja tárva, egyszülöttét ekép várja.

Mi is, hívek! hát szivünkkel vele mennybe röpüljünk fel,
Vessük meg itt, mi mulandó, nyitva már az arany ajtó.

Jézus! ki ma mennybe mégy fel, eljösz egykor dicsőséggel
Minket is, a hova mentél, fogadjon be a mennyszentély.

11.

Dal. „Üdvözlégy édes Jézusunk" stb. szerint.

Jézus világ üdvössége, szivünk örömédessége;
Megváltott föld teremtője, tiszta lelkek szeretője.

Végtelen nagy kegyességed, lehozott az égből téged
Hogy halálod legyen éltünk: keresztfán meghalt értünk.

Bevetted a pokol várát, feltörted hős! annak zárát;
Megváltóban, a kik hittek, magaddal az égbe vitted.

Isteni nagy erőd szárnyán, az egekbe visszaszállván
Atyád jobbján ülsz te mostan, csillagtrónon a magasban,

Mutasd hozzánk nagy irgalmad, kiket a sok bünök nyomnak;
Mutasd felénk arczod fényét, üzd el a bűn sötét éjét.

Légy vezérünk, légy istápunk a könyek közt vidámságunk
S ha meghalunk boldog végünk, mennyben örök üdvösségünk.

Nagy dicsőség az Atyának, s mennybe szálló sz. Fiának
Szentlélekkel a háromnak, háromságban egy Valónak!

12.

Lelkünk édes boldogsága,
Szent reményünk szép zöld ága,
A siréj szép napja,
Mennyekbe szállott ma, Alle, alleluja!

Örülnek az égi lelkek
S a limbusból kikelt szentek!

Mi is hát vigadjunk,
Örömre fakadjunk, Alle, alleluja!

Tizenegy hív tanítványa
Esengve néz fel utána;
Mi is föltekintsünk,
Ott fenn van szent kincsünk, Alle, alleluja!

Föllebegett dicsőséggel,
Ön isteni erejével,
Felült ott trónjára,
Az Atya jobbjára, Alle, alleluja!

Ő, ki fölment az egekre,
Eljő egykor itéletre,
Mondja a két angyal,
Vigasztaló ajkkal, Alle, alleluja!

Mennybe lakjék minden lélek,
Onnan jő el a Szentlélek,
A földet megvessük,
S az eget keressük, Alle, alleluja!

Mennybe fölment hű testvérünk!
Hozzád emelt szivvel kérünk:
Légy a mi vezérünk,
Mig hozzád felérünk, Alle, alleluja!

A te buzgó nagy kegyelmed,
Adjon nekünk segedelmet,
Hogy mennybe mehessünk,
Ott veled lehessünk, Alle, alleluja!

13.

Dall. „Felvitetett magas mennyországba“ stb. szerint

Csodálkoznak az égi szellemek,
Midőn Jézus ma az egekbe megy;
Bevégzé már a nagy vértusát,
Elfoglalja mennyben fénytrónusát.

Szenvedését a hol kezdette meg,
Az olajfák hegyéről mennybe megy;
Verőfényes felhő veszi körül,
Tanítványi sirnak s a menny örül.

Ki az, ki mint sas, az égbe siet!
Kérdezgetik egymást az égiek;
Édonból jő, véres a köntöse:
Ő az ég s föld ura, örököse.

Bűnösökért, ki a keresztre ment,
Az száll fel ma s új életet teremt;
Dicsőülten látják ma az egek,
Az emberi testet s természetet.

Nyissátok fel az örök kapukat,
Hintsétek meg virággal az utat;
Jő a bűnös világ áldozata:
Szól trónjáról a mennyei Atya.

Mennybe szálló szerelmes Jézusunk,
Mig itt élünk, te légy kalauzunk,
Véghetetlen érdemiddel segits
Az egekbe feljutni minket is!

Add Jézus, hogy áldhassuk az Atyát,
Vele Téged, egyszűlött Magzatát
S veletek a kegyes Vigasztalót,
Háromban az egy szent örök Valót!

14.

Fölsiet Megváltónk az egek egébe,
Ragyogóbb, mint a nap, magasztos felsége;
Angyali seregek jőnek le elébe,
Ébreszszen örömre e látvány szépsége.

Fölmegy, hogy odafenn trónját elfoglalja,
Hogy ott, mint nagy Istent, az ég s föld uralja;
Az Ő szent keresztje biztosíték arra,
Hogy minket is fölvisz az égbe irgalma.

Az eget a földdel, ki ma fölcserélte,
Jézusnak szenvedés volt itt egész élte;
Bűneinknek súlyát az Atya rámérte,
Most fénykoronát nyer embersége érte.

Fölmegy hónába a vértanúk királya,
Dicsfénynyé változik tövis koronája;
Boldog, a ki az Ő keresztutját járja
S a bűnbánat előtt szivét el nem zárja.

Oh Jézus! ki minket pokoltól megmentél,
Ki nagy dicsőséggel ma az égbe mentél:
Ha te malasztot adsz, lelkünk bűntől nem fél,
S egykor lakhelyünk lesz a mennyei szentély!

16.

Oh szentek szép fénye, bűnösök reménye,
Feltámadt Jézusom!
Békesség fejdelme, lelkünk segedelme,
Dicsőült Jézusom!
Ki itt köztünk éltél, hova vissza tértél:
Segíts föl az égbe,
Az ég örömébe mennybe szállt Jézusom!

Mulandó itt minden, tiszta öröm nincsen,
Feltámadt Jézusom!
Nincs öröm bú nélkül, rózsa tövis nélkül,
Dicsőült Jézusom!
Bajtársunkká lettél, te is itt szenvedtél.
Harminczhárom évig,
Nem érted el végit, mennybe szállt Jézusom!

Halál meggyőzője, lelkem megmentője,
Feltámadt Jézusom!
Neked út és élet, legyen nagy dicséret,
Dicsőült Jézusom!

Boldogok, kik futják szent törvényid utját,
Nézz le a szép égből,
Irgalmad székéből, mennybe szállt Jézusom!

Fölnézek utánad, mint a tanítványok,
Föltámadt Jézusom!
Légy ezerszer áldott, mennybe szállt zarándok,
Dicsőült Jézusom!
Ha egykor az óra, üt majd indulóra:
Készíts helyet nekem
Ott fenn a szép égben, mennybe szállt Jézusom!

Véren váltott néped érdemmel tetézted,
Feltámadt Jézusom!
Engem is tetézz el érdemid kincsével,
Dicsőült Jézusom!
Ha majd eljösz egykor, a végitéletkor,
Segíts fel az égbe,
Az ég örömébe, mennybe szállt Jézusom!

Pünkösdi énekek.

1.

Kezdetre.

Nyiljatok meg fényes egek, jőjj el Vigasztaló!
Szivünk s lelkünk vár tégedet, szent és Örökvaló!
A szép arany bimbó nyilik, a pünkösdi rózsa virít,
Jőjj Szentlélek, kalauzunk: teneked áldozunk.

Angyali énekre.

Szent örömtől repes szivünk, zengve vig glóriát;
Oh Szentlélek, édes hívünk! gyámold a föld fiát.
A te égi sugallatod oszlassa el a bánatot,
Dicsőség, üdv s hála neked, oh örök Szeretet!

Szent leczkére.

Az égből mézharmat csepeg, mennyei üdvigéd;
Hálás szivet nyújt ma neked, ki szereti hitét.
Élők földén mi kik lakunk, szavaidra im hallgatunk,
Oh rendüljön meg kebelünk Igédre Istenünk!

Hiszekegyre.

Ragyog hitünk, miként a nap, a Szentlélek lejött;
A bálványok leomlanak tekintete előtt.
Védd, Szentlélek! híveidet! tartsd megköztünk a sz. hitet
Oh napfényünk, oh életünk! adj malasztot nekünk.

Felajánlásra.

Oh Szentlélek! templomaid a hívők áldanak;
Fogadd, a mit áldozva itt, ájtattal nyújtanak.
Gyámoltalan árvák vagyunk, kenyér s az, mit adhatunk,
De szent testté lesz e kenyér, mely mindennel felér.

Áldozatul szivünk fogadd, kegyelem Istene!
Nyisd meg a kegyforrásokat áldások Istene!
Ömlesz ránk fénysugáridat, hogy láthasson a lelki vak
Gyújtsd meg a hit szövétnekét: a világ oly sötét.

Szent-szent-szentre.

Szent, zengik a kerubimok, szent ki mennyből lejött
Szent, zengik a szerafimok; zengjük mi is velök.
Szent a szentség szent Istene, ki Szentlelkét küldötte le,
Hogy a földet menynyé tegye malasztos szent kegye.

2.

A mise kezdetére.

Nagy az Ur Isten, nagy az ő jósága;
Mert ma szent lelke híveire szálla.
Zengjen hát minden lélek a malaszt kútfejének:
Im egybegyűlve itten áldunk, Szentlélek Isten!

Angyali énekre.

Keresztség által a te szent kegyelmed,
Az üdvözítő társaságba felvett.
Oh ezért hála néked, dicsőség és dicséret;
Szentegyházad keblében tarts meg, Szentlélek Isten!

Hiszekegyre.

Az üdvözitő hitnek szent világa
Magas kegyelmed legfőbb adománya.
Adj erőt és hitünkért áldozunk életet s vért;
Malasztod lelkesítsen minket, Szentlélek Isten!

Fölajánlásra.

Megszenteléd ma, kik a szent keresztnek
Megváltónk által követői lettek:
Im a mit felajánljunk, Ő legyen adományunk,
A bor s kenyér színében, neked, Szentlélek Isten!

Feláldozzuk még egész életünket,
Hogy minden ügyben vezérelj bennünket,
Ha velünk van kegyelmed, szivünk ugy nem retteghet
Minden szükségeinkben segíts, Szentlélek Isten.

Első csenditésre.

Zengjen szavunkban, zengjen sziveinkben,
Szent, örökké szent, szent a nagy Uristen!
A világ alkotója, az ember Megváltója!
Imádva zengjen minden: szent a Szentlélek Isten!

3.

Dal. „Örülj, örvendezz szent Szűz" stb. szerint.

Ma jött el a Szentlélek, örvendjetek, hívek!
Neki minden jó lélek nyújtson buzgó szivet.

Tüzes nyelvek képében szállott a földre le;
A hivőknek lelkében beszállt a menny vele.

Malasztja, mint a tenger, özönlék szerteszét;
Elönté a porember szivét, lelkét s eszét.

Isten hatalmas jobbja, tündöklő égi láng!
Mint az apostolokra, oh, szállj le, szállj miránk.

Teremtse át a földet áldásos keneted;
Ajándékid ránk öntsed, mennyei szeretet!

Te légy a mi istápunk, veszélyben gyámolónk;
Ha bűbánatot látunk, Te légy vigasztalónk.

Öntsön gazdag kegyelmed, lángbuzgalmat belénk,
Hogy égi fényed mellett, kövessük az erényt.

Jöjj el Szentlélek Isten, ragyogó fénygalamb!
Malasztod megsegítsen, mig itt élünk itt alant.

4. *Kapossy É. T.*

Áldja a Szentlelket minden buzgó lélek,
Aki az Atyával s Fiúval egy lélek,
Kit mennyben az angyal seregek dicsérnek,
Kiben itt e földön élnek minden lények.

Háláját iránta, mindenki lerója,
A próféták által egykoron ő szóla,
Az apostoloknak ő volt oktatója,
Ő lelki öröm s kegyelem adója.

A Szentlélek legyen szivünk egy reménye,
Ő a szűzi lelkek égi vőlegénye,
A szellemi vakok világító fénye,
Csupa szeretetből áll isteni lénye.

A Szentlelket minden buzgó sziv kegyelje,
Ő az örök Atya s Fiúnak szerelme,
Akit meg nem foghat semmi földi elme,
Kinek a bűnösből szentet tesz kegyelme.

Egyesüljünk vele tiszta szeretetben,
Ő, ki a vizeken lebegett kezdetben,
Most ahol az Atya s Fiú vannak ketten:
Ő is ottan trónol, a tiszta szivekben.

A Szentlélek Istent minden lény imádja,
Ő az elesettek segítő istápja,
Ő a bűntől sötét világ fényvilága,
Általa juthatunk a szép mennyországba!

5. *Kapossy É. T.*

Jézus, lelkünk mindene Atyjához már felmene,
Elküldé a fénykirályt, kit a hívő nyáj kivánt.
*Jőjj el már, szivem vár, oh Szentlélek Isten!

Piros pünkösd ünnepe, egy új világ kezdete;
Az egyház ma született, kezdjünk hát új életet.*

A megváltó vérkereszt, uj ágakat hajt, ereszt;
Zöld galyai befedik a föld minden nemzetit.
*Jőjj el már, szivem vár, oh Szentlélek Isten!

Kezd épülni keleten a világegyetem;
Épül Isten városa, gyül mindünnen lakosa.*

Krisztus kertje már virul, nyelv nem szólhat bájiról
Liljom bimbók festenek, mártir rózsák feslenek.*

Jőjj égi tüz, szeretet: gyújtsd lángra a sziveket;
Epedve várt a világ, te légy benn a napvilág.*

Jőjj hadd legyen egy akol, hadd remegjen a pokol,
Bűnösök gyászt öltsenek, hitetlenek térjenek.

6.

Jőjj el Szentlélek Isten!
Ereszd reánk teljesen
Mennyből fényességedet.
*Jőjj el, jőjj el, jőjj el, jőjj el,
Jőjj el Szentlélek Isten!

Jőj- el árvák gyámola!
Jőjj el szivünk orvosa!
Oszd ki égi kincsedet.*

Oh kegyes vigasztalónk!
Testi, lelki táplálónk!
Érezzük bőségedet.*

Oh dicső nap! híveid
Szive minden részeit,
Világosítsd, légy velünk.*

Engedd hív szolgáidnak,
Kik csak téged óhajtanak,
Hétszeres kegyelmedet.*

Add jótétünk érdemét,
Boldogítsd éltünk végét,
Add az örök életet.*

7.

Dal. „Az éjszaka immár eltelt“ stb. szerint.

Szép pünkösdnek ékessége, tiszta lelkek édessége,
Oh Szentlélek igaz Isten, leborúlva áldunk itten.

Szent malasztod ma ránk fuval, ki az Atyát a Fiuval
Összefüzöd szeretettel: füzz hozzád szent kegyelmeddel.

Nyitva immár szivünk zára, ajtaja is ki van tárva;
Siralomvölgy napvilága: szállj be lelkünk hajlékába.

Szűz szeretet égi lángja! kebelünket gyullazd lángra,
Hogy csak bened vigadozzunk, szerelmedtől lángadozunk

Facsarj könyet kőszivünkből, ments meg minket min-
[den bűntől,
Oh könyörülj, kérünk rajtunk, buzgó szivvel felsóhajtunk.

Jőjj el hozzánk mennyből szállt Láng! hozz malasztot,
[hozz áldást ránk
Öntsd belénk a malaszt fényét, mutasd meg a hit
[ösvényét.

Szállj le mennyből e gyász földre, könyeinket töröld le,
Muljék el a sziv vaksága, te légy lelkünk napvilága.

Végre kérünk, légy vezérünk, mig e bűnös földön élünk,
Légy örömünk, boldogságunk, ragyogó szép napvilágunk.

8.

Kovács M. I. k. 238. l.

Oh pünkösdnek ékes napja!
Te vagy hitünknek alapja;
Mert a lelkek kegyes Atyja
Magát ma mutatja.

Azt igérte szent Mesterünk,
Hogy más vigasztalót nyerünk,
Itt az édes vigasztaló
Es vele minden jó.

Hallatnak a zugó szelek,
Szállanak a tüzes nyelvek
Megállanak a híveken,
Az árva fejeken.

Tüz támadván a sziveken,
Szólanak minden nyelveken,
Bölcset s tudóst fölül mulnak,
Noha nem tanulnak.

Szentlélekbe ki kóstola,
Nem kell annak más oskola,
Ha bele száll a Szentlélek:
Bölcs a gyarló lélek.

Halászok és oktalanok,
Üresek és tudatlanok,
Már a bölcsek oktatói,
Világ hódítói.

Zengnek a Krisztus fiai,
Mint a méheknek rajai,
Rejtekeikből kijönnek,
S uj nyelven köszönnek.

E szép fénynél, mely ma derült,
Hirdetik azt, ki megfeszült,
Készek azért vért öntözni,
Keresztre költözni.

Gátot nem vet az üldözés,
Mert a ma gyújtott szivérzés,
Nem fér meg a szük keblekben,
Lobog a nyelvekben.

Oh te kegyes Vigasztaló,
Munkában is nyugasztaló!
Mutasd nekünk is kedvedet,
Áraszd kegyelmedet.

9.

Veni superne Spiritus.

Dall. „Mária szüz anyám kérlek“ stb. szerint.

Oh jőjj el, Szentlélek! kérünk, jőjj el,
A megváltott világ vár örömmel;
Megtisztítá Krisztus vérharmatja,
Malasztodat immár fogadhatja.

Oh Atya küldöttje, lelkünk élte!
Oh Fiunak drága megigértje!
Véren vett fiait a keresztnek,
Kegyelmed árjában, jer, füreszd meg.

Felszállt mennybe Jézus, hű Vezérünk!
Nagy árvaságunkat szánd meg, kérünk,
A reményvesztettnek légy reménye,
A szomorú szivnek verőfénye.

Krisztus követőit, jer, tanítsad,
Igaz tanár te vagy, magad itt csak,
Mennyei fényedet öntsd lelkökbe,
Jézus szent igéit vésd szivökbe.

Az igazság napja még eddiglen
Csak a zsidó népnek fénylett itt lenn;
Jőjj, hadd lássa fényét már minden nép,
Világíts meg minden szivet, elmét.

Jőjj el, oh Szentlélek! szent fényeddel,
Lelkünk sötétségét, kérünk, vedd el,
Krisztus parancsait ird szivünkbe,
Mennybe csak általad mehetünk be.

Dicséret dicsőség az Atyának,
És egekbe szállott szent Fiának,
Kettőt összekötő Szentléleknek,
A három személyben a szent Egynek!

10.

Veni Creator Spiritus.

(Hymnusz vecsernyére.)

Dall. „Az éjszaka immár eltelt“ stb. szerint

Teremtő Lélek! szállj mi ránk,
Világosíts meg égi láng!
Ki alkotád a sziveket,
Öntsd ezekbe kegyelmedet.

Kit Isten, mint Vigasztalót
Ajándékul nekünk adott,
Te élő kútfő, szeretet,
Te tűz vagy s lelki szent kenet.

Te hét ajándék Istene,
Az Ur hatalmas jobb keze,
Te, kit megigért az Atya,
Lelkünk malasztos szózata.

Gyúlaszd fel az érzéseket,
Szivünkbe önts szeretetet,
Testünk erőtlenségeit,
Védjék magas kegyelmeid.

Kisértetekben el ne hagyj,
Békességet szivünkbe adj,
Utainkban légy hű vezér,
Ne érje népedet veszély.

Add ismerhessük az Atyát,
És egyszülötte szent Fiát,
S téged, ki tőlök származtál,
Ég és föld áldjon, mig csak áll.

Legyen dicsőség oh Atyánk,
Neked s kitől megváltatánk.
Fiadnak s a Vigasztalót,
Adjuk, mint véled egy Valót.

11.

Dall. „Mondj naponként és óránként“ stb. szerint.

Mit jelent az égi szózat? ez a mennyei szellő,
Im tüzes nyelv szine alatt a nagy Istenség lejő.
Leszáll az apostolokra, fölgyulasztja szivöket,
Fegyvert ad az uj harczokra, erősíti hitöket.

Nagy félelembe merűlve, ki-ki otthon rejtezik,
De Szentlélekkel betelve Jézust nyilván hirdetik.
Mint kegyes üdvözítőnket az élő Isten fiát,
Mint keresztre feszítettet és dicsőn feltámadtat.

Szólnak idegen nyelveken, kik tudatlanok voltak,
Okoskodnak szent könyvekben, melyeket nem tanultak,
Jézus neve hatalmával sok csodákat mívelnek,
Vész a gonosz vakságával s a lelkek felderülnek.

Oh vigasztaló Szentlélek! add nekem malasztodat
Gyújtsd szivem, hogy szeresselek, távoztasd vakságomat
Adj Istenem bölcseséget és a jóra nyilt elmét,
Adj erőt, istenességet, tudományt, Urfélelmét.

Gerjeszsz bennem szent buzgalmat, a jóságban erősíts,
Enyhítsd Uram bajaimat, kisértetekben segits.
A hit, remény és szeretet, bennem nevekedjenek,
Nem szó, hanem cselekedet által hű szolgád legyek.

12.

Kaposy É. T.

Oh teremtő Lélek jőjj el,
Töltsd meg keblünk vig örömmel,
Buzgón hí a kegyelet,
Végy lelkünkben lakhelyet.
*Test s világ küzd ellenünk,
Oh Szentlélek légy velünk!

Fékezd meg érzékeinket,
Szent malasztod bőven hintsed,

Hogy mint Jézus bajnoki
Állhassunk a síkra ki.
*Test s világ küzd ellenünk,
Oh Szentlélek légy velünk!

Sugalmaddal ints a jóra,
Hogy hajoljunk a szép szóra,
Zörgess késön és korán
Szivünk bezárt ajtaján.*

Szárnyaiddal, kérünk födj be
Liljomfehér szép köntösbe,
Öltöztesd fel a bűnöst,
S bő könyárba megfürözd.*

Oszlassa el égi fényed
Lelkünkben a sötét éjet,
Oda szálljon sugarad,
Hol gyarló az akarat.*

Malaszttal töltsd meg sziniglen
Szivünket, mig élünk itt legyen,
Legyen keblünk templomod,
Lelkünk kedves otthonod.*

Mint lángoszlop, fényes felhő,
Vezess miglen végünk eljő,
Légy pünkösdi örömünk,
S mennyben édes gyönyörünk.*

13.

Dall. „Édes Jézus én szerelmem“ stb. szerint.

Oh Szentlélek, nagy Ur Isten!
Leborulva kér e nép,
Szent kegyelmed lelkesitsen,
Tekintsd Jézus érdemét.
*Vigasztaló jőjj el már
Szivünk s lelkünk készen vár.

Értelmünkben gyújts világot,
Oh bölcsesség Istene!

Oszlasd el a nagy vakságot,
Melynek elföd éjjele.
*Vigasztaló jőjj el már
Szivünk s lelkünk készen vár.

Ha felettünk tornyosulnak
A villámos fellegek:
Emeljed fel védő ujjad
S megszünik a förgeteg.*

A hívő nép, égi fenség!
Kulcsolt kézzel néz feled;
Üzd messze a hitetlenség
Lélekölő zord telét.*

Derítsd reánk, oh Szentlélek!
A kegyelem tavaszát;
Lássák, a kik neked élnek,
Egykor a szép mennyhazát.

14.

Dal. „Ah, hol vagy magyarok" stb. szerint.

Beváltá szent szavát az örök Igazság,
Szentlelkét leküldé az égi magasság.

Tüzes nyelv alakban jöve az Ur lelke,
Krisztusnak kis nyáját szent imában lelte.

Kiönté reájok kétszeres kegyelmét,
Mennyei fényt láttak a sötét vak elmék.

Ott volt a szent Szűz is a tanítványokkal,
Midőn betellett a ház fénysugarakkal.

Szét ömlött a szent hit mennyei világa
Pogányok tértek be Krisztusnak ablakába.

A bűnös szentté lőn, halászból apostol,
Mint hősök nem féltek, a hóhérpallóstól.

A szónak hatalma kezökben a fegyver,
Melylyel egy világot e kisded nyáj megver.

Jézus nagy nevével a földet betöltik,
Keresve az eget, megvetik a földit.

Oh Szentlélek Isten! kik ma hozzád jöttünk,
Az élet szentségét terjeszszed közöttünk.

Rebegjünk ma hálát az Atya s Fiúnak,
Szentlélek Istennel háromban egy Urnak!

15.

Dal. „Dicsérjétek, tiszteljétek" stb. szerint.

Jöjj el keblem hajlékába, bölcseség Lelke!
Légy életem napvilága, értelem Lelke!
Melegítsd föl, égi Láng! szivemet a jó iránt,
Hogy mig élek, neked éljek, áldott Szentlélek!

Öntsd belém a bűn félelmét, félelem Lelke!
Szivemet a rossz ellen védd, erősség Lelke!
A tőled nyert kegyelem legyen az én fegyverem,
Hogy mig élek, neked éljek, áldott Szentlélek!

Te légy szivem kivánsága, tisztaság Lelke!
Életem egy vidámsága, örömnek Lelke!
Szűzek égi jegyese: légy lelkemnek kegyese,
Hogy mig élek, neked éljek, áldott Szentlélek!

Szánj meg engem, bűnös szolgát, alázat Lelke!
Ne nézd éltem undok voltát, irgalom Lelke!
Életemnek alkonyán légy üdvöm, légy koronám,
Hogy majd véled mennyben éljek, áldott Szentlélek!

16.

Kapossy É. T.

Üdvözlégy pünkösdi királyunk!
Áldott légy kegyelmi kincstárunk!
Jöjj szeretet Istene, kebelünkbe szállj bele,
Szentlélek, Szentlélek!

Üdvözlégy Atya s Fiú fénye!
Áldott légy szűzek vőlegénye!

Jőjj szendeség Istene, kebelünkbe szállj bele,
Szentlélek, Szentlélek!

Üdvözlégy a Három Egyikje!
Áldott légy Mária meghittje!
Jőjj oh csodák Istene, kebelünkbe szállj bele,
Szentlélek, Szentlélek!

Üdvözlégy siralomvölgy fénye!
Aldott légy halandók reménye!
Jővel légy itt örömünk, s ott fenn mennyben gyönyörünk,
Szentlélek, Szentlélek!

17.

Oh Szentlélek Isten jőjj el,
Töltsd meg szivünk vig örömmel.
Önts ránk égi kincseket,

Leborúlva s kérve kérünk:
Légy istápunk, légy vezérünk
Jőjj el örök szeretet!

A bűn rabját szabadítsd meg,
A mi undok, azt tisztítsd meg
Oh tisztaság Istene!

Oh Szentlélek! napunk fénye,
Bűnösöknek egy reménye:
Légy a gyöngék ereje.

Öntsön belénk szent kegyelmed
Bűntől való nagy félelmet,
Szentség Ura s Istene!

Lakjék bennünk a bűnbánat,
Melyet követ bűnbocsánat,
Légy könyeink kútfeje.

Szeretetnek drága lelke!
A Megváltó azt kinyerte,
Hogy hozzánk e földre szállj.

Szállj be hozzánk, édes vendég!
Bajainkban te légy mentség,
Kérünk porba esve itt.

Oh te kegyes, áldott lélek!
Tiszta öröm lakni veled
S élvezni bő kegyeid.

A bűnösztönt tőlünk vedd el,
Szivünk égesd ki tüzeddel,
Kegyeidbe részesíts!

Légy e földön napunk fénye,
Életünknek egy reménye,
S egykor mennybe fölsegíts.

18.

Dal. „Názáreti szent királyunk" stb. szerint.

A pünkösdnek ékes napja, nagy örömnek lőn alapja,
A vigasz szent Istene az égből ma jöve le.

Jőjj el hozzánk oh Szentlélek! jámbor lelkek esdve kérnek
Teremts belénk uj szivet, hozzád leszünk igy hívek.

Ragyogj reánk oh Szentlélek! te vagy a napfény s az élet,
Jőjj el világ öröme! légy életünk fényköre.

Ékesíts fel kegyelmeddel, Krisztus nyáját üdítsed fel,
Gyógyítsd lelkünk sebeit, miglen élünk nyögve itt.

A kesergőt vidámitsd föl, a kőszivet oh buzdítsd fel,
Égből leszállt szeretet! gyújtsd lángra a kebleket.

Indítsd jóra oh Szentlélek! azokat, kik bűnben élnek
S kegyelmedben megfürözd, ki hozzád tér a bűnöst.

Mig szenvedve élünk itten, tarts meg a szent igaz hitben,
Vigasztaló Istenünk, élve, halva légy velünk.

19.

A pünkösdnek jeles napján, Szentlélek Isten küldeték,
Erősíteni szivöket az apostoloknak.

Melyet Krisztus igért vala, akkor a tanítványoknak,
Mennyországba mikor méne, mindenek láttára.

Tüzes nyelveknek szólása, ugy mint szeleknek zugása
Leszálla az ő fejökre nagy hirtelenséggel.

Megtelvén a Szentlélekkel kezdének szólni nyelvekkel,
Mint ő nekik a Szentlélek, ád vala szólani.

Örüljünk azért ő neki, mondván édes énekeket,
Felmagasztalván szent nevét örökön örökké.

Szentháromság vasárnapjára.

1.

Mise kezdetre.

Dall.: „Minden alkotmányok" stb. szerint

Oltárzsámolyodra, leomlom, szent Isten!
Méltass áldásodra, mig imádlak itten.
Hódolok titkodnak, bár meg nem foghatlak,
Szentháromság egy Urunk! trónod elé borulunk.

Oszthatlan Háromság! áldás, hála neked;
Nagy titkodnak voltát ismerje meg néped.
Áldjon angyal s ember, a száraz föld s tenger,
Szentháromság egy Urunk! trónod elé borulunk.

Dicsőségre.

Dicsőség tenéked, Háromságban egy Felség!
Fényözön trónszéked, lényed csupa szentség,
Boldog, ki téged vall, neked él, neked hal,
Szentháromság egy Urunk! trónod elé borulunk.

Hiszekegyre.

Hiszszük, hogy titok van Lényedben, Háromság!
Hogy e nagy titokban Három egy azonság.
Tarts e hitben, kérünk, mig hozzád nem érünk.
Szentháromság egy Urunk! trónod elé borulunk.

Felajánlásra.

Háromságban egység, Egységben háromság,
Boldogítsd Kegyesség! árváidnak sorsát.
Gazdagságod kincsét ugy is már ránk hintéd,
Szentháromság egy Urunk! trónod elé borulunk,

Atya! semmiségből életre te keltél;
A bűn tengeréből Fiu! te kimentél.
Szentlélek malaszttal égig felmagasztal,
Szentháromság egy Urunk! trónod elé borulunk.

Szentre.

Szent, szent, félve zengi az egész mennyország,
Kit meg nem fog senki: szent a Szentháromság.
Áldunk angyaliddal, kit imádó hit vall,
Szentháromság egy Urunk! trónod elé borulunk.

Urmutatás után.

Ur Isten! ki néped mannával tápláltad,
Esdve kérünk téged, hogy az égből szálltat
Imádjuk örökké s meg se bántsuk többé,
Szentháromság egy Urunk! trónod elé borulunk.

Áldozásra.

Te, ki megteremtél s ki váltságunk lettél,
Aki megszenteltél s kegyeidbe vettél:
Lelkünk boldogsága! szállj szivünk házába,
Szentháromság egy Urunk! trónod elé borulunk.

Atya Isten áldj meg, Szentlélek szentelj meg,
Fiu Isten szánj meg, önts ránk bő kegyelmet.
Táplálj szent testeddel, vidámíts véreddel,
Szentháromság egy Urunk! trónod elé borulunk.

2.

Kovács M. I. K. 157. l.

Oh megfoghatatlan Isteni valóság!
Eloszolhatatlan dicső Szentháromság!

Gazdag Isten, ki vagy, háromban csak egy vagy.
*Oh te boldog Szentháromság, megfoghatatlan méltóság.

Hódolok titkodnak, bár meg nem foghatom;
Bár egyben hármadnak titkát nem láthatom
Életem fogytáig vallak utóljáig.*

Örvendek Istenem! hogy meg nem foghatlak,
Mert gazdag mindenem lész, ha majd birhatlak,
Ha mérhetetlen vagy, igy jutalmam lesz nagy.*

Neked hát áldozom gyarló életemet;
Áldozatul hozom testemet s lelkemet,
Mig bennem lesz lélek, neked mozgok s élek.*

Oh csodák forrása, dicső Szentháromság!
Áldások áldása, egyetlen boldogság!
Ne hagyd hív népedet, vérörökségedet.*

Oh örök fényesség! szánd éjünk árnyait;
Oszlasd el, oh mélység! életünk jajjait.
Amit adtál hinni, add mennyben szemlélni.*

3.

„Egek ékessége“ stb. szerint.

Oh megfoghatatlan! oh elfogyhatatlan!
Nagyhatalmu felség! fő valóság!
Oh örök igazság! véghetetlen jóság,
Hitünknek mély titka, Szentháromság!
Egy természetben, három személyben,
Atya, Fiu Isten és Szentlélek;
Kiben él és mozog minden lélek.

Atya hatalmával, isteni szavával,
Semmiből alkotta e világot;
Fiú keresztjével, drága szent vérével,
Nekünk megnyitotta mennyországot.
Hogy szentül éljünk, gonosztól féljünk,
Támogat Szentlélek kegyelmével,
Vigasztal, bátorít szerelmével.

Föld, tenger és egek, angyali seregek,
Mindenütt hirdetik dicsőséged,
Világ mély rendében, viznek egy cseppjében,
Egyaránt tündöklik nagy Felséged.
Hozzánk kegyes vagy, szereteted nagy,
Adj erőt, hogy viszont szerethessünk,
Minden lépésünkben dicsérhessünk.

4.

Dal. „Üdvözlégy édes Jézusunk" stb.. szerint.

Szentháromság magas felség!
Aldva imád a mindenség;
Megfoghatlan hármas egység,
Háromságban egy kegyesség.

Minden nagyság hozzád képest,
Kis parány a naphoz képest:
Nincs kivüled hatalmasság,
Nincs méltósság, nincs magasság.

Te vagy lelkünk teremtője,
Megváltója, szentelője,
Az egységben hármat áldunk,
Háromságban egyet áldunk.

Legjobbaknak vagy legjobbja,
Mély titkoknak legnagyobbja,
Lényed csak egy valóságban:
Benned mégis háromság van.

Lényed titka el van rejtve
Szemvakító fénytengerbe;
Nincs s nem is lesz földi elme,
Mely lényedet felölelje.

Oh örök fény, örök jóság,
Ki magad vagy a boldogság!
Légy istápunk, fényvilágunk,
Égen s földön boldogságunk.

Áldás, hála és dicséret,
Háromságban egy fő lénynek;
Atya, Fiú és Szentlélek,
Téged áldjon minden lélek!

5. *Bozóki 202. l.*

Megoszolhatatlan teljes Szentháromság!
Háromságban egy lény, ugyanazon jóság!
A kinek udvarol a magas mennyország,
Imádd te is őtet, földi alacsonyság!

Mind a három személy örök s teremtetlen,
Egyforma hatalmu nagy és véghetetlen,
Nincsen bennök semmi a mi tökéletlen,
Hiszszük e nagy titkot, noha érthetetlen.

Atyának, Fiúnak és a Szentléleknek,
Egy a valósága háromban az Egynek,
Mind a három Ura a földnek s egeknek,
Forrása a létnek s örök szeretetnek.

Az Atya elküldé szent Fiát a földre,
S szűz méhben emberi természetet ölte,
A Szentlélek tüzláng alakjában jött le;
Áldás és imádás nekik mindörökre!

Az Atya Ur Isten semmiből teremtett,
A Fiú Ur Isten pokoltól megmentett,
Szentlélek Ur Isten által leszünk szentek,
Ne hagyj el bennünket oh Legjobb, Legszentebb

Leborulva áldjuk a Szentháromságot,
A három személyben az egy Valóságot,
Otet magasztalják a szellem világok,
Ő adjon nekünk is örök boldogságot.

6.

D.: „Szentháromságnak az én életemet" stb. szerint.

Borulunk lábaidhoz oh titkos valóság!
Esünk lábaidhoz oh végetlen jóság;

Nevedet dicsérni és malasztot kérni.
*Áldassál Szentháromság egy örökkévalóság.

Kimerítetted már gazdag kincstáradat,
Zengi minden oltár kegyes irgalmadat.
A mid van öröktől, közlöd mindenestől.*

Szent kezed teremtett Atyánk! a semmiből,
Fiad vére mentett a vétek szennyétől,
Lelked is leszállott, sziveinkhez állott.*

Még sem szünsz örök fény ragyogni földünkön.
Nappal, éjjel itt vagy méltatlan fejünkön,
Fiad az oltáron, lelked a vérváron.

Köszönjük Istenünk kegyes jóvoltodat,
Hogy adod ismernünk fölséges titkodat,
Hitünk ékessége, szivünk reménysége.*

Neked jó illatúl mutatjuk szivünket,
Adjuk áldozatul szivünket s lelkünket,
Vedd, ha teremtetted s magadnak mentetted.*

Tarts e szent hitünkben, mig hozzád nem érünk
Minden kétségünkben tanácsot adj, kérünk,
Mig leszünk ne hagyj el, ha mulunk fogadj el.*

7.

Dall. „Üdvözlégy Krisztusnak" stb. szerint.

Kegyelemnek lelke könyörülj rajtunk,
Keserves ügyünkben hozzád sóhajtunk.
*Jöjj hozzánk Szentlélek Isten,
Maradj mindenkor szivünkben.

A te jelenléted mi boldogságunk,
Mert egyedül te vagy világosságunk.*

A te jelenléted oly gyönyörűség,
Hogy ott, a hol te vagy nincs keserűség.*

A te kegyességed véghetetlen nagy,
Cselekedetben mindenható vagy.*

Oh legtisztább lélek! tisztíts meg minket,
Szenteld hajlékoddá testünk s lelkünket.
*Jőjj hozzánk Szenlélek Isten,
Maradj mindenkor szivünkben.

Oh édes Szentlélek! vigasztalj minket,
Tedd örvendetessé gyászos ügyünket.*

Oh szelid Szentlélek! maradj mi bennünk,
Az örök életre te légy vezérünk.*

Oh áldott Szentlélek! adj reánk áldást,
Általad nyerhessünk boldog kimulást.*

Kegyelmes Szentlélek! kegyelmezz nekünk,
Te általad legyen örök életünk.*

8. *Kovács M. I. k. 161. l.*

Csodálatos Szentháromság!
Bámul rajtad az okosság,
*A te titkod mivel nagy,
Mert háromban csak egy vagy.
Szentháromság titoktár!
Üdvözítsd ki hittel vár.

Akik rólad gondolkodnak,
Csudálnak, de meg nem fognak.*

Világos vagy, még sem látunk,
Ebben özönfényed gátunk.*

Megsülyed itt minden elme,
A bölcseknek nagy értelme.*

Ha kérdem is angyalidat,
Nem fejthetik titkaidat.*

Ki néz is rád örvendezve,*
Nem ért, csak áld ömledezve.

Nem kérdezem, oh szent Három!
Hogyan lehet egy a három?*

Hiszem, hogy egy vagy és három.
Hogy értselek nem is várom.*

Szentháromság ég csodája,
Hitünk éke és pálmája,
Tarts meg minket hitedben,
Mig nem látunk székedben,
Szentháromság titoktár!
Üdvözitsd ki hittel vár.

9.

Jam sol recedit. Summae Parens.

(Hymnusz vecsernyére.)

Szüz Mária gyümölcse" stb. szerint *Kapossy É. T. I. 293. l*

Szentháromság! te, kinek titka nagy,
S a fénytenger örök forrása vagy:
Hanyatlani kezd égen már a nap,
Küldj lelkünkbe szent malasztsugarat.

Téged áldunk, amidőn felkelünk,
Nyugalomra szállva, te légy velünk,
Engedd, hogy mi, itt élő földiek,
Dicsérjünk, mint ott fön az égiek.

Irgalommal teljes kegyes Atya!
Kinek mindenütt uralg akarata:
Háromságban áldjuk egy lényedet,
Az egységben három személyedet.

Nyújtsd le hozzánk, fölkelőkhöz kezed,
Öntsd lelkünkbe mennyei fényedet,
Hogy lángoljon bennünk a szeretet,
S méltó hálát rebeghessünk neked.

Legyen áldás s hála, Atya neked,
S szent Fiadnak, ki tőled született,
Áldva áldjuk a szent Vigasztalót,
Háromságban az egyetlen Valót.

10.

Molnár J. Dall. „Bus szivemnek“ stb.

Szentháromság oh légy velünk egy szivvel hozzád kö-
Szentháromság egy Isten, téged imádunk itten. [nyörgünk
Imád velünk a nagy világ, a tó partján a kis virág.
Szentháromság légy velünk, kik tehozzád esdeklünk.

Áldd meg szép magyar hazánkat és a római pápánkat
Áldd meg magyar népedet, kik imádnak tégedet.

Ments meg minden veszélyektől, tűztől, víztől, égesőtől,
Áldd meg veteményinket, és vele szőleinket.

Hogyha eljő a végóra, mely kiszólít távozóra:
Szentháromság légy velünk, hogy hozzád felmehessünk.

10a.

Szentháromságnak az én életemet,
Felajánlottam testemet s lelkemet.
Őt fogom dicsérni és dicsőiteni;
*Áldassál Szentháromság, örökké egy valóság.

Dicsőség legyen az örök Atyának,
A nagy mindenség hatalmas Urának,
Mind földön, mind mennyben őt imádja minden *

Áldás, dicséret a Fiu Istennek,
Ki váltsága lőn a bűnös embernek.
Kiáltsuk hálával, igaz bűnbánással.*

Most magasztaljuk s áldjuk a Szentlelket,
Kérve, hogy öntsön szivünkbe kegyelmet.
S ezen igaz hitben maradjunk végiglen.*

Oh egy természetben, három személyedben,
Egy örök jó Isten! végy szent kegyelmedbe;
Döghalált éhséggel, hadakozást vedd el.*

11.

Kaposy

Minden lények imádjátok, a teljes Szentháromságot
Atya, Fiu és Szentlélek, téged áldjon minden lélek
Oszthatatlan Szentháromság, kér a földi alacsonyság.

Legelsőbb is arra kérünk, adj malasztot, hogy megtérjünk

Hogy mig itt e földön élünk,
Egyedül csak neked éljünk,
Végtelen Szentháromság!
Kér a földi alacsonyság.

Legyen a hit drága kincsünk,
Mit el soha ne veszítsünk
Szünjék meg a hitetlenség,
Terjedjen az életszentség
Mérhetetlen Szentháromság!
Kér a földi alacsonyság.

Buzgalommal áldd meg néped,
Hadd szolgáljon vigan néked
És belássa a halandó,
Hogy itt minden csak mulandó,
Megfejthetlen Szentháromság!
Kér a földi alacsonyság.

Áldd meg magyar Siónunkat,
Szép honunkat királyunkat
Ha ránk törne az ellenség:
Légy te paizs, légy te mentség:
Határtalan Szentháromság!
Kér a földi alacsonyság.

Áldásidat dúsan hintsed,
Csapásoktól ments meg minket;
Ne bűntess sok bününk végett
Bor s buzában adj bőséget,
Megfoghatlan Szentháromság!
Kér a földi alacsonyság.

S hogyha majdan véget érünk
S kezd meghülni meleg vérünk
Táplálj az ég kenyerével,
Krisztus drága szent testével
Oh irgalmas Szentháromság!
Kér a földi alacsonyság.

Urnapi énekek.

1.

Kapossy É. T.

Mise kezdetére.

Jertek a nagy áldozatra, Isten földi gyermeki!
Alázattal térdet hajtva, szolgáljatok itt neki.
*A nagy Isten rejlik itten,
Drága szentség, szent Istenség,
Imádjon a mindenség.
E nagy szentség szerzésének üljük emlék ünnepét;
Zengjen hát az öröm ének hegyen-völgyön szerteszét.*

Dicsőségre.

A hivő nép buzgó keble énekszóval zengedez
Annak, kit e kenyér leple szemünk elől elfedez.*

Hiszekegyre.

Jézus! hivő szivvel vallják hiveid, oh nagy titok!
Hogy a kereszt áldozatját naponkint megújítod.*

Felajánlásra

Fagyos keblünk lángra lobban, oh mennyei orvosunk!
Midőn itt szent hajlékodban kenyeret s bor áldozunk.*
Mint a gyermek édes anyja emlőjére vágy, siet,
Ugy vágyódnak, égi manna! utánnad a földiek.*
Esedezünk térden állva: mutassad jó voltodat,
Mindenkinek hogy javára szolgáljon ez áldozat.*

Szentre.

Hajolj meg oh ég felettünk, szálljatok le angyalok,
Hozánnával mi helyettünk áldjátok a szent valót.
Jézus maga rejlik itten,
Drága szentség, szent Istenség!
Imádjon a mindenség.

2.

A mise kezdetére.

„Szent oltárodhoz járulunk“ stb. szerint.

Győzedelmed ünnepére jöttünk, oltáriszentség!
Tégedet jövénk imádni, ki étel vagy és vendég.
Méltass minket kegyelmedre, adj áldást hű népedre
Irgalmadnak tengeréből nagy jóságú Istenség!

Angyali énekre.

Az ég és föld magasztalva zengi dicsőségedet,
A fényes nap, mint a porszem hirdeti fönségedet;
De legjobban bizonyítja a szent ostya mély titka,
Mit imádunk az oltáron, örök kegyességedet.

Hiszekegyre.

Hiszszük, hogy Jézus jelen van az oltáriszentségben,
Hiszünk benne, mint az égből alászállott kenyérben.
Ott jelen van Istensége és együtt embersége.
Uram! készek vagyunk érted élni s halni e hitben.

Felajánlásra.

Szent asztalod lett az oltár, hol szolgád bemutatja
A kenyér s boráldozatját, mint parancsod meghagyta
Ez az uj frigy nagy szentsége, szeretet szent emléke.
Uram Jézus! szálljon arra kegyelmed bő harmatja.

A testté lett ige titka miránk uj fényt árasztott,
Mely minden homályt, kétséget elménkben eloszlatott,
Hogy midőn itt hittel látjuk a láthatatlant imádjuk,
Uram Jézus híveidnek adj ehhez szent malasztot.

Az első csenditésre.

Szent, örökké szent vagy Isten! ég és földnek Istene!
A kinek dicsőségével az ég és föld van tele.
Az oltári nagy szentségben Isten és emberségben
Van elrejtve a kegyesség, s minden áldás kutfeje.

3.

Dal. „Hajnal hasadtával" stb. szerint.

Az Ur aki trónol ott az égben,
Körutat tart köztünk e szentségben;
Hints csókot lelkem a föld porára,
A merre jár az ég s föld királya.

Zöngjetek madarak! a zöld lombon,
Zöngjetek az Urnak édes hangon,
Mosolyogjon a táj láthatára,
A merre jár az ég s föld királya!

Szőjjettek angyalok aranyszálból,
Ékes, fényes fátyolt napsugárból,
Kerubok terítsétek rá utjára,
A merre jár az ég s föld királya!

Menynyé leszen ma a siralomvölgy,
Örömtől mosolyog a halom s völgy,
Borulj fényes tejut! pályájára,
A merre jár az ég s föld királya!

Ösvényére virágeső hulljon,
Minden fej, minden térd meghajoljon,
Född hajnal! palástod az utczára
A merre jár az ég s föld királya.

Szerafok szent raja! zengj fölötte,
Mennyország illata! lengj körötte,
Szép szivárvány szőnyeg! oda szállj ma,
A merre jár az ég s föld királya.

Borulj le előtted oh halandó!
Legyen ma kebeled szentségtartó,

Szálljon imád, mint az illat árja,
A merre jár az ég s föld királya.

4. *Kapossy É. T.*

A mennyei vőlegénynek,
Zengj hozsannát buzgó lélek!
Szép körutját, mert ma tartja:
Örvendezzünk rajta.

Ő, ki jár a csillag égen,
Ma virágos pályán mégyen,
Az egyház, szép szüz arája,
Zöld sátorba várja.

Leng a zászló, zeng az ének,
Az Ur Krisztus szent testének;
Száll az ima, száll az illat,
Az egek megnyilnak.

A nagy Ur, az égi fölség,
Kit borulva áld a föld s ég,
Kit imádni ide jöttünk,
Körutat tart köztünk.

Buzgó hívők leomolnak,
Ur Krisztusnak ugy hódolnak.
A fohászok milliója
A mennyet levonja.

Jő a szűzek vőlegénye,
Hintsünk rózsát ösvényére;
Hintsünk igaz gyöngyöt rája:
Folyjon könyünk árja.

Zöngedezzük: áldott légyen,
A ki jő az Ur nevében!
Hívja lelkünk forró vágya
Keblünk sátorába.

A seregek Istenének
Zengjen ma az öröm ének:
Az ég és föld hulljon térdre
Az Urat dicsérve.

5.

D. „Jézus a rád emlékezés“ stb. szerint

Szép jeles nap, fényes Ur-nap!
Adjunk hálát a Fő-Urnak,
Hogy szerezte üdvünk végett
Az oltári nagy szentséget.

Oh gondolj ma, Krisztus nyája!
Az utolsó vacsorára,
Ezen szerzé a szentséget,
Testét s vérét adván néked.

Krisztus hitű keresztény nép
Éleszd szived hit reményét,
Elrejtve itt az Uristen,
Légy erős az igaz hitben.

Mennyből szállott drága manna,
Angyalok szent lakodalma;
Tekints le e kisded nyájra,
Mely áldásod várva-várja.

Üdvösségünk örök árát,
Az Istennek szent bárányát,
Imádjuk e nagy szentségben,
A kenyér és borszinében.

Kérjük, hogy ránk áldást adjon,
Kebelünkben itt maradjon,
Végóránkon vigyen égbe,
Szenteinek seregébe.

Imádás az ég Urának,
Szentlélekkel szent Fiának,
Imádás az Ur testének,
Értünk ontott szent vérének!

5.

Leszállt Jézus, le a magas égből,
A mennyei Atya kebeléből,
Leszállott egy tiszta szűz méhébe
S e szentséget szerzé nagy kegyében.

Hogy szerezzen nekünk üdvösséget,
Szűz méhéből a jászolyba lépett.
Jó volt neki az istálló s jászoly,
Nem irtózott annak rútságától.

A jászolyból szállt a keresztfára,
A keresztről szállt e szent oltárra;
Végvacsorán nekünk adta lényét:
Imádandó szent testét, szent vérét.

Irgalommal s kegygyel teljes Isten!
Ki magadat adod nekünk itten,
Hála hogy e szentséget szerzetted
S lelki étkül adod drága tested.

Lepellel van szent lényed borítva,
De számunkra kegyes szived nyitva,
Ne hagy minket elhagyottan, árván,
Segélyj, gyámolj az élet pályáján.

Erősíts meg szentséges testeddel,
Vidámíts föl drága szent véreddel;
Hogy teneked híven szolgálhassunk,
Dicséretet s imádást adhassunk.

Végy ki, kérünk, e szörnyű inségből,
A véteknek undok tengeréből,
Hogy a szentek szép társaságába,
Följuthassunk majdan mennyországba!

6.

Krisztus, Atya egy szülöttje,
Hasonlényű szent küldöttje,

Főpapunk és Messiásunk
Lelki étkünk, áldomásunk,
Biró védő egy személyben,
Isten s ember egy szent lényben.

Oltárunkon áldozat vagy,
Mert irántunk irgalmad nagy,
S mi szerencsés pártfogoltak!
Biránkat s jó megváltónkat
E szentségben nem szeretjük,
Nem imádjuk, sőt megvetjük.

Bűnös ember! jaj tenéked,
Ki itt törted a Fölséget.
A kinek az angyal seregek
Mennybe arczra hullva zengnek,
Eléri azt bosszúlángja,
Ki vakmerő itt iránta.

Hogy a bűnös lelkek féljék,
Ragyogtassad arczád fényét;
Oh, de jobb, hogy e szentségben
Nem ragyog, mint ott, az égben,
Ha nem födné arczod fátyol,
Megvakulnánk látásától.

Mély homályban rejlő Isten!
Add, hogy hittel lássunk itten;
Drága tested napnál tisztább,
Hagyd szent ajkkal zengnünk titkát,
S ki lől lelkünk áldozatja:
Szivünk magát neked adja.

Örvendetes fényes urnap!
Adjunk hálát a nagy Urnak,
Hogy ember lőn üdvünk végett,
És szerzé e nagy szentséget,
Melyben testét s vérét adja
Melkisedek örök papja!

Örök hála az Atyának,
Megváltónknak, szent Fiának,
Szentlélekkel egyetemben
Ő tartson meg kegyelemben;
Imádás az Ur testének,
Drágalátos szent vérének.

7. *Kaposy É. T.*

Áldjuk e szentségben Jézust! a megváltót!
Ki után annyi sok bűnös sziv kiáltott,
Ki a végvacsorán, a kenyér színében
Testét, vérét adta, áldjuk e szentségben.

Áldjuk e szentségben Jézust, ki születve,
Eljövetelét szép csillaggal jelezte,
Ki áldást hintett itt jártában s keltében:
S ma ránk üdvöt hozott, áldjuk e szentségben!

Áldjuk e szentségben Jézust, üdvadónkat!
Kinek szent nevére a jajszó elhallgat;
Kezdjünk hát s végezzünk mindent szent nevében
Éljünk szerelmében, áldjuk e szentségben!

Áldjuk e szentségben Jézust, a menny Urát!
Ki, ha felemelé fenyegető ujját,
Lecsillapodott a tenger félelmében,
Ki itt köztünk lakik, áldjuk e szentségben!

Áldjuk e szentségben Jézust, a révpartot!
Ki ötezer embert a pusztán jóltartott;
Ő vezessen minket a jólét ölébe,
Ő adjon malasztot, áldjuk e szentségben!

Áldjuk e szentségben Jézust, a hatalmast!
Ki csodákat téve, volt mindig irgalmas;
Ő hozzája fusson a beteg inségben,
Megenyhiti baját, áldjuk e szentségben!

Áldjuk e szentségben Jézust, a ki tartott
A szörnyű halállal rettenetes harczot,
Kinek halálán a fényes nap az égen
Sötét gyászszint öltött, áldjuk e szentségben!

Áldjuk e szentségben Jézust, ki feltámadt,
Kit a zord halál is elismert urának,
Ki, mint üdvünk napja, ott ragyog az égben
S Atyjánál szószólónk, áldjuk e szentségben.

8.

Dal.: „Oh emberi gyarló nemzetség“ stb.

Örök Király élet kútfeje,
Híveid megváltó Istene,
Meggyőzted a halált s általa,
Dicsőséged uj fényt nyert vala

Hogy Ur légy az egeken felül,
Kormányozva örök véglenül,
Égen földön mennyei atyád,
Neked adta a hatalmat át.

Hogy uraljon a hármas világ,
Az ég a föld, meg az alvilág,
Hogy nevedre térdet hajtsanak
Mennyben, földön és a föld alatt.

Reszkettek az egek angyali
Midőn testbe láttak szállani
Vétkes testet tisztítja a test!
Test által ma dicsőült a test.

Égi bérünk, édes Jézusunk!
Légy örömünk, mig hozzád jutunk;
Legyen a te hatalmas kezed,
Mely minket a mennyutján vezet.

Oh felejtsd el, szerelmes hívünk:
Hogy vétekbe dölt sokszor szivünk,
A bűn sulya, ha nyom lefelé
Kegyelmeddel emelj fölfelé.

S ha eljösz, mint itélő biránk
Kegyes szemmel tekints majd miránk;
Nyisd meg nekünk a menny ajtaját,
Tégy fejünkre arany koronát.

Zengjen ég s föld örök éneket,
Atya, Fiu s Szentlélek neked;
Áldva áldják a hármas egyet,
Mindörökké minden nemzetek!

9.
Sacris solemniis.

Üljük meg, oh hívek! oltárnak ünnepét,
Örvendezve zengjük el Krisztus dicséretét.
Uj legyen énekünk, mely sziveket hevít,
Uj legyen és jobb életünk.

Végestélyén Urunk utolszor önmaga
Bárányt apostolok nyájának oszt vala,
Hogy teljesítené ó frigy a mit szaba,
Mig azt uj el nem törlené.

Bárány, hogy elfogyott, mely őt példázgatá
Étkül övéinek önnönmagát adá
Az Ur s miként egyik egészen, ugy kapá
Egészen őtet mindenik.

Gyarlóknak átadá önteste ételét,
Bús népének hagyá szent vére kehelyét,
Mondván, hogy ezt vegyék, mint uj kegyek jelét
S belőle mindenik igyék.

E tiszta áldozat imigy szerezteték,
Melynek szolgálati jogát papok nyerék:
Meghagyva kiknek is, hogy önmagok vegyék
S adják egyéb híveknek is.

A mennyei kenyér táplálatunk leve,
S példázatának igy megkelle szünnie.
Ki halla ily csodát, hogy szolganép egye
Legfőbb hatalmú jó Urát.

Három személyben egy fölséges Istenünk!
Te minket ugy segélj, a hogy mi tisztelünk,
Erénynek utain te légy vezér nekünk,
S vigy be a mennyek ajtain.

10.

Pange lingua.

Mondj éneket zengő nyelvem! szentséges Ur testének
Adj hálákat buzgó lelkem drágalátos vérének,
Mit a Szűznek méhéből vőn s rád emberi nemzetnek.

Tiszta szűztől véve testet, földre szállt és jára itt,
Boldogítva hintegette szent igéje magvait
S befejezte főcsodával életének napjait.

Végvacsorán mikor ennék kedves tanítványival,
S az ünnepet megszentelné az ó törvény módjával:
Kenyér és bor szine alatt testét adá magával.

A test igére, kenyér testté, a bor vérré változik,
Bár az elme s érzékenység ezen elcsodálkozik,
De a tiszta sziv nyugodtan a hitre támaszkodik.

Azért ezt a nagy Szentséget leborulva imádjuk,
Teste s vére a Krisztusnak, mert itt vagyon jól tudjuk,
Ha elménkkel meg nem fogjuk, hitünkkel megfoghatjuk.

Az Atyának és Fiúnak dicséret és tisztesség,
Szentlélekkel egyetemben áldás, örök dicsőség,
Háromságban egy szent Istent áldjon minden nemzetség.

11.

Énekek az oltároknál.

Az I-sö oltárnál. *Kovács III. 45. l.*

Angyalok gyönyöre Jézus Isten Fia!
Földiek étele, üdvünknek záloga!
Itt vagy ez oltáron, ki minket nagy áron
Szent véreden visszavettél, örök haláltól mentettél.

Az utolsó nagy est özön szerelmedet,
Az ide zárt szent test irgalmas szivedet
Ismerni megtanít, bámulni kényszerít.
Oh páratlan szent szeretet! lángod ezen túl nem mehet.

Közlöd itt kincsedet velünk mindenestől;
Átadod lényedet testestől, lelkestől.
Oh te hív és kegyes, lángszerelmű jegyes!
Ime, Jánossal melleden szenderedünk szent sziveden.

12.

A II-ik oltárnál.

Hogy árvák ne legyünk zarándokságunkban:
Jézus itt vagy velünk e vándorlásunkban.
Jegyesed asztalán jelen későn s korán,
Hogy ételünk és italunk, veled élünk, veled halunk.

Mennyeiek sorsát ember fölülmulja;
Mert azok látását szájával kóstolja.
A mit az angyalok, fényes égi karok
Imádnak itten reszketve, eszi az ember szeretve.

Testünkkel e kenyér hát összetestesül;
Vérünkkel ez a vér titkosan egyesül.
Hol az a nemzetség, melyhez az Istenség
Ilyen közel adná magát, véle közölvén jóságát.

13.

A III-ik oltárnál.

Elrejtett istenség! mennyire kedveltél;
Foghatatlan mélység! reánk mit költöttél.
Mennyei kincses tár! tessék e zöld oltár,
Imád és áld itt minden sziv, valaki sz. szavadhoz hív.

Utczánkint hordozott hajdan a zsidóság;
Nyilván szidalmazott a vak hálátlanság.
Mi is az utczákon viszünk, s oltárokon
A csúfságot tisztelettel kipótoljuk szeretettel.

Vedd ünneplésünket, oh lelkünknek ára!
Tisztelkedésünket a világ láttára.
Bár szemmel nem láttuk, sem meg nem foghatunk,
Hiszünk szavadnak, hogy itten Isten vagy, mint ember s Isten.

14.

A IV. oltárnál.

Kit most e szentségben hiszünk elrejtezve,
Majd a dicsőségbe lejősz, felfödözve.
Megmondja majd a dél, mit rejt e kis födél,
Hogy e két szin nem bor s kenyér, hanem valódi
[test és vér.

Oh papok főpapjai! nyújts akkor áldomást;
Az a nagy Ur napja hozzon feltámadást.
Az élet levele, szent kereszted jele
Tessék fel üdvösségünk, hozzon vigságot szivünkre.

Addig is nevednek mondunk dicséretet;
Drága szentségednek adunk tiszteletet.
Mig mozog sziverünk, légy a mi kenyerünk,
Táplálj minket, szent eledel! mig a sirhalmunk el nem
[nyel.

Jézus szent szivéről énekek.

1.

D. „Esünk zsámolyodhoz“ stb. szerint.

Jertek Jézus szive templomába,
Az örök bölcsesség csarnokába;
Ez a megnyilt földi szép mennyország,
Benn lakik a teljes Szentháromság.

Az Ur vala maga építője,
Szentséggel diszítve, szépítője;
Benn Jézus szerelme aranyoltár,
Végtelen érdeme irgalomtár.

A seb, melyből vér- s vizcseppek folynak,
Ajtaja a fényes szent templomnak;
Beléphet rajt minden buzgó lélek,
Aki híve Jézus szent szivének.

Oh jer hozzám, jertek, kik lankadtok,
Vétkek sulyával, kik rakva vagytok;
Jézus, ki üdvünkért hord keresztet,
Szentséges szivéhez igy édesget.

Jertek hát e szivbe, bűnbe estek!
Biztos menedéket, kik kerestek;
Aranyos ajtaja ki van tárva,
A megtérő bűnöst várva-várja.

Boruljunk e jó sziv oltárára,
Áldozatúl szivet tegyünk rája;
Fogadjuk meg e sziv érdemére,
Hogy nem lépünk a bűn ösvényére.

Imádás háromban a szent egynek:
Az Atya, Fiu és Szentléleknek;
Tisztelet e szent sziv asszonyának:
Jézus drágalátos szűz anyjának.

2. *„Orgona Virág"*

Jézusom legtisztább szive
Oltára a szentségnek!
Bűnökkel mocskolt szivemet
Szent sziv tisztítsd meg kérlek,
Mely sérti áldott szivedet:
Ne nézd a lanyhaságot,
Oh önts belém uj szellemet,
Adj lelki buzgóságot.

Jézus alázatos szive
Minden jóság kútfeje!
Adj oh! alázatos szivet,
S éleszsz szent szerelmedre;
Mert bár a sziv epedve ég,
Mint Szeráf lángszerelme:
Méltón szeretni képtelen,
Téged, Jézus szent szive.

Hogy tehát szerethesselek,
Téged, oh Jézus szive,
Add azon szeretet tüzét,
Mely értünk oly hőn ége.
E szeretet fény sugára
Gyulaszsza lángra szivem,
S égjen ez örökké bennem
E lángnak szent hevében,

Jézus! — bár megölne engem
A szeretet hatalma!
Hogy igy lenne az én szivem
Szerelmed áldozatja!
Oh! haljon meg az én szivem,
Mely eddig nem szeretett,
És teremts bennem Jézus örök szeretetet!

3.

Molnár Dal. „Csorda pásztorok" stb.

Mint a pásztorok egykor Betlehemben,
Ugy keresünk fel Jézus szentélyedben.

Ott angyal sereg vezérelte őket,
Itt drága szived hívja hivőket

Lágy csengő hangon zengtek az angyalok,
Most szent szivednek zengnek a jámborok.

Nem vágytál soha fényes palotába,
Itt vagy velünk az egyszerű ostyába'.

Állj mellénk Jézus szentséges sziveddel.
Hogy imádhassunk igaz szivérzettel.

Reggel, ha kondul a torony harangja,
Engedd örömmel jöjjünk hajlékodba.

Jézus velünk van oltári szentségben,
Ép ugy mint egykor a jászoly ölében.

Oh Istenünknek végtelen kegyelme!
Mely az elveszett embert ugy szerette.

Zsenge korodban már szenvedtél értünk,
Szerető szived most is dobog értünk.

Engedj hát hozzád, ha igy szeretsz minket;
Olvaszd szivedbe a mi sziveinket.

Folyton imádunk szent szív mig tart éltünk,
Élet-halálban légy mi menedékünk,

4.

Jézus szive! Jézus szive! jőjj el hozzánk égnek kincse!
Téged kiván szegény szivünk, e mai nap hadd tisztel-
Jőjj el hozzánk Jézus szive! [nünk,

Jézus Szive! Jézus Szive! a szentségnek példaképe,
Oh töröld el bűneinket és teremts bennünk uj szivet,
Jőjj el hozzánk Jézus szive!

Jézus Szive! Jézus szive! alázat s jósággal telve,
Nagy szerelmed nyilt sugára, gyulaszsza fel szivem
Jőjj el hozzánk Jézus szive! [lángra,

Jézus Szive! Jézus Szive! tisztaságnak drága gyöngye,
Tiszta szív kedves előtted, melyet bűn be nem szeny-
Jőjj el hozzánk Jézus szive! [nyezett,

Jézus Szive! Jézus Szive! lelkünk örök üdvössége,
Add, hogy veled egyesüljünk, egy szív, egy lélekkel
Add! oh add ezt Jézus szive! [kérünk,

5.

Dal. „Ah, hol vagy magyarok“ stb. szerint.

Ur Jézus szent szive hű imádására,
Jöttünk ma itt össze magasztalására.

Mert ez a kegyes Szív halálig szeretett,
Dárdával érettünk által is veretett.

Ily lángoló szivet soha nem találunk,
Jertek oh bűnösök borúlva imádjuk.

Nézzétek még most is mily nagy szeretetre,
Magát adja nekünk Oltáriszentségbe.

Nyitva áll számunkra Ur Jézus szent szive,
Itt vagyon elrejtve szent teste és vére.

Jertek oh bűnösök igyatok, egyetek,
Jézus asztalánál vendégeskedjetek.

Igy szól Jézus: fiam ada nekem szivedet,
És örökké birjad te is én szivemet.

Hogy ezen két szivek együtt örvendjenek,
Engedd Jézus szive, hogy ugy legyen. Amen.

6.

Oh kegyes Jézus szent szive! ezerszer üdvözlünk,
Ki a magas szent keresztfán szenvedtél érettünk.

Rajtad Longinus dárdája oly mély sebet ütött,
Mindegy cseppig piros véred érettünk kiömlött.

Oh szelid Jézus szent szive! lelkünknek öröme,
Jegyezd be a mi nevünket, áldott szent szivedbe.

Szivünk s lelkünk neked adjuk, oh édes Jézusunk!
Mert kedvesebb ajándékot ennél nem adhatunk.

Zsámolyodnál leborulunk, tőled áldást kérünk,
Engedd egykor mennyországban, veled örvendezzünk.

7.

Dal. „Üdvözlégy Krisztusnak" stb. szerint.

Üdvözlégy Jézusnak szentséges szive!
Az Atya Istennek benne telt kedve.
*Jézus Szive! áldj meg minket,
Fogadd magadhoz szivünket.

Üdvözlégy Jézusnak ártatlan Szive!
A szüz Máriának édes gyümölcse.*

Üdvözlégy Jézusnak szerelmes Szive!
Mely érettünk voltál megsebesítve.*

Üdvözlégy Jézusnak irgalmas Szive!
A választottaknak mennyei kincse.
*Jézus Szive! áldj meg minket,
Fogadd magadhoz szivünket.

Üdvözlégy Jézusnak legszentebb Szive!
A mennyei szentek teljes öröme.*

Oh Jézusnak Szive! téged imádunk,
Kegyelmet és áldást csak tőled várunk.*

Oh Jézusnak Szive! neked könyörgünk,
Bűnünk bocsánatát engedd minekünk.*

Csodálatos vagy te oh isteni Szív!
Mindenkoron türő, tiszta szent és hív.*

Te nagy kínokban is meg nem változtál!
Ellenségeidnek megbocsátottál.*

Te a keresztfán is kitündököltél!
A megtért latornak irgalmas lettél.*

Oh Jézus szent Szive! üdvözíts minket,
Halálunk óráján vidd fel lelkünket.*

8.

D. „Oh emberi gyarló nemzetség“ stb. szerint

Oh mindenség nagy alkotója
Krisztus, lelkünk hív megváltója
Igaz Isten igaz Istentől,
Atya fénye, ki leszállt mennyből.

Jóságod volt, Jézus! mely téged
Kényszerítve, földi lénynyé tett;
Mint uj Ádám visszaszerezted,
Mit a régi bűnös elvesztett.

Határtalan a te szerelmed.
Mely teremte földet és mennyet;
Az ősi bűn undok, rut mocskát,
Vér cseppjeid tisztára mossák.

Légy mihozzánk mindig kegyelmes,
Legyen szived irgalom teljes,
A nemzetek ebből hadd nyerjék,
A bocsánat magas kegyelmét.

Szent szivedet az éles dárda
Megsebezve keresztül járta,
Hogy a vér s viz, mely folyt belőle,
Lenne lelkünk drága fürdője.

Add szivedet nekünk oh Jézus!
Nem lesz szivünk immár többé bús,
Zárd szivünket édes szivedbe
Fogadj minket szent szerelmedbe.

Az Atyának és a Fiunak,
Szentlélekkel egy főurnak,
Üdvösségünk megszerzőjének,
Legyen hála s örök dicséret.

9. *Michalovicstől.*

Érzelemmel csordultig a keblem,
Már nem is a régi sziv ver bennem;
Jézus szive szerelmének lángja
Elégette azt a régit már ma.

A hófehér ostya szent színében
Uj sziv dobog keblem közepében;
Oh Istenem! hogyne vigadoznék,
Soha sem volt ilyen szép napom még.

A szent kehely tüzes nedűjével,
Uj vér árad ereimben széjjel;
Oh Istenem! nem is vágyom többre,
Boldog vagyok, boldog mindörökre.

Boldog vagyok s tied oh Felséges;
Tied vagyok, éltess, avagy égess.
világnak egészen meghaltam,
alkodjál Jézus szive rajtam.

10.

Dall.: „Máriának tisztelői“ stb. szerint

Kik vigaszt már rég kerestek,
Kiket a bűn sulya nyom,
S hordozván a sirkeresztet,
Földhöz nyom a fájdalom.

Jézushoz, ki mint ártatlan
Bárány meghalt értetek,
Nyitva szive szakadatlan
E szent szivhez jőjjetek.

Halljátok, mily édes szóval,
Hivogatja a bűnöst
Jertek, hozzám bizalommal,
Kiket bánatköny fürészt.

Nem talál ily szivre senki,
Bűnös! hát mért gyötröd ezt?
A keresztfán, ah! mint menti
Hóhérit, hogy értök esd.

Oh halandók szent reménye,
Menny gyöngyöre, égi sziv!
Szózatodra esdve, kérve,
Hozzád siet mind, ki sziv.

Bűneinket eltörülje,
Mely belőled folyt a vér,
Adj uj szivet könyörülve,
Annak, a ki arra kér.

Legyen hála az Atyának,
S a ki tőle született,
Szentlélekkel szent Fiának,
Áldjunk hármat és egyet.

11.

Dall. „Aldjad ember e nagy jódat" stb. szerint.

Édes Jézus szent szivének,
Zengjetek hív keresztények!
Minden sziv e szivet áldja,
Oh kegyes sziv!
Minden lélek ezt kiáltsa: oh édes sziv!

Jézus szive irgalomtár,
Gyöngy s aranyba foglalt oltár;
Rajta lelkünk áldozatja,
Oh kegyes sziv!
Magát értünk bemutatja, oh édes sziv!

Ez révpartja a világnak,
Melyben a hív lelkek vágynak;
Lankadt szivek nyugodalma,
Oh kegyes sziv!
Bágyadt lelkek bizodalma, oh édes sziv!

E sziv lelkünk menedéke,
Szűz lelkeknek édessége,
Boldogságunk létalapja,
Oh kegyes sziv!
Fagyos világ meleg napja, oh édes sziv!

E szent szivben megtalálja
Oltalmát az özvegy s árva;
Ez az egek dús kincstára,
Oh kegyes sziv!
Hívők előtt nincs bezárva, oh édes sziv!

Ez a legfőbb égi szentség,
Benne lakik az istenség;
Uj szövetség szekrénye,
Oh kegyes sziv!
Szeretetnek szép jelvénye, oh édes sziv!

Édes Jézus kérünk végy be,
Szent szivednek szentélyébe;

Szived legyen örökségünk,
Oh kegyes sziv!
Ebben legyen üdvösségünk, oh édes sziv!

Minden népek, nemzetségek!
Jézus szivét öleljétek;
Imádjátok kegyelettel,
Oh kegyes sziv!
A mennyet ugy lelitek fel oh édes sziv.

12.

Jézus szive! legtisztább sziv, kegyelem oltára!
Boldog, a ki tehozzád hív s szivét feléd tárja,
Vércseppjeid a világ bűneit lemosták,
Rólam is a gyarlóságnak tisztítsd le bűnmocskát.

Jézus szive! szelidségnek titkos iskolája,
A mennyei dicsőségnek legszebb koronája.
Tedd szivemet szent szivedhez kérlek hasonlóvá,
Füzd szivemet a tiedhez, tedd szeliddé s jóvá.

Jézus szive! add hogy mindig szeresselek jobban;
Ha ér bőség, ha ér inség a jó s rossz napokban.
Légy te, szent sziv! én istápom légy te menedékem
A sötétben fényvilágom, kincsem s dicsőségem.

Jézus szive! szűz anyának drága méhvirága;
Az ő szive alatt támadt lelkünk boldogsága.
Szive Jézus s Máriának hajoljatok össze,
Sziveinket, ha szétválnak, ti füzzétek össze.

Hála legyen az Atyának, ki minket teremtett!
Hála legyen szent Fiának, ki pokoltól mentett!
Hála néked, oh Szentlélek! minden ajk ezt zengje,
Hála Jézus szent szivének mind földön mind mennybe'.

13.

Dal. „Hajnal hasadtával“ stb szerint.

Nyisd meg Krisztus kebled mély sebeit,
Szomjas lelkek kérik vércseppid.
A patakból, mely szivedből ered,
Tiszta ajkkal, hadd meríthessenek.

Mély szivsebed a boldogság laka,
Világ zaja nem láthat el oda
Boldog aki e szent szivben lakik,
Kit e nagy szív áldása boldogít.

A tégedet szerető hű szivet
Tüzes nyillal veri által szived;
A szeretet ütötte sebeket,
Begyógyítja ismét a szeretet.

A mely szivben tiszta szeretet ég,
Te viszonzod forró szeretetét;
Összeolvad szeretetben veled:
Oh, mily boldog, a ki téged szeret.

Gyújtsd meg bennem, Krisztus! szent tüzedet.
Kebelemből öld ki a vétkeket,
Éljen bennem a te szent szellemed,
Hogy mit szeretsz, szivem szeresse meg.

A világnak meghaló szivemet,
Szivsebednek mélyébe eltemesd,
Hogy ne törjön hiúságok után,
S szent szivedet szeresse már csupán.

Áldunk Atya, Fiú s Vigasztaló,
Egymást híven szerető egy Való;
Tanítsd meg e gyarló bűnös szivet,
Hőn szeretni a legszentebb szivet.

14.

Örök Atya áldott Fiának,
A jövendő idők atyjának

A békesség fejedelmének,
Zengedezzen magasztos ének,
*Jézus szive a menny kincstára,
Legyen nekünk mindig kitárva.

Miérettünk viselte keble
A szeretet sebjét szeretve;
Ki ő hozzá hajol kegyelve,
Lángra gyúl benn az Ur szerelme.*

Oh fájdalom véráldozatja,
Igazmondó szólj mi vitt arra,
Hogy elszenvedd, midőn a dárda,
Sebet ejtve benső ajtója?*

Oh szeretet égi forrása,
Oh szent mennyviz kristály folyása,
Oh bűnölő szeretet lángja
Te lobbantod a szivet lángra.*

Kegyes Jézus kérünk rekeszsz be,
Mindörökké minket szivedbe;
Adj malasztot, mig itt lenn élünk,
Hogy majd egykor mennybe felérjünk.*

Áldás hála az ég Urának,
Szerelmes egyszülött Fiának,
Szentlélekkel az egy s háromnak,
Kit csillagok, hold s nap uralnak.*

15.

Egek ékessége, föld gyönyörűsége,
Tündöklő szépsége, Jézus Szive!
Egész szelidséggel, teljes reménységgel
Elődbe borulok, esedezve,
Nagy ékességed, nagy dicsőséged,
Mert arra indítja én szivemet,
Hogy dicsérjem, Jézus! szent szivedet.

Mennyei sereggel, hő szivvel és nyelvvel
Áldást mondj szivre, bűnös lelkem!
Angyali igékkel, harsogó zengéssel
Dicsőitsd s magasztald, minden részem!
Jézus üdvözlégy, hozzám kegyes légy,
Irgalmasságodba engemet végy,
Nagy dicsőségedben részessé tégy.

Szivemnek ajtaját, felnyitom kapuját
Szived szerelméért, én Jézusom!
Koronás szivedet, szentséges nevedet
Ird az én szivembe, oh Krisztusom!
Emlékezeted, szent szereteted,
Maradjon szivemben s velök szived.
Igazgassák együtt érzelmimet.

Szivedet Jézusom, szivemhez kapcsolom,
Szivemet szállásul neked adom;
Szivedet ez által szerelmem lánczával
Szivemhez szorítom, befoglalom,
S ha betelt vágyom, el sem bocsátom
Szivedet szivemtől, én Jézusom!
Mig mennybe nem leszesz kalauzom.

16. *Kapossy É. T.*

Elfogja lelkemet a néma bámulat,
Oh jertek, angyalok! imádjuk az Urat;
Bámulva szivlelem mire a hit tanít,
Hogy Krisztus szent teste, vére s szive van itt.

Leszállsz, édes Jézus! megtartva trónodat,
Hogy légy oltárinkon áldozár s áldozat;
Emberek fiait, mert szereted nagyon,
Szentséges szent Szived közöttünk itt vagyon.

Mily sok bántalmat vall e szentségben Szived,
Mely minket a pokol hatalmából kivett;
Hitetlen kigúnyol, hivő nem látogat:
Itt hagyják üresen állni templomodat.

Mit adjak, Jézusom! e nagy bántalmakért,
Ki értem keresztfán ontottál drága vért?
Vedd forró szivemet égő áldozatul,
S szemem könyharmatát örökös zálogul.

Bocsáss meg azoknak, oh örök Szeretet!
Kik e nagy szentségben átdöfik Szivedet;
Téritsd a kétkedőt, buzdítsd fel a hivőt,
Hogy forduljon feléd elpártolt rossz szivök.

Röpülj el én lelkem a hitnek szárnyain
Imádd Jézust a föld minden oltárain;
E szentségben imádd szent Szivét mindenütt,
S ne szakadj tőle el, mig végórám nem üt.

17.

Viz Z.-tól. D. „Imádlak nagy Istenség" stb.

Hol üdv forrási vannak, légy áldott Jézusomnak
Drága Szive!
Melyért Téged adnálak, nincs e múló világnak
Annyi kincse.

Bár úgy szerethetnélek, buzgón imádva téged,
Mint a szentek,
Akik örvendve áldnak, szent, szent, szent igy kiáltnak
Mert szeretnek.

Csábít a földi árnykép, de benne nem találnak
Békességet,
Jézus, hozzád ha térek, már semmitől se félek,
Csak remélek.

Növeld bennem szerelmed s add reám édes terhed
Hadd viseljem.
Öröm vinnem igádat, szerelmed hogyha áthat
S edz meg engem.

Fogadd szivem egészen, áldozat ime légyen
Kedves néked.
Jöjjön szerelmed fénye s ha int az élet éje.
Benned élek.

18.

Oh szivek királya, szeretet dús kincstára,
Jézus szive, szivem híve, istenség nagy csodája!

Szivem legyen oltárod, hol kincsedet kitárod,
Jézus szive, szivem híve! a bűnöst te megszánod.

Szentség, malasztszekrénye, földiek egy reménye,
Jézus szive, szivem híve! lelkemnek szép napfénye.

Otthona a szűzeknek, menhelye, kik szeretnek,
Jézus szive, szivem híve! engem kérlek ne vess meg.

Oh légy az én szerelmem, erősségem, győzelmem,
Jézus szive, szivem híve! légy bástyám bűn ellen.

Irgalom szent tárháza, minden jónak forrása,
Jézus szive, szivem híve! te vagy lelkem gyöngyháza.

Mig élek e világon, légy napom fényvilágom,
Jézus szivem, szivem híve! légy holtomkor istápom.

19. *Kaposy É. T.*

Jézus szent szivéről zengjen énekünk,
Mely annyi áldással virágzott nekünk;
Téged imádjon kegyelt szív!
A nagy világon minden szív.

Nem volt még soha szív, mely igy szeretett,
Mely értünk örömmel ennyit szenvedett.
Ki annyit tudott szenvedni,
Tanuljuk meg azt szeretni.

E szent szív csupán csak értünk dobogott,
Eltürt mindent, hogy mi lennénk boldogok;
Szenteljük neki éltünket,
Kapcsoljuk hozzá szivünket.

Jézus szent törvénye ellen aki vét,
Marczangolja az ő szentséges szivét.
Rút, káromló nyelv a dárda,
Mely e szent szivet átjárja.

Ne busítsuk bűnnel e drága szivet,
Mely minket a pokol torkából kivett.
Minden hű szív ezt szeresse,
Csak ennek kedvét keresse.

E legszentebb szivnek vér s viz cseppjei
Az égi koronák legszebb gyöngyei;
Hogy koronára szolgáljunk,
Bűnös élettől elálljunk.

Jézus szive legszebb mennyei virág,
Millió szivével áldjon a világ:
Illatozz nekünk mig élünk,
Mennybe hozzád felérjünk!

20.

A kis Jézus Szivéhez.

(Gyermekek éneke.)

Kis Jézus szent szive! imádlak s szeretlek.
Mig e földön élek, soha meg nem vetlek.
Légy hajnalom szép csillagja,
Tavasz korom jó illatja:
Kisded Jézus szent szive!

Növekedél egykor égi bölcsességben,
Add, hogy növekedjem én is ebben szépen,
Te légy szivem példányképe,
Gyenge korom erőssége:
Kisded Jézus szent szive!

Add, hogy az én lelkem legyen mindig ébren,
Szivem szent szivedhez szeretettel égjen,
Szivem s lelkem foglald jóban,
Hogy szeressen mindig jobban:
Kisded Jézus szent szive!

Oh taníts meg engem minden jóra, szépre,
Nagy, mély alázatra s engedelmességre.

Hogy mit szeretsz, azt szeressem,
Mit te megvetsz, azt megvessem:
Kisded Jézus szent szive!

Édes Jézus! veled ma szivet cserélek,
Fogadom, jó leszek és csak neked élek,
Végy irgalmad kebelébe,
Ha meghalok, vigy az égbe!
Kisded Jézus szent szive!

Dicséret, dicsőség az örök Atyának,
Szentlélekkel együtt egy szülött Fiának,
S neked örök hálát zengjen
Tiszta lelkek ajka mennyben:
Kisded Jézus szent szive!

21.

Dal. „Örülj, örvendezz szent Szűz" stb. szerint.

Térdet hajtva imádunk, Jézus kegyes szive!
Jőjj, légy a mi istápunk Jézus áldott szive!

Elárasztunk csókokkal, Jézus kegyes szive!
Áraszsz el te malaszttal, Jézus áldott szive!

Lelkünk égi hajléka, Jézus kegyes szive!
Szivünk enyhe s árnyéka, Jézus áldott szive!

Nyelv leirni nem képes, Jézus kegyes szive!
Benned lakni, mily édes, Jézus áldott szive!

Piros véred hullása, Jézus kegyes szive!
Malasztok bő forrása, Jézus áldott szive!

Felsir szivünk tehozzád, Jézus kegyes szive!
Mosd le lelkünk rút mocskát, Jézus áldott szive!

Kérünk ne hagyj el majdan, Jézus kegyes szive!
Az utolsó nagy harczban, Jézus áldott szive!

Atvan döfve miértünk, Jézus kegyes szive!
Légy paizsunk s mellvértünk, Jézus áldott szive!

Zárd szivünket kebledbe, Jézus kegyes szive!
Vidd lelkünket egekbe, Jézus áldott szive!

22.

Oh örök szeretet nagy mélysége,
Megváltó Jézusunk kegyes szive!
Hozzád folyamodunk esdve, kérve:
Tekints itt könyörgő híveidre.
*Jézus szive! kérünk végy be
Minket szerelmednek kegyelmébe.

Előttünk a váltság keresztfája,
A mi vétkeinknek drága ára!
S ott oldalad sebe ki van tárva,
Az epedő lelket mindig várva.*

Te mondád, hogy hozzád siessenek,
Kikért földre jöttél, az emberek,
Hogy a vétek által ejtett sebek,
Sebedből gyógyulást nyerhessenek.*

Oh szent seb! szeretet szent emléke,
Jézus győzelmének legszebb éke,
Légy megtérő lelkünk menedéke,
S holtunk után örök üdvössége.*

Dicsőség, imádás az atyának,
Érettünk szenvedett szent Fiának,
S a Szentlélekkel egy Háromságnak,
Az örök irgalom forrásának.*

23.

Mély imádással köszöntlek,
Oh Jézus szent Szive!
A bánkódó bűnösök
Egyetlen reménye.
*Áldj meg, őrizz, adj kegyelmet,
Oh Jézus szent Szive!
Vigyen hozzád minden lelket
Váltságod szent vére.

Hétszeres áldással árad
Malasztod forrása,
Melyből anyaszentegyházad
Híveit ellássa.
*Áldj meg, őrizz, adj kegyelmet,
Oh Jézus szent Szive!
Vigyen hozzád minden lelket
Váltságod szent vére.

Szivednek vérző nyilása
Szeretet kútfeje,
Szenvedők vigasztalása,
Lankadók ereje.*

Ott az árvák segítsége,
Özvegyek oltalma,
Elhagyottak menedéke
S hív küzdők jutalma.*

Oh szelid alázatos Sziv!
Melynek szent példája
Minket oly szeretettel hív
Az üdvnek utjára.*

Birj tehát minket egészen
És te légy mindenünk,
Búban, örömben, veszélyben
Csak hozzád sietünk.*

S te, ki meghaltál érettünk,
Mint ártatlan bárány,
Adj égi koronát nyernünk
Halálunk óráján.
Áldj meg, őrizz, adj kegyelmet
Oh Jézus szent Szive!
Vigyen hozzád minden lelket
Váltságod szent vére.

A bold. Szüz Máriáról.

Mise-énekek.

1.

„Egek ékessége“ stb. szerint.

Áldjuk Istenünket nyissuk fel szivünket,
Magasztalására jóságának;
Hogy Szűz Mária lett, minden szűzek felett
Kiválasztott anyja szent Fiának,
S szent Fia által pártfogásával
Nekünk is anyánk lett a Szűzanya;
Oh Istennek örök nagy irgalma!

Azért áldozattal buzgó hódolattal
Jövünk a szent oltár zsámolyához,
Hol Isten kegyelme s a szent szűz kérelme
A megtérő szivre uj áldást hoz!
Oh hagyj részt vennünk, édes Istenünk
A szűz anya által kegyelmedben,
Ébreszsz bűnbánatot lelkeinkben.

Angyali énekre.

Dal.: „Máriát dicsérni hívek“ stb. szerint.

Dicsőség, imádás a jó Istennek,
Hogy Máriát adta az embereknek,

Kik oltalma mellett hozzá térjenek,
Dicsőség, imádás a jó Istennek.

Üdviratra.

Dall.: „Máriát édes örömem“ stb. szerint

Megtestesült örök Ige lelkeinknek üdvössége!
Amire te tanítottál s példát adtál,
Add, hogy megőrizzük, mint anyád,
Tanításod minden szavát.

Hiszekegyre.

Dal. „Bus szivemnek nagy öröme“ stb.

Az igaz hit szent világa Fiad által jött világra,
Jézus Krisztus szűz Anyja! s ő lőn hited jutalma.

Mária! hajnali csillag! te utánad jött fel a nap,
Üdvösségünk napfénye, Jézus lelkünk reménye.

Felajánlásra.

Dal. „Oh malaszttal teljes sz. Szüz“ stb. szerint.

Ez oltáron híveidnek tiszta áldozatja van
Üdvözitő Jézus Krisztus! nézz arra irgalmasan;
Te szerezted szent kereszted és halálod által azt.

Oh ne nézzed, kegyes Jézus! vétkeinknek tengerét,
De kereszted és halálod véghetetlen érdemét,
Csak ez adhat bizodalmat ébredő lelkeinknek.

Érdemedhez vedd Anyádnak buzgó könyörgéseit,
Kit malasztod oltalmunkra oly nagy dicsőségbe vitt.
Kérünk engedd, hogy kegyelmet nyerjen igy ez áldozat.

Adj malasztot, hogy szent véred drágalátos cseppjei
És örökszüz szent Anyádnak pártfogó kérései
Megtérésre, üdvösségre vezessék lelkeinket.

Szent-szent-szentre.

Dall. „Dicsértessél oh Mária“ stb. szerint.

Az ég mondja: sz. az Isten! a szív zengje: sz. az Isten!
Az egész világ velünk zengje: szent vagy Istenünk!

Mondjuk angyal tisztasággal, Mária buzgóságával·
Te szent vagy, te szent vagy, örökké szent vagy Isten!
Áldassál földön, égen!

2.

Kezdetre.

Dal. Oh szerelmes Istenem!" stb

Menny urnője Mária, kinek Isten a fia,
Oltárodhoz lép e nép, mely lélekben, szivben ép.

Mint az ur fénykövete köszöntünk ég remeke,
Ki a világ Istenét karjaidon viseléd.

Oh szegények aranya, irgalmasság balzsama,
Csillagos két szemedet kérünk rólunk le ne vedd.

Dicsőségre.

Jézus hála s kegyelet, neked földön s ég felett;
Ki egy szűznek méhibe kegyes voltál szállni be.

Szent leczkére.

Mint te szent szűz hallgatád, szent fiadnak szózatát
Követjük mi is amit az anyaszentegyház tanit.

Hiszekegyre.

Jerikói rózsaszál hiszszük, hogy szűz maradtál,
Hogy ugy szűlted magzatod; mint szép hajnal a napot.

Felajánlásra

Mária szép fénytorony, a mennyegzőn egykoron,
Ki csodát tőn kedvedért, őt értünk is esdve kérd.

Kegyes lelki orvosunk, vedd, amit itt áldozunk;
Szent Fiadnak nyujtsad át, áldozatunk illatát.

Szűz virág szent hajadon, méz áradoz ajkadon,
Az Ur maga van veled, menynyel tele kebeled.

Homlokodon korona, szüz erényid gyöngysora,
Hogy minket a bűn miatt, meg ne vessen szent fiad

Szent-szent-szentre.

Szent az egek Istene, szent a szentség tengere;
Szent kit szüz méh hordozott s kit szűz emlő szoptatott.

Boldog ama szűz Anya, ki téged szült menny raja;
Boldog méh, mely hordozott, s az emlő, mely szoptatott.

3.

Mise kezdetére.

Áldozzunk, hiv keresztények! a kegyelem kútfejének,
Hogy megadta Istenünk szűz Máriát minekünk.

Ő a szüzeség virága, bűn nélkül jött e világra;
Üdvözlégy szűz Mária! tisztaság lilioma.

Szentlélek által tebenned vett az örök Ige testet,
Oh áldott szűz Mária! Istenségnek temploma.

Angyali énekre.

Máriáé volt a gyermek, a kinél az égi lelkek
Áldva igy énekeltek: dicsőség az Istennek.

Evangeliumra.

A szent evangeliomban örök élet s igazság van,
Élve s halva hirdette ezt a szűz szent gyermeke.

Hiszekegyre.

Higyünk, az alázatos hit nyitja meg az ég ajtóit;
Ez által lett Mária az Istennek szent anyja.

Felajánlásra.

Szüz anyánk! ez áldozatunk mit Istennek bemutatunk
Neved tiszteletére, szent fiad szerzeménye.

Ah, de bűneink fiadnak szent színétől visszatartnak;
Te mutasd be jó Anyánk! a mit itt feláldozánk.

Testi, lelki jólétünket, melylyel ő áld bennünket,
Áldozd fel oh Mária! boldogságos szűz anya!

S a mivel irgalma bűntet, testi-lelki szükségünket,
Kérünk fájdalmaidra, oh mutasd be Mária!

Első csendítésre.

Zengje ég, föld s benne minden sz. örökké sz. az Isten!
Mint a szűz énekelte, mondjuk: szent az Ur neve.

4.

Kezdetre.

Mária! mennyeknek királyné asszonya!
Tiszta szeretetnek gyöngye és aranya,
Lelkemből szeretlek, szivembe rekesztlek,
*Mária! Mária! bűnösök szószólója.

Dicsőségre.

Mária! tengernek csillaga s estfénye!
A gyarló embernek második reménye,
Altalad szűzesség! Istennek dicsőség.*

Hiszekegyre.

Mária! lábadhoz járulván köszöntlek,
Bár méhed fiat hoz, tiszta szüznek hiszlek,
Tarts ezen hitemben, buzgó szerelmemben.

Fölajánlásra.

Mária! megtérek s futok bátran hozzád,
Mig pályát nem érek valómat bizom rád,
Foglya szűz nevednek szent tiszteletednek.*

Minthogy üdvöt szültél reménység anyja vagy,
Anyánk is hogy lettél, reményünk benned vagy
Mert befoly kertedbe, ki befolyt méhedbe.*

Szentre.

Anyánk nyerd meg nekünk, hogy szentül élhessünk
A szentek szentjének, szent hangot zenghessünk,
Példádon léphessünk, téged követhessünk.*

5.

Boldogasszony szeplőtelen fogantatására.

(Deczember 8-án.)

Dal: „Bemegyek sz. templomodba“ stb.

Új szövetség frigy szekrénye, malaszttal telt sz. edény,
Mátkájának, kit megkére a mennyei vőlegény,
Mária, szűz liliomszál! már a méhben tiszta voltál,
Lelked ép is, fényes, szép is, minket az ősbűn rongál.

A szenteknek koszorúja, ilyet, mint te nem mutat;
Te nemünket szülted ujra, nyitván mennybe jó utat.
Te malaszttal voltál teljes, a mi éltünk bűnnel terhes;
Légy kegyelmes, engedelmes, védő szárnyad ránk terjeszd.
Angyal tiszta liljombimbó! rajtad az ég s föld örül;
Nem ártott a lélekkínzó, Isten fénye vett körül.
Atya legszebb alkotmánya! nem érintett bűnhomálya,
Oh örök szép! bűnörökség Ádámtól rád nem szálla.

Szűz szivedbe, kérünk, végy be, boldogasszony szűz anyánk!
Majdan végre vigy az égbe, légy ott kincsünk koronánk
Ott örökké, mindörökké légy a miénk, ne hagyj többé,
Hogy szivedben, szerelmedben lehessünk mindörökké!

5a.

Oh szűz Anyám feléd repül szivem esdő fohásza,
Oh szűz Anyám tekints keggyel az esdeklő szavára
Te vagy a jó édes Anya, Te könnyezél felette n,
És e könnyek mosogatták, ujra feltört sebhelyem.

Jézussal, kit ujra kértél, ne tekintse vétkemet
Jőjjetek el s utaimnak kormányzói legyetek.
Zengő ajkam hadd mondja csak üdvözlégy szűz Mária!
Majd igy mennyben sziveteket az én szivem is birja.

6.

Dall. „Üdvözlégy oh Jézus Anyja“ stb. szerint.

Az egek fénycsarnokában
Ma nagy öröm, nagy vigság van
Zengenek a szent szűzek;
Zengjünk mi is áhitattal,
Kit egy világ áldottnak vall,
A szeplőtlen szent szűzet.

Tiszta ő, mint a liljomnak
Fehér keblén a gyöngyharmat,
Mely az égből hull alá,
Megőrzé az Ur kegyelme,
Eredeti bűnnek szenyje
Őt soha nem mocskolá.

Oh Mária, Isten anyja,
Szeplőtlenség szinaranya!
Nyujtsd az égből védkezed;
Mi, kik bűnben fogantatunk,
És vétkekre vétket raktunk,
Hullass értünk könnyeket.

Bűneinknek nincs is száma,
Több az, mint a hajunk szála,
Hozzád futunk szűz anya!
A kit szültél, kérjed azt most,
Az anyának mindig hasznos
Jó fiánál szép szava.

Moss ki minket a bűn szennyből!
Kik nem tudunk élni szentül,
Ajkaink hőn esdenek;
Az itélet szörnyű napján
Szent Fiadnak boldog jobbján
Nyerj nekünk majd menhelyet!

7.

Dal.: „Oh fényességes szép“ stb. szerint.

Örül szive szent Annának,
Jeszsze ágon bimbó támadt,
Harmat hull majd mennyből rája,
A Szentlélek malasztjára.
*Oh Mária, szeplőtlen szűz!
Kérünk, minket szivedhez fűzz.

Olyan leszesz a szűzek közt,
Mint liljom a tövisek közt,
Eredeti bűnnek mocska
Szived soha meg nem fogja.*

Bűnösöknek reménysége,
Megtérőknek édessége!
Légy oltalmunk, légy jótállónk.
Szent fiadnál közbenjárónk.*

Esedezzél mi érettünk,
Kik világra bűnben lettünk,
S ott örökké szemlélhessünk,
Oh Mária szeplőtlen szűz.*

Nagy dicsőség az atyának
S ő egyszülött szent Fiának,
Szentlélekkel egyetemben,
Nekik ég s föld hálát zengjen.*

8.

Dall. „Az éjszaka immár eltelt“ stb. szerint.

Nagy öröm van az egekben,
Jeszsze törzsén Názáretben,
Bimbó fakadt ma hajnalban,
Föld csodája lesz majdan.

Anna asszony kis kertjében
Fejledez e bimbó szépen.

Megszünik már az ádázkín
Örvend, vigadd agg Joachim.

Mária a gyönge hajtás,
Kit kért esdve sok sóhajtás,
Az ő bimbó szakadása,
Lesz a mennynek megnyilása.

Ő a világ várt reménye
E siralomvölgynek fénye,
Ő könyörög majd érettünk,
Ő örködik majd felettünk.

Sohasem hull le virága,
Megmarad szűz tisztasága,
Lesz tövise, lesz fájdalma,
Fájdalomnak ő lesz anyja.

Üdvünk még ma bimbóban van,
De virággá fejlik majdan,
A Szentlélek szent malasztja
S verőfény kifakasztja.

Szeplőtlenség példányképe!
Ald, magasztal Szión népe,
Tégy méltókká szerelmedre,
S a mennyei örömökre.

9.

Dal. „Az éjszaka immár eltelt“ stb. szerint.

Igazság rég várt hajnala! köszöntsük tiszta Szűz-anya!
Ki megelőzted a napot, mely Jézusunkban támadott.

Téged köszönt a hit s remény szivünkben e nap reggelén
Téged köszönt a szeretet, mely minket most hozzád vezet.

Hiszszük szeplőtlen voltodat, és szent fogantatásodat,
Mely minden bűntől ment vala, oh tisztaságos szűz-anya!

Reméljük pártfogásodat, s igy ő nekünk malasztot ad.
Kik mint Istent, ég s föld csodál, de kit Fiadnak mondhatál

Szivünk ugy senkit sem szeret Isten után, mint tégedet,
Te szép szeretet Anyja vagy, könyörgünk, minket el ne [hagyj.
Töltsük, követve tégedet, ezen napot s ez életet ...
Hogy üdvözüljünk általa, kinek te voltál hajnala.

10.

Oh Mária, ékes rózsa,
Nem neked szól a törvény,
Mivel szebb vagy és tisztább vagy,
Mint égünkön a napfény.
A sötétség szent világa,
Ki a poklott megrontotta,
Szent vagy, szűz vagy Mária!

Letiportad, meg is győzted
Az ördögnek hatalmát;
Híveidnek megnyitottad
A mennyeknek ajtaját.
Magyaroknak védasszonya
Földieknek édes Anyja,
Szent vagy, szűz vagy Mária!

Szeplőtlen hó tisztaságod
Kezdet óta vallottuk,
Most az egyház szent szavára
Nyiltan is zengve áldjuk,
Örülj boldog szűz Mária!
Bűnösöknek szószólója,
Szent vagy, szűz vagy Mária!

Ha a világ összeomlik,
Dicsérnek az angyalok;
S porba dől bár minden ember,
Tisztelnek a szeráfok,
Jeszsze ága szép virága
Angyaloknak királynéja,
Szent vagy, szűz vagy Mária!

Mindenütt csak dicsőséged
Zengje nyugat és kelet;
Választottak egész serge
Mondja szentnek nagy neved.
Égieknek fényvilága.
Földlakóknak sziklavára,
Szent vagy, szűz vagy Mária!

Légy imádva, oh nagy Isten!
A magasban általunk;
Te pedig áldott örökre,
Szeplőtlen szent Asszonyunk;
Atya-Isten szép leánya!
A Fiúnak édes anyja!
Szentlélek szűz mátkája!

11.

Dal. „Üdvözlégy Krisztusnak" stb. szerint.

Üdvözlégy Mária! Isten szülője!
Kiben nem volt soha bűnnek szeplője,
Öröktől fogva elválasztattál,
Vétektől oltalmaztattál.

Oh szűz! te rontád meg a kigyó fejét,
S megaláztad lelkünk régi ellenét.
Neked nem ártott a bűnnek mérge,
Mert bűn nélkül fogantattál.

Ádám — ősatyánkban mi mind vétettünk!
A tőle eredett bűnben születtünk!
De te, oh szent szűz! kivétel valál,
Mert bűn nélkül fogantattál.

Isten minden fölött nagy ékességet
Árasztott lelkedre, megáldva téged
Mária! teljes vagy malasztokkal,
Fénylesz égi áldásokkal.

Az Isten báránya! téged anyjának
Választa s elvevé bűnét világnak!

Méltó volt, hogy e bárány szülője
A bűnt soha ne ismerje.

Szűz anyaságodat a szent próféták
Sokak örömére régen megirták;
Ők bezárt kúthoz hasonlitottak,
S körülvett kertnek mondottak.

Oh szeplőtelen szűz! könyörögj értünk,
Kik bűnben születtünk, hogy ahhoz térjünk,
A ki bűn nélkül való példának
Adott téged a világnak.

12.

Dal!. „Térdre esvén leborulok“ stb. szerint.

Föl keresztények! föl hívek! zengjünk ma uj éneket.
A szeplőtelen szent szűznek, ki bűn nélkül született,
A fogantatás perczében megszentelé Isten őt,
Tisztaságban és szentségben a mennyei királynőt.

Rendületlen volt eddig is s boldogító e hitünk,
Szép rózsa, liliom és nárczis volt ő mindenkor nekünk.
De ily magasztos érzület keblünkben nem honolt még
Nem volt teljes a tisztelet, hiányzott egy drága ék.

De már szent Péter utóda s a püspöki kar vele,
Fellelkesülve kiáltja az egyház felkent feje:
Szeplőtelen fogantatott Mária a szűz anya,
A vélemény, mely habozott, lőn hitünk ágazata.

Oh szűz! tisztaság lilioma, Jákobnak lajtorjája!
Szeplőtelen dicső anya! éltünk vezérfáklyája.
Imádd Istent mi érettünk, kiket a bűn terhe nyom,
Légy védelmünk, segítségünk, a veszélyben oltalom.

13.

Dal.: „Üdvözlégy oh életfája“ stb. szerint.

Oh szűzesség ékessége! a ki ma fogantatol,
Oh nemünknek dicsősége, ki ma nekünk oltatol,
Égi bimbó, remek rajzat, üdvözlégy kedves magzat!

Bár ma téged Ádám leánya, Anna méhébe fogad;
De reád ég oltománya! szennye bűnnek nem ragad.
Tiszta vagy te, mert az Isten templomának tesz itten.

Éva jajja minket faggat, drága szűz légy mellettünk
A bűn üldöz és sanyargat, szólj uradnál mellettünk.
A tekintet rád igen nagy, mindenestől, mert szép vagy.

14.

A názáreti szent ház átvitelének napján.

(Deczember 10-én).

Dal. „Téged áldunk" stb. szerint.

Megköszöntünk Názáretnek, kis hajléka, temploma!
Megköszöntünk magyar szivvel, aranyos szép sz. tanya,
Benned lakott, szerencsés ház! egykoron a sz. család;
Ah, te láttad felragyogni üdvünk biborhajnalát.

Falaid közt köszöntötte, Gábor angyal, a követ,
Mennyből hozott gyöngyszavakkal, Máriát a sz. szüzet.
Falaid közt, szép aranyház! az ige megtestesült;
Istenséggel az emberség, csodamódra egyesült.

Falaid közt élt mély csendben az angyalok öröme,
Kisded Jézus Máriának egyetlen egy gyönyöre.
Falaid közt munkálkodott szent József s szűz Mária;
Segélyökre volt mindenben az Isten egy szent fia.

Magyar földünk koronája, voltál szent ház egykoron;
Tersattóban ahol álltál, rólad beszélt völgy s halom,
Oh angyalok! mért vittétek tőlünk el e kis tanyát,
Melyben, boldog, jó időket élt hajdan a szent család.

Oh Mária szép aranyház! szivedben az ur lakott;
Engedd, hogy ma is miénknek mondhassuk e kis lakot.
Esdve kérünk, jöjj el hozzánk, magyarokhoz sz. család!
Derítsd föl szép országunkra, a boldogság hajnalát.

15.

Szűz Mária eljegyzésére.

(Január 23-án.)

Dal.: „Üdvözlégy Krisztusnak teste“ stb. szerint.

A menny csillagvárában nagy öröm, nagy vigság van
Zeng az ének, örömének, hogy kivirul Jeszsze ága, virága

Boldog város Názáret! az ur téged nagygyá tett,
Hol két lélek szűzi lélek egyesül ma frigyet kötve, örökre.

Ma tartja szent érzettel szűz Mária Józseffel,
Eljegyzőjét, mennyegzőjét, örvend vele édes anyja sz.
[Anna.

Repül Gábor sebtében, liliomszál kezében,
Szűz mátkának, Máriának az egekből ajándékba ezt hozta.

Tiszta, szűzi, szent szándék, itt a nászi ajándék
Halálig hív szerető sziv, ezt hozzák szent szeretetben
[mindketten.

A szűz fölött ott ajáng, egy hófehér szép galamb,
Szerelmese, hív jegyese, leszállt hozzá kegyeletből az
[égből.

Szentlélek szűz arája! örömednek napjára,
Olvasókból, fohászokból, ma koszorut körünk neked,
[ékeset.

Kik nászodra eljövénk, áldó kezed tárd fölénk,
Szűzek szépe! kérünk végy be, szűz szivedbe s sze-
[relmedbe s keblezz be.

Oh sz. József, te se hagyj, ki mindnyájunk atyja vagy
Jegyeseddel, kegyeseddel, ha haldoklunk, szólj helyet
[tünk, mellettünk.

16.

Gyertyaszentelő-bold.-asszony ünnepére.

(Február 2-án.)

Mise kezdetre. *Kapossy É. T.*

Örülj s készülj Sión! ime jő királyod,
Fénytől tündökölve várják az oltárok
A gyertyaszentelő szűz Őt bemutatja.
Örömmel tekint le fiára szent atyja.

Fél lépni Mária, a szentelt hajlékba,
Noha ő az Isten legtisztább hajléka,
Mi is félve nyujtunk áldozatot néked,
Oh áldd meg Istenünk ez esengő népet.

Angyali énekre.

Dicséret, dicsőség s hála legyen annak;
Kit égben angyali sergek magasztalnak,
Kit, noha ő a mi váltságunk aranyja,
Egy pár galamb s gerlén vált meg édes anyja.

Szent leczkére.

Jézus! a te tanod égi világosság,
Hiszszük hár nem érti emberi okosság;
Ömleszszed ma reánk malasztod sugárit,
S lelkünk éjszakája szép nappallá válik.

Hiszekegyre.

Hiszszük, hogy a kisded, ki testben oly gyönge,
Kit ölében szűz tart, pólyákba göngyölve,
Hiszszük, hogy ő leszen bűnünk áldozatja,
Rabságunk kötelét, győzve, szétszakgatja.

Felajánlásra.

Három áldozat van ma az Ur oltárán,
Gyöngye testben magát áldozta a bárány;

Illatát Mária a mennyei rózsa,
Az öreg Simeon életét áldozza.
Csak kis ostya és bor a mi áldozatunk,
Oh fogadd kegyesen szép kisded királyunk!
Szent szűz szülötteddel tedd fel az oltárra,
S tetszéssel tekint le az Atya reája.
Legyen szivünk az Ur áldozatoltára,
Hozzon a hit mennyből égő gyertyát rája,
Legyen a reménység illatos tömjéne,
Gyújtsa meg szerelmünk égő érzeménye.

Szent-szent-szentre.

Szent az Atya, Isten, a Fiú s Szentlélek,
Szent, kit az angyali seregek kisérnek;
Tisztelet, kegyelet az égi Anyának,
A gyertyaszentelő szép szűz Máriának.

17.

Dal. „Üdvözlégy oh életfája" stb. *Kovács M. I. K. 196. l.*

Oh Mária, ékes Eszter!
Nem neked szól a törvény;
Mivel szebb vagy százezerszer,
Mint egünkön a napfény.
Kegyelemnek vagy forrása,
Istenünknek áldása.
Oh, ha tudná, ki megáld ma,
Hogy te szültél tisztulást,
Lábaidhoz majd borulna
S tőled ő kérne áldást.
Minden áldás a kezedben,
Hordozod szűz kebledben.
Menj, te szépség! az oltárra
És emelj szent jobb kezet;
Ki reád néz, mint anyjára,
Áldd meg árva népedet.
Tiszta méhed az a kincstár,
Melyből a föld áldást vár.

18. *Kapossy É. T.*

Dall.: „Magad bizonyitod“ stb. szerint.

Ősz Simeon! nyisd meg szent templomod zárát,
Az arany ajtóban a szent Család vár rád;
A Szűz bemutatja kisded báránykáját,
Szűzi anyasága ékes koronáját.

Uj korszakot jelől a mai szép ünnep,
A véráldozatok elmulnak, megszünnek;
Megvalósul miről a próféták szólnak,
A képlet igy enged helyet a valónak.

Lehajtja Mária fejét alázattal,
Tudja, hogy Simeon, az ősz kit magasztal;
Hogy az ő ölében van a világ fénye,
Rég várt Messiás, a föld szent reménye.

Ma lett meg jutalma a reménynek s hitnek,
Boldogok, akik itt remélnek és hisznek!
Az öreg Simeon karjára vehette,
A világ váltságát megölelgethette.

Ki tudná felfogni a mai nap titkát?
Tisztulni jő, ki a napsugárnál tisztább!
Az áldozatokat jó szent József tartja,
Boldog kis gerlicze, boldog kis galambka.

Oh gyertyaszentelő kegyes Boldogasszony!
Segits, hogy fohászunk az egekbe hasson,
Hogy a sötét világ várt világosságát
Szemeink örvendve, az égben meglássák.

Dicséret dicsőség az Atya s Fiúnak,
Szentlélekkel együtt az egy legfőbb Jónak!
Teljes Szentháromság! te gyámold ügyünket,
Szűz Anyánkkal neked áldozzuk szivünket.

19.

Dall. „Mint a szép hüvös patakra“ stb. szerint.

Az Isten házába siet az áldott szűz Mária,
Karjain a kisded Jézus, az Istennek szent Fia;
Hogy a törvényt megtartsa s magát beavattassa,
Áll a templom ajtajában több asszonyoknak sorában.

Ő kit Isten felmagasztalt minden asszonyok felett
S szűzességben szülte Jézust, a törvénynek engedett
És Fiát bemutatta, magát beavattatta;
Hogy mások is ezt követnék és a törvényt meg ne vetnék.

Midőn az öreg Simeon Jézust kezébe vette,
Lelkében az angyaloknak nagy örömét érzette;
Üdvözitőjét áldja és Istenét imádja,
Teljes lévén Szentlélekkel, felsóhajt és igy énekel:

„Most bocsátod el szolgádat békeségben Istenem!
Mert az igért Üdvözitő eljött, látta őt szemem.
Kit te adtál népednek, fényére Izraelnek,
Világ világosságára s minden ember váltságára.“

Oh légy velünk, kegyes Jézus! igaz világosságunk,
Oh légy velünk, szűz Mária! mint erős pártfogásunk
Hogy ősz Simeon után mondhassuk a végórán:
Most bocsátod el oh Isten! te szolgádat békeségben

20.

Dal.: „Üdvözlégy Krisztusnak“ stb.

Ki negyven nap előtt üdvösségünkre
Lejöttél az égből bűnös földünkre,
*Szállj be lelkünk hajlékába
Oh világ világossága!

Ki a szűz méhében testbe öltöztél,
Hogy megmentsd azt embert, emberré lettél.*

Ki bár királya vagy az égnek s földnek,
A jászolt választád szegény bölcsődnek.*

Ki az eget s földet felékesíted,
Itt anyád pólyába takart be téged,
*Szállj be lelkük hajlékába,
Oh világ világossága,

Ki bő táplálatot adsz mindeneknek,
Itt szűz tejet szoptad egy szűz kebelnek.*

Kit a hív pásztorok s a három bölcsek,
Buzgó imádással megüdvözültek.*

Kit midőn a negyvennapok elmultak,
Bemutatott szent Szűz-anyád az Urnak.*

Kit az ősz Simeon karjára felvett,
Áldván az Isteni magas kegyelmet.*

Ki megváltásunkért véred ontottad,
Érted egy pár galamb lőn az áldozat.*

21.

Dall.: „Véghetetlen felség“ stb. szerint.

Oh bámulj mindenség a törvényadója,
A nagy Isten ma a törvénynek hódolva,
Mint áldozat s annak papja, önmagát bemutatja,
Oh hajts térded földség, jő az égi fölség.

Mária a tiszta erkölcsök edénye,
Az új szövetségnek szeplőtlen szekrénye,
Tisztulni jön a legtisztább, karján van az égi istáp
Jő szivünk aranya! a megváltó anyja.

Mit hoztál szent József? van itt galamb s gerle!
Kis gerle a szent szűz, röpösö szerelme
Galamb az ősz pátriárka, ki az urat már vég várta
Itt van a kis bárány: megvált vére árán.

Én kisded Jézuskám, édes boldogságom,
Szent teremtőm! én is látásodra vágyom.
Mutasd meg szép angyalorczád, mosolyogj rám,
Szép mennyország! az agg Siónnal átfoglak azonnal

Oh szivem királya! én is hoztam néked,
Hogyha elfogadnád, egy kis csekélységet,
Kisded gerlét s bus galambot, mely utánad rég ujungott,
Ez szivem, az lelkem, végy kegyedbe engem.

Gyertyaszentelő szűz, Noé szép galambja!
Ki karján reményünk, olajágát tartja.
A mennybeli sokat ád rád, fegyverezd le nagy haragját,
Légy te menedékünk végóránkig nekünk.

Szeplőtelen anya tiszta szerelemnek!
Ki öledbe tartod, a mosolygó mennyet.
E nép hozzád fut rebegve, érted lángol forró kebla
Légy esedezője, égbe felvivője.

22.

D.: „Gábriel elválasztaték“ stb. szerint.

Jeruzsálem városában,
Mily öröm, mily szent vigság van?
Nyitva áll az ég fölötte,
Ott van ma a menny szülötte.

Kezd ragyogni titkos uj nap,
Ma mutatják be az Urnak,
Most még csak, mint csillag fénylik,
De majd napként önti fényit.

Ajtón álló levitának
Pár gerliczét átnyujtának,
Kis madár lőn váltság díjja
Annak, ki a mennyet birja!

Ősz Simeon ismeré fel,
Prófétai két szemével,
A világnak fényét benne,
Kit igért az Ur kegyelme.

Simeonnak rezgő karja
Gyöngédeden átkarolja,
Szent könnyei az öregnek
Kis Jézusra permeteznek.

Oh Mária hozzád esdünk,
Mi, kik sokszor bűnbe estünk,
Nyerj nekünk is bő kegyelmet,
Hogy hevítsen szent szerelmed.

Szűz Anyánk! még egyszer kérünk:
Légy te ami lelki fényünk,
Hogy, mint szentelt gyertyák, szépen
Égjünk Isten közelében.

23.

Dall. „Lelkünk üdvössége" stb.

Sion! templomodat szépítsd oltárodat,
Fogadd királyodat, imádd Krisztusodat,
Ime itt jön szűz Mária! karján lelkünk drága díja,
Jézus Isten fia!

A törvényt megtartja, mint az Ur meghagyta,
Fiát bemutatja Simeonnak adja,
*A szentséges szűz Mária, karján lelkünk drága díja
Jézus Isten fia!

Egeknek ajtaja, üdvösség hajnala,
S e hajnal csillaga lett a boldog anya.*

Nyisssuk föl lelkünket, kérjük Istenünket,
Hogy adjon kegyelmet, mert ime közelget.*

24.

D. „Egek ékessége" stb. szerint.

Szion! templomodat, szépítsd oltárodat,
Készűlj elfogadni Krisztusodat;
Ki mindent fölvidít, ime már közelít
És boldogítani jön sorsodat.
Ma jön be hozzád és hoz áldást rád,
Hogy komor csillagod napot lásson:
Bejelenti magát a szálláson.

Fogadd el Máriát, most hozza szent Fiát,
Szentséges szivéhez szorongatva;
Megáll pitvarodnál, koczogat ajtódnál,
Éltedet karjain tartogatva.
Kit kezdet nélkül és anya nélkül
Mindig szült az Atya és most is szül!
Most szülte szűz anya, atya nélkül.

Az öreg Simeon e gyönge két karon,
Kit régen óhajtott, most megleli;
E szűznek szivéről, szerelmes kebléről,
Örömtől rebegve felöleli.
Oh boldog vénség! itt a reménység,
Kész lehet már lelked megoszlani,
Mert látod azt, ki jön orvoslani.

Értünk is, Mária, irgalmasság anyja!
Mutasd be méhednek gyöngyvirágát;
Életünknek fogytán, halálunk óráján
Hozd el szűz lelkednek napvilágát.
Hogy békességben, szent reménységben
Hozzád költözhessünk ez életből
És üdvöt szedhessünk gyümölcsödből.

25.

Dall. „Aldjad ember e nagy jódat“ stb. szerint.

Az ur Jézus szent nevében, élő hitben és reményben
Hozzád fohászkodik néped oh Mária!
S te tőled vár segítséget Krisztus anyja!

Midőn Jézus életéről, kinjáról s dicsőségéről,
Buzgó szivvel elmélkedünk, oh Mária!
Rólad mindég emlékezünk, Krisztus anyja!

Öröm Anyja! te fogadtad őt szűz méhedben s hordoztad,
Te szülted őt s a templomban felajánlád
S keresvén őt, az ünnepen, ott találád.

Oh fájdalom anyja! neked mily kín volt fiadat nézned;
Midőn őt megostorozva s koronázva,
Szidalmak közt felszegezték keresztfára.

Dicsőségnek anyjává tett feltámadva Jézus téged.
Midőn felment, elküldötte a Szentlelket,
Hogy megkoronázzon téged, mennybe felvett.

Öröm, kín s dicsőség anyja! kérd fiadat, hogy malasztja
Legyen velünk s tartson meg az igaz hitben,
Örömben ugy, mint bánatban s dicsőségben.

26.

Gyümölcsoltó-boldogasszony napjára.

Mise kezdetre. *Kapossy É. 1*

Gyümölcsoltó Boldogasszony!
Áldozatra hozzád jöttünk;
Hullass csak egy csepp könnyet ránk,
Az eget nyisd meg fölöttünk.
Hebron völgynek jó illatja,
Te légy lelkünk áldozatja.

Angyali szent követ szállott
Názáretbe magas mennyből;
Mária kis czellájában
Az üdvözlő szó megzendül.
Bimbózik már Jeszsze ága
Megváltónk lesz bájvirága.

Dicsőségre

Nagy a fény, nagy a dicsőség,
Mely Máriát körülfogja;
A Fiunak glóriáját
Látjuk anyján fényragyogva.
Derítsd reánk, Szűz! sugárod,
Mely Fiadról reád árad.

Szent leczkére.

Mezők ékes liliomja!
Tedd liljommá szivcinket.

Paradicsom bezárt kertje!
Szent szivedbe zárj be minket,
Hogy fiadnak üdvigéje
Legyen lelkünk vezérfénye.

Hiszekegyre.

Add, szűz anyánk! hogy erényid
Mi is híven követhessük,
Hogy az égnek fényösvényét
Mi is buzgón kereshessük.
Olts szivünkbe reményt s hitet,
Ki az angyal szavát hitted.

Felajánlásra.

Vedd anyánk! e kenyeret s bort
Tedd föl Fiad oltárára;
Kérdd, fogadja el szent kegygyel:
Buzgó szivünk adománya.
Mit te nyujtasz, elfogadja
Ha rajt kezed szűz illatja.

Mig itt élünk, ha körülvesz
A gyarlóság s bűn homálya;
Védjen, óvjon a bűn ellen
Nagy hatalmad szent csodája.
Mert hol mocsok, hol bűn nincsen,
Ott vagy, oh Szűz! ott az Isten.

Szent-szent-szentre.

Szent, szent, aki eget s földet
Áldásával elárasztott;
Szent, szent, ki szűz Máriának
Adott oly bő szent malasztot
Szent szűz! vigyázz reánk mennyből,
Hogy élhessünk itt lenn szentül.

Életünknek minden perczén,
Fölkeltünkben, lefektünkben,

Szép nevedet áldva zengjük
Örömünkben, keservünkben.
Légy szűz Anyánk! lelkünk szárnya,
Üdvreményünk, mennybe szállva!

27.

Dal.: A mennyei szent városnak" stb. szerint.

Mária kis hajlékában, Názárethnek városában,
Istenhez fohászkodik és buzgón imádkozik.

Az emberi nem váltságát, óhajtja Isten országát,
Szánja bűnös voltunkat, számkivetett sorsunkat.

Imádkozik s im elébe Gábriel arkangyal lépe,
Isten titkát jelenti s a szűzet megköszönti.

Igy szóla hozzá az angyal: üdvözlégy teljes malaszttal
Minden asszonyok felett, áldott vagy az Ur veled!

A szűz megrettent e szóra, de az angyal tovább szóla,
Ne félj, mert az Istennél, te nagy kegyelmet nyertél.

Megárnyékoz a Szentlélek és szűz méhed gyümölcsének
Jézus lesz örök neve, az angyal ily szót teve.

S a szent szűz megalázódva; ime az Ur szolgálója,
Legyen te igéd szerint! szól s az égre feltekint.

És legott az örök ige leszálla szent szűz méhébe,
Hol emberi testet vőn s az ember váltsága lőn.

Adjunk hálát az Istennek, ki nekünk a kegyelemnek
Kútfejét megnyitotta s fiát váltságul adta.

28.

D. „Szüz Mária gyümölcse" stb. szerint

Mily boldog vagy Mária kis háza,
Názáreti hajlék, menny tárháza!
Fényes ösvény vezet hozzád mennyből,
Rajta Gábor száll le az Istentől.

Légy **köszöntve Mária, áldott** szűz,
Kinek ma az angyal koszorút fűz;
A Szentlélek szűz lelked arája,
Ugy leszesz te Teremtőd dajkája.

Oh tisztaság drága szűz alakja!
Szűz méhedet Isten Fia lakja;
Szent erényed, tiszta szűzességed
Meghódítá az égi Fölséget.

Szüzen szülöd Jézust a világra,
Szűzen jutsz az istenanyaságra;
Szólj mellettünk, hogy szűz méhed kincse
Sok bűnünknek számát ne tekintse.

Mily nagy öröm az szűz Máriának,
Mily öröm a bűnös porfiának,
Hogy közelg a hajnal hasadása,
Megvalósúl a föld óhajtása.

Szólj érettünk, hogy méhed gyümölcse
Bő áldását miránk is kiöntse,
Hogy tartson meg minket kegyelmében
S egykor veled láthassuk az égben.

Áldás, hála az Isten Fiának,
Ki, Szűz! téged választott anyjának;
Kérd érettünk, hogy testesülése
Legyen lelkünk megüdvözülése.

29.

Dall.: „Ez nagy szentség valóban" stb. szerint.

Szólt az örök irgalom! szállj le, Gábor angyalom!
Szállj sietve Názáretbe, ezt parancsolom.

Ott nyilik egy szép virág, Jeszsze ágán gyöngyvirág,
Szűz erénye, lelke fénye tiszta napvilág.

Erre az Ur angyala Máriához száll vala;
Földig hajlik s ekként hallik köszöntő szava.

Üdvözlégy, az Ur veled! ez mennyből az üzenet:
Jeszsze ága! anyaságra választ Istened.

Ám én anya hogy legyek? a tiszta szűz igy rebeg,
Hisz én férjet nem ismerek, tudják az egek.

Oh ne rettegj, szűz virág! mit nem látott a világ:
A Szentlélek kegyelmének teljét önti rád.

Bár én méltó nem vagyok, szól a szűz, a meghatott,
Istenemnek szivem mellett kész szállást adok.

Szived, égi szűz Ara! a Szentlélek temploma,
Szüzi méhed az Igének lőn ma otthona.

Kél már üdvünk hajnala, nyilik rózsabimbaja,
Mennybe hirt visz, örömhirt visz az Ur angyala.

Áldunk drága szűz Anya! Hebron völgy szép liljoma!
Kit csodává, szűz anyává tett az ég Ura.

Vigyázz hát ránk, szűz Anyánk! te légy égi Pátronánk;
Állj mellettünk, szólj helyettünk, ha üt végóránk.

30.

Dal.: „Üdvözlégy oltáriszentség“ stb. szerint.

Üdvözlégy malaszttal teljes,
Kegyelemmel épen ékes
Joachim kedves leánya,
Istennek választott anyja,
*Tőlünk ezerszer áldott légy,
Oh kegyes szűz! mennyei tüz, szűz Mária!

Ur vagyon veled Mária!
Paradicsomnak virága,
Méhedben az Isten-Fia
Szent Atyádnak lettél anyja.*

Asszonyi nem között áldott,
Kitől örömünk áradott;
Mert te benned nyilatkozott,
Áron vesszeje virágzott.*

A te méhednek gyümölcse,
Jézus kegyelmét ránk öntse,
Vétkeinket ne tekintse,
Szent malasztját belénk öntse.
*Tőlünk ezerszer áldott légy,
Oh kegyes szűz! mennyei tüz, szűz Mária!

Imádj értünk bűnösökért,
Kérünk áldott szent fiadért,
Most és halálunk óráján,
Hogy mi is mondjuk mindnyájan:*

31.

Dal.: „Jézus a rád emlékezés" stb. szerint.

Üdvözlégy malaszttal teljes!
Isten előtt szép és kedves
Mária! te remek szépség,
Kiből árad minden szépség.

Igy köszönt az égi követ,
Tőlem is jár e tisztelet,
Mert az Ur van benned s veled,
Malasztok tára szűz kebled.

Áldott vagy asszonyok között,
Mert beléd Isten költözött.
Anyánk lettél, hogy e világ,
Benned éledjen szűz virág.

Áldott gyümölcse méhednek,
Kincse földnek és egeknek!
Aldott, ki megárnyékozott,
És gyümölcsöt szűzen hozott.

Nagyasszonyunk szűz Mária,
Isten-ember édes anyja,
Kérd Istened későn s korán,
Most és halálunk óráján.

32.

„Hol vagy én szerelmes Jézusom“ stb. szerint.

Tiszta szivből örvendj, oh bús földi nép!
E szép nap hozta meg váltságunk hírét,
E napon a rabság bús fiára
Egekből csepegő öröm szálla.

Bünbe kevert minket Éva ősanyánk,
Egynek vétke miatt mind veszve valánk;
S hogy az elesteket fölemelje;
Földre szállt az Urnak nagy kegyelme.

Az Atya öröktől nemzett szent Fia
Időben született, anyja Mária;
Közibénk szállott nagy szerelméből,
Nem iszonyodott a Szűz méhétől.

Hogy lenne bűnünknek véráldozata,
Emberi testet ölt a menny rajzata;
Piros vércseppjei, hogy lemossák
A világ vétkének undok mocskát.

Ő, ki hatalmával mindent megteszen,
A halandó lénynyel egy testté leszen;
Hogy az igazsággal kibékítsen:
Bajvívó társunkká lőn az Isten.

Gyümölcsoltó édes, kegyes szűz Anyánk,
Második reményünk, égi pátronánk!
Kérdd szűz jegyesedet, a Szentlelket:
Ápoljon malaszttal minden lelket.

Oh Isten egy Fia, ki jösz váltani,
Dicsérjenek áldva az ég angyali,
Veled az Atyát és a Szentlelket
A három személyben az egy szentet.

33. *Kapossy É. T.*

Coelestis Ales nunciat.

Dal. „Ha a hajnal" stb. szerint.

Fényes követ száll le magas mennyből.
Nagy titkot hoz a kegyes Istentől
S a Szentlélek szent malasztja
Názáretnek szűzét elárasztja.

Ragyogó Szűz! mily dicsőség vár rád,
Te, ki szülöd üdvünk szép oltárát,
Reményünk felvirul benned,
Mutasd hozzánk anyai szerelmed.

A Fiú, ki szived alá szállott,
Magas rangra emel s nem lesz párod;
Atyádnak lész te szűz anyja,
Gondozódnak istápja, oltalma.

A Szentlélek szűz tiszta véredből,
Mely fertőzve nincs az ősvétektől,
Alakítja Krisztus testét,
Melyet tisztán szül meg a szűzesség.

E tetőled kölcsönzött test lénye
Lesz lelkünknek drága éleménye,
Szent vendégség lesz e test s vér,
Melyet nekünk nyújt az égi testvér.

Gyümölcsoltó kegyes Boldogasszony!
Szent szerelmed fölöttünk virraszszon;
Ragyogtassad lelked fényét:
Oltsd belénk a tisztaság erényét!

Krisztus! ki jösz lelkünk váltságára,
Az Atyával legyen neked hála,
S a szűzeknek vőlegényét
Az angyalok s emberek dicsérjék!

34.

Dal. „Ah, hol vagy magyarok“ stb. szerint

Üdvözlégy Istennek választott edénye,
Üdvözlégy Igének tiszta frigyszekrénye.

Üdvözlégy Mária, remek liliomszál!
Melyen az ég raja testesülni megszáll.

Teljes vagy malaszttal, az Ur van teveled,
Az égig magasztal, háza lesz kebeled.

Az asszonyok között te magad vagy áldott,
Mert beléd költözött, ki mindent megáldott.

Aldott Gyümölcsödön vigad minden árva,
Nézi szűz sziveden zárt egét kitárva.

Ne hagyj édes Anyánk! oh állj föl mellettünk,
És ha jő végóránk, kérd Istent érettünk.

Mivel szerelmeddel közleni magát kész:
Bizunk, hogy nem vet el, ha te szószólónk lész

35. *Kapossy É. T.*

Fényes angyal száll le mennyből,
A fölséges Ur Istentől;
Názáreti szűz szivébe
Az ige ma oltaték be,
Aranybimbó fakadása,
A fényes ég megnyilása.

Üdvözletet hoz az angyal,
Elrebegi édes ajkkal;
Örvendhet ma a szűzesség,
Hozzá mennyből jött követség.
A Szentlélek fénygalambja
Megnyugszik szent kegygyel rajta.

Oh Mária! rózsahajnal
Megköszöntünk az angyallal:

Szűz tisztaság drága gyöngye!
Légy ezerszer üdvözölve,
Szived szivünk esdeklését
Elfogadni oh ne késsék.

Jézus, testet öltött jóság!
Fölemeljük szivünk hozzád;
Javítani jösz ügyünket,
Megváltani jösz bennünket.
Szeplőtelen méh gyümölcse!
Bő áldással minket tölts be.

Oh Mária, szűz virágszál!
A Szentlélek kegye rád száll;
Isten legszebb alkotmánya,
Asszonyi rend nagy csodája!
Az angyali üdvözletre
Dicsőitünk örvendezve.

Nagy dicsőség az Atyának,
Megtestesült szent Fiának,
Dicsőség a Szentléleknek,
Tisztelet a szűz Jegyesnek.
Mit Évában elvesztettünk,
Ő szerzi meg azt helyettünk.

36. *Kovács M. I. k. 177.*

Üdvözlégy Jeszszének ékes oltoványa!
Üdvözlégy Istennek legszebb alkotmánya'
Üdvözlégy Ádámnak tiszta maradványa!
Üdvözlégy Évának büntelen leánya!

Téged a nagy Isten legjobban szeretett,
Mert lakhelyet itten szűz méhedben szerzett.
Szülni szólít, de szűz koronát készített,
Az anyák jajából mindenestől kivett.

A ki minden szennyet jött mosni szivekről,
Nem sérti méhedet, jót áll mindenekről;

A Szentlélek Isten mivel olyan kegyes,
Hogy e szövetségben ő maga lett jegyes.

Vigadj, szeplőtelen! bár Anna leánya,
Mert veled szüntelen az Isten Báránya;
Kérd szent Gyümölcsödet most és végóránkon,
Hogy szűz erkölcsödet kövessük pályánkon.

37.

Kovács M. I. K. 174

Nagy alázatossággal Mária szent szinedhez,
Járulunk buzgósággal kegyes Anyánk székedhez.
Üdvözlünk angyaloddal téged malaszttal teljes!
A ki vagy szűz illatoddal Istennél kedves.

Már ma lettél anyánkká, futunk hát szárnyad alá;
Választ az ég dajkánkká, végy hát palástod alá.
Födözd be szennyeinket égvonzó szentségeddel;
Bűnre boszús Istenünket kérleld méheddel.

Vedd be köszöntésünket, irgalmasság szűz anyja!
Meg ne vesd kérésünket, oh angyalok asszonya!
Légy fiadnál mentségünk, mig itt kelünk és esünk;
Szünjék örök vesztességünk, ha lett kezesünk.

38.

Dall.: „Isten hatalmas bajnoka" stb. szerint.

Dereng üdvünk láthatára,
Égi biborfény szállt rája,
Mulik már a zord hideg tél,
Uj tavaszra uj élet kél.

Hoz a tavasz szép virágot,
De olyan még nem virágzott,
Mint melynek ma van oltása,
Égen, földön nem lesz mása.

Örvendezzél oh szűzesség!
Hozzád mennyből jő követség;
A Szentlélek fényködében
Gábor angyal száll sebtében.

A szűzi méh rejtekébe
Szép aranyág oltatik be . . .
Bünös ember, ez ág néked
Megtermi az üdvösséget.

Azon Ige lett ma testté,
Ki a kínfát vérrel festé!
Jézus, lelkünk koronája,
A Szentlélek oltoványa.

Jézus, szent Szűz méhgyümölcse!
Szent malaszttal minket tölts be,
Hozzad helyre, legyen gondod,
Mit a tiltott fa lerontott.

Gyümölcsoltó Boldogasszony!
Rajtunk szemed virraszszon,
Szólj Fiadnál, kérünk, értünk,
Hogy gyümölcsös legyen éltünk.

39. *Kovács I. 172. l.*

Üdvözlégy oh életfája, bűnösök másod reménye,
Jézus Krisztus dajkája! csillaga, napja, fénye!
Földieknek édes anyja, égiek Nagyasszonya.

Testesűl drága méhedben az imádandó Ige;
Nyugszik immár szűz kebledben s lesz keservünknek [vége
Oh Mária, mi szerelmünk! benned éled életünk.

Elismerünk már anyánknak, mert az élet anyja vagy
Vagy szülője koronánknak s eszközlője hív és nagy
Vagy elestek pártfogója, nyomorúk szószólója.

Százezerszer hát üdvözlégy, tisztaság szép alakja!
Kinek méhét anyja hogy légy, a nagy Ur Isten lakja,
Fogadj minket fiaidnak, Anyja légy árváidnak.

40.

A hétfájdalmu Szűzről.

(Virágvasárnap előtti pénteken és szeptember III. vasárnapján.)

Kezdetre.

Fájdalomnak ünnepére
Jertek Jézus hívei!
A keresztfán szenvedőnek
Szűz anyját köszönteni,
Kit oly szörnyen megsebeztek
Hét fájdalma tőrei.

Véroltárnál a keresztnél
Áll a szűz és kesereg;
János a szent asszonyokkal
Szinte ott sir, ott remeg,
Velek óhajt keseregni
Az itt egybegyült sereg.

Dicsőségre.

A kesergő fájdalomnak
Hangja közt is felkiált,
A dicséret és dicsőség,
Áldva a dicső királyt,
Ot, ki meghalt a keresztfán
S igy győzte le a halált.

Hiszekegyre.

Hiszünk benned oh nagy Isten!
Önts belénk oly nagy hitet,
Mint mely, oh szűz! a keresztnél,
Megtartotta szivedet,
Hogy Fiadnak annyi kínján
S fájdalmán meg nem rekedt.

Felajánlásra

Itt az oltár áldozattal,
Itt az uj kálvária,
Hol magát feláldozandja
Jézus az Isten Fia.
Ő ki meghalt a kereszten,
Melynél ugy sirt Mária.

Veled sirunk, Jézus anyja!
Veled együtt érezünk,
A nagy a szent áldozatnál
Mit Istennek szentelünk,
Kik most szived bánatáról
Könnyek közt emlékezünk.

Szent-szent-szentre.

Fájdalomban, mint örömben,
Mondjuk: szent az Ur neve!
Szent az Isten! a kesergő
Sziveknek enyhülete.
Szent az Isten! ő a minden
Vigasztalás Istene.

41.

Dal. „Fájdalomnak ünnepére" stb.

Könyek árja hull szememből, ha arról elmélkedem,
Mily szörnyű nagy volt a bánat s iszonyú a gyötrelem;
Mely mint hét tőr jára által szűz anyám sz. sziveden.

Az első tőrt, az első kínt oh szűz! akkor érezéd,
Mikor az ősz Simeontól a jövendölést vevéd,
Hogy minő sors fogja érni szived drága gyermekét.

Második tőr, második kín ama futásod vala,
Hogy fiaddal Egyptomba siettél oh szűzanya!
Megmentvén őt a boszútól, mit Heródes forrala.

Harmadik tőr, harmadik kín akkor érte szivedet,
Mikor tőled a templomban elmaradt szent gyermeked
Mig tanítók közt leléd föl, kiért szived rettegett.

Negyedik tőrt, negyedik kint szivednek az okozott,
Midőn Jézus a kereszttel halálra hurczoltatott,
S igy kesergő szűz anyjával a Fiu találkozott.

Ötödik tőr, ötödik kín szent szivednek az vala,
Midőn értünk a keresztfán seenvedett és meghala
Az ártatlan bárány, Jézus, hogy mi éljünk általa.

Hatodik tőr, hatodik kint szived akkor érzett,
Midőn Jézus a keresztről meghalva levétetett,
S bűneinknek drága ára szűz öledbe tétetett.

Hetedik tőr, hetedik kín akkor sebzé szivedet,
Mikor ő, ki annyit fáradt s mind halálig szenvedett,
Mint váltságunk áldozatja Jézus eltemettetett.

Fájdalomnak, gyötrelemnek anyja, oh szűz Mária!
Sziveinket járja által fájdalmaid szent nyila,
Akkor égi üdv s öröm lesz szenvedéseink dija.

42.

Dal. „Titkos nagy áldozat“ stb. szerint.

Adj Jézus! szivembe kínos fájdalmakat,
Legyen ma két szemem könytől áradt patak,
Hogy én is, mint édes szülőd, kínhalálod gyásza fölött
Tiszta szivből sirhassak s neked hálát adhassak.

Mária, tengerkín hétfájdalmu szűze
Paradicsom kertnek lehajló bús fűze!
Mily kín dulta kebledet, midőn láttad szülöttedet
A szenvedés kínpadján, a megváltás nagy napján.

Az egész világnak fájdalmát viseléd;
Átérezted a kín végtelen tengerét.
Ott álltál a kereszt alatt, a vércseppek rád hulltanak
Oh, hogy le nem roskadtál szeplőtelen liljomszál.

Vér, köny, seb, fájdalom, pökdösés, ütlegek,
Kereszt, tövis, dárda, ostorok s vasszegek
Nemcsak édes szent fiadat, ártatlan szép bárányodat,
Tégedet is gyötörtek, ah, csakhogy meg nem öltek.
Keresztfa virága, Megváltó Krisztusom!
Beteg vagyok érted, légy lelki orvosom.
Átvert szived vérceppjei Szűzanyádnak gyöngykönyei
Segítsenek az égbe, a boldogság révébe.

43. *Nyulassy Antaltól.*

Kinek szivét a megigért fájdalomtőr általjárta;
Kinek szeme könynyel telve, sz. fiát szenvedni látta:
*Szeplőtelen szűz Mária! fájdalomnak hős asszonya!
Szűz szived mély sebeire, szűz szemed sz. könyeire,
Esdve kérünk édes anyánk! sz. Fiadnál gondolj reánk,
gondolj reánk.

Kik evezünk az életnek könytől ázott nagy tengerén,
Hol a vészek viharában hullám között ing az erény:*

Ha a bánat fellegei, elborítják lelkeinket;
Ha nyavalyák gyötrelmei körülveszik testeinket;*

Ha a kevély gondolatok törbe ejtik elméinket,
Ha szivünk rossz kivánsága bűnörvénybe ejte minket.*

Ha a harag undok vétke hevünk lángját felgyúlasztja
Ha szivünket megvadítja a boszúvágy gondolatja.*

A csüggedés órájában, midőn küzdünk önmagunkkal
Erőnk elhagy és nem birunk életölő fájdalmunkkal.*

Ha szegénység, nyomorúság, elveszi a kedvet tőlünk
Zúgolódás, kislelkűség panaszhangot csal belőlünk.*

Ha minden szent, nemes és jót lábbal tapos ellenfelünk
Jogainkért zaklattatunk, szent hitünkért üldöztetünk.*

Ha bűnünk nagy terhe alatt nem merünk föltekinteni
S elhagy a hit, reménység és szeretet, mely isteni.*

Ha szent Fiad kegyelmére méltatlanok lettünk vele.
Tudván, hogy ez után, nincsen üdvünk csak általa.*

Ha életünk végső napján szembeszállunk a halállal,
S az itélő biró elé lelkünk föl az égbe szárnyal.*

Az Atyának és Fiunak, Szentlélekkel egyetemben
Legyen hála és dicsőség most és mindörökké Amen.

44.

Fájdalmas Anyához. *Molnár*

Hol vagy én szerelmes, fájdalmas Anyám?
Hol találjalak fel én kegyes dajkám?
Tárd ki karjaidat végy öledbe,
Hadd halljak meg Anyám szerelmedbe'.

Szentséges fiad is keresztfán megholt,
De aztán teste szűz öledbe volt;
Őt anyai karod átölelte,
Végy engem is Anyám szűz öledbe.

Én is által vertem tőrrel szivedet,
Jaj, hogy emeljem fel hozzád szememet;
Oh bocsáss meg nekem édes anyám,
Mert elveszne lelkem, ha elhagynál.

Légy velem, ha eljő majd a vég óra,
Mely ki terít engem hideg ágyamra;
Szűz szent karjaidba hajtom fejem,
Sziveddel egyesül fásult szivem.

45.

Oh én gyászba borult szerencsétlen anya,
Kinek a hegyes tőr szivét által járja;
Jaj! mert szent Fiamat a keresztfán látom,
Megölelném, jaj, de levenni nem tudom.

Reszketnek tagjaim, mindjárt leroskadok,
Ártatlan bárányom éretted meghalok.
Oh drága keresztfa, hajolj le a földre,
Szerelmes magzatom add vissza ölembe.

Oh mert a szivemnek ketté kell repedni,
Hogyha meg nem tudlak szent Fiam ölelni;
Szállj le a keresztről szűz anyád ölébe,
Hadd rakjam csókjaim drága sebeidre.

Siessetek ide oh bűnös emberek,
A szent keresztfára sirva tekintsetek;
Nézzétek szent Fiam karjait kitárja,
Ha megtértek ölelésre nyújtja.

Árvák és özvegyek kegyes szószólója,
Szólj értünk Jézusnál fájdalmas szűz Anya!
Anyai karoddal ölelj át bennünket,
Amint megölelted drága szülöttedet.

46.
A jótanácsok asszonyához.

(April 26-án.)

Dal. „Dicsérd Sión Megváltódat" stb. szerint.

Oh Mária, szűzek szűze, siralomvölgy őrtüze,
Jótanácsok asszonya!
Oh bölcseség aranyszéke, révedezők menedéke,
Elesettek gyámola!
Nagy jutalmat nyert szerelmed, ott az Isten trónja mellett
All szivárvány trónusod.
Azt, ki hozzád kulcsolt kézzel oltalomért esdve néz fel,
Szeretettel gondozod.
Mi, a kik sok bűnbe estünk, szent fiadnál szólj mellettünk
Isten után mindenünk.
Örömünkben, keservünkben, balsorsunkban s jólétünkbe'
Jó tanácscsal légy velünk.
Oh szomorú sziv reménye, bánatéjünk égi fénye,
Csodálatos szűz Anya!
Bajainkat tudod s látod, adj minekünk jó tanácsot,
Jótanácsok Asszonya!
Szállj be, lakjál itt szivünkbe, az egekbe ugy megyünk be
Ha követjük nyomdokod.
Megigérjük, hogy megtérünk, szent fiadnál s neked élünk
Mig csillagunk fenragyog.

47.

Május havi Mária-énekek.

A csattogányok zengnek, a május felvirult;
Azért elhozzuk néked, mit az öröme nyujt.
És itt szent lábaidnál, dicsér ezer virágszál:
*Mária! oh Mária! oh szűz Mária!

Oh szűz szelid irgalmad virágot meg nem vet,
Mit a szegény most adhat s füzérbe köt neked.
Te láthatod fájdalmunk, azért hozzád kiáltunk.*

Mint hő szivünktől zálog! im itt kinyilt virág;
Segíts Anyánk te áldott, lelkünk hozzád kiált.
Hogy egykor majd öledben virulva felörvendjen:*

Te Istenünk kertjében ki gonddal őrködöl,
Fedezd kezeddel népedet a föld veszélyitől,
Hogy szent kegyelmed árnya alatt a rossz ne bántsa*

S hogyha honod virányán örök tavasz leszen,
Oh szűz a szűzek trónján, kérünk gondod legyen,
Hogy angyalok közt majdan zengjük az égi karban:*

48.

Dal. „Oh szerencsés elérkezett“ stb.

Május rózsakirálynéja, Mária!
Kinek örök tavaszt hozott szent Fia,
Neked Anyánk! az ég és föld örül,
Szegény földi árváidon könyörülj.

A szép május a te kedves hónapod,
Mely a többi hónapoknál ragyogóbb,
Kékebb az ég, illatosabb a virág,
Ünnepet tart neked most a nagy világ.

A szivárvány diadalív, mely neked,
Udvarolni hívja nyugat s keletet,
Minden virágszálon és gyöngyharmaton
A te édes, szép nevedet olvasom.

Virágos kert a látókör, a határ,
Te rólad zeng a légben a kis madár,
Neked nyilik minden bimbó és virág,
Hozzád küldi illatát, mint hő imát.

Mi is hozzád küldjük lelkünk illatát,
Örömkönyünk fényes gyémántharmatát,
Vedd kedvesen, völgyek szép szűz liljoma!
Legyen ez szűz homlokon korona.

Ragyogj, május szép tündöklő hajnala!
Szálljon mennybe a madarak bájdala,
Köszöntse ég s föld az ékes Keletet,
Kitől üdvünk szép tavasza született.

Oh májusi szűz királyné! nézz miránk,
Vedd szivedbe szivből fakadt hő imánk,
Ha majd eljő életünk estalkonya,
Derüljön ránk örök tavasz hajnala.

49.

Zöldelő virágszál, vagy te oh Mária!
Üdvünk, szent reménye föl te benned nyila;
Éltünk reménye vagy malasztos szíveddel,
Mely felénk tündöklik telve erényekkel.

Vagy az égnek, földnek, szeplőtlen rózsája,
Kit az Ur helyezett koronás trónjára;
Azért ma tehozzád milliók sietnek.
Ajándékával a virágfüzéreknek.

Május ünnepedre az ég szebben kékül
S a föld virágokkal van himezve ékül;
S hogy ingatag szivünk kétségbe ne essék:
Szivedből sugárzik az édes reménység.

Száll szivünk és imánk fönnen s magasabban,
Mert szeretet Anyja! osztálya vagy abban;
Angyali örömet nyújt mostan az élet,
Mely tiszteleted szíveinkben éled.

Bár fölemelkedénk tehozzád a porbul,
Mégis fölsir lelkünk, szemünkből köny csordúl:
Mária! hogy Fiad könyörüljön rajtunk,
S hogy könyörögj értünk, kik hozzád sóhajtunk

Kinek Fia által oly nagy a kegyelme,
Oltalmat a magyar attól, hogy ne nyerne?
Mária, ha néped te vezérled s inted:
Dicsőn legyőzendjük szenvedélyeinket.

Hogyha istápolod gyönge akaratunk;
Az Ur félelmében ujra uralkodunk;
Tudjuk, ki Fiadnak hűn szolgálva örül,
Azt a te kegyelmed sugározza körül.

Május hó Királynő-asszonya, Mária!
Mutasd meg az utat az ég virányira;
Vezérelj minket e siralom völgyébe',
Igaz keresztények győztes segitsége.

50.

Kapossy É. T.

Repesnek a gerlék, búgnak a galambok,
Mária szobrait ékítik zöld lombok;
Az aranyméhecskék virágokra szállnak
Zengve Máriának.

Szedjünk virágokat mi is Máriának,
A virága május szép királynéjának,
Rakjunk koszorúkat ékes oltárára,
Fölszentelt szobrára.

Mária, árváknak gondozó jó anyja,
Szomorú özvegyek vigsága, balzsamja!
Mint a napraforgó a szép nap arczára:
Rád néz a sok árva.

Hajnali csillagnak méltóan neveznek,
A kik az életnek tengerén eveznek.
Örvénybe sülyedők megmentő sajkája,
Kisdedek dajkája.

Anyai szerelmed fedező palástja
A veszélyek ellen oltalmazó bástya,
Angyali jó szived szeretettel teljes,
Irgalmas, kegyelmes.

Gyarló halandóknak vagy biztos révpartja,
Tündöklő mennyország csillaga égboltja.
Ébredj, jámbor lélek! forró szerelmére,
Hű tiszteletére.

Szűzek szűz virága! esedezz érettünk,
Hogy mi, bűn rabjai! egykor el ne vesszünk,
Kérünk kíntövissel megrakott szivedre:
A bűnt rólunk vedd le.

Szedjünk virágokat az Isten Anyjának,
A virágos május szép királynéjának.
A ki erényekből füz neki koszorut:
Az ég honába jut.

51.

Dal. „Máriát dicsérni hivek jöjjetek."

Májusi királyné, édes szűz Anya!
Neked ragyog e szép hónap hajnala.
Mária! földerült ékes hónapod,
Melynek minden napja a te szép napod.

Neked zengenek az angyali karok,
Téged dicsérnek az égi táborok,
Neked illatozik minden szál vivág,
Neked zeng glóriát az egész világ.

Téged dicsőit a tornyon a harang,
Zöld lombok sátrában a kis vadgalamb,
Az aranyméhecskék neked zengenek,
A te kegymosolyod a bájkikelet.

Ragyogsz, mint a hajnal fényes csillaga,
Tündökölsz, mint az ég szép gyöngyharmata.

Alázatodat a szende ibolya,
A tavasznak e szép, bájos mosolya.

Hűségedet jelzi a kis ne felejts,
Földi gyermekeidet oh el ne felejtsd,
A fehér liliom s édes illata:
Tiszta szűzességed ábrázolata.

Szivünk virágiból mi is szent Szüzünk,
Szelid homlokodra koszorút füzünk;
Minden virágszálon szép neved ragyog,
Ugy ünnepeljük e bájos hónapot.

Mária, szűz Anyánk! kegyeidbe végy,
Szivünk kis kertének kertésze te légy,
Nevelj benn erényből bájvirágokat;
Ne felejtsed, rózsát, szép liljomokat.

52.

Dal. „Csattogányok zengnek“ stb.

Májusi szent királynő édes szűz Mária!
Virágot kötünk neked ékes koszorúba;
Ezt teszszük szűz fejedre, csókot hintünk kezedre:
*Mária! oh Mária! oh szűz Mária!

Anyánk tégedet köszönt a tornyon a harang,
A zöld lombok árnyában köszönt a vadgalamb.
A pacsirta éneke, dicső neved zengése:*

Édes anyánk jóságod jelzi a nefelejts,
Szegény magyar hazánkat kérünk el ne felejtsd,
Karját feléd kitárva, úgy esd hozzád az árva:*

Hogyha nekünk is anyánk végső tavasz virul,
S a tornyon a kis harang utóljára kondul.
Végy fel anyánk öledbe s vigy a menny örömébe:*

53.

Eljött a május hó, a tavasz zöldel,
Mária! im buzgó néped örömmel

Énekel tenéked s az angyalok,
A föld kereksége, nap s csillagok.

A liliomvirág, a tiszta fehér,
Mint az ártatlanság remekét dicsér,
A rózsa bibora érted eped,
Oh szentséges Anya! s hirdet téged.

Oh fénynyel harmatos szentséges virág!
Oh mennyei lakos, oh kegyes jóság!
Mária! te hozzád fohászkodom.
Segíts szentül élnem s égbe jutnom.

Szegények oltalma! pártold ügyemet,
Tévelyedtek utja, vezess engemet.
Porig leborúlva felkiáltok:
Ah anyám segítséget tőled várok!

Mint a fényes habok, ugy jertek elé,
Szép ének, szép hangok, zengjetek felé;
Kössünk Máriának érdemiért
Ének- s virágokból rózsafüzért.

54.

Sarlós-Boldogasszony napjára.

(Julius 2-án.)

Dal. „Mondj naponként" stb. szerint.

Az Istennek szent Anyjáról
Szól ma nekünk az irás,
Jelen ünnepünknek tárgya
Egy boldog látogatás,
Melyet a szűz Mária tett
Júdának városában
Hol köszönti Erzsébetet
Zachariás házában.

Szent Erzsébet igy fogadja:
Oh szűzek ékessége!

Aldott vagy az asszonyok közt,
Áldott méhed gyümölcse!
Oh mint érdemlettem én meg
Az égtől e nagy kegyet:
Hogy az én Uramnak anyja
Látogasson engemet.

Alig hangzott köszöntésed
Szava én füleimben,
Már a magzat szivem alatt
Repesett örömében.
Boldog vagy, oh Szűz! hogy hittél
Mert mind beteljesednek,
Amik csak az Ur Istentől
Neked megigértettek.

Mária hallván e szókat,
Buzgón felnéz az égre,
És az Isten nagy jóvoltát
Ez énekkel dicsérte;
Magasztalja s áldja lelkem
Az Urat, őt hirdetem,
Őt dicsérem, mert Teremtőm
S üdvözitő Istenem!

Szolgálóját megtekinté,
Meg én csekélységemet,
Im boldognak hirdet a föld
Ez időtől engemet.
Nagygyá tett a Szent s Hatalmas
Akinek magas kegye
Tisztelőim nemzedékről
Nemzedékre terjede.

Nagy csodákat tőn hatalmas
Karja a világ felett.
Szétdúlá az erejökben
Elbízott kevélyeket;
Székeikről leléptette
A nagy hatalmasokat,

Felmagasztalá a jámbort
És alázotosokat.

Ellátá az éhezőket,
S bő malasztot ád nekik;
Mig a dús, ki pénze rabja,
Tőle elfelejtetik,
Izraelt kegyébe vette
Az Ur s megemlékezett
Szaváról, mit Abrahámnak
S népének örökre tett.

Oh Mária! látogass meg
Minket is, légy mellettünk,
Szent Fiadnak trónusánál
Esedezzél érettünk!
Hangozzék mindig szivünkben
Magasztaló éneked,
S örvendezzünk szent Fiadnak,
Mint János örvendezett.

55.

Dal. „A mennyei szent városnak" stb. szerint.

Hova ragad kebled tűze,
Gyöngyvirágszál, szűzek szűze?
Lábaid mért sietnek
Mária! a hegyeknek?

Visz szerelmed szent gyönyöre,
Az anyai sziv öröme;
Szikla, hegy, bércz és a láp
Előtted mind nem volt gát.

Rokonodat, Örzsébetet
Hegyeken túl felkeresed,
Hogy a kit rejt agg méhe,
Aldásod azt tetézze.

Szived alatt a Messiás,
Kiről szólott Izaiás;

Angyalrajok kisérnek,
S magasztalva dicsérnek.

Rejtegeted szép magzatod,
Mint felhő az aranynapot;
De ki süt nem sokára
S derűt hoz fénysugára.

Jőjj hozzánk is oh szűz anya,
Bűnös világ védasszonya!
Látogasd meg szivünket,
Te gyámolitsd ügyünket.

Kérd érettünk szent terhedet,
Szűz méhedben a kisdedet:
Adjon nekünk kegyelmet,
Szivünkbe szent érzelmet.

56.

Dall. „Oh szentséges, oh kegyelmes“ stb. szerint.

Szűz Mária sietséggel indula Judeába,
Erzsébethez nagy örömmel a hegyes tartományba,
Hogy őtet, mint vérrokonát köszöntse, üdvözölje,
Nem tekintvén terhes utját, siet, hogy megölelje.

Szent Erzsébet, hogy meglátta Máriát, örvendezett,
Mert méhében levő fia szent János is repdesett,
S mond Erzsébet Máriának; ezt hogyan érdemlettem
Hogy a Megváltó anyjának látogatását vettem.

Oh te boldog Zachariás! házad mily szerencsés lett,
Mert anyjával a Messiás ma te nálad megjelent,
Bár veled örömkönnyűket hullatva érezhetnénk
S mi is a mi véreinket, mint ti, akként szeretnénk.

57.

Karmelusi Boldog-Asszony napjára.

(Julius 16-án.)

Dall.: „Oh Mária drága neve“ stb. szerint.

Karmelus dicsősége, Sáronnak ékessége, Mária!
Malasztoknak bősége, bűnösök reménysége, Mária!
Oltalmadat s jóvoltodat mutasd te szolgáló dnak,
És hiv szolgálóidnak, Mária!

E sz. hegyen tiszteltek, neked házat emeltek, Mária!
Kik szent életet éltek, téged itten dicsértek Mária!
Prófétáknak, szent Atyáknak követték nyomdokukat
Neked adván magukat Mária!

Mert Karmelus az a hely, hol láttatott ama jel Mária!
Mely tégedet példázott, és bőven harmatozott, Mária!
Pártfogásod, mádságod legyen segítségünkre,
Lelki üdvösségünkre, Mária!

A jel Illés felhője, szárazság enyhitője, Mária!
Te vagy Illés felhője, Jézus annak esője, Mária!
Hogy lágyítsa s vidámítsa e szent eső szivünket,
Mutasd be kérésünket, Mária!

58.

Máriához drága szűz anyánkhoz
Tisztelettel járulunk,
Őt dicsérje hangos énekével
Bizodalmas szózatunk.
Skapuláre szende királynéja,
Kármeliták kegyes pártfogója.
Jóra térő bánatos kebellel
Lábaidhoz borulunk.

Máriában kelt fel a világnak
Tiszta fényű csillaga,

Benne támadt lelki üdvösségünk
Leggyönyörűbb hajnala.
Üdvözölt légy Kármel ékessége,
Szétsugárzó kellemek edénye,
Tölt edény és benne sérveinknek
Üdvözitő balzsama.

Máriánál, égi pártfogónknál
Van segítség, oltalom,
Száll zajongva kebleinkre nála
Csendesítő bízalom.
Hét örömmel áldva Istenünktől,
Szent öröm közt vált meg életétől,
Felvitetvén mennyek országába,
Örök élte vigalom.

Máriának vállruhája rajtunk!
Gyermekének ismeri,
Ki beirod egylete sorába,
E közös jelt viseli.
Ékesítve szent ruházatával,
Mint erős védelme paizsával,
Lelkeinket, szörnyű kárhozatnak
Lángin már nem égeti.

Máriáért lelki fegyverinkkel
Mi vitézül harczolunk,
Mert hazánknak ő dicső vezére,
Ő királyné asszonyunk.
Bölcs vezére minden harczainknak,
Ha veszélyek ellenünk rohannak,
Szűz anyánk! végy karjaidra minket
Amidőn majd meghalunk.

59.

Molnár J.-től.

Dal.: „A szent olvasó társulat“ stb.

Máriának tisztelői ide jőjjetek,
Itt a szent szűz térdre hullva hozzá esdjetek.

Jertek skapulárések, énekelje ajkatok;
Kármelhegyi boldogasszony csodái nagyok,

Oh emeld fel Máriához a skapulárét,
Ez vigasztal, ez oltalmaz, ha bármi kár ér.
Bármilyen nagy a veszély, Mária segít ne félj!
Áldó karja feléd tárul, csak benne remélj.

Legboldogabb ki Máriát szivből szereti,
Ki szivének virágait elhozza neki,
S leborulva kérjük őt vele az Üdvözitőt,
Védje, óvja minden bajtól meg a szenvedőt.

Nincs itt öröm fájdalmunkban sokat szenvedünk,
Ki védne meg, ha Mária nem lenne velünk.
Ő kéri drága Fiát, hogy mentse a föld fiát;
Ki bajában Jézus Krisztus anyjához kiált.

Ázzon szemünk bár könnyektől, amig itt élünk;
Csak az engedd édes anyánk, hogy neked éljünk.
Ha eljő a végóra, karmelhegyi szűz anya!
Skapuláréd vezessen fel a mennyországba.

Rövid földi élet után ott a mennyekben,
Engedd anyánk, lelkünk veled örvendezhessen.
Zenghessük majd örökké, mindörökön örökké:
Dicsértessék Jézus, Mária neve. Amen.

60.

Skapuláré társulat éneke.

Dal.: „Üdvözlégy oh drágalátos“ stb. szerint.

Skapuláré királynéja, szűz anya,
Örömünknek rózsaszinű hajnala!
Jegyruhánk a skapuláré,
Mely hozzánk az égből szállt le,
Rajta ragyog irgalmad fénysugara.

Vállkendődet, szent szerelmed zálogát,
Boldog Simon, hiv szolgádnak adtad át;

S mindazoknak szent kegyednek
Bő oltalmát igérted meg,
Kik méltóan viselik e szent ruhát.

Virágokat nyújt ma hív szeretet
Szivünk rózsás kis kertjéből teneked;
Énekből hű, buzgó néped
Szép koszorút fon ma néked
S fölékíti fénysugaras fejedet.

Szép verőfény Karmel hegynek tetején!
Ragyogj által bánatunk gyász éjjelén;
Te légy kincsünk, boldogságunk,
Hogy ott mennyben majd meglátunk,
El van téve szivünkbe a szép remény

Skapuláré királynéja szűz anya!
Ha közelg életünk bús alkonya,
Jőjj el hozzánk szent fiaddal,
Ölelj által szűz karoddal,
Hogy derüljön ránk egy jobblét hajnala.

61.

Havi-Boldogasszony napjára.

(Augusztus 15-én).

Dal. „Ah, hol vagy magyarok“ stb. szerint.

Az Isten gyakorta csodával áldja meg,
Ájtatos szándékát a jámbor sziveknek.

Egy hív házaspárt igy áldott meg Rómában,
Kik bár sok kincsek közt éltek jámborságban.

Kérték a jó Istent, hogy szűz sz. Anyjának
Áldozhassák fel azt, amivel birának.

Templomot akartak neki épiteni,
S a sz. szüzben Istent megdicsőiteni.

Immáron egy halmon esett hó volt jele,
Hogy Istennél e szent szándék tetszést lele.

Isten megjelenté ezt a két jámbornak,
A kik meg is tarták hűn a mit fogadtak.

Ott épült a templom s velek a Szűz által,
Az Istent sok ezren áldják buzgósággal.

Jézus! adj kegyelmet, Mária! segíts meg,
Hogy buzgóságommal én is tetszést nyerjek.

62.

Isten városában, héthalmú Rómában
Tiszta házaspár élt boldog hajdanában;
Ugy szerették egymást, mint páros galambok,
E jámbor halandók.

Testöket, lelküket Istennek ajánlták,
És gazdag kincsüket a szent Szűznek szánták;
De szerették volna tudni azt fölötte:
Mi kedves előtte.

Tudatta álmukban velök Jézus anyja,
Hogy templomot kiván, hogy ő azt akarja:
Alljon az a halmon, mely reggelre kelve,
Friss hóval lesz telve.

Szintén álmot látott Krisztus helytartója,
E két boldog lélek jó tanácsadója;
A szép Szűz Mária édes kivánságát
Ebből tisztán látták.

Forró nyár derekán, Róma egyik halma
Ragyogó szép fehér hóval volt takarva:
Ide kincseikből e buzgó, jó lelkek
Templomot emeltek.

Hova a magas ég nagy kegye lehajlék,
Róma egyik halmán áll e dicső hajlék;
Ott őrzik kis Jézus egyik ereklyéjét:
Jászoly bölcsőcskéjét.

Szűz Mária! hozzád vonz reményünk s hitünk,
Templomot mi neked keblünkben építünk;
Szivünk lesz e templom szép aranyoltára:
Helyezd trónod rája.

63.

Nagyboldogasszony napjára.
(Augusztus 15-én.)

A mennyei szent városnak
Gyöngy-kapui ma megnyilnak
Jézus édes anyjának,
Áldott szűz Máriának.

Örvend az egész mennyország,
Halhatatlan nagy boldogság
Lett díja Máriának,
Egek királynéjának.

Az angyalok dicsérettel
S magasztaló énekekkel,
Zengedezve hódolnak
Dicső királynéjoknak.

A bárányt követő szűzek,
Nagy örömmel zengedeznek,
Udvözölve Máriát,
A szűzek királynéját.

Mária Nagyboldogasszony,
Méltán boldog e szűz asszony,
Eg- s földnek királynéja,
Jézus anyja Mária!

Mi bűnösök hát mit tegyünk,
Annyi bűnnel hová legyünk,
Kérjük a szűz Máriát,
Bűnösök pártfogóját.

Oh dicsőség királynéja!
Nézz reánk is szolgáidra,
Irgalmasságnak anyja!
Légy híveid oltalma.

Oh Mária! ki élsz mennyben,
Tekints e siralom völgybe,
Boldog asszony nagyanyánk,
Légy örökös pátrónánk.

Első királyunk szent István,
Minket irgalmadra bízván
Kért, hogy oltalmadba végy,
S Magyarország anyja légy.

Kérj malasztot szándékunkhoz,
Töredelmes bánatunkhoz,
Hogy szivből megtérhessünk
S egykor veled élhessünk.

64.

Örülj, vigadj tisztaságban fölvirágzott anyaság!
Angyali ártatlanságban tündöklő mennyország!
*Mária! Mária! egek királynéja! bűnösök szószólója!

Körül vett a mai napon az angyali sokaság,
Mert megkoronáz tégedet a teljes Szentháromság.*

Téged Istennek kedvesét; az angyalok csodálnak,
Látván szeretett jegyesét a mennyei királynak.*

Hasonlítnak szépségéhez a felkelő hajnalnak,
S kiválasztott seregéhez az erős táboroknak.*

Tebenned föltaláltatik nap és hold ékessége,
A szelid alázatosság tündöklő fényessége.*

Te csupán csak Istenednek áldoztad fel szivedet,
És miatta a világnak örömét megvetetted.*

Tiszta kedves áldozat volt életed szűzesége,
Azért választott magának az Isten bölcsesége.*

Malasztjának áldásával elárasztott tégedet,
Váltságunk, az örök Ige szűz méhed szülöttje lett.*

Az egeknek egeibe vig énekek zengenek,
Az angyalok üdvözítőnk anyjának örvendenek.*

Mert Mária a mennyország dicső királynéja lett,
Isten őt fölmagasztalta minden angyalok felett.
Mária! Mária! egek királynéja! bűnösök szószólója!

65.

Az ég kitárva fénylakát,
Ma várja üdvünk asszonyát;
Menj és viseld a koronát,
Mely vár öröktől fogva rád.

Örvend ma az egész mennyország,
Mert a legdicsőbb boldogság;
Lett a szent szűznek jutalma:
Hervadhatatlan korona,

Látod ismét szemeiddel,
Kit neveltél szűz emlőddel:
Magyar hazánk védasszonya:
Nagyboldogasszony Mária!

Tekints ránk is híveidre.
Kik jöttünk tiszteletedre;
Magyar hazánk védasszonya:
Nagyboldogasszony Mária!

Első királyunk rád bízott,
És oltalmadba ajánlott;
Minket szegény magyarokat,
Sokat szenvedett hazánkat.

Ments meg minket minden vésztől,
Döghaláltól és inségtől;
Magyar hazánk védasszonya:
Nagyboldogasszony Mária!

66.

Dall. „Üdvözlégy oh életfája stb. szerint.

Oh Istennek frigyszekrénye! eljött érted a jegyes,
Oh igének szent edénye! Krisztus elvisz a kegyes,
Drága kincstár! lelkes oltár! az egekben várnak már.

Elveszed ma Istenedtől Anyaságod jutalmát,
Megkapod sz. jegyesedtől a mennyasszony ruháját,
Látod ismét szemeiddel, kit neveltél emlőddel.

Nézz alá minden árvára irgalomnak nagy anyja!
Nézz magyarra s hazájára Magyarok nagyasszonya!
Szent nevedben szerelmedben tartsd e népet kedvedben.

67.

Zeng a szentek glóriája megnyilt a menny temploma;
Mária a szűz számára kész az arany korona.
Mily öröm, mily nagy boldogság! ma az égbe viszik őt,
Nagy pompával a mennyország csendes révében kiköt.

„Jer az öröm hajlékába, názáreti szép virág!"
Így hívja az égi mátka szűz jegyesét, Máriát.
„Eltompult már szent szivednek tőre, a hét fájdalom;
Vége szakadt keservednek, vár az örök jutalom."

Merre szálltok, hova szálltok, fényes szárnyú szellemek?
Kezetekbe fehér zászlók integetve lengenek.
„A kitől vett szent váltság vért a megváltó sz. Ige:
Máriáért mennyvirágért repülünk mi izibe."

Ki jön ott, mint rózsahajnal, tündökölve, mint a nap?
Körülötte zengő zajjal angyallelkek szállanak.
Mária az egek gyöngye, a szűzesség liljoma:
Lejött érte a bus földre a szeráfok tábora.

68.

Mária szent Szivéről.

(A mennybemenetel nyolczada utáni vasárnap.)

Mária szent szive, mennyég arany oltára!
Jézus minden híve szerelmedet csodálja.
*Oh mindenhatóság csodamíve, Máriának szent szive!

Nem volt a nap alatt s nincs is szív, mely igy lángol.
Oh adj egy sugarat e mennyei szent lángból.*

Oh szentség kútfeje! mig csak élek, dicsérlek;
Te voltál nyughelye lelkünk édes üdvének.
*Oh mindenhatóság csodamive, Máriának sz. szive.

A királyok Ura, mig napjait itt élte,
E szivre borula, ha öröm, ha bú érte.*

Gyöngéd, angyali sziv, világ egyik főkincse!
Arra, hozzád ki hív, az egekből tekints le.*

Jójj galamb szárnyakon s áldásodat ránk hintsed;
Az égi utakon szent Fiadhoz vigy minket.*

69.

Dal.: „Máriát dicsérni hívek“ stb. szerint.

Mária szivéhez fussatok hívek,
Nyujtsatok e szivnek szerető szivet;
Ez az Alkotónak legcsodásb míve,
Ez a szeretetnek diadalíve.

Lépj hozzá, kit nyomnak a súlyos bajok,
Lelkesítsd hitedet s majd tapasztalod,
Hogy hű anyai sziv e Szűz szent szive
A bajban nyögőknek gyámoló híve.

A félénk szíveknek ez lőn ereje,
Fényétől eloszlik a bűn éjjele;
Megtérő bűnösön mocskot nem szivlel,
Lemossa szent fia piros vérivel.

A kinek vétkekkel terhelve szive,
Vezesse e szivhez reménye, hite;
Enyhülést nyer e sziv lágy szárnya alatt,
Róla a bűnbékók mind lehullanak,

Te, kinek keble rejt jéghideg szivet,
Oh siess e szivhez, lángragyúl szived;
Betölti szivedet forró égi vágy,
Jézus szent szivéért élni s halni vágy

Aldd meg kegyes Anyánk! szent szived hivét,
Kérd érettünk Jézus szentséges szivét,
Ne hagyj el bennünket, ha majd meghalunk,
Áldott szived legyen szép esthajnalunk.

70. *Rudnyánszky Gy.-től.*

Oh legszentebb sziv asszonya
El ne fordulj tőlünk soha
Gyengék vagyunk bűnben élünk!
Légy segélyünk, maradj velünk!
*Isten előtt védelmez:
Te éretted legyen hozzánk kegyelmes
Oh legszentebb sziv asszonya!

Sok rosszat szül ez a világ,
Szeplőtelen égi virág,
Te vagy csupán tiszta jóság,
Szűzességben állandóság.*

Kereszten halt a te Fiad,
A világnak bűne miatt,
És mi még is bűnben élünk.
Légy segélyünk, maradj vélünk!*

Elhagyottnak pártját fogod,
Az erőtlent átkarolod;
Ki vezérül téged választ,
Soha veszni nem hagyod azt!*

A hajadon, kit az élet
Gonosz csábbal megkisértett;
Betakarod palástoddal,
Fölemeled jóságoddal.*

71.

Jer népe Máriának örvendezve zengeni,
Az ő kegyes szivéről buzgón énekleni!

*Áldott e szív nekünk; míg élni nem szününk,
Szent szive Máriának lesz váltig énekünk.

Az égi tiszta szivet szemlélni vajmi szép:
Te légy nekünk, oh szent szűz, örökre példakép.*

Mi dús az Ur kegyében s alázatos szív ez?
Majdan, ha bűnveszélyben, kérjük megőriz ez.*

Ki lel szivet, hivebbet; szeretve lángolót?
Anyánk, szeresd e népet, hozzád fohászkodót!*

Örvendj szegény bűnös nép, rovásod annyi bár:
Kérd Máriát s bizonnyal kegyes szivébe zár.*

Kérünk: kegyes szivedbe, hogy minket is fogadj;
Végperczén életünknek, Anyánk oh el ne hagyj.*

72.

Molnár J. Dal. „Máriát dicsérni" stb. szerint.

Ma van a szent szivnek édes ünnepe,
Jertek a szent szüzhöz nyitva kebele;
Borulj e szivre le kesergő árva,
E szent szív szivedet magába zárja.

Ha bánat terhe nyom Mária híve,
Lépj bátran hozzája, várva vár szive;
Csókolgasd édesen e drága szivet,
S meglátod azonnal könnyebbül szived.

Ha eljő a halál s nem dobog szivünk,
Jőjj el majd mi hozzánk szerelmes hívünk;
Édes anyánk szived legyen majd velünk,
Hogy téged dicsérve mennybe mehessünk.

73.

Dal. „Nagy Isten kedvében" stb. szerint.

Malasztok edénye, bűnösök reménye!
Magasztalva áldunk, légy kegyes irántunk:
Mária szive!

Minden sziv szeressen, minden nyelv hirdessen,
Szivünk boldogsága, szűzesség virága:
Mária szive!

Ájtatosság könyve, alázat mély völgye,
Tisztaság liljoma, Jézus arany trónja:
Mária szive!

Menny gyönyörűsége, angyalok szépsége,
Szelidség oltára, kegyelmek kincstára:
Mária szive!

Irgalom forrása, világ nagy áldása,
Mózes égő bokra, nézz le ránk rabokra:
Mária szive!

Ne hagyj el bennünket, karold fel ügyünket,
Mely már annyi bűnt tett, tisztítsd meg szivünket.
Mária szive!

Szivek királynéja, szerelmünk szent czélja,
Esedezz érettünk, kik hozzád menekszünk;
Mária szive!

Halálunk óráján ne hagyj minket árván,
Jőjj el hozzánk, kérünk, légy mennybe vezérünk:
Mária szive!

74.

Kisasszony napjára.

(Szeptember 8-án.)

Dal. „Örülj, vigadj tisztaságban“ stb. szerint.

Nagy örömmel s énekléssel
Zengedeznek az egek,
Vidámságot nyájasságot
Mutatnak a földiek;
Mert ma szűz Mária, mint a legszentebb rózsa
Bimbójából kinyila,

Szűzesség virága, ékes lilioma,
Kisasszonyunk Mária.

Nap sugárát, hold világát
Uj örömre terjesztik,
Az angyalok égi karok
Enekkel dicsérik;
Az által hirdetnek a bűnbeesteknek
Örömet mindeneknek,
Hogy a Jézus anyja születék, Mária,
Bűnösök pártfogója.

Szűznek anyja, örvend Anna
Férjével Joachimmal,
S együtt véle nemzetsége
Minden rokonságival:
Mert magtalan méhe szűz gyümölcsöt terme
Menny- s földnek örömére;
Áldják szűz Máriát, egek királynéját,
Kisasszonyunk Mária!

Ez bizonynyal valósággal
Vigságnak első napja,
Min született, Mária lett
Lelkeinknek istápja,
Jesse gyökerének Áron vesszejének
Általa nyilt virága;
Üdvözlégy áldott légy, kegyes szószólónk légy
Kisasszonyunk Mária!

Bűneinkért, életünkért
Jézus előtt esedezz,
Ellenségtől, sok inségtől
Kéréseddel védelmezz;
S midőn halál zörget, test, világ kisértget,
A végórán segíts meg,
E siralom-völgyből, ha válunk a testtől,
Nyerj kegyelmet mennyekből.

75.

D.: „Gábriel arkangyal“ stb. szerint.

Megjelent egy kisded szent Anna ölében,
Anyai szeretet takargatja szépen,
E kisded Mária, szent Anna leánya,
Aki ma született világ váltságára.

Oh drága kisasszony anyánk és kisdedünk,
Szent Anna méhében kibimbóztál nekünk,
Ragyogó arczádra csókot hint az árva,
Leborul előtted Krisztus kedves nyája.

Liliomból kötünk koszorút fejedre,
Megdajkálunk téged lágyan át ölelve,
Szeplőtlen kisasszony kisded szép arczodon,
A te nagy érdemed sugárzik ki azon.

Nagy csodát tett veled a hatalmas Isten,
Mert a világ üdve te benned nyilik fel,
Joachim jó atyád szent Anna jó anyád
Mély hála telt szivvel áldják az ég Urát.

Aldjanak az egek szeplőtlen kisasszony,
A te drága neved szivünkbe ragyogjon,
Oh bár kis bölcsődet, melyben elhelyeztek,
Ringathattuk volna drága kis testedet.

Ringó bölcső helyett oh jer kebelünkre,
Áldó két kezedet terjeszd híveidre,
Mária! Mária! ha jön a végóra,
Szent oltalmad szálljon minden haldoklóra.

76.

Mária nevenapjára.

Kisasszony utáni vasárnap.

Szűz Mária nevenapján örvendezzetek;
Az Ur e nagy áldozatján neki zöngjetek.

Nézz le, szent Szűz! ez oltárra,
Áldozatunk illatára, Mária, Mária,
Szinméz a te neved, oh Mária.

Angyali énekre.

Dicsőitsük a Fölségest, a ki alkotott,
Ki a Szűznek ily szépséges szent nevet adott.
E dicső név hallatára
Zengjen szivünk glóriája, Mária, Mária,
Szinméz a te neved, oh Mária!

Szent leczkére.

Megköszöntünk üdv virága, menny gyöngykapuja!
Mint köszöntött hajdanába az Ur angyala,
Ajkunk édes ömlengése
Gábor angyal üdvözlése, Mária, Mária,
Szinméz a te neved, oh Mária.

Hiszekegyre.

Hiszünk abban, kinek sz. Szűz! teremtménye vagy
Hiszünk abban, kinek sz. Szűz! jó szülője vagy,
Hiszünk égi Jegyesedben,
Háromságban a szent Egyben, Mária, Mária,
Szinméz a te neved, oh Mária!

Felajánlásra.

Oh Szentlélek szűz arája! szerelmes hívünk!
Örvend neved hallatára lelkünk és szivünk,
Drága neved kimondása
Szivsebeink gyógyulása, Mária, Mária,
Szinméz a te neved, oh Mária!

Az elhagyott özvegy s árva tehozzád szalad,
A mit keres, megtalálja palástod alatt.
Áldozatunk vedd örömmel,
Az egekből, hozzánk jőjj el, Mária, Mária.
Szinméz a te neved, oh Mária!

Szent az Isten, kinél égen s földön nincs nagyobb,
Ki a Szűznek ily bőségben malasztot adott.
Segíts Anyánk! föl az égbe,
Szent Fiadnak örömébe, Mária, Mária,
Szinméz a te neved oh Mária!

77.

Mária drága neve, lelkem édes öröme, Mária!
Ha megzendül fülemben, vidámság kel szivemben, Mária!
A buzgó sziv, mely hozzád hív, téged kiván dicsérni,
Szeretéteddel égni, Mária!

Buzgósággal vigadván, lelkem téged óhajtván, Mária!
Gerjed tiszteletedre fiad szeretetére: Mária!
Mert kegyelmet nem kereshet s nem találhat, csak annál
Kinek te anyja valál Mária!

Téged az Isten kedvelt fia, anyjának rendelt Mária!
Téged illet dicséret angyalok s szentek felett: Mária!
Oh kegyes szűz! mindent elüzz, a mi minket rútithat,
S Istentől eltaszithat Mária!

Tisztaság szűz virága! sziveink vidámsága! Mária!
Elesteknek gyámola! bűnösöknek oltalma! Mária!
Oh Mária! Jézus anyja! esedezzél érettünk
Légy mindenkor mellettünk Mária!

Segítsd buzgó népedet, mely tiszteli nevedet, Mária!
Hogy térjen Istenéhez üdvének kútfejéhez! Mária!
Édes anya! térítsd jóra, kik vétköket szeretik,
És az Istent megvetik, Mária!

Valaki csak gondolja és tiszta szivből vallja! Mária!
Add, hogy téged szeressen s élted útján kövessen, Mária!
Kik dicsérünk, arra kérünk, hogy egész életünkben
Irva legyen szivünkben: Mária!

Isten téged választott, nekünk oltalmul hagyott Mária!
Midőn testtől elválik lelkünk s világból elmúlik Mária!
Légy vezérünk s segítségünk, érettünk Jézust kérjed,
Mennyben legyünk tenéked: Mária!

78.

Dall. „Üdvözlégy Mária, kit Istenfia“ stb. szerint.

Mária! nevedet zengik a fény egek,
Az angyalok, égi karok: Üdvözlégy Mária!

Szent Szűz szép nevedet, tőlünk oh el ne vedd;
Nevek disze, édesbike: Üdvözlégy Mária!

Jézus neve után szent neved az csupán,
Mely boldogít, jóra hódít: Üdvözlégy Mária!

Szivünkbe nevedet irta a szeretet;
Oh drága név, oh biztos név: Üdvözlégy Mária!

Áldjátok e nevet, oh bűnös emberek!
Áldja e nép e Szűz nevét: Üdvözlégy Mária!

79.

Molnár J.

Jézus Krisztus szűz Anyádnak ma van neve ünnepe
A Te drága neved után legszebb Mária neve.
Üdvözlégy hát Jézus Anyja! üdvözlégy szűz Mária!
Fogadd szivünk üdvözlését Magyarok Nagyasszonya.

Mit adjunk mi ajándékul névnapodon te neked?
Nem adhatunk egyebet mint tiszta szivszeretetet.
Maradj nekünk szűz Mária továbbra is gyámolunk,
Ha baj környez édes neved lesz a vigasztalásunk.

Mit adtok ti ajándékul szegény árva gyermekek?
Mit adtok ti ajándékul névnapjára özvegyek?
Hisz ti nektek törölgeti keservetek könnyeit,
Áldjátok hát hő imával, s a szűz Anya megsegít.

Mit adtok ti ajándékul rózsafüzérbeliek?
Ki neki fel áldozzátok egész földi éltetek:
Mondjátok az „Urangyalát“ össze téve kezetek,
Névnapjára üdvözölve: olvasóval zengjetek.

80.

Rózsafüzéri énekek.

Rózsafüzér előtt.

Isten anyja, szűz Mária,
Szent olvasó királynéja,
Százszor üdvözlégy.
Hogy anyánk vagy, ne feledd el,
Köszönetünket fogadd el,
Szűz kegyedbe végy.
Szivvel és nyelvvel köszöntünk
Meg ne vess édes anyánk!
Bűneinkért könnyet ejtünk,
Nyerj az égből áldást ránk.

Olvasódnak minden ága
Szent hitünknek bájvirága,
S liliom füzér.
Angyalodnak üdvözlése
S rokonodnak köszöntése
Ebben a vezér,
Mint fogadtad örömtelve
Azoknak üdvözlését,
Fogadd el most is kedvtelve
Híveid esdeklését.

Olvasód dús kegyelem tár,
A gyarlóknak édes mentsvár,
S titkos koszorú,
Lelhet ezzel kész irgalmat,
Keservében szent vigalmat,
Minden szomorú.
Fölemeljük hát kezünkben
E virágos koszorút,
Hogy siralmas életünkben
Oszlasson el minden bút.

81.

Az élő rózsafüzéresek éneke.

Dall.: „Zengedező énekszóval“ stb. szerint.

Illattal telt szép virágkert az olvasótársulat;
E szép kertben a jámbor sziv sz. örömmel elmulat.
E virágos kert kertésze maga szép szűz Mária;
Virágait öntözgeti, segíti jó szent fia.

Gábor angyal üdvözlése e bájos kert liljoma;
Kék nefelejts szent Örzsébet minden egyes szép szava.
Lépjünk be az ékes kertbe, szűz Mária gyermeki!
Ez üdvözlés s köszöntésből fonjunk füzért most neki.

Aranybimbó sz. olvasónk minden ága s gyöngyszeme;
Levelein irva fénylik Mária szép, szent neve.
Harmatgyöngyök sz. hitünknek mennyből hozott titkai
Ragyogó szép gyémántok rajt, az üdvözlet szavai.

Édes anyánk! oh fogadd el e szentséges olvasót,
Mely siralmas életünkben már sok áldást, jót hozott,
Mutasd be ezt szent fiadnak, ez legyen a rózsaláncz;
Ezzel füzzön szent szivéhez mindnyájunkat egyaránt.

Szent olvasónk királynéja! áldd meg e jó híveket,
A kik virágkoszorúval ékítik szűz fejedet.
S ha kihűl majd az éretted dobogó sok hű kebel:
Szent olvasód segélyével vezess minket mennybe fel!

82.

Dall „Aldjad ember e nagy jódat“ stb. szerint.

Szent Domonkos rózsák szépe,
Az egyháznak ékessége,
Miben mint a hajnalcsillag tündököltél,
És sok ellenségeiddel megküzdöttél.

A rózsafüzér imája,
Általad jött szent szokásba,
Mely által sok lelket nyertél a Krisztusnak,
Hív tisztelőket szereztél Máriának.

Uj szerzetet állítottál,
Kikkel buzgón prédikáltál,
Védelmezted az Ur Jézus szentegyházát,
Megczáfoltad eretnekség tanítását.

Most sem szünsz meg esedezni,
Érdemid velünk közleni.
Könyörögj értünk Istennél sorsosidért,
Áldja meg az élő lelki rózsafüzért.

83.

Az örvendetes szent olvasó éneke.

Dallam: „Üdvözlégy oh életfája" stb. szerint.

Liljom-fehér szép rózsákból füzzünk virágkoronát;
Koronázzuk meg örvendezve, az örökké szűz Anyát,
*Örvendezzünk Máriával, az örvendő anyával!

Első titok, hogy köszönté Gábor angyal Máriát,
S szűz méhében fogadá a Szentlélektől szent Fiát.*

Második, hogy a kegyes Szűz rokonához sietett;
Szent Örzsébet agg méhébe a kisdedke repesett.*

Harmadik, hogy a kis Jézus Betlehembe született;
Megnyilt az ég s az angyalraj zengett örőméneket.*

Negyedik, hogy a templomban magzatát a szűz Anya
Bemutatva, váltsádíjul pár gerliczét ad vala.*

Ötödik, hogy feltalálta templomban a kisdedet.
Kit bánkódva fájdalommal három napig keresett.*

Liljom-fehér szép rózsákból füzzünk virágkoronát;
Koronázzuk meg örvendezve, az örökké szűz Anyát.*

84.

A fájdalmas szent olvasó éneke.

Dall.: „Mennyben udvarló" stb. szerint.

Bibor-piros szép rózsákból, készítsünk gyászkoronát;
Koronázzuk meg részvéttel a fájdalmas szűz Anyát.
Keseregjünk Máriával, a kesergő anyával!

Első titok, hogy Megváltónk a kertben vért izzadott;
Béketürés erényére nekünk példát igy adott.
*Keseregjünk Máriával, a kesergő anyával!

Második, hogy megkötözték, mint rabot, az Alkotót;
Csontig, vérig ostorozták a kegyetlen vad bakók.*

Harmadik, hogy megpökdösték az ég és föld Istenét;
Tövisekkel koronázták imádandó szent fejét.*

Negyedik, hogy bűneinkért nagy keresztfát hordozott;
Súlya alatt három ízben a földre le roskadott.*

Ötödik, hogy az ártatlan a keresztre szegezék
S kintengerbe elmerűlve érettünk elvérezék.*

Bibor-piros szép rózsákból készítsünk gyászkoronát
Koronázzuk meg részvéttel a fájdalmas szűz Anyát.
Keseregjünk Máriával, a kesergő anyával!

85.

A dicsőséges szent olvasó éneke.

Dall. „Mennyben udvarló angyalok“ stb. szerint.

Arany-sárga szép rózsákból fonjunk aranykoronát;
Koronázzuk meg hívők! a dicsőséges szűz Anyát.
*Ünnepeljünk Máriával, az ünneplő Anyával.

Első titok, hogy Megváltónk a sirból feltámada
S lőn az Ő feltámadása örök éltünk záloga.*

Második, hogy a Legszentebb, végezve a vértusát,
Ismét fölment az egekbe, elfoglalni trónusát.*

Harmadik, hogy bevalósúlt, a mit Jézus megigért;
Elküldé, hogy vigasztaljon, a Szentlelket közibénk.*

Negyedik, hogy édes Anyját az egekbe fölvevé,
S hogy szószólónk lenne nála, maga mellé ülteté.*

Ötödik, hogy szűz fejére tette a szép koronát,
Mely ránk önti az egekből tündöklő fénysugarát.*

Aranysárga szép rózsákból fonjunk aranykoronát;
Koronázzuk meg, hivők! a dicsőséges szűz Anyát.
Ünnepeljünk Máriával, az ünneplő anyával!

86.

Dal „Szerelmes édes Jézusom“ stb. szerint.

Örvendetes olvasóddal, Mária tisztelünk;
Áldott méhed gyümölcsével, Jézussal üdvözlünk,
Kit szűz méhedbe fogadtál,
És mégis szűzen maradtál,
Üdvözlégy Mária!

Kedves rokonod Erzsébet látogatására,
Siettél drága terheddel vigasztalására.
Ő is eképpen köszöntött:
Áldott vagy az asszonyok közt!
Üdvözlégy Mária!

Rongyos istállóban szülted isteni gyermeked;
Szállást egész Betlehemben nem adtak te neked,
De az angyalok dicsértek,
A jó pásztorok megtiszteltek.
Üdvözlégy Mária!

Öledbe vevéd szent fiad tisztulásod napján,
Jeruzsálemi templomban őtet bemutatván,
Az Istennek ajánlottad,
Simont megvigasztaltad.
Üdvözlégy Mária!

Szent fiadat harmad napon a doktorok között
Feltaláltad a templomban, ott kérdezősködött.
Mi is, ha őtet elvesztjük
Mint te oh szent Szűz, keressük.
Üdvözlégy Mária!

87.

„Szerelmes édes Jézusom“ stb. szerint.

Jézusom! vérontásodnak emlékezetére
Ajánlom e szent olvasót, szived gyötrelmére,
Melyet a kertben szenvedtél,
Hogy vérrel veritékeztél,
Fájdalmas Jézusom!

Ostorozták bűneinkért áldott szent testedet,
Az oszlophoz megkötözték szentséges kezedet.
Talpig vérbe kevertettél,
Hogy minket üdvözitenél,
Fájdalmas Jézusom!

Szentséges fejed tövissel megkoronáztatott;
Szent kezedbe csúfságképen egy nádszál adatott.
Térdhajtással csúfoltattál
Azoktól, kiket alkottál,
Fájdalmas Jézusom!

Emeled már, oh kegyelem! a nehéz keresztfát:
Tennen válladon viseled e világ igáját.
Háromszor estél alatta:
Mert atyád a bűnt rá rakta,
Fájdalmas Jézusom!

Fölszegeztek már, oh élet, magas keresztfára,
Ég s föld között fölemeltek világ váltságára,
Szűz anyád is melletted állt,
Halálig tőled el nem vált,
Fájdalmas Jézusom!

88.

Dal. „Szeress édes Jézusom“ stb.

Énekeljünk dicsőséget e szent olvasóban;
Mert Üdvözitőnk, ki meghalt, feltámadt valóban.
A váltságot bevégezte,
Szent atyját megengesztelte,
Urunk Jézus Krisztus!

Negyven napig társalkodott tanitványaival:
És azután mennybe felment angyali pompával,
Ülvén szent Atyja jobbjára,
Honnét eljön valahára
Urunk Jézus Krisztus!

A mint mennybe menetekor nekik megigérte,
Pünkösd napján a Szentlelket Urunk elküldötte,

Megszentelte tanítványit,
Árván maradt apostolit,
Urunk Jézus Krisztus!

Kivánkozott Mária is szent Fiához menni,
És tetszett szent fölségének magához felvenni.
Rózsák illatjai között
E földről mennybe költözött
Dicső szűz Mária!

Egek fölött tündöklesz már, isteni anyaság,
Királynénak koronázott ott a Szentháromság,
Hol szent fiad örömében
Örvendesz dicsőségében,
Dicső szűz Mária!

89.

Az örökös rózsafüzér éneke.

Dall.: „Oh emberi gyarló nemzetség" stb. szerint

Oh Mária, kegyes védanyánk!
Áldását szűz kezed adja ránk;
Haldoklóknak te légy alkonya!
Mint te, nincs több ily édes anya.

Az örökös szent rózsafüzér,
Egyik ága szent szivedhez ér;
Ennélfogva vonod mennybe fel,
Ki végórán hozzád esdekel.

Az olvasó mély s nagy titkai
Paradicsom szép virágai;
Szedjük, szedjük e virágokat,
Mig éltünknek vége nem szakad.

Legszebb virág a szent szeretet,
Kegygyel néznek reá az Egek;
Lángfohászból van a levele,
Koszorunkba ezt füzzük bele.

A haldoklók lelki üdveért
Felajánljuk e rózsafüzért;
Ha a halál velünk harczra száll,
Véd minket is égi rózsaszál.

Addig se hagyj, tekints ránk le most,
Sürü könynyel rútságunk lemosd:
Olvasóddal, égi oh szent szűz!
Mindnyájunkat szent szivedre fűzz.

Oh Mária, szép rózsák dísze!
Kín volt egykor szived tövise;
Hétfájdalmad drága érdeme,
Haldoklóknak legyen kegyszere.

90.

Dallam: „Hol vagy én szerelmes“ stb. szerint. *Molnár J.*

Máriához jertek szent olvasósok,
A legszebb rózsának rózsát hozzatok;
Rózsafüzér társulatbeliek,
A szent szűznek koszorút kössetek.

Oltár zsámolyánál térdre hulljatok,
A szűzet dicsérve fohászt nyujtsatok;
Szivetekbe ez legyen beirva:
Jézus Anyja „Üdvözlégy Mária!“

Legszentebb szűz Anya! te légy vezérünk,
Jézus fiad előtt könyörögj értünk;
Felajánljuk neked imáinkat,
Oh add reánk Anyánk áldásodat.

Neved Jézusával össze van fonva,
A mi fegyverünkbe, szent olvasónkba;
Mig csak szivünk utolsót nem dobban,
Magasztalunk életünkben s holtunkban.

Áldd meg szép hazánkat és nemzetünket,
Erős karjaiddal védd mindenünket:

Hogy minden nép lássa hatalmadat,
Hogy Istennek kedves leánya van.

Rólad zengünk mig csak nem jön az óra,
Melyben elhelyeznek majd nyugovóra;
Szent olvasód és a szent keresztfa,
Vezéreljen minket gyász sirunkba.

91.

Dallam: „Üdvözlégy édes Jézusunk" stb. szerint.

Szent olvasót elvégeztük, oh Mária téged kérünk:
Vedd kedvesen híveidnek buzgóságát népeidnek.

Midőn az olvasót mondtuk, rózsákból koszorút fontunk;
Ezzel téged oh Mária tiszteltünk Jézus szent Anyja.

Legszebb rózsa vagy Mária! tisztaságnak szűz virága;
Oh nyiljék rózsa szivünkben, Jézussal légy mi elménkben.

Szent olvasó királynéja, Magyarország védasszonya;
Védelmezzed nemzetünket, oltalmazzad mindenünket.

Térítsd meg a bűnösöket, az eretnek tévelygőket;
Hogy az egy igaz hit szerint dicsérjük az Isten nevét.

Végre kérünk oh Mária, Jézus Krisztus édes Anyja;
Holtunk után üdvösséget, nyerj nekünk örök életet.

92.

Dall.: „Ez eleven kenyér" stb. szerint. *Molnár J.*

Jertek Máriához, mint jó Anyátokhoz,
Jertek az olvasó szűz királynéjához.
*Fogjátok meg az olvasót
És buzgón imádkozzatok: Üdvözlégy szűz Mária!

Jertek hozzá árvák, ha nincs már anyátok,
Jertek Máriához, szűz karjai várnak.*

Jertek bús özvegyek és könnyezzetek,
Ha a sirban nyugszik kenyérkeresőtök.*

Jertek őszbeborult, elaggott öregek,
Jertek ti szenvedők, halálos betegek.*

93.

Magyarok Nagyasszonya ünnepére.

(Október II-ik vasárnapján.)

Vix Z.-től. Dal.: „Kinek első szent királyunk“ stb. szerint.

Ezer éves nemzetünknek magas pártfogója!
Hű magyarjaid köszöntnek, hogy karod megóva.
Királynőül választottak mennyek királynője,
Nagy hatalmad s szerelmeddel légy tovább is őre.

Koronázzuk szent fejedet szivünk virágával,
Melyet terem a szerelem égi sugarával.
Alázattal oda hajlunk lábaidhoz, bízva;
Hogy a te hű jobbágy-néped kegyelmedet birja.

Te vezéreld lépteinket s kisérj a csatába,
Melyet vívunk a rosz ellen vészek viharába.'
A te zászlód el nem hagyjuk utolsó csepp vérig,
Es a jónak szent csatáját győzve küzdjük végig.

Nagyasszonya nemzetünknek! oltalmazd e népet,
Melyet István felajánlott pártfogásra néked.
Légy az ujabb ezredévben nemzetünk anyja,
Hogy kegyelme szent Fiadnak bűnünk meghaladja.

Akkor lesz majd a magyarnak igaz boldogsága,
Ha te veled örvendezhet mennyed sugarába'.
A te trónod lépcsőjéhez szeretettel állhat,
S Fiad üdve minden lelket dicsőülten áthat.

94.

Fridrich S.

Hozzád repül ma hő fohászunk,
Nagyasszonyunk, szűz Mária,
Tekints az égből szánakozva
Szegény hazánk bús tájira.
Te voltál az, ki védted, óvtad
Mindenkor híven nemzetünk
Mutasd meg anyai szerelmed
Mikor most búban könnyezünk.

Hazánkat gondjaidra bizta
István a szent, a jó király.
Hogy el ne veszszen semmi vészben,
Ha rátör szenvedés, viszály
S te megfogadtad gyermekidnek
A harczok hős magyarjait
S ápoltad értök szent szivedben
Jóságod éber gondjait.

Ma mint hazánk Nagyasszonyához
Kiált hozzád a honfiszó,
Jövendőnk tépő aggodalmán
Keservtől, bútól hangozó,
Ne vesd meg a buzgó könyörgést
És gyermekid nagy bánatát
Ott hallgasd meg a honfibúnak
Esdeklő, zokogó szavát.

Benned remél a hű magyar sziv
Szerelmedtől vár balzsamot
Bár rosz útakra, bűnre tértek
Örökséged te nem hagyod.
Minket kevélység és a sátán
Bűnökre elvezethetett,
De vigalmad csodásszerelme,
Hűtlenné hozzánk nem lehet.

Vezesd erényre, hitre vissza
István tévelygő nemzetét,
Istentelenség szörnyű átka
Ne tépje, zuzza szerteszét,
Jóságod áldó melegségétől
Még fel lehet virulnia,
Legyen gyomtermő, barna földje
Virágos kerted, Hunnia!

Légy újra anyja nemzetünknek
Balsors veszélyén gyámola,
Ne küldjön pusztulást fejére
Haragvó égnek ostora,

Engeszteld Isten szent boszúját,
Irgalmat esdje nép iránt
Muttass szegénynek szebb jövőhöz,
Bizton vivő ösvényt, irányt.

Oltalmadat terjeszd hazánkra,
Tedd boldoggá bús népedet
Üzzön szét a te szószólásod
Egünkről gyász s vészfelleget
Apáink sok nagy érdeméért
Maradj mindenkor hű anyánk
Hogy újra jó s nagy nép lehessünk
Viselj gondot szeretve ránk.

95. *Kapossy*

Közönséges énekek Máriáról.

Oh világ reménye, malasztok edénye, Isten anyja!
Szentek tisztasága, szűzek szép virága, Lilioma!
Irgalom hajléka, fáradtak árnyéka:
*Üdvözlégy ezerszer, ezernyi ezerszer oh Mária!

Egek ékessége, földnek reménysége, szűz istápja;
Szivem vidámsága, lelkem boldogsága, pálmaága.
Ölelj át karoddal, gyógyíts balzsamoddal.*

Hányszor szivem dobban, mindannyiszor abban Neved
Vidámít ez engem s a kín kebelemben [hallik,
Oh ne hagyj el engem, maradj itt szivemben.*

Erények szép kertje, melynek világszerte száll illatja:
Nagy élet szentséged magasztal fel téged olyan nagyra,
Míg élek légy nekem, drága példányképem.*

Esedezzél értem, ki jaj! bűnre tértem, Krisztus anyja!
Légy lelkem dajkája, legyen gondod rája, élve-halva
S a végső nagy harczban légy győzelmem majdan.
Üdvözlégy ezerszer, ezernyi ezerszer oh Mária!

95a.

A szüz Anyához. *Zajgha Béla.*

Szivem-lelkem eszményképe,
Mennynek s földnek csodaszépe
Üdvözöllek jó Anyám! mikor szent képedre nézek,
Már égi illatot érzek ... áldásodat add reám!

Csillagkoszorus Szűz! kérlek,
Nehogy megint bűnre térjek
Terjeszd rám palástodat! buzgó imámnak szárnyain
Hozzád vonzanak vágyaim, nyujtsd liliom karodat!

Te, Jézushoz vivő Tejut!
Ha imám majd hozzád feljut,
Vezess engem is oda, imádd s kérdd az Istent értem,
Adjon lakást a szép égben, végy anyai karodra!

96. „Bus szivemnek“ stb.

Oh ki méltó vajjon arra, hogy dicsérjen Isten anyja?
Csak az egek szellemi méltók rólad zengeni.

Nemes lelked szentélyébe mennykirályné! oh ki lép be?
Nincs nyelv, mely leirja itt szépségednek bájait.

Bensődben van nagy szépséged, drága kincsed ékességed
Kebled az Ur temploma, méhed Jézus otthona.

Isten Fiát szűzek gyöngye te vontad le a bus földre;
Anyaságod méhibe szállást vőn a szent Ige.

Az alázat méltat arra, hogy te légy az Isten anyja.
Hogy lakjék az Ur veled, s mennyég legyen kebeled!

Ki nem tetszik önmagának! az tetszik az ég Urának,
Mert kicsinyléd magadat, azért nyeréd rangodat.

Szentháromság, örök jóság! hozzád eseng e gyarlóság
Tekintsd a szűz érdemét, tisztelőid védve védd.

97.

Dal.: „Ez nagy szentség valóban“ stb. szerint.

Oh szentséges Mária,
Malasztid sokasága,
Sziveinket, lelkeinket
Hozzád ragadja.

Isten téged szeretett,
Midőn anyjának rendelt,
Szent méhedből testet vévén
Isten s ember lett.

Angyalok királynéja,
Magyarok Nagyasszonya,
Fiaidnak, leányidnak
Légy szószólója,

Ha eljő végső óránk,
Nem mozdulhat nyelvünk szánk,
Állj mellettünk szólj helyettünk
Szerelmes anyánk.

98.

D. „Halljad világ szeretö“ stb. *Molnár J*

Jertek hívek tisztelni, Máriát köszönteni,
Az Ur Jézus szüz anyját, magyarok védasszonyát,
Máriát, Máriát bűnösök szószólóját.

Oh jó tanács asszonya bús édes anyja,
Özvegyeknek gyámola, szivek vigasztalója,
Mária, Mária! elhagyottak oltalma.

Jertek árvák, özvegyek, kik sokat keseregtek,
Itt van édes anyátok, ki gondot visel rátok,
Mária, Mária! gyermekit el nem hagyja.

Azért hát ne sirjatok, inkább imátkozzatok,
Felvirrad még reátok olvasóját mondjátok,
Mária, Mária! árvák, özvegyek anyja.

Ott a boldog hazába', hol nem lesz senki árva,
Mert a szép szűz Mária szent palástja takarja.
Mária, Mária! ne hagyj el minket soha.

Anyánk szép szűz Mária végy fel minket is oda,
A mennyei hazába szentek társaságába,
Mária, Mária! ne hagyj el minket soha.

99.

Dal.: „Mária drága neve" stb. szerint. *Bozóki 1797-ből.*

Magyarok királynéja,
Boldogságos szűz anya Mária!
Neked áldoz magyar szív,
Mely hozzád örökre hív, Mária!
*Oh Mária, Jézus anyja, könyörögj híveidért,
A te magyar népedért Mária!

Im hozzád folyamodunk,
Mert benned bízakodunk, Mária!
Segíts szenvedésünkben,
Bokros keserveinkben, Mária!*

Tekints le országodra,
Te árva fiaidra, Mária!
Neked élünk s halunk,
Te híveid maradunk, Mária!*

Állj elő végóránkban,
Légy mentség a halálban, Mária!
Légy életünknek fogytán velünk,
Úgy mint az után Mária.*

100.

Sirok a te keserveddel, örvendezek örömöddel,
Mária, oh Mária!
Te Istentől kiválasztott, szent fiadtól nyerj malasztot,
Mária, oh Mária!

Bánatomban te jelenj meg, fényessége a kék mennynek
Mária, oh Mária!
Töviseken járjak véled, biztasson az örökélet,
Mária, oh Mária!

Gyarlóságom érzetében, téged hivlak esdve térden,
Mária, oh Mária!
Te Istennél legkedvesebb, boldog, a kit fényed vezet,
Mária, oh Mária!

Ki oly kegyben részesültél, hogy fájdalom nélkül szültél,
Mária, oh Mária!
Tisztaságod, szűz erényed világítson a szegénynek,
Mária, oh Mária!

Te, ki Jézus anyja voltál, szeplőtelen égi oltár,
Mária, oh Mária!
Végy kegyelmes irgalmadba, bűnök ellen oltalmadba
Mária, oh Mária!

Te, ki láttad őt meghalni, s meg nem öltek sz. fájdalmi,
Mária, oh Mária!
Ha gond s bánat lángja éget: adj kitartást, adj hűséget
Mária, oh Mária!

Te, ki annyit sirtál, tűrtél szent fiaddal egyesültél,
Mária, oh Mária!
Erősíts a lemondásra, boldogabb feltámadásra,
Mária, oh Mária!

Add, hogy éltem ugy teljék el jámborsággal, békességgel
Mária, oh Mária!
Legyek méltó szerelmedre, a mennyei örömökre,
Mária, oh Mária!

101.

Kapossy É. 1

Oh szűzek szent szűze,
Teremtőnknek csodás remek műve
Méltán bámul rajtad az ég és föld,
Dicsőséged fénye, melyet betölt,
Édes szűz Mária!

Az égi szellemek
Bámulnak, ha reád tekintenek;
Szentebb vagy te, mint a kerubimok
Hatalmasabb, mint a szerafimok,
Édes szűz Mária!

Szent angyalok kara,
Választottak összes nagy tábora,
Mint te, annyi malasztot nem nyere,
Mert te vagy a malaszt fénytengere,
Édes szűz Mária!

Szent fiad, Jézusod
Trónja mellé helyezte trónusod.
Szerény alázattal ott fogadod
A feléd özönlő hódolat,
Édes szűz Mária!

Fiában a szülőt
Magasztalja ég s föld minden fölött
Szent fiad viszfénye rajtad ragyog
S azt híveid közt szétosztogatod,
Édes szűz Mária!

Szeplőtelen anya,
Reménységünk végső fénysugara!
Éltünk utján oh hintsd meg
Majd az eget,
Édes szűz Mária!

102.

Matkovich Gy

Szép liljom bokornak hófehér virága,
Tiszta szűz erénynek égi koronája,
Te vagy szép szűz asszony, szeplőtelen mátka,
Ki által megszünik mi rajtunk az ég átka.

Titokzatos rózsa Jerichó berkébe,
Lelki tisztaságnak ragyogó jelképe,
Te vagy, szép szűz Asszony! ki mint harmatgyöngye,
Szeplőtelen szivvel szállottál a földre.

Libánoni czédrus dús örökzöld lombja,
Mely a tikkadt vándort árnya alá vonja,
Te vagy, szép szűz asszony, vonzz körödbe minket,
Hogy üdülés érje tikkadt sziveinket.

Galaádi balzsam illatozó árja,
Melytől a sziv sebe gyógyulását várja
Te vagy szép szűz asszony! kegyed balzsamával,
Ki bennünk a földről égbe visz magával.

Sötét éjszakában világító fáklya,
Rátalál az utra könnyen, aki látja,
Te vagy, szép szűz asszony! vezess rá az útra,
Ha netán itt szivünk bűnhomályba jutna.

Pecsételt kútforrás élő vizek kútja,
Melynek mélyét csupán maga Isten tudja,
Te vagy, szép szűz Asszony ki magadba zártad,
Megváltó Istenét az egész világnak.

Üdvözlégy örökre szent szerelmünk által,
Mely örök tüzével bűnkörödbe szárnyal;
Üdvözlégy, ki hozzánk, mint a harmatgyöngye,
Szeplőtelen szivvel szállottál a földre.

103.

Dall.: „Bus szivemnek nagy“ stb. szerint.

Szűz Mária, Jézus anyja, bűnösöknek szószólója!
Lábaidhoz borulok, előtted ugy hódolok.

Szép nevedet, ha sóhajtom, bús fejemet, ha rád hajtom:
Lelkemben megvidulok, szivemben megujulok.

Megtérőkhöz irgalmad nagy, mondd meg édes sz. fiadnak
Hogy a bűnnek meghalok, neki élek és halok.

Vétkeimet szánom-bánom, légy énnekem kegyes gyámom
Kérd értem szent fiadat, tedd rám védő szárnyadat.

Édes anyám! sirva kérlek, én bűnbukott gyarló lélek
Verem bűnös mellemet, oh sajnálj meg engemet.

Nyerj malasztot szent fiadtól, szabadíts meg a gonosztól
Te légy vezércsillagom, mig pályámat átfutom.

Ha a halál utóljára életemnek utját állja,
Te bátoríts engemet, vidd az égbe lelkemet.

104.

Szűzeknek szent szűze, igazság őrtüze,
Szeplőtlen nagyasszony, oh Mária!
Magyarok szivéből, hálás érzetéből
Száll hozzád ajkunkról buzgó ima.
Te segítettél, kegyedbe vettél,
Te adtál hős lelket, vitéz erőt;
Te valál szószólónk Isten előtt.

Szép szeretet anyja! népét el nem hagyja
Az erény bárkája, tiszta szived;
Viszály tengeréből, bajok özönéből
Csak e sziv az, a mely partra vihet,
Oh hála néked, hogy igaz néped
Az üdvnek révébe vezéreled,
S küzdelem éjein ragyog neved.

Harczban őseink csak, szent szűz!
Benned bíztak, neveddel harsogták a csatadalt;
Ha támadt ellenük, neved volt fegyverük,
Zászlaid vivták ki a diadalt.
Őket követve, mi is nevedre
Fűzzük a borostyánt, nagyasszonyunk!
Csak veled győzhetünk, ha harczolunk.

Oh hála, oh hála, Istennek leánya,
Jóságod javáért hála neked!
Te vagy a védelmünk, te vagy segedelmünk.
Szivünk hódolattal zeng éneket.
Harczra kelőben s békés időben
A magyar tenéked hű katonád,
Rózsakoszorúval áldva fon át!

Ur Jézus szülője! magyarok védője!
Fogadd el kegyesen hódolatunk;
Öröklángu szent tűz, hűséggel teljes Szűz!
Hozzád mi halálig hűk maradunk.
Mély kegyelettel, nagy szeretettel
Tégedet magasztal dicsénekünk,
Mária! vezérelj, mi követünk!

105.

Kovács M. I. K. 179

Téged áldunk és dicsérünk Mária, Nagyasszonyunk!
Lábaidhoz esve kérünk, hallgasd esdeklő szavunk,
Mi magunkat jobbágyidnak örömmel ismerjük el,
Mint országló Asszonyunknak, hódol minden hő kebel.

Szent Istvántól maradt reád ez örökség, Mária!
Folyamodik most is hozzád e hon minden bús fia.
Oh fogadd el hív kezünket, melyet im most emelünk;
Ne tekintsed sok bűnünket, mivel sirva fölkelünk.

Őseink szent nyomdokától messze bár elmaradunk,
De hazánk nagyasszonyától végig el nem szakadunk
Tisztelőd van, mig magyar lesz, hív magyar szív neked él
Mig utolsó lelket nem vesz és nem éri végveszély.

Hív magyarnak tiszta vére a te szerelmedre kész;
Megvan édes napi bére, kegyeddel, ha véle léssz.
Kedves nekünk áldott neved, bár gúnyoljon e világ!
Csak mibennünk teljék kedved, arra kérünk, szűz virág!

Nézz le minden magyarodra, Magyarok Nagyasszonya!
Vedd fel őtet védkarodra, mint könyörgött rokona.
Kik elváltak szerelmedtől, azoknak is nyújts kezet;
Nyerj malasztot Istenedtől szemeinknek árvizet.

106.

Viz Z. Dal. „Máriát dicsérni“ stb. szerint.

Üdvözlégy Szűz Anyánk mi tőlünk ezerszer,
Mindig ezt zengje szánk, ha nyugszik s ha felkel.

Az angyal is igy szólt, örömhirt hozva!
Hogy majd a Megváltót szent méhed adja.

Csodálja a világ nagy tisztaságodat,
Kiben bűnt nem talált a legszentebb tudat;
Mert teljes volt szived égi malaszttal,
Mely itt megőrizett s ott felmagasztal.

Szerelmed lángjait lobogtasd lelkünkben,
Szeretni, ha tanítsz, ugy szivünk megpihen.
Boldogokká leszünk, mint itt te voltál,
Bajt ugy nem érezünk, mert szived őrt áll.

Add szivünk őrzeni mindattól, a mi rossz
S mindaz, mi isteni, legyen kedves dolog.
Hogy igy szent Fiadnak kedvére leljünk
S hová majd befogad, téged öleljünk!

107.

Dal. „Istenanyja szűz Mária“ stb. szerint.

Szűz Mária, életfája, üdvösség szép szivárványa,
Egek asszonya!
Oh ragyogó napunk fénye, uj szövetség frigyszekrénye,
Öröm hajnala!
Hódolattal megköszöntünk, alkotó mű remeke!
Áradozzon, mig könyörgünk, lelked öröm érzete.

Jeruzsálem dicsősége, asszonyi rend ékessége,
Bűn rád nem tapadt;
Virágos kert, irgalomtár, Dávid tornya, arany oltár,
Szentség vagy magad.
Mint napsugár tiszta voltál annyi bűncsáb e vész között
Mert mennyből rád, Liliomszál! malasztharmat gyön-
[gyözött.

Kebledben szűz érzelem forrt, a Szentlélek Uristen volt
Lelked jegyese;
Élő templom, szentelt sátor' benned lakott a főpásztor,
A menny kegyese.

Légy szivünknek királynője oh szeplőtlen szűz hívünk!
Tisztaságnak megőrzője, tied legyen bús szivünk.

Adj szép lelked lángtüzéből, felolvad majd melegétől
Fagyas kebelünk;
Paradicsom gyöngyvirága! mig élünk e rút világba
Dajkálj; légy velünk.
Megváltót oh szent reményünk! e világra te hozál;
Gyámolj minket, mig itt élünk, szentséges szűz rózsaszál.

Hódolatunk szent illatját, ámbár szennyes kezek adják
Fogadd el, anyánk!
Nézz le forró érzelmünkre, irgalommal oh tekints le,
Isten anyja! ránk.
Fogd meg árva kezeinket, ugy vezess az ég felé,
Testvérekint állíts minket áldott szent fiad elé.

108.

Kapossy É. f.

Szűz Mária, Isten szülője,
Hozzád futnak jó gyermekid;
Gyarló nemünk hű szeretője!
A ki minden bajban segít.
Magyar nemzet édes védanyja,
Itt elhagyottak kegyes ótalma,
Anyánk: te tudsz segíteni,
Siess minket megmenteni.

A keresztfa alatt te lettél
Jézusunkban édes anyánk;
Eddig is csak te védelmeztél,
Midőn örvény szélén valánk,
Oh jóságos Anya! kegyelmezz,
Oh hatalmas anya! védelmezz,
Anyánk, te tudsz segíteni,
Siess minket megmenteni.

Magyar hazánk gondviselője,
Szent Istvánban hű pátronánk!

Te valál szép hazánk védője,
Tied e nép s szent koronánk.
Mi tieid vagyunk szeretve,
Mi tieid leszünk szenvedve.
*Anyánk! te tudsz segíteni,
Siess minket megmenteni.

Te királynénk vagy meg anyánk is,
Kiket megmart a bűnfullánk;
Nézz fiadra, nézz le ránk is,
Legyen gondod ránk egyaránt,
Anyánk! benned bizunk s remélünk.
Anyánk! vigaszt te tőled kérünk.*

Szűz Mária, Isten szülője,
Jézusunkban édes anyánk,
Magyar hazánk gondviselője,
Legyen gondod ránk egyaránt!
Hogy lehessünk veled az égben,
Szent fiadnak dicsőségében.*

109.

Bogisich. Dall. „Imádunk szent ostya" stb. szerint.

Üdvözlégy Mária, tengernek csillaga,
Mindenkor szűz anya, mennyország kapuja.
*Kérünk téged hallgass minket,
Szent Fiadnak ajánlj minket,
Oh szép szűz Mária.

Mennyből leküldetettt, Gábor főarkangyal,
Hogy téged köszöntsön, üdvözlő szavakkal.*

Oldozd meg kötelét a mi bűneinknek,
És nyisd meg szemeit a te híveidnek.*

Mutasd meg magadat, hogy édes anyánk vagy
És szent Fiad előtt kegyes szószólónk vagy.*

Oh szűzek szent szűze, a te fiaidnak,
Adj tiszta életet, szegény szolgáidnak.*

Hogy a te fiadat, mind földön mind mennyben.
Dicsérhessük vigan, az örök életben.*

110.

Dal. „Oh szerelmes Istenem“ stb.

Megindítom nyelvemet, elzengem énekemet,
Tiszteletedre anyám Mária! kegyes dajkám.

Szivemet felajánlom, lelkemet lelánczolom,
A te tiszteletedre, mig pihenek örökre.

Fogadd anyám szivesen, tekints reám kegyesen;
Ha pedig üt végórám, légy akkor is pátronám.

111.

Dal.: „Leszállott a mennyégből“ stb.

Rebegő nyelvemet megindítom,
Szent szolgálatodtól el nem tiltom;
Mária szűz anyám! én gyámolóm,
Szomorú sorsomban vigasztalóm.

Oh te nagy szentségű édes anya!
Magyar hazánk királyné asszonya!
Engem bűnös szolgát kérlek ne hagyj,
Szerelmes szűz anyám velem maradj.

Éltem napjaiban vigyázz reám,
Légy a vétkek ellen erős bástyám,
Hogy a gonosz sátán ne árthasson,
Légy velem, hogy bűnre ne vonhasson.

Ha pedig éltemnek vége szakad,
És a halál velem szembe akad:
Mária! szűz anyám! légy mellettem,
Drága szent Fiadnál szólj érettem.

112.

Dal. „Dicsérjétek, tiszteljétek“ stb. szerint.

Dicsérd nyelvem énekszóval, Jézus szent anyját,
Áldjad nyelvem buzgósággal egek asszonyát,

Dicsérd szentséges nevét, öregbítsd tiszteletét,
Gyakoroljad nagy örömmel emlékezetét.

Bűneidnek terhe alatt, ki szomorkodol,
E siralomnak völgyében sokat bánkódol,
Vesd szemed Máriára, egek nagy asszonyára,
Ő tégedet vezérelhet nagy vigasságra.

Ki sok gondnak bajai közt soha nem nyugszol,
E világnak veszedelmes tengerén uszol,
Vesd szemed Máriára, oltalmazó anyádra,
Ő általa juthatsz mennybe nagy boldogságra.

113.

Dal. „Máriát dicsérni hivek jöjjetek."

Kössünk szép koszorút szűz Máriának,
Kiben e világnak új napja támadt,
Üdvözlégy Mária, nemünk csodája!
Derits fényt az édes magyar hazára.

Üdvözlégy Mária, fehér liliom!
Bámulja szépséged az égi Sión;
Gábor szavaira, hogy megijedtél:
Halvány liliommá akkoron lettél.

Üdvözlégy Mária, szende ibolya,
Isten Bárányának őrzőangyala
Hogy Heródes elől elrejtezkedtél,
Titkos ibolyává akkoron lettél.

Üdvözlégy Mária, gyenge rózsaszál!
Ki ott Názáretben felvirágozál;
Fehér rózsa voltál, pirossá lettél,
Hogy a kereszt alatt vérben fürödtél.

Üdvözlégy Mária, ezerjóvirág!
Benned talált gyógyszer az egész világ;
Te megorvosolod a föld sebeit
S a kik vétek által esnek sebbe itt.

Üdvözlégy Mária, mennyörökzöldje!
Tebenned remél a siralomvölgye;

Üdvözlégy Mária szép csillagvirág!
Boldog, ki mennyégben téged nyilni lát.

Üdvözlégy Mária, kedves nefelejts!
Tisztelő népedet oh el ne felejtsd;
Szent István kertjének legszebb virága:
Derits fényt az édes magyar hazára!

114.

„Máriát dicsérni hivek“ stb. szerint.

Kegyelem tárháza, Mária, anyám!
Terád gondolt lelkem e nap hajnalán;
Kulcsolt kezeimet hozzá emelem.
Szivemet s lelkemet neked szentelem.

A te kedves napod a szombati nap,
Mely fiad kegyéből ime ránk virradt;
Oh áldd meg azokat, kik szép napodon
Tehozzád sietnek imaszárnyakon.

Hozzád egész világ bizodalma nagy.
Mert te az irgalom édes anyja vagy;
Oltalmad palástja egész földig ér,
Megtérő bűnösnek védelmet igér.

Uj frigyre lépek én, anyám! ma veled!
Isten után szivem csak téged szeret;
Oh ne vess meg engem sok bűnöm miatt,
Légy anyám s én leszek a te gyámfiad.

Oh ne felejtsd el hát, hogy tied vagyok
S véglehelletemig tied maradok;
Mivel tied vagyok, én édes anyám!
Szerető szivednek legyen gondja rám.

Hogy ne sértsem bűnnel többé fiadat,
Född reám anyai bő palástodat;
Född el szépségeddel lelkem mocskait,
Segitsenek jóra kegyes karjaid.

Áldott szűz Mária, mennyei anya,
Bűnbe merült világ védőasszonya!
Halálom óráján, kérlek, el ne hagyj,
Hisz te az irgalom édes anyja vagy,

Dicsőség, imádás Atya, teneked,
S a fiunak, a ki tőled született,
Neked is Szentlélek, hív Vigasztaló,
Három szent személyben egy örök Való!

115.

Kapossy É. T.

Szerelmes Anya! hozzád járulunk,
Trónod zsámolya elé borulunk,
Reménycsillagunk! tieid vagyunk,
Védd meg népedet s örökségedet.

Tégedet áldanak a kerubimok,
Ávét mondanak a szeráfimok;
Mi is most neked zengünk éneket,
Oh légy pártolónk, mennyben szószólónk.

Kit Isten Fia anyjának nevez,
Szép szűz Mária! minket meg ne vess;
Ha édes anyánk! bűnre hajlanánk,
Nyújtsd le kezedet, segedelmedet.

Az Isten után téged kegyelünk,
Szent Fiad után te vagy mindenünk;
Most is im e nép hozzád esdve lép,
Nyájadon örülj, rajtunk könyörülj.

Árvák, özvegyek rád tekintenek,
Kínos betegek hozzád esdenek;
Édes szűz anya, sebünk balzsama!
Védd meg népedet, örökségedet.

Midőn egykoron innét kimulunk,
Főleg akkoron légy gyámolunk;
Szivednek, anyánk! legyen gondja ránk,
Oh édes, kegyes! mennybe fölvezess.

116.

Kapossy É. T.

Irgalmas szűz anya, hazánk védasszonya!
Oh Mária, nemzetünket, bús ügyünket
Szent szived szánja meg, érdemed váltsa meg,
Oh Mária!

Sok s nagy hazánk sebe, szerelmed kösse be,
Oh Mária, téged kérünk, szűz reményünk!
Régi szent őseink példája erre int,
Oh Mária!

Ezer vész zúgta át e véren vett hazát,
Oh Mária védkarodra támaszkodva,
Győzött a harczokon, áll Buda, áll a hon,
Oh Mária!

Elvész e szép haza, ha nem lész támasza!
Oh Mária! ne hagyj elveszni, sirba esni;
Szemünkből köny csordúl, szivünk hozzád fordúl,
Oh Mária!

Habár elfajulánk, ismerj ránk, jó anyánk!
Oh Mária! szűz kegyedbe kérünk vedd be
E szegény nemzetet, mely annyit szenvedett,
Oh Mária!

Ne nézd az unokád bűnének halmazát,
Oh Mária! szentjeinknek, őseinknek
Tekintsd nagy érdemét, tudva ez mennybe' még
Oh Mária!

Fogadást tesz e nép, mely sirva lép eléd!
Oh Mária! pártot többé, soha többé,
Hogy nem üt ellened, lángolva hőn szeret,
Oh Mária!

117.

Kapossy É. T.

Kegyes égi királynédat tiszteljed oh magyar!
Hatalma és hűsége véd, szerelme eltakar,
Ő az, ki Istenünk után kegyelmit osztja el,
Ő benne áld vagy sújt az ég, ügyed anyára lel.

O az, kinek nevében ős apád vére folyt,
S kihez minden nagy, szent nevet egy ezredév csatolt
Nevében győztek szent István, szent László hadai;
Hit s jog csatáit nagy Hunyad nevére víta ki.

Szabadság! győztessé tevé szent képe zászlaid,
S borostyánt nyert, vagy üdvhalált, ki Máriába hitt
És annyi balszerencse közt, oly sok viszály után
Magyarjait dajkálva Ő, él nemzet a hazán.

Szentek honán az ősi nép, Anyánk! hozzád könyörg
Több századévi szenvedés remél ma uj könyört.
Reád bizott apostolunk, ajánla ő neked;
Azért sanyargni nemzetünk', tudjuk, nem engeded.

Az nem lehet, hogy ész, erő és oly szent akarat
Hiába sorvadozzanak egy átoksúly alatt.
Oh add anyánk! hogy jőjjön el a jobb kor, mely után
Buzgó imádság epedez magyarok ajakán.

S ha jőni kell, hadd jőjjön el a nagyszerű halál,
Amely után a hű s igaz mennyben hazát talál.
S a sir hol néped vérzik el, lesz másod Józafát,
Az ember millióinak örök tanú gyanánt.

Tiszteljed rendületlenül királynéd, oh magyar!
Mig élsz, ő véd s ha elbukál, szerelme eltakar.
Ő az, ki Istenünk után kegyelmit osztja el,
Ő benne, élve s halva, majd ügyed anyára lel.

118.

Oh Mária Isten anyja én nekem is jó anyám,
Szivem s lelkem lángbuzgalma dicsér későn és korán
Bánatomban, örömömben jó s balsorsban csak ezt zengem
Üdvözlégy szűz Mária!

Hajnal keltén ha megcsendül magas tornyon a harang,
Mintha szózat szállna mennyből imára kelt föl a hang
Megköszöntlek szép szűz hajnal, ezt rebegem az angyallal
Üdvözlégy szűz Mária!

Ha délre száll az arany nap s szól a harang ujjólag;
Érzelmeim hozzád vonnak, ismét téged áldalak.
Áhitattal csendes ajkkal, ezt rebegem az angyallal:
Üdvözlégy szűz Mária!

Ha felkel az est csillaga, s munkámat bevégezem;
Istenemnek hálát adva, feléd tárul két kezem.
Az estéli harangszóra, indul nyelvem e szép szóra:
Üdvözlégy szűz Mária!

119.

Jézus anyja üdvözlégy,
Kegyelmedbe minket végy
Üdvözlégy szép ékesség,
Te veled az Istenség!
*Malaszttal teljes Ur van te veled,
Üdvözlégy szentséges szűz Mária.
Mária, Mária, üdvözlégy
Szentséges szűz Mária.

Áldott vagy te e földön,
Asszonyok közt örökön,
Áldott méhed gyümölcse,
Jézus lelkünknek kincse.*

Jézus édes dajkája
Ha jön halál órája,
Ott esedezz érettünk
Jézusnál szólj mellettünk.*

Azért téged üdvözlünk
Ne felejtkezz felölünk
Éhség, hadak, döghalál,
Kitől minket megtartsál.*

120.

Urangyalát végzi a kis Bernadett,
Melyre eget nyitnak angyali kezek:
Ave, ave, ave Mária! Ave, ave, ave Mária!

Ott térdel Bernadett összetett kézzel,
Melyben szent olvasó és igy énekel:
*Ave, ave, ave Mária! Ave, ave, ave Mária!

Oh égi tünemény teremtőnk Anyja!
Üdvözlégy én tőlem a szent barlangba:*

Tiszta vagy mint rózsahajnal harmata,
Szépséged emberi nyelv ki nem mondja:*

Arany haj hullámzik hószin válladon,
Mennyei kegysugár szende arczodon:*

Fejeden korona fehér liliom,
Szűzesség virága tündöklik azon:*

Ibolya virágból van deréköved,
Mit égi ártatlan kezek készitnek:*

Oly szelid oly bájló mennyei szavad,
Mire a sziklából örömkönny fakad:*

Csipkefa, jégharmat kivirágozik,
Zordon tél közepén csodád láttatik:*

Oh lurdi szűz Anya! szállj be szivünkbe,
Hogy az is mennyei rózsát teremne:*

121.

Dal.: „Máriát dicsérni hívek“ stb szerint.

Mária szűz anyám üdvözöllek ma,
A lurdi barlangnak csodás alakja,
Ma nyilt ki lábadnál a csipkebokor,
Habár a természet oly fagyos komor.

Ott térdel Bernadett az olvasóval,
Ima lebben ajkán és igy magasztal:
Ave, ave, szent szűz tégy csodát anyám,
És ki nyilt a virág a Gáve partján.

Legnagyobb hidegben ki nyillott virág,
A lurdi barlangnál anyám téged áld,

Sziklából szavadra örömkönny fakad,
Ez bizonyítja, hogy Isten anyja vagy.

Oh bár Bernadettel láthattunk volna,
Oh bár a csipkeág ránk is hajolna,
Vagy csak lábnyomod is csókolgathatnánk,
Boldog lenne szivünk lurdi szűz anyánk.

Övezzen át minket égszinü öved,
Habár a barlangnál nem voltunk veled,
Nyújtsd felénk karodat, vezess el hozzád
S te jelöld ki nekünk az örök hazát.

122.

Molnár J.-től

Magyarország Nagyasszonya, édes jó anyánk!
Mennyből királyi székedből oh tekints le ránk.
*Üdvözlégy Mária: Jézusnak szent anyja!
Légy nekünk is édes anyánk, ne hagyj el soha!
Kik eljöttünk köszönteni hajnalcsillaga.

Oh hozzád jöttünk, mert szivünk utánad eped,
Könyörülő jó szivedbe zárj be bennünket.*

Lelkünk drága szinaranya fogadj el minket,
S vigyed drága szent Fiadhoz esdeklésünket.*

Nézd szűz Anyánk, mily szép számmal jöttünk tehozzád
Hogy kitárjuk sziveinknek öröm s bánatát.*

Árva hazánk Nagyasszonya! áldj meg bennünket!
Ölelj meg, mint megölelted szent szülöttedet.*

Reménységünk szép zöld fája! Isteni anya!
Kinek élte Isten előtt oly kedves vala.*

Jézus Fiad szent keresztje volt a vezérünk,
Melynek vezérfénye mellett te hozzád értünk.*

Oh fogadj el hát bennünket mennyei virág!
Kire bámulva tekint föl az egész világ.*

Zengünk neked dicséneket, mint az angyalok;
Áldjuk Istent ki nekünk ily jó anyát adott.*

Sokat vétettünk ellened, oh, de bocsáss meg;
Kérünk Fiad keresztjére, szűz anyánk szánj meg.*

Egykor, ha majd nem jövetünk, téged tisztelni;
És ha testünk koporsóban fog majd pihenni.*

Fásult szivünk, ha nem dobog s ajkunk nem szólhat,
Nem kell sirunkra nevednél drágább felirat.*

123.

Dallam: „Mennyei szent Atyám" stb. szerint.

Szűzeknek szent szűze, szűzeknek szent szűze, édes szülőm,
Isten után te vagy reményem, csak te vagy hív vezetőm
Megesik jó szived a bűnösön,
Bús lelket bátorítsz, irgalommal segítsz az esdeklőn.

De mint szolgáljam meg, de mint szolgáljam meg kegyelmedet,
Hálával tartozik lelkem, méltó adó mi sem lehet.
Tekints le, elzengem dicséreted,
Reménylem, szivemet, tisztelkedésemet meg nem veted.

124.

D.: „Oh én édes szerelmem" stb. szerint. *Molnár J.*

Üdvözlégy Mária! igy köszönt az angyal,
Áldott légy Mária, teljes szent malaszttal,
Gábriel hozzád száll követségbe,
Fehér liliom szál van kezébe'.

Üdvözlégy Mária! igy köszönt hív néped,
Mert anyai karod sok bajtól menté meg,
Hálatelt szivvel esd most is hozzád;
Hogy az elhagyottat oh karold át.

Üdvözlégy Mária! ez legyen végszavunk,
Ha a halál karja elnémítja ajkunk.
Kérd Jézust fiadat mi érettünk,
Hogy mennyben ő vele dicsérhessünk.

125.

Köszöntő a szűz Máriához.

Üdvözlégy Mária tiszta szent szűz!
Jézusnak szent anyja áldott szent szűz.
*Ékes virágszál, kit szent Anna szült,
Kinyilt rózsaszál téged köszöntünk,
Szép szűz Mária könyörögj érettünk.

Köszönteni (megyünk / jöttünk / voltunk) tiszta szent szűz,
Neked hálát adni áldott szent szűz.*

Zengő éneklésünk tiszta szent szűz,
Hallgasd meg kérésünk áldott szent szűz!*

Jegyezd be szivedbe tiszta szent szűz,
Fogadd be kegyedbe áldott szent szűz.*

Nagy szeretetedért tiszta szent szűz,
Kegyes jóvoltodért áldott szent szűz*

Szent születésedért tiszta szent szűz,
Drága szent nevedért áldott szent szűz.*

Hét örömeidért tiszta szent szűz,
Nagy anyaságodért áldott szent szűz.*

Kik tehozzád térünk tiszta szent szűz,
Nyerj kegyelmet nekünk áldott szent szűz.*

126.

Molnár Dal. „Hol vagy szerelmes“ stb. szerint.

Mária drága szűz légy édes anyánk!
Könyörögj érettünk szerelmes dajkánk.
Szentséges Fiadnál szűz Mária
Nyerj nekünk irgalmat Krisztus anyja.

Oh szeplőtelen szűz kinyilt rózsafa,
Kinek az Ur Jézus volt a bimbaja;
E bimbóba vetjük reményünket,
Hogy nyissa meg nekünk a mennyeket.

Légy anyánk a harczban hősök oltalma,
Hogy tieid legyünk élve és halva.
Szűz kebeled nyerjen buzgó szivet,
Szűz öledbe hajtjuk bús fejünket.

Nálad nélkül éltünk csak keserűség,
De teveled élni nagy gyönyörűség.
Légy hát velünk anyánk s áldj meg minket,
A hozzád esdeklő híveidet.

Árvák lennénk, ha te elhagynál minket,
Hogyha nem szeretne anyai szived.
Oh de a bűnöshöz irgalmad nagy,
Minket hát jó anyánk oh el ne hagyj.

Reménységünk anyánk hallgasd kérésünk,
Majd ha a halálban végünket érjük.
Fogadd be lelkünket hajlékodba,
Imádkozzál értünk Isten anyja.

127.

Szépen szól a kis harang, épen dél vala,
Ezrek ajkán zeng alant, az Urangyala:
*Oh ave, ave, Mária! oh ave, ave Mária!

Hiv az angyal lágy szava, jött kis Bernadett,
Gave partján pázsitos szép virág zöldelt.*

Fú a felszél zúgva szól: itt várj gyermekem!
Itt az óra hol reád vár a kegyelem.*

Égi kép ez, szép miként Anya szeretet,
Hord ruhául hónyakán Rózsa felleget.*

Pillantása mint a nap tünde, szende fény,
Szól mosolyogva, biztatón: mit se félj szegény!*

Liliomszál leng kezén, legszebb ékszerül,
Derekára égszinű szalagöv derül.*

Lábafején koszorus rózsagaly simul,
Oh ilyen szép csak a menny kertjében virul.*

Rózsafüzér ujjain csupa drágagyöngy,
Hő imája hint reá égi harmatkönyt.
*Oh ave, ave Mária! oh ave, ave Mária!

Hajnali szép csillagunk küld fénysugarad,
Mig sirunk a siralomvölgyin áthalad.*

128.

Molnár J.

Mária! frigynek szent szekrénye,
Üdvözlégy magyar hazánknak egyetlen reménye
Mária, Mária! hazánk nagyasszonya;
Te vagy az asszonyi nemnek gyöngye és aranya.

Mária! elhagyottak anyja,
Özvegyeknek és árváknak őre és gyámola.
Mária, Mária! nagyhatalmú Anya;
Te légy velünk s ne hagyj soha egek szép csillaga

Mária! szánd a kisdedeket,
Akik szegény jó Atyjoktól nem kapnak kenyeret.
Mária, Mária! kisdedek oltalma;
Adj te nekik szűz szivedtől, oh jó édes Anya!

Mária! ha eljön végóránk,
Jer halálos ágyainkhoz kérünk vigyázz reánk.
Mária, Mária! ha térünk sirunkba;
Szüz karodon vidd lelkünket az anyai házba.

129.

Dall. „Minden ki élsz“ stb. szerint.

Oh Mária terjeszd ki palástod,
Tárd ki ránk hő kebelét;
Befogja az, az egész világot,
Mely segélyért esd feléd.
*El ne hagyj! el ne hagy!
Oh Mária, el ne hagyj!

Ha veszélyben forog örökséged,
Jó szent István szép hona;
Mutass hozzánk anyai hűséget,
Magyarok Nagyasszonya.
*El ne hagy! el ne hagyj!
Oh Mária el ne hagyj!

S ha mert olyan ami gyarlóságunk
Súlyos bünbe botlanánk,
Akkor is te légy a mi istápunk,
Csodatevő szűz Anyánk.*

Ha körül vesz betegség, bú, inség,
Mint ellenség tábora;
Ha megindul keblemben
S hull ismét könyeimnek zápora.*

Ha végóránk üt s a zord halállal
Csatát kell majd küzdenünk;
Anyai szűz szived irgalmával
Végperczünkön légy velünk.*

130.

Papp J

Oh Mária liliomszál,
Dicsénekünk te hozzád száll;
Téged köszönt ajkunk szivünk,
Te előtted im igy zengünk:
Üdvözlégy szűz Mária!

Hajnalban ha szól a harang,
S fülünkbe csöng ez édes hang;
Megköszöntünk az angyallal,
Magasztalván e szavakkal:
Üdvözlégy szűz Mária!

Hogyha a nap már délre jár,
Dicséretünk te hozzád száll,
Imára kulcsolva kezünk,
Téged ismét igy köszöntünk.
Üdvözlégy szűz Mária!

Hogyha a nap nyugvóra tér,
Lelkünk ujra csak téged kér;
Szent Fiadtól áldást reánk
Kérj s malasztot szent szűz Anyánk!
Üdvözlégy szűz Mária!

Életünknek minden percze,
Te neked legyen szentelve,
Csak ugy leszünk itt boldogok,
Ha szivünk te érted dobog!
Üdvözlégy szűz Mária!

131.

Nézz le ránk a magas égből boldogságos szűz Anyánk!
Nézz le siró gyermekidre szeplőtlen szüz Máriánk!
Keserű könnyhullatással tekintenek az árvák,
Fel te hozzád édes anyánk! segélyedet, úgy várják.

Oh nézd mint sóhajt az özvegy, nincs aki védelmezze
Te rád tekint föl az égre, te vagy minden reménye.
Mária, kit a fájdalomnak hét tőre megvérezett,
Ne hagyd el, oh, ne vesd meg a szegényt, árvát, özvegyet.

Nincsen itten oly teremtmény, ki drága segélyedért,
Ne sóhajtna fájdalom közt anyai szent kezedért;
Ez élet minden bajába te vagy minden reményünk,
Szűz Mária édes anyánk légy tovább is védelmünk.

132.

Kinek első szent királyunk felajánlott minket:
Boldogságos szűz Mária! tekintsd ügyeinket.
Könnyes szemmel fájó szivvel te hozzád sietünk:
*Magyarok Nagyasszonya könyörögj érettünk!

Körül vette országunkat a nyomor és inség;
Bánatunkat ujra kezdjük, noha vége sincs még.
Pusztulunk ha nem segítesz, semmivé kell lennünk:
*Magyarok Nagyasszonya könyörögj érettünk!

A te kerted ez az ország, mely betegen hervad;
Boldogsága virágzit fonnyasztja minden nap.
Kopár földje ugy nedves csak, ha mi könnyet ejtünk:
*Magyarország királynéja, könyörögj érettünk.

Mily boldog volt ez az ország, mig te neked szolgált
Mig szerelmed ékesité, mint virág az oltárt!
Most pusztulunk, fogyunk, veszünk, mert téged feledünk*

Őseink jó erkölcsei veszendőbe vannak;
Szelet vetünk és kezeink zivatart aratnak;
Lábunk alatt fekete sir, mennydörgés felettünk!*

Ne neheztelj azokra kik ujra hozzád térnek;
Bocsáss meg mint anya szokot szive gyermekének.
Légy anyánk s mi neked ujra gyermekeid lettünk:*

Ne nézd ezerek bűneit, mert milliók vagyunk,
Kik tudjuk szent érdemeid, hogy te vagy oltalmunk
Isten ember szent szülője! szeplőtelen szülőnk!*

133.

Oh szűz Anyánk! feléd sietnek,
Évának árva gyermeki,
Jól tudván hathatós imádat,
Hogy Isten meg nem vetheti.
Oh nagy hatalmu Isten anyja!
A bűnösöknek légy oltalma.
*Reményünk s életünk te vagy,
Oh szűz anyánk oh el ne hagyj!

Oh szűz Anyánk! tekintsd a vétek
Nyomasztó sulya ránk szakad;
Az ördög, test és a világnak
Horgára lélek hány akad?
E hármas ellenség hatalmát
Törd meg, ne üzze bűn uralmát.*

Oh szűz Anyánk! segíts kegyeddel,
Hogy üzzük a bűn bajait;

S készek legyünk szenvedni, mint sem,
Áthágni ég parancsait.
Te állj mellénk kisértetünkben,
Ne hagyj el sok veszélyeinkben; *
Oh szűz Anyánk! tudd, hogy mi hozzád
Élet halálban hűk legyünk;
Az élet szent s örök honába
Mert csak te általad megyünk.
Oh meg ne vesd igéretünket,
Im itt fogadjuk hűségünket.*

134.

Ave Mária.

Rostytól,

Fönt a fényes szirt tetőn kápolnácska áll,
Oly mosolygó, mint fehér kövi rózsaszál;
A toronyban kis harang kongat est imát,
S altató dalt zeng a mély völgy virányin át:
Ave, ave, ave Mária!

Gazdaember szántogat lent ugarmezőn,
S a harangcsa lágy szaván áll figyelmezőn;
Teste fáradt tüzhelyén pihenést óhajt,
De a szüzhöz még előbb esdve felsóhajt:
Ave, ave, ave Mária!

S most harangcsa halld mi vágy éget és mi gond!
Csak a szüznek sugd meg azt, másnak, oh ne mondd:
Zeng az Ávé bucsuzót majd ha meghalok . . .
S vélem égben zengjenek Avet angyalok,
Ave, ave, ave Mária!

135.

Rudnyánszky Gy.-tól

Hajadonok esdeklése.

Szüz liliomszál, melynek illata
Szét árad az egész világon
Hulljon reám szerelmed illata!
Előtted szivemet kitárom:
Őrizd meg tisztaságom!

A merre nézek, uton utfélen
Kisértő árnyak integetnek;
Játékot üz a czifra csáb vélem;
De én csak tégedet szeretlek,
Fogadj el gyermekednek.

Hallgasd meg forró esdeklésemet,
És halld meg igaz fogadásom:
Te lész, kit szivem szüntelen szeret;
Ha öröm ér, ha könnytül ázom,
Feléd repül fohászom.

136.

Kapossy É. T.

Mária szép hajnalcsillag! szüz erényed égi illat,
Irgalmas s kegyes, kegyes jó anya,
Reménységünk szent horgonya.

Itt a földön te légy nékünk vezérfényünk, menedékünk;
Mennyből ránk vigyázz, vigyázz s átkarolj,
Bajainkban hozzánk hajolj.

Szép mennyei gyöngyvirágszál! tekintetünk tehozzád száll;
A bünöst ne hagyd, nehagyd a bünöst,
Kit a bánatkönnye füröszt!

Szinaranyból van palástod, född be vele a világot,
Kérd értünk fiad, fiad megsegít,
Mennybe viszi föl gyermekid.

Viselsz fényes ezüst kötöst, mely példázza szép erkölcsöd
Vezessen kezed, kezed ég felé,
Jézusfiad trónja elé.

Halálunknak végóráján, jőjj el hozzánk ne hagyj árván,
Szüz anyánk segíts! segíts szüz anyánk!
S az egekben légy koronánk!

137.

Dall. „Angyalok asztala“ stb. szerint.

Mária üdvünknek szent szülője,
Mária bünösök szeretője!

Te hozzád száll mennybe fel bús hangja,
Szent fohászunk tiszta hógalambja.

Mária, Jézusnak aranyháza.
Mária, malasztok kútforrása!
Esedezve kérünk, végy kegyedbe,
Zárj be minket örök kegyelmedbe.

Mária, szép hazánk pártfogója,
Mária, Szionunk fényes tornya!
Mindörökké tied e szép ország,
Oh hajtsd le feléje édes orczád.

Mária, bús árvák édes anyja,
Mária, szegények kincsaranyja!
Tele mind a két kezed ajándékkal,
Hogy minket eláraszsz égi jókkal.

Mária, szenvedő sziv balzsamja,
Mária, haldoklók bizodalma!
Oh jőjj el, légy velünk a végharczban,
S tisztító tüzünket enyhitsd majdan.

Mária! karold fel ügyeinket,
Mária! segélj fel égbe minket,
Hogy láthassuk egykor koronádat,
Jézus viszfényében szép orczádat.

Mária! az Atyát kérd érettünk,
Mária! Fiadnál szólj mellettünk,
Jegyesedet is kérd a Szentlelket,
Vigyen mennybe minden jámbor lelket.

138.

Nagyasszony Mária im elődbe lép,
S oltárodra teszi hű szivét e nép;
Gyermeki bizalmunk dús tárháza,
Minden gyöngyét anyánk rád ruházza.

Más népeknél anyánk jobban szeretünk,
Kettős czimen kedves Mária nekünk;

Hozzád szent szerelmünk im azért nagy
Nekünk: mert te anyánk s királynénk vagy.

Szükségünk van reád vezércsillagunk,
Szomorú az éltünk gyász alatt lakunk;
Pátra szakadt Árpád szép országa,
Megfogta a magyar régi átka.

Te védted jó Anyánk mindig a magyart,
Ha fénylett a honért kezében a kard.
Te valál oltalma hajdanában
Hiteért, ha vívott vértusában.

A te fenn lobogó zászlóid alatt,
Őseink mint sasok bátran vivtanak;
Még most is sasok bátran vivtanak;
Még most is nevednek szent varázsa
Álmából e hazát tán felrázza.

Gyűjtsd össze a magyart palástod alá,
Pártviszály elégszer már marczangolá;
Hogy ugy álljon miként erős szikla,
Ha Istenért s honért áll harczsíkra.

139.

Kegyes anyánk, ki dicsérhet méltóképen tégedet?
Ily biztosan mást kit kérhet, mint nagy kegyességedet
Te vagy ami kész segitőnk, kérjük pártfogásodat;
Te vagy a mi erősítőnk gyámolítsd szolgáidat.

Boldog anya! alkotódat magzatodnak nevezed,
És szerelmes Megváltódat hordozta szűz kebeled.
Mindenható Alkotódnál esedezzél érettünk,
És szerelmes Megváltódnál légy szószóló mellettünk.

Szűz maradtál, anya lévén, nincsen hozzád fogható;
Nagyra vitt, ily csodát tévén, téged a Mindenható.
Kérd Fiadat, hogy undokság meg ne ronts szivünket;
Hogy a sokféle gonoszság ne kisértse hitünket.

140.

Kapossy É. T.

Mária ég s föld csodája, szűzesség szép liljoma,
Isten legszebb alkotmánya, magyarok nagyasszonya!
Mint gyermeke mosolyában lel az anya örömet,
Ha szivünkben buzgóság van, oh fogadd el örömest.

Tiszta vagy, mint tiszta harmat, szép, mint a regg hajnala
Te lettél a bús magyarnak védő, őrző angyala.
Magyarország édes anyja, oh felséges asszonyunk,
Szent István, hogy légy oltalma, te rád bizta szép honunk.

Elmerült a sok vétekbe magyar ősi nemzetünk;
Ha palástod nem fedez be, édes anyánk! elveszünk.
E nép a bűn utjain jár, Istent, szentet feszeget;
A mérték betellett immár, az Ur ujja fenyeget.

Ha irgalmad nem pártolna, elbuknék e hon ma még
Hirnevünknek fényes tornya összeomlott volna rég.
Unokái nagy szenteknek, magyar édes nemzetem!
Mig enyészet s vész nem lep meg, adj túl a sok vétkeken.

Bus szivünkbe oh jegyezd be szép nevedet, Mária!
Végy öledbe, végy kegyedbe, kér védanyánk!
Hunnia engedj meg e gyarló népnek, ujra frigyet köt veled
Kik szivedhez esdve lépnek, adj benn nekik menhelyet!

141.

Nincs más reménységem egyedül Mária!
Ez az én lelkemnek kegyes szószólója.
Ettől születtetett, világ megváltója,
Ehhez siess ehhez, Adám bűnös fia.

Már sok bűnösöket magadhoz fogadtál,
Mert szent fiad előtt szószólója voltál,
Sok hozzád térőket kegyesen hallgattál;
Vigasztalás nélkül csak egyet sem hagytál.

Nyújtsd hát éges mennyből szent kezedet;
Fordítsd rám anyai kegyes szemeidet.
Hallgasd meg szivemből folyó kérésemet,
Halálom óráján vedd hozzád lelkemet.

142. *Kapossy É. T.*

Magasztal Hunnia, Nagyasszony Mária!
A kinek szülöttje Isten Fia,
Édes anyánk nagy pátronánk!
Szived szent áldásit áraszsza ránk.

Gyönyörü kikelet, elüzted a telet,
Isten szent szülője: az Ur veled.
Szived alatt támadt a nap,
Boldog ki szárnyaid alatt marad.

Az egek egei szeráfok ezrei,
Áldanak nemzetek százezrei;
Szép szűz virág! kér a világ:
Értünk szent Fiadat esdve imádd.

Hogy ujra született e hitre nemzeted,
Szent István fölajánlt minket neked.
Veled e nép uj frigyre lép,
Zokogva borulunk ime eléd.

Könyörülj népeden, magyar nemzeteden,
Viseld ügyeinket szent sziveden,
Tied, anyánk! szent koronánk,
Tied szivünkben is a tiszta láng.

Ha te elhagysz, anyánk! ki lészen pátronánk?
Árva lesz szép hazánk, szent koronánk.
Védőnk te légy, kegyedbe végy,
A hol te magad vagy: az égbe végy!

143. *Kovács M. II. K. 22.*

Nézz le mennyből oh Mária! esdeklő fiaidra;
Szent nevedet, a ki hivja, méltass irgalmaidra.
Tárd ki Jézus gyöngyszülője! panaszinkra füledet,
Nyisd fel, árvák segitője anyai szent szivedet.

Harcz az élet nincs nyugalma ami gyarló szivünknek
Nő a testnek diadalma, fájdalmára lelkünknek.

A léleknek szent sugalmát test, a polyva, megveti;
Mig vétkekkel telt sirhalmát örök és nem követi.

Segély nélkül e nagy harczban, oh szűz gyámoly! elesünk
Süped lelkünk a kárhozatba hanyatlunk s majd elveszünk
Emeld értünk hát kezedet, asszonyunk és gyámolunk!
Kérd érettünk szülöttedet, hasson égre jajszavunk.

Érzi minden aki szeret, hogy irgalmas anya vagy;
Trónod senkit el nem kerget, mert szived szerelme nagy.
Lehajtjuk hát bús fejünket, mint fiak szűz kebleden,
Ott öntjük ki keservünket, zokogunk szent sziveden.

Rád bizzuk már mindenestől Isten után magunkat;
Vedd lelkünket, de testestől, viseld mennyben gondunkat
Kapcsold össze szűz fejeddel szemünk árva gyöngyeit
Hajlitsd hozzánk kéréseddel Jézusod kegyelmeit.

144.

Szombatra.

Mária napja a szombat napja, oh édes szűz anyánk,
Szerelmes pátronánk! az egekben gondolj ma ránk.

Nézz fiaidra, nézz árváidra, mi tieid vagyunk,
Fogadd hódolatunk: hozzád holtig hűk maradunk.

Hajnali csillag! te feléd nyilnak Fiaid karjai,
Esdeklő ajkai: szünjenek a föld bajai.

Szeplőtlen jóság! fölesdünk hozzád, mutasd irgalmadat,
Anyai voltodat, szemeinkben könyár fakad.

Országunk tornya, Szionnak orma! bár bűneink nagyok,
De irgalmad nagyobb, a megtérőt el nem hagyod.

Nagyhatalmú szűz, örök lángú tűz! kérd értünk Fiadat,
Majd bocsánatot ad, kegyeibe vissza fogad.

Tisztaság anyja, szűzek aranya, Mária! vigaszunk,
Segitő támaszunk, légy e földön kalauzunk.

Mária napja a szombat napja, oh édes szűz anyánk,
Szerelmes pátronánk! az egekben gondolj ma ránk.

145.

Dal. „Mondj naponként“ stb. szerint.

Zengjed nyelvem, zengd naponként Mária dicséretét!
Ne feled el szent erényét s híven üljed ünnepét!
Fontolgassad és csodáljad, mire magasztaltatott!
Boldog szűznek és anyának egyedül őt híhatod.

Tiszteld őtet s vétkeidnek megenyhűlnek súlyaid,
Hivd segélyül s a bűnöknek nem borítnak árjai,
Ő miatta szent szülötte tőlünk semmit nem tagad,
Egy szavára lelkeinkbe szent malasztot osztogat.

Énekeljed szűzanyának győzedelmi tetteit;
Ő szülé azt, ki halálnak megtöré bilincseit,
A világ nagyasszonyának számtalan sok érdemét,
Emlegessed Máriának szüntelen dicséretét.

Testi s lelki érzeményim, dicsőítsétek nevét,
Ujítsátok a szent szűznek boldog emlékezetét;
Nincsen ember, ki felőle tudna méltón szólani,
S ki fönségét voltaképen dalban tudná foglalni.

146.

Te vagy földi éltünk vezér csillaga,
Edes reménységünk, kegyes szűz Anya!
*Téged rendelt jó Anyának az Isten Fia;
Azért áldunk örvendezve oh szűz Mária!

Te hajnalcsillag vagy éltünk hajnalán,
Hogy kövessünk annak egész folyamán.*

Te reménycsillag vagy éltünk tengerén,
Átragyogsz minden bú és baj fellegén.*

Te mint örömcsillag mosolyogsz felénk,
Ha türve s Istenben bízva szenvedénk.*

És ha elközelget éltünk alkonya,
Te vagy vigaszteljes esti csillaga.*

147.

Oh Mária! malasztok edénye,
Üdvözlégy oh minden szűzek fénye!
Ereszsz hozzád malaszttal teljes szűz!
Szerelmedtől lángoljunk, miként tűz.

Örvendezz már, oh te szép virágszál!
Mivel sorsod fölséges polczon áll;
Gazdag vagy már mert az Ur van veled.
Véle teljes méhed és kebeled.

Áldott vagy te az asszonyok között
Szűz szivedbe mert az Ur költözött
Mennyországnak te vagy már Asszonya;
Mert méhed a menny Urát hordozza.

Áldott a te méhednek gyümölcse,
Ki leszállt, szűz méhed, hogy betöltse;
Mennyből hozzánk jött lelkünk javára,
Tőled vévén szent testet magára.

Oh Mária! Asszonyunk és Anyánk,
Az egekből, kérünk tekints reánk,
Hogy érezzük nagy Anyaságodat,
Ajánld értünk szent imádságodat.

Megismerjük, hogy Isten Anyja vagy.
Kegyességed és hatalmad oly nagy;
Imádj értünk az élet pályáján,
Légy mellettünk halálunk óráján.

148.

Oh életünk reménye Istennek szent anyja!
Dicsőségedből nézz le s légy néped oltalma.
Kik főkép bűnbe estünk, zokogva, sirva esdünk:
*Mária! Mária! Mária segits!

Te látod mennyi bajjal kell mindig küzdenünk,
Hogy kisértetettel s jajjal van telve életünk!
Magunkban bizni félünk, azért esengve kérünk:
*Mária! Mária! Mária segíts!

Szent pártfogásod adjon erős akaratot,
Mely ahhoz hű maradjon mit sokszor fogadott;
Hogy igy Istennek élve, czélját lelkünk elérje.*

Fiadnak szent keresztje adjon vigasztalást,
Hogy amit ránk ereszte, eltürjük a csapást;
Lelkünknek ujulása legyen vére hullás.*

Tebenned van reményünk, mert kegyes Anya vagy,
Akármi sorsban éljünk, oh kérünk el ne hagyj;
Főkép ha el jő az óra, mely elhi számadóra:*

149.

Boldog halálért.

Dal.: „Bemegyek szent templomodba" stb. szerint.

Nyiss eget jaj szavainkra, életanyja, Mária!
Nyujts kezet sok bajainkra, kegyelemnek asszonya!
Sirba szólít minden óra, el kell mennünk a végszóra,
Ki lesz akkor segedelmünk, örömünk és védelmünk.

Bár kimennünk e világból semmi kár, sőt nyeresség:
Indulásunk e hivságból még is nagy keserűség.
Bár siralmas éltet élünk, vétkeinkért halni félünk,
Kire bizzuk hát ügyünket, ki fog pártul bennünket?

Oh habok közt még küzdőknek vidámító csillaga!
Oh bűnökben kesergőknek Anyja, véde, záloga!
Sirva kérünk már előre, ama gyászos jövendőre:
Jőjj el akkor s légy mellettünk, esedezz mi érettünk.

Majd ha lelkünk nagy biráját félve várják sziveink;
A halálnak gyászorczáját látni kezdik szemeink;
Gyarló nyelvünk majd ha némul, ajkainkon szózatunk mul
Szólj helyettünk oh kegyes véd! halni élni légy segéd.

Jöjj halálos ágyainkhoz tedd szivünkre kezedet:
Nyújts vidám szót ajkainkhoz, tárd ki tiszta kebledet.
Hogy a lélek szent kezedbe, irgalomra kész öledbe
Berepüljön s ott maradjon és veled egyet áldjon.

150.

Dal. „Köszöntlek tégedet" stb. szerint.

Oh világ reménye, malasztok edénye, Isten Anyja!
Szentek tisztasága, szűzek szép virága, lilioma.
Irgalom hajléka, megtérők árnyéka,
*Üdvözlégy ezerszer, ezernyi ezerszer oh Mária.

Szentlélek mátkája, kis Jézus dajkája, szűz istápja,
Szivünk vidámsága, lelkünk boldogsága, pálmaága.
Élet termőfája, egek ékszertára.*

Hányszor szivem dobban mindanyiszor abban neved hallik
Örvendeztet engem, s a kín kebelemben, már nem zajlik
Nőnem méltósága reményünk zöld ága.*

Erények szép kertje, melynek világszerte száll illatja
Nagy élet szentséged, magasztal fel téged olyan nagyra.
Mig élünk légy nekünk, drága példányképünk.*

Zászlód alá állunk, teneked szolgálunk mindenestől,
Anyák közt választott, kérj nekünk malasztot szülötted-
Szent szereteteddel szivünket gerjezd fel.* [től.

151.

Oh Mária! kinyilt virág
Kit áldásul nyert a világ,
Mennyországnak ajtaja,
Boldogságos Szűzanya!
*Százezerszer üdvözlégy,
Százezerszer áldott légy!
S minket kegyelmedbe végy.

Bűnösöknek pártfogója,
Híveid vigasztalója,

Megtérők segítsége,
Légy szivünk reménysége.*

Csodálkozott ég s föld rajtad
Midőn szülted Megváltónkat,
Hogy Isten anyja lettél,
Akitől teremtettél.*

Egek drága ékessége,
Angyalok gyönyörűsége,
Lelkünk áldva magasztal,
Mert teljes vagy malaszttal.*

Téged hódolva tisztelnek
Égben s földön minden szentek;
Bár oly tiszták lehetnénk,
Hogy méltán dicsérhetnénk.*

Általad sok megtért lelkek
Mennyekben koronát nyertek,
Légy nekünk is oltalmunk,
Hogy egekbe juthassunk.*

152.

Dal.: „Aldj meg minket Jézus“ stb. szerint.

Oh áldott szűz anya! mennyei szép rózsa,
Boldog mennyországnak drága gyöngyvirága,
Bűnösöknek édes szószólója!
*Vigyázz reánk édes anyánk,
Angyaloknak királyné asszonya!

Hajtsd hozzánk oh anyánk! angyali orczádat,
Imádjad érettünk drága szent fiadat,
Hogy láthassuk mennyben szent Atyánkat.*

Mily boldogok azok, kik téged dicsérnek,
Buzgó szivvel neked vigan énekelnek.
Szent fiadnál ők kegyelmet nyernek.*

Alázatos szivvel kérünk édes anyánk!
Hogy midőn eljövend a mi végső óránk,
Kegyelemmel legyen Fiad hozzánk.*

Dicséret, dicsőség legyen az atyának,
Kegyes Megváltónknak, a te szent Fiadnak,
Szentlélekkel a Szentháromságnak.*

153.

Szív, lélek és nyelv áld, magasztal
Téged, ki teljes vagy malaszttal!
Kit Isten minden szentek felett
Megdicsőitvén, kitüntetett.
Anyjává rendelt szent Fiának,
És oltalmára világnak.
Sziv, lélek és nyelv áld, magaszta!
Téged, ki teljes vagy malaszttal.

Dicséretedre zeng éneket
A szivben égő hű szeretet;
Mindig élesztvén nevelje azt
Az általad nyert égi malaszt;
Ez vonja hozzád bizalmunkat
S vigye jótétre szándékunkat.
Dicséretedre zeng éneket
A szivben égő hű szeretet.

Titkos értelmű Rózsa! neked
Mondjon minden sziv dicséretet.
Mert ez a legszebb örömvirág.
Mit általad nyer a világ;
Nem is érezzük töviseit,
Mert te enyhited sérelmeit.
Titkos értelmű Rózsa! neked
Mondjon minden sziv dicséretet.

Köszöntünk oh szép hajnalcsillag!
Mert tőled kelt fel az örök nap,

Az igazság szép napja, nekünk,
Jézus, Megváltónk és Istenünk,
Ha éltünk napja estére jár,
A sir ajtaja már nyitva vár,
Ragyogj előttünk, oh szép csillag!
Hogy ránk virradjon az örök nap.

154.

Szeretlek szép szűz Mária!
Isten legszebb leánya,
Kiben a menny és föld Ura,
Örök kedvét találja;
Mert mint a hó fehér galamb
Jövél a bűnös földre,
Szeretlek szivem gyöngye!

Szeretlek szép szűz Mária!
Jézusom szent szülője,
Illatfa, melybe oltatott
Üdvünk arany vesszője,
Szivedből lett a drága vér,
Mely eltörülte vétkem,
Szeretlek én reményem!

Szeretlek szép szűz Mária!
Te Szentlélek arája,
Kinek fején tündöklik a
Szűzesség koronája.
Csodálatos erényedért
Egész világ magasztal,
Szeretlek tiszta hajnal!

Szeretlek szép szűz Mária!
Lelkünk védelme, vára,
Imáidért esdekelnek:
A gazdag és az árva.
Kérd mindnyájunkért szent Fiad.
Nyerj áldást nemzetünknek . . .
Oh Mária szeretlek!

155.

Világ örök csodája! hozzád fohászkodom,
Patakzik könyem árja, te látod bánatom.
Te látod a keservet, mit lelkem küzdve szenved.
Végy szárnyaidra föl, mig kínom meg nem öl.

Ki szomjazó ajaknak enyhítő cseppje vagy:
Oh tiszta, égi harmat, Mária el ne hagyj!
Az irgalom forrását, a béke szent várát
Hadd nyissa meg szavad, a mely nyugalmat ad.

Emelj, emelj magasba te szűz, szeplőtelen!
Salakjától lemosva, feléd sóvárg szivem.
Az Urnak zsámolyánál Istennek egy fiánál
Nekem kegyelmezőn te légy védelmezőm!

Gyógyíts meg balzsamoddal egy bűnöst, bűntelen!
Ints jóságos karoddal, Mária, légy velem!
Ha glóriádnak fénye sugárt vet ily szegényre;
Erős lesz s földerül, mert nincsen egyedül.

Oh boldog, a kiért nyitod meg szivedet!
Áldott, kinek sebére az írt te könyezed!
Mária, boldogságom! tekintetedre vágyom:
Szivembe nézz belé s vezess az Ur elé!

156.

Üdvözölt légy oh Nagyasszony!
Kiben áldott a magyarhon,
Üdvözölt légy, oh kegyes szűz!
Kit mihozzánk szeretet füz.

Csak te voltál egy a földön,
Kit az Isten kijelöljön
Asszonyokból főcsodának,
Férfi nélkül szűz anyának.

Bűnösöknek pártfogója,
Szomorúak vigasztalója!
Oh vigasztalj bús ügyemben,
Bűnhödőt a sok bünökben.

Nagy királyné! légy segélyem,
Szód hatalma mentse vétkem,
Lelkem irgalmat találjon,
Ur haragja rám ne szálljon.

Légy szivemnek biztos őre,
Hogy bűnostrom meg ne törje,
Szivem, elmém jóra adjam
S azt ezentúl el ne hagyjam.

Tarts erősen szent hitemben,
A remény és szeretetben
S ha életem véget ére:
Boldogoknak vigy helyére!

157.

Az ifjuság éneke.

Oh keresztény ifjúságnak édes anyja Mária!
Üdvöt Istentől világnak általad kell várnia.
Bátorítva bizalomtól ime hozzád járulunk;
Híveidnek szent Fiadtól nyerj kegyelmet asszonyunk!

Add, hogy áhitattal üzzük lelki üdvünk műveit;
Drága kincs gyanánt keressük a műveltség gyöngyeit.
Add e szép kort ékesítse szép remények öltönye;
Szivverésit hogy hevítse égi vágyak ösztöne.

Egyesült szóval könyörgünk, ne utálj meg, oh anyánk!
Őrszemed legyen felettünk, támogass ha botlanánk.
Oh igazgasd sziveinket s ints a jóra, Mária!
Innen intézd lépteinket égi hon határiba.

Add, dicsérve énekeljük szüntelen nagy érdemid
S hálaérzettel kisérjük mindörökre tetteid.
Legyen a szűz egy Fiának fődicsőség és vele
Szentelőnek és Atyának legyen áldott nagy neve.

158.

Máriát dicsérje lelkünk, Máriát dicsérje szánk,
Őt, ki által Isten annyi szent malasztja szálla ránk,

Kit fiának nagy kegyelme, kezdet óta őrizett,
A kihez a legparányibb bűnhomály se férkezett.

Mindazok közt, kikre Éva, megcsalatva, bűnt hozott,
És a bűnnel a halál és kárhozat leszármazott,
Márián magán nem ejt az eredeti bűn sebet,
Kit amannak kára ellen egy magas védpajzs fedett.

Üdvözölt légy fedhetetlen tisztaságú szűz anya;
Élet s nem halál leánya, boldogasszony Mária!
Tiszta vagy te, mint a harmat, mely az égből gyöngyözött
Sérthetetlen liliomként állsz a bűntövis között.

Tiszta Szűz te, a kitől a másik Ádám teste lett,
Ép virág hibás gyökéren, mely hibátlanul eredt:
Üdvözölt légy, ritka szépség, hervadatlan rózsafa!
Melynek, Isten ugy akarván, Jézusunk lett bimbaja.

Oh miképen zenghetünk hát néked illő éneket,
Bűnösök mi, kik szivünkbe hordozunk oly sok sebet?
Sár a gyöngy mellé nem illik, bűnt utál a szűz erény,
Hogy figyelhetsz hát te ránk, ki tiszta vagy, mint égi fény?

Oh, de tudjuk, hogy mi hozzánk szűz szived szerelme nagy
Hisz te irgalom szülője s bűnösöknek anyja vagy.
Oh tekints le irgalommal, szent kegyelmek anyja! ránk
S bárha vétkezénk, nekünk is bűnösöknek légy anyánk.

Légy a csüggedők reménye, a szegények gyámola,
Szenvedők vigasztalója, sebhedtek orvosa.
Légy erőnk a bűnveszélyben, a halálban ápolónk,
Lelki üdvünk szent ügyében légy fiadnál pártolónk!

159.

Dicsértessél oh Mária!
Kinek Ur Jézus a Fia,
Szűze minden szűzeknek,
Anyja a kegyelemnek;
Testi, lelki kárt elvevén,
Asszonyunk és Anyánk lévén.

Könyörögj, könyörögj,
Könyörögj s ránk figyelmezz.
S halálunkon védelmezz.

Te bűn nélkül fogantattál,
Malasztokkal megáldattál,
A Szentlélek ereje
Tégedet megszentele,
*Testi, lelki kárt elvévén,
Asszonyunk és Anyánk lévén,
Könyörögj, könyörögj,
Könyörögj s ránk figyelmezz,
S halálunkon védelmezz.

Szeplőtlen szűz virág vagy,
Bűnösökhöz irgalmad nagy,
Csodálatos szűz Anya,
Tisztaság szinaranya.*

Szűz anyja mi Teremtőnknek,
Szűz anyja Üdvözitőnknek,
Légy anyja híveidnek,
Hogy szivből megtérjenek.*

Mennyen, földön hatalmaddal,
Tündöklesz nagy irgalmaddal,
Dicsérendő kegyes Szűz!
Tőlünk ellenséget üzz.*

Igazságnak tiszta tükre,
Isteni bölcseség széke,
Oka vagy örömünknek,
Vidámsága szivünknek.*

Teljes edény tisztelettel
S hozzád váló szeretettel,
Titkos értelmű rózsa,
Dávid királynak tornya.*

Oh erősség drága tornya,
Istenségnek aranyháza,

Mivel szűz méhedben vett,
Az örök Ige testet.*

Oh békeség frigyszekrénye,
Bűnös világ nagy reménye,
Mennyországnak ajtaja
Boldogságos szűz Anya!*

Betegeknek gyógyítója,
Szomorúk vigasztalója,
Bűnösök bizodalma,
Keresztények oltalma.*

Királynéja angyaloknak,
S minden mennyei karoknak.
Kik veled az Istennek
Dicséretet zengenek.*

Királynéja prófétáknak,
Régi szent pátriárkáknak,
A kik vártak tégedet,
S isteni szülöttedet.*

Dicsőült apostoloknak,
Királynéja s mártyroknak,
Kik vérrel hódolának
Fiad tanításának.*

Tiszta szűzek, szűz virága,
Minden szentek királynéja,
Kik veled mennyben élnek
S érettünk esedeznek.*

Magyarország pártfogója,
Nemzetünk oltalmazója,
Őrizd örökségedet.
Segitsd magyar népedet.*

Kérd, hogy az Isten Báránya,
Büneinket megbocsássa.
Kérj szent malasztot nekünk,
Hogy ő hozzá térhessünk.*

160.

Molnár J.

Szeretlek szűz Mária.

Szeretlek, oh hogyne szeretnélek!
Legfényesebb hajnalcsillag téged.
Szeretlek, oh hogyne szeretnélek!
Szivem eped édes anyám érted.
*Anyám, anyám! oh ne hagyj el!
Ki lelkünk üdve vagy;
Imám szárnyán hozzád térek,
Kérlek velem maradj,
Szüz Anyám szeretlek!

A szeretet, mely anyám hozzád fűz,
Szent olvasódra van felirva,
Oh anyám mily boldog ez árva sziv,
Hogyha a te szivedet birja.*

Hogyha egykor eljön a végóra,
Siess szent szűz segítségemre;
Szent olvasód melylyel tiszteltelek,
Oh szűz anyám tedd a szivemre.*

161.

„Az apostolok nevének" stb. szerint.

Üdvözlégy szép szüz Mária,
Üdvözlégy oh legjobb anya,
Isten s ember előtt kedves,
Üdvözlégy malaszttal teljes!

Szent szülője Jézusunknak,
Kinek oly nagy kegyek jutnak:
Anya lenni szeplő nélkül,
Fiat szülni szűzességből.

Angyaloknak királynéja,
Bűnösök vigasztalója!
Vigasztalj meg, ments meg engem,
A ki annyi bűnbe estem.

Bűnös voltom megsiratva,
Kérlek téged, Isten anyja!
Ments ki engem szent fiadnál,
Kit nekünk váltságúl adtál.

Jőjj, siess már, jőjj, segíts már,
Sebeinkre írt boríts már;
Üdvöt, áldást tőle várunk,
Jőjj Anyánk, jőjj boldogságunk.

Mutasd meg nagy, szent kegyelmed,
Adj reményt, hitet, szerelmet;
Adj, adj, oh szűz! jámbor véget,
Holtunk után üdvösséget.

162.

Szombatra.

„Mária drága neve" stb. szerint.

Üdvözlégy szép szűz Ara,
Drágalátos jó anya, Mária!
Nyújtsd le mennyből kezedet,
Nyisd mleg kegyes szivedet, Mária!
Légy oltamunk, bizodalmunk,
Szivünk hozzád lángadoz,
Szeretetben olvadoz, Mária!

Üdvözlégy szép liliom,
Kit magasztal s áld Sion, Mária!
Szárnyad alá sietünk,
Édes dajkánk vagy nekünk, Mária!
Néked zengünk s esdő lelkünk
Hozzád száll hitszárnyakon,
E szombati szép napon, Mária!

Üdvözlégy föld öröme,
Irgalomnak özöne, Mária!
Reményünk napsugara,
Angyalok szűz asszonya, Mária!
Te légy nékünk menedékünk.

Elesettek gyámola,
Tisztaságos szűz Anya, Mária!

Üdvözlégy szép holdvilág,
A kinél lát a világ, Mária!
Betegeknek orvosa,
Szenvedők ments városa, Mária!
Te légy vélünk, mig itt élünk,
Kit a bánat súlya nyom,
Bajában légy oltalom, Mária!

Üdvözlégy mennycsillaga,
Özvegy s árvák gondnoka, Mária!
Maradj mindig jó anyánk,
Áldásodat adva ránk, Mária!
Kivált, ha üt végóránk:
Oh csak akkor meg ne vess,
Az egekbe fölvezess, Mária!

163.

„Az Atyának egy fia" szerint.

Üdvözlégy százezerszer, kegyes szűz Mária!
Kit anyjává választott az Isten szent fia.

Az angyali követtel elődbe járulunk,
Szent Orzsébet asszonynyal áldva magasztalunk.

Szűzek szép virága! az Ur van teveled,
Isteni szent malasztal gazdag szűz kebeled.

Kiválasztott s áldott vagy az asszonyok között,
Szived alá az Isten szent fia költözött.

Áldott méhed gyümölcse Jézus, Isten Fia,
Aki által dicsővé levél oh Mária!

Imádd Istent érettünk szegény bűnösökért,
Hogy nekünk megbocsásson, fiadat esdve kérd.

Halálunknak óráján jőjj el égi anyánk,
Te légy mennybe segítő kegyelmes patronánk!

164.

Dall.: „Ez nagy szentség valóban“ stb. szerint.

Virágos kert Mária! kinek Jézus lőn fia,
Igaz szivvel buzgón tisztel árva Hunnia.

Hebronvölgyi liliom! hozzád fut sok milliom;
Olvasóval, énekszóval üdvözöl Szion.

Názáreti ibolya! vigyázz ránk szép szűz ara;
Kit csodáva, szűz anyává tett az ég Ura.

Betlehemi gyöngyvirág! benned bizik a világ;
Szived ágát, menny virágát érettünk imádd.

Szentföldi szép nefelejts! hazánkat el ne felejtsd;
Örökséged, magyar néped trónodhoz felesd.

Jerikói rózsaszál! ha a halál lekaszál,
Segélyünkre, mentségünkre hajlékunkba szállj.

Bizunk, hogy a mennybeli minket is majd menybe hi
S lelkünk üdvét, örök üdvét általad nyeri!

165.

Dal. „Kérésünk hallgasd meg“ stb. szerint.

Tengernek csillaga, Istennek szűz Anya!
Mennyország ajtaja, üdvözlégy Mária!
*Kérünk, hallgass meg bennünket,
Szent Fiadnál védd ügyünket
Szűz anyánk Mária!

Az angyal tőn neked égi üdvözletet,
Enyhitsd a keservet, melyet Éva szerzett.*

A bün igájából, gyászos homályából
Mentsen ki kérelmed, nyerj nekünk kegyelmet.*

Szent szüz! légy jó anyánk s ő kegyes lesz hozzánk,
Ki érettünk leve szüz méhed gyermeke.*

Szüzeknek öröme! szelidség tüköre!
Szüz és szelid legyen bennünk az érzelem.*

Add, hogy tiszták legyünk, készíts utat nekünk,
Hogy Jézust láthassuk s örömmel áldhassuk.*

Dicsőség Atyának és örök Fiának,
Szentlélekkel együtt a Szentháromságnak.*

166.

Üdvözlégy Mária! malaszttal vagy teljes!
Ur vagyon teveled, Irgalmas és kegyes!
Áldott vagy te az asszonyok között,
Szüz méhedbe mert az Ur költözött:
Imádj értünk, bűnösökért kérünk,
Anyánk! légy reményünk.

Tisztelve s áldva légy, hazánk védasszonya!
Óhajtva száll feléd a tiszta hő ima.
Oh adj erőt, szeretni tégedet
S imádni azt, ki értünk szenvedett.
Életünknek te vagy fényvilága,
Illatos virága!

Szent oltalmad alá menekszünk, oh Anyánk!
Im buzgó imát küld feléd sóhajtva szánk.
Ne vesd azt meg, Anyja Istenünknek!
Szent Fiadnak ajánlja, kérünk, minket,
Minden testi s lelki szükségünkben,
Védd a mi ügyünket fenn.

Életünk vészei közt te vagy vezérutunk:
Szent karod emel föl, bűnbe, ha elbukunk.
Oh védj minket anyai kezeddel,
Hogy ha küzdünk bűnök tengerével:
Add, hogy hozzád eljussunk mennyekbe
S áldhassunk örökre!

167.

Minden, ki élsz e gyarló világon,
Tiszteljed szűz Máriát!

Ha részt akarsz venni túl a siron,
Kérjed Jézus Szűzanyját,
Máriát, szűzanyát
Angyalok királynéját.

Ez által nyersz, hidd el, üdvösséget,
Ez megment a pokoltól;
Ő kéri a hatalmas Fölséget,
Hogy téged kárhozattól,
Gonosztól, rabságtól,
Mentsen örök kínoktól.

Zokog és hull könnyzápor szeméből,
Ha lelket lát kárhozni;
Nem szünik meg nagy szeretetéből
Fiánál esedezni,
Hogy minket lelkünket,
Ne engedjen elveszni.

Egész életemet csak egyedül
Reád bízom szűz Anyám!
Könyörgéseiddel sok bűnömből
Tisztíts kérlek hű dajkám,
Hogy neked nevednek
Tiszteletet zengjen szám.

Itt e földön éltem napjaiban
Szent nevedet óhajtom,
Kimulásom végső órájában
Segítségedet várom;
Szűz anyám, Máriám,
Mindenem reád bízom.

168.

Nagy Isten kedvében, örök dicsőségben
Örvendező Anya! tekints szolgáidra.
*Oh szűz Mária!

Te általad nyernek a bűnbánó lelkek,
Fiadnál irgalmat és örök jutalmat.*

Erősségnek tornya, gyarlóság gyámola,
Te hozzád sietnek az erőtelenek.
*Oh szűz Mária!

Békeség szekrénye, árvák nagy reménye,
Légy szivünk nyugalma, elhagyottak anyja.*

Te paradicsomban, örök boldogságomban,
Szépen kinyilt rózsa, betegek orvosa.*

Irgalmasság anyja, mennyország ajtaja,
Ne hagyd el népedet, mely tisztel téged.*

Nálad menedéket keres magyar néped,
Mert te benned bizván, rád hagyott sz. István.*

Oh ne hagyj magunkra, tekints országunkra,
A sziv egyessége legyen hazánk éke.*

Az Isten kegyelme szálljon híveidre,
Kik szivből dicsérünk! segíts, hogy megtérjünk*

169.

Nyujtsd ki mennyből oh szent Anyánk kezedet,
Ne utáld meg szükségében hívedet.
*Mária! Mária! Oh Mária szűz Anya,

Oltalomhely Isten után csak te vagy,
Szólj mellettem, mert szavad ereje nagy.*

Vétkeimnek rutságáért meg ne vess,
Szent fiadnak kegyelmébe bevezess.*

Oh Mária Isten után gyámolóm,
Szent fiadnál legkedvesebb szószólóm.*

Hogyha megvetsz szűz anyám! hová legyek?
Vétkeimnek tengerében mit tegyek?*

Szánd meg kérlek most az én esetemet,
Ne tekintse fiad, Jézus, vétkemet.*

Hanem nézze irgalmának tengerét
S a te buzgó könyörgésed érdemét.*

Mikor pedig elközelget halálom,
Kegyes anya, oh légy vigasztalásom.*

Dicsértessél Jézus Krisztus dajkája,
Dicsértessél mennyország királynéja,*

170.

Szűz Mária, hazánk reménye!
Bús nemzeted zokogva esd,
Nyújtsd irgalom-jobbod feléje,
Botlásiért, oh, meg ne vesd.
Mi lesz belőlünk, hogyha elhagysz?
Oh, árvaságunk sirba hervaszt!
*Minden reményünk csak te vagy,
Szent szűz Anyánk, szent Szűz,
Anyánk, oh, el ne hagyj!

Hozzád sir a jobbak keserve,
Jámbor családok tüzhelyén,
A szebb idők után esengve,
Mikor nap ült hazánk egén.
Oh, kérjed Istent újra értünk,
Ne hagyd elveszni árva népünk.*

Oltáridat körülzokogjuk,
Naponta, mert oh, vétkezénk
És sirva szent neved kiáltjuk:
Szűz Mária, tekints felénk!
Mutasd meg még egyszer e népnek,
Hogy pártfogásod mit segíthet.*

171.

Magyar! szűz Anyádnak,
Ki kincse hazádnak,
Énekeld dicséretét. örökös asszonyod,
Pártfogód s gyámolod, neveljed tiszteletét,
Egész világ előtt áldva dicsérjed őt
És magasztald szent nevét.

Voltak sok bajaid
És véres hadaid,
Sok veszélyben forogtál, e Szűz esedezett,
Téged védelmezett s hazádban megmaradtál,
Annyi inségekben és veszedelmekben
Tőle oltalmaztattál.

Oh Boldogasszonyunk!
Mi erős gyámolunk!
Ezután se hagyj minket, a te könyörgésed,
Szent esedezésed előzze meg vesztünket;
Szép felvirulásra és boldogulásra
Segítse nemzetünket.

Nézz ránk, kegyes Anya!
Kiket te valaha
Oltalmad alá vettél, annyi háborukban,
Annyi bú-bajokban kegyesen segítettél,
A végső inségtől, utolsó veszélytől,
Mindeddig megmentettél.

Távoztasd romlását,
Hazánk pusztulását,
Vidd jó végre dolgait, írtsd ki nemzetünkből,
Elménkből s szivünkből a romlásnak okait;
Imádd Istent értünk, hogy ne veszszen népünk,
Vezesd jóra útjait.

172.

Máriát dicsérni hívek jőjjetek!
Mert ő fogja kérni Fiát értetek.
*Üdvözlégy Mária! mondja minden hív;
Áldott légy Mária! nyelv mondja és szív.

Ha értünk Mária Fiát követi,
Kérését szent Fia meg nem vetheti.*

Istentől csodával neki adatott,
Hogy anyaságával szűz maradhatott.*

Fogantatásában ő vétkes nem volt,
Sem élte folytában, sem midőn megholt.*

Mint arany a tüztől felolvasztatik,
Kemény sziv e szűztől meglágyíttatik.*

Oh szűz! életfája a jámboroknak,
És főpátronája hív magyaroknak.*

Te vagy segítsége minden híveknek,
És nagy reménysége a bűnösöknek.*

Te vagy én oltalmam kisértetekben,
Erős bizodalmam veszedelmekben.*

Azért is szivemben mostan vigadok,
És hozzád hívségben holtig maradok.*

Utolsó órámban segélyj engemet,
Az örök hazába segítsd lelkemet.*

173.

Buzgó szerelmedre, szent tiszteletedre,
Kész vagyok, Mária!
Mig testem mozdulhat, vagy elmém gondolhat,
Szeretlek, Mária!
Vérem buzdulása, szemem fordulása,
Csak téged dicsérnek, mindenkor tisztelnek,
Szűzanyám. Mária!

Oh Istennek Anyja, egek királynéja,
Üdvözlégy Mária!
Tehozzád sóhajtok, szüntelen kiáltok,
Szűzanyám Mária!
Szerelmed virágát, szived rózsás ágát,
Ültessed szivembe, piros levelébe
Nyiljék ki Mária!

Zengő énekléssel, számmal és szivemmel
Köszöntlek Mária!
Ezernyi ezerszer s még annyi ezerszer,
Üdvözlégy Mária!

Kit a Szentháromság magának választott,
Ékes koronával meg is koronázott,
Áldott légy Mária!
Oh kegyes Szűzanya, angyalok asszonya;
Üdvözlégy Mária!
Végy palástod alá, fogadj zászlód alá,
Oh anyám, Mária!
Szárnyad árnyékából: irgalmasságodból
Ki ne üzd szolgádat, sőt nyújtsd oltalmadat
Szüzvirág Mária!

174.

Emlékezzél meg oh édes,
Oh kegyes Szűz Mária!
Hogy még senkit el nem hagytál,
A ki hozzád fordula!
Én is hozzád felsóhajtok,
Oh szűzeknek szent szűze!
Angyaloknak királynéja,
A ki Megváltót szűle.

Tehozzád tekintek én föl,
Oh tengernek csillaga,
Sirva, zokogva borulok
Lábaidhoz, szűz Anya!
Ne vesd meg könyörgésemet,
Menny és föld királynője!
Kérd érettem szent Fiadat,
Kérj kegyelmet rám tőle.

Fordulj hozzám nagy bűnöshöz,
Hallgasd meg kérésemet,
E siralomnak völgyében
Védjed árva ügyemet.
Bűneim nagy tengerében
Te vagy üdvöm horgonya,
Oh irgalmas, kegygyel teljes,
Oh édes szűz Mária!

175.

Dal. „Ah, hol vagy magyarok" stb. szerint.

Asszonyunk! szűz anyánk! üdvözlünk tégedet,
Kérünk, oh meg ne vesd pártfogolt népedet.

Te kiben tiszteli honunk védasszonyát,
Őrizd meg s gyámolítsd e szép magyar hazát.

Kinek István király fejedelmi ékeit,
S ezekkel átadá egyszersmind népeit.

Hazánk nagy asszonya! kérünk oh el ne hagyj
Bú- és örömnapon hű népeddel maradj.

Annyi csapás után, ezer vészek között,
Melyekkel szép hazánk halálra küszködött.

És mig e nemzet él, hálásan emleget,
Szivéből tisztelend, áldva szent nevedet.

Téged köszönt, ha a forró nap délen áll,
Téged, ha felkel és ha nyugovóra száll.

176.

Dal. „Ki az egek fölségében" stb. szerint.

Angyaloknak boldog királynéja,
Ur Jézusnak dicsőséges anyja,
Mennyországnak ékes szép csillaga,
Paradicsom tündöklő kapuja!

Reád néznek árváknak szemei,
Özvegyeknek szomorú szivei,
Szegényeknek nyomorúlt ügyei,
Bűnösöknek sóhajtó lelkei!

Üdvözlégy oh szűzeknek pálmája,
Pátriárkák nemes unokája,
A próféták öröme s vigsága,
Apostolok édes nyájassága!

Üdvözlégy te Jézusnak dajkája,
Atyaisten szemérmes leánya,

Szentléleknek tiszta szűz mátkája
Szentháromság legszebb alkotmánya!

Ne feledkezz anyánk árváidról,
Ne feledkezz bűnös fiaidról,
Emlékezzél minden szolgáidról,
Kik ismernek segítő karodról.

Nézz le mennyből reánk kegyelmesen,
Mert kiáltunk hozzád keservesen,
Nyújtsd kezedet anyánk mindeneknek,
Kik általad irgalmat keresnek!

177.

Egek ékessége földnek dicsősége,
Magyarok asszonya s királynéja!
Hozzád buzgó szivvel s köteles hűséggel
Járulunk, szentséges szűz Mária!
Mint patronánkhoz édes anyánkhoz,
Teljes reménységgel folyamodunk,
S minden szükségünkben fohászkodunk.

Tekints kegyes szivvel és irgalmas szemmel
A mi szent eleink kérelmére;
Jőjj örökségednek, rettegő népednek
Jőjj kérünk oh anyánk! védelmére,
Mig bennünk egy ér mozdúl, vagy csepp vér,
Téged híven fogunk mi tisztelni
S kegyes jóvoltodat emlegetni.

Mert belénk ontatott, szivünkbe oltatott
Eleink vérével szereteted,
Azért fenn is marad soha ki nem szakad
Igaz magyar szivből tiszteleted!
Ettől oh szent szűz! lángolván mint tüz,
Téged minden névvel kész tisztelni,
S vérével hűségét pecsételni,

Dicső méltóságod és hatalmasságod
Az égen és földön fölséges, nagy;

Mint nap, fényességgel, tündöklesz szentséggel
Az alkotmányok közt te legfőbb vagy;
Fogantatásod, szűz anyaságod,
Isteni erőnek műve vala.
Méhedbe az Isten alászálla.

Hogy hív segítségünk légy itt erősségünk
Téged adott Isten bús sziveknek
Mennyekben te kéred s szent fiadtól nyered
Bőségét Isteni kegyelmeknek,
Nincs olyan szükség, nincs oly nagy inség,
Melyről Isten után ne tehetnél,
S Jézus előtt minket ne menthetnél.

Azért nagyasszonyunk! hozzád folyamodunk,
Hallgasd meg kegyesen kérésünket,
Éhségtől, hadaktól, hirtelen haláltól
S minden veszélyektől ments meg minket;
A végső órán, mellettünk szólván.
Segíts kéréseddel, Isten Anyja!
Légy irgalmas Anyánk, oh Mária!

178.

Egi szűz virág! áldjon a világ,
Téged oh szűz Mária!
Mert te mi hozzánk, mint édes anyánk,
Jó vagy, jó vagy Mária!

Oh légy oltalom, mert bűn súlya nyom
Minket oh szűz Mária!
Égből kiesni, bűnben elveszni,
Ne hagyj, ne hagyj Mária!

Kérjed Fiadat, ő malasztot ad
Érted, oh szűz Mária!
Hogy igy megtérjünk s Istennek éljünk,
Segíts, segíts, Mária!

Vétkeink felett bár vérkönnyeket
Sirnak, oh szűz Mária!

Hogy megtisztulnánk s egykor feljutnánk,
Hozzád, hozzád, Mária!

Te meg nem veted a szivből eredt
Kérést, oh szűz Mária!
Kegyes anyánk légy, szárnyad alá végy,
Kérünk, kérünk, Mária!

Hogy hívek legyünk, légy feltételünk
Őre, oh szűz Mária!
A te kérelmed nyerjen kegyelmet,
S áldást, áldást, Mária!

Egek gyönyöre! szivünk öröme!
Nézz ránk, oh szűz Mária!
Hogyha kimulunk, egekbe jussunk,
Segíts, segíts, Mária!

179.

Lelkem lángadozva ég,
Oh Mária éretted,
Nincsen lángjaimban vég,
Szivem ugy megilleted.
Hogy szerelmeddel fölbátorítád,
Kegyességeddel hűn ápolgattál,
Köszönöm mint anyámnak,
S kegyelmes Pátronámnak.

Te sok veszedelmekben
Eddig is segítettél:
Oh kegyes Szűz énnekem
Istentől áldást nyertél,
Ha fohászkodtam hozzád, szólottam
S általad égi jókhoz jutottam;
Köszönöm, mint anyámnak,
Kegyelmes Pátronámnak.

Azért meddig itt élek,
Tiszta szivből dicsérlek,

S dicsérjen velem téged
A földön minden lélek!
Oh nagy szeretet! érdemem felett,
Rám terjesztetted kegyességedet:
Köszönöm, mint anyámnak,
Kegyelmes Pátronámnak.

Mivel tehát magadat
Hív anyámnak mutattad;
S nagy bűnös létemre is
Kérésem elfogadtad!
Ha inség jő rám, siet végórám,
Te szakaszd el éltemet
S vidd Jézushoz lelkemet.

180.

Gyuladoz én szivem Szűzanyámért,
A tiszta sziveknek oltalmáért,
Szerelmétől égek
Valameddig élek;
Szivem feláldozom, neki adom.

Ő szép szeretet kegyes Anyja,
Szivemnek csak hozzá van bizalma;
Nyugtát nem találja
Szivem, csak ő nála,
Ki azt szent Fiának felajánlja.

A kit oltalmába vesz Mária,
El nem hagyja soha ő szent Fia.
Jer hát oltalmamra,
Jézusom Szűzanyja!
Szivem hű szerelme ezt óhajtja.

Ezt kéri virágúl öröméhez,
Kéri orvosságúl keservéhez.
Anyai szerelmed
Hív oltalma mellett,
Istentől a hű sziv mindent nyerhet.

Szentelje meg minden érzésemet,
Az érted égő hű szeretet.
Segíts megmaradnom,
Engedj élnem-halnom
Anyád szerelmében, oh Jézusom!

181.

Dal. „Máriát dicsérni hivek jöjjetek."

Te mindennél ékesebb szűzek szent szűze,
Kinél nem lehet szebb angyalok szépe;
Dávidnak magzata, Isten kedveltje,
Üdvözlégy Mária ég s föld öröme.

Szeplőtlen szűz virág szép liliomszál,
Benned egész világ örömet talál.
Mert a kigyó fejét össze tiportad,
Ádámnak gyermekét megoltalmaztad.

Ha bubánat tölti be szivünket,
Hogyha csapás éri szülőföldünket;
Magyarok asszonya te hozzád futunk,
Légy oh szűz Mária vigasztalásunk.

Ragyogj honunk felett hajnalcsillaga,
A vészek napján védd kegyes szűzanya;
Kinek e bús völgyben letűnt vig napja,
Légy anyja az égben szép szűz Mária.

182.

Mondj naponként és óránként
Lelkem dicséreteket,
Máriának Szűzanyának
Szentelj vig ünnepeket,
Gondolkodjál s álmélkodjál
Az ő méltóságáról;
Tisztelettel, szeretettel
Szólj az Isten Anyjáról.

Őt dicsérjed, őt tiszteljed,
Hogy Fiánál segítsen.
Kérd oltalmát, nehogy a bűn
Rajtad erőt vehessen,
Mert Mária nekünk égi
Szent ajándékot hozott,
E királyné szűz méhében
Irgalom fogantatott.

Éva vétke, tiltott étke
Bezárá az egeket,
S bűne által gyötrelembe
Ejte minden népeket;
De a hív s alázatos szűz
Oly kegyelmet nyert vala,
Hogy a megtérőknek ismét
Megnyilt az ég ajtaja.

Tiszta szűzek szűzvirága!
Magas a te érdemed,
Téged választott az Isten
Minden asszonyok felett;
Üdvözlégy, oh Isten anyja,
Szentléleknek temploma!
Légy megtérésünknek utján
Gyarlóságunk gyámola.

Pártfogásod gyámolítsa
Kétkedő sziveinket,
És leginkább a végórán
Légy velünk, segíts minket!
Hogy Fiadnak malasztjával
Szent példádat követve,
Oda jussunk ahol te vagy
Az angyalok öröme.

183.

Üdvözlégy oh angyaloknak
Szentséges királynéja,

Aldott légy magyar hazánknak
Pártfogó nagy asszonya!
Téged kérünk buzgó szivvel,
Mint szerelmes anyánkat,
Tekints reánk kegyes szemmel,
Oltalmazzad hazánkat.

Isten anyja kegyelmes vagy
Megnyersz Fiadtól mindent,
Szükségünkben ha általad
Kérjük az örök Istent;
Azért rád bizzuk ügyünket,
Esedezzél érettünk
Ne vesd meg könyörgésünket,
Jézusnál szólj mellettünk.

Döghalál, inség, ellenség,
Ne pusztítsa hazánkat,
Tüz, viz, szárazság, zápor, jég,
Ne rontsa határunkat,
Távoztasd el gyötrelminket
Kéréseddel, jó anyánk!
Hallgasd meg éneklésinket,
Nézz irgalmasan reánk.

Dicséretre s tiszteletre,
Szűzanyánk! te méltó vagy,
Az angyalok s szentek fölött,
Mennyben méltóságod nagy,
Mert te szülted Megváltókat,
Ki a bűnös emberért,
Kész volt szenvedni halálig
S ontani szentséges vért.

Azért hozzád folyamodunk,
Mint Jézus szülőjéhez;
Hatalmas pártfogásoddal
Te dicső fényt deríthetsz,

Romlásnak indult hazánkra.
Kérünk áldott szűz anyánk!
Nyerj malasztot s istenáldást!
Hozzád igy kiált hazánk!

184.

Üdvözlégy Mária! kit az Isten Fia!
Öröktől fogva magának választott anyjának.

Malaszttal vagy teljes, irgalmas és kegyes,
Példája minden szentségnek s tökéletességnek.

Ur vagyon teveled, nyitva szűz kebeled,
És minden asszonyok felett nagy a te érdemed.

Áldott vagy oh Anya! Szentlélek temploma!
Aldott szűz méhed gyümölcse, Jézus lelkünk kincse,

Asszonyunk Mária! Istennek szent Anyja;
Bűnösöknek szószólója! hazánk pártfogója!

Imádd Istent értünk, buzgó szivvel kérünk,
Most és főkép ha végóránk jövend, légy jó anyánk

185.

Dal. „Aldj meg minket" stb. szerint.

Boldogasszony Anyánk! régi nagy patrónánk!
Nagy inségben levén igy szólít meg hazánk:
*Magyarországról, romlott hazánkról,
Ne felejtkezzél el szegény magyarokról.

Oh Atya Istennek kedves szép leánya;
Krisztus Jézus Anyja! Szentlélek mátkája!*

Nyisd meg az egeket sok kiáltásunkra,
Anyai palástod fordítsd oltalmunkra.*

Kegyes szemeiddel tekintsd meg népedet,
Segéljed áldásra magyar nemzetedet.*

Sirnak és zokognak árváknak szivei,
Hazánk pusztulásán özvegyek lelkei.*

Vedd el országunkról ezt a sok inséget,
Mikben torkig uszunk, oh nyerj békeséget.*

Irtsd ki, édes anyánk! az eretnekséget,
Magyar nemzetedből a hitetlenséget.*

Hogy mint Isten Anyját régen tiszteltenek,
Ugy minden magyarok most is dicsérjenek.*

Tudod, hogy szent István örökségben hagyott,
Szent László király is minket reád bízott.*

Fiad ellen sokat, megvalljuk, vétettünk,
De csak imádj értünk s hozzája megtérünk.*

Jézus Fiad előtt könyörögj érettünk,
Mert ha nem cselekszed, egy lábig elveszünk.*

Dicséret, dicsőség legyen az Atyának,
A te szent Fiadnak s Szentlélek mátkádnak.*

186.

Mária szűzanyám! kérlek téged,
Ne hagyj el engemet, bús gyermeked,
Te vagy óh szűzanyám! én gyámolóm
Minden bánatomban vigasztalóm.

Szent hangot zengj nyelvem Máriának,
Az Ur Jézus Krisztus szent Anyjának,
Szivbeli éneklést s hálaadást,
Oh lelkem, adj neki magasztalást.

Anyám! tiszta szivvel hozzád futok,
Hozzád vágyó lelket neked nyújtok:
Mert érted forrón ég ezen kebel,
Éretted ver e szív érzetével.

Benned van szűzanyám nagy reményem,
Azért is bízom, hogy nem hagysz engem,
Ha a bánat terhe száll napomra,
Siess oh kegyes szűz oltalmamra.

Áldom szent nevedet; mert szeretlek,
Téged oh szűzanyám! meg nem sértlek,
Isten után benned van reményem,
Mária! Mária! ne hagyj engem.

Bizodalmam földi életemben
Isten után — anyám! benned vetem,
Sértsen bár a világ álnoksága,
Megengesztel neved, oh Mária!

Oltalmadat váró bűnös vagyok,
Oh édes Szűzanyám! vétkeim nagyok,
De te vagy bűnösök szószólója,
Légy szegény lelkemnek pártfogója.

Gond, bánat, küzdelem, bár szivemet,
Sértsék és rongálják életemet,
Távol hárítja azt gondolása,
Szentséges nevednek kimondása.

Oh hát édes anyám! vigyázz reám,
Vezérelj e terhes földi pályán,
Ha lettél a bűnös védő anyja,
Segíts, őrizz engem, oh Mária!

Imádd értem Jézust, szent Fiadat,
Hogy ne hagyjon engem, bús árvádat,
Jézus és Mária segéljetek,
Éltemben jó uton vezessetek.

187.

Hymnusz magyarok Nagyasszonyához.

Nézz le mennyből öröködre
Mária, nagyasszonyunk!
Néked adta át örökre
Jó szent István szép honunk.
Koronánknak legszebb gyöngye!
Hozzád sir fel Hunnia!

Nem felejt el Árpád földje,
Mig csak lesz egy hű fia.

Száz csatában, száz veszélyben
Védted e kis nemzetet;
Ott fetrengett, fagyva vérben,
Ezer sebből vérezett.
Szűz kezed volt, amely hozta
Sebére a balzsamot;
Irgalmad volt, mely okozta,
Hogy felkelt a félhalott.

Szép országunk czimerében
A kereszt már elhajolt;
Oh e népnek most és régen
Sok viharos napja volt.
Te ragyogtasd csillagunkat,
Mária ha elborul;
Te oszlasd el bánatunkat,
Honfi keblünk, ha szorúl.

Hív karoddal mindig védted
Nagy pátronánk a magyart,
Most is e bús nemzettséget,
Palástoddal betakard.
Szent Fiadnak vérkeresztje
Czimerünkben ott ragyog:
Kérjed Őt a szent keresztre,
Hogy küljön ránk szebb napot.

Elhalmozzuk forró csókkal
Anyai szűz kezedet,
Mely tetézett annyi jóval
És bennünket vezetett.
Olvaszd egybe, szeretetbe,
A megosztott sziveket;
Vedd kegyedbe, szűz szivedbe,
S hozzád hű nemzetet!

188.

Föl magyar nép! hő magasztald
Nemzeted védasszonyát;
A mi szivszó-énekünk ma
A világra hasson át:
Visszhangozzák tenger és hegy,
Mint hajdan visszhangozák.

Föl a Tisza s Duna partján!
Hivjuk föl még Adriát:
Hirdessék, miként dicséri
A magyar, szűz Máriát;
S biboros kelet szellője hordja
Kárpát ormán át!

Máriának országában
Zengi ajk, sziv s orgona:
„Mennyországnak királynője
Magyarok Nagyasszonya!“
Im dicsőit István népe,
Melyre fényt kegyed vona.

Szép vagy rózsa- s liliomként,
— Nagy s dicső vagy Mária!
Boldog az, ki benned bízik,
Ki boldog vagy annyira!
A ki érted lángol . . . annak,
Szebb jövőt kell birnia.

Bárha nem tudánk dicsérni
Szóval úgy, mint érezünk;
S bárha bánat nyomja keblünket,
S könnybe lábad két szemünk:
Őseinkként tisztelőid,
Mint valánk, vagyunk s leszünk.

Mert mi tudjuk, hogy szűz kebled
Bőséges kegyelmi tár,
Mennyből boldogító áldást
Annyi nyert és annyi vár;

Tudjuk bízvást, hogy miránk is
Üdvöt kebled mennyje tár.

Oh szeretet asszonyának,
Máriának szent szive!
Lásd szegényült magyar néped —
Hívségét mint tölti be:
Zárd malasztos s alázatos
Szűz szivednek teljibe.

Hozd el a kort újra, amely
Látta a két szent királyt;
A szép multat... hol nevedben
Győztek a hős daliák, —
S hétkoronás hatalmáért
Áldották szűz Máriát...

189.

Molnár Dal.: „Máriát dicsérni hívek" stb. szerint.

Mária lurdi szűz megköszöntelek,
Csókokkal hintem be kegyes kezedet,
Mária szűz Anyám te jóságodat,
Magasztalja kelet, észak és nyugat.

Oltár lett a barlang legdrágább helye,
Hol kegygyel tekintél kis Bernadetre;
Én vagyok Mária, mondád a lánynak:
Ne félj kis pásztor lány, nevezz anyádnak.

Oh szeress minket is, mint kis Bernárdát,
Öleld át a szegény özvegyet árvát;
Kérjétek Máriát ártatlan árvák,
Ő meghallgatja az esdők imáját.

Szerettesd meg velünk szent olvasódat,
Ez vigasztalja meg a haldoklókat.
Te fogd le szemünket, majd ha haldoklunk;
Hogy Jézus nevében elnyugodhassunk.

Molnár

190.

Mária jó Anyánk! esedezz érettünk,
Sok száz esztendőkön nagyokat vétettünk;
Ha könyörgéseddel fel nem állsz mellettünk,
Fiad e földön nem soká lehetünk.

Mária jó Anyánk! éllezd szivünk hitét,
Ennek fogytán lesz a magyarság nyomorék;
Kevélység, irigység, a szitok és átok,
Buzgó ima helyett hangzik az országon.

Mária jó Anyánk! gyújts ajkunkra imát,
Hadd törjön az égen Isten trónjáig át;
És lelj sziveinkbe igaz szeretetet,
Ennek hiján anyánk minden szép elveszett

Mária jó Anyánk! szivünkbe, lelkünkbe,
Szűzies jóságod angyala szálljon be;
Szodoma, Gomora ne beszéljen szánkon,
Hanem jó gyermekid legyünk e világon.

Mária jó Anyánk! oltalmazd népedet,
Hogy mint hajdan most is szeressen tégedet;
Anyánk szent fiadnál könyörögj érettünk,
Hisz ha értünk nem szól egy lábig elveszünk

Mária jó Anyánk! kérünk oh el ne hagyj,
Halálos ágyunknál mindig velünk maradj;
Jőjj oh, jőjj Mária, árvák édes anyja,
Siess oltalmunkra magyarok asszonya.

191.

Oh Mária Libánon czedrus fája!
Bűnösöknek, elesteknek fáklyája!
Tehozzád vágyódóknak,
Vagy kegyelmes asszonya.
Elet felállítója,
Pokolnak megrontója;

Te tudod még mi vár reánk,
Óvj a bajtól édes anyánk.

Oh Mária betegek gyógyítója!
Szomorodott szivek vigasztalója!
A keservek tengerén
Járók vezércsillaga.
Magyarok Nagyasszonya,
Titkos értelmü rózsa.
Oh hallgasd meg kérésünket,
Ne hagyd elveszni ügyünket.

Oh Mária szűzeknek hű vezére!
Özvegyek és árváknak védője!
Pártfogót keresőknek,
Egyedüli reménye,
Eltévedt lelkek őre,
Pokoltól megmentője:
Légy velünk, oh ne hagyj minket.
Reád bizzuk ügyeinket.

Oh Mária neked adjuk szivünket,
Reád bízzuk e földi életünket.
Jőjj hozzánk, ha haldoklunk;
Ha elérjük végünket.
Ajánld fel szent Fiadnak,
Lelkünket Ur Jézusnak;
Hogy ott veled az egekben
Örvendjünk örökké Ámen.

192.

Szép hazánknak hármas halmán
Kesergő bús magyarok!
Jaj panasztok hangját hallván
Az érző sziv sir, sajog.
Mért keseregsz hát, Árpád bús fia?
Védasszonya lett hazánknak
Szentséges szűz Mária!

O az ige frigyszekrénye,
Áldott minden nők között;
Égnek s földnek egy reménye
Szive alá költözött.
Mért keseregsz hát, oh föld bús fia?
Istápja lett elesteknek
Szentséges szűz Mária!

Nincs már árva, mert kitárja
Karját a szűz liliom;
Özvegy, árvát várva-várja,
S fut hozzá sok milliom.
Mért keseregsz hát, föld árva fia?
Anyátlanok anyjává lett
Szentséges szűz Mária!

A nyavalygók áldják őtet,
Mert karjai hordozák
A mennyei szent szülöttet,
A betegek orvosát:;
Mért keseregsz hát, kórok bús fia!
Gyógytára lett a szenvedőknek
Szentséges szűz Mária!

Nincs szegény már, mert kincstárát
Megnyitá a magas ég;
Mindenek e szűztől várják,
Menny kincsét, hogy ossza szét.
Mért keseregsz hát, oh nyomor fia?
Kincstárnoka lett az égnek
Szentséges szűz Mária!

Ő soha sem hagy bennünket,
Mert anyánk és patronánk;
Ő fogja be majd szemünket,
Ha elközelg végóránk.
Mért keseregsz hát, föld vándor fia
Üdve lőn a haldoklóknak
Szentséges szűz Mária!

193.

Dal. „Rebegő nyelvemet megindítom" stb. szerint.

Oh kegyes, szűz jegyes, oh Mária!
Tégedet emleget a bűn fia;
Szomoru gyászboru alatt lakunk,
Meg ne vess, te vezess fény csillagunk!

Mária, Mária benned bízunk,
Szűz anya, szent anya légy pajzsunk!
Te ne hagyj el, ne hagyj bűnünk miatt:
Jézusunk, orvosunk, a te Fiad.

A bűnöst kit fürészt bánat könnye,
Mentse meg érdemed kincsözöne;
Nem hagyod, azt szokod ölelni föl,
A ki kér és ki tér vétkeiből.

Mária, Mária, oh jőjj segélyj,
Jobbra is, balra is nagy a veszély.
Karodon ő vagyon, védasszonyunk!
Ki nekünk életünk, Atyánk s Urunk.

Gyöngyalak! általad áldást nyerünk,
Önts belénk szent erényt, légy mindenünk.
Ezután bűn után már nem futunk,
Ha nem szeretsz s te vezetsz mennybe jutunk!

194.

Dall.: „Ah hol vagy magyarok" stb.

Szentség életfája, hazánk pátronája!
Hozzád fut szent István minden unokája.

Tied Magyarország s hogy nem tiporták.
Áldjuk hálás szivvel szerelmed nagy voltát.

Ezer évtől fogva, hitben meg nem fogyva,
Zászlónkon, pénzünkön képed állt ragyogva.

De már elpártoltunk, híveid, kik voltunk,
Bűnökbe süllyedett a mi gyarló voltunk.

Nincs bűnünknek száma, a káromlás árja,
Mint pestis s özönviz hazánkat bejárja.

Mária, reményünk! szent Fiadra kérünk:
Óvj e bűn ellen, mig jó véget érünk.

Nyissa meg jóságod a szép mennyországot,
Hogy láthassuk ott fenn angyali orczádat.

195.

Mária, Mária! hajnali szép csillag,
Ha valahol ragyogsz mi felettünk csillogj.
Ránk ragyogjon orczád,
Kik könyörgünk hozzád;
Hogy legyen ajkaid fényes mosolygása,
Régen várt hajnalunk piros hasadása.

Mária, Mária! frigynek szent szekrénye,
Az örök bölcsesség tiszta szűz edénye.
Lágyítsd meg irántunk,
Kiket mi nem bántunk;
De akik ránk mégis mérges szemmel néznek,
Oh törd el kardját az ellenséges kéznek.

Mária, Mária! gazdag kincses láda,
Mennyei kincseket zár kebled magába,
Még aranyunkon is
Szent képed volt a dísz;
Légy tehát imáink aranyos tőkéje,
Esedezz érettünk: Istennek szülője.

Mária, Mária! boldogasszony szent szűz!
Ezeréves viszony, mely minket hozzád füz.
Ezer évig tartott,
Olvasót és kardot;
Ez a hősi nemzet együtt a kezében,
Állj mellénk segíts hát ezen a jó népen.

Mária, Mária! Dávid király tornya,
Kire fénynyel borul az egeknek tornya.

Mint bűbájjal hangzó
Szép ezüst harangszó ;
Csendüljön meg édes ajkad szép beszéde,
Fogd pártját hazánknak, kérd az Istent érte.

196.

Oh Mária lelkem anyja, hogyha reád gondolok,
Szivemet a bú elhagyja rám az öröm mosolyog;
Szereteted mint a napsugára:
Biztatón kél éltem borújára.

Ha könnyeket ejt az árva titkos, gondos éjjelen,
Anyakebled rá kitárva, mint vigasz fény megjelen;
Holt anyjáért könnyfolyása árad
Ujra édes anyát lel tenálad.

De ha bűnös vakmerőre tiszta sz. szemed veted,
A keservnek éles tőre sebzi újra szivedet;
A gonoszt is oly szeretve véded,
Pedig édes fiad ellen vétett.

Tartva Jézust szűz karodban, állsz az élet tengerén,
S irgalomtól áthatottan száll szivedből üdv s erény;
Hogyha majd zúg a végnap dörögve,
Egy fiad se veszszen el örökre.

Ha barát és rokon elhagy bús halálos harczomon,
Oh te akkor is velem vagy, karjaidba nyugoszom;
Mig a sirport lelkemről lerázva,
Fölemelsz majd az anyai házba.

197.

Bogisich

Oh Istennek szent anyja, szentséges szűz Mária,
Mennynek királynéja, üdvözlégy szűz Mária!

Esedezzél érettünk, szentséges szűz Mária,
Légy mindenkor mellettünk, üdvözlégy szűz Mária!

Mutasd magad anyánknak, szentséges szűz Mária,
Ajánlván szent Fiadnak, üdvözlégy szűz Mária.

Ne fordulj el orczáddal, szentséges szűz Mária,
Tölts be ajándékiddal, üdvözlégy szűz Mária.

Add tiszta szerelmedet, szentséges szűz Mária,
Tölts be ajándékiddal, üdvözlégy szűz Mária.

Hogy vig szivvel szolgáljunk, szentséges szűz Mária
Tartsd békében országunk, üdvözlégy szűz Mária.

Fényeskedjél szivünkben, szentséges szűz Mária,
Légy velünk szükségünkben, üdvözlégy szűz Mária,

Midőn ijeszt sok vétkünk, szentséges szűz Mária,
Engeszteld Jézust értünk, üdvözlégy szűz Mária.

198.

Dal. „Máriát dicsérni hivek jőjjetek."

Üdvözlégy Mária magas fénytorony,
A világ tengerén biztos oltalom.
Hullámok közt folyik földi életünk:
*Légy vezércsillagunk Mária nekünk.

A habok közt anyánk te légy gyámolónk,
Hogy el ne merüljön gyenge kis hajónk.
Te hozzád eseng fel sirva énekünk.*

Ha tombol a vihar s zug a fergeteg,
Ha dagály vagy apály vészszel fenyeget.
Szárnyaid védelme alá sietünk.*

Mig ég s föld közt repül rengő csónakunk,
Mig habok közt kel fel s nyugszik le napunk;
Mig ki nem aluszik földi életünk.*

199. *Kapossy É. T.*

Oh Mária kegyelettel trónod elé járulunk,
Jóra térő szent érzettel lábaidhoz borulunk.

Gyarlóságunk gyámolója, bűnösök szószóla:
Vigyázz reánk el ne hagyj, ki irgalom anyja vagy.

Szép hajnal te szülted nekünk a tündöklő fénynapot,
Benned ami üdvösségünk nappala felragyogott.
Bő malaszttal ékesülve, Isten egy szent Fiát szülve,
Lettél szentség tüköre, siralomvölgy öröme.

Hódolattal megköszöntünk, malaszttal telt sz. edény!
Szűz öledbe könnyet öntünk, bűnös voltunk érzetén.
Bűn tengerén vezércsillag üdvösségünk benned virrad
Angyali szűz kellemed, sziveinket nyerje meg.

Te karold fel bús ügyünket, oh Mária, szűz anyánk!
Te födözd el sok bűnünket, palástoddal patronánk;
Ne hagyj többé bűnbe esni, az egekből igy kiesni:
Oh szerelmes védanyánk! védj ha bűnre hajlanánk.

Szent olvasód s skapuláréd, legyen lelki fegyverünk.
Ez legyen mely minket áldd s védd, mig itt lenn [kell küzdenünk.
Két őrszemed függjön rajtunk halálágyon, ha sóhajtunk,
Ha eljő a végezet: vigyen mennybe védkezed.

200. *Kovács M. IV. K. 11*

Oh Mária nyisd kebledet,
Abból jön a legszebb kelet:
Szűz méhedből édes remény,
Derül világunknak napfény.

A te méhed ékes napja
A mi napunknak alapja,
Sötét az égen járó nap
Ha gyümölcsödtől fényt nem kap.

Tárd ki tehát szűz kebledet,
Fényeddel öntsd el népedet,
Ragyogj egünkön, szép virág!
Hadd lásson ez a vak világ.

Ha szép napod szivárkodik,
Szemünk majd nem vakoskodik,
Éjfélben is delünk derül,
Ha te ragyogsz a sziv körül.

Hát szárnyaid alá futunk,
Mert igy Jézushoz eljutunk,
Ha befödöl palástoddal
Egygyé leszünk világoddal.

Maradj velünk édes anyánk!
Hadd ujúljon földi tanyánk.
Hadd örvendjünk szép fényedben,
Vigadozzunk szűz nevedben.

201.

Kovács M. II. k. 21.

Oh szüzek szent szüze, te ritka fény!
Te vagy az én anyám, s a nagy Isten után,
Minden remény tárva van szüz kebled, fiaidnak,
Kinyilik szent öled és irgalmas szived árváidnak.

Engem szárnyad alatt még hordozol;
Ámbár elismerem, hogy vagyok hűtelen, oltalmazol,
Oh, bizony hív anya vagy, áldott Szüz!
Szerelmed elborít, szeretni kényszerít, mert égő tüz.

Szégyenlem mondani: Fiad vagyok,
Miután bűneim lelki sérelmeim sokak s nagyok,
De minthogy irgalmad hozzám ily nagy:
Kényszerít mondani, pirulva vallani, hogy anyám vagy.

Mit fizessek, Anyám! kegyelmedért,
Hozzám kitüntetett s bünnel sem szüntetett szerelmedért?
Nincs másom szűz Anyám! vedd szivemet,
Melyben gyújtogatom s neked lobogtatom szerelmemet.

Csak ezzel hálálom hívségedet,
Hogy tiszteletednek adom szerelmednek már éltemet,
Testem is, lelkem is esküdt híved;
Oltárodra hozom, tenéked áldozom, már a tied.

202.

Oh szüzanyám! add meg kegyesen,
Hogy lehessek tied teljesen;
Tied legyen imám illata,
Lelkem minden szent gondolata.
Oh Mária! ne engedj elvesznem,
Szent szerelmed öléből kiesnem.

Tied legyen búm és örömem,
Boldogságom s fájdalmam s könnyem,
Tied egész valóm, mindenem;
Éltem, holtom, jövőm s jelenem.
Oh Mária! kérlek ne hagyj engem,
Inségemben s lelki küzdelmemben.

Hallható még nem volt manapig,
Hogy elhagytál volna valakit,
A ki téged szivből esdve kért,
Tőled egész hittel kért segélyt.
Oh Mária! hallgass hát meg engem,
Midőn csudás hatalmadat zengem.

Mint anyámat, nem felejtelek,
Veled nyugszom és veled kelek;
Mint jó anya, te is gyermeked
Ah, el soha nem felejtheted.
Oh Mária! azt az egyet add meg,
Hogy karjaid között hallhassak meg.

Te légy jövőm biborhajnala,
Te légy multam csendes alkonya;
Neved legyen végső sóhajom,
Ez legforróbb s szentebb óhajom.
Oh Mária! ne engedj elvesznem,
Szent szerelmed öléből kiesnem.

203.

Dall. „Az éjszaka immár eltelt“ stb. szerint.

Oh felkelő fényes nappal,
Tündöklő szép piros hajnal,
Drágalátos szűz Mária,
Üdvözlégy Krisztus szent anyja.

Légy szószélója népednek,
Engesztelője Istennek,
Drágalátos szűz Mária,
Üdvözlégy Krisztus szent anyja.

Te vagy az életnek fája
Szentháromságnak mátkája
Drágalátos szűz Mária,
Üdvözlégy Krisztus szent anyja.

Dicsértessél atya Isten!
Szent Fiaddal egyetemben,
Ki élsz örök dicsőségben,
Oh Mária magas mennyben.

204.

Molnár J.-től

Oh én szép szerelmem én édes anyám!
Te vagy Isten előtt kegyes pátronám,
*Üdvözlégy reményem! tekints reám,
A végső órámon légy pátronám.

Te vagy az első fa, mely Jézust hordozta,
Az emberiséget ki megváltotta.*

El ne hagyj, mert te vagy nekünk jó anyánk.
Támogass karoddal, hogyha botlanánk.*

Isten szent szülője legtisztább Anya!
Te vagy életünknek éltető napja.*

Ha a halál környez, akkor is anyánk,
Csak téged magasztal haldokolva szánk.*

205.

Dal. „Ez eleven kenyér“ stb.

Mint a szomjas szarvas siet a forráshoz,
Ugy siessünk mi is a szűz Máriához;
Mert ő gyámola mindennek,
Édes anyja híveinek
Csodálatos szűz Anya!

Nárcisz ékes virág s kedves liliomszál,
A te buzgó néped, ki most előtted áll;
Könnyes szemmel néz te reád,
Szeret s fohászkodik hozzád,
Csodálatos szűz Anya!

Te szent érdemidet mutasd be érettünk,
Jézus szent Fiadnál szólj kérünk mellettünk.
Nyerj bő áldást határunkra,
S minden nemű vagyonunkra,
Csodálatos szűz Anya!

Mikor pedig eljő éltünk végórája,
Vidd szegény lelkünket mennyei hazádba.
Hogy az égi szent seregbe,
Minden híved ezt zenghesse:
Csodálatos szűz Anya!

206.

Dal. „Oh szerencsés elérkezett“ stb.

Nagyasszonyunk édes anyánk Mária!
Kegyel téged honunk minden hű fia.
Te rád bízta szent István e szép hazát,
Ugy tisztelünk, mint nemzetünk támaszát.

Hullatánk már elég bánat könnyeket,
Tárd ki, tárd ki, fölöttünk a mennyeket;
Vérző szive a magyarnak régen ég,
Honfi gyászból legyen ennyi már elég.

Tornyosúlnak a vészteljes fellegek,
Védül adott Isten nekünk tégedet;
Hazánk anyja, ha nem segítesz elveszünk,
Fiaid közt tieid közt nem leszünk.

Igaz sokszor megbúsított már e nép,
De megtérő bánattal lép most eléd;
Megfogadjuk s Fiad nevét ezután,
Imádságos ajkkal ejtjük ki csupán.

Kérünk romlott árva hazánk asszonya,
Légy népednek a magyarnak gyámola;
Ha védelmed lesz a harczban fegyverünk,
Testi-lelki ellenséget leverünk.

Isten után reménységünk csak te vagy,
Inségünkben, szükségünkben el ne hagyj!
Nem távozunk trónod elől szűz anyánk,
Mig szűz kezed áldását nem adja ránk.

207.

Édes szűz Mária, irgalmasság anyja!
Kinek felénk tárva gondviselő karja;
Őrködjél felettünk!
E siralomvölgyből tehozzád kiáltunk,
Nagy hatalmú szent Szűz! légy jóval irántunk,
Könyörögj érettünk.

Mi, a kik számtalan bűnben kelünk s fekszünk
Szerető anyai szivedbe menekszünk:
Őrködjél felettünk!
Hánynak a hullámok szerelmes szűz anyánk!
Égi fénytrónodról áldásodat add ránk:
Könyörögj érettünk!

Híveid leszünk mi egész halálig,
Mig lelkünk testünktől egykor meg nem válik
Őrködjél felettünk!

Kérjed szűzességed ékes koronáját,
Öleljen át minden szegény özvegy s árvát:
Könyörögj érettünk!

Te a mi szerető édes, jó anyánk vagy,
Te ajánlj bennünket ítélő Bíránknak:
Őrködjél felettünk!
Általad lőn Jézus szerelmes testvérünk,
Ha szólsz mellettünk, tőle nincs mit félnünk:
Könyörögj érettünk!

Már előre kérünk, halálunk óráján
Jőjj el szent Józseffel, ne hagyjatok árván:
Őrködjél felettünk!
Oh csak akkor végy majd kegyes jóvoltodba,
Anyai szivedbe, ölelő karodra:
Könyörögj érettünk!

208.

Égi trónján ül fénytől ragyogva,
Szűz Mária, hazánk patronája;
Onnan vigyáz ezer évtől fogva
Hunniának hármas zöld halmára,
Onnan néz le virágos kertjére:
Ős hazánkra választott népére.

Ezer éve tartják átölelve
Szűz karjai a magyar hont s népet,
Ezer éve küzd értünk szerelme,
Üzve tőlünk a jajt, bút s inséget.
És mi mégis szent nevét busítjuk,
Édes fiát bűnnel szomorítjuk.

Sir Mária, a mint megtekinti
Szép virágos kertje pusztulását;
Bánat könnyét keseregve hinti,
Ugy siratja annak végromlását.
Az égen a csillagok hullása
Talán az ő könnyének folyása

Ne sirj, Anyánk: szentül megigérjük
Hogy ne érjen a hűtlenség vádja:
A káromlást imával cseréljük,
Nem lesz e nép a hiúság bábja.
Ős apáink nyomdokain járunk,
Csak te maradj a mi sziklavárunk.

Magyar szentek, István, Imre s László!
Ti kérjétek égi Pátronánkat:
Ne hagyja el inségében gyászló,
Ezer sebből vérző bús hazánkat.
Bajunkat, ha szűz szemei látják,
Födözze ránk oltalma palástját.

209.

Szulik J.

Ha én mindazt elmondhatnám, a mit rólad érezek,
Oh szűz Anyám! minőt senki, zengnék olyan éneket.
Enekem, mint a mezőben a tavasznak lágy szele,
Még a kopár kősziklán is virágokat keltene.

Ha én mindazt elmondhatnám, mi benned dicső s jeles
Oly éneket zengnék neked, melytől minden szív repes.
Énekemre megszeretne minden, minden tégedet;
Még a bérczek és erdők is viszhangoznák nevedet.

S én, ki ily szép dalt teremtnék rólad, édes szűz anyám,
Mit nyernék jutalmul tőled, dicsőséget s hirt talán?
Hir s dicsőség hiu képzet! nem kell mindez énnekem;
Hő vágyam, hogy sz. Fiadnál tégy szót értem kegyesen.

De mivel nem adatott meg, hogy igy dicsérhesselek,
Oh szűz Atyám! hallgatással zárjam-e le nyelvemet?
Nem, nem! inkább engedd, kérlek: bármi gyönge szózatom
Hogy halálom óráján is neved zengjen ajkamon.

210.

Csillagnál fényesebb, gyémántnál ékesebb,
Aranynál becsesebb, szinméznél édesebb:
Mária neve!

Igaz hívők szivén, az ég szép kék ivén,
Ragyogó gyöngy s arany — betűkkel irva van:
Mária neve!

Üdvet illatozó, fénytől áradozó,
Szent malasztot hozó, örömet okozó:
Mária neve!

Égiek öröme, földiek gyönyöre,
Bűnösök vigasza, elestek támasza;
Mária neve!

Égnek hány csillaga, hajnalnak harmata,
Üdvözlégy annyiszor, sok milliónyiszor:
Mária neve!

Mig élők közt leszünk, mig itt lenn könnyezünk,
Tehozzád sietünk, légy oltalmunk nekünk:
Mária neve!

Ha egykor a halál, minket szembe talál,
Legforróbb óhajunk, legyen vég sóhajunk:
Mária neve!

211.

Hozzád futok édes lelkű Szülőm,
Buzgó szivem utánad eped;
Sok bajomon nincs ki könyörüljön,
Mária óvd, védd gyermekedet.

Anyám! ne hagyd fiadat elveszni,
Ne hagyd azt, ki szerelmedben él,
Édes Jézus szivéből kiesni
Ne engedd azt, ki benned remél.

Add jó anyám, egek királynéja!
Hogy mig élek, szerethesselek,
Hogy csak te légy vágyaimnak czélja,
S érzelemben egy legyek veled.

Segits, anyám, hogy én is szeressem
Mindazt, amit szent szived szeret,

Hogy azt én is lelkemből megvessem,
A mit a te szived nem szeret.

Rutságomat palástoddal född el,
Nyújtsd le mennyből védő kezedet;
Ne engedd, hogy többé rút bűnökkel
Szomorítsam édes szivedet.

Hogy nem hagysz el, miglen élek itten
S megkönyörülsz fiad sok baján,
E szent s boldog reményben és hitben
Majd elolvad szivem, szűz anyám!

Tied leszek a jó és bal sorsban,
Benned bízom későn és korán;
Most éltemben s egykor halálomban,
Tied élve, halva jó anyám!

Hogyha borúl életem majd gyászba,
Napjaimnak végső alkonyán,
Vigy föl mennybe, a családi házba,
Vigy Jézushoz, szerelmes anyám!

212.

Hozzád sóhajt bús szivünk e siralomvölgyéből,
Oh Mária! nézz reánk Fiad dicsőségéből;
Nézzed gyarló életünket, testi s lelki szükségünket,
Légy oltalmunk s kérj nekünk segedelmet az égből.

Lelkünknek fájdalmiban vigasztalást óhajtunk,
De a világ eltaszít, s nem könyörül mirajtunk,
Tudott adni sok keservet, de nem adhat semmi enyhet,
Isten irgalmán kivül nincs hová folyamodnunk.

De csak méltó bűntetés a kín és sok gyötrelmek,
Számlálhatlan vétkiért a hálátlan embernek,
Isten, a szentséges árja, s a porember őt megáldja:
Hogy nyerjük reményleni kegyelmét az Istennek?

Azért tehozzád futunk, Jézusnak szent szülője!
Oh légy elhagyott ügyünk erős védelmezője;

Kérj malasztot, hogy megtérjünk és mindig Istennek él-
Te légy e feltételünk, s uj életünk őrzője. [jünk.

213.

Bús szivemnek nagy öröme,
Máriának drága neve,
*Áldjad lelkem Máriát,
Üdvözitőnk szent Anyját.

Én szivemet neked adom,
S lelkem oh szűz! reád bízom.*

Bűnösöknek szószólója,
Híveid vigasztalója.*

Máriának említése,
Számban méznek édessége*

Ha nyelvem volna aranyból,
Dicséreted jönne abból.*

Kik Máriát nem tisztelik,
Jól szent fiát nem ismerik.*

Oh mennyei szép liliom,
Áldva tisztel sok millióm!*

Aranyból épített ház,
Melyre szent Háromság vigyázz.*

Édes anyám! oh el ne hagyj,
Végórámig velem maradj.*

214.

Mária! Mária!
Fényesb a csillagnál,
Szebb a holdvilágnál,
Tisztább az aranynál Mária!
Mária, Mária, ezerszer köszöntlek,
Szüntelen dicsérlek,
S szivemből szeretlek Mária!

Mária! Mária!
Atya Isten leánya,
Fiunak szűz anyja,
Szentlélek mátkája, Mária!
Áldom szent nevedet,
Óhajtom kedvedet,
Mutasd kegyelmedet Mária!

Mária! Mária!
Mennyország ajtaja,
Angyalok vigalma,
Emberek oltalma, Mária!
Azért dicsérjenek
Az égi seregek
S földön az emberek, Mária!

Mária! Mária!
Arvák kegyes Anyja,
Betegek orvosa,
Szegények gyámola, Mária!
Tudod szükségünket,
Keserves éltünket,
Oh szánd meg ügyünket, Mária!

Mária! Mária!
Bűnösök oltalma,
Erős bizodalma,
Elhagyottak anyja, Mária!
Esedezzél értünk,
Kik oly sokszor vétünk,
Hogy szivből megtérjünk, Mária!

Mária! Mária!
Engeszteld Fiadat,
Ki pártfogásodat
Nézvén, malasztot ad, Mária!
Oh nyerd meg malasztját,
Bűnünk bocsánatját
S lelkünk nyugodalmát, Mária!

Mária! Mária!
Szeretett jó Anyánk!
Főkép, ha végóránk
Eljő, vigyázz reánk, Mária!
Buzgó kérelmedre,
Szent Fiad kegyelme
Vigyen az egekbe, Mária!

215.

Molnár J.

Bucsura induláskor.

Dal. „Üdvözlégy Krisztusnak" stb. szerint.

Mária szűz Anyánk hozzád indulunk,
Legyen kedves neked zarándok utunk.
Te kisérj el szent utunkban,
Hogy megjárhassuk boldogan.

Oh, ha te vezérelsz, nem érhet veszély,
Ha te velünk leszesz, nem kell más segély.
Jőjj hát velünk oh Mária!
Jézus Krisztus édes Anyja.

Legyünk bár fáradtak hosszú utunkban,
Pihenést találunk Te oltalmadban.
Jertek el hát buzgó hívek,
Adjuk neki szivcinket.

Nála leltek vigaszt szegény özvegyek,
Akik elhagyatva itt keseregtek;
Ő az elhagyottak Anyja,
A szentséges szűz Mária.

Árvák! kiknek nincsen édes anyátok,
Jőjjetek el velünk, ott majd találtok;
Ott a legjobb édes Anya:
Kérésteket meghallgatja.

Reátok vár ő már kitárva kezét,
Keblére öleli minden gyermekét.

Sietünk hát Anyánk hozzád,
Csak szent áldásodat add ránk.

Jézus Fiad előtt könyörögj értünk,
Hogy mi szerencsésen te hozzád érjünk;
Majd pihenünk szárnyad alatt,
Hol az üdv forrása fakad.

Oh jer velünk te kit nyomnak a bajok,
Ott tárd ki bánatod s majd tapasztalod:
Hogy Jézus a szent szűz Fia
Sebeidet begyógyítja.

Zsámolyához jertek ifjak és szüzek,
Hozzatok ő neki ártatlan szivet.
A szűzesség liliomát,
Adjátok majd ő neki át.

Emeljétek égre szemeiteket,
Jőjjetek el velünk ti is öregek;
Köszönjétek meg Istennek,
Hogy szép időt érhettetek.

Fáradságainkat neked ajánljuk,
Fogadd hát szivesen búcsújárásunk,
Jézus, Mária, szent József!
Szent utunkban kisérjetek!

216.

Atya Istennek leánya: Mária segíts!
Szentlélek Isten mátkája: Mária segíts!
*Téged (megyünk / jöttünk / voltunk) köszönteni, méltóztassál meghallgatni,
Mindenemű szükségünkben: Mária segíts!

Fiu Istennek szűz Anyja: Mária segíts!
Szentháromságnak temploma: Mária segíts!
*Téged (megyünk / jöttünk / voltunk) köszönteni, bűneinket megsiratni;
Mindennemű szükségünkben: Mária segíts!

Üdvözlégy legszebb reményünk: Mária segíts!
Üdvözlégy mi menedékünk: Mária segíts!
*Téged (mi gyönyörünk / jótéteink / voltunk) köszönteni, sz. Fiadtól áldást kérni;
Mindennemű szükségünkben: Mária segíts!*

Ha mi te reád gondolunk: Mária segíts!
Tisztább örömökben uszunk: Mária segíts!*

Kisded szent Fiadra kérünk: Mária segíts!
Kit öröm közt szültél nekünk: Mária segíts!*

Hogy Istent forrón szeressük: Mária segíts!
És szent kedvében élhessünk: Mária segíts!*

Hogy jó gyermekid lehessünk: Mária segíts!
Szent példád szerint élhessünk: Mária segíts!*

Hogy a vétket gyülölhessük: Mária segíts!
Erényidet követhessük: Mária segíts!*

Nélküled igaz öröm nincs: Mária segíts!
Veled nem ér fel semmi kincs: Mária segíts!*

Lelkünk tisztán tartásában: Mária segíts!
Hibáink ki irtásában: Mária segíts!*

Ha a bűnveszély fenyeget: Mária segíts!
Test, világ, ördög kisérget: Mária segíts!*

Minden búban és bánatban: Mária segíts!
Lelki aggodalmainkban: Mária segíts!*

Ha majd közelget a szükség: Mária segíts!
Hadak, döghalál és inség: Mária segíts!*

Betegség és szenvedésben: Mária segíts!
Vagy más keserűségünkben: Mária segíts!*

Hogy végünkre jól készüljünk: Mária segíts!
Szentségekben részesüljünk: Mária segíts!*

Az itélőbiró széknél: Mária segíts!
Pokol kapujától mentsél: Mária segíts!*

217.

Istennek szent anyja! könyörögj érettünk!
Oh Mária! Krisztus anyja!
Csodálatos, boldogságos szűz Mária!
Téged (megyünk / jöttünk / voltunk) köszönteni, pátronánkat.
És karodon a kis Jézust, Megváltónkat,
Hálát adni általad nyert lelki jókért,
Érdem nélkül velünk közlött áldásokért,
Esedezzél miérettünk, oh Mária!
Mert szent István országunkat reád bízta,
Azt akarta és kivánta, légy oltalma.

Szűzeknek szent szűze! könyörögj érettünk!
Oh Mária! stb. mint az 1. vers e szóig Megváltónkat
Nyerd meg nekünk bűneinknek bocsánatát,
Távoztassa tőlünk Jézus ő ostorát.
Esedezzél stb. mint 1. versben s igy tovább a lauretom. litánia szerint.

218.

Dal.: „Üdvözlégy Krisztusnak" stb. szerint.

Tehozzád sietünk, mint szűz Anyánkhoz,
Irgalmas, kegyelmes Nagyasszonyunkhoz,
*Oh Mária! légy mellettünk,
Hogy üdvösséget nyerhessünk.

Oh mily édes öröm téged tisztelni,
S anyai szárnyaid alatt pihenni.*

Mert te buzgóságunk kedves illatját
Drága szent fiadnak nyújtsd híven át *

Sőt imádságunkat megszentesíted,
Midőn a tieddel azt egyesíted!*

Állandó örömet szivünk hiában
Keres e világi mulandóságban.*

Igaz boldogságot s teljes nyugalmat,
Az Istenen kivül egyéb nem adhat.*

Ez örömforráshoz bizonyos utat,
Szűzanyánk! életed s szent példát mutat.*

Azért áldunk téged hív buzgósággal,
Szent dicséretekkel s búcsújárással.*

Aldozd fel Istennek fáradságunkat,
Fordítsa hasznunkra utazásunkat.*

Ugy is csak vándorlás földi életünk,
Minden lépéssel a sirhoz sietünk.*

Követünk tégedet, vezércsillagot,
Melynek oly tiszta fényt az Isten adott.*

Oh vezess el minket oda, hol neked
Oly dicső koronát nyert nagy érdemed.*

219.

Dall. „Üdvözlégy Krisztusnak" stb. szerint.

Boldog szűz Mária! édes szűz Anyánk;
Híveid hallgasd meg kegyes patronánk.
*Fogadd híveid kérését és buzgó esedezését.

Ma buzgó híveid utra indulunk.
Fáradsággal hozzád szivből óhajtunk.*

Te vagy, ki választott Isten anyjának,
Te vagy szent szülője mi Megváltónknak.*

Az uton járóknak te vagy csillaga,
Téged tisztelőknek nagy pátronája.*

Mi is útra menvén csak benned bízunk,
Mert nálad oltalmat hiszünk, találunk.*

Nyújtsd be szent fiadnak fáradságunkat,
Áldott szülöttednek utazásunkat.*

Öntsd szeretedet a mi szivünkbe,
Hogy téged tiszteljünk teljes éltünkben.*

Áldott légy kegyes szűz, Istennek anyja,
A Szentháromságnak kedves leánya.*

Gerjeszsz bűnbánatot, a mi szivünkben,
Hogy tiszta lélekkel jussunk elődbe.
*Fogadd híveid kérését és buzgó esedezését.

Ajánld szent Fiadnak mi kérésünket,
Kérd, hogy hallgasson meg együtt bennünket.*

Ajánljuk magunkat pártfogásodba,
Vezérelj bennünket utazásunkban.*

Engedd tehát szent szűz, hogy szerencsésen,
Járhassunk utunkon békességesen.*

Tisztelő híveid palástod alá,
Futunk oh Mária! oltalmad alá.*

Fiaid s leányid ajánld Fiadnak,
Mutass be bennünket az Ur Jézusnak.*

Engedd egészségben visszatérhessünk,
Számos bűnünkért eleget tehessünk.*

Nyerj nekünk kegyelmet a megtérésre,
Hogy általad jussunk az üdvösségre,
Oh szentséges szűz Mária! légy híveid szószólója

220.

Dall. „Üdvözlégy Krisztusnak" stb. szerint

Öröktől választott drágalátos szűz!
Égi szeretetre gyúlasztó szent tűz!
*Kérj lelkünknek bűnbocsátást,
És hazánkra Isten áldást.

Oh Szűz! te minket már itt is szerettél,
S értünk szent Fiaddal sokat szenvedtél.*

Most mennyivel nagyobb hozzánk szerelmed,
Midőn dicsőségben élsz Fiad mellett.*

Oh szerencsés Anya! kinek szent Fia
Lett a mi számtalan vétkeink díja*

Engedelmes vala neked magzatod,
Ki égből a földre irgalmat hozott.*

Fiad kérésedre itt is hallgatott,
Kegyes szülőjének bármit megadott.*

Most nem tagadja meg ő kérelmedet,
Midőn országának fényébe felvett.*

Midőn keresztfáján értünk haldoklott,
Minket szent Jánosban neked ajánlott.*

Oh fogadj be minket is gyermekeinek,
Kik hívei vagyunk a szent keresztnek.*

Ne nézzed életünk sok gyarlóságát,
Ne nézzed vétkeink nagy gonoszságát.*

Tekintsd az isteni nagy szeretetet,
Mely a kereszten kínt s halált szenvedett.*

Oh Szűz! emlékezzél szent magzatodra,
S tégy minket méltókká pártfogásodra.*

Oh emlékezzél meg azon örömre,
Mit Gábriel által az Isten külde.*

Gondolj Betlehemnek istállójára,
Hol jászolyban feküdt váltságunk ára.*

Sziv nem érzett soha még oly kínokat,
Mint te, oh szűzanya! a kereszt alatt.*

Értünk volt élete, értünk halála,
Hogy az igazságnak vinne útjára.*

S hogy az igazságot híven követve,
Eljuthassunk veled hozzá egekbe.*

Ezért esedezünk, oh szűz előtted,
Mutasd be fiadnak könyörgésünket.*

221.

Dall.: „Üdvözlégy Krisztusnak“ stb. szerint.

Serkenj fel oh bűnös! vétked álmából.
Kelj fel immár kérlek bűnöd ágyából!
*Siess a szűz Máriához,
A megtérők oltalmához.

Hagyd el e világi mulandóságot,
Keress az Istennél irgalmasságot.*

Ne higyj a hizelgő világi jónak,
Mert fullánkja vagyon, mint a kigyónak.*

Nyisd fel szemeidet, tekints egekre,
Csak onnan jő malaszt segedelmedre.*

Hogyha vigasztalást kivánsz lelkednek,
Járulj szent anyjához a kegyelemnek.*

A bűnöst, mint fiát várja ez anya,
A megtérő hívet szivéhez vonja.*

Csakhogy ő általa itt az emberek,
Isten kegyelmével mind megtérjenek.*

Nála ur és szegény közt nincs különbség,
Mindenkit elfogad, csak megtörődjék.*

A töredelmes sziv legszebb áldozat,
Melyet ő Istennek kedvvel bemutat.*

Ha ilyen szivvel térsz szűz Máriához,
Akkor pártfogása vigasztalást hoz.*

Elmulik a vétek gyönyörűsége,
S azonnal méreggé lesz édessége.*

Ámde a bűnbánat keserűsége
A léleknek örök gyönyörűsége.*

Elmulik a világ minden öröme,
De megmarad a jótettek érdeme.*

Fő gondod legyen a lelki tisztaság,
Mit nem adhat soha a muló világ.*

Ugy lesz üdvösséges búcsújárásod,
Ha minden vétkedet szivből megbánod.*

Az Isten áldást ad a megtérőnek,
Szavát meghallgatja a könyörgőnek.*

Mert a szűz Mária könyörög értünk,
Hogy segítségével Istenhez térjünk.*

Hogy tehát megnyerjed Isten kegyelmét,
S a kegyelem mellett a Szűz védelmét.*

Vezércsillag legyen előtted élte,
Hogy lelked az örök czélt igy elérje.*

S elérvén czélodat, hogy lássad égben
A jó Istent örök dicsőségében.*

222.

Egek királynéja, Mária segíts!
Jézusnak szent Anyja, Mária segíts!
*Oh segíts mi rajtunk,
Kik hozzád sóhajtunk, Mária segíts!

Szent Fiadra kérünk, Mária segíts!
Mert te vagy reményünk, Mária segíts!*

Hitünk védelmében, Mária segíts!
Üdvünk szent ügyében, Mária segíts!*

Hogy az Istent féljük, Mária segíts!
És kegyét megnyerjük, Mária segíts!*

Hogy neked tetszhessünk, Mária segíts!
S téged követhessünk, Mária segíts!*

Irgalmasság anyja, Mária segíts!
Megtérők oltalma, Mária segíts!*

Igaz bűnbánásra, Mária segíts!
S élet jobbításra, Mária segíts!*

Erős bízalomra, Mária segíts!
S lelki nyugalomra, Mária segíts!*

Buzgó jámborságra, Mária segíts!
S állhatatosságra Mária segíts!*

A kisértetekben Mária segíts!
S minden bűnveszélyben Mária segíts!*

Jó szándékainkban Mária segíts!
S minden munkáinkban Mária segíts!*

Testi nyomorokban Mária segíts!
S világi bajokban Mária segíts!*

Ha szükség szorongat Mária segíts!
S háború nyomorgat Mária segíts!*

Ha éhség közelget Mária segíts!
S döghalál ijesztget Mária segíts!*

Minden gyötrelminkben Mária segíts!
S bajos küzdelmünkben, Mária segíts!*

A mi rokonainkon, Mária segíts!*
S hitsorsosainkon Mária segíts!*

Hogy jól remélhessünk, Mária segíts!
S üdvös czélt érhessünk, Mária segíts!*

Majd az élet fogytán, Mária segíts!
Halálunk óráján Mária segíts!*

Hogy kegyelmet nyerjünk, Mária segíts!
S örökre ne veszszünk, Mária segíts!*

Hogy boldogulhassunk, Mária segíts!
Mennyországba jussunk, Mária segíts!*

223.

Dal. „Üdvözlégy Krisztusnak“ stb. szerint.

Szentséges szűz Anyánk, oh szűz Mária!
A ki választottunk, pártfogásunkra,
*Vedd kedvesen imádságunk,
Ájtatos búcsújárásunk.

Elvégeztük immár utazásunkat,
Tenéked szenteljük anyánk azokat.*

Nyújtsd be szent fiadnak könyörgésünket,
Halmozza áldással földi éltünket.
*Vedd kedvesen imádságunk,
Ájtatos búcsújárásunk.

Vissza tértünk immár az Ur nevében,
Buzgóságot hozván a mi szivünkben.*

Búcsújárásunkat felajánlottuk,
Lelkünket Jézusnál zálogul hagytuk.*

Egek királynéja, oh szűz Mária!
A Szentháromságnak kincses tárháza.*

Te néked szent István minket ajánlott,
Oltalmazásodra bennünket bízott.*

Oh Magyarországnak hív pátronája,
Ne hagyj el minket oh szép szűz Mária!

Ajánljuk éltünket szent irgalmadba,
Halálunkor lelkünk vedd oltalmadba.*

Hogy téged áldhassunk, oh boldog anyánk!
Légy mindig pártfogónk, szeretett dajkánk.*

Néked felajánljuk földi éltünket,
Szent Fiad vigye be mennybe lelkünket.*

Halálunk óráján végszavunk legyen:
Mária szent neve boldoggá tegyen.
Vedd kedvesen imádságunk,
Ájtatos búcsújárásunk.

Beléptünk Ur Jézus szentegyházadba,
Fogadj be bennünket s végy irgalmadba,
Hallgasd meg anyád kérését,
Értünk tett esedezését.

A szűz Mária volt szentséges anyád,
A ki fiaidnak vigasztalást ád,
Mert esedez te előtted,
Hogy népedet megsegítsed.

224.

Dall.: „Minden alkotmányok“ stb. szerint.

Mondjunk dicséretet a szűz Máriának,
Tegyünk tiszteletet Jézus szent Anyjának.
*Üdvözlégy ezerszer, egek királynéja!
Oh kegyelmes, oh kegyes,
Oh édes szűz Mária!

Üdvözlégy szűz virág! ki el nem hervadtál,
Malasztok harmatja által ápoltattál.*

Te, ki jámborságban, mint napfény ragyogtál,
S az alázatosság tiszta tükre voltál.*

Mária, szűz virág! nagy a te érdemed,
Felmagasztaltattál minden szűzek felett.*

Oh fölséges Isten választott leánya!
Kit a Szentléleknek ereje megszálla.*

Tetőled születék az Isten báránya,
A bűnben elmerült világ váltságára.*

Oh mennyei titok, tiszta szűz anyaság!
Mit tebenned csodál a megváltott világ.*

Engedd, hogy híveid hozzád futhassanak,
S neked üdvözletet szivből mondhassanak.*

Nagy méltóságra vitt az Isten tégedet,
De nagyobb szivedben hozzánk a szeretet.*

Azért folyamodunk hozzád oh szűzanya!
Tekints kegyes szemmel bűnös fiadra.*

Irgalmasság Anyja! tudod esetinket,
Téríts kéréseddel szent fiadhoz minket.*

Legyen gyarlóságunk gyámola kérelmed,
Hogy igy szent fiadnál nyerhessünk kegyelmet.*

Nem kérünk mulandó fényt és gazdagságot,
Hanem megtérésben hív állandóságot.*

Mert tégedet méltán csak azok dicsérnek,
Kik pártfogásoddal szent fiadhoz térnek.*

Kérd, hogy szándékunkat Jézus szentelje meg,
Hogy hív tisztelőid csak neki éljenek.*

Fényes vezér-csillag a te szent életed,
Erős feltételünk, követni tégedet.*

Hogy mint te temploma voltál az Istennek,
Érzéseink szintúgy szűztiszták legyenek.*

Oh szűz! legyen rajtunk az Isten kegyelme,
A te foganatos buzgó kérelmedre.*

Légy nyugodtan szivünk megvigasztalója,
Legfőképen midőn közelg a végóra.*

Hogy a kik általad megtérünk a földön,
Áldjuk veled Istent mennyben mindörökön.*

225.

Dal. „Üdvözlégy Krisztusnak" stb. szerint.

Eljött már órája búcsúzásomnak,
Halljad még egy szavát buzgóságomnak:
*Oh Mária! Jézus anyja!
Híveidnek légy oltalma.

Szivem nagy bánattal volt megterhelve,
Ah, mert sok bűnökkel jöttem e helyre.*

De itt megtisztultam oltalmad mellett,
Siratva megvallám sok vétkeimet.*

A bűnboesánattal irgalmat nyertem,
S nyugalmát meglelé háborgó lelkem.*

Oh áldás órája, mely ide hozott,
Annyi vigasztalást s örömet adott.*

Most azon szándékkal válok meg innét,
Hogy végkép elhagyom a bűn ösvényét.*

Mutasd be Jézusnak fogadásomat,
Es ajánld föl neki imádságomat.*

A te szűz kezedből kedves ajándék,
Lesz szent fiad előtt e tiszta szándék.*

Kérj Istentől áldást és szólj mellettem,
Hogy fogadásomat teljesíthessem.*

Ez útam akkor lesz üdvösség útja,
S éltem gyötrelminek enyhítő kútja.*

Ez út emléke lesz vigasztalásom,
Mig földi életem ösvényit járom.*

S ha vándorlásomnak vége közelget,
Ez utam ád a sir szélén is enyhet.*

Az itélet napján bár azt mondhatnám:
Hogy fogadásomat híven megtartám.*

Ezt az Atya, Fiú s Szentlélek Isten
Aldja meg általad, szent Anyánk! Amen

226.

Dal.: „Áldj meg minket Jézus“ stb. szerint.

Áldott szempillantás, melyben elindultam,
Áldottak az útak, a melyeket jártam,
Oh szerencsés óra, hogy ide jutottam.
*Oh Szűz anyám, szent pátronám!
Minden szükségemben viselj gondot reám.

Minden lépésemet tenéked áldozom,
Csekély fáradságom neked bemutatom,
És imádságommal hozzád folyamodom.*

Nem érdemlem ugyan szent pártfogásodat,
Mert igen sok bűnnel bántottam Fiadat,
Ah! de ne tagadd meg tőlem irgalmadat.*

Tudom, édes anyám! hogy el nem hagyatott,
Valaki tehozzád szivből fohászkodott,
Keserűségében megvigasztaltatott.*

Oh Istennek Anyja! mely nagy méltóságod,
Kit szent Fiad kedvel, ahhoz nagy jóságod,
Megtérő sziveknek nyerj irgalmasságot.*

Hozzád folyamodom én, mint bűnös lélek,
Jóságodat áldva hirdetem, mig élek,
Könyörögj érettem, édes anyám, kérlek.*

Alázatos szivvel kérlek édes anyám!
Kegyes jóvoltoddal vigyázz mindig reám,
De legfőkép akkor, ha bűnre hajlanám.*

Oh irgalmas szent szűz! mutasd kegyelmedet,
Kikért te szent Fiad keresztfán szenvedett,
A te híveidtől ne zárd el szivedet.

Már Istenhez térek s ezen fogadásom
Áldozatúl neked, oh Szűz! felajánlom,
Hogy megtartsam, ez lesz főfoglalkozásom.*

Oh dicsőséges Szűz! esedezzél értem,
Most és a végórán légy segítségem,
Hogy a mennyországban legyen egykor részem *

227.

Köszönteni jöttünk oh Mária!
Neked hálát adni Krisztus anyja!
*Köszöntünk tégedet Mária! Mária!
Ur Jézus szent anyja!
Angyalok királyné asszonya.

Nagy szeretetedért oh Mária!
Sok könyörgésedért Krisztus anyja!

Drága szent nevedért oh Mária!
Hét örömeidért Krisztus anyja!

Hét szivfájdalmadért oh Mária!
Szived gyötrelmiért, Krisztus anyja!

Esedezz érettünk, oh Mária!
Buzgó szivvel kérünk Krisztus anyja!

Minden szükségünkben oh Mária!
Keserűségünkben Krisztus anyja!

Halálunk óráján oh Mária!
Nyerj kegyelmet nekünk, Krisztus anyja!

228.

Mária kegyképe előtt.

Dall. „Elődbe terjesztjük Uram“ stb. szerint.

Szerelmes szűz anyám! hitemnek szárnyain,
E kegyhelyre hoztak epedő vágyaim;
Üdvözlégy ezerszer Istent szülő anya,
Csodákkal tündöklő kegyelmek asszonya!

A vétek éjétől a világ oly sötét,
Mint gyermek anyjához, hát hozzád sietek;
A szép szeretetnek édes anyja te vagy:
A bűn karjai közt engem vétkest ne hagyj.

Kegyoltárod előtt földig leborulok,
Forró szerelmemtől szinte elájulok;
Te voltál csillagom, ki ide vezetett:
Terjeszd ki fölöttem malasztos kezedet.

Irgalom dajkája! bocsánat, kegyelem!
Jőjj hozzám, ne vess meg, tárva áll kebelem;
Búcsújárásomat, kérlek, kegygyel fogadd,
Tedd az én karomra szűz méhvirágodat.

Messze földről jöttem hozzád, kegyes szülőm!
Oh hajtsd le arczodat, légy megkönyörülőm;
Szólj értem Jézusnál, mutasd szerelmedet,
Parancsnak tartja ő a te kérelmedet.

Viraszszon fölöttem anyaságod szeme,
Őrizzen a bűntől szűz szived érdeme,
Hogy mig itten élek a kéklő ég alatt,
Legyen egész éltem szent búcsújárdalat.

Édes Jézusoddal légy mindenkor velem,
Minden lépésemet tenéktek szentelem;

Szerető szivemet szentélyedbe hagyom,
Add át magzatodnak, ki ott ül jobbodon.
Elviszem keblemben ékes vonásidat,
Te rád eszmél lelkem, ha búsúl, ha vigad,
Szép kegyképed lebeg előttem mindenütt,
Mig búcsúzóra a végóra nem üt.

229.

Búcsúsokért a búcsúhelyen.

Molnár Dall.: „Üdvözlégy Krisztusnak“ stb. szerint.

Mária drága szűz Jézus szent Anyja!
Tekints le a mennyből esdő nyájadra,
Akik tégedet tisztelni, eljöttek megköszönteni.
Oltalmad csillaga vezette őket,
Anyai szemeddel őrzéd léptöket;
Aldd meg búcsújárásukat, hallgasd meg imádságukat.
Lelki örömök közt ifjak, öregek
Eljöttek, hogy hozzád szivből esdjenek,
Vidd az égbe imáikat, hisz Fiad téged meghallgat.
Nagyhatalmú szent szüz isteni Anya!
Kinek égen-földön nagy a hatalma;
Gyámolítsad az özvegyet, ki szivét kitárja neked.
Áldd meg az árvákat s a kesergőket,
Azokat is, akik el nem jöhettek;
A szenvedő betegeknek, kínait te enyhítsed meg.
Rád tekintünk föl az utolsó órán,
Ha a halál minket rideg sirba zár;
Jőjj el akkor szüz Mária végy fel hozzád oh jó Anya.

230.

Búcsúsokért haza érve.

Molnár Dal. „Mennyben az Ur szine előtt“ stb. szerint.

Vedd kedvesen áldozatunk Atyánk édes Istenünk
Búcsújáró híveidért irgalmadhoz esdeklünk.
Kik elvoltak köszönteni, a szüzanyát üdvözleni,
Lelkileg most megtisztúlva, hálát adnak borúlva.

Utaikban fáradt karjuk fel tehozzád emelték,
Hogy testi és lelki kártól őket is megmentenéd.
Oh hallgasd meg kérésünket, áldd meg minden lépteiket,
Hogy legyen lelki hasznokra és boldogulásukra.

Drága Anyánk, szüz Mária! utunk vezérfáklyája,
Tekints rájok az egekből, mennyország koronája.
Légy velök a halálharczon, nyugodjanak szüz karodon
S vezesd őket az egekbe, az angyali seregbe.

231.

A nagy karének. (Antiphona.)

Advent első vasárnapjától Gyertyaszentelőig.

Üdvözitőnknek sz. anyja, mennyeknek megnyilt kapúja
Tengeren járók csillaga! boldogságos szüz Mária!

Légy segítsége népednek, az elesett bünösöknek,
Ki szülője Istenednek, anyja lettél Teremtődnek.

Mert angyali köszöntésre, szálla rád az Ur Szentlelke,
S ekkor lett az örök Ige, szüz méhednek szüz gyümölcse.

Te azért Istennek anyja, légy bünösöknek gyámola,
Nyavalyánk vigasztalója, üdvösségünknek kapúja,

Adjunk hálát az Istennek, Atya, Fiú, Szentléleknek,
Egyenlő három személynek, egy állanyú Istenségnek.

232.

Gyertyaszentelő Bold.-Asszony napjától Husvétig.

Mennyországnak királynéja, angyaloknak sz. asszonya
Áldott gyökér szüz Mária! üdvözlégy Krisztus sz. anyja!

Te általad e világra, uj világosság virrada,
Örülj dicsőség virága, kinél szebb nem jött világra.

Áldott légy drágalátos szüz, Isten veled szép virág szüz!
Mennyben sz. fiad mellett ülsz, s tudjuk rajtunk is könyö-
[rülsz.

233.

Husvéttől Szentháromság vasárnapig.

Mennynek királyné asszonya, örülj szép szüz, Alleluja!
Mert kit méhedben hordozni méltó voltál Alleluja!

A mint megmondotta vala feltámadott Alleluja!
Imádj Istent, hogy lemossa büneinket Alleluja!

234.

Szentháromság vasárnapjától Adventig.

Mennyországnak királynéja! irgalmasságnak sz. anyja
Élet, édesség, reménység, üdvözlégy szép szüz Mária!

Évának árva fiai, számkivetett maradéki,
Siralminak örökösi, sok nyavalyáknak hajléki.

E siralomnak völgyében, kik nyavalgunk nagy inségben,
Hozzád sóhajtunk menyégbe, hol vagy örök dicsőségben,

Azért szószólónk! szemedet, fordítsd hozzánk s kegyelmedet,
És a te bünös népedet, oltalmazzad híveidet.

Oh édes szüz! irgalmadat mutasd meg kegyes voltodat,
Holtunk után szent fiadat mutasd meg boldogságodat.

235.

Dal. „Üdvözlégy Krisztusom" stb. szerint.

Boldog az a lélek, mely Máriához,
Fordul Isten után, mint jó Anyához,
Mert oltalomnak városa, a szentséges szüz Mária.

Oh, mely sok ezeren érezték hasznát,
Akik segítségül hitták Máriát
Mert elhagyottaknak Anyja a szentséges szüz Mária,

Dicséretet mondjunk e tiszta Szüznek,
Ugymint kedves hazánk szent védőjének:
Mert országunk pártfogója, a szentséges szüz Mária.

Buzgó kérésére sokan megtértek,
A kik csak a bünnek s világnak éltek,
Mert sziveknek lágyitója, a szentséges szüz Mária.

Sokan betegségből is felgyógyultak,
Kik Istenben bizva hozzá fordultak:
Mert betegek gyógyitója, a szentséges szüz Mária.

Sok kesergő szivnek vigasztalása,
Volt már e jóságos Szüz pártfogása;
Mert búsak vigasztalója, a szentséges szüz Mária.

Sok árvák s özvegyek enyhet találtak:
Nagy kegyességében a szüz Anyának,
Mert özvegyek s árvák Anyja, a szentséges szüz Mária.

Azért folyamodjunk szüz Máriához
Mint Istentől adott kegyes anyához,
Mert mindnyájunknak oltalma a szentséges szüz Mária

Hogy az igaz hitben, a melyet nekünk
Jézus égből hozott, oly hívek legyünk!
A milyen hívséges vala, a szentséges szüz Mária.

Magasztaljuk Istent szivvel nyelvünkkel
De legfőkép igaz jámbor életünkkel:
Ugy a mint ő magasztalá a szentséges szüz Mária.

Szenvedjünk Istenért nyugodt lélekkel,
Mert igy a szenvedés hozzá vezérel:
Mint példájával mutatja a szentséges szüz Mária.

Jó kedvvel szolgáljunk jó Istenünknek
S legyünk alázatos tiszta szivüek,
Mint az Urnak szolgálója, a szentséges szüz Mária.

Tegyünk szeretve jót embertársunknak,
Mert ekkor legtöbb jót szerzünk magunknak.
Életében ezt tanítja a szentséges szüz Mária.

S ha bűnről vádol a lelkiismeret
Siessünk használni a szentségeket;
Mert csak megtérők oltalma a szentséges szüz Mária.

Az Isten életünknek adjon jó véget,
Hogy mennyben elnyerjük az üdvösséget:
Kérjen áldást mindnyájunkra, a szentséges szüz Mária.

Énekek szent angyalokról és szentekről.

1.

Őrangyalok vasárnapjára.

Dal. „Sok csodákkal égi jókkal“ stb. szerint.

Szent angyalok dicsősége, nagy fölségű fénykirály!
Országodnak földi népe im előtted térdén áll;
Megköszönjük, hogy teremtél számtalan hív szellemet,
A kik minket e siralomvölgyben híven őrzenek.

Gondviselő drága lelkek, menny rajai angyalok!
Általok sokszor nyertek segélyt földi vándorok.
Földi pályafutásunkban védőink ti legyetek;
Küzdelmünkben, sok bajunkban őrizzetek, védjetek.

Angyali énekre.

Szent angyalok! ti zengtétek az első dicséneket,
Annak, akit emberré tett a megváltó szeretet.
Oh vegyítsük a szeráfok zengzetébe énekünk;
Tetszést igy majd a világok Istenénél nyerhetünk!

Szent leczkére.

Gyenge voltunk ápolója, édes hív őrangyalunk!
Sugalmaddal ints a jóra, ha a bűnre hajolunk.
Lángbetükkel a lelkünkbe Jézus tanát följegyezd,
Hogy meglássuk üdvözölve a legfőbb jót és kegyest.

Hiszekegyre.

Jó angyalok! hiszszük híven, hogy ti vagytok őseink,
A kik által a nagy Isten minket jóra intve int;
Hiszszük, hogy a bűn éjében ti vagytok a csillagok,
Hogy a vétkes vak lelkében égi fényt ti gyújtotok.

Felajánlásra.

Felajánljuk buzgalommal oh szerelmes Istenünk!
E kenyérrel s e szinborral testünk, lelkünk, mindenünk.
Áldozatunk jó illatját engedd hozzád szállani,
Mihelyettünk bemutatják lelkünk szent őrangyali.

Élethajónk kormányzói, ártatlan őrszellemek!
E siralomvölgy lakói hozzátok fölesdenek:
Mig e bús számüzetésben hánynak, vetnek a habok,
E háborgó lelki vészben védjen erős karotok.

Oh világot üdvözitő szent örömnek hirnöke,
Gábor angyal! mint segítő, légy lelkünknek védnöke:
Szent Mihály! te is védj minket a csatáknak mezején,
Ráfael! te fényed hintsed vándorlásunk éjjelén.

Szent-szent-szentre.

Szent vagy, szent vagy angyaloknak nagy királya, Istene!
Az ég és föld, hold, csillag, nap dicsfényeddel van tele.
Láthatatlan fényvilágok, előtted meghajlanak;
Kerubimok és Szeráfok hozánnával áldanak.

2.

Dal. „Oh égből szállott kenyér" stb.

Üdvözlünk hív angyalok, kilencz égi szent karok,
Legkegyeltebb tiszta lelkek, üdvözlünk őrangyalok!

Legkivált én angyalom, feléd tárom két karom,
Kire itten a nagy Isten bízott, hogy légy gyámolom.

Frigyre léptél én velem, légy a harczban fegyverem.
Ha rám zúdul a bűn rútul az ellent igy megverem.

Mint Józsefnek éjjelen, álmaimban megjelenj;
Oh vigasztalj szent malaszttal, éjjel-nappal légy velem

Mint Tóbiás egykoron, kisérj mindenütt angyalom;
Drága lélek! esdve kérlek: járj én velem egy nyomon.
Vidd imám az Ur elé, könnyem gyöngyit füzd belé;
Édesd dajkám! kisded sajkám kormányozd a menny felé.

3.

Dall. „Jézus a rád emlékezés" stb. szerint.

Istennek hív szent angyala, éltem gondos jó gyámola!
Rád eszmélve lelkem vigad, áldom védő karjaidat.
Gyermekségem bimbókorán, te dajkáltál későn, korán
Te őrködtél bölcsőm felett: védenczedet most se feledd.
Ha elföd a bünéjszaka, te légy lelkem fényesillaga;
Ha elhagy az édes remény, égi erőt te önts belém.
Tiszta kezed kebelemet szent kereszttel jelölje meg,
Ha rám tör a bünförgeteg, nyújtsd segítő védkezedet.
Légy sajkámnak kormányosa, kebelemnek hü lakosa,
Szivemből vond ki a nyilat, vidd föl mennybe imáimat.
Nincs náladnál hozzám hívebb, szárnyaiddal född be híved
Üdv hajnala mig rám virad: gondozd lelkem anyailag.
Magamban én már nem bízom, szivem s lelkem te rád bízom
Tedd zár alá én szivemet, máskép a bün, jaj! eltemet.
Végharczomon ha a halál mérges nyila sziven talál:
Oh nyújtsd oda védő karod, vigy menybe föl, ha meghalok.

4.
Az ifjuság éneke az őrangyalhoz.

Istennek hív angyala, ártatlanság gyámola,
Lelkem őre, megmentője! e siralom völgy ölén,
Karjaidat tárd fölém, én édes őrangyalom!
Add, hogy mindig jobb legyek, naponkint több jót tegyek
Szent kegyedre, védelmedre méltóvá hogy igy legyek,
Rosszat soha ne tegyek: én édes őrangyalom!
Szereteted karjaid, vezess az ég utain,
Istenemhez szent hitemhez, hogy ne legyek hűtelen,
Te őrködjél szivemen: én édes őrangyalom!

Vegye körül szent kegyed, a kiket én szeretek;
Jó szülőim, nevelőim hadd érezzék szüntelen,
Hogy mily hálás kebelem: én édes őrangyalom!

Egy lelkemet rád bízom, te légy az én pajzsom.
Ne hagyj engem küzdelmem: te légy biztos oltalom,
Ha kisértet súlya nyom: én édes őrangyalom!

Alkonyra, ha száll napom s pályámat már befutom,
A nagy harczban segélyj majdan s ha eljő a végezet,
Vigyen mennybe vétkezed: én édes őrangyalom!

5.

Szent Balázs püspökről.

(Február 3-ára.)

Dal. „Ez eleven kenyér" stb. szerint.

Jőjjetek hív lelkek: szent Balázst köszöntsük,
Szivünket, lelkünket előtte kiöntsük.
Papok gyöngye, koronája, mártiromság vérrózsája:
Légy orvoslónk szent Balázs!

Mint szentelt gyertyának tiszta, szép világa,
Tündöklött nagy lelked szivnyerő jósága,
Osztogattad Isten kincsét, lángszerelmed szerte hintéd,
Oh szent Balázs nagy püspök!

Tizennégy segítő szent között ott állasz,
Boldog pátrónusnak, aki téged választ.
Bajjal teljes ez az élet, szükséges a te segélyed,
Bajainkban el ne hagyj!

Mint védőt tisztelünk a torokbajokban;
Mert egy ily szenvedőt szántál meg legjobban.
Halszálkától hogy fuldoklott mentő kézzel valál gyorsott
Oh gyógyíts meg minket is!

6.

Szent Gábriel főangyalról.

(Márczius 21.)

Nagy Isten ereje, Gábriel arkangyal!
Üdvözölünk ezerszer szivvel és ajakkal,

Egek angyalfejdelme! kit az Urnak szent kegyelme
Nagy dolgokra kiszemelt.

Isten tanácsában terád vala bízva
Világ váltságának szentséges mély titka.
A megbízást eszközölted, Dániellel te közölted
A megváltás idejét.

Zakariás főpap arról hirt tőled vett.
Hogy fia születik az agg Örzsébetnek;
De nem hitte zavarában, azért az Ur haragjában
Némasággal büntetté.

Názárethbe egykor örömmel leszálltál,
Midőn Máriánál követségben jártál.
Hogy ő lenne Isten anyja, te szólítád fel őt arra,
Mint az egek titkosa.

Félénk pásztorokkal szent karácson éjjel,
Te közléd, Gábriel! körülvéve fénynyel,
Hogy ott, Dávid városába, begöngyölve rossz pólyákba
Föllelik a Messiást.

Jézusnak Atyjától édes vigaszt hoztál
S vele ott a kertben ébren virrasztottál;
Letörléd vérverejtékét, bátorítád csüggedségét,
Oh mennyei szent követ.

Nagy Isten ereje Gábriel arkangyal!
Üdvözlünk ezerszer szivvel és ajakkal.
Jöjj hozzánk is követségbe, minket fölsegíts égbe
Életünk esthajnalán.

7.

Szent Mihály főangyalról.

(Szeptember 29.)

Dall.: „Mennyei szent városnak“ stb. szerint.

Szentháromság hős bajnokja, viadorok legnagyobbja,
Oh sz. Mihály! légy velünk, légy pajzsunk és fegyverünk.

Kardod által, diéső bajnok! a kevélység szégyent vallott'
Oh sz. Mihály! légy velünk, ha sátán küzd ellenünk.

Egek győztes bajvívója, sárkány feje megtiprója,
Oh szent Mihály! légy velünk, ha a bün küzd ellenünk.

Védjed keblünk gyönge várát, hogy a vétkek meg ne száll-
Oh sz. Mihály! légy velünk, ha a test küzd ellenünk. [ják

Sátánon nyert diadalmad adott neked nagy hatalmat,
Oh sz. Mihály! légy velünk, csatát máskép nem nyerünk.

Taníts meg a küzdelemre, vezess biztos győzelemre,
Oh sz. Mihály! légy velünk, bár nincs arra érdemünk.

Test s világgal ha harczunk van e rémséges nagy [harczunkban:
Oh sz. Mihály! légy velünk, te légy győztes fegyverünk.

Istápolj, hogy szentül éljünk, hogy egykoron mennybe [érjünk
Oh sz. Mihály légy velünk, koronát csak ugy nyerünk.

8.

Szent Ráfael főangyalról.

(Október 24.)

Dall.: „Üdvözlégy oh életfája" stb. szerint.

Téged Krisztus, Atyafénye, bünös lelkek élete!
Kit magasztal körülvéve angyallelkek serege:
Buzgalommal énekelve, áld lelkünk szent érzelme.

Magasztaljunk összevéve minden angyal szellemet;
Mindezek közt ma dicsérje Ráfáelt a kegyelet,
Tóbiás hű vezetőjét, a poklok meggyőzőjét.

Távoztasd el, menny királya! tőlünk a sok bünveszélyt,
Küldd lelkünk oltalmára Ráfáelt a fővezért,
Hogy a sátán ne árthasson s tőrrel meg ne foghasson.

Lelkünk undok bün fekélyét gyógyítsa be Ráfael,
Nemünk lelki ellenségét tőlünk messze hajtsa el,
Hogy az égbe feljuthassunk, neked hálát adhassunk.

Oh Mária, Isten anyja, angyalok nagyasszonya:
Lelkünknek te légy oltalma, mig jő éltünk alkonya.
Te légy velünk védpajzsoddal, az angyali karokkal.

Legyen áldás és dicséret annak, a ki alkotott,
Jézusnak, ki emberré lett s egykor köztünk itt lakott,
Szentlélekkel egyetemben itt e földön s ott mennyben.

9.

Apostol napjára.

Dall. „Küldeték a szent Szűzhöz" stb. szerint.

Áldjuk N. N. apostolt, buzgón zengve neki,
Ki földünket új fénynyel, megörvendezteti,
Kereszténység! magasztald nagy hitvezéredet,
Ő általa tértek meg a pogány nemzetek,

Ő a tévedt lelkeknek vezetője vala,
A Megváltó hitére születtek általa,
Vérét ontva, Krisztusnak nemzett nemzeteket,
Ennyire nem képes más, csupán a szeretet.

Amit lelke az égi forrásból merített,
Terjeszté a népek közt az isteni hitet;
A ki által másoknak üdvhazát készíte,
Mennyit nyitott neki is, Krisztus igaz hite.

N.-nek a szegénység vala kincsözöne,
Keserűség, szenvedés vigasza s öröme,
Az üdvigét hirdetni nem volt neki elég:
Önkezűleg kereste naponta kenyerét.

Ő a földi javakban örömet nem talált,
Nyereségnek tekinté a vértanú halált.
Szive s lelke csupán csak ott fenn az égben élt,
Feleinek szolgálva küzdött az Istenért.

N. apostol ragyogtál miként égen a nap,
Lenyugva is örökre látszik fénysúgarad.
Oh szólj értünk az Urnál Krisztus apostola,
Hogy mi is feljuthassunk az égbe valaha.

Atya, Fiú s Szentlélek! ezer hála neked,
Te, ki teszed szentekké a gyarló lényeket:
Kegyelmed kincstárából adj egy morzsát nekünk,
Hogy szent N.-nek mindvégig követői legyünk.

10.

Egy szent vértanúról.

Dallam: „Édes szüz Mária irgalmasság“ stb. szerint.

Tiszteljük N. N. a mai nap hősét,
Kit körülragyog a mennyei dicsőség
Tündöklő szépsége;
A ki megvetette itt lenn a mulandót
S megnyeré az égben az örök állandót,
Melynek nem lesz vége.

Gyémántokkal rakva aranykoronája,
Örök boldogságtól sugárzik orczája,
Öröm nézni rája;
Fel vagyon öltözve szép biborköntösbe,
Mely saját vérében van pirosra föstve;
Fénylik glóriája.

Már itt a Szentlélek örömét élvezte,
Nevét az életnek könyvébe jegyezte
Az örök Kegyelmes;
Meghalt Krisztusért, hogy éljen mindörökké
Koronáját senki el nem veszi többé,
Mig Isten Isten lesz.

Siessünk hát mi is a szép mennyországba,
Mint a gyermek siet az anyai házba,
Türjünk mindent érte;
A nagy küzdelmeknek nagy lesz a jutalma,
Megszünik ott majd a szenvedők fájdalma,
Örömökben élve.

Oh dicső vértanú! könyörögj érettünk,
Hogy mi is az égbe egykor fölmehessünk
S váljék sorsunk jobbra;

Mi a legutolsó helylyel megelégszünk,
Oh csak azt szerezd meg érdemiddel nekünk,
Krisztus hős bajnoka!

11.

Több szent vértanuról.

Dal. „Áldott légy ezerszer lurdi kegyes szűz“ stb. szerint.

Áldunk s magasztalunk dicső vértanúk,
Kik élteten nyertetek babérkoszorút,
Köntöstöket vérben mostátok meg,
S hajnal biboránál pirosabb lett.

Nem rettegtétek ti a rémur dühét,
A hóhér pallosát, a máglyák tüzét,
Nem csábíthatták el igérettel:
Krisztus hős erélylyel vértezett fel.

Bakó a kínzásban kifáradhatott,
Mig nektek az Isten új erőt adott;
Koronátokban most piros bimbók
A Jézusért ontott vérrubintok.

Vérbabéros hősök, lelkes martirok!
Megszüntek, elmúltak már a nagy kínok,
Sötét börtön helyett ott az égben
Osztoztok ti Jézus örömében.

Nincsen már rabbilincs a szent lábakon,
Uralkodtok mennyben örökszabadon,
Nem kínoz az éhség, miként itten:
Ha lényével táplál most az Isten.

Nézzétek szent hősök! éltünk mily zilált,
Szivünk a csatákban nem elég szilárd;
Jézusnál, ki meghalt mi érettünk,
Emeljetek esdő szót mellettünk.

Krisztus, vértanúknak erős Istene,
Biboros királya, titkos ereje!
Add, hogy mennyegedet megnyerhessük,
Ha véren nem, könnyön megvehessük.

12.

Egy szent hitvallóról.

Dal. „Ah, hol vagy magyarok“ stb. szerint.

Dicsérjük az Urat az ő szentjeiben,
Jeles emléköket őrizzük meg híven.

Tiszteljük a drága hitvallót, a kinek
Magasztos évnapját ma tartják a hívek.

Jézus az igazság, az élet és az út,
A ki őt követi, az ég honába jut.

Mintha mennyekből a szentek kiáltanák:
Nézzétek rajtunk az erény diadalát.

Siessünk menny felé a szentek nyomdokán,
A nyolcz boldogságnak szent létráján, fokán.

Hogy részt vehessünk a szentek örömiben,
Az ő példájukat kövessük itt híven.

A mai nap hőse, ki volt példaadónk,
Legyen az egekben hűséges pártfogónk.

Jól forgatta ő a reá bízott girát,
Nem győzhette őt le az ördög, test s világ.

Hála Atya, Fiu és Szentlélek neked,
Ki felmagasztalod a dicső szenteket.

13.

Szent Jozsefről.

(Márczius 19.)

Dal. „Nagy Isten áldva“ stb szerint.

Szent József a buzgó kebel, nagy öröm napot ünnepel,
Áldván Istent, ki tégedet oly fényesen kitüntetett.

Szentséged nagy jutalma lett, hogy a mennyei szeretet,
Téged rendelt ezrek közül Isten anyjának jegyesül.

Te karjaidon hordozád váltságunk drága zálogát,
Te ringattad a kisdedet, ki a világnak üdve lett.

Te őrzötted látván a vészt, a földre szállt gondviselést,
S viszont ő lett a szűz anya, halálórád őrangyala.

Kérjük hát pártfogásodat, hogy Jézus, ki halálodat
Megszentelé, legyen velünk, akkor boldog halált nyerünk!

Dicsőség legyen Atyának, az ő egyszülött Fiának,
S vigasztaló Szentléleknek, Háromságban egy Istennek.

14.

Dallam: „Aldott légy ezerszer" stb. szerint.

Szent József, királyok ősivadéka,
Az Atya Ur Isten nagy ajándéka!
Te a világ édes oltalma vagy,
Hozzád szent szerelmünk buzgalma nagy.

A Szentháromságnak vagy te szolgája,
Az Isten Fiának édes dajkája,
Szentlélek Ur Isten hív titkosa,
A gazdag mennyország kincstárosa.

Nagy méltóságodat bámulja minden,
Hozzád fogható a szentek közt nincsen;
Rád, bizta az Atya egy szent Fiát
És örömünk okát, szűz Máriát.

Híven szolgáltál az Isten Fiának,
Vele együtt drága szűz szent anyjának;
Oh taníts meg erre bennünket is,
Jézusnak szolgálni híven segíts.

15.

Szent József társulatának éneke

„Szeretlek szép Jézus," stb. szerint.

Szent József, szent József, drága család atya!
A kire bízva volt az egek rajzata;
Őrizted Máriát s kis Jézusodat is,
Őrizzed a mi kis társulatunkat is.

Szent József, szent József! csodált sok milliom,
Szent kezedben ragyog a szűzi liliom;
Födözzed ránk kérünk, atyánk! palástodat,
Melylyel befödözted fogadott fiadat.

Szent József, szent József! kegyesek kegyese,
Az Isten anyjának szűzi szent jegyese!
A mi házainknak gondviselője légy,
A szent Család közé szent oltalmadba végy.

Szent József, szent József, tiszta szép napvilág,
A kit atyjának valla széles nagy világ!
Terjeszd felénk áldott ölelő kezedet,
Melylyel átkaroltad Jézust a kisdedet.

Szent József, szent József! a szent Család feje!
Mely tápszert és ruhát te általad nyere:
Szerezd meg nekünk is a napi kenyeret,
Szeresd, mint kis Jézust, azt ki téged szeret.

Szent József, szent József! elestek támasza,
Halállal küzdőknek utolsó vigasza!
Ha hozzád emelni nem birom már karom:
Jézus s Máriával jöjj hozzám akkoron.

16.

Szent József társulat tagjaiért.

Dall.: „Üdvözlégy édes Jézusunk“ stb. szerint.

Oh világ bölcs Teremtője, tiszta lelkek szeretője!
A sz. József társulatra, tekints kérünk hív nyájadra.

Szent Fiadnak gondozóját, nevelőjét, ápolóját,
Buzgó szivvel minden lépten tisztelik ők kiváltképen.

Szent Józsefnek pártfogása, érdemekben gazdagsága.
Áldásodra legyen forrás, merítsenek ebből folyvást.

Oh világ bölcs Teremtője, tiszta lelkek szeretője!
Szent Józsefnek tisztelőit a mennyekben megdicsőitsd

17.
Szent Györgyről.

(April 24).

Dal. „Oh ki ez oltáron“ stb.

Oh szent György! e nap, mely ma feltünt,
Tapsoló örömtől hevülve köszöntünk,
Neked, Krisztus hőse, kegyes, drága szentünk!
Dicséneket zengünk.

Azt kivánta tőled, megtörhetlen bajnok!
Vad Dioklecián, a szivtelen zsarnok,
Hogy a bálványt imádd, ne az igaz Istent,
A ki király itt s fent.

De te, hős! megvetve a zsarnok parancsot,
Semmi bálvány előtt térded meg nem hajtod;
Csontzúzó vaskerék, tüzláng s szörnyű kínpad,
Hitedben nem ingat.

Vége van, vége már itt a nagy kínoknak,
Piros vércseppjeid, mint rubin ragyognak;
Mennyegzős ruhádnak ez lőn ékessége,
Koronád szépsége.

18.
Nepomuki szent Jánosról.

(Május 16.)

Dicsérjétek, tiszteljétek ti keresztények!
Nepomuczénus szent Jánost igaz jó hívek!
Istennek hiv szolgáját, Krisztus kedves martirját,
Ki érette megvetette a szörnyű halált.

Te vagy Prága városának hajnalcsillaga,
Te vagy gyöngye, drága kincse, szép koronája,
Nemzeted ékessége, Csehország fényessége,
Az egész világnak pedig gyönyörűsége.

A királynénak gyónását, hogy megtartottad,
A titkot, melyet hallottál, ki nem vallottad,

Király ezért epedett, dühösségre gerjedett,
Kínzásokkal, ha nem mondod ugy fenyegetett.

Oldaladat sütögették égő fáklyákkal,
Orczád, melled, kezed, lábad, minden kínokkal,
A hóhérok rugdostak, mások pedig csufoltak,
Ezek által szentségedtől, hogy elvonjanak.

De mivel, hogy mindezektől meg nem ijedtél,
A kínoknak nagyságától meg nem rettentél,
Azért vizbe vessenek és abban megöljenek,
A király azt parancsolá embereinek.

Sötét éjjel levettettél Moldva vizébe,
Hogy a király gonoszsága legyen rejtekbe,
De csillagok szolgáltak, melyek égből szállották,
Tested körül fényességgel világoskodtak.

Minthogy már az Isten élsz dicsőségben,
Mennyországban a szenteknek nagy seregében,
Téged pártfogónknak választunk s szószólónknak
Isten előtt esedezőnk légy mindnyájunknak.

Kik főképen jó hiröktől megfosztattanak,
Rágalmazásnak vétkétől nagy kárt vallottak,
Nyerd vissza jó nevöket, szégyenitsd rossz nyelvüket
Mindazoknak, kik ellenzik tiszteletedet.

Dicsőség legyen Istennek, Atya, Fiúnak,
Szentlélekkel egyetemben mind a háromnak,
Minekünk irgalmazzon, bűntől megoltalmazzon,
Sok érdeme szent Jánosnak jókat okozzon.

19.

Páduai szent Antalról.

(Junius 13.)

Páduai szent Antalról e szent lelkű hitvallóról
Emlékezzünk, jó hívek! szent Ferencz hív követője,
Árnyékvilág megvetője, hozzád ma sok hű sziv esd!

Mennyben nyiló szép virágszál! Krisztusért meghalni
[vágytál,
Az Ur lelke volt veled, imádság, böjt és vezeklés,
Önmegvetés s testöldöklés volt a te szent fegyvered.

Általa a szent hit éledt, ujszövetség szekrényének
Nevezett a szent Atya; Szentháromság jelvényének,
Jézus dicső szent nevének voltál lelkes bajnoka.

Páduának kedves szentje, Olaszország sz. kegyeltje!
Kérünk, szeress minket is; érdemiddel a szép égbe,
A szenteknek seregébe hős karoddal felsegíts.

Imádás a Háromságnak, háromban egy valóságnak,
Tiszteljük a szenteket; oh sz. Antal! földi angyal!
Kérünk szivvel, kérünk ajkkal, pártfogold hű népedet.

Viz Z.-től. **20.**

Páduának régi nagy büszkesége,
Kiben Istenért nagy szeretet ége,
Kit a kis Jézus ölelt nagy kedvvel,
Neked az utókor emléket szentel.

Üdvözlünk tégedet szegények atyja,
A te szereteted őket most se hagyja,
Letekintesz rájok a magas égből
S örömkönyárad az inség szeméből.

Osztod most is a „szegények kenyeré"-t,
Jók által hinted a sok jót szerteszét.
A te tisztelőid buzgó csapatja
A jó sugalmát mind tetőled kapja.

Liliomot tartasz szentelt kezedben,
Mert tiszta voltál egész életedben;
Azért jelent meg utolsó órádon
Mária, hogy veled egekbe szálljon.

A tévedés ellen küzdtél hevesen,
Ezreket vezetve szent ösvényeden
S midőn nem hallgattak rád az emberek,
Hallgatód a halak sokasága lett.

Sok csodával dicsőitett meg az ég,
Mert szeretett már itt nagy szentségedért;
Sirjából a meggyilkoltat elhozád,
Hogy tegyen az igaz mellett vallomást.

Légy oltalmunk nekünk is ez életen,
Kik tisztelünk buzgó szivvel ide lenn
S hogyha kár ér, bármi testi-lelki baj,
Légy segélyül szentséged imáival.

S hogyha egykor eljő majd reánk a vég,
Add: utolsó óránk ne legyen setét
S mit tán elvesztettünk hosszú életen,
Üdvünket találják veled odafenn.

21.

Szent László királyról.

Dall. „Minden alkotmányok“ stb. szerint.

Zeng, magyar nemzetünk! sz. László szentségét,
Kiben áldja lelkünk Isten ő felségét.
Áldjuk e nagy királyt, ki bár tőlünk elvált:
De az égből néz reánk, ha hozzá kiált hazánk.

Fejedelemsége csupa irgalmasság,
Minden vitézsége keresztény jámborság,
Ily ellen fortélyát s szélylyelhányt aranyát,
Szemét égre fordítva, kövekké változtatta.

A szirt forrásokat önt ki italára,
Erdő szarvasokat küld népe számára,
Nem hagyja el az ég, mert élő reménység
Volt szent László szivében s mint benne ugy népében.

Ilyen szent életet szent halál követte,
S midőn testét népe Várad felé vitte,
Alvók oldalától szekere magától
Elsietett előre a rendelt temetőre.

Dicső fejedelmünk! ki ily nagy csodákkal
Ragyogsz, add, hogy szivunk égjen oly szikrákkal,
Melyek gerjeszszenek s hozzád emeljenek
Mennyei koronára, az örök bold ságra.

Add, nagy Asszonyunkat, Máriát szeressük,
S ebben szent királyunk! példádat kövessük;
Ha te s e nagy anyánk gondjában lesz hazánk:
Ki boldogabb nálunknál, ki lehet országunknál.

22.

Szent Péter és Pál apostolokról.

A mise kezdetére.

Két szép csillag Róma fénye, Péter és Pál hős bajnokok
Egyházunk két szemefénye, mennyet tartó oszlopok!
Hódolat vonz ide minket, e tündöklő szép napon,
Hogy kitárjuk érzelmünket ömlengő szivhangokon.

Dicsőségre.

Szenteiben bámulandó az irgalom Istene;
Szentté lehet a halandó, ha egyesül ő vele.
Neki legyen nagy dicsőség! zengje szentek serege,
Hogy ez ünnep páros hősét szentté tette bő kegye.

Hiszekegyre.

Hiszszük amit forró hévvel Péter és Pál hirdetett,
Mit e két szent piros vérrel a sz. könyvbe jegyezett.
Oh mennyország hős polgári, világító két torony!
Ha hitért kell sikra szállni, védjetek az ostromon.

Szent-szent-szentre.

Szent az Ur, a szentek szentje, az örökfény tengere!
Föld az éggel versenyt zengje: szent a szentség Istene!
Szent Péter s Pál, ti a parton koszorúzva állotok:
Mig itt sirunk mi a sarczon, értünk ott fenn szóljatok.

Molnár J.

23.

Krisztus születése után hatvankilencz esztendővel,
Gonoszságtól áthatottan Neró császár nagy dühével:
Vezet két hőst vesztőhelyre, kinzások közt, hogy megölje
Péter fejjel lefelé a keresztre szegezé
Pálnak pedig a palossal szent fejét elvéteté.

Neró császár mit vétettek neked ezen dicső hősök?
Mily borzongás fogott körül? midőn elédfrecscsent vérök
Néma maradt a hős ajak, de az igék megmaradtak,
Él Jézus szentegyházad, mely mindig sziklán állott.
Nem vesz erőt rajt a pokol, hit gyújt benne világot.
*Szent Péter és Pál kérünk: imádkozzatok értünk,
Hogy hitünkért legyünk készek, mi is ontani vérünk.

24.

Örök fénytengere, ki ez aranynapra
Boldog verőfényes világát ragyogtatja,
Ki megkoronázta dicső szent Pétert, Pált
És a bűnösöknek édes mennyeget ád.

Péter mennykapúja, Pál világ tanára,
Róma ős atyai népek két birája,
Mennyországot nyertek e babéros hősök.
Egyik kereszt által, másik karddal győzött.

Péter fogadd el a hívek esdeklését,
Szavad bűnünk lánczát széttépni ne késsék,
Az Ur terád bízta, hogy mennyei várát,
Hatalom kulcsoddal kinyitnád, bezárnád.

Pál jeles hittanár jóra oktass minket,
Ragadd el magaddal égbe sziveinket;
Ott van a szeretet e szép ragyogó nap,
Ott láthassuk arczát a boldogítónak.

25.

Dicsőséges oszlopai Jézus Krisztus hitének,
És szentséges nagy papjai Isten bölcsességének;
Szent Péter és Pál apostol, kikben örök életnek,
Fundamentoma Krisztustól tétetett a szent hitnek.

Péter te vagy az a kőszál, melyen rendíthetlenül,
Jézus Krisztus szentegyháza fenn áll mint szüntelenül!
Tégedet választott Jézus első főpásztorának,
Mert először te vallottad őtet Isten fiának.

Szent Pál nemzetek doktora, mint a nap az egeken
Tündöklött, járt, sokat fáradt, tanított sok helyeken,
Az Istennek szent törvényét, amint mennytől tanulta,
Mint igazságnak törvényét irásba is foglalta.

Neró császár üldözője Jézus Krisztus hitének,
Ajánlta fel a szenteket valóságos dühének;
Szent Péter fejjel lefelé feszítteté keresztre,
Szent Pál meg lefejeztette Neró rendeletére.

26.

Szent Magdolnáról.

Dal.: „Aldjad ember e nagy“ stb. szerint.

Asszonyi rend ékessége, vezeklőknek példányképe,
Nevednapján rólad zengünk, szent Magdolna!
Megtérőknek, kegyes szentünk, légy oltalma.

Gyarló Éva gyarló magva, bűnös asszony, bűnös Magda
Ez volt neved a városban s a vidéken,
Mint nagy szentet áldnak mostan földön s égen.

A mennyország sirt feletted, hogy gyöngypártád elvesz-
De életed lőn siralmas, oh Magdolna! [tetted;
S megbocsátott az irgalmas nagy irgalma.

Bár koronád nincs virágból, de bűnbánat aranyából:
Benn tündöklik tört szivednek igaz gyöngye,
Bánatfelhős két szemednek drága könyje.

Jézus! világ megváltója, sebeinknek orvoslója:
Érdemeit Magdolnának oh tekintsed,
Adj a bűnök bús fiának égi kincset.

27.

Szent Annához.

Molnár „Hol vagy én szerelmes Jézusom“ stb. szerint.

Ma van szent Anna asszonynak névnapja,
Ma minden buzgó sziv őt magasztalja;
Üdvözlégy szent Anna! áldott anya,
Kinek anyánkká lett szűz magzata.

Oh kérünk községünk vedd oltalmadba,
Őrizd veszélytől minden javaiba',
Hisz te vagy Jézusnak jó nagy anyja,
A te kérésedet meghallgatja.

Légy pártfogójuk a szegény árváknak,
Párjától elmaradt özvegyosztálynak;
Sirva kiáltanak fel tehozzád,
Segítő karodat feléjök tárd.

Nézzétek szent Annát jó édes anyák,
Istennek nevelte a szűz Máriát.
Neveljétek ti is gyermekitek,
Hogy a jó Istennek tetszhessenek.

Áldd meg szent Anna az édes anyákat,
Áldd az öregeket s az ifjúságot.
Kérd Jézust, Mária édes Fiát,
A te kérésedre majd üdvöt ád.

Rólunk ne feledkezz, ha jön az óra,
Testünk ha benn pihen gyászkoporsónkba:
Jőjj el Máriával, vigy a mennybe,
Hogy ott dicsérhessünk mindörökre.

28.

Dal. „Üdvözlégy Mária, kit az Isten" stb. szerint.

Üdvözlégy szent Anna, szűz Mária Anyja!
E szép napon megköszöntünk, dicséneket zöngünk.

Az Ur kiválasztott, adva sok malasztot,
Hogy légy Jézus öreg anyja, méltóvá tett arra.

Pátriárkák sarja, próféták aranyja!
Napsugara benned támadt üdvünk hajnalának.

Szövetség bárkája, szent Joákim párja,
Nagy királyok nemzedéke, asszonyi rend éke!

Harmatozó felhő, mely keletről feljő!
A magtalan kesergőnek légy vigasza főleg.

Kegyelem edénye, legjobb szülék fénye!
Unokádnál védj bennünket, karold fel ügyünket.

Oh dicső szent Anna! segíts minket arra,
Hogy az égbe fölmehessünk, s ott veled lehessünk.

29.

Dal.: „Üdvözlégy Krisztusnak" stb. szerint.

Üdvözlégy szent Anna Jézus nagyanyja!
A szűz Máriának szülő dajkája;
Téged szüntelen köszöntünk,
Neked buzgón énekelünk.

Oh Szentháromságnak kincses ládája,
Magyar nemzetünknek nagy vigassága.
Neked örül szivünk s lelkünk,
Téged dicsér tehetségünk.

Megáldotta érted a keddi napot,
Melyen születésed és halálod volt,
Áldást igér mindeneknek,
Kik téged buzgón tisztelnek.

Azért igaz hittel s nagy reménységgel,
Tiszta szeretettel s buzgó lélekkel,
Hozzád járulunk szent Anna,
Máriának édes anyja.

Magunkat egészen neked ajánljuk,
Lelkünket s éltünket te reád bízzuk.
Kérünk Anna irgalmas légy,
Minket oltalmad alá végy.

30.

Urszine változása napján.

(Augusztus 6.)

Dall.: „Az éjszaka immár eltelt" stb. szerint.

Aki Jézus után vágyik s keblében sz. hit világít,
Nézzen ma a Táborhegyre ott látja őt fénynyel fedve.

Ó, kit ural a mindenség, az öröktől való felség,
Fénylőbb, mint ég aranynapja, messze ragyog díszalakja.

Mózes s Illés áll mellette, nyitva mennyég felette;
Onnan int az Ur szózatja: boldog, a ki őt hallgatja.

Jézus, lelkünk napvilága! szivünk méze, vidámsága!
Szétsugárzik verőfényed, elüzi a sötét éjet.

Atya örök sz. viszfénye, égnek s földnek egy reménye!
Ki ma Táborhegyén állasz, kihez betérsz, mily vidám az.

Szállj be lelkünk hajlékába, légy életünk vidámsága,
Hogy csak téged szerethessünk s egykor mennybe föl-
[mehessünk.

Kinek a föld örömére ragyog ma szép reményfénye,
Táborhegyen ki szint váltott: legyen Jézus százszor
[áldott.

31.

Molnár J.-től Dall.: „Isten hatalmas bajnoka" stb. szerint.

Maga mellé vette Jézus Pétert, Jakabot és Jánost,
Felment velök egy nagy hegyre, hol elváltozott sz. szine.

Oly fényes lett szelid arcza, mint a fénylő nap sugara,
Mózes, Illés megjelentek és vele ott beszélgettek.

Látván Péter monda neki: Uram jó nekünk itt lenni,
Három hajlékot építünk, Mózes, Illés itt lesz velünk.

Nem is végzé be szavait, fényes felhő szállt rájok itt;
Im szózat jött a felhőből, Isten szólott az egekből.

Árnyas felhőből ez szavam: ez az én szerelmes Fiam!
Kiben nagy kedvemet leltem, hallgassátok szivérzettel.

Róla ne szóljon ajkatok, amiket most itt láttatok,
Míg egykor majd feltámadok, majd róla szólhattok.

32.

Szent István magyar királyról.

Mise kezdetére.

Isten hív szolgája, hit erős bástyája,
István, jó magyarok nagy királya!
Hajnalunk csillagja, Krisztus jó illatja,
Életszentség koronája,
Vakságban bolygóknak napvilága!

Angyali énekre.

Nagy dicsőség légyen, annak földön s égen,
Ki által szent István vezérünk lett,
Pogány sötétségből, bűn rengetegéből,
O vezetett ki bennünket,
S lett fénylő oszlopa nemzetünknek.

Hiszekegyre.

Hiszünk egy Istenben, ki Ur itt s fenn mennyben,
Előttünk szent Jézus tanítása,
Nap mig süt felettünk, szent leszen előttünk,
Atyáinknak hitvallása,
Ez boldogságunknak kútforrása.

Szent-szent-szentre.

Szent a szentek szentje! angyali kar zengje,
Szent ki a gyarlóknak ád malasztot,
Téged, legfőbb szentség! áld a nagy mindenség,
Vigy a szentek fényhonába,
Szent Istvánhoz siet szivünk vágya.

33.

Dall. „Lelkünk üdvössége“ stb.

Halljad bús magyar nép! nagy időkben, régen,
Csillag fénylett ott a kéklő magyar égen.
E csillag volt népünk atyja,
A hon most is hőn siratja:
Hol vagy István király?

Szent jobbod tevé le országunk alapját,
Krisztusnak hitére térítéd, kik lakják.
Árpád faját beoltottad,
Oltó ágát mennyből hoztad:
Hol vagy István király?

Véren vett hazánknak tündöklő napfénye!
Légy a mi bizalmunk aranyos tőkéje.
E hon testét, mely merő seb,
Palástoddal befödözzed:
Hol vagy István király?

Kérdd Istent, hogy szálljon hazánkra boldogság,
Áldással ujítsa, mint harmat a rózsát.
Segedelmet tőled várunk,
Légy te a mi szikla várunk:
Hol vagy István király?

Szánd meg árváidat magyarok védszentje!
Hogy szép hazánk fogytig jóvoltodat zengje.
Fogad e népet öröködben,
Mint tüzoszlop, járj előtte:
Hol vagy István király?

Jobbodat az Isten rothadástól menté,
Hogy szép példád itten tenne minket szentté.
Légy nemzetünk pártfogója,
Kérd Istent, hogy védje, óvja;
Oh szent István király!

34.

Dal. „Nagy Isten kedvében" stb. szerint.

Magyar hazánk fénye, nemzetünk reménye,
Szent hitünk alapja, népünk édes atyja:
Szent István király!

Bánatos kebellel, könnyel telt szemekkel
Im elődbe lépünk, hozzád sóhajt népünk:
Szent István király!

Ezer évet évet értünk, te esdettél értünk,
Hogy áll még országunk, te voltál istápunk:
Szent István király!

Koronánk keresztje elhajolt, fényt vesztve,
Mert hűtlenek lettünk, téyed elfeledtünk:
Szent István király!

Nincs egység közöttünk, nincs áldás felettünk,
Sok rajtunk az inség, te légy a segítség:
Szent István király!

Kinek felajánltad édes szép hazánkat,
Kérd az Isten anyját, tárja felénk karját:
Szent István király!

Szerelmed kegyébe, kérünk minket végy be,
Nyújtsd irgalmad jobbját, népedet karold át:
Szent István király!

Tekints ránk az égből, szentek seregéből,
Bús ügyünket szánd meg, magyarjaid áldd meg:
Szent István király!

35.

Ah hol vagy magyarok tündöklő csillaga!
Ki voltál valaha országunk istápja.

Hol vagy István király! téged magyar kiván,
Gyászos öltözetben te előtted sirván.

Rólad emlékezvén csordulnak könnyei,
Búval harmatoznak szomorú mezei.

Lankadnak szüntelen vitézlő karjai,
Nem szünnek iszonyú sirástól szemei.

Virágos kert vala hires Pannónia,
Mely kertet öntöze híven szűz Mária.

Katholika hitnek bő volt szép virága,
Behomályosodott örvendetes napja.

Előtted könyörgünk bús magyar fiaid,
Hozzád fohászkodunk árva maradékid.

Tekints, István király, szomorú hazádra,
Fordítsd szemeidet régi országodra.
Reménységünk vagyon benned s Máriában,
Mint magyar hazánknak hív királynéjában.
Még éltedben minket ennek ajánlottál,
És szent koronával együtt feláldoztál.

36.

Molnár J.

Szent István! szent István! hazánk nagy királya,
Nézz le az egekből reánk s szép hazánkra;
Boldoggá te tetted hálánk ezért vegyed:
Szent István! szent István! ne hagyj el bennünket
Mivé lett már a te nagygyá tett nemzeted,
Kilenczszáz év óta mily sokat szenvedett.
Könnyezik az árva, igy hangzik fohásza:
Szent István! szent István! nézz le szép hazánkra.
Mária ne hagyj el! hisz neked adta át:
Szent István királyunk a magyar koronát.
Védd meg hát hazánkat, hallgasd meg imánkat:
Szent István! szent István! kérd Isten Atyánkat.

37.

Szent István dicsőséges „jobb kezéről.“

A versek négy első sora régi eredetű az első vers 1484. évben nyomatott Dall. „Dicsértessél oh Mária“ stb. szerint.

Oh dicsőséges szent jobb kéz,
Melyet magyar óhajtva néz;
Drága kincse népünknek,
Nagy öröme szivünknek.
*Kérünk áldd meg országunkat,
Királyunkat, mindnyájunkat,
Oh szent kéz, oh szent kéz,
Oh szent kéz, légy oltalmunk,
És örökös pajzsunk.

Mikor te reád tekintünk,
Buzgóságra gerjed lelkünk,

Jut eszünkbe szentséged,
És sok jótéteményed.*

A te jóvoltod tengerként,
Nagy buzgóságod árvizként,
Ömlött nemcsak hazánkra,
Hanem egész világra.*

Bús árváknak, özvegyeknek,
Szegényeknek, betegeknek,
Ah mennyi sok jót tettél,
Rajtunk hányszor segítél.*

Azért Isten több csodákkal,
Ritka rothadatlansággal,
Dicsőité kezedet,
Hirdeté szentségedet.*

Erről forró háladással,
Közönséges vigadással,
Ma együtt emlékezünk
Es szivből örvendezünk.*

Isten jóvoltát dicsérjük,
És általad arra kérjük,
Vezesse királyunkat,
Boldogítsa honunkat.*

38.
Szent Rózália szűzről.
(Szeptember 4.)

Dal. „Máriát tisztelni vágyódik" stb.

Egy tiszta szép szűzről zeng ma az ének,
Ki arája volt a vérvőlegénynek;
Szűz szent Rózália, világ csodája,
Angyali erények szép bokrétája.

E csalárd világról lelked lemondott,
Csak az égiekre volt neked gondod;
Szűz szent Rózália, Jézus galambja!
Elrejtéd magadat egy szük barlangba.

Az örök javakat buzgón kerested,
Bőjtölve, virrasztva sanyargattad tested;
Szűz szent Rózália, szűzeknek szépe!
Vezeklő lelkeknek lől példányképe.

Oh hajolj mihozzánk, Jézus Bárányа!
Hogy szivünk csak a te nyomdokod járja;
Szűz szent Rózália, puszták virága!
Segíts föl minket az égi hazába.

Gyújtsd lángra szivünket égő sziveddel,
A bennünk megrögzött rossz vágyat vedd el;
Szűz szent Rózália, ékes liliomszál!
Jézus előtt értünk oh illatozzál.

39.

Szent Vendelről. *Kovács II. 74. l.*

(Október 20.)

Dal. „Áldjad ember" stb. szerint.

Szent Vendel, Isten szolgája, pásztor életnek példája
Vadon szülötte s nevelte szelid bárány!
Csodánk lettél a mezőnek zöld oltárán.

Kihajtottál a mezőre, a virágos legelőre,
Midőn a nyáj földön legelt, te az égen,
Eljegyezett, mert megkegyelt az ég régen.

Pásztor élet gyarlóságát, nem ismeréd gonoszságát,
Ambár ezernyi sorsosod dül a bűnnek:
Te lábait könynyel mosod az Istennek.

Sz. szemed rólunk ne vedd el, könyörgésünket fogadd el,
Kérd az Istent, hogy tartsa meg karjainkat,
Bár esztelen, de bűnteten barmainkat.

Ha ver az Ur ostorokkal, engeszteld meg tárt karokkal:
Kapcsold össze szent kezedet kezeinkkel,
Mutasd be szent kérésedet kéréseinkkel.

Jőjj e gyászos legelőre, kisérj a nagy delelőre,
Segíts közbenjárásoddal mig fölérünk,
Jutalmazz meg ádlásoddal, melyet kérünk.

40.

Mindenszentek napjára.

Mise kezdetre.

Dall. „Mennyben az Ur“ stb. szerint.

Föltetszett az aranyos nap nyitvák ma a mennyegek
Örvendeznek, vigadoznak a mennyei seregek.
Trónjánál az ég Urának leborúlva térden állnak,
Essünk mi is zsámolyára, ő a szentek királya.

Dicsőségre.

Legyen áldás és dicséret, neked szentek Istene!
Kit az egek szent egének áld millió szelleme.
Algyarlókból szenteket tész, megtérőkhöz szerelmed kész
A szenteknek unokáit gyámold éltök fogytáig.

Hiszekegyre.

Hiszszük amit a hitvallók hittek még itt éltenek;
A miért sok mártir bajnok a vérbabért nyerte meg,
Hiszszük, sirba mig nem tesznek egyességét a szenteknek
Ez ég s földet összekapcsol, ennek az ég s föld tapsol.

Szent-szent-szentre.

Szent az Isten! sz. fölsége, a szenteknek szentje szent
Fénykoszorús házi népe mindörökké mennybe' zeng.
Kérünk Uram! minket végy be választottak seregébe
Hogy a szentek csillagvára legyen lelkünk hazája.

41.

Dall.: „Mondj napokint stb. szerint.

Oh nagy Isten! kit imádva áld a mennyei sereg,
Kinek méltó dicséretet tiszta lelkek zengenek:
Most a minden szentek által, kiket együtt tisztelünk,
Száll dicső szined elébe szivből jött dicséretünk.

Tégedet kérünk először, boldogságos szűzanya!
S titeket oh tiszta lelkek, angyalok kilencz kara!

Kérjétek a tisztaságnak e szentségnek Istenét,
Hogy megtartsa tisztaságban szivünk minden érzetét.

Oh dicső szent pátriárkák, próféták, apostolok!
Kiknek érdeme az égben oly dicső fénynyel ragyog:
Kérjetek nekünk malasztot, hogy az égi fény, a hit,
Áldja, szentelje s vezesse éltünk minden lépteit.

Fényes martyrkoszorúval ékes vértanúsereg!
S szent hitvallok, kik hitünkért oly sokat küzdöttek:
Nyerjetek nekünk kegyelmet, hogy oly állandók legyünk
Hit-, remény- és szeretetben, mint ti, kiket tisztelünk.

Tiszta szűzek, Isten égi kertjének virágai!
Özvegyek, sz. asszonyokkal, mennyország gyémántjai
Gyámolítson pártfogástok és Isten malasztot ad,
Érdemtekben látva legszebb kincseket s virágokat.

Mindnyájan, dicsőült szentek, kiket örök szeretet
Kapcsol hozzánk, kik e földön élünk vándoréletet...
Oh segítsen oda jutni kegyes könyörgésetek,
Hol ti az Istent imádva, vég nélkül örvendetek.

42.

Mezei J. Dal. „Aldjad ember e nagy" stb. szerint.

Minden szentek, kik az égben örvendtek a dicsőségben,
Mennyégből tekintsetek le kérünk reánk!
Reánk, kik még itten futjuk földi pályánk.

Egek fölött vigadoztok, mert e nap a ti napotok,
Vigad veletek az egek nagy királya,
Az, a ki volt tetteiteknek birája.

Zsámolyánál mesterteknek, a fölséges Uristennek,
Kerubimok, szerafimok, angyalokkal
Esedezzetek érettünk vértanúkkal.

E zarándok élet végén, hogy mi is az egek egén
Veletek az Atyát, Fiút, Szentlélekkel
Magasztaljuk örökké szivvel s lélekkel.

Itten már kiszenvedtetek, most ott méltán örvendetek
Ah dicsőült kilencz angyali szent karok!
Kérünk reánk bűnösökre vigyázzatok.

43.

Imre herczegről.

(Nov. 5.)

„Egekből eredt“ stb. szerint.

Tündöklő csillaga magyar nemzetnek,
Ártatlan virága tiszta életnek,
Szentűl neveltettél, nekünk példa lettél,
Szűz szent Imre!
Az ártatlanságnak, magyar ifjúságnak,
Te vagy szószólója s pártfogója.

Szent imádságodban meghallgattattál,
Fohászkodásodban megvisztaltattál.
Mennyből intve lettél s oly tanácsot vettél
Szűz szent Imre!
Hogyha szűzességben élsz lelki épségben
Ugy tetszel Istennek s mindeneknek.

Meg is őriztettél ép tisztaságban,
Mint angyal fénylettél ártatlanságban;
Lelki szépséged nagy, Istennél kedves vagy,
Szűz szent Imre!
A Bárányt kiséred, Ur Jézust dicséred
Mennyben új énekkel a szűzekkel.

Nyerjen az Istentől buzgó kérésed,
Tiszta szándékunkhoz hű segítséget.
Nyerjen tisztaságot kegyes pártfogásod
Szűz szent Imre!
Hogy kik most dicsérünk, mind Istennek éljünk,
S mennyben őt láthassuk és áldhassuk.

44.

Szent Katalin.

(Nov. 25.)

Molnár J.-től Dall.: „Aldjad ember“ stb. szerint.

Szent Katalin érdemének,
Zengjünk buzgó keresztények,
Oh hallgass meg minket, kérünk sz. Katalin!
Kérd Istent, hogy segítsen a nép bajain.

Szent Katalin szép virága,
Volt lelkének tisztasága;
Vedd hát tőlünk szent Katalin üdvözletünk,
Kérünk imádd Istent mennyben mi érettünk.

Ifjak tehát ide jertek,
Katalinra tekintsetek;
Nézzétek, mint megőrizte tisztaságát,
Jézusnak fel ajánlotta szűz virágát.

Jézus, ki őt hozzád vetted,
S a szentekkel egygyé tetted;
Adj kérünk mi lelkünknek is tisztaságot,
Engedd egykor, meglátnunk e szűz virágot.

45.

Szent András apostolról.

(Nov. 30.)

Dal. „Üdvözlégy édes Jézusunk“ stb. szerint.

Oh szent András nagy apostol!
Téged kelet s dél magasztal,
Tied már a mennyörökség:
Emlékednek nagy dicsőség.

Apostoli karnak fénye,
Szent Péternek jó testvére
Bizalmasa voltál itten,
Annak, aki ember s Isten.

Jézus nevét veszélyek közt
Hordozád a nemzetek közt,
Mesteredet hűn követted:
A keresztre függesztettek.

A mi után lelked vágyott:
Keresztfa lőn halálágyod;
Csókjaiddal elhalmoztad,
Piros vérrel meg is mostad.

Vért vetettél; most az égbe
Örömet kötsz dús kévékbe,
Martirrózsát, boldogságot:
Istent szinről-szinre látod.

Oh szent András, aranyoszlop!
Ki az égig fölmagaslott:
Nyerjen nekünk szilárdságod
Győzelemre bátorságot.

Általad az üdv hazája
Minekünk is legyen tárva,
Hogy váltságunk keresztfáját
Tisztelőid mint meglássák.

47.

Szűz szent Borbáláról.

Dall. „Üdvözlégy édes Jézus" stb. szerint.

Rólad zengünk, sz. Borbála, vértanúság szép rózsája,
Ki neved az ég könyvébe piros vérrel jegyezéd be.
Jézusért vert a sziv benned, neki vallott szűz szerelmet
Pogány atyád azt kivánta, hogy hűtlenné légy iránta.
Megkínoznak csontig, vérig, hűtelen lész, igy azt vélik;
De nagy lelked meg nem hajlott, jegyesednek Jézust [vallod.
Majd atyád vérboszút forral, megragadva gyilkos karral,
A bíróhoz maga hurczol s kezdődik a kínzás újból.
Hogy nem lankad bátorságot, minőt a föld ritkán látott:
Bősz atyád volt, mennyvirága! szép fejedet ki levágta.

Jézus szűzek koronája, vértanuknak zöld pálmája!
Érdemiért Borbálának esdő néped, kérünk, szánjad.

Adj malasztot, Jézus! nekünk, hogy lehessen boldog [végünk,
S mint e földnek megvetőit, menyben egykor megdicsőits.

Kérjed Jézust, sz. Borbála! hogy éltünknek alkonyára,
Jőjjön hozzánk sz. testével s tisztítson meg sz. vérével.

48.
Szent Miklós püspökről.
(Decz. 6.)

Dal.: „Oh ki ez oltáron" stb. szerint.

Szent Miklós! nagy neved messze földön hangzik,
Elragyog erényed mind a két földsarkig;
Látja dicsőségét a szép támadó nap,
Látja a nyugvó nap.

Édes szüléd sokszor az oltárhoz lépett,
Mig a menny Urától meg nem nyerhetett téged;
Veled, mint kisdeddel, még ölében játszott:
Már szentséged látszott.

Nagy volt szereteted találékonysága,
Jó tettid elrejtéd az éj homályába;
Oh szűzek védője, árvák édes atyja,
Éhezők falatja.

Szent Miklós a jóban, mig élt nem fáradt el,
Meghalva, sirjából gyógybalzsam fakadt fel;
Siessen hát hozzá, a ki bajban szenved,
Nála gyógyírt nyerhet.

Szent Miklós! védszentje a vizen járóknak,
Kik hozzád kiáltnak, ha vészben forognak,
Csendesül a tenger háborgó hulláma:
Neved hallatára.

Tebenned mindenkor védőjét találja
A szegény és gazdag, az özvegy és árva;
Tégedet segélyül nem hiába hivnak:
Az öregek s ifjak.

Egy lényű Háromság! téged áld a mennyég,
A föld magasztalja szent szived szerelmét,
Hogy Ádám fiait emeld szentségre
Te felviszed az égre.

49.
Szent Tamás apostolról.
(Deczemb. 21.)

Dall. „Az éjszaka immár eltelt“ stb. szerint.

Nagy apostol Tamás! neked
Zengünk mi ma dicséneket,
Tapogató hitkételyed
A mi hitünk uj élte lett.

Édes Jézus volt mindened,
Szeretted őt minden felett;
Szived mégis kételkedett,
Mivel híven s hőn szeretett.

Gyászában a hivő sereg
Meghalt Urán sir, kesereg;
De látott haj! örömnapot,
Hogy a sirból feltámadott.

Tanitványi között az
Ur megjelenik váratlanúl;
De szent Tamás nincsen jelen
S igy kételkedik az eseten.

Ismét Jézus majd megjelen,
Tamás is ott van már jelen,
Látván Krisztus mély sebeit,
Megijedvén, térdre esik.

Nyújtsd csak ide kezeidet.
A te hited nagyon hideg!
Kiált Tamás: „Én Istenem!“
S a kételkedő hivő leszen.

Mit te láttál, boldog Tamás!
Azt mint te, nem láthatta más;

De ha hiszi látásodat,
Náladnál is lesz boldogabb.

Indiánok közt hirdeted
Jézus hitét, szeretetét;
Oldaladat által verék,
A vérbabért ekként nyeréd.

Oh szent Tamás! érdemidért
Szerezz nekünk mennyei bért;
Kételkedés apostola:
Te légy hitünk erős fala!

50.

Szent István első vértanúról.

(Deczember 26.)

Dall.: „Aldjad ember" szerint.

Szent István! vértanúk szépe, Jézus Krisztus élő képe,
A kőzáport Megváltódért elszenvedted,
Kik megköveztek, azokért Istent kérted.

Mestered is keresztfáján igy halt meg véres pályáján,
Te vagy első, ki nyomdokán átutaztál,
Azért, ki volt reád kaján, imádkoztál.

Vérért vérrel megfizettél, mennyire megfizethettél,
Bátran ajánlád lelkedet hát Istennek,
Mivel ártatlan véredet ontád ennek.

Azért véged gyászpályáján láttad Jézust Atyja jobbján,
Előre megnyilt számodra az a kincstár,
Hogy forduljon vígságodra a véroltár.

Már a pályát elvégezted, nagy hullámát átevezted,
Ülsz már a rózsahalmokon Krisztusoddal,
Mézet szedsz a virágokon megváltóddal.

Nem vagyunk mi még a parton, izzadunk a véres harczon
Emelj kezet e harcztéren rettegőkért,
És Jézusért, habár gyéren, szenvedőkért.

Szánod, akik megkövetkeznek, szánd azokat, kik kör-
[nyeznek,

Ha áldoztad gyilkosidért szent imádat,
Imádd szegény sorsodért most Atyádat.
Nyerj minekünk is kegyelmet, hogy mutassunk hív
[szerelmet
Azokhoz is, a kik minket beszennyeznek,
Rágalmazó nyelveikkel megköveznek.

51.

Szent János evangelistáról.

Dall. „Oh ki ez oltáron“ stb. szerint.

Üdvözlégy szent János, Krisztus apostola!
Kit az Ur másoknál jobban szeret vala.
Föld keserviben, ki részt vevél híven,
Élsz most örömiben.

Oh boldog szent János! a testesült Igét
Szemeddel láthatád, kézzel érinthetéd;
Nyájas beszélgetést folytathattál vele;
Mivel hőn kegyele.

Hogy Krisztus keblére hajtottad fejedet,
Lelked szent tudományt abból meríthetett;
Láthatád az égnek csodás szent titkait,
Miként senki maig.

Oh két baráti sziv viszonszeretete!
Oh eddig nem érzett örömek érzete!
Mely Jézus kebléből szivedbe átfolya,
Hogy rajt pihensz vala.

Oh égő szeretet lelkes apostola!
Szeressétek egymást jelszavad ez vala;
Alig birta szived a nagy szeretetet,
Majdnem megrepedett.

Önts szivünkbe, János! forró szeretetet,
Gyulaszd föl szent lángra a hideg kebleket,
Hogy szeressük Jézust derűben s borúban,
Örömben és búban.

Oh hármas személyű végtelen szeretet,
Teljes Szentháromság! örök hála neked;
Mely forrásból egykor szent János merített!
Adj nekünk is hitet.

52.

Apró szentekről.

(Decz. 28.)

Dal.: „Aldott Jézus szüznek“ stb szerint.

Köszöntünk, kisded vértanuk
Kiket a váltság hajnalán,
Mint rózsabimbót a vihar,
Letört az üldöző pogány.

Szüleitek hív karjain,
Még ajkitok nem szóltanak;
De véretek hirdette azt,
Kiről még nem szólt az ajak.

Ti boldogok! hogy véretek
Szent vérpalástúl vétetett,
Mely által üldözőitől
A kis Jézus megmentetett.

Ti boldogok! hogy a dicső
Halálba játszva mentetek,
S a liliomhoz oly hamar
Mártyr koronát nyertetek.

Szüleitek keserveit,
Megszüntették az énekek,
Melyekkel áldva titeket
Fogadtak a dicső egek.

Köszöntünk oh hős kisdedek,
Kik Krisztusért lehulltatok;
És mennyben az oltár előtt
Mártyr pálmákkal játszotok.

53.

Nepomuki szent Jánosról.

Sok csodákkal, égi jókkal
Vagy oh szent János! teljes,
Dicsértessél, tiszteltessél,
Légy mindnyájunkhoz kegyes;
Szűz Mária, Isten anyja,
Nyert téged e világra,
Hogy sokaknak, nyomorgóknak,
Lehetnél orvossága.

Elrejtetted, befedezted
A királyné gyónását,
Moldovában nyeréd abban
Lelked mennybe jutását.
Hogyha látod, tapasztalod,
Gyarlók vagyunk, elesünk:
Nyújtsd kezedet, kegyelmedet,
Hogy Jézushoz térhessünk.

Esedezünk, könyörgésünk
Hogy elődbe bocsássad,
Rosz nyelvektől, mint mirigytől
Híveid oltalmazzad;
Légy oltalmunk, gyámolítónk
Mi minden ügyeinkben,
Segíts, nagy Szent! lássuk Istent
Veled együtt mennyekben.

Különféle énekek.

1.

Inséges időben.

Dall. „Lelkünk üdvössége“ stb.

Hatalmas Ur Isten! tekintsd az inséget,
Melyből irgalmadat kérve sir fel néped.
*Vedd el rólunk haragodat, szüntesd meg a csapásokat.
Add ránk áldásodat.

Ne nézd a hálátlan emberek sok vétkét,
Hanem irgalmadnak véghetetlenségét.*

Esőért.

Adj alkalmas esőt száraz földeinkre,
S kegyelmed harmatját add kősziveinkre.

Tiszta időért.

Szüntesd meg a vizek kártevő nagy árját,
S a tiszta időnek add meg vidámságát.*

Éhség és drágaság idején.

Ki minden állatot ellátsz eledellel,
Az éhség s drágaság nagy inségét vedd el.*

Háború idején.

Hazánktól fordítsd el a háború átkát,
Add meg a békesség állandó áldását.*

Mirigyes betegség ellen.

Távoztasd el tőlünk a járványt, mirigyet,
És adj mindnyájunknak erőt, egészséget.*

A hirtelen halál meg ne lepjen minket
Időt megtérésre adjon kegyességed.*

2.

Dal. „Dicsértessék a Jézus" stb. szerint.

Eg, föld, nap, hold és csillagok!
Együtt velünk igy szóljatok:
*Dicsértessék a Jézus Krisztus!
Mindörökké Amen.

Ez legyen első szólásunk,
Ez végső fohászkodásunk.*

Tőle nyertük mindenünket,
Ő tartja fenn életünket.*

Ő akkor is kegyes atyánk,
Midőn csapást ereszt reánk.*

Most is tőle van a kereszt,
Mint irgalma reánk ereszt.*

Megtérésre, jobbulásra,
Hi súlyos látogatása.*

Esőért.

O zárta be a felhőket,
Hogy megnyissa kőszivünket.*

Bánkódva kérjük azért őt,
Hogy adjon alkalmas esőt.*

Látván a bűnt, mint terjed el,
Ő bűntet most árvizekkel.*

Tiszta lélekkel kérjük hát,
Bízva, hogy majd szép időt ád.*

Éhség idején.

Mert ő tőle elpártoltunk,
Éhség drágaság van rajtunk.*

Várja mig szivünk hozzá tér,
Mert ő az égből szállt kenyér.*

Legyen irva koporsónkra,
Szebb czimer nem kell sirunkra.*

3.

Esőért.

Nincsen a ki megsegítsen,
Nincsen a ki szánjon minket,
Hozzád térünk hát nagy Isten,
Ha Te nem, más nem segíthet.
Száraz a rét, szomjas a föld,
Ha ez igy lesz, elveszünk,
Minden ember gyászruhát ölt,
Isten adj esőt nekünk!

Az igaz, hogy méltán büntetsz,
Mert mindnyájan sértünk, bántunk;
De ha minket már el is vetsz,
S irgalmas nem lész iránt unk:
Szánd meg a kis csecsemőket,
Kik, ha nem lesz kenyerünk,
Sirva nézik a felhőket . . .
Isten adj esőt nekünk!

Esőt várnak a vetések,
Harmatért esd a mezőség,
Nincs virága a kis méhnek,
Fölégette azt a hőség,
Nincs patakja a madárnak,
Éhen-szomjan elveszünk,
Ember, állat, esőt várnak:
Isten adj esőt nekünk!

Csak úgy áztasd meg a földet,
Mint a könytől ázik arczunk,
A kenyérből ne adj többet,
Csakhogy élvén árvát tartsunk.
A koldusok, a szegények,
Sirnak hozzád mivelünk,
Oh ne tégy ki a veszélynek:
Isten! adj esőt nekünk!

4.

Dall.: „Mondj naponként" stb. szerint.

Mennynek, földnek és mindennek hatalmas nagy Istene
Nézd reményink füstbe mennek; szomjas e földünk szine.
Lég, eső, nap itt az élet támadéki s eszközi;
Sem fű, sem fa meg nem élhet, ha kezed nem öntözi.

Sz. kezedben van a forrás, nyisd ki, majd foly és esik
Ebből árad minden áldás, ha szegényid keresik.
Zárva van most sok bűnünkért, mely verésre érdemes
Tárd ki buzgó kérésünkért, oh szerelmes, oh kegyes!

Im siralmas szemeinkből húll a harmat vétkünkre;
Szánj meg és önts felleginkből nedvet árva földünkre.
Ints egednek, majd megárad, fölvidítja népedet;
Zöld reményünk, mely ma szárad, hirdeti sz. nevedet.

Érdemünket, ha tekinted nincsen élet, elveszünk;
Szép esődet, ha nem hinted, elmulunk és nem leszünk.
Bús az élet, ha nem áldasz, ne felejts, édes Atyánk!
Jőjjön el a kegyes válasz, harmatod essék reánk.

De malasztod is csepegjen állhatatlan szivünkre;
Semmi törvényt hogy ne szegjen s jaj ne hozzon éltünkre.
Add az áldással ugy élni, hogy csapás ne váltsa fel,
És szeretve téged félni, mig e test piheg s lehel.

5.

Esőért.

Molnár J.-től. Dal.: Mondj naponkint és óránkint.

Isten Atyánk oh még egyszer
Hallgass kérünk meg minket,
Nem érdemlünk bár kegyelmet,
Mert bűn nyomja szivünket.
Ha lenyújtod áldó kezed,
Az embert azt elveti;
Gúny, kaczaj közt szent nevedet
Káromlással illeti.

Ha csapással fenyegeted,
Akad ki térdre borúl;
Ah! de hány, ki égbe kiált,
Ajkáról düh s szitok húll.
És te Isten igy felelsz rá:
Jertek kedves gyermekim!
Nem lesz csapás, a vetemény
Ujul az ég könnyein.

Ha bő termést is adsz neki,
Az ember hálát nem ad;
Inkább buzgó ima helyet,
Vidám helyeken mulat.
Hallgasd még is zengő ajkam,
Ne bűntesd meg népet,
Isten! Isten! édes Atyám!
Adj alkalmas esőket.

6.

Dall.: „Aldj meg minket Jézus“ stb. szerint.

Tehozzád óhajtunk Jézus mi Megváltónk
Hogy könyörülj rajtunk kegyes szabadítónk.
*Isten Fia világ Megváltója!
Oh Istenünk! szánj meg bennünk;
Hasznos esőt engedj most minekünk.

Élezd mezeinket hasznos harmatokkal,
Minden vetésinket tartsd meg áldásoddal.*

Ne ostorozz Uram minket az éhséggel,
Nézd buzgó szivünket nagy kegyelmességgel.*

Égi háborútól mentsd meg szőleinket,
Ártalmas férgektől minden vetésinket.*

Szerencsétlenségtől mentsd meg határunkat,
Tüztől s egyéb kártól minden jószágunkat.*

Hallgasd meg oh Jézus mi könyörgésünket,
Kegyes jó szivedből engedj szép esőket.*

7.

Molnár J.-től. Dal.: Isten ki fönt uralkodol.

Minden szárad Isten Atyánk! mi lesz, ha ez igy tart?
Miért sújtja igaz karod, s bűnteti a magyart?
Ah, mert a bűn tengerén sok lélek evezik,
S csak inségben bánja meg tengernyi bűneit.

Oltárt emelt édes Fiad, fenn a kálvárián,
A keresztfa volt az oltár, melyen halni kivánt,
Megváltatott az ember, ki hozzád sirva esd!
Adj esőt jó Istenünk, s minden veszélytől mentsd.

Levegőben a kis madár, dala oly elhaló,
Esőért zengi szép dalát hozzád Mindenható.
A völgy ölén a virág, s a csörgő kis patak:
Velünk imádva felsóhajt, mutasd hatalmadat.

Nagy a csapás melylyel sujtasz, de nagyobb irgalmad;
Nyisd meg az ég csatornáit, hullasd harmatodat.
A kemény szív meglágyul, félelem hatja át,
Imára gyúlva, esőért, az égbe felkiált.

Áldásodat meg nem vontad, ha igazán kértünk;
Oh, hogy is, hisz egy Fiadat feláldoztad értünk.
Tekintsd az ő fájdalmit és a mi bánatunk;
Add meg a mi kenyerünket, halld meg esdő szavunk.

Remény tölti be szivünket, hit ad neki erőt;
Reményünkben kérve, kérünk, oh adj nekünk esőt.
Hogy a földnek gyümölcsén szegényt s árvát tartsunk
Igy mint igaz gyermekid, egykor hozzád jussunk.

8.

Esőért Máriához.

Dal.: „Máriát dicsérni" stb.

Mária nemzetünk vezércsillaga
Tied kebelünknek öröm s bánata;
Siralomtól zokog mostan énekünk,
*Nyerj hasznos szép esőt Mária nekünk!

Isten szent kertjében kinyilt ibolya,
Szemedből nem egyszer bánatkönyfolya;
Te légy harmatozó áldás fellegünk.*

Szűzek aranyszála szerelmes Anya,
Legyen nyitva kegyes szived ajtaja;
Palástod oltalma alá sietünk.*

Oh kenyér Istene örök szeretet,
Szánd meg az árvákat a kisdedeket;
Ments meg az inségtől, Te vagy életünk.*

9.

Molnár J.-től

Mária magyarok szűz nagy asszonya,
Gyászba van borúlva szent István hona.
Nagy inség szárazság reánk törtek,
Szűz anyánk kérj nekünk szép esőket.

Oh Isten ne bűntess sok bűnünk miatt,
Hisz értünk is meghalt édes szent Fiad.
Könyörögj érettünk szent szüz anyánk,
Hogy adjon szép esőt Isten Atyánk.

Legfőbb reményünket benned helyezzük,
Igérjük, hogy hozzád mindig hűk leszünk;

Mutasd meg szűz anyánk hatalmadat,
Vidd Isten elébe imáinkat.

Nyújtsd felénk kezedet s meglágyul szivünk,
Fedd ránk palástodat szerelmes hivünk;
Hazánk minden fia egy szivvel esd,
A hozzád esdőket oh meg ne vesd.

Áldó karjaiddal nyisd meg az eget,
Küldj esőt, csepegő áldás felleget.
Vigasztalás anyja szánj bennünket,
Kérj nekünk szűz Anyánk szép esőket.

Rövid éltünk után, ha majd a halál,
Eljőve mi hozzánk koporsóba zár;
Jőjj el légy mennyekbe kalauzunk,
Hogy Jézus fiadhoz vigyen utunk.

10.

Molnár J.-től Dal. „Hajnal hasadtával" stb. szerint.

Mária bűnösök pártfogója!
Tehozzád kiált fel a föld pora,
Mária! Mária! kérünk téged,
Kérj fiadtól nekünk szép esőket.

Oh árváknak anyja tekints reánk,
Hallgasd meg kérésünk édes anyánk,
Mária! Mária! nyisd az eget,
Kérj fiadtól nekünk szép esőket.

Látod édes anyánk a sok nyomort,
Mely bennünket a föld porig nyomott.
Szánd meg hát szűz anyánk inségünket,
Kérj fiadtól nekünk szép esőket.

Nézzed a sok özvegy édes anyát,
Ki nem táplálhatja kis magzatát;
Könnyes szemmel nézik az egeket,
Kérj fiadtól nekünk szép esőket.

Ártatlan kisdedek hív őrzője,
Légy az éhinségtől megmentője,

A hozzád kiáltó bűnösöknek,
Kérj fiadtól nekünk szép esőket.

Rád tekint föl hazánk minden fia,
Mert benned van Anyánk bizodalma.
Távolítsd tőlünk a veszélyeket,
Kérj fiadtól nekünk szép esőket.

11.

Magyaroknak Nagyasszonya, szép szűz Mária!
Hozzád esd szent István hona, árva Hunnia.
Busong, sóhajt a szegény nép, veszni látja szép reményét:
*Mária, siess már, hasznos esőt népünk csak tőled vár.

Édes dajkánk! a magyar nép régi jó hived;
Zsámolyodhoz bánattal lép, tárj neki szivet.
Ha nem gyámolsz, hova leszünk? inségre jut, jaj! nemzetünk.*

A magyarok nagy Istene bűntet bennünket;
Sokat vét e nép ellene, védd te ügyünket.
Szemeink a könyet ontják, szánd meg földünk száraz voltát.*

E tej s mézzel csurdogáló Kánaán földje,
Lesz könyárral folydogáló siralom völgye . . .
Szólj mellettünk, oh szűz anya, Fiaidnak légy gyámola:*

Már sok ízben tapasztalánk kegyes voltodat;
Most se hagyj el, édes anyánk! nyujtsd le jobbodat!
Kérdd Fiadat könyeidre, adjon esőt mezeinkre.*

12.

Nagy inség idején.

Dall. „Hol vagy én szerelmes“ stb. szerint.

Gyászba van borúlva a magyar haza,
Egeket ostromol sűrű panasza,
Ezer sebből vérzik a hon teste,
Nagy a baj mit az Ur ránk ereszte.

Sujtolja Isten a vétkes nemzetet,
Mert bűn barázdába rossz magot vetett.
Nem látni örömöt s nyájas kedvet,
Fergeteget arat, ki magot vet.

Fagy, rozsda, szárazság a bősz elemek,
Mint dúló ellen reánk törtenek,
Megújúlt Egyptom hét csapása,
Rajtunk van a bajok nagy rakása.

Oh én édes népem, magyar véreim!
Hogy áldás viruljon a hon térein
Térjetek vissza az Ur kegyébe,
Fájó panasztoknak igy lesz vége.

Ekként jólét fakad majd minden felé,
Nem kell búval néznünk a jövő elé,
Kánaán föld leszen e hon ismét
Messze fut el tőlünk a sok inség.

13.

Tiszta időért.

Dal.: „Lelkünk üdvössége" stb.

Oh mindenség Ura, örökfény Istene!
Nézz le e borúra, melylyel egünk tele.
Komor napunk, bús éjelünk,
Fekete gyász lakik velünk:
*Adj Atyánk! szép időt.

Oh fénybe öltözött Mária szent Fia!
Kér a sok baj között hánykodó bűn Fia.
Ki az egek egét lakod,
Mutasd meg az aranynapot.*

Arczod fényderűje üzze el a borút,
Ébreszd fel derűre a csüggedt szomorút.
Oszoljanak a fellegek,
Hadd láthassuk a kék eget.*

Mi vagyunk vétkesek s a magas ég könyez;
Szivünk, jaj, elesett, mégsem ejtünk könyet.
Ne sirjatok bús fellegek,
Majd mi sirunk helyettetek.*

Mária, szűz anya! te légy az oltalom,
Szemed egy sugara segíthet e bajon,
Kérdd érettünk szent Fiadat,
Tőled semmit meg nem tagad.*

Fogadjuk ezután, e gyász is arra int,
Hogy a rút bűn után nem futnak lábaink.
Kegyelmedet oh add nekünk,
Igy lesz tiszta majd életünk;
Adj, Atyánk! szép időt.

14.

Vészhalál idején.

Dall.: „Oh én szegény bűnös lélek" stb.

Indulj meg, oh bűnös nemzet! sirassad sok vétkedet.
Mely ily szörnyű ostort szerzett s végveszélylyel fenyeget
Duna s Tisza két partjáról, itt közelben s messze távol
Kin s fájdalom habja zajlik, sirás és jajszó hallik.

Ha szétnézezz e hazában, kicsordulnak könyeid;
Minden lépten pusztulás van, gyász borítja téreit.
Zokognak az özvegy s árvák, karjaik ég felé tárvák;
Ha Istenünk kegyes nem lesz, szegény népünk mind el vesz.

Ránk nehezült verve, sújtva a megsértett Ur keze;
Mert Istentől elfordulva, népünk sokat vétkeze . . .
A vészhalál, mint vészangyal, pusztít köztünk gyilkos karddal;
Sok temető betelt immár, lábunk a sir szélin jár.

Szemünkből a köny kicsordul, sz. atyánk, sz. Istenünk!
Árva lelkünk hozzád fordúl, segélyeddel légy velünk.

Uram! hallgasd meg imánkat: adj jobb jövőt bús hazánknak,
Legyen éltünk jobbulása, ostoridnak csapása.

Unokái nagy szenteknek, zokogó bús magyarok!
Itt az idő, térjetek meg, és elmulnak a bajok.
Az Isten ő szent Fölsége, visszafogad még kegyébe,
Megszünik e nagy csapása, ránk száll ismét áldása.

15.

Magyarország ezeréves fennállásának ünnepén.

Molnár J. Dall. „Szent kegyelmed" stb.

Kezdetre.

Ezer éves magyar hazánk emlékére áldozunk,
Fogadd tőlünk jó Istenünk buzgó imafohászunk.
Isten magyarok Istene! rád tekint gyermekid szeme,
Összetett kezekkel esdünk, áldj meg nagy Isten bennünk.

Dicsőségre.

Dicsőség a nagy Istennek! ki ily szép hazát adott,
Aki minket szép hazánkban ezer évig megtartott.
Köszönjük édes Istenünk, jóságod amit tett velünk,
Dicsőség neked örökké, mindörökön örökké.

Hiszekegyre.

Hiszünk abban, ki alkotott, a hatalmas Atyában;
Hiszünk abban ki megváltott, az Atya egy Fiában.
Hiszünk benned oh Szentlélek, mig csak bennünk lesz a lélek,
Szentháromság áldj meg minket, esdeklő híveidet.

Felajánlásra.

Dall.: „Asszonyunk szűz Anyánk" stb. szerint.

Ezer éve Árpád hazánk elfoglalta,
S ma is dicsőséggel „Él magyar, áll Buda!"
Habár igen sokszor vér boritá földünk,
Szép hazánk kebelén dicsőséggel élünk.

Edes magyar hazánk anyai öledben,
Tartsd meg gyermekidet szent szeretedben.
Öröm könnye csorog a szegény árvának,
Hogy hazánk te benned új anyát találhat.

Imádott szép hazánk! csókoljuk földedet,
Hogy igy felvirultál köszönjük Istennek;
Mig csak szivünk dobog, mig erünkben vér pezsg.
Megvédünk mindenkor, minden veszélyek közt.

Magyarok asszonya, Mária szűz Anyánk!
A magas egekből te is vigyázz reánk;
Isten, király, haza legyen szent jelszavunk;
Ezekért hogyha kell vérrel is áldozunk.

Szent-szent-szentre.

Nagy időknek hosszú során ezt éneklik te neked:
Szent vagy Isten ki megtartád kegyedben a nemzetet.
Szent, sz. zengi minden ajak, ugy a mennyben, mint itt
Szent a seregek Istene, minden szív ezt rebegje. [alant

16.

A magyar szabadságharcz ötven éves jubileumára.

(1898. márczius 15.) *Molnár J.*

Szép hazánknak hármas halmán örvendjetek magyarok!
Ne hangozzék a jaj panasz, elmultak a sok bajok!
Ne keseregj, ne szomorkodj oh Arpádnak hű fia!
Nem veszhet el édes hazád, nem veszhet el Hunnia!

Ötven éve felszabadult lánczaitól e nemzet,
„Talpra magyar, hi a haza!“ átrezgé a sziveket,
A magyarok nagy Istene védett Árpád bús fia,
Ne félj nem vesz el szép hazád! nem veszhet el Hunnia!

Ott fetrengett fagyva vérbe, egykor árván e nemzet;
Igazságért küzdő karja ezer sebből vérezett;
De meghozta isteni kéz sebére a balzsamot,
Rabbilincsét lerázva már, feltámadt, mint félhalott.

S im ma virulsz édes hazánk, Isten megtartott nekünk;
Azért most mint hű gyermekid forró hálát rebegünk.
Vedd kedvesen imáinkat áldd meg Isten e hazát!
Hogy esdeklő honfi szivünk, örömérzet hassa át.

Aldd meg Isten koronánkat! áldd meg Isten a királyt!
Küldj szent békét e nemzetre, s távolítsd el a viszályt.
Szent jobbodat nyujtsd feléje, te mutasd meg az utat,
Itt a földön s túl a siron: „Isten áldd meg a magyart!“

17.

A római katholikus hit 900 éves fennállásának emlékére tartott éjféli mise Offertoriuma.

Molnár J.-től. Dall. „Asszonyunk szűz anyánk“ stb. szerint.

Mennyei jó Atyánk elődbe roskadunk,
Hallgasd ez éjjelen buzgó imádatunk,
Összekulcsolt kézzel hálát adunk neked,
Hogy Krisztus hű nyája eddig el nem veszett.

Ott született a szük jászolyban gyermeked,
Ezerkilenczszáz év azóta eltelfett.
S Jézusnak szent hite az egész világon
Elterjedt, s áldás van az egész hű nyájon.

Az egy igaz szent hit virágzik szerteszét,
Szét nem dulhatta még a dűhös ellenség.
Ekesen ott ragyog a szent kereszt jele,
Mely Krisztus egyházát mindenkor vezette.

Hála jó Istenünk! hogy ezt megérhettük,
Hogy mint sok kedvesink a sirba nem döltünk;
Ah, mert hány árva sir, ah hány özvegy zokog,
Kikért a gyámolnak szive már nem dobog.

Jézus drága szive! védd meg egyházadat,
Rejtsd el szent sebedbe esdeklő nyájadat;
Hogy szentegyházunk még soká virulhasson,
Amig te akarod, mint szikla állhasson.

18.

A királyért.

Molnár J.

Magyar nép jer és imádd az egek Urát,
Hogy megtartá a hazát s vele a királyt.*
*Isten! Isten! magyarok Istene!
Esdve kér hazánk minden gyermeke,
Honfi keblünk igy kiált:
Tartsd meg a királyt!

Országunkat szent István felajánlotta,
Hogy szálljon le szent áldás a hős magyarra*

Légy a jó és balsorsban erős védelmünk,
Első Ferencz Józsefet, oh tartsd meg nekünk.*

Ne legyen e hazában senki elhagyott,
Igazsággal védje meg a kicsinyt s nagyot.*

Áldd meg őtet, hogy bölcsen kormányozhasson;
Mindenki e hazában boldogulhasson.*

Romlott hazánk asszonya, szép szűz Mária!
Kérj velünk te is áldást jó királyunkra.*

19.

Hymnusz a pápa-királyról.

Minden nyelvű népek s nemzetek!
Nagy szózattal zengve zengjetek;
Öt világrész harsogja velünk:
Piusz pápát tartsd meg Istenünk.

Viszhangozzák, Szion ormai,
Az angyalvár erős falai,
Eljen Krisztus első harczosa,
Egyházhajónk hű kormányosa.

Szent kegyeid fénysugárinál,
Legyen nagygyá a pápa-király,
Legyen dicső hős diadala,
Ragyogtasd ős Rómát általa.

A szentatya a te helynököd,
Küldj le hozzá mennyből hirnököt;
Védd, oltalmazd szikla váradat,
Csillapítsd le a hullámokat.

Fel! tapsoljon a hit s kegyelet,
Zengje észak, dél, nyugat s kelet:
Tartsd meg Isten a jó szentatyát,
Az igazság szent jog oszlopát.

Dicsőitsük az égi Atyát,
Szentlélekkel ő egy magzatát.
Ők áldják meg Krisztus helynökét,
Ők védjék szent Péter örökét!

20.

Pápai hymnusz.

Hol sz. Péter sirba téve és Rómának dobog szive,
Ezrek ajkán, ezer nyelven, hő ima zeng édesdeden;
*Tartsd meg Isten sz. atyánkat, Krisztusnak helytartóját.

Arany födél, márvány falak s a vatikán visszhangzanak,
S a hét halom tágkörében megharsanva körülröppen.*

Uj erőre kap e szózat, bejárja a szent sirokat,
Zúgva vonul, hegyen, halmon, áttör zajgó hullámokon*

A forró dél, rideg éjszak, ez imában egyesül csak,
Skivált honunk édes nyelvén zeng igazán, zeng őszintén.*

21.

A főpásztor fogadására.

Dal. „Bemegyek szent“ stb. szerint.

Isten hozta hív nyájához a főpásztort és atyát,
Kinek lelkünk kormányzását az Ur Jézus adta át,
Hogy általa szent kegyelme árasztassék a hívekre,
Ugy amint ő egyházában mindörökre rendelte.

Jézus! te vagy a szegletkő, mely fölött az oszlopok
Apostoli egyházadban a fölszentelt főpapok;
Adj erőt főpásztorunknak, hogy a viszontagságoknak
Minden harczát megáldhassa javára egyházunknak.

Apostolid tőled nyerték szent hatalmok kulcsait,
Hogy megnyissák híveidnek az üdv kútforrásait.
Add, hogy méltán részt vehessen lelkünk azon kegyelembe
Melyet most ránk főpásztorunk áraszt a szentségekben.

Égből hozott tanításod őrzését apostolid
Vették által szent kezedből, hogy maradjon ép a hit:
Add, hogy azon sz. igéket, miket lelki atyánk hirdet
Ugy vegyük, mint Istentől jött csalhatatlan beszédet.

Jézus! ki legfőbb pásztora vagy örök egyházadnak,
Áraszd reánk híveidre bőségét irgalmadnak:
Hogy atyánkkal, ki nevedben jött most hozzánk majd
Áldjuk egykor sz. nevedet égi dicsőségedben. [egekben

22. *Molnár J.*

Lelkipásztor távozásakor.

Miért hagysz itt már benünket, akit mi ugy szerettünk?
Üdvösségünk utait ki jelölgetted itt nekünk.
Távozásod bár nehéz, vezessen az égi kéz,
Emléked mi sziveinkből soha ki nem vész.

Oltáregylet, Jézus szive társulatnak tagjai,
Nem feledtek soha téged, mig itt folynak napjai.
Velünk együtt éreztél, mindent szivesen tettél;
Mint jó pásztor a szent Szivhez minket vezettél.

Legyen Jézus drága szive mindenkoron te veled!
Hogy másutt is buzgalommal vezethesd a híveket.
Jézus igaz szolgája! szálljon rád ég áldása!
Foglalj minket távolban is buzgó imádba.

Megadja majd béred Isten egykor neked az égben,
Hogy ily buzgón vezetgeted nyáját a földi létben.

Értünk az Istent kérjed, mi is imázunk érted.
Köszönjük fáradságidat az Isten veled!

23.

Molnár J.

Jegyesekért.

Jézus mennyei vőlegény! jer az oltárhoz,
Nyújtsd ki áldó szent jobbodat e jegyes párhoz.
Add nekik szent szivedet, add üdvhozó fényedet,
Hogy egymást forrón szeretvén, neked éljenek.

Jézus mit kezed összeköt, nincs, ki feloldja,
Mit e két híved most fogad, add, hogy megtartsa.
Malasztod jegygyürűjök, nev ed legyen örömök,
A szeretet rózsaláncza hű vezérlőjök.

Ifjú vőlegény, ki élted legszebb pontján állsz,
Ma szivedbe egy virágot örökre bezársz;
Vigyázz e szép virágra, hogy áldáz kéz ne bántsa,
Légy reménye, boldogsága, védő bástyája.

És te ifjú mennyasszony, ki ma pártát cserélsz,
Ki szülői kebeléről új életre lépsz,
Virulj férjed oldalán, vigasztald minden baján,
Oszd meg vele a terheket éltetek folytán.

Szűz Mária kérd érettök drága Fiadat,
Ő jelölje ki nekik e földön az utat.
A hit, remény, szeretet, kösse össze szivöket,
Szent áldásod koszorúja fedje éltöket.

24.

Arany-mennyegzőre.

Molnár J.-től. Dall. „Mennyben az Ur szine előtt“ stb.

Mi Atyánk, ki fenn az égben uralkodol felettünk,
Egy aranymennyegzős párért Tehozzád esedezünk.
Im előtte leborulnak, tiszta szivvel ugy hódolnak,
Kérnek velünk, hogy add rájok, mennyei sz. áldásod.

Ötven éve a templomba oltár elé térdeltek,
N. N. és hű társa szent hűséget esküdtek:
El nem hagylak holtomiglan, te se hagyj el holtodiglan.
Megtartották eskűjöket, mert mint hű párok éltek.

Ötven éve még mint ifjak léptek szent oltárodhoz,
Szerelmöknek édes lángja hozta őket Jézushoz.
Ma mint elaggott öregek hálát adnak itt te neked,
Hogy e hosszú éveken át őket megoltalmazád.

Ne hagyd őket ezután se boldogságos szűz Anya,
Szent oltalmad gyámolítsa őket agg napjaikba';
Majd ha eljő a végóra, s hivja őket távozóra;
Jézus, Mária szent József, mennybe vezesse őket.

25.

Temetőbe letett új kereszt szentelésére.

D. „Ember mi az" stb. szerint.

Jer dicsérjük nagy örömmel a hatalmas Ur Istent,
Dicsőitsük új énekkel e földön, mint mennybe fennt,
Ez uj kereszt szentelésén áldjuk Jézus szent nevét,
Ki érettünk bűnösökért vérrel festé keresztjét.

Ur Jézus szent véred által nyugosztald e hívedet,
Kinek sirhalmára tettük drága szent keresztedet.
Mint hit jelvény hadd ragyogjon feje fölé helyezve:
A róla csorgó vérpatak üdvösségét szerezze.

Jézus szent neved érdeme ragyogjon holt lányodnak
Boldogsága, üdvössége vele minden holtadnak.
E szent kereszt diadala, nyújtson békés megnyugvást
S neki csendes álmaira engedj szent feltámadást.

26.

Halottak napjára.

Mise kezdetre.

Dallam: „Adj irgalmat, adj nyugalmat" stb. szerint.

Engedj örök nyugodalmat, oh Uram híveidnek,
Kik kimulván e világból enyhűlésért epednek,

Adjon nekik nagy jóságod örök világosságot,
Engedj örök nyugodalmat oh Uram híveidnek.

Üdviratra.

Krisztus Jézus halálával a halál meggyőzetett,
És fullánkja s diadalma tőle el is vétetett,
Egykoron majd a halottak szavadra föltámadnak,
Kegyes Jézus! engedj nekik boldog örök életet.

Felajánlásra.

Uram a mit oltárunkon szolgád mostan bemutat,
A kegyelem áldozatja, engesztelő áldozat.
Nyerjen a megholt híveknek, kik siron túl is szenvednek,
Reménységet és enyhűlést nyerje meg irgalmadat.

Uram Jézus! tekintsd rajtok szent kereszted sz. jelét
Drága véred hullásának s halálodnak érdemét.
Add meg jutalmát hitöknek, a melyért könyörögnek
Hogy láthassák országodban sz. szined magas kegyét.

Szent-szent-szentre.

Szent az Isten, szent az Isten, élők s holtak Istene!
A kinek nagy dicsősége ég s földön elterjede.
Együtt velünk igy zengenek a még szenvedő lelkek:
Szent az Isten! szent az Isten élők s holtak Istene!

27.

Dal. „Minden alkotmányok“ stb.

Élőknek s holtaknak Ura! kegyes Atyánk,
A megholt hívekért kérünk, figyelj reánk.
*Adj nekik irgalmat s örök nyugodalmat;
Kínjaikat enyhítse Krisztus kínszenvedése.

Örök boldogságra te alkottad őket,
Ne hagyd elkárni a benned hívőket.*

Őket is megváltá a kereszt oltárán,
Vérével szent fiad, az ártatlan Bárány.*

Kegyelmét rájok is ontá a Szentlélek,
S igy szentegyházadnak tagjai levének.*

Oh ne nézd jó Atyánk! éltök gyarlóságát,
S előttök ne zárd el mennyeknek országát.*

Kegyelmet az ember, csak nevedben bizva,
Vár tőled, ki előtt a napfény sem tiszta.*

Szent neved nekünk is egyetlen reményünk,
A megholt hívekért szent nevedben kérünk.*

Kérünk hatalmadra, melylyel teremtettél,
S nekünk lelket adván, képmásoddá tettél.*

Irgalmadra kérünk, melylyel megbocsátád,
Első szülőinknek háladatlanságát.*

S azon jóságodért, melynek nincs határa,
Hogy fiadat küldéd világ váltságára.*

Kérünk szent Fiadnak megtestesültére,
Sok fáradságára és szenvedésére.*

Halálára kérünk, mely által megtöré,
Poklot és a halál fullánkját elvevé.*

Kérünk arra, midőn lelke alászállott,
A megholt atyákhoz, vivén a váltságot.*

Kérünk dicsőséges feltámadására,
Feltámadásunknak biztos zálogára.*

Szent Fiadra kérünk, ki ül jobbod felett,
S nálad élők s holtak közbenjárója lett.*

Kérünk az itélet rettentő napjára,
Mikor Fiad eljő, mint világ birája.*

Kemény itéletre Uram! ne szállj velek,
Irgalmadban bíznak, hogy üdvözüljenek.*

Tekints szent Fiadnak örök érdemére,
S az ő szűz anyjának esedezésére.*

Tekintsd könyörgését a boldog szenteknek,
Kik nagy irgalmadból veled örvendeznek.*

Nézd a szeretetet, mely az égben, földön,
S a tisztítóhelyen él köztünk örökön.*

Atyánk! vedd kedvesen szivesdeklésinket,
Ne hagyd elkárhozni megholt testvérinket.*

Adj szent feltámadást minden megholtaknak,
Hogy ők szenteiddel s velünk imádjanak.*

28.

Dall. „Könyörülj Istenem“ stb. szerint.

Oh irgalmas Atyánk! kérve kér tégedet,
A szivünkben égő testvéri szeretet:
*Adj örök nyugodalmat a megholt híveknek,
Hogy láthassák szinét te szent Fölségednek.

Te vagy a szeretet végtelen tengere,
Te vagy az irgalom mennyei kútfeje.*

Ne hagyd elkárhozni, Uram! a lelkeket,
Kik egykor magukon viselték képedet.*

Ingyen kegyelmedből nyerték az életet,
Engedjen üdvöt is nekik szereteted.*

Te, ki nem halálát, de üdvét akarod
A bűnös embernek, adj bűnbocsánatot.*

Kihez menjünk Uram! ha te nem könyörülsz?
Ki a bűnös lelkek veszélyén nem örülsz.*

Te vagy a gyarlóság segítő gyámola,
És a hív küzdőknek te vagy a korona.*

Te kezedben tartod az életet s halált;
Ki tehozzád futott, az életet talált.*

Azért bár rettegjük te nagy hatalmadat,
Mégis bízván, kérjük örök irgalmadat.*

Irgalmadról akkor tettél igéretet,
Midőn a legelső emberpár vétkezett.*

Te, ki megmenteni az embert akarád,
Az igért Megváltót neki meg is adád.*

Eljött a jó pásztor s halálig szenvedett:
Keresvén keresé, ki már-már elveszett.*

Oh! ne nézd az embert, ne nézd a vétkeket,
Hanem a testté lett igaz szeretetet.*

Az Isten Báránya azért lett áldozat,
Hogy megengesztelje méltó haragodat.*

Az Ur Jézus Krisztus szent vére hullása,
Irgalmat esdeklő szeretet szólása.*

Igazságos Biró! tekintsd a drága vért,
Mit egyszülött Fiad ontott az emberért.*

Tekintsd szent halála örök érdemeit,
S az ő szűz Anyjának esedezéseit.*

Irgalom oltára lett a vérző kereszt,
Melynél buzgó néped sirva s epedve esd.*

Szabadítsd meg Uram! a szegény lelkeket,
Kik még itt vétkökért nem tettek eleget.*

Szenvedéseiknek legyen enyhülése,
Az Ur Jézus Krisztus nagy kínszenvedése.*

Keserves kínjokban adjon vigasztalást,
És adja meg a várt boldog feltámadást.*

Add meg örök Atya, Fiú és Szentlélek!
Mit buzgó híveid benned bízva kérnek.*

29. *Molnár J.*

Halottak estéjén.

A temetőbe indulás előtt.

Dall. „Ember mi az élet“ stb. szerint.

Szomorúan zúg a harang bánat ül minden arczon,
A temető gyász mezején köny ragyog a sirhanton.
Ott nyugosznak a halottak jertek a sirhalmokhoz,
Imádkozzunk lelkeikért hisz nekik ez vigaszt hoz.

Jer ki velem árva gyermek, jer ki a temetőbe,
Ott nyugszik az anyai sziv a gyászos sirgödörbe,
Ird fel majdan fejfájára, anyám, kedves jó anyám!
Kelj föl gyermeked szavára ne hagy élnem itt árván.

Jertek velem bús özvegyek a sirhalmok árnyába,
Majd ott vigaszt lel szivetek egy esdő „Miatyánkra".
Jertek szülők ott vár rátok az elhúnyt kis csecsemő
Kit szülői szivetektől elzárt a zord temető.

Jertek velem jó barátok a jó barát sirjához
Ott várnak esdő kezekkel ott várják imáitok.
Juttassatok fejfájokra egy fájdalomtelt könnyet,
A melytől a megfásult sziv nyugodtabban pihenhet.

Jertek velem őszbe borúlt elaggott bús öregek,
Emeljétek fel az égre esdő, kérő szemetek,
Boruljatok a kereszthez Jézus ott van s megbocsát,
Kérjétek az egek Urát adjon csendes kimulást.

30.

Könyörülj Istenem én bűnös lelkemen,
Szánakodjál immár szomorú szivemen.
Haragodnak mennykövét, éles, hegyes tőrét,
Vedd vissza vétkeim bűntető eszközét.

Továbbá mosogasd bűntől én szivemet,
Kegyes kézzel gyógyítsd sebekből lelkemet.
Bűneimet megvallom, nyilván tapasztalom,
Mik miatt nem lehet semmi vigasságom.

Vétkeim lelkemet, mint a kigyók marják,
Szüntelen mellemet ássák és furdalják.
Hová fussak szinedtől, fegyveres kezedtől?
Utánam fegyverid futnak s hegyes tőrid.

Egyedül ellened Istenem vétettem,
Te szent szined előtt gonoszt cselekedtem
Oh kegyelmes Ur Isten! mi hasznod estemen?
Irgalmazz, könyörülj én bűnös lelkemen.

Ha érdemem szerint akarsz sanyargatni,
Számtalan bűnömnek jutalmát megadni,

El kell veszni fejemnek, kárhozni lelkemnek,
Mert több sokasága fövénynél bűnömnek.

Még anyám méhében a halál tőrébe
Estem és vettettem ördög tömlöczébe,
Oh kemény nyomorúság! pokolbeli rabság!
Mint fojt, mint szorongat ördögi csalárdság.

Tisztogasd lelkemet Uram izsópoddal,
Mosogasd szivemet irgalmasságoddal,
Fordítsd reám szemedet, mutasd kegyelmedet,
Nyújtsd hozzám kezedet, szent segedelmedet.

El ne vess engemet isteni szinedtől,
Meg ne foszsz, könyörgök a te Szentlelkedtől;
Tiszta új szivet bennem teremts, én Istenem!
Tovább fenn ne tartsad haragod ellenem.

Szabadíts ki immár a halál torkából,
Ments ki bűneimnek kemény rabságából;
Hogy csak neked élhessek, hozzád siethessek,
Téged magasztalván, benned örvendhessek.

Nyisd meg ajkaimat te dicséretedre,
Indítsd fel nyelvemet te tiszteletedre,
Csak téged kivánjalak, téged óhajtsalak,
Oh Uram! mindenkor téged kiáltsalak.

Vigasztald meg Uram a te seregedet,
A hív, töredelmes bűnbánó lelkeket,
Építsed fel falait te szentegyházadnak,
Melyben igazsággal neked áldozzanak.

Dicséret, dicsőség az örök Atyának,
Szentlélekkel együtt áldott szent Fiának,
Teljes Szentháromságnak, örök Uraságnak,
Mennyben s földön a legfőbb hatalmasságnak.

31.

Molnár Dal.: „Oh áldandó“ stb. szerint.

Néma bánat ül az arczon fájdalmában a sziv zokog,
Ünnepelnek a halottak ékesek mind a sirhalmok,
A harangok bús hangjai hívnak minket imára,
Kérjük Istent, hogy vegye az elhunytakat jobbjára.

Van-e ember az ég alatt ki ne szállna most magába
A gyermek a jó szülőért esdve nézz a keresztfára.
A szülők gyermekeikért kérik az egek Urát,
Hogy a sir ölén nyugvónak könnyítse meg a sir porát.

Ott zokog az árvagyermek a sirhalomnak tövében,
Könnyét hinti a sirhantra mély fájdalom dúl szivében
Keltené föl édes anyját, mert mostoha a világ,
Nem pótolja semmi senki az elhunyt édes anyát.

Másik árva a bús özvegy Ur Jézus tehozzád felesd,
Hogy sirban nyugvó hű társát áldott sz. jobbodra vegyed
A jóbarát barátjáért küld egy imát tenéked,
Szeretetnek szent Istene hald meg esdeklésöket.

Egymás után temetjük el ifjuságunk örömeit,
Sirok felett gyakran öntjük szemünkből a gyászkönyeit,
Adj a sirban nyugovóknak Atyánk örök nyugovást,
És a végitélet napján adj boldog feltámadást.

32.

Mise kezdetére.

Örök nyugalmat adj kegyelmes Istenünk,
Híveidnek a kiről ma itt emlékezünk,
Örök világosság ragyogja őt körül,
Őrizd a kárhozat súlyos keservétől.

Dies irae.

Napja Isten haragjának stb.

Szentre.

Szent vagy hatalmas Istenünk, szent mindenek felett
Szent vagy, ha éltet osztogatsz, s midőn azt elveszed.
Hozanna néked trónodon dicséret emberek között,
Bocsásd szined elébe, ki tőlünk sirjába költözött.

Urmutatás után.

Áldott magasságbelinek Fia! ki a kereszten értünk meg-
[hala,
Ki ontott sz. vérednek általa, egek jutalmára reményt ada
Oh részesitsd szent véred érdemében,
Kiért imádkozunk e szent misében.

Gyászmise énekek.

1.

A mise kezdetére.

Adj irgalmat, adj nyugalmat, oh Atyánk! a lelkeknek
A kikért ez áldozattal, híveid esedeznek
Adjon nekik enyhűletet, végtelen szereteted,
Adj irgalmat, adj nyugalmat minden megholt hívednek.

Evangeliumra.

A szerető tanítványnak, szent Jánosnak mondatott,
Ird föl! boldog mindörökké, az Urban elhunyt halott
Engedd Uram! hogy halottunk, kiért most imádkozánk
Szinte halja ezen égi, vigasztaló szózatot.

Felajánlásra.

Jézus! ki egész világért feláldoztad magadat,
Legyen kedves te előtted, ezen tiszta áldozat!
Adjon enyhet, szabadulást és örök boldogulást,
A még szenvedő lelkeknek, kik várják irgalmadat.

Szent-szent-szentre.

Zengjük áldva: szent az Isten! élők s holtak Istene!
A kegyelem s irgalomnak mérhetetlen tengere,
Az ő szent kezében vagyunk neki élünk és halunk,
Szent az Isten! szent az Isten! élők s holtak Istene!

2.

Kezdetre.

Áldozatot hoz neked, a testvéri szeretet,
Oh Isten! hogy vigalommal nézd a megholt híveket,
Elküldvén angyalodat, szüntesd meg nagy kínjokat.

Evangeliumra.

Oh Jézus! ki könnyeket hullattál Lázár felett,
S kit feltámasztott a sirból isteni szereteted,
Szánd meg, kikért tégedet most kérünk, a lelkeket.

Felajánlásra.

A szentséges áldozat, mit most szolgád bemutat,
Engesztelje meg oh Isten! örök igazságodat.
Add, hogy üdvöt nyerjenek, kik benned reménylenek.
A gyarlóság nem tehet irgalmadra érdemet:
Vedd hát Krisztus áldozatját, Uram érdemünk helyett
Oh könyörülj, Istenem! a szenvedő lelkeken.

Szent-szent-szentre.

Szent vagy édes Istenünk! engedd buzgón zengenünk,
Egyesüljön az ég és föld hálájával énekünk.
Zengjék: szent vagy Istenünk! az elhunytak is velünk.

3.

Kezdetre.

Isten! ki őrködöl a nagy világ felett,
S virrasztasz a holtakon kiket sir éje fed,
Szemeinkben nehéz köny ül, imádságunk feléd repül;
Hivednek üdveért, ki már a sirba tért,
Küld el őrangyalod fölé őrt állani,
Legyenek csendesek a nyugvó álmai.

Dies irae.

Oh ha majd a végső napnak trombitái megszólalnak,
Itéletre hivására a jóknak s a gonoszoknak.

Ha eljön az igaz Isten, hogy jobbra vagy balra intsen
Hogy adom be számadásom, kinek csak bün földi kincsem.

Szentre.

Szent az élők, szent a holtak nagy Istene szent,
Szent az égben, szent a földön, szent a sirba lent.
Zengjék élők és a sirok alvó holtai,
Keljenek fel álmaikból nevét áldani.

4.

Kezdetre.

Nézz édes Teremtőnk szegény rabjaidra,
Vigasztaló napfényt deríts árváidra,
Kik sirva számolnak irgalmas karodra,
Támaszkodnak jó voltodra.

Túl a lét határán jaj szavak nem nyernek,
Hiába kiáltoz, kit egek ott vérnek;
De ha mi kik élünk, érettök könyörgünk
Nem veted meg szent Istenünk.

Dies irae.

Harsog az Ur trombitája, a melyre minden sir szája,
Megnyillik és a halottak felkelnek, akik aludtak,
Józsafát völgyébe szállnak, igy szól Jézus: jöjjetek,
És a biró elé állnak itéletet vegyetek.

Szent-szent-szentre.

Szent, szent, szent kiáltják mennyei karaid,
Ugyan azt óhajtják mondani foglyaid.
Oh de nincs a tüzben öröm és vig ének,
Csak a jaj szavak ömlenek.

5.

Kezdetre.

Molnár J.-től. Dal.: „Isten ki fönt uralkodol“ stb.

Mi Atyánk! ki fent az égben őrködöl felettünk,
És jóvoltod irgalmával mindig itt vagy velünk.

Esdeklésünk ne vesd meg, hanem te hívednek,
Akiért most áldozunk, nyisd meg szent egedet.

Szentre.

Szent, szent az Ur! a nagy Isten! hirdesd ezt halandó,
Szenteld meg az Isten nevét s nézd minden mulandó.
Zengjétek szent angyalok s ti földi emberek
Viszhangozzák a hegyek, völgyek és tengerek.

Urmutatás.

Dall.: „Jézus az én reményem" stb. szerint.

Jézus drága szent teste im felemeltetett,
Krisztus drága szent vére értünk kiöntetett;
Legyen e holt hivednek üdvösség adója,
Légy mennyben szent Atyádnál kegyes birálója.

A szent kereszt oltárán te értünk meghaltál,
Most szeretet oltárán velünk vagy oh bárány.
Nyisd fel azért szivedet, ez elhúnyt hívednek,
Hogy láthassa szent fényét, dicső szent szivednek.

6.

Gyászmise kezdetre való énekek halva fekvőkért.

Dal. „Ide Adám maradéki" stb.

Jertek hívek imádkozzunk elhunyt atyánkfiáért,
A pappal együtt áldozzunk N. N. lelkeért.
Ki elérte végóráját fekszik koporsójába,'
Lefizette már adóját ma (holnap) teszszük sirjába.

7.

Koporsójában fekszik N. N. hűlt pora,
Ki most is benned bízik élet és halál Ura.
Add a sir ölében nyugodjék békében,
Akinek hűlt porát sirnak ma (holnap) adjuk át.

8.

Egy jótevő gyászmiséje.

Molnár J.-től. Dal.: „Ember mi az életpálya“ stb. szerint.

Kezdetre.

Megjelentünk gyászba vontan oltárodnál Istenünk,
Imádkozni jótevőnkért, kit soha fel nem lelünk.
Bűne bocsánatáért száll imádságunk égre fel;
E halva fekvő hívednek bűntetésit engedd el.

Dies irae.

Oh szörnyű nap, melyen retteg, minden ember egyaránt
Midőn eljön a nagy Isten, felnyitja a sir lakát.
Feltámadunk majd a sirból és hangzik az itélet,
A gonoszok örök halált jók nyernek örök éltet.

Felajánlásra.

Letűnt élted szép csillaga, koporsó lett lakhelyed,
Hiába hull fájó könyünk, föl már senki nem kelthet.
Oh nélküled árvák lettek, oly sokan a szegények,
Kiket karod minden bajban, oly szivesen segített.

Ezen elhunyt jótevőnkért fájó szivvel esdeklünk,
Ne hagyd el őt a végórán, irgalmas nagy Istenünk.
Könnyítse meg hűlt porait Jézus Krisztus halála,
Hogy a rideg sir ölében nyugodalmát találja.

Árvák, akik jó szivétől táplálékot nyertetek,
Nyomorúltak, kik őt soha el nem feledhetitek;
Kérjétek a szent szűz Anyát, vezesse őt fel oda,
Ahol várja örvendezve az angyalok tábora.

Szentre.

Rendíthetlen a végzeted, Isten, kinek neve szent,
Élet s halál Ura vagy te! ugy földön mint mennybe fent
Szent vagy Isten, szent vagy szent, szent,
Engedd zengje e híved; akit tőlünk, mai napon gyász
[sirjába helyeznek.

Úrmutatás után.

Dal. „Isten ki fönnt uralkodol“ stb. szerint.

Keresztfának áldozata fel van már emelve,
Jézus, de nagy irgalommal nézesz az emberre.
Drága véred mosogatja ami sebeinket,
Drága tested táplálgatja bűnös lelkeinket.

Áldott Jézus Isten fia hozanna üdv neked,
Ki a bűnös embereket ily nagyon szereted.
A gyász sirok ölébe is gyulaszd ki világod,
Hogy érezzék jó voltodból örök boldogságod.

Áldozásra.

Dall. „Jézus az én reményem“ stb. szerint.

Nagy Isten, ki az embert képedre teremtéd,
Mint földi lénynek neki adád szabad eszét,
Hogy téged megismerjen, imádjon ajaka,
Számára igy nyiljék meg az örök mennyhaza.

Teremtésed remekét ne hagyd hát el soha,
Vezesd e földi uton, mint kegyes jó Atya;
Mert gyenge lett az ember világi utain,
De ha karoddal véded, oszlik a földi kín.

Oh ha egykor a gyász sir előttünk megnyillik,
Szivünk mely most feléd esd, dobogni megszünik;
Te légy vigasztalásunk, és kegyes jó biránk,
Akiért téged kérünk, irgalmasan biráld.

Áldásra.

Dall.: „Ember mi az életpálya“ stb.

Repüljön égbe hő imánk hozzád Isten jó Atyánk,
Fogadd el tőlünk kedvesen mit neked most áldozánk
N. N. jótevők, kinek lelke üdveért,
Imádkoztunk, hogy adj neki mennyországba örök bért.

9.

Erzsébet szeretett királynőnkért mondott gyászmise Offertoriuma.

Molnár J.-től. Dall. „Oh én gyászba borult“ stb. szerint.

Miért sirsz oh magyar? miért sir az ország?
Fölséges királyunk mitől nedves orczád?
Erzsébet királynőnk akit ugy szerettünk,
Az örök hazába költözött el tőlünk.

Oh nem él a jó sziv gyilkos tőr járta át,
Elragadta hazánk földi királynéját;
Kinek drága nevét imánkba foglaltuk,
Mélyen megrendülve a sirnak kell adnunk.

Lehullott csillagunk, árva lett a haza,
Országunknak többé nincs védő angyala.
Fájdalom, rémület fogja el keblünket;
Nehéz, sötét fátyol borítja szivünket.

Nagy Isten jó Atyánk, magyarok Istene!
Mért adtad e csapást szegény nemzetünkre?
Sir, zokog a lélek leroskad előtted,
Mert nem értheti meg te nagy végzetedet.

Arvaságunk hirdesd, nap a merre jársz-kelsz;
Hogy itt minden arczot a mély bánat fedez.
Zúgjatok harangok! sirassátok el őt,
S kisérjétek sirba ezt a nagy szenvedőt.

Reménységünk anyánk, egek nagyasszonya!
Földi királynénkat vedd szent oltalmadba.
Habár itt hagysz minket nem feledünk soha,
Jó királynőnk neved szivünkbe lesz irva.

10. *Molnár J.*

Schuszter Constantin szeretett püspökünkért mondott requiem Offertoriuma.

Megrendülve szivzokogva trónodhoz borulunk,
Oh élet és halál Ura Atyánkért áldozunk.

Letette élte terhét a koporsó ölébe
Nálad lel már pihenést a menny örömébe.

Arvák szegény elhagyottak sirassátok el őt,
Rólatok mint jó atyátok el nem feledkezett.
Jézus neki megadja mennyben a jutalmát,
Oda visszi trónjához, mint igaz pásztorát.

Főpásztorunk ki már pihensz koporsód vánkosán,
Emlékeid el nem mulnak a nagy idők során.
Vegyen égbe Istenünk jutalmad ez legyen,
Ott a többi szentekkel élj örökké Amen.

11.

Lelkipásztor halálára.

Gyászt vont a templom magára, kit illet e néma gyász?
Gyászt öltött az áldozópap — fájdalom szivet ráz.
A mindenható Istenhez egy szivvel fohászkodunk ...
Nem láthatjuk az oltárnál volt jó lelkipásztorunk.

Ő kinek forró imája sokszor égbe szállt innen,
Előkért és megholtakért áldozott itt szivesen:
Nincs többé főtisztelendő N. N. jó atyánk,
Szomorú, gyászos pompával tőled elválasztatánk.

Mondjuk hát itt, kicsiny, öreg, szegény, gazdaggal egyben,
Hogy Isten, volt pásztorunknak sz. nyugalmat engedjen,
Es te boldogult, jó papunk esedezz mindnyájunkért,
N. N. városának összes lakosaiért.

12.

Áldozó papért.

Mennyei kegyes Alkotó, nézz le kegygyel székedből,
Gyermekid sóhajtnak hozzád e siralom völgyéből.
Fogadd el könyörgésünket N. N. lelkeért,
Te fölkent hű szolgád, elhunyt jó lelkipásztorunkért.

Pap lévén, ő is áldozott hiveidért egykoron,
Áldozatot mutatott be neked e szent oltáron.
Most érette áldoztatik Jézus szent teste s vére,
Mint elhunyt lelkipásztorunk lelkeinek örök bére.

13.

Honvédek miséjén.

Mély csend borong a sir halmokon,
Hol harcz, vihar tombolt egykoron.
Elzúgott az ágyúk moraja
El régóta a csaták zaja.

Itt porladnak a szabadságért,
Kik ontottak drága honfi vért.
A szabadság velünk elborúlt;
Hamvaikból ujra felvirúlt.

Jer szabad hon szabad fia hát,
Hőseidért zengj buzgó imát!
Hálafüzért tüzz hantjaira
Emlékezve hős harczaikra.

Tüzz a tavasz nefelejtcsiből
Honleány! bokrétát emlékül
Áztasd szemed köny-gyöngyeivel,
Igy terem majd a hős ezrivel.

Kegyes Isten a szent áldozat
Mit érettük szolgád bemutat
Engesztelje ki szentségedet,
Hogy láthassák dicső szinedet.

14.

Dal.: „Oh édes Megváltóm" stb.

A bús temetőben, kiket sirok fednek,
Árvák és özvegyek értök keseregnek;
Ott nyugszik az egykor szerető jó atya:
Nyugtasd őtet Jézus és kegyes Mária!

Elhúnyt társunk is ott nyugszik béke között,
N. N. ki tőlünk sirba költözött;
N. éve hogy tették örök nyugalomra:
Nyugtasd őtet Jézus és kegyes Mária!

Vedd őt országodba hatalmas Ur Isten!
Kiért imádkozunk ezen szent misében;
Özvegye igy sóhajt s hét kedves árvája:
Nyugtasd őtet Jézus és kegyes Mária!

E szent áldozatot érte mutattatja,
Árván özvegységben maradt kedves párja:
Csak ez ajakának legesdőbb sóhaja:
Nyugtasd őtet Jézus és kegyes Mária!

15.

Dal. „Aldjad ember e nagy" stb. szerint.

Tekints Uram! kérésünkre, figyelmezz könyörgésünkre
Melyet N. N. szolgádért ma bemutatunk
Vedd Uram kedvesen szent nevedért áldozatunk.

Évnapja van halálának, tőlünk történt válásának,
Ma ujítja meg emlékét szeretetünk,
Kiért, Uram, szined előtt esedezünk.

Mindenben ki vagy hatalmas, kegyes Isten!
Légy irgalmas, enyhítsd Uram e szolgádnak szenvedését,
És engedd el hátralevő bűntetését.

Adj már neki nyugodalmat, mennyekben örök jutalmat
Számláljad őt angyaloknak seregébe,
Részeltesd az égi karok örömében.

16.

Oh Megváltó kegyes Jézus!
Vedd be könyörgésünket,
A te kimúlt hív szolgádért
Hallgasd meg kérésünket.

Kiért áldozatot oltáron mutatott
Most be lelki pásztorunk.

Kinek ennyi esztendeje
Adtunk végtiszteletet;
Ma felőle áldozatban
Teszünk emlékezetet:
Hogy nyerjen kegyelmet, oh nagy Isten engedd,
Örvendezhessen veled.

Oh Mária! Isten anyja!
Esedezzél érette,
Isten után nagy reményét
Tebenned helyeztette.
Mária! Mária! Jézusnak sz. anyja
Légy mennybe kalauza.

17.

Árváért ki a vizbe fúlt.

Molnár J. Dal. „Ember mi az" stb. szerint.

Szemfedővel leterítve, egy árva gyermek pihen,
Hallgasd meg érte imánkat hatalmas nagy Ur Isten!
Árvaságát megszüntették a viznek hullámai,
Nem hallotta senki jajját, ugy szüntek meg kínai.

N. N. szegény árva nem volt itt sok örömed,
Nem volt ki jó és balsorsban védte volna éltedet,
Igy jutál a hullámokba, egy véletlen lépéssel,
Életedet irgalmatlan erővel tépte széjjel.

*Jézus Krisztus kínhalála vegye el bűneidet,
S ott légy boldog az ég honán, leld meg örök üdvödet.

18.

Agg felett.

Molnár J.-től Dal. „Ember mi az élet" stb. szerint.

Zúg a harang, gyász dalt zengve, egy elaggott férj felett
Jertek össze hát kedvesek, érte imát zengjetek.

N. N. a jó Atya ma tér le gyász sirjába,
Itt hagyja szeretett nejét, s gyermekit árvaságba.

Zokogja az árva gyermek a szeretett jó atyát,
Mert egy nehány óra mulva már sirhalmok takarják.
Isten élet-halál Ura! nyújtsd le áldó jobbodat,
Vedd fel hozzád veled élni ez elhunyt hű szolgádat.

19.
Halva fekvőért.

Molnár J.-től. Dall. „Jézusomnak kegyelméből" stb

Hidegágyra kiterítve N. N. elpihen,
Nem zavarja semmi álmát, s nem fáj neki semmi sem.
Élet halál Ura! nézz áldozatunkra,
Vedd őt szent országodba.

Tegnap zárta le szemeit a halál hideg keze,
Ma helyezzük gyász sirjába, Jézusom szent nevedbe?
Állítsd őt jobbodra, tekints szolgádra,
Vidd örök boldogságra.

Szűz Mária, Jézus anyja! haldoklóknak oltalma!
Kérd érette szent Fiadat, kérésed meghallgatja.
Mária, Mária! bűnösök gyámola,
Legyen veled nyugalma.

20.
Fiatal nőért.

Molnár J.

Ott pihen már gyász sirjában Isten Atyánk leányod,
Vedd érte hát kegyelmesen fájó könyünk s imánkat.
N. N.-ér száll imánk égi trónodhoz,
Tudjuk, hogy jó Istenünk vagy, lányodnak hát vigaszt hozz.

Megszüntek már fájdalmai nem hallik már sohaja,
A sir öle befogadta, nem fáj már semmi tagja.
Huszonnégy reményteljes év romba dölt s a porba hullt
Sok kinjának koporsóján koszorúk voltak tanuk.

Nyújtsd jobbodat Isten Fia! s vezesd őt Atyád elé,
Könyörülő szent szivedbe zárjad őtet majd belé;

Hogy mennyekben örvendhessen a dicsők seregében
Aki N. ideje nyugszik a gyászos temetőben.

21.
Miseének megholtakért.

Viz Z.-tól. Dallam: „Menj alá gyarló testem“ stb. szerint.

Áldozatot mutatnak neked irgalmas Isten,
Gyászoló néped jaját hallgasd, kérünk, kegyesen
A drága láncz elszakadt, hogy szólt a szent akarat
S a kedves lényből már emlék maradt.

Midőn ez a sziv kihűlt, szétterjedt a búbánat,
Mert megtörtek a szemek, melyekből jóság áradt,
A sziv már nem dobogott, mely szeretni ugy tudott
S lett belőle néma, hideg halott.

Küzdelem csupán a lét, fáradunk sikertelen;
Végül csak ugy vár a bér, ha a lélek szenytelen.
Ó, ha tán rá szeny ragadt, add irgalmasságodat,
Jusson mennybe szent oltalmad alatt.

Mindnyájan gyarlók vagyunk, csak kit segítsz, az erős
Nélküled hiába küzd világot vevőn a hős.
Ó, ha talán e híved küzdelmében elesett,
Mennyből segélyül nyújts felé kezet.

Vigasztald meg azokat, akiket ő elhagyott,
Akik már ő nélküle nem lehetnek boldogok.
Araszd a hit balzsamát, mely szivöket járja át
És ne érje jóságod semmi vád.

Add, hogy a megholt hívek mind kegyelmet nyerjenek
Szent Fiadnak véréből áradjon a szent kenet.
Hogy láthassuk boldogan, ha az élet elrohan,
Mind, a kikhez szivünknek joga van.

22.
Molnár J.

Élőért.

Istenem im bemutatjuk ama nagy áldozatot:
Melyet egykor édes Fiad keresztfán bemutatott.

N. N. élő szolgád akiért most könyörgünk,
E kenyér s bor szine alatt, hallgass meg jó Istenünk.

Tudjuk hogy te jó Atya vagy gyermekidet nem hagyod,
Ha bármi bú s baj érje is, vele vagy és gondozod.
Engedd, hogy te szent utadon járjon egész éltében,
Tartsd meg őtet boldogságban, erőben, egészségben.

Hogyha pedig őszbe borúlt feje majd lehanyatlik,
Hogyha majd gyász szemfödője agg fejére le hajlik:
Akkor is légy kegyes hozzá, s ne mond rá itéleted;
Vedd fel hozzád, s add meg neki az örökös életet.

23.

Betegért.

Dall.: „Menny, föld, tüz, viz" stb. szet.rint.

Beteg hivedért könyörgünk Mindenható Istenség!
Tudván, hogy szent kezedben van, az élet egészség.
Tőled jön minden enyhülés, gyógyulás és segítség;
Akiért most itt kérünk, gyógyítsd és tartsd meg nekünk.

Enyhítse őt fájdalmában Jézus vére hullása,
Üdvözitőnk keresztfája legyen vigasztalása.
Legyen szentséges öt sebe az ő meggyógyulása;
Akiért most itt kérünk, gyógyítsd és tartsd meg nekünk.

Es ha már el van végezve, fölségednél halála,
Add, hogy a végső nagy harczot benned bizva megállja.
És várja őt országodban az élet koronája,
De még is buzgón kérünk gyógyítsd és tartsd meg nékünk.

24.

Társulati halott felett.

Dall. „Jézusomnak kegyelme" stb. szerint.

Öltözzetek gyászruhába szent olvasóbeliek
Mert egy rózsát leszakasztott a halál közületek.
Imádkozzunk érte, hogy Jézus nevében
Nyugodjék békességben.

Rózsakoszorunk egy tagja halva fekszik előttünk,
A békességnek álmában már elköltözött tőlünk.
Imádkozzunk érte, hogy Jézus nevében
Nyugodjék békességben.

Istentől megdicsőitett és kiválasztott szentek,
Az Isten szent szine előtt érte esedezzetek.
Imádkozzunk érte, hogy Jézus nevében
Nyugodjék békességben.

Fogjátok fel tagjaimat szent olvasóbeliek,
Az elkészített siromhoz vigyétek tetemimet.
Lelkem dicsőségbe szentek seregébe,
Mehessen az egekbe.

25.

Dal.: „Bú s fájdalom szivemet“ stb.

Árva lelkek jaj nekünk, kik e lángban szenvedünk,
Hol vagy örök irgalom? bezárták fényes mennyemet,
Oda csak a tiszták mennek, jaj szivmetsző fájdalom!

Elborult fénycsillagunk, mély börtönben jajgatunk,
Hol vagy örök irgalom? bűnünk zsoldja lett a fegyver,
Mely bennünket üz, kerget s ver, jaj szivmetsző fájdalom!

Jó barátok, rokonok, istenfélő jámborok,
Hol vagy örök Irgalom? mind, kik éltek a világon:
Váltsatok ki imádságon, jaj szivmetsző fájdalom!

Oh legméltóbb szűz Anya! te légy lelkünk aranya,
Hol vagy örök irgalom? könyeiddel s érdemeddel
A tüz lángját öntözgesd el, jaj szivmetsző fájdalom!

Rabságunknak zárait nincs aki megnyissa itt . . .
Hol vagy örök Irgalom? oh boszuló szent igazság:
Győzzön meg az irgalmasság, jaj szivmetsző fájdalom!

Krisztusnak öt mély sebe, sebeinket kösse be,
Hol vagy örök Irgalom? megváltó vér! szólj mellettünk
Kinprédái akik lettünk, jaj szivmetsző fájdalom!

Nyilj meg, oh mennykapuja, szánj meg egek sz. Ura,
Legyen nálad irgalom! vigy a lelkek fényhonába,
A mennyei boldogságba, szünjék meg a fájdalom!

26.

Dies irae.

Napja Isten haragjának végét veti e világnak,
Ez szavok a prófétáknak.

A sziv tele rettegéssel lesz a biró jövetével,
Hol kezdődik a számvétel.

A trombitaszó egyszerre lehat minde sirfenékre
S kit-kit hi itélőszékre.

Bámul természet és halál, hogy a földpor emberré vál
És a Biró elébe áll.

Az irott könyv megnyittatik, melyben minden foglaltatik
Valami megbiráltatik.

Ha a biró ül ragyogva, semmi sem marad titkolva,
Minden meg leszen boszulva,

Akkor szegény én mit tegyek, oltalmamra kiket vegyek?
Hol a szentek is rettegnek.

Ég, föld hatalmas Fölség! világ ingyen üdvössége!
Üdvözíts malaszt mélysége!

Kegyes Jézus! emlékezzél, hogy érettem kínt szenvedtél
Ments meg, ki véreden vettél.

Kerestél, értem fáradván, megváltottál a keresztfán,
Munkád haszna áradjon rám.

Igaz te a boszúlásban, légy bő a megbocsátásban,
Mig nem állok számadásban.

Szűmbe szállva fohászkodom, szégyen terül el arczomon,
Könyörülj bűnös voltomon.

Ki Magdolnát feloltoztad és a latrot meghallgattad,
Kegyed nékem is ajánltad.

Noha tőled nem érdemlem, tégy irgalmat mégis velem,
Hogy a tűzkínt elkerüljem.

Midőn itélsz végsorsomról, juhaiddal állíts jobbról,
Elválasztván a bakoktól.

Ha majd, kikre átkod omol, benyeli az égő pokol,
Végy oda, ahol áldatol.

Halld meg ajkam könyörgését, tekintsd szivem törődését
Nyugosztald meg éltem végét.

Az nap minden könybe borúl, melyen a test hamújából
Fölkelvén elődbe járúl.

Akkor Jézus! nyújts irgalmat, híveidnek adj nyugalmat
Szenteiddel közjutalmat.

27.

Az itéletről.

Oh boszú napja! oh ég haragja!
Mely pusztítva mindent porrá teszen;
Jaj szegény lélek! jaj végitélet!
A midőn a biró számot veszen.

Mondja a látnok: izzó zsarátnok
Lessz az ég s a nap, hold lehullanak:
Összedül zajjal, szörnyű robbajjal,
A világ épület egy percz alatt.

Nagy halálhörgés, rémes mennydörgés
Viszhangzik s jajgatnak az emberek:
Sötét éj száll át, kitárva szárnyát,
A romba dölt világ hamva felett.

Vész legnagyobbja, itélet napja,
Mely megnyitod majd a gyász sirokat!
Trombita zendül, minden megrendül,
Angyalok ébresztik a holtakat.

A halál bámul, remeg s elájul,
Látván, hogy mozogni elkezd a por:
Reszket, szörnyen fél, a midőn felkél
Mély sirágyából a bűnös lator.

Az ég felhőin ragyogva jő im
Az itélő biró angyalival;

Harsog fölöttébb, hirdeti jöttét,
Az égi harsona, mely megrival.

Számadás földjén, Józsafát völgyén,
Szivárványtrónra ül a nagy király;
Ki mint érdemli, nem marad semmi
Rejtve midőn Isten itél, birál.

Nyilnak a mennyek, szentek bemennek,
Az örömbe s nyernek fénykoronát;
Ott Isten keblén élnek, örvendvén
Örök nagy időkön és koron át.

Az átkozott had, a kárhozottak
Gehenna mélyébe sülyednek el;
Oh kín hazája, átok tüzháza!
Hol a féreg soha nem szünetel.

Adj szent kegyelmet, állj lelkünk mellett
Oh életet adó halál ura!
Ha üt az óra, trombita szóra,
Örömre ébreszsz fel, ne kín s búra.

28.

Dall.: „Jaj nagy kedvem tartott" stb. szerint.

Meg kell halni oh jaj! a halál a bűn zsoldja,
Hat ezredje, hogy e sóhaj örömünket rontja.

Ember kérlek téged, hallgass az ész szavára:
Ha ma másnak, holnap neked nyilik a sir szája.

Sem a dús gazdagság, sem a kincsek özönje,
Sem királyi fény s magasság meg nem menthet tőle.

Ámbár fenn ragyog még életed szép csillagja,
Tetteidben megfontolt légy: van itélet napja.

Mindennek véget vet a halál egy csapása,
És megmérgez minden kedvet ennek tudomása.

Ha eljő a nagy nap, mely kioltja világod,
Tőled majd mind elmaradnak rokonok s barátok.

Egy bizonytalan csak: a halálnak órája;
Ah, ki tudja, rád mikor csap? légy készen hát rája.

Meg kell halnod majdan! kérdd Istent, nézz az égre
Hogy a nagy segítsen a nagy harczban s üdvözítsen
[végre.

29.

Ne felejtsd oh halandó, hogy meg kell egykor halnod
Földön minden mulandó, mutatják a sirhalmok.
*Üt a halál órája, éltednek fénysugára
Oh jaj, oh jaj, kialuszik nem sokára!

Mely Ádámról maradt ránk; sir a közös örökség;
De hogy mikor szakad ránk, nem tudjuk a nap jöttét.*

E nagy adót már senki nem veszi le mirólunk;
Jól tudja azt mindenki, hogy nekünk kell lerónunk.*

Oh gondold fel, halandó! hogy az, mi itt dicső, szép:
A kincs, arany mulandó s álomkép a dicsőség.*

Félj a végső jaj s bajtól, születtünk, hogy meghaljunk,
Ha a halál behantól, mindent elföd sirhalmunk.*

Hidd el, minden lépéssel közelg hideg koporsód;
Megtérni hát mért késel? ne felejtsd az utolsót.*

30.

Dal. „Világ büszke fia! elmélkedjél“ stb. szerint.

Napja fogyott öreg, erődús fiatal!
Vár mindegyitökre a gyászos ravatal;
Fiatal meghalhat, öregnek halni kell,
Álljon bár egy sorban világ fejdelmivel.

Kegyetlen a halál s folyton reánk vadász,
Nyila, ha eltalál, oh mily nagy lesz a gyász!
Kidölhetsz hirtelen a pálya közepén,
Törékenyebb élted, mint az üvegedény.

Oh szörnyű gondolat! tudom s mégsem tudom!
Tudom, hogy meghalok, de mikor? nem tudom.
Ragyog még ma napunk s holnap tán nem leszünk
Mikor nem is hiszszük búcsút akkor veszünk.

Vidáman lüktet még szived életere,
Kebled a világgal csordultig van tele,
De élted gyertyája ellobban hirtelen,
Sötét mély éj borúl fejedre ide lenn.

Az örök életbe kell majd költözni át,
E közös sors várja Adám minden fiát;
A felhő árnyaként elfutnak napjaink,
Használjuk az időt, ez is csak arra int.

Ha itt bátran küzdesz, gyarló por és hamu!
Tied lesz mennyben a győzelmi koszorú;
A szentek Istene rajtad megkönyörül,
Örökfény ragyogja lelkedet majd körül!

31.

Dall. „Alnok világ gyönge ág“ stb. szerint.

Halljad világszerető! e föld egy nagy temető,
Oh gondold fel józanon, hogy mit mond bölcs Salamon:
*Hiuság, hiuság, itt minden csak hiuság!

Vedd le a szemfödelet, mely ott leng a mult felett,
A mit látsz, az borzalom, a mult egész romhalom.*

Nagy Sándornak hadai, dús gazdag kincs halmai
S mind az amit birtanak, ott van a föld alatt.*

Nagyság és kincs, földi lom, azt hirdeti Babilon,
A dicsőség délibáb, ha megcsal a te hibád.*

Játszi égi tünemény itt e földön a remény;
A legszebb terv kártyavár, hogy ledöljön arra vár.*

Itt a méz is keserű, borúvá váll a derű;
Egyik óra földerít, a másik rád gyászt terít.*

Egy van a mi, bizonyos, ember gondolj arra most:
Vendéged lesz a halál, bár rejtőzz el, rád talál.*

Hát lelkeőre jól vigyázz, hogy ne érje semmi gyász:
Mind az, mit a bűn terem: örökös kin s gyötrelem.*

32.

Világ büszke fia, jer elmélkedj velem,
A sirok halmain adj s tégy kérdést nekem:
Vajjon kik nyugosznak emlékjeleikkel,
Kiknek a zúgó szél játszik keresztjökkel.

Megfelel a sirjel, kik nyugosznak sorral;
A dús a koldussal, öreg az ifjúval.
Voltak, már nincsenek, eltűntek a porban,
Immár ők nyugosznak moh lepte sirjokban.

És talán kitünőbb egyik a másiknál,
Hatalmasabb talán a dús a koldusnál;
Látod a siron túl nincsen már választás,
Egyforma a sirban király és a kapás.

33.

Mi az ember élte e világon? küzdés és nem más,
Ugy állunk, mint madár az ágon, sorsunk vándorlás.
Egymás után elenyészünk, porrá és hamuvá leszünk,
Sirba költözünk.

E világ csak czifra nyomorúság, bánattal teljes,
Itt vigságot felvált nyomorúság, mely de keserves.
Bú emészti kebleinket, keseríti életünket,
Vérző szivünket.

Zarándokok vagyunk e világban és jövevények,
Egyformán mennek halál útján dúsak, szegények.
Nincs különbség meg kell halni, e világot itt kell hagyni,
Sirba kell szállni.

Ezt ha meggondolod, világ fia, mondd miként érzel,
Tudván te is eljuszt vég órádra nem kerülöd el.
Porból lettél, porrá leszel, mint a füst úgy elenyészel;
Jaj mily bért veszel

Irgalom s kegyelmek Istene! ég és föld Ura!
Életnek s halálnak mindene, állítsd jobbodra.
Majd egykor a mi lelkünket, bocsásd meg minden [bűnünket,
Add meg üdvünket.

34.

Mióta a világ áll, sok temető megtellett,
Mert a kegyetlen halál oly sokat a sirba tett:
Urakat a szolgákkal egymás mellé sorba
Temette a porba.

Engedelmet nem adott sem ifjúnak sem vénnek,
Könyörülni nem tudott jaj szavain senkinek;
Egyforma volt előtte gazdag és a szegény,
Helybeli jövevény.

Zokogó sirására nem nézett özvegynek,
Nem, nagy szivfájdalmára az egymást szeretőknek;
Ki sorba van, azt veszi, legyen atya. anya,
Sirjon bár az árva.

35.

Ki ragyogni látod élted csillagát,
Halljad a természet hathatós szavát:
A gyenge és erős, féltékeny és hős
Meghal egyaránt.

Légy gazdag vagy koldus, szolga vagy király,
Ifjú vagy elagott, izmos vagy szikár:
Egy csapással elejt és rideg sirba ejt
A kemény halál.

Mint az őszi szellő fák zöld levelit
Elhordja, úgy járnak szinte ékeid;

A tilost ne keresd hát s tovább ne szeresd,
Mert az elmerít.

Nézd a föld virágát, mily hamar virít,
Alig vetted észre szende ékeit:
Fonnyadni siet már, szivből sajnáljad bár,
S hogy vigyázz, tanít.

Ne igérj magadnak hosszú életet,
A halál veled jár s észre sem veszed:
Hogy élted fonalát elmetszi, nem lesz gát,
Semmi érdemed.

Hát Istentől rendelt célodhoz siess,
Örömet muladó jókban ne keress:
Hogy ha int az óra, a birói szóra
Bátran ott lehess.

36.

Oh keserves jajszó, mindnyájan meghalunk,
Ifjak és öregek számadásra állunk.
*Oh fájdalom! szörnyű aggodalom,
Halál ellen nincsen, jaj nincsen oltalom.

Ebben bizonyos légy, nem távoztathatod,
Meg kell egyszer halnod, mindenkor várhatod.*

Im halljad a sirból intő szózatomat,
Megtérésre hivó jajkiáltásomat.*

Napjait éltednek használd jobbulásra,
Mig kegyelmet enged az Isten jósága.*

Ah, mert rettentőség kezeibe esni,
Ha itt elmulasztád az üdvöt keresni.*

37.

Dall.: „Oh emberi gyarló nemzetség“ stb. szerint.

Oh én szegény földi teremtmény,
Egész éltem sivár élemény;

Még mézem is ürömmel kevert,
Nem boldogít sem szép, sem kedvelt.

Szerencse bár nyújtsa jobb kezét,
Ezer keserv rontja szám ízét;
Bár mindenem ami kell meg van,
Búsít a sors, mert álhatatlan.

Ma itt vagyok hol leszek holnap?
Bizonytalan nekem minden nap;
Sem ég sem föld arról nem kezes,
Hogy a halál még ma nem keres.

Benned bízom édes Istenem,
Reménységem, létem, mindenem;
Búsúljon itt szivem mig élek,
Csak add meg azt mit tőled kérek.

Ha lelkemet majd vissza kéred,
Legyen előbb orvosa véred;
Ne szólítsd ki mig el nem készül,
Addig gyógyítsd mig testem nem hül.

38.

Dal. „Mi a világ öröme?“ stb.

Szörnyű zsarnok a halál, eltipor kit hol talál;
Mint vizen a buborék, csupán annyi itt a lét;
De ne busulj oh halandó! létezik mi nem mulandó·
Ki Istenben hisz s remél, az örökké mennyben él.

A dicsőség és hatalom elmulik, nincs irgalom . . .
Fényes köd a név s a hir, elnyeli ezt is a sir.
De ne búsulj, oh halandó! létezik mi nem mulandó:
Erényidért mennybe' fenn örök fény lesz neveden.

Mulandó a kincs s arany, rejtegetni hasztalan,
Mihelyt lelked kimegyen, más osztozik kincseden.
De ne búsúlj; oh halandó! létezik mi nem mulandó:
Mit koldusnak nyújt kezed, azt az égbe felteszed.

Az ifjúkor szép tavasz, virágira nincs panasz;
Csak az baj, hogy tova száll: kóró lesz a rózsaszál
De ne búsúlj oh halandó! létezik mi nem mulandó·
Tiszta erkölcs liljoma nem hervadhat el soha.

A világnak öröme, élvezete s gyönyöre
Elszáll, mint a kis madár, néma, bús lesz a határ...
De ne búsulj, oh halandó! létezik mi nem mulandó
Szerezz égi örömöt, ez állandó, ez örök.

Mulandó itt életünk, közös sorsunk ez nekünk;
Mindent, amit csak talál, megsemmisít a halál.
De ne búsúlj, oh halandó! van mégis mi nem mulandó·
Ki jól él, jól hisz s remél, az örökké mennyben él.

39.

Purgatoriumi lelkekért.

Engedj Uram örök nyugodalmat nekik,
Örök világosság fényeskedjék nekik.
A tisztítóhelynek égető lángjára,
Hulljon le a Jézus piros vére árja.

Édes Üdvözítőnk egész életedért,
Keresztfán kiömlött minden csepp véredért,
Légy irgalmas nekik az iszonyú kínban,
Kik e földi bűnért égnek tűzlángokban.

Kérnek a megholtak összekulcsolt kézzel,
Hogy segítsünk rajtok könyörgéseinkkel;
Mondjunk hát adj Uram nyugodalmat nekik!
Örök világosság fényeskedjék nekik.

40.

Libera.

Ments meg engem Uram! az örök haláltól,
Ama rettenetes napon minden bajtól.
Midőn az ég és föld meg fognak indulni
S eljösz a világot lángokban ítélni.

Reszket minden tagom, borzadok és félek,
Földi pályát végzett szegény bűnös lélek;
Félek a naptól, mely vizsgálni fog s dúlni,
Midőn az ég és föld meg fogni indulni.

Haragnak napja az, inség s veszély napja,
Nagy nap, mely a bűnöst gyötrelemnek adja,
Midőn te, ki mindig éltél és fogsz élni,
Eljösz a világot lángokban ítélni.

Oh adj Uram! örök nyugodalmat nekik
S örök világosság fényeskedjék nekik:
Hogy trónusod körül udvarolhassanak
S téged boldogítót örökké áldjanak.

41.

Gyászmise végére.

Dall.: „Jézus az én reményem" stb. szerint.

Fogadd tőlünk kedvesen e szent áldozatot,
Melyet felszentelt szolgád Neked bemutatott,
Oh Isten adj nyugalmat N. N. lelkének,
A sírban örök békét porlandó testének.

Más.

Dal.: „Imádlak tégedet" stb. szerint.

Légy irgalmas Uram! N. N. lelkének,
Vedd el adósságát, gyarló teremtményednek,
Menyei boldogság örök világosság fényeskedjék lelkének.

Más.

Örök Isten nyugodalmat, N. N. lelkének adj irgalmat
Dicsőség világosságát örök látását.
*Dicsőséges sz. házádban, engedj örök nyugodalmat. A.

Más.

Dal.: „Oh megváltó kegyes Jézus" stb.

E szent mise áldozatot vegyed kimult hívedért,
Melyet szentelt szolgád nyújtott N. N. lelkeért.
Jézus irgalmadból, purgatóriumból, vedd ki őt fogságból
*Mária, Mária! Jézusnak sz. anyja, fogad pártfogásodba.

Temetési szertartások.

1.

A pap a koporsóhoz jövén, elkezdi:

Könyörögjünk a megholt hivekért.

A kar: Adj Uram: örök nyugodalmat nekik és az elenyészhetetlen világosság fényeskedjék nekik.

Körülvettek engem a halál- s pokolnak gyötrelmei. Körülvettek engem.

94. Zsoltár.

1. Jertek, áldjuk Istenünket, ki lelkünknek üdve lett, S leborúlva zengedezzünk neki hálaéneket. Körülvettek engem a halál- s pokolnak gyötrelmi. Körülvettek engem.

2. Mert nagy és hatalmas Ur ő minden hatalom felett! Ő kezében tartja a föld mélyét úgy mint a hegyet. Pokolnak gyötrelmi körülvettek engem.

3. Mert a tengert ő teremté, a szárazat. Jertek, áldjuk, leborúlva a Mindenható Urat. Körülvettek engem a halál- s pokolnak gyötrelmi. Körülvettek engem.

4. Magasztaljuk térdre esvén; mert teremtő Istenünk. S mi mind népe és hiv nyája tőle oltalmat nyerünk. Pokolnak gyötrelmi körülvettek engem.

5. Hallván szózatát ne válljék oly keménynyé szivetek, Mint atyáinké, kik látták, mit tőn s még sem hittenek. Körülvettek engem a halál- s pokolnak gyötrelmi. Körülvettek engem.

6. Negyven évig a pusztában éltek ők hitetlenül, S Kánaánba nem jutának vétkök bűntetéseül. Pokolnak gyötrelmi körülvettek engem.

7. Adj Uram! a megholtaknak a sirban szent nyugvást, És a végitélet napján adj boldog feltámadást. Pokolnak gyötrelmi körülvettek engem. Körülvettek engem a halál- s pokolnak gyötrelmi. Körülvettek engem.

Azután a pap fölkelvén, mondja:

Mentsd meg Uram lelkét.

A kar elkezdi Zakariás hálaénekét.

1. Aldott legyen Izraelnek nagy irgalmú Istene, Mert meglátogatta népét és ez megváltást nyere.

2. Dávid házának hatalmát Isten fölmagasztalá, Mint azt prófétái által régenten megjósolá.

3. Hogy vad ellenségeinktől megment bármi vész között, S megemlékezik a frigyről, mit atyáinkkal kötött.

4. Ama frigyről, melylyel egykor Ábrahámnak fogadá, S ellenink dühétől a várt szabadulást megadá.

5. Hogy bátran szolgálva neki, tartsuk meg parancsait; És szentségben s igazságban töltsük éltünk napjait.

6. És te gyermek! a hatalmas Isten prófétája lészsz, Mert útat készitsz az Urnak, s hirnökül előtte mégysz.

7. Hogy az ő népének hirdesd az üdvösség szent tanát, büneink bocsánatára, mit az Ur irgalma ád.

8. Melylyel az, ki a magasból kel, nekünk békét hozand, S a halálnak árnyékában szenvedőnek fényt adand.

9. Adj Uram a megholtaknak a sirban szent nyugvást, És a végitélet napján adj boldog feltámadást. Mentsd meg Uram! szolgád (szolgálód) lelkét a bűn minden rabságától: Hogy a fő támadás dicsőségében szenteid közt feltámadva megpihenjen

Ekkor a pap mondja: Uram irgalmazz nekünk!

F. Krisztus, kegyelmezz nekünk! Uram irgalmazz nekünk!

A pap: Mi Atyánk stb.

V. És ne vigy minket a kisértetbe.
F. De szabadits a gonosztól.
V. A pokol kapujától.
F. Szabaditsd meg Uram az ő lelkét.
V. Hiszem, hogy meglátom az Urnak javait.
F. Az élőknek földén.
V. Ne add a gonosznak a benned hivők lelkeit.
F. És a szegény lelket el ne felejtsd örökre.
V. Uram Jézus Krisztus! irgalmazz ő neki.
F. Krisztus engedj meg neki.
V. Uram, hallgasd meg könyörgésemet!
F. És az én kiáltásom jusson elődbe.
V. Az Ur veletek és a te lelkeddel.

Egy férfiért.

Hajtsd, Uram! füleidet esdeklésünkre, melylyel irgalmadat alázatosan kérjük: hogy N. szolgád lelkét, kit e világból elköltözni parancsoltál. A béke és fény országába helyeztessed és szenteid társává lenni engedd. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Egy nőszemélyért.

Esedezünk Uram! kegyességedért; irgalmazz N. szolgálód lelkének s azt a halandóság szennyétől megtisztitván, tedd az örök üdv részesévé. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Könyörgés után mondatik ez:

Elővers: Szent Mihály a paradicsom fejedelme, a kit tisztelnek az angyali seregek.

V. A templom oltáránál állott az Urnak angyala.

F. És kezeiben drága aranytömjénzőt tart vala.

Könyörögjünk! — Ur Isten, ki az angyalok és emberek szolgálatait csodálatos renddel osztod fel, engedd kegyelmesen, hogy kik az égben téged szolgálatjokkal környeznek, azok e földön életünket oltalmazzák. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Ezután mondatik egy ének, alkalmazottan a körülményekhez és halotthoz, melynek végével fölvétetvén a holttest, a menet énekelve: „Könyörülj Istenem“ stb. *(Lásd a 950. lapon) indul a temetőbe; vagy ha a temetés misével történik, a templomba. Mise után a pap a halott koporsójához menvén elkezdi:*

Ne szállj Uram ítéletre szolgáddal *(szolgálóddal)*; mert egy ember sem igazul meg előtted, ha csak te nem adsz neki teljes bűnbocsánatot. Kérünk azért, ne terhelje őt a te birói ítéleted, kit a keresztény hivek könyörgése ajánl neked; hanem malasztod segitségével legyen méltó kikerülni a bosszúállás ítéletét, ki midőn élt, a Szentháromság jelével volt fölékesitve. Ki élsz és uralkodol mindörökön örökké. Amen.

Itt elkezdetik a „Libera.“

Ments meg engem Uram! *mint „Halottak estéjén“ (Lásd a 977. lapon).*

Ezután a pap mondja: Uram, Irgalmazz nekünk!

Fel. Krisztus, kegyelmezz nekünk! Uram irgalmazz nekünk!

Pap. Miatyánk stb. *(csendesen mondatik, mialatt a halott szentelt vizzel meghintetik és megfüstöltetik; azután:)*

V. És ne vigy minket a kisértetbe.
F. De szabadits a gonosztól.
V. A pokol kapujától
F. Szabaditsd meg Uram! az ő lelkét.
V. Nyugodjék békességben.
F. Amen.
V. Uram! hallgasd meg könyörgésemet.
F. És az én kiáltásom jusson elődbe.
V. Az Ur veletek!
F. És a te lelkeddel.

Könyörögjünk! — Ur Isten! kinek tulajdona mindenkor irgalmazni és megbocsátani, téged alázatosan kérünk. N. szolgád (szolgálód) lelkeért, melyet most a világból kiköltözni parancsoltál! ne add azt a gonosz ellenség kezébe, s ne felejtsd el örökre; hanem parancsold angyalaid által fölvétetni s a paradicsomi hazába vezettetni: hogy mivel ő tebenned hitt és reménylett, ne jusson a poklok büntetésére, hanem nyerje meg az örökkétartó örömeket. A mi Urunk Jézus Krisztus által. F. Amen.

A halott a temetőbe vitetik. „Könyörülj Istenem" stb.

Midőn a menet a holttesttel belép a temetőbe, elkezdi énekelni:

Paradicsomba vigyenek az angyalok és az egykoron szegény Lázárral nyerj örök életet s nyugodalmat.

A mélységekből kiáltok föl tehozzád én Uram!

Hallgass meg, midőn elődbe esdekelve jut szavam.

(Lásd e zsoltárt 72. lapon; minden vers után ismételtetik: „Paradicsomba vigyenek" stb.)

A pap a sirhoz érkezvén, elkezdi:

Uram, irgalmazz nekünk stb. *(mint az előbbi lapon.)*

Könyörögjünk! Tégy Uram! kérünk, szolgáddal (szolgálóddal) irgalmasságot; hogy cselekedeteinek ne vegye büntetését, kinek szándéka volt, akaratod szerint élni; hogy valamint az igaz hit őt e földön

hiveid seregéhez számlálta, úgy irgalmad a másvilágon az angyali karok társaságába segitse. A mi Urunk Jézus Krisztus által. F. Amen.

V. Adj Uram! neki örök nyugodalmat.

F. És az elenyészhetetlen világosság fényeskedjék neki.

V. Az ő lelke, és minden megholt hiveknek lelkei, Isten irgalmasságából békességben nyugodjanak

F. Amen.

2.

Jézusomnak kegyelméből már elértem végemet,
Véghetetlen szerelméből várom üdvösségemet!
*Istenem, Istenem! ki voltál mindenem!
Könyörülj én lelkemen.

Testemet hagyom a földnek itéletig zálogul,
Lelkem pedig Fölségednek, örökös ajándékúl.*

Mig itt éltem e világban, benned bíztam Istenem!
Mindenféle bajaimban csak te voltál mindenem.*

Most sem bízhatok egyébben halálomnak óráján,
Mint te benned, a ki értem meghaltál a keresztfán.*

Híveid közt országodban engedj már nyugodalmat,
Végetlen boldogságodban adj örök bért s jutalmat.*

Már a keresztre feszíttetett, Jézus, hozzád fordulok,
És a jóknak készíttetett országodba indulok.
Istenem, Istenem, ki voltál mindenem!
Vedd magadhoz már lelkem!

3.

Oh édes Megváltóm! ne nézd bűneimet,
Sok ellened való cselekedetimet;
Üdvösségem árát tekintsd érdemidet,
Jőjj el Jézus Krisztus! vedd hozzád lelkemet.

Igazságod szerint ne ítélj meg engem,
Nem talál kegyelmet ekkép bűnös lelkem;
Nem lehet kivüled soha üdvösségem,
Jőjj el Jézus Krisztus! édes reménységem.

Elvégeztem immár pályafutásomat,
E világon való zarándoklásomat,
Megtartottam hitem s igaz vallásomat,
Jőjj el Jézus Krisztus! add meg koronámat.

Nem kívánok többé e világon élni,
Romlandó testemtől kész már búcsút venni
Az én lelkem, Uram, nálad kiván lenni!
Jőjj el Jézus Krisztus, siess hozzá venni.

Az itélet napján hadd álljak jobbodra,
Az áldottak közé legyek én sorolva,
A kit ime tesznek a csendes sirboltba,
Jőjj el Jézus Krisztus! lelkem megváltója.

4.

Seregeknek sz. Istene, menny és földnek teremtője,
*Jőjj el, jőjj el én Krisztusom, ne hagyj utolsó órámon.
Tekints lelki sebeimre, kit teremtél szent képedre!*
Bűneimnek sokaságát ne nézd, Uram! undokságát.*
Lelkemet neked ajánlom, testem föld gyomrának adom.*
Honnét egykor az feltámad, adj Uram, adj nyugodalmat.*

5.

Megfizettem már én bűneimnek zsoldját,
Letettem lelkemnek romlandó sátorát,
Melyből alkottattam, ölelem föld porát,
Lakom sötét boltját.

Mig világ fennáll az ő mivoltában,
Tagjaim itt lesznek a föld gyomrában,
De fölkelnek onnét itéletnapjára,
Végső számadásra.

Oh Uram! ne tekintsd életem hibáit,
Nézd inkább szentséges vérednek hullását,
Támaszd fel örömre testemnek morzsáit,
S add örök áldásid!

6.

Oh! szomorú gyászos napom, melyen sirba kell szállnom
Hitvesemtől s gyermekimtől, e földről el kell válnom.
Egyedül kell sirba mennem, sötét gyászba rejteznem,
Oh! mennybeli kegyes Atya! adj vigasztalást nekem.

Oh! megváltó kegyes Jézus! vesd rám sz. szemeidet,
Add, hogy dicsérjem mennyégben, dicsőséges nevedet;
Végheteten irgalmasság! most jőjj segítségemre,
Most irgalmazz és könyörülj, most emelj az egekbe.

1.
Kisdedek temetése.

A pap a koporsóhoz jön, elkezdi:

Áldassék az Ur neve.

A kar énekli a 112. zsoltárt.

Dicsérjétek hív szolgái a nagy Isten szent nevét;
Most és mindörökre zengjük nevének dicséretét.

Napkelettől napnyugotig áldassék az Ur neve:
Mert ő mindenek felett nagy, az ég és föld Istene.

Ki hasonlít Istenünkhöz, kit fölérni nem lehet?
S mégis ő kegygyel tekint le, nézve földet és eget.

Ő szegényt és elhagyottat a földporból fölemel,
Hogy egy rangba tegye őket népe fejedelmivel.

O a magtalan kesergőt gyermekekkel áldja meg,
Magasztaljuk, áldjuk Istent! dicsérjék őt mindenek.

Dicsőség neked oh Atya, Fiú s Szentlélek Isten!
Miképen kezdetben vala, most és örökön. Amen.

Aldassék az Ur neve, most és mindörökké.

Azután a pap mondja: Uram, irgalmazz nekünk.

V. Krisztus kegyelmezz nekünk! Uram, irgalmazz nekünk!

F. Mi Atyánk stb. *(mialatt a halott megszenteltetik és megfüstöltetik.)*

V. És ne vigy minket a kisértetbe.

F. De szabadíts a gonosztól.

V. Engem az ártatlanságért fölvettél.

F. És megerősítettél engem szined előtt örökké.

V. Az Ur veletek.

F. Es a te lelkeddel.

Könyörögjünk. Mindenható és legkegyesebb Ur Isten! ki a keresztvizben újra született kisdedeknek, mikor e világból kimulnak, minden érdemeik nélkül, azonnal örök életet adsz; amint hisszük, hogy ma ezen kisded lelkének is adtál, kérünk Uram! engedd a bold. Szűz Máriának és minden szenteknek esedezése által, hogy itt neked tiszta lélekkel szolgálhassunk s a paradicsomban egykor a boldog kisdedek társaságába számláltassunk. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Ezután mondatik egy ének a körülményekhez alkalmazottan, melynek végével a kisded halott temetőbe vitetik: a fönnti 112. zsoltár, (986. l.) „Dicsérjétek" stb. *énekeltetvén. A sirhoz érvén a pap elkezdi:*

Uram irgalmazz nekünk!

F. Krisztus kegyelmezz nekünk!

V. Uram, irgalmazz nekünk!

P. Miatyánk stb. *(Mialatt a sir megszenteltetik és megfüstöltetik.)*

V. Es ne vigy minket a kisértetbe.

F. De szabadíts a gonosztól.

V. Hagyjátok hozzám jönni a kisdedeket.

F. Mert ilyeneké a mennyeknek országa.

V. Az Ur veletek.

F. És a te lelkeddel.

Könyörögjünk. Örök mindenható Ur Isten! a szent tisztaságnak szeretője; ki ma ezen kisdednek lelkét kegyelmesen mennyországba szólítottad; méltóztassál Uram! velünk is oly kegyelmesen bánni, hogy szentséges kínszenvedésed érdeme s boldogságos szűz Máriának és minden szenteknek esedezése által, ugyanazon országban, szenteiddel és választottaiddal együtt, mi is végnélkül örvendhessünk. Ki az Atyával és Szentlélekkel egyetemben élsz és uralkodol mindörökön örökké.

F. Amen.

Végül: „Oh mely szép az ártatlanság“ stb. *más szokásban levő ének mondatik.*

2.

A mennyország egy angyallal ma meggazdagodott,
Ki e földön a szülőktől csak az imént származott,
S a koporsó ajtajával immár elzáratott.

Most azért, mint szép virágszál tőlünk eltétetik,
A paradicsom kertjébe gonddal helyeztetik.
Bájos, édes illatával minden el is telik.

E virágnak Jézus leszen szorgalmas őrzője,
A világnak végezetéig hű gondviselője,
S angyalok közt jobb életre lesz fölserkentője.

Nem lehet hát e kisdeden senkinek könnyezni,
Sőt inkább, hogy angyallá lett, szivből örvendezni,
Haláado köszönet'el az egekbe nézni.

Legyen azért nagy dicsőség mennyben az Istennek,
Aki véghetetlen üdvöt nyujt a kisdedeknek,
Kérjük, hogy hasonlót adjon nekünk bűnösöknek.

3.

Dall.: „Ki ragyogni látod élted“ stb. szerint.

Te engem szerettél édes Jézusom,
Mert magadhoz vettél kegyes Krisztusom:
Miért is tégedet szent Istenségedet áldom örömmel.
Mert bűn nélkül éltem, élveim nagyok,
A sok lelki üdved mondhatatlanok.
Immár Istenemet, kegyes Teremtőmet áldom örömmel.
Rövid életemért mást cseréltem én,
Megpihenhetek már Jézus kebelén!
Kinek szent fölségét, örök Istenségét áldom örömmel.
Isten hozzátok hát drága jó szülők,
És kik itten álltok jámborok, hívők,
S az Urat áldjátok, koporsóm fogjátok, s sirba tegyetek.

4.

Oh mily szép az ártatlanság; ezt követi a boldogság.
*Jól jártál te szép virágszál, mert nagy örömre jutottál.
Neked a halál nem ártott, mert lelked Istenhez szállott.*
Az Ur Jézus is azt mondja: ilyeneké az ég honja.*
Kik most téged sirba teszünk, imádkozzál hívén értünk.*
Minket is, hogy országába bevehessen hajlékába.*

5.

Te kisded! mily nagy jót nyertél,
Ékes szép angyallá lettél;
*Mennyben azért örvendezzél,
Miértünk is esedezzél.
Téged Isten, hogy alkotott,
Boldogságra elválasztott.*
Bűnmocsoktól tiszta voltál,
Koporsódba hogy szállottál.*
Ime tested földbe teszszük,
Ámde lelked égben hiszszük.*

Halotti ének.

Kiáltok én nagy mélységből,
Te hozzád Uram, e földről,
Szivem keserűségéből,
Sirás völgyéből.

Hallgasd meg könyörgésemet
És fogadd be kérésemet,
Hajtsd le hozzám füleidet,
Nyujtsd kegyelmedet.

Ha Uram sok bűneimet,
Fentartod én esetimet,
Megnyomják terhek lelkemet,
Szegény fejemet.

Bátran hozzád folyamodom
Kegyességedért, mert tudom,
Bűneimet ha megvallom,
Lészen irgalom.

Igy biztat engem törvényed
És benne tett igéreted,
Hogy aki féli szent neved,
Azt el nem veted.

Örök Isten nyugodalmat,
Híveidnek adj irgalmat,
Dicsőség világosságát,
Örök látását.

Hála-énekek.

1.

Dal.: „Uram Jézus légy velünk“ stb. szerint.

Oh Isten! hála neked, dicsérjük szent nevedet,
Hogy megáldád jóvoltoddal itt könyörgő népedet;
Legyen áldott szent neved, oh Isten! hála neked,

Szivünkben a szeretet buzgó hálát ad neked,
Hogy ránk bőven árasztottad nagy jótéteményedet,
Áldja kegyes kezedet szivünkben a szeretet.

Kegyelemnek tengere, minden áldás kútfeje
Nálad nélkül sikertelen az embernek ereje,
Ugy bir, ha te vagy vele, minden erő kútfeje.

Hála, hogy velünk valál és czélunkhoz juttattál,
Csak az várhat boldog véget, ki mellett oltalmad áll
Te minket oltalmazál, hála, hogy velünk valál.

Hála, hogy védelmeztél és elmult a nagy veszély,
Életünk sok örvénye közt te vagy a biztos vezér,
Oh Atyánk! nincs ott veszély, ahol te vagy a vezér.

Oh légy mindvégig velünk, hogy igy állandók legyünk
Ha te védesz, nincs ki ártson, nincs ki győzzön ellenünk
Végre engedj Istenünk! mennyben hálát zengenünk.

2.

Te Deum.

Téged Isten dicsérünk,
Téged Urunknak vallunk.

Téged örök Atya Isten,
Minden földi állat tisztel.

Neked mindnyájan az angyalok,
Neked az egek és minden hatalmasságok.

Neked a Kerubim és Szerafim angyalok
Szüntelen szóval énekelnek:

Szent, szent, szent a
Seregeknek Ura Istene!

Teljesek az egek és föld
Fölségednek dicsőségével.

Téged az apostolok dicsőséges kara,
Téged a próféták dicséretes száma.

Téged a mártiroknak
Fényes seregi dicsérnek.

Téged széles e világon vall
És dicsér az anyaszentegyház.

Véghetetlen felségű Atya Istent.

A te tiszteletre méltó
Igaz és egyetlen fiadat.

A vigasztaló Szentlelket is.

Te dicsőségnek királya Krisztus!
Te az Atya Istennek örökké való fia vagy.

Te a megszabadításért fölvevén az emberi
Természetet, nem iszonyodtál a szűznek méhétől

Te meggyőzvén a halál fullánkját,
Megnyitád híveidnek a mennyországot.

Te az Istennek jobbján ülsz,
Atyádnak dicsőségében.

E világra jövendő birónak
Hiszünk Téged lenni.

(Itt letérdelnek.)

Téged azért kérünk légy
Segítsége a te szolgáidnak,
Kiket szent véreddel megváltottál.

Engedd, hogy az örök boldogságba a
Te szenteiddel megajándékoztassunk.

Üdvözítsd Uram a te népedet
És áldd meg a te örökségedet.

És igazgasd őket és felmagasztaljad
Most és mindörökké.

(Itt felállanak.)

Minden napon áldunk tégedet
És dicsérjük a te nevedet
Örökké és mindörökké.

Méltóztassál, Uram! e mai napon
Minden bűntől minket megőrizni.

Könyörülj rajtunk Ur Isten,
Könyörülj mirajtunk.

Legyen a te irgalmad, Uram!
Tebenned bíztunk.

(Itt térdet hajtanak)

Tebenned bíztam, Uram! örökké
Meg nem szégyenülök.

3.

Téged Isten dicsérünk, imádva szent hatalmadat,
Mint Atyánkat tisztelünk, magasztalva irgalmadat.
Téged idő és a tér, örök urának ismer.

Neked minden angyalok, a menny minden lakosai,
Néked Kerub Seráfok, a teremtés hatalmai
Igy zengenek szüntelen: szent vagy, sz. vagy, sz. Isten.

Szent vagy Szabaoth Isten, sz. vagy Ura seregeknek,
Dicsőséged végetlen, mert fényével Felségednek
Telt az ég fénytábora, a föld minden szempora.

Próféták, Apostolok, a patriarkák karával,
Vértanúk és Hitvallók, a Szűzek koszorújával,
Szentegyházad e földön dicsőitnek örökön.

Dicsőitnek tégedet, örök Mindenható Atyát,
Egyetlen szülöttedet, váltságunknak áldozatját!
És az áldott Szentlelket, ki megszentelt bennünket.

Kérünk azért tégedet, légy irgalmas híveidnek,
Kikért ontád véredet, tedd sorába szenteidnek,
Oh vezéreld népedet, áldd meg örökségedet.

Mindenkoron dicsérünk, áldást zengvén szent nevednek.
Oh légy irgalmas nekünk, őrizz meg ma büntől minket,
Benned bíztam Istenem, nem csalhat meg reményem.

4.

Téged Isten! magasságban
Itt dicsérünk buzgóságban,
Téged vallunk Urunknak,
Egy igaz alkotónknak
Örök Atya te vagy,
Véghetetlen hatalmad nagy;
Földi népek dicsérnek
És Uroknak ismernek.

Az egek és Kerubimok,
Minden karok, Szerafimok,

Téged Isten áldanak,
Együtt igy kiáltanak:
Szent az Isten, bizony, szent, szent!
Szabaothnak Istene szent!
Ég s föld dicsőségeddel,
Teljesek fölségeddel.

(Itt letérdelnek.)

Kérünk azért buzgósággal,
Kérünk alázatossággal
Irgalmazz szolgáidnak,
Kegyelmezz fiaidnak;
Ne nézd sok számú vétkünket,
Ne nézd gyarló esetünket;
Tekintsd azon drága vért,
Melyet ontál lelkünkért.

Adjad, hogy mennybe mehessünk,
Szenteiddel örvendhessünk
Örök boldogságodban,
Dicső szent országodban,
Olta'mazd Uram! népedet,
Áldd meg te örökségedet,
Vezéreld s gyámolítsad,
Örökké boldogítsad.

(Itt felállnak.)

Mindennap áldunk tégedet,
És dicsérjük szent nevedet,
E nap kisértetektől
Őrizz minden vétektől;
Irgalmad rajtunk maradjon,
Reménységünk benned vagyon;
Benned bízunk örökké,
Mindörökön örökké.

5.

Nagy Isten! áldunk téged s Urunknak ismerünk,
Akit fenséged végett imád minden velünk,
Áld és magasztal ég s föld, a melyet sz. neved betölt.

A vértanúk s próféták, e szentek ezrei,
Az angyalok s mennyország neved mind hirdeti,
Oh mérhetetlen, dicső Atya! ki mindent bölcsen alkota.

Egyszülött szent Fiaddal, ki égből földre szállt,
Egész világ magasztal, Atyát, Urat s királyt,
A Szentlélekkel vall szivünk, oh Szentháromság légy velünk.

Im térdre hullva esdünk ne hagyj el jó Atyánk!
Tied szivünk és lelkünk, tekints kérünk reánk,
Örökségednek adj helyet, amelyet Jézus vére vett.

Naponként áldunk téged s dicsőitjük neved,
A bűntől óvd meg néped, mely él és hal neked,
Mi benned bizunk oh Atyánk! nem félünk, bármi vár reánk!

Énekek tartalma betürendben.

A.

	Oldal
A bánatban elmerülve összesereglett	529
A bús temetőben kiket sirok fednek	961
A csattogányok zengnek	739
Add nekem Jézus szivedet, akarlak	312
Adj irgalmat, adj nyugalmat	953
Adjon Isten jó éjszakát	285
Adj Jézus! szivembe kínos fájdalmakat	735
A három bölcs király	498
Ahány csillag van ott a magasban	309
Ah! félek, rettegek Jézusom	537
Ah, hol vagy magyarok tündöklő csillaga	912
Ah Jézusom! megismerem	534
Akárhol kereslek én Üdvözitőm	557
A keresztfához megyek	533
A keresztnek szent tövében	569
Aki Jézus után vágyik	908
A Krisztus égbe felméne	631
Alleluja! Alleluja! Megváltónk feltámadott	600
Alleluját zengjetek, Megváltott	603
Alleluja! örvendezzünk Krisztus	601
Alleluja örvendezzünk, él Krisztus	607
Aludj én virágom! világ békessége	459
A menny csillagvárában nagy öröm	712
A mennyei vőlegénynek zengj hozannát	671
A mennyei szent Siónban	635
A mennyei szent városnak	753
A mennyország egy angyallal	988
Angyaloknak boldog királynéja	835
Angyalok gyönyöre Jézus Isten Fia	678
Angyalszózat viszhangzik le mennyből	444
A nap hajnalán s az est alkonyán	268

	Oldal
A szent királyok, három mágnások	498
A szent szűznek magzatát	444
A szép szüz Mária szent	437
A szeretet asztalához imádással járulok	589
Asztalodhoz hisz, nagy Isten	308
Asszonyi rend ékessége	906
Asszonyunk! szüz anyánk! üdvözlünk tégedet	835
A pünkösdnek ékes napja	657
A pünkösdnek jeles napján	657
Aranysárga szép rózsákból	769
Atya Istennek leánya	869
Atyám! midőn reggel felébredek	269
Az igaz hit minden híve	613
Az egek fénycsarnokában ma nagy öröm	705
Az egész föld kerekség zörget	626
Az ég kitárva fénylakát	755
Az égen szép csillag fénylik	497
Az égen szép biborhajnal	598
Az éjszaka immár eltelt	215
Az embert szerető irgalom Istene	422
Az Ige megtestesült Názárethben	439
Az isteni gyermeket, ki ma kijelentetett	500
Az Istent szülő szűz Anya	448
Az Istennek szent angyala	454
Az Isten házába siet az áldott szüz Mária	716
Az Isten gyakorta csodával áldja meg	751
Az Istennek szent Anyjáról	744
Az ó év ma új szint öltött	488
Az Atyának egy Fia	540
Az Ur angyala köszönté a szűz Máriát	401
Az Ur aki trónol ott az égben	670
Az Urnak szent teste mutattatott fel	293
Az Ur Jézus szent nevében	720

Á.

Ádám első atyánk, hogy bűnbe esett	431
Áldj meg minket Jézus, kik itt	206
Áldjad ember e nagy jódat	372

Oldal

Áldj meg minket Atya Isten! . . . 206
Áldj meg minket Jézus, hozzád esedezünk . 208
Áldja a Szentlelket minden buzgó lélek . 646
Áldjuk e nagy szentséget 380
Áldjuk e szentségben Jézust . . . 675
Áldjuk Istennünket nyissuk fel szivünket . 699
Áldjuk N. N. apostolt 894
Áldott legyen Izraelnek 980
Áldott szempillantás, melyben elindultam . 881
Áldozatot mutatnak neked 965
Ájtattal imádlak, elrejtett Isten! . . . 377
Áldozattal járul hozzád oh nagy Isten . 191
Áldozatot hoz neked a testvéri szeretet . 954
Aldozni jöttünk nagy Isten 204
Áldozzunk, hív keresztények . . . 702
Áldunk s magasztalunk dicső vértanúk . 896
Áldunk imádunk, égi Király . . . 379
Áldunk tégedet, oh angyali eledel . . 287
Álla a keserves anya 545
Álmomból ha fölkelt szent őrzőangyalom . 267
Árva lelkek jaj nekünk 967

B.

Bágyad sérelmétől mártyrok asszonya . . 536
Bár csak előbb felébredtem volna . . 471
Be volt zárva a bűn által 416
Bemegyek szent templomodba . . . 190
Betelt, mi meg volt irva 619
Beteg hívedért könyörgünk mindenható . 966
Betlehemnek pusztájában pásztorok . . 473
Betlehemi kis városnak, siess . . . 443
Betlehemi kisded kegyes Istenünk . . 442
Beváltá szent szavát az örök igazság . . 651
Bevégezted, Krisztus! művedet . . . 634
Bevalósúlt a próféták örömtelt jóslata . 469
Biborpiros szép rózsákból 768

	Oldal
Bizodalmas szivvel hozzád	629
Boldog az a lélek, mely Máriához	886
Boldogasszony anyánk: régi nagy patronánk	843
Boldog szűz Mária! édes szűz anyánk	872
Borúlj porba, ájtatos keresztény	352
Borúlj le ég, szálljatok le csillagok	451
Borulunk lábaidhoz oh titkos valóság	662
Bú s fájdalom szivemet, szorongatja	530
Bús szivemnek nagy öröme	866
Buzgó lélekkel ide gyült népség	360
Buzgó szivvel ünnepeljük	527
Buzgó szerelmedre, szent tiszteletedre	833
Bűnbánóknak menedéke	522
Bűnös ember sirj zokogva	562
Bűnös lelkem nézz az égre	211
Bűnös lélek! ide siess a ki meg vagy	357
Bűnös lélek! sirj oh kérlek	539
Bűnösöknek üdvössége, elesettek	351

Cs.

Csillag ragyog fenn az égen	490
Csillagnál fényesebb, gyémántnál ékesebb	863
Csillagokkal himes égből	274
Csodalatos Szentháromság! bámul	664
Csorda pásztorok midőn Betlehemben	476
Csorduljatok ki könnyeim Mária siralmára	536
Csodálkoznak az égi szellemek	639

D.

Dereng üdvünk láthatára, égi	731
Dicsérjük az Urat az ő szentjeiben	897
Dicsérd nyelvem énekszóval	789
Dicsérd Sion Megváltódat	358
Dicsérjétek hiv szolgái	986
Dicsérjétek, tiszteljétek ti keresztények	900
Dicsérjük mindnyájan szivből	207
Dicsértessél tőlünk Jézus keresztfája	208

Oldal

Dicsértessél tőlünk kisded Jézusunk . . 439
Dicsértessél édes Jézusnak 207
Dicsértessél oh Mária! kinek . . . 821
Dicsőség és dicséret Megváltó . . . 585
Dicsőség az egy Istennek 204
Dicsőség mennyben az Istennek . . . 450
Dicsőséges oszlopai Jézus Krisztus hitének 905
Dicső szent angyalok 207
Drágalátos Isten anyja 555

E.

E dicsőült testet és vért 353
E drága szentségben jelen lenni hiszünk . 354
Egek ékessége, föld gyönyörűsége . . 691
Egek dicső királya 505
Egek ékessége földnek dicsősége . . . 836
Egek királynéja Mária segíts . . . 876
Egekből eredett angyali kenyér . . . 338
Egész egy hosszú esztendőnek . . . 487
Egybegyültünk oh nagy Isten . . . 196
Egy tiszta szép szűzről zeng ma . . 914
Elfogja lelkemet a néma bámulat . . 692
Elhagyának mind a jobarátok . . . 590
Eljött a régvárt szép arany idő . . . 456
Eljött a várva-várt ünnep 457
Eljött a május hó, a tavasz zöldel . . 743
Eljött már órája búcsúzásomnak . . . 880
Elküldetett az arkangyal 394
Elmúlt az ó esztendő 485
Eloszlott a sirhomálya feltámadt . . . 609
Előtted Jézusom! leborulok 330
Elődbe terjesztjük, Uram! sok bününket . 259
Elrejtett istenség! mennyire kedveltél . . 679
Ember, Isten szép képmása 516
Emlékezzél meg oh édes 834
Engedj oltárzsámolyodra leborúlni Istenünk 355
Engedj örök nyugodalmat oh Uram . . 852

Oldal

Engedj Uram örök nyugodalmat . . 977
Epedő szent vágygyal telve . . . 258
Esünk zsámolyodhoz nagy istenség . . 291
Ez a kenyér, mely égből 317
Ez eleven kenyér most szállott az égből . 293
Ez nagy szentség valóban 338
Ezer éves nemzetünknek magas pártfogója . 775
Ezer éves magyar hazánk emlékére . . 938
Ezred évek bűnködén át 415

É.

Ébred, ember! ki a vétkek 486
Édes Jézus! én szerelmem, oh mely igen . 216
Édes Jézus! hozzád futok 271
Édes Jézus, az oltáron 310
Édes Jézus! határtalan jóságodat . . 356
Édes Jézus szent szivének 688
Édes Jézusom! kegyes mindenem . . 567
Édes szűz Mária, irgalmasság anyja . . 861
Ég, föld teremtője, fölséges Isten . . 337
Ég és föld királya! elődbe járulok . . 266
Ég s föld örök Alkotója 264
Ég, föld, nap, hold és csillagok . . . 928
Égi Atya egyszülötte, ki emberi . . . 356
Égi Atyánk! o tekints le szép stb. hozzád . 625
Égi Atyánk! stb. nyújtsd atyai sz. áldásod . 625
Égi felség nagy istenség 419
Égi karok igy szólanak 511
Égi szűz virág! áldjon a világ . . . 837
Égi trónján ül fénytől ragyogva . . . 862
Él Krisztus! halandók örvendezzünk . . 615
Élőknek s holtaknak Ura 946
Énekeljünk vig örömmel 453
Énekeljünk dicsőséget e szent olvasóban . 771
Én Istenem! kegyelmedet 270
Én nemzetem, zsidó népem 573
Érzelemmel csordultig a keblem . . . 686

Oldal

F.

Fájdalomnak ünnepére jertek Jézus hívei . 733
Feltámadott az Ur, feltámadott az Ur . 617
Feltámadt Krisztus e napon . . . 605
Feltámadott már élet 607
Feltámadt Megváltó! kérünk tégedet . . 627
Felnyillott a sir homálya 619
Felszáll az oltárra, bús tekintetem . . 361
Fenn az égben s a nap alatt . . . 501
Fénylik Jézus diadala, zengjen . . . 610
Fényes angyal száll le mennyből . . 729
Fényes követ száll le magas mennyből . 728
Fogadd tőlünk kedvesen 978
Fölkelt immár az ékes nap 263
Föl keresztények! föl hívek . . . 710
Fölkelt ékes napfényünk 604
Föl magyar nép! hőn magasztald . . 847
Fölmegy Jézus az egekbe 629
Föltetszett az aranyos nap 916
Fölsiet Megváltónk az egek egébe . . 640
Fölvirradt már a szép reggel . . . 279
Fönt a fényes szirt tetőn 805

G.

Gábriel angyal mennyégből 394
Gábriel indula követségbe stb. egy szűzhöz 403
Gabriel indula stb. ott él a szűzesség . 398
Gerjedjen lelkem szent örömre . . . 632
Golgota Királya angyalok mannája . . 558
Gyászba borúl az ég, sírnak az angyalok . 559
Gyászba borúlt Isten csillag-vára . . 576
Gyászt vont a templom magára . . . 960
Gyászba van borúlva a magyar haza . . 935
Győzedelmi ének harsog 610
Győzedelmed ünnepére jöttünk . . . 669
Gyuladoz én szivem Szűzanyámért . . 839
Gyümölcsoltó-Boldogasszony 721

Oldal

H.

Ha én mindazt elmondhatnám . . . 863
Ha a hajnal hasad, én Istenem . . . 214
Hajnal hasadtával felébredék . . . 277
Halljad bús magyar nép! nagy időkben . 910
Halljad világszerető! e föld egy nagy . 972
Halljátok ti, kik a porban 410
Hallgasd meg fohászainkat 520
Hallgass meg, Atyám! mig hálámat zengem 248
Hallgasd meg, hallgasd meg (Keresztjáró-ének) 90
Hallottuk Isten! a te szent igédet . . 179
Harmatozzatok egek onnan felül . . 386
Harmatozzatok, egek nyiljatok . . . 385
Hatalmas Ur Isten! tekintsd az inséget . 927
Hála néked Alkotóm! hogy nevedet . . 261
Hálát adunk neked szerelmes Istenünk . 179
Hálát adunk te neked édes Istenünk . . 286
Hálát rebegve áldozunk 193
Három angyal őriz engem 261
Három királyok napját 500
Hej! pajtás most hallgass 470
Hejh pásztor társim! hogy ha hallanátok . 454
Hejh, vig juhászok, csordások . . . 452
Hideg ágyra kiterítve N. N. elpihen . . 964
Hints meg Uram izsópoddal . . . 177
Hintsd meg Istenem izsóppal . . . 178
Hogy árvák ne legyünk 679
Hol üdv forrási vannak légy áldott . . 693
Hol vagy én szerelmes Jézus Krisztusom . 217
Hol vagy Jézusom, szerelmes mindenem . 249
Hol vagy én szerelmes fájdalmas . . 737
Hol szent Péter sirba téve 942
Hova menjek, merre menjek . . . 549
Hova ragad kebled tüze . . . 746
Hova tüntél szent jegyesem . . 633
Hozzád emelem szómat Istenem . . . 383
Hozzád futok Atyám! e napnak reggelén . 249

Oldal

Hozzád futok édes lelkű Szülőm . . . 864
Hozzád fohászkodom, édes Istenem . . 218
Hozzád, irgalom királya 240
Hozzád nagy Isten járulunk . . . 194
Hozzád repül ma hő fohászunk . . . 775
Hozzád sóhajt bús szivünk 865
Hozsánna üdv neked ég, föld . . . 586
Hull mennyből a manna 362

I.

Idők Ura Istene! előtted térdelünk . . 480
Igazság rég várt hajnala 707
Illattal telt szép virágkert 767
Im a hajnal, jön az angyal 396
Im arczunkra borulunk előtted Istenség . 185
Im az égen fölöttünk 501
Im az Úrnak szivrázó szózata . . . 412
Imádják a jámbor bölcsekkel . . . 496
Imádlak nagy Istenség! test s vér . . 336
Imádlak tégedet láthatatlan istenség . . 333
Imádlak téged, titkos istenség . . . 363
Imádunk oh angyali eledel 288
Imádunk e szent helyen 299
Imádunk szent ostya! drágalátos manna . 331
Indulj meg már szemem, hulló könyeiddel . 543
Indulj meg, oh bűnös nemzet . . . 937
Irgalmadért esengve jövünk oltárodhoz . 591
Irgalmas szűz anya, hazánk védasszonya . 793
Isten magas fénykörödből 194
Isten anyja, szűz Mária 766
Isten Atyánk oh még egyszer . . . 931
Istennek hív szent anyja éltem . . . 890
Istennek hív angyala ártatlanság . . 890
Istennek hív angyala könyörögj érettünk . 871
Istennek szent Fia, kit szült . . . 514
Istenem im bemutatjuk ama nagy . . 965
Istenem! te megvizsgáltál 593

	Oldal
Isten hív szolgája, hit erős bástyája	910
Isten hozta hív nyájához	942
Isten! ki az időnek határát kimérted	480
Isten, ki fönt uralkodol	219
Isten! kinek szeme tekintetén	246
Isten! kinek fölségétől	282
Isten! ki az angyalt küldéd szent	390
Isten! ki őrködöl a nagy világ felett	954
Isten! kit magasztal nyugot, dél	278
Isten legjobb Atyám! téged imádlak én	220
Isten városában, héthalmú Rómában	752
Istállóban elhagyottan, ha szemléllek	458
Itt a szent hely, itt imádlak	289
Itt jelen vagy Jézus, oh	364

J.

Jaj ha kínját tekintem a fán függőnek	542
Jaj mit hallok, mi zajongás	564
Jer dicsérjük nagy örömmel	945
Jer már édes reményünk a gyászos	576
Jertek a nagy áldozatra, Isten	668
Jertek, áldjuk Istenünket (94. zsoltár)	979
Jertek áldozatra hív keresztények	186
Jertek hívek tisztelni	779
Jertek hívek imádkozzunk	956
Jertek, imádjátok, tiszta szellemek	368
Jertek Jézus szive templomába	680
Jertek kössünk gyöngykoszorút	465
Jertek, keresztény lelkek az Istent	187
Jertek Máriához, mint jó Atyátokhoz	774
Jertek menjünk Betlehembe	466
Jer népe Máriának örvendezve	758
Jeruzsálem városában, mily öröm	718
Jézusom legtisztább szive	681
Jézusom én Istenem! szivem	367
Jézusom! vérontásodnak emlékezetére	770
Jézusomnak kegyelméből már elértem	984

Oldal

Jézusnak zengnek ma az égiek . . . 636
Jézus a te asztalodho 623
Jézus! a rád emlékezés, legédesebb . . 513
Jézus anyja üdvözlégy 795
Jézus drága szive, szeretet forrása . . 208
Jézus, édes szent nevének 503
Jézus, én szerelmesem! mire jutál . . 560
Jézus égő szent szeretet, hozzád . . 277
Jézus Isten fia! ki megtestesültél . . 207
Jézust, ki az égbe megy fel . . . 637
Jézus Krisztus szűz Anyádnak . . . 765
Jézus, lelkünk mindene 646
Jézus Mária! dicsőséges nevek . . . 260
Jézus mennyei vőlegény! jer az oltárhoz . 944
Jézus nevét zengjétek, Szerafok . . . 510
Jézus neve, nevek gyöngye 507
Jézus szent szivéről zengjen énekünk . . 695
Jézus szive! Jézus szive 683
Jézus szive! legtisztább sziv . . . 689
Jézus! vérontásodnak itt van édes . . 521
Jézus világ üdvössége, szivünk . . . 638
Jézus, világ üdve s áldozatja . . . 476
Jordán folyó partján szónokol szent . . 418
Jó Istenem életemnek kútfeje . . . 275
Jó pásztor! husvétunk áldozatja . . . 622
Jőjj el Jézus, én szerelmem . . . 246
Jőjj el Megváltónk, hozzád kiáltunk . . 417
Jőjj el keblem hajlékába 655
Jőjj el Szentlélek Isten! ereszd . . . 647
Jőjj el, oh Jézusom, ne késedelmezz . . 276
Jőjj el, Szentlélek Ur Isten . . . 178
Jőjj le, Jézus! a keresztről . . . 595
Jőjjetek angyalok mennyei szent karok . 367
Jőjjetek hív lelkek! szent Balázst . . 891
Jőjjetek szent angyalok! feltámadt . . 606
Jön az Atya megigértje, kinek . . . 421

Oldal

K.

Karmelus dicsősége, Sáronnak . . . 748
Katholikus magyar ember az vagyok . . 250
Kedves álmot, hogy szerezne szülöttjének . 463
Kegyes anyánk ki dicsérhet . . . 808
Kegyes anya szüz Mária, itt az . . . 213
Kegyes égi királynédat tiszteljed . . 793
Kegyes Mindenhatóm! elődbe térdelek . . 244
Kegyes Jézus! a keresztfán hétszókat . . 544
Kegyelemnek lelke könyörülj rajtunk . . 663
Kegyelem tárháza, Mária, anyám . . 791
Kegyességgel hivsz oh Jézus! atyai . . 189
Keljetek föl gyorsan, keljetek föl . . 461
Kelj fel Sion buzgó népe 388
Kelj föl, Jeruzsálem köszöntsd . . . 494
Kenyér szinben elrejtezett oh mennyei . 343
Keresztfa mellett álló keseredett . . 531
Keresztények sirjatok, mélyen . . . 534
Keseregjünk az egekkel, zokogjunk . . 572
Keseregve jőnek, oh Atyánk . . . 528
Két szép csillag Róma fénye, Péter . . 904
Ki ad nekünk oly égő tiszta zengzetet . 347
Kiáltok én nagy mélységből . . . 900
Kiáltom Jézus Mária szent nevét . . 245
Ki előtt az angyal seregek 237
Kik vigaszt már rég kerestek . . . 687
Kinek első szent királyunk felajánlott . . 803
Kinek szivét a megigért fájdalomtőr . . 736
Kinyillott a legékesebb rózsa . . . 462
Ki ragyogni látod élted csillagát . . 974
Királyi zászlók lobognak, fénylik . . . 575
Kirie ki születtél jászolyba helyeztettél . 440
Kiterjeszté az éj szárnyát . . . 563
Kit most e szentségben hiszünk elrejtezve . 680
Kit negyven nap előtt üdvösségünkre . . 716
Kis Jézus szent szive imádlak . . . 695
Ki vagy Te, oh ki vagy 241

Koporsójában fekszik N. N. 956
Könnyek árja hull szememből . . . 734
Könyörögjünk a megholt hívekért . . 979
Könyörülj Istenem én bünös lelkemen . 950
Körüllengik az oltárt a boldog . . . 365
Kössünk szép koszorút szüz . . . 790
Köszönteni jöttünk oh Mária . . . 882
Köszöntünk, kisded vértanuk . . . 925
Krisztus Anyja szivzuzottan . . . 535
Kisztus, Atya egyszülöttje 673
Krisztus első hitbajnoka 481
Krisztus Jézus született, örvendezzünk . 433
Krisztus születése után 904
Krisztus Urunk felkele, bűneinkből . . 618
Küldeték a szent Szűzhöz 404

L.

Lángja szerelmednek, oh én Istenem . . 366
Láttam a templom jobb falán . . . 177
Lealázva százszor megbűnhődve . . . 238
Leborulunk Isten most előtted . . . 205
Leborulunk, édes Jézus! oltárod . . . 517
Leborúlva imádja a szent szűz . . . 465
Leborúlva imádunk, Jézus édes neve . . 510
Legfőbb szépség s tökély szent Istene . 236
Lelkem lángadozva ég, oh Mária . . . 838
Lelkünk édes boldogsága 638
Lelkünk üdvössége Krisztus van . . . 342
Leszállott ez oltárra oh Jézusom . . 220
Leszállott az Ige e gyász földre . . . 568
Leszállt Jézus, le a magas égből . . . 673
Leszállott már az oltárra 374
Légy ezerszer áldott mennyei . . . 493
Légy irgalmas, engem hallgass . . . 579
Liljom fehér szép rózsákból 768
Levették már a keresztről 621

Litániák.

Litánia Jézus szent nevének tiszteletére . 91

Oldal

Litánia Jézus szent Szivének tiszteletére . 94
„ az Oltáriszentség tiszteletére . . 96
„ Krisztus Urunk kínszenvedéséről . 101
„ a boldogságos szűz Máriához . . 105
„ a fájdalmas szűz Anyáról . . 167
„ Mindenszentekről 110
„ nepomuki szent János tiszteletére . 115
„ a halottakért 118

M.

Magad bizonyítod szent és örök való . . 375
Maga mellé vette Jézus Pétert . . . 909
Magasan áll a Golgota ormán . . . 559
Magas ormán Golgotának 548
Magasztalja lelkünk e szentséget . . 325
Magasztaljuk a nagy Istent 180
Magasztaljuk új énekkel azt . . . 236
Magasztal Hunnia, Nagyasszony Mária . 810
Magyar hazánk fénye, nemzetünk . . 911
Magyaroknak királynéja, boldogságos . . 780
Magyaroknak Nagyasszonya szép . . 935
Magyar nép jer és imádd 941
Magyarország Nagyasszonya édes jó . . 797
Magyar! szűz Anyádnak, ki . . . 831
Ma jött el a Szentlélek, örvendjetek . . 645
Malasztok edénye, bűnösök reménye . . 759
Ma van szent szivnek édes ünnepe . . 759
Ma van szent Anna asszonynak . . . 906
Májusi szent királynő 743
Májusi királyné, édes szűz 742
Május rózsakirálynéja, Mária . . . 739
Mária borúlva térdre az isteni . . . 406
Mária bűnösök pártfogója 934
Mária drága neve, lelkem 764
Mária drága szűz Jézus szent Anyja . . 884
Mária drága szűz légy 799
Mária ég s föld csodája 809

Oldal

Mária! frigynek szent szekrénye . . . 801
Mária jó Anyánk! esedezz érettünk . . 849
Mária kis hajlékában Názárethnek . . 723
Mária lurdi szüz megköszöntelek . . 848
Mária magyarok szüz nagyasszonya . . 933
Mária, Mária, fényesb a csillagnál . . 866
Mária, Mária! hajnali szép csillag . . 853
Mária! mennynek királyné asszonya . . 703
Mária napja, a szombat napja . . . 811
Mária nemzetünk vezércsillaga . . . 933
Mária! nevedet zengik a fényegek . . 765
Mária szent szive, mennyég . . . 756
Mária szép hajnalcsillag! szűz . . . 806
Mária szivéhez fussatok hívek . . . 757
Mária szűz anyám üdvözöllek ma . . 796
Mária szűz anyám kérlek téged . . . 844
Mária szűz Anyánk hozzád indulunk . . 868
Mária üdvünk szent szülője . . . 806
Máriához drága szűz anyánkhoz . . . 748
Máriához jertek szent olvasósok . . . 773
Máriához Názáreth városba . . . 401
Máriának szűz méhében megtestesült . . 430
Máriának tisztelői ide jőjjetek . . . 749
Máriát dicsérni hívek jőjjetek . . . 832
Máriát dicsérje lelkünk, Máriát . . . 820
Már négyezer esztendeig állott a világ . 469
Megfizettem már én bűneimnek . . . 985
Meghalt Jézus a keresztfán 552
Meghalok szerelmemben, Jézus . . . 311
Megindítom nyelvemet, elzengem . . 789
Megjelent egy kisded szent Anna ölében . 762
Megjelentünk gyászba vontan . . 957
Meg kell halni oh jaj 970
Megköszöntünk Názáretnek 711
Megoszolhatatlan teljes Szentháromság . 662
Megrendülve szivzokogva trónodhoz . 959
Megszomorodott szivemnek boldogsága . 381

Oldal

Megszületett a rég várt Messiás . . . 450
Megváltónk anyja, oh szentséges . . . 414
Megváltó királyunk elébe 584
Mely keservesen siratja Mária Fiát . . 547
Menj el, menj el oh Gábriel . . . 425
Menj el sietséggel arkangyal . . . 402
Ments meg engem Uram 977
Mennyben az Ur szine előtt . . . 374
Mennyben udvarló angyalok. . . . 296
Mennyből az angyal lejött hozzátok . . 471
Mennyből alá szállott 399
Mennyből leszállott szent kenyér . . 380
Mennyei jó Atyánk elődbe roskadunk . 940
Menny felé tekintsen minden lélek . . 636
Mennyei Atyám, ki új napot rám . . 252
Mennyei nagy fölség örök hatalom . . 376
Mennyei kegyes Alkotó 960
Mennyei szent atyám, mennyei . . . 209
Mennyei szent Atyánk szent szined . . 200
Menny, föld, tüz, viz, levegő . . . 281
Mennynek, földnek és mindennek . . 930
Mennynek királyné asszonya . . . 885
Mennyekzős köntösbe öltözködjetek . . 373
Mennyországnak királynéja irgalmasságnak 886
Mennyországnak királynéja angyaloknak . 885
Menny urnője Mária, kinek . . 701
Mély imádással köszöntlek . . . 697
Mély csend borong a sir halmokon . . 961
Mért busultok jámbor szent asszonyok . 611
Mi Atyánk! ki fennt az égben őrködöl . 955
Mi Atyánk, ki fenn az égben uralkodol 944
Mi Atyánk, kit Jézus által ismer . . 221
Mi Atyánk! ki vagy mennyekben uralkodol 255
Mi Atyánk! ki vagy mennyekben Ur a földön 628
Mi az ember élte e világon . . . 973
Midőn fölébredek, e szókra gerjedek . 243
Midőn ott vala szent János . . . 354

Oldal

Miért hagysz itt már bennünket . . 943
Miért sirsz oh magyar 959
Mi gyarló emberek, kik e földön . . 519
Miként dicsőitsem drága nevedet . . . 503
Mily boldog vagy Mária kis háza . . 723
Mily magasztos szent hajlékod . . . 379
Minden alkotmányok az Urat áldjátok . 335
Mindent a nagy világon, nap . . . 429
Mindeneknek alkotója, ki földet és eget . 283
Mindeneknek őre, világrendszer . . 253
Minden, ki élsz e gyarló világon . . 828
Minden lények imádjátok 666
Minden népek nemzetségek 504
Minden nyelvű népek s nemzetek . . 941
Minden szárad Isten Atyánk . . . 932
Minden szentek, kik az égben . . . 917
Mint a bárány, ha megy vesztőhelyre . 590
Mint a szép hűvös patakra 591
Mint a szomjas szarvas siet a forráshoz . 860
Mint a pásztorok egykor Betlehemben . 682
Mint szeretsz engemet 359
Mióta a világ áll, sok temető . . . 974
Mit jelent az égi szózat 652
Mit óhajtasz, bűnös ember . . . 335
Mondj éneket zengő nyelvem . . . 678
Mondj naponként és óránként. . . . 840
Mondjunk dicséretet a szűz Máriának . 879
Most az ige testté vált 441
Most az Ur Krisztusnak drágalátos . . 334
Most lett a kenyér Krisztus testévé . . 294
Most az Urnak drága teste . . . 292
Most nyomorúlt szolgád folyamodom . 294

N.

Nagy alázatossággal Mária 731
Nagy apostol, Tamás neked 922

Oldal
Nagy az Ur Isten, nagy ő jósága . . 644
Nagyasszonyunk Mária im elődbe lép . . 807
Nagyasszonyunk édes anyánk Mária . . 860
Nagy fölségű szent Ur Isten . . . 256
Nagy Isten áldva tégedet, szivből . . 284
Nagy Isten! áldunk téged s Urunknak . 996
Nagy Isten ereje, Gábriel arkangyal . . 891
Nagy Isten kedvében, ... 829
Nagy örömmel s énekléssel . . . 760
Nagy öröm van az egekben . . . 706
Napja Isten haragjának végét . . . 968
Napja fogyott öreg, erődús 971
Názárethbe vonnak szent vágyaim . . 395
Ne felejtsd oh halandó 971
Ne féljetek pásztorok 474
Nektek zöngjenek dél, nyugat s kelet . 222
Ne nézzed bűneinket Istenem . . . 223
Ne törd magad, oh én lelkem . . . 380
Neveddel ébredek, neveddel . . . 231
Néma bánat ül az arczon fájdalmában . 976
Néma csendes éjszakában 447
Nézz édes Teremtőnk 955
Nézz keresztény! a keresztre . . . 553
Nézz le, lelkünk ára! a magas keresztről 565
Nézz le mennyből oh Mária . . . 816
Nézz le mennyből öröködre Mária . . 810
Nézz le ránk a magas égből . . . 803
Nincsen a ki megsegítsen, nincsen . . 929
Nincs Istennek oly kegyeltje . . . 224
Nincs más reménységem egyedül . . 809
Nincs oly elme, ki fölérje 408

Ny.

Nyájas vig farsangi idő 518
Nyisd meg Krisztus kebled mély . . 690
Nyiljatok meg fényes egek 643
Nyiss eget jaj szavainkra 814
Nyugodjál már virágom 578
Nyujtsd ki mennyből oh szent . . . 830

Oldal

O.

Oh áldott manna, Ur Jézus teste . . 332
Oh áldott szűz anya! mennyei . . . 816
Oh bámulj mindenség 717
Oh bosszú napja oh ég 969
Oh boldog Betlehem, áldások . . . 446
Oh bűnös! mért nem sirsz 519
Oh bűnös, mi nagy szerencsés . . . 550
Oh dicsőséges Asszonyság 425
Oh dicsőséges szent jobb kéz . . . 913
Oh dicsőség szent királya 586
Oh drágalátos szentség 333
Oh drágalátos rózsaszál, tehozzád . . 411
Oh egeknek nagy királya 298
Oh egek sirjatok kősziklák . . . 580
Oh emeld föl, gyarló nemzet . . . 387
Oh édes Istenem! és minden . . . 274
Oh édes Megváltóm! ne nézd . . . 984
Oh édes mennyből szállott gyermekek . 483
Oh égből szállott kenyér 350
Oh élet mannája! oh nagy szentség . . 328
Oh életünk reménye Istennek . . . 813
Oh én gyászba borúlt szerencsétlen . . 737
Oh én szegény földi teremtmény . . 975
Oh én szép szerelmem én édes . . . 859
Oh én szegény gyarló lélek . . . 227
Oh felkelő fényes nappal 859
Oh fényességes szép hajnal, kit . . . 428
Oh fényességes szép hajnal Mária . . 426
Oh irgalmas Atyánk! kérve kér . . . 948
Oh isteni titkos mély szentség . . . 325
Oh! Isten hála neked 991
Oh Isten szent fölségedet 182
Oh Istennek frigy-szekrénye . . . 755
Oh Istennek hív szolgája 624
Oh Istennek végtelen irgalma . . . 434
Oh Istennek szent anyja 854

Oh te édes kedves kisded 478
Oh Jézusom! én Megváltóm . . . 272
Oh Jézus, Jézus, oh édes Jézus e . . 306
Oh Jézus, Jézus! oh édes Jézus! oh . . 541
Oh jőjj el, Szentlélek! kérünk . . . 650
Oh jőjjetek hozzám, kik terhelve . . 301
Oh ki ez oltáron kenyér szine . . . 329
Oh ki méltó vajjon arra 778
Oh kegyes, szűz jegyes 852
Oh kegyes Jézus szent szive . . . 684
Oh keresztény ifjúságnak 820
Oh keresztény! egy hónappal . . . 210
Oh keserves jajszó, mindnyájan . . . 975
Oh legszentebb sziv asszonya . . . 758
Oh Mária, ékes Eszter 714
Oh Mária, ékes rózsa, nem 708
Oh Mária Isten anyja 794
Oh Mária, Istenünknek ép 464
Oh Mária kegyelettel trónod . . . 855
Oh Mária, kegyes védanyánk . . . 772
Oh Mária! kinyilt virag, kit . . . 815
Oh Mária lelkem anyja, hogyha . . . 854
Oh Mária Libánon czedrus fája . . . 849
Oh Mária liliomszál, dicsénekünk . . 802
Oh Mária! malasztok edénye . . . 813
Oh Mária nyisd kebledet 856
Oh Mária, szűzek szűze 738
Oh Mária terjeszd ki 801
Oh megfoghatatlan isteni valóság . . 659
Oh megfoghatatlan! oh elfogyhatatlan . 660
Oh Megváltó kegyes Jézus 962
Oh mily kegyes az Ur Szive . . . 297
Oh mily szép az ártatlanság . . . 989
Oh mindenség nagy alkotója . . . 685
Oh mindenség Ura, örökfény . . . 936
Oh mit szenvedsz én életem . . . 566
Oh nagy Isten! kit imádva 916
Oh nagy szentség életfája 371

Oldal

Oh ne búsulj föld árva gyermeke . . 226
Oh nemes ékes liliom, szép 391
Oh nézd, hogy ki néz le magas . . . 568
Oh örök szeretet nagy mélysége . . . 697
Oh pünkösdnek ékes napja 648
Oh szent András nagy apostol . . . 919
Oh szentek szép fénye, bűnösök . . . 641
Oh szent György! e nap, mely . . . 900
Oh szent kereszt áldott fája . . . 570
Oh Szentlélek Isten jőjj el 656
Oh Szentlélek, nagy Ur Isten . . . 653
Oh szentséges, kegyességes Üdvözitő . . 326
Oh szentséges Mária malasztid . . . 779
Oh szentséges szakramentom . . . 316
Oh szentséges szűz Mária üdvösségünk . 411
Oh szép Jézus! ez uj esztendőben . . 489
Oh szerelmes Jézus neve 506
Oh szerelmes Istenem 306
Oh szerencsés bűnös ember 570
Oh szeretet szent emléke Jézus . . . 345
Oh szeretet nagy munkája . . . 299
Oh szeretetnek csodája 300
Oh szivek királya, szeretet 694
Oh szomorú gyászos napom 986
Oh szűz anyám! add meg 858
Oh szűz Anyánk feléd sietnek . . . 804
Oh szűzek szent szűze Te 857
Oh szűzek szent szűze, Teremtőnknek . 781
Oh szűzessége ékessége 710
Oh te ékes liliomszál 212
Oh teremtő Lélek jőjj el 652
Oh Uram, oh Uram! nem vagyok . . 370
Oh világ bölcs Teremtője 899
Oh világ reménye, malasztok Egek ékessége 777
Oh világ reménye, malasztok Szentlélek . 815
Oh világok Ura s Istene 230
Oh zokogd el fájós kebelem . . . 562
Oltári nagy szentség 307
Oh szűz Anyám feléd repül . . . 704

Oldal
Oltárra nézz! hogy ha nehéz . . . 294
Oltárzsámolyodra leomlom 658
Ott pihen már gyász sirjában . . . 964

O.

Öltözzél föl, Isten népe 492
Öltözzetek gyászruhába szent . . . 966
Örök atya áldott fiának 690
Örök Atya, Fiú és Szentlélek . . . 516
Örök fénytengere ki ez arany . . . 905
Örök Király élet kútfeje 676
Öröm napot adott nekünk 467
Örök nyugalmat adj kegyelmes . . . 952
Öröktől választott drágalátos . . . 873
Örülj örvendezz szent Szűz 604
Örülj örvendezz Krisztus 413
Örülj s készülj Sion! ime 713
Örül szive szent Annának 706
Örülj szűz Mária Atya Isten . . . 397
Örülj Szűz, kit a fölséges 472
Örülj, vigadj lelkem, jó útra . . . 369
Örülj, vigadj tisztaságban 754
Örvendjetek buzgó lelkek 303
Örvendetes olvasóddal, Mária . . . 770
Örvendezve zengjetek 631
Örvendezzetek völgyek és hegyek . . 424
Örvendezzünk az új évben 484
Örvendjünk Urunk születésén . . . 338
Ősz Simeon! nyisd meg szent . . . 715

P.

Páduai szent Antalról 901
Páduának régi nagy büszkesége . . . 902
Porba hullok, Uram! oltárod . . . 302
Pásztorok fel éjfél van 473
Pásztorok keljünk fel 474
Pásztorok, pásztorok örvendezve . . 475

R.

Oldal
Rebegő nyelvemet megindítom . . . 789
Rettenetes áldozat, oh szentséges . . 392
Rettegve, de mégis bizva 346
Repesnek a gerlék, bugnak a galambok . 741
Régi szent próféták jóslati 408
Rólad zengünk, szent Borbála . . . 920

S.

Seregeknek szent Istene 985
Serkenj fel oh bűnös 874
Sion templomodat, szépítsd oltárodat . . 719
Sir az Isten báránya, van e . . . 468
Sirok a te keserveddel 780
Skapuláré királynéja szűz anya . . . 750
Sok bűnömnek terhe nyom 561
Sok csodákkal égi jókkal 926
Sötét éjjel Betlehem tájára 445
Sötét éltünk csillagja 229

Sz.

Szállj a földre szárnyat öltve . . . 407
Szánakozzunk siró szemmel . . . 525
Szemfedővel leterítve egy árva , . . 963
Szent angyalok dicsősége 888
Szent angyalok, égi karok 305
Szent atyánk! kit Jézus tett . . . 192
Szent buzgalom vonz minket eléd . . 201
Szent Domonkos rózsák szépe . . . 767
Szent házadba vezet 231
Szent lakodban jött néped 198
Szentháromság hős bajnokja . . . 892
Szentháromság magas felség . . . 661
Szentháromság oh légy velünk . . . 666
Szentháromság! az, kinek titka nagy . . 665
Szent István vértanuk szépe . . . 923
Szent István! szent István 913
Szent János áldunk tégedet . . . 482
Szentháromságnak az én életemet . . 666

	Oldal
Szent József a buzgó kebel . . .	897
Szent József, királyok ősivadéka . .	898
Szent József, szent József	898
Szent Katalin érdemének	919
Szent kegyelmed, oh nagy Isten . . .	251
Szent oltárod előtt állok	222
Szent oltárodhoz járulunk	197
Szent oltárodnak zsámolyára . . .	304
Szent olvasót elvégeztük	774
Szent Miklós! nagy neved	921
Szent nemzetek! keljetek fel . . .	494
Szentség életfájh, hazánk pátronája . .	852
Szentséges szűz Anyánk	877
Szent vagy Uram! szent vagy . . .	289
Szent vagy Ur Isten, szent vagy . .	205
Szent Vendel, Isten szolgája . . .	915
Szerelmes anya! hozzád járulunk . .	792
Szerelmes édes Jézusom! imádlak . .	329
Szerelmes Istenem! Teremtőm mindenem .	215
Szerelmes Jézusunk! e bőjti időben . .	207
Szerelmes szűz anyám! hitemnek . .	883
Szeretlek Isten véghetetlen . . .	267
Szeretlek, oh hogy ne szeretnélek . .	824
Szeretlek szép Jézus, mert fölöttébb . .	228
Szeretlek szép szűz Mária	818
Szerettél engemet, szeretlek tégedet . .	551
Szeretettel jönnek hozzád, Atyánk . .	199
Szeresd Jézust a kereszten	523
Szépen szól a kis harang	800
Szép hazánknak hármas halmán örvendjetek	939
Szép hazánknak hármas halmán kesergő .	850
Szép jeles nap, fényes urnap . . .	672
Szép kelet, szép nap	495
Szép liljom bokornak hófehér . . .	782
Szép pünkösdnek ékessége	648
Szép ragyogó napunk támadt . . .	608
Szion templomodat szépítsd	719
Szived szerelme elhozott a földre . .	313
Szivem-lelkem eszményképe . . .	778

Oldal

Sziv lélek és nyelv áld 817
Szomorúan zug a harang 949
Szólt az örök irgalom 724
Szörnyű zsarnok a halál eltipor . . . 976
Szűzeknek szent szűze, szűzeknek . . 798
Szűzeknek szent szűze, igazság . . . 784
Szűz liliomszál, melynek 805
Szűz Mária, életfája 786
Szűz Mária e világra nekünk (ujabb) . 478
Szűz Mária e világra nekünk (régi ének) 477
Szűz Mária ékes rózsa. 413
Szűz Mária, hazánk reménye . . . 831
Szűz Mária, Isten szülője 787
Szűz Mária, Jézus anyja 783
Szűz Mária méhe gyümölcsének . . . 315
Szűz Mária nevenapján örvendezzetek . 762
Szűz Mária sietséggel indula . . . 747

T.

Te engem szerettél édes Jézusom . . 989
Tehozzád menekszem oh 556
Tehozzád sietünk, mint szűz . . . 871
Tehozzád óhajtunk, Jézus mi . . . 832
Te kisded mily nagy jót nyertél . . 989
Tekints Uram kérésünkre 962
Te mindennél ékesb szűzek 840
Tengernek csillaga, Istennek . . . 827
Teremtő Lélek! szállj mi ránk . . . 651
Testé lett szent Ige! Jézusom . . . 345
Te vagy földi éltünk vezércsillaga . . 812
Téged áldunk és dicsérünk 785
Téged Isten dicsérünk, téged . . . 992
Téged Isten dicsérünk, imádva . . . 994
Téged Isten magasságban 994
Téged Krisztus Atya fénye 893
Térdet hajtva imádunk, Jézus . . . 696
Térdet s fejet hajtunk, nyujtván . . 202

Oldal

Térdre esvén leborulok előtted . . . 324
Tiszta szivből örvendj, oh 727
Tiszteljük N. N. a mai nap . . . 895
Titkos nagy áldozat, Istennek . . . 363
Tizenkettő az óra! vigyázz e szóra . . 454
Tündöklik ma Krisztus diadala . . . 616
Tündöklő csillaga magyar nemzetnek . . 918

U.

Ujesztendő kezdetével a kis Jézust . . 489
Uj fény derült a hajnalra 621
Uj szövetség ékessége 323
Uj szövetség frigyszekrénye . . . 704
Uram Jézus! áldd meg 206
Uram! hittel s szeretettel lépek . . . 322
Uram Jézus légy velünk 257
Urangyalát végzi a kis Bernadett . . 795
Ur Jézust, ki leszállt üdvünk . . . 317
Ur Jézus szent szive hű imádására . . 683
Utat jelöltél Istenem, hogy küzdve . . 235

Ü.

Üdvözitőnknek szent anyja mennyeknek . 885
Üdvözölve légy szent hitünk . . . 318
Üdvösség napja kelt Betlehemben . . 449
Üdvösségünknek hajnala, bűnös . . . 400
Üdvözlünk hív angyalok 889
Üdvözitő született, örvendezzetek . . 459
Üdvözölt légy oh Nagyasszony . . . 819
Üdvözlégy áldott légy, szent . . . 340
Üdvözlégy drága nap, napoknak . . . 597
Üdvözlégy ezerszer mennyei fölség . . 381
Üdvözlégy égi király, ki halállal . . 618
Üdvözlégy édes Jézusunk 343
Üdvözlégy Istennek választott edénye . 399
Üdvözlégy Jeszszének ékes oltoványa . 730
Üdvözlégy Jézusnak szentséges . . . 684
Üdvözlégy Krisztusnak drága . . 348

Oldal
Üdvözlégy Krisztus teste 321
Üdvözlégy malaszttal teljes kegyelemmel 725
Üdvözlégy malaszttal teljes Isten előtt . 726
Üdvözlégy Mária! igy köszönté . . . 798
Üdvözlégy Mária! Isten szülője . . . 709
Üdvözlégy Mária, tengernek csillaga . . 788
Üdvözlégy Mária! tiszta szent szűz . . 799
Üdvözlégy Mária! kit az Isten . . . 843
Üdvözlégy Mária magas 855
Üdvözlégy Mária! malaszttal vagy teljes . 828
Üdvözlégy megváltó 515
Üdvözlégy oh angyaloknak 841
Üdvözlégy oh áldott drága 339
Üdvözlégy oh drágalátos nagy . . . 349
Üdvözlégy oh drágalátos Krisztus . . 319
Üdvözlégy oh életfája 732
Üdvözlégy oh Jézus anyja 392
Üdvözlégy óhajtott vendég 435
Üdvözlégy oltári szentség 341
Üdvözlégy pünkösdi királyunk . . . 655
Üdvözlégy százezerszer imadtassál . . 310
Üdvözlégy százezerszer, kegyes . . . 826
Üdvözlégy szent Anna Jézus . . . 908
Üdvözlégy szent Anna szűz Mária . . 907
Üdvözlégy szent János, Krisztus . . 924
Üdvözlégy szent szűz! teljes stb. Gábriel . 405
Üdvözlégy szent szűz! stb. igy köszönté . 428
Üdvözlégy szent test, szűztől . . . 327
Üdvözlégy szép szűz Ara 825
Üdvözlégy szép szűz Mária 824
Üdvözlégy szűz Anyánk 785
Üdvözlégy üdvösséges ostya . . . 296
Üdvözlégy világ megváltója . . . 209
Üljük meg, oh dívek! oltárnak . . . 677
Ünnep van ma földön 612
Üstökös jár a kék égen 499

V.

Vad Heródes, durva zsarnok . . . 499

Oldal

Választottak gabonája az oltári . . . 347
Vedd kedvesen áldozatunk 884
Vedd szivemet neked adom 455
Vége van már mindenek 571
Véghetetlen fölség, elrejtett . . . 340
Vértanúknak királynéja! örvendezhetsz . 620
Világ büszke fia! jer elmélkedj . . . 973
Világ jótevője! Szentélyednek . . . 234
Világ örök csodája! hozzád 819
Világ Ura! hozzád jöttem 232
Virágzik már a pálmafa 587
Virágos kert Mária! kinek 827

Z.

Zajló tenger ez az élet 233
Zálogát adtad, oh Jézus örök . . . 350
Zeng a szentek glóriája 756
Zeng az öröm riadó feltámadt . . . 614
Zengjed nyelvem, zengd naponként . . 812
Zengj éneket keresztény 602
Zengjünk Jézus szent nevének . . . 508
Zeng, magyar nemzetünk 903
Zöldelő virágszál, vagy te oh . . . 740
Zöngedező ének-szóval, keresztények . . 371
Zug a harang gyász dalt 963
Zsarnok oly népektől 509

Nyomatta és kiadja Steinbrener Ker. János
cs. és k. udvari könyvnyomdász Winterbergben.

Kalmár József
született 1891.
Február
23

Papp Erzsébet
született 1899
December
16.

Papp Mihály
született 1872
meghalt 1946
Október 14

Vörös Katalin
született 1876 Október 9
meghalt 1955 márc 13
Március 15